026000213273

...ΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Άρσ. Μονεμβασίας

Σχόλια εἰς Εὐριπίδην

Ἐνετίῃσιν

1534

[illegible]

ΣΧΟΛΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΥ ΔΟΚΙΜΩΝ

εἰς ἑπτὰ τραγῳδίας τοῦ εὐριπίδου, συλλεγέντα ἐκ διαφόρων παλαιῶν βίβλων καὶ συναρμολογηθέντα παρὰ ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου μονεμβασίας.

SCHOLIA IN SEPTEM EVripidis Tragœdias ex antiquis exemplaribus ab Arsenio archiep̃o monẽbasię collecta, & nunc primũ in lucem edita.

Ne quis hæc impune excudat Illustrissimi Senatus Veneti decreto cautum est.

M. D. XXXIIII.

Thomas Howell Coll. Jesu Bibl.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αρ. Βιβλ. Εισαγ. 15671

Ταῦτά εἰσι τὰ ὀνόματα τῶν τραγῳδιῶν
ὧν τὰ σχόλια ταῦτα.

Ἑκάβη Ὀρέστης Φοίνισσαι
Μήδεια Ἱππόλυτος Ἄλκηστις
Ἀνδρομάχη.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΩΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩΙ ΚΑΙ ΜΑΚΑ-
ριωτάτῳ πατρὶ καὶ κυρίῳ ἡμετέρῳ κυρίῳ παύλῳ
τρίτῳ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ῥωμαϊκῆς, καὶ
καθολικῆς ἐκκλησίας ἄκρῳ ἀρχιε-
ρεῖ, ἀρσένιος ὁ μονεμβασίας
ἀρχιεπίσκοπος, ἐν κυ-
ρίῳ χαίρειν πάν-
τοτε.

ΕΙ ΚΑΙ πρὶν ποτ᾽ ἴσως μακαριώτατε πάτερ, τὸ τῶν ἑλλήνων γένος ἐξουτελίζων καὶ ταλανίζων ἐτύγχανον, ὑποπεσὸν ἤδη μυρίοις χειμῶσιν ἀνιαροῖς, ἀλλὰ τό γε νῦν ἔχον, αὐτὸ εὐδαίμον ἥγημαι καὶ μακαριστόν. ἅτε δή σε ἀρχιερέα μέγαν ἔναγχος κληρωσάμενον. κλεινόν τε καὶ ἀξιάγαστον. καὶ τὰ τῶν ἑλλήνων ἐκ σπαργάνων τὸ δὴ λεγόμενον θαυμάζοντά τε καὶ ἐκθειάζοντα. καὶ τοῖς ἐκείνων προστετηκότα. καὶ προσηρτημένον μαθήμασιν. ὅθεν καὶ πρὸ τοῦ λόγου τὼ χεῖρε κροτῶ. καὶ μεθ᾽ ἡδονῆς ὑψόθι μετεωρίζομαι. καὶ συνεπαίρομαί σοι τῷ ἐπιβαίνοντι τῆς ἄκρας ἀρχῆς, ἐπ᾽ ἀγαθῷ κοινῷ τοῦ τῆς ἐκκλησίας πληρώματος. καὶ ἰδίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν. ὁρῶ γὰρ αὐτὸ διὰ σοῦ ὅσον τάχος εὐδαιμονῆσον. καὶ τοὺς λόγους αὖθις εἰς ἐπίδοσιν ἥξοντας. τίς οὖν τοιαῦτα θεώμενος, οὐ σκιρτήσει. τίς οὐ χαρήσει. καὶ οὐ σωφρόνως χορεύσει, καὶ μέγιστον τὸν ἴακχον ᾄσεται; νῦν πᾶσα πόλις τῇ ῥώμῃ συνήδεται. νῦν πᾶς τις συντίθησι τὰ ἐγκώμια. καί σοι μεγαληγόρως τοὺς ὕμνους ἀναφωνεῖ. καὶ πάνδημον εὐτρεπίζει τὸν θρίαμβον. νῦν δέον νενόμικα καὶ αὐτὸς, μὴ σιγῇ παρελθεῖν τά γε μὴ σιγῆς ἄξια. ἀλλά τι τῶν πρὸς τὴν σὴν εὐφημίαν ἡκόντων διε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ξελθεῖν κατὰ δύναμιν· ἐπεί γε καὶ εἰ παρῆσαν ὀρφεῖς· καὶ μουσαῖοι· ὅμηροί τε καὶ πίνδαροι, οὐδὲ πρὸς πολλοστημόριόν τι τῶν σῶν εὐφημιῶν ἠδυνήθησαν ἂν ἐφικέσθαι τὸ σύνολον· ἀρκτέον τοίνυν μοι κατὰ δύναμιν, ἐπεὶ οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν κατ᾽ ἔφεσίν τε καὶ βούλησιν. Σὺ μὲν παναγιώτατε πάτερ ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, τὴν ὁμηρικὴν πραγματείαν, καὶ τὴν ἀριστοτέλους σοφίαν, οὐ μόνον ὅση περὶ τὰ φυσικά, καὶ ὅση περὶ συλλογισμοὺς καταγίνεται, ἀλλὰ παντοίαν καὶ πᾶσαν τὴν ἐκείνων παιδείαν ἀπομαξάμενος ἔτυχες· καὶ τοῦτό μοι φλωρεντία· καὶ αὐτὴ ῥώμη συμμαρτυρήσετον· οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ βάθη τῆς θεολογίας αὐτῆς καταδὺς, κἀκεῖ ἔλαιον οὐκ ὀλίγον καταναλώσας, ἀνέκυψας φέρων τὰ πρῶτα τῶν ἐν θεολογίᾳ καταβαλόντων πολλὴν φροντίδα τε καὶ σπουδήν· τῷ τοι καὶ ἀρετῆς πᾶν εἶδος κατωρθωκώς, ἁπασῶν ὁρμητήριον γέγονας· καὶ μετὰ περιουσίας ὅτι πλείστης, ἐπαινετοῦ παντὸς καὶ σωτηριώδους ἔφθασας ἐπὶ τὸ ἀκρότατον· ἐπαινετοὶ μὲν, καὶ οἱ πρὸ σοῦ ἀρχιερατεύσαντες, καὶ ὕμνων ἐπάξιοι καὶ εὐφημιῶν· σὺ δ᾽ ὁ τοῦ παύλου συνώνυμός τε ὁμοῦ καὶ ὁμότροπος, καὶ μᾶλλον ἐκείνων ἐπαινετέος καὶ ἀξιάγαστος· οἷς γὰρ ἀληθοῦς πολιτείας κατεβάλου τὴν ὑποβάθραν, καὶ βίου θεαρέστου ὑπέδειξας ὑποτύπωσιν, καὶ εὐφημεῖσθαι τὰ μέγιστα ὑπὸ τούτων, καὶ μέγα κροτεῖσθαι παρὰ πάντων οὐκ ἀπεικός· τοιγαροῦν ὁ μέν σου τὸ ἦθος· ὁ δὲ τὸν βίον· ἕτερος δέ σου τὸ ἐπιτήδευμα ὑμνῶν διεξέρχεται· τὸ μὲν, ὅπως συνεσταλμένον διαπλεῖ τε καὶ μέτριον· καί σε πρὸς τὸν ἄνω ἐκ τῆς κάτω περιδινήσεως ἀποσπώμενον· τὸν δὲ ὡς οὐράνιον ὄντα καὶ ἄϋλον· καὶ τοῖς ἀγγέλοις μικροῦ

δεῖν παραπλήσιον. τὸ ἐπιτήδευμα δὲ, ὡς καλοῦ παντὸς μεταχείρησις. καὶ θεοεικέλων πρακτέων συμφόρησις. ταῦτ᾽ οὖν ἅπαντα λόγῳ περιλαβεῖν, καὶ εὐκρινῶς συντάξαι, ἀνέφικτον. τὸ δέ γε τῶν οἰκτιρμῶν πελάγιζόν τε καὶ ἀκένωτον, ἀπορώτερον αὖθις πρὸς ἔκφρασιν. ἀλλὰ τίς σου τῶν θαυμασίων ἔργων ἀνήκοος. ὧν πᾶσα μὲν πόλις μεστή. πάντων δ᾽ ἀνθρώπων ἀγυιαί. ἐῶ φάναι τὸ πρὸς ἐπικουρίαν ὀξύ. τὸ πρόχειρον πρὸς τὸν τῶν ἐπηρεαζομένων συνασπισμόν. τὸ πρὸς σώασιν τῶν ἀδικουμένων ταχύτατον. τὸ ἑτοιμότατον πρὸς τὴν τῶν ἀνιωμένων παραψυχήν. τὸ πρὸς πᾶσαν ἐπίκλησιν ἐκ θεαρέστου προηγμένην σκοποῦ κατεπειγμένον καὶ σπουδαιότατον. τίς ἄν σου τὰ λοιπὰ ἀριδήλως ἐκφράσειε. καὶ πρὸς τοὐμφανὲς καθηκόντως ἀγάγοιτο; ἀλλ᾽ οὖν ἀρκεῖ καὶ ταῦτα φασὶν, ἐξ ὄνυχος δεικνύναι τὸν λέοντα. ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, μικράν τινα ῥῆσιν τοῦ θεοφάντορος βασιλείου, εἴ μοι συγγνοίης. συγγνοίης δ᾽ ἂν εὖ οἶδα μακαριώτατε παρρησιαζομένῳ δὴ τὴν ἀλήθειαν, ἢ δέως ἂν παρῳδήσαιμι. ἐκεῖνος γὰρ ἔν τινι τῶν ἑαυτοῦ λόγων προοιμιαζόμενος ἔλεγε. μάχεται ἰουδαϊσμὸς ἑλληνισμῷ καὶ ἀμφότεροι χριστιανισμῷ. ἐγὼ δὲ παρῳδῶν τὴν ῥῆσιν, οὕτω φημί. μάχονται ἀγαρηνοὶ χριστιανοῖς. ἀμφότεροι δὲ, τοῖς ταλαιπώροις γραικοῖς. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ τὸ ἡμέτερον βασίλειον ἀνηλεῶς ἠνδραπόδισαν. καὶ τὰς πόλεις κατέσκαψαν. καὶ τὸ γένος ἡμῶν εἰς τὰ γῆς πέρατα, ὥσπερ τινὰς αἰγυπτίους ἀγύρτας περιπλανᾶσθαι καὶ περιέρχεσθαι διεσκέδασαν. τῶν δ᾽ ἑσπερίων τινὲς, οὐχ ὅπως οὐκ ἀνίστανται πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ γένους ἡμῶν. ἀλλ᾽ εἴ τι καὶ πόπανον ὑπὸ τῶν θεοστυγῶν ἐκείνων, εἴη που καταλελειμμένον ἐν τῇ ἑλλάδι, κἀκεῖν᾽ ἁρπάζοντες κατεσθίουσι. πέμποι-

τες ἡμῖν ἀθλιεῖς τινας ἐπιτρόπους· μᾶλλον δ' εἰπεῖν τελώνας· οἳ τῶν ἐπισκοπῶν πωλοῦσι τὰ εἰσοδήματα· οἷς οὐκ ἀρκεῖ κουρεύειν ἐν χρῷ τὰ ταλαίπωρα πρόβατα· καὶ τὸ γάλα ἐκπίνειν· καὶ κατεσθίειν γε τὸν τυρόν, ἀλλ' οὐδ' αὐτῶν τῶν δερμάτων ἀπέχονται· αἱ ἐκκλησίαι δὲ τῶν ἐπισκοπῶν, πτῶσιν φεῦ ἀπειλοῦσιν οὐκ εἰς μακράν· αἱ μάνδραι δ' ἀτημελεῖς οὖσαι, τῶν ποιμένων ἀποδημούντων, ὑπὸ μυρίων λύκων ἐπιβουλεύονται· ταυτὶ μὲν ἰταλῶν τινων ὑπάρχει τὰ ἀδικήματα· καὶ οὐ λέγω περὶ ἁπάντων· μὴ γὰρ οὕτω μανείην· ἀλλ' οἷς πετιὸς κρεῖσσον οὐκ ἔχων στάσιν· καὶ δεῖπνα συχνὰ· καὶ χρονίζοντες πότοι· καὶ κυμβάλων κρούσματα ῥαστώνης χάριν· θυμὸς· φθόνος· ἔριδες· ἡδονή· καὶ ἅπας ὁ πικρὸς ἑσμὸς κοσμικῆς ἀπληστίας· ἀφ' ὧν τὸ σεπτὸν φεῦ σμικρύνεται κράτος· καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ· ἡμεῖς δὲ δύστηνοι μεγαρεῖς· οὔτ' ἐν λόγῳ· οὔτ' ἐν ἀριθμῷ· τίνος χάριν παναγιώτατε; οὐ καὶ αὐτοὶ πρεσβεύομεν τὰ χριστιανῶν; οὐ τῇ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ τῆς ῥώμης διατελοῦμεν πειθήνιοι; οὐ σὲ τὸν μέγαν ἀρχιερέα καὶ ποιμένα, πατέρα καὶ διδάσκαλον οἰκουμενικὸν, ὁμολογοῦμεν τε καὶ ἀνακηρύττομεν; τί τοίνυν ὥσπερ τινας ὑποβολιμαίους, τῆς πατρικῆς κληρονομίας ἀποστερεῖς; τὰ πατρῷα αἰτοῦμεν παναγιώτατε· καὶ ταῦτα μέρος ἐκείνων πολλοστημόριον· οὐκ αἰτοῦμεν σκιάδιον πορφυρόβαφον· πολυτελές τε καὶ πολυπρόσοδον· καίτοι γε οὐδ' ἀποικὸς ἦν, ἕνα ἢ δύο τῶν ἑλλήνων ἐν τοσούτοις παντοδαποῖς ἐναριθμεῖσθαι τῶν καρδινάλεων· οὐδὲ ζητοῦμεν πολυταλάντους ἀρχιεπισκοπὰς· οὐδ' ἐπισκοπὰς καὶ ἀββαδίας τῶν παχειῶν· ἀλλ' ὀλίγον τι φίλον τε· ταῦτα δὲ καὶ τοιαῦτ' ἐν ῥώμῃ πεντεκαιδεκατοῦ ἔτος οἶμαι τουτί, γονυπετῶν ἐνώπιον λέοντος τοῦ παναγιωτάτου κατετραγῴδησα γοερῶς· ὃς οἴκτῳ τινὶ συγχυθεὶς, προμή-

θῆναί τινα γραφῆναι προσέταξεν· ἤ πῃ ἐς τόδε μὲν ἀνεκρά· οἶδα γὰρ ἀκριβῶς ὡς ὁ καλός που ῥήτωρ φησίν· ὡς ἅπας μὲν λόγος ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν· ταύτην πέμπω τῇ ὑμετέρᾳ παναγιότητι· ὥστε ζωῶσαι αὐτήν, ἐμπνεύσαντα ζῶσαν ψυχὴν τῷ παναγιωτάτῳ σου στόματι· καὶ τότε δὴ τότε τοὺς τῶν ἑλλήνων λόγους ἀναζωπυρήσεις τὰ λοίσθια πνέοντας· καὶ δείξεις ἐν ἑλλάδι ἰταλοὺς ἑλληνίζοντας· καὶ ἕλληνας ἰταλίζοντας· ἑκατέρους ἀρίστους ἑκατέραιν ταῖν γλώτταιν· οἷς σε καὶ ὑμνήσουσι λόγοις· καὶ ἐπαινέσουσιν ἐγκωμίοις· τὴν ἀληθῆ σου σοφίαν· τὴν ἀρίστην σου φρόνησιν· τὴν τῆς ἀληθείας τιμήν· τὸ ἱλαρόν σου καὶ κόσμιον καὶ φιλάνθρωπον· τὸ ἐλευθέριον τῆς οὐρανίου σου καὶ μεγαλόνου ψυχῆς· ἄλλα τε πολλὰ καὶ ἀγαθά, καὶ τοῖς χρήζουσι τὴν ἐπάρκειαν· ἅ σοι μεγίστην δόξαν ἐς τὸν ἐσόμενον σώσει· καὶ ἀπαθανατίσει τὴν μνήμην, παιδὸς δεχομένου παρὰ πατρός· καὶ ταῦτα μὲν ἐκβαίη ᾗ ἂν φίλον δόξοι θεῷ· καὶ σοὶ τῷ θειοτάτῳ γε ἀρχιποίμενι· ἐπεὶ δ᾽ ἔθος ἐστὶ παλαιόν, διδόναι δῶρα ὀπτήρια, ἐγὼ δὲ ὑπό τε ποδάγρας καὶ πενίας· δυοῖν ἐξωλεστάτοιν θηρίοιν κωλύομαι, ἰδεῖν μὲν τὴν σὴν ἀρχιεροπρεπεστάτην καὶ θεοείκελον πρόσοψιν· προσκύσαι δὲ καὶ προσπτύξασθαι καὶ τοὺς ἱεροαγίους σου πόδας, τὰ εἰς ἑπτὰ τραγῳδίας τοῦ εὐριπίδου σποράδην εὑρισκόμενα σχόλια, ἃ δή γε οἷά τις μέλιττα ἐνιζαίων ὡς ἐνέτυχον βίβλοις τῶν παλαιῶν, ἔν τε τῇ μίνωος πόλει καὶ ῥαδαμάνθυος· ἐνετίῃσί τε καὶ φλωρεντίᾳ, ἐρανισάμην ἐπιμελῶς, καὶ οἷόν τινα συνηρμολογησάμην σειράν, πέμπω δῶρον ὀπτήριον τῇ ὑμετέρᾳ παναγιότητι· οἶδα γάρ σε μακαριώτατε ὁμηρικῶ-

πακτὸν ὄντα· καὶ ποιηταῖς οὐχ ἧττον ἢ καὶ τοῖς φιλοσό-
φοις προσκείμενον. ὅτι δὲ καὶ οἱ τραγικοὶ τοῖς μετ' ἐπι-
στασίας διεξιοῦσι τὰ κείνων, οὐκ ὀλίγην παρέχουσι τὴν
ὠφέλειαν, τιμοκλέους ἄκουσον.

,, ὦ τᾶν ἄκουσον ἤν τι σοι δοκῶ λέγειν.
,, ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον φύσει.
,, καὶ πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
,, παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρατο
,, ταύτας. ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν,
,, πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει,
,, μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα.
,, τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον εἰ βούλει σκόπει.
,, ὡς ὠφελοῦσι πάντας. ὢν μὲν γὰρ πένης.
,, πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν τήλεφον
,, γενόμενον, οὕτω τὴν πενίαν ῥᾶον φέρει.
,, ὁ νοσῶν τι μανικὸν, ἀλκμένονα ἐσκέψατο.
,, ὀφθαλμιᾷ τις, ἴσι φιν ἴδε τυφλὸν.
,, τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ νιόβη κεκούφικε.
,, χωλός τίς ἐστι, τὸν φιλοκτήτην ὁρᾷ.
,, γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθε τὸν οἰνέα.
,, ἅπαντα γὰρ τὰ μείζονα ἢ πέπονθέ τις.
,, ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος,
,, τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει.

καὶ ταῦτα μὲν τιμοκλῆς. σὺ δὲ μακαριώτατε πά-
τερ τὰ τοῦ εὐριπίδου ἀσπασίως ὑποδεξάμενος, προσ-
δόκα καὶ ἄλλα τῶν χρησιμωτάτων μετ' οὐ πολύ. ἃ λου-
κᾶς ἀντώνιος ἰούντας ὁ τά τε ἄλλα ἐπιεικὴς, καὶ τῷ
τυπουῦ ἐπιμελείᾳ καὶ δεξιότητι χρώμενος, ἑτοιμάζει
δεύτερον ὀπτήριον τῇ ὑμετέρᾳ παναγιότητι.

οὖλέ τε καὶ μάλα χαῖρε.

ΣΧΟΛΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΩΤΑΤΑ, ΕΙΣ ἑπτὰ τραγῳδίας τοῦ εὐριπίδου. ἐκ διαφόρων βύβλων συλλεχθέντα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΑΒΗΝ.

Ἡ θέσις τοῦ δράματος ἄρχεται ἐκ μονοστροφικῆς περιόδου. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, νη΄. ὧν ὁ τελευταῖος. φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Ἀφεὶς ὁ πολύδωρος τὸ σῶμα ἑαυτοῦ, καὶ μόνη ψυχὴ ὤν, αἰωρεῖται ἐπάνω τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ λέγει εἰς ἐπήκοον αὐτῆς, τήν τε σφαγὴν αὐτοῦ. καὶ τὴν ἐσομένην τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ πολυξένῃ ὑφελλιῶν. ἐποίησε δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐξεπίτηδες. ἵνα δῆλα πᾶσι ποιήσῃ τὰ κατὰ τὸν πολύδωρον. ὃ καὶ ἐν ἀρχῇ πάντων τῶν αὐτοῦ δραμάτων ποιεῖν εἴωθεν.

Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπών.

Ἥκω.) τὸ ἥκω, ἀττικόν ἐστιν. οἱ γὰρ ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἧκον, ἥκω λέγουσιν. ῥέπει δὲ τοῦτο; πρὸς τὸ παρεληλυθός, καθόσον τὸ εἶμι, πρὸς τὸ μέλλον. Σκότου.) γράφεται καὶ τὸ σκότος οὐδετέρως. καὶ ὁ σκότος. καὶ τῷ μὲν οὐδετέρῳ χρῶνται οἱ κοινοί. τῷ δ' ἀρσενικῷ, οἱ ἀττικοί. Ἅδης.) ἢ διὰ τὸν ἐν ᾅδου τόπον νοητέον. ἵν' ᾖ τὸ ᾤκισται ἀντὶ τοῦ κατῳκίσθη ὑπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ τοῦ πλούτωνος. καὶ περσεφόνης, ἢ ἀντὶ τοῦ ὁ πλούτων. ᾅδης γὰρ καὶ πλούτων ὁ αὐτὸς λέγεται. τὸ δὲ ᾤκισται, ἢ ἀντὶ τοῦ κατῳκίσθη. ἢ ἀντὶ τοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κατοικητήριον ἐστὶ τῶν χρηστηρίων, ὅπερ κατοικεῖται
ὅλως ἢ τὸν τόπον τοῦ ᾅδου μὴ ποιοῦσι τίσεως. Πλάκα.) οὐ
μόνον ἡ πετρώδης γῆ ὥσπερ καὶ τοῦτο λέγουσι, καὶ εἴτε
σαφέστερον αὐτὴν προσειπεῖν, ἡ πετρώδης οὖν, ἀλλ' ἔστι τὸ
πλάκα ἀντὶ τοῦ γῆν. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ ὑπέρα. Κίν-
δυνος.) κινδυνεύω ἀντὶ τοῦ ἐνδεκτόν εἰμι, καὶ κινδυ-
νεύω ποιῆσαι τόδε, ὅπερ οὐ θέλω δηλοῦσι. ἀπὸ τῆς ἀ-
νάγκης εἰς τοῦτο συνωθούμενος, καὶ κινδυνεύω πιστεύ-
σαι τόδε. καὶ οὐ κίνδυνος ἀπὸ τῶν δύο τούτων σημαι-
νομένων, κίνδυνος γὰρ ἀπὸ τοῦ δέους, καὶ κίνδυνος πι-
στεῦσαι τινὰ τόδε. ὅπερ οὐκ αὐτὸ δηλοῖ τὸ δέος. ἀλ-
λὰ τὴν ἀπὸ τοῦ δέους συνελαύνουσαν ἀνάγκην. Βίου.)
βίος σημαίνει πέντε. τὴν τέχνην, ὡς τὸ ἐμπορικὸν βί-
ον ἢ φιλόσοφον ζῆν. τὸν τρόπον, ὡς τὸ χρηστὸν βίον ἐστί.
τὸν παρόντα ἑνὸς ἑκάστου χρόνον τῆς ζωῆς. τὴν περιου-
σίαν, καὶ τὰς πρὸς τὸ ζῆν συντελούσας τροφάς. Ὅ-
πλα.) τὰ φυλακτήρια, οἷον θώραξ, κράνος. ἔγχος δὲ
καὶ ξίφος, ἀμυντήρια. Θρηικίου.) ὁ θρᾷξ τοῦ θρακὸς
καὶ ἀπὸ τούτου, θρηίκιος κατὰ παραγωγήν, ἐκφωνου-
μένου τοῦ ι· καὶ τρεπομένου τοῦ α εἰς η. Ξένος.) κυ-
ρίως ὁ φίλος. ὁ ἀπὸ τῆς πατρίδος τις ποιεῖται. ἀπὸ
ξένης ἐλθόντα. ἁπλῶς δὲ καὶ ὁ φίλος. Ἕως μὲν ὀρθὰ γῆς.)

δεύτερον προοίμιον. Τὸ γῆς, μὴ νομίσῃς διὰ τὴν
περὶ τὴν τροίαν γῆν. ὡς οἱ ἀπαίδευτοι κακῶς. ἀλλὰ δι'
αὐτὴν τὴν τροίαν. ἵνα ἡ τὰ ὁρίσματα, ἀντὶ τοῦ οἱ πύρ-
γοι περιορισμὸς γὰρ τῆς ἐν τῇ πόλει γῆς, οἱ πύργοι.
ὥστε τῆς γῆς ὁρίσματα, καὶ τὸ πύργοι Τρωικῆς χθο-
νός, ταὐτόν ἐστιν. ὅτι δὲ ἐστὶ ταὐτόν, καὶ οὐχ ὡς ἐκεῖνοι
φασί, μαρτυρεῖ τὸ, ἐπεὶ δὲ τροία. ὃ ἐπιφέρει πρὸς τὰ
δύο. δηλῶν ὡς ταυτοσήμαντά ἐστιν. Ἔκειτο δὲ εἶπεν.)

ἐπειδὴ οἱ θεμέλιοι τῶν τειχῶν, ἐν τῇ γῇ κεῖνται. Τροφαῖσιν ηὐξόμην.) ἀντὶ τοῦ ἀνετρεφόμην. Πατρῷα.) ἡ τοῦ πατρὸς τὸ κτητικὸν ἀντὶ μόνης τῆς κτητικῆς. ἵν᾽ ᾖ καλῶς ἔχειν τὸ ἐπαγόμενον. αὐτὸς δέ. Ἑστία.) ἑστία λέγεται ἡ ὅλη κατοικία, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ φωτίζω. καὶ φλογίζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕζω τὸ κάθημαι. Τῷ θεοδμήτῳ.) οὐχ ὅτι θεόδμητος ἦν ὁ βωμὸς τῆς Ἀθηνᾶς διὰ τοῦτο θεοδμήτῳ λέγει. ἀλλὰ τῷ τῇ θεᾷ παρὰ τῶν Τρώων δομηθέντι. ἢ τῷ θείως καὶ θαυμαστῶς κτισθέντι. Πίτνει.) ἀντὶ τοῦ ἔπεσε. τουτέστιν ἐφονεύθη. Πολλοῖς διαύλοις κυμάτων.) ὥσπερ ἑρμηνεία ἐστὶ, πρὸς τὸ πόντου σάλῳ. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἡ τῆς θαλάσσης ταραχὴ, ἀλλ᾽ ἢ συνεχεῖς κυμάτων στροφαί. Ἀχιλέως.) διὰ τὸ μέτρον ἀφῃρέθη τὸ ἓν λ. ὅμως καὶ σὺν τοῖς δύο γράφεται. καὶ ἐστὶ συνίζησις. Τριταῖον.) τὰ τρία. καὶ τέσσαρα, καὶ ἑξῆς ὀνόματα ἀριθμοῦ δηλωτικά. τὸ τρίτον δὲ καὶ τέταρτον καὶ ἑξῆς ὀνόματα τάξεως δηλωτικά. ἔστι γὰρ τρίτον μὲν τὸ ἔχον ὄπισθεν, πρῶτον καὶ δεύτερον. εἰσὶ δὲ ταῦτα τριγενῆ. ἀπὸ τῶν θηλυκῶν τούτων, τριταῖος, καὶ τεταρταῖος παράγωγα. ὡς Ἀθηναῖος. Μυκηναῖος. ἢ τοιοῦτό τι. ἔστιν οὖν ἄλλο τρίτον, καὶ ἄλλο τριταῖον. ὥσπερ ἄλλο Ἀθῆναι, καὶ ἄλλο Ἀθηναῖος. ἐνταῦθα δὲ τὸ τριταῖον, ἀντὶ τοῦ τρίτον λέγεται. λαμβάνεται δὲ τὸ τρίτον. τὸ τέταρτον, καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης, καὶ ἀντὶ μορίων. ἁρμοδιώτερον λέγεται ἔχοντα ἐν συνθέσει τὸ μόριον. οἷον τριτημόριον. τεταρτημόριον, καὶ ἑξῆς. ἔχουσι δὲ ἐρωτηματικὰ, τὸ πόσα, τὸ πόσον, τὸ ποσαῖον, καὶ τὸ ποστημόριον, καὶ πρὸς μὲν τὸ πόσα, ἀπαντᾷ τὸ τρία εἰ τύχοι, ἢ τέσσαρα πρὸς δὲ τὸ πόσον, τὸ τρίτον,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἢ τέταρτον τῶν τάξεως, πρὸς δὲ τὸ ποσταῖον, τὸ τριταῖον ἢ τεταρταῖον. οἷον πρὸς τὸ ποσταῖον ἀπ' οὐρανοῦ πάρει, ἀπαντήσει τὸ τριταῖος τυχόν, ἢ τεταρταῖος. ἤγουν τρίτην ἡμέραν ἔχω ἀφ' οὗ πάρειμι, ἢ τετάρτην. πρὸς δὲ τὸ ποστημόριον, τὸ δύοσον. τὸ τρίτον. τὸ τέταρτον τῶν μορίων. ἢ τὸ δύοσον τὸ τριτημόριον. τὸ τεταρτημόριον. ζητεῖ δὲ τὸ μὲν πόσα, διωρισμένον ποσόν. τὸ δὲ πόστον, τάξιν. τὸ δὲ ποσταῖον, συμβαῖνον τι ἐν τάξει. τὸ δὲ ποστημόριον, μέρος. ἐπεὶ δὲ τὸ ποσὸν διαιρεῖται, καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐστι συνεχές. τὸ δὲ διωρισμένον, εὗρεν ἡ φύσις καὶ τῶν τοῦ συνεχοῦς, ἕτερον ἐρωτηματικόν, τὸ πηλίκον. ὥστε πρὸς μὲν τὸ πόσα, ἅπαντα διωρισμένον ποσόν, πρὸς δὲ τὸ πηλίκον, συνεχές. Εὐθύμοντας.) ἤγουν ἀπευθύμοντας. πρὸς τὸ σημαινόμενον δὲ, ἀποδέδοται. Κλυδωνίῳ.) κλυδώνιον τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης. ὃ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ εὐδίας οὔσης, ἐπικλύζεται. Τυχεῖν.) τὸ τυχεῖν, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται. ἐνταῦθα δὲ τὸ ὅσον, οὐ πρὸς τὸ τυχεῖν λέγεται. ἀλλὰ πρὸς τὸ προηγησάμενον τὸ ἐμόν. Γεραιᾷ.) τὸ γεραιᾷ οὐ πρὸς τὸ ἐκποδών ἐστιν. ὡς οἴονταί τινες ἀντίπτωσιν ποιοῦντες. ἐπειδὴ τὸ ἐκποδών, γενικῇ συντάσσεται. ἀλλὰ πρὸς τὸ χωρήσομαι. ὥσπερ γὰρ φαμὲν ἀφαιρῶ σοι χρήματα, οὐ πρὸς τὸ χρήματα συντάσσοντες τὸ σοί, ὥς τινες τῶν ἀμαθῶν οἴονται, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀφαιρῶ. τὴν γὰρ ἀφαίρεσιν ποιῶ, οὕτω καὶ τὸ χωρήσομαι τῇ ἑκάβῃ ἐκποδών, ἀντὶ τοῦ τὴν ὁρμὴν τῆς ἀποστασίας ποιῶ. περᾷ δὲ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ ἀγαμέμνονος. ἵν' αὐτόθι τῇ κασάνδρᾳ ἐντύχῃ. ἥτις μαντεύσεται αὐτῇ περὶ τοῦδε τοῦ φαντάσματος. Φθείρειν.) τὸ ἀφανίζειν. καὶ τὸ βλάπτειν. καί

οὗ λέγεται ἐφθάρθαι τὰ δικαστήρια.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἐγὼ ὁ πολύδωρος, ὁ ἡ γονὼς υἱὸς τῆς ἑκάβης τῆς θυγατρὸς τοῦ κισσέως, πατρὸς δὲ τοῦ πριάμου, ἦλθον ἄρτι ἀφεὶς τὸν ἀπόκρυφον τόπον τῶν νεκρῶν, καὶ τὰς πύλας τοῦ ἀφεγγοῦς τόπου. ὅπου ὁ ἅδης ᾠκισμένος ἐστίν, ὡς ἀπὸ μερισμοῦ δηλονότι, ἄνευ τῶν οὐρανίων θεῶν. ὅς τις ὁ πρίαμος, ἐπεὶ κατέλαβεν τὴν τροίαν φόβος καὶ ὑποψία καταβληθῆναι ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ πολέμου, φοβηθεὶς, ἔξω ἔπεμψεν ἐμὲ τῆς τρωϊκῆς γῆς, πρὸς τὸ οἴκημα τοῦ πολυμήστορος τοῦ φίλου τοῦ θρακικοῦ. ὃς πολυμήστωρ γεωργεῖ τὴν ἀρίστην καὶ ἐπαινετὴν πεδιάδα τῆς χερρονήσου, τὸν ἱππικὸν καὶ πολεμικὸν λαὸν διεξάγων διὰ τοῦ δόρατος. πολὺν δὲ χρυσὸν ἐξέπεμψεν ὁ πατὴρ σὺν ἐμοὶ κρυφίως. ἵνα ἐάν ποτε καταβληθείη τὰ τείχη τῆς τροίας, μὴ εἴη τοῖς ζῶσι παισὶ στέρησις καὶ ἔνδεια τοῦ βίου. ἤγουν τῶν συντελούντων πρὸς τὴν ζωὴν, νεώτατος δ' ἦν τῶν παίδων τοῦ πριάμου. διὸ καὶ κρυφίως ἔξω ἔπεμψεν ἐμὲ τῆς γῆς. οὔτε γὰρ δυνατὸς ἦν βαστάζειν ὅπλα. οὔτε ἔγχος, διὰ τοῦ ἁπαλοῦ καὶ τρυφεροῦ βραχίονος. ἐν ὅσῳ οὖν χρόνῳ τὴν ὀρθίαν εἶχον θέσιν τὰ ὁροθέσια τῆς γῆς. οἱ πύργοι τε τῆς τρωϊκῆς χθονὸς ἦσαν ἀκατάβλητοι, καὶ ὁ ἕκτωρ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς εὐτύχει ἐν τῷ πολέμῳ, καλῶς παρὰ τῷ πολυμήστορι τῷ πατρικῷ φίλῳ, ἐντροφαῖς καθά τις κλάδος ηὐξανόμην ὁ τάλας. ἐπεὶ δὲ ἡ τροία ἀπώλετο. καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἕκτορος ἀπώλετο κατὰ κοινοῦ, καὶ ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ ἠφανίσθη; αὐτός τε ὁ πατὴρ ὁ πρίαμος ἔπεσεν, ἤτοι ἐφονεύθη ἐν τῷ βωμῷ τῷ θεοκατασκευάστῳ, σφαγεὶς ἐκ τοῦ παιδὸς τοῦ ἀχιλλέως.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοῦ ἄγαν φονικοῦ· τοῦ νεοπτολέμου δηλονότι, ἔκτεινεν ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον ὁ πατρικὸς φίλος, ἕνεκα τοῦ χρυσοῦ, καὶ κτανὼν ἔρριψεν εἰς τὸν κῦμα τῆς θαλάσσης ὅπως ἔχῃ τὸ χρυσὸν ἐν τοῖς δόμοις, κεῖμαι δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ἄλλοτε ἐν τῷ κλυδωνίῳ, καὶ τῇ ταραχῇ τοῦ πόντου φερόμενος πολλοῖς δρόμοις κυμάτων ἄταφος, ἤτοι ἐστερημένος ταφῆς· νῦν δὲ ὁρμῶ, ἤτοι φέρομαι ἐπάνω τῆς μητρὸς τῆς ἑκάβης τῆς προσφιλοῦς, ἔρημον ἀφεὶς τὸ ἐμὸν σῶμα μετεωριζόμενος τρίτην ταύτην ἡμέραν ἤδη, ὅσον περ ἦμαρ δηλονότι ἐν τῇδε τῇ γῇ τῇ χερρονησίᾳ πάρεστιν ἡ ἐμὴ μήτηρ ἐκ τῆς τροίας ἡ ἀθλία. πάντες δὲ οἱ ἀχαιοὶ ἔχοντες καὶ οἰκοῦντες τὰς ναῦς, κάθηνται ἡσύχως ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς τῆς χθονὸς τῆς θρακικῆς· ὁ υἱὸς γὰρ τοῦ πηλέως ὁ ἀχιλλεύς, φανεὶς ἐπάνω τοῦ ἑαυτοῦ τάφου ἐκράτησε πάντας τοὺς ἕλληνας, κινοῦντας πρὸς τὸν οἶκον τὴν κώπην τὴν θαλασσίαν. ζητεῖ δὲ τὴν πολυξένην σφάγιον ἐπὶ τῷ τάφῳ ἤτοι ἐπάνω τοῦ τάφου, φίλον καὶ προσφιλὲς αὐτῷ δηλονότι, καὶ ἐπιτυχὴς γενήσεται τοῦδε, οὐδὲ ἔσται ἀγέραστος παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν φίλων, ἤτοι τῶν ἑλλήνων, ἡ μοῖρα δὲ συνελαύνει καὶ φέρει θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν, θεάσεται δὲ ἡ μήτηρ, δύο σώματα νεκρά, δύο παίδων, ἐμοῦ καὶ τῆς κόρης τῆς δυστήνου. φανήσομαι δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὁ ἄθλιος, ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τῆς δούλης, ἵνα τύχω ἐνταφιασμοῦ, τοὺς γὰρ ἐν τῷ ᾅδῃ δυναμένους πλούτωνα καὶ περσεφόνην, ἐξῃτησάμην καὶ ἱκέτευσα ἐπιτυχεῖν τύμβου· ἤτοι ἐνταφιασμοῦ, καὶ πεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας τῆς μητρός. τὸ ἐμὸν μὲν ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν ἔσται. ὥστε τυχεῖν τούτου δηλονότι. ὑποχωρήσω δὲ μακράν·

τῇ γεραιᾷ ἑκάβῃ. διαπεραίνει γὰρ καὶ κινεῖ αὐτὴν τὸν πόδα ὑπὸ κάτω τῆς σκηνῆς τοῦ ἀγαμέμνονος, φοβουμένη τὸ ἐμὸν φάντασμα τουτέστι τὸ ὄναρ ὃ εἶδε περὶ ἐμοῦ. φεῦ ὦ μῆτερ ἥτις ἐκ τῶν βασιλικῶν οἴκων εἶδες ἦμαρ δούλειον, ἤτοι δουλείαν, λίαν δυστυχής, ὅσον περ ποτὲ εὐτύχεις δηλονότι, ἀντισαθμήσας δὲ τις τῶν θεῶν ἀπὸ τῆς πρότερον εὐτυχίας, ἐφθείρεσε.

Ἄγετ᾽ ὦ παῖδες τὴν γραῦν πρὸ δόμων.

Τὰ τοιαῦτα ἤδη καλεῖται συστήματα ἐξ ὁμοίων, κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους. σύστημα δέ ἐστιν ὡς ἡφαιστίων φησί, μέτρων συναγωγή, ἤτοι δύο ἢ πλειόνων. ἢ ὁμοίων, ἢ ἀνομοίων. ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν, λακωνικὸν καλούμενον. διὰ τὸ τὸν λάκωνα ἀλκμᾶνα τούτῳ πρῶτον χρήσασθαι. ἔστι δὲ τὰ μὲν τῶν κώλων δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικὰ δίμετρα. ἤτοι ἑφθημιμερῆ, ἢ μέτρον καλεῖται παροιμιακὸν διὰ τὸ πολλὰς παροιμίας τούτῳ τῷ μέτρῳ γεγράφθαι, τὸ μέντοι ἑκκαιδέκατον κῶλον. τὸ λδ, καὶ τὸ τριακοστὸν ἕκτον, μονόμετρά ἐστιν ἀκατάληκτα. ὃ καὶ ἀναπαιστικὴ ὀνομάζεται βάσις. τὰ δὲ πάντα κῶλα τοῦ συστήματος, εἰσὶ λη. ὧν πλευτῶν· πέμψατε δαίμονες ἱκετεύω. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος ἐπὶ τῷ τέλει, κορωνίς. Λαζύμεναι.) ἐστὶ καὶ λάζυμι, καὶ λάζομαι τὸ λαμβάνω. τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ λάζυμι, τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ λάζω. τὸ δὲ λάζω, δύο σημαίνει, τὸ λαμβάνω, καὶ τὸ ὑβρίζω, καὶ τὸ μὲν λαμβάνω γίνεται, ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ λαμβάνω, καὶ τοῦ ἄγω ἄξω, ὃ δηλοῖ τὸ φέρω, τροπῇ τοῦ διπλοῦ εἰς διπλοῦν ἐλάζω καὶ λάζω. τὸ δὲ ὑβρίζω, ἐκ τοῦ λίαν ζέειν. ἀπὸ γοῦν τοῦ λάζομαι παθητικοῦ, τοῦ δηλοῦντος τὸ λαμ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βάνω, γίνεται τὸ λαζύατο παρὰ τῷ ποιητῇ· οἱ δ' ὀδὰξ λαζύατο γαῖαν· καὶ δῆλον ἐντεῦθεν ὅτι διαφορεῖται κατὰ τὴν σύνταξιν· Βραδύπους·) ὁ βραδὺς τοὺς πόδας· ἐνταῦθα δὲ τὴν κίνησιν λέγει βραδύπουν· τὸν πόδα τιθεὶς ἀντὶ τῆς πορείας· Ηλυσιν·) πορείαν εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ μετατιθέναι τοὺς χρόνους· τὸ γὰρ ὀλομένην, οὐλομένην λέγουσιν· οὕτω καὶ τὴν ἔλευσιν ἤλυσιν· Ω στεροπὴ Διός·) ἀντὶ τοῦ ὦ ἡμέρα ἡ δίκην ἀστραπῆς λάμπουσα· ἢ ἐπειδὴ πρὸς τὴν τοιαύτην ὄψιν ἐδυσχέραινε, ποιεῖ τὸν λόγον, πρὸς τὴν ἀστραπὴν τοῦ Διός· ἵνα ἀποτρέψῃ αὐτὴν καὶ ἀφανίσῃ· τὸ δὲ αἴρομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαίρομαι· καὶ μετεωρίζομαι· καὶ ὥσπερ ἀνάστατός εἰμι· ἔννυχος δ' εἶπε πρὸς τὸ αἴρομαι δέον ἐννύχως εἰπεῖν· Μῆτερ ὀνείρων·) μητέρα τῶν ὀνείρων εἶπε τὴν γῆν· ἐπεὶ ἐξ ἀντιφράξεως τῆς σκιᾶς αὐτῆς ἡ νὺξ γίνεται, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι καθεύδοντες τοὺς ὀνείρους βλέπουσιν, ἢ καθ' ἑτέρους, ὅτι ἐκ μὲν τῆς γῆς, αἱ τροφαί· ἐκ δὲ τῶν τροφῶν· οἱ ὕπνοι· ἐκ δὲ τῶν ὕπνων οἱ ὄνειροι· τῆς γῆς ἄρα οἱ ὄνειροι· μελανοπτερύγους δὲ τοὺς ὀνείρους εἶπεν, ὅτι ἐν τῷ σκότει δοκοῦσιν ἵπτασθαι ἄστατοι γάρ εἰσι· Τοῦ σωζομένου·) οὐκ εἶπε τοῦ ὄντος, ἀλλὰ τοῦ σωζομένου· ὃ γὰρ ἠβούλετο, τὸ σώζεσθαι τὸν παῖδα δηλονότι, τοῦτο καὶ λέγει· Ω χθόνιοι·) χθόνιοι καὶ οἱ ἐπιχθόνιοι ἤτοι οἱ ἐπάνω τῆς γῆς· τουτέστιν οἱ ἐγχώριοι καὶ ἐντόπιοι· καὶ οἱ ὑποχθόνιοι· ἤτοι οἱ ὑποκάτω τῆς γῆς· Ος μόνος·) ἢ πρὸς τὸ μόνος ὑποστικτέον, ἵν' ᾖ τὸ τε οὐκ ἀργὸν, οὕτως· ὃς μόνος ὑπάρχων ἐμοὶ ἀπὸ τῶν ἐμῶν παίδων, καὶ ἄγκυρα τῶν ἐμῶν οἴκων· ἐπειδὴ εἰκός ἐστιν αὐτὸν ἀνακτίσασθαι τὴν ἡμῶν ἀρχὴν, κατέχει τὴν χιονώδη θρᾷ

κειν· ἢ τὸ ἄγκυρα πρὸς τὸ οἴκων· καὶ πρὸς τὸ ἐμῶν ἐκληπτέον· οὕτως· ὃς μόνος ἄγκυρα ὢν τῶν οἴκων, καὶ τῶν ἐμῶν, ἤτοι τῶν κατ᾽ ἐμὲ πραγμάτων, κατέχει τὴν ἑστίαν· ἢ οἴκων ἄγκυρα τουτέστι τελευταία ἄγκυρα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ναυτιλλομένων· οἱ τὰς ἄλλας ῥίψαντες ἀγκύρας, ἂν μηδὲν δι᾽ αὐτῶν ἀνύσωσιν, ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. Ἥξει τι νέον) νέον τὸ νεαρὸν καὶ τὸ χαλεπὸν, ὡς ἐνταῦθα. Γοερόν.) τὸ κερὸν, καὶ ὁ γόος, καὶ τὸ κωκύειν, ποιαὶ φωναί εἰσι, καὶ ταυτά εἰσι τῇ τε ἐννοίᾳ, καὶ τῇ προφορᾷ· συγγενῆ γάρ εἰσι τὸ γ καὶ τὸ κ· μέσον γάρ ἐστι τὸ γ τοῦ κ καὶ χ. Οὔποτ᾽ ἐμὰ φρήν.) οὔποτε φησὶν ἡ ἐμὴ φρὴν οὕτως φρίσσει· εἶτα ἐπάγει· ἀλίαστος εἶχον ἄφυκτος· τουτέστιν ὃ φοβεῖται ἡ ἐμὴ φρὴν οὐ δύναται τοῦτο φυγεῖν· τὸ ταρβεῖν δὲ ταυτὸν τῷ φρίσσει, ἢ οὔποτε ὁ ἐμὸς λογισμὸς ταρβεῖ, ὡς ἔξω φόβων καὶ κακῶν εἶναι. Ἑλένου ψυχάν.) ἑλένου καὶ κασάνδρας ἐν ναῷ ἀπόλλωνος ὄντων, ἐλθόντες ὄφεις· καὶ τὰ αὐτῶν περιλείξαντες ὦτα, οὕτως ὀξυκόους εἰργάσαντο, ὡς μόνους τὰς τῶν θείων ἀκούειν βουλὰς, καὶ μάντεις ἄκρους εἶναι· εἶπε δὲ ψυχὴν ἑλένου, ἐπειδὴ τεθνηκὼς ἦν. Κασάνδραν. δὲ καὶ οὐ κασάνδρας, ἐπειδὴ ζῶσα ἦν. Ἐσίδω.) οὐκ εἶπεν ὄψομαι ὁριστικῶς· ἀλλ᾽ ἐσίδω ὑποτακτικῶς· ἀεὶ γὰρ τὰ ἀπορηματικὰ, τουτέστι τὰ ἀπορίαν ἐμφαίνοντα, ὑποτακτικοῖς συντάσσονται· οἷον τίς γένωμαι, καὶ πῇ τράπωμαι, οὕτω δὲ χρὴ γράφειν· καὶ ταῦτα τὰ κῶλα· ἵν᾽ ᾖ δίμετρα ὡς τὰ πολλὰ, ἐν γὰρ τοῖς ἀναπαιστικοῖς μονόμετρα μόνον διὰ μέσου εὕρηται· οὐ μὴν καὶ δίμετρα καταληκτικά· ἀλλ᾽ ἐν μόναις ταῖς ἀποθέσεσι· διὰ τοῦτο οὖν οὕτως ὠρθώθη.

παρ' ἡμῶν. εἰ δέ τις μέμφοιτο τὰς προθέσεις, ἀλλ' ἴσως ὡς οὐκ ἂν ἔχοι τις ἄλλως ταυτὶ διορθώσασθαι.

Καὶ τόδε δεῖμα.) καὶ τόδε ὃ μέλλω εἰπεῖν, φόβημά ἐστι, τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως τὸ φανὲν δηλονότι ὑπὲρ τῆς ἄκρας κορυφῆς τοῦ τύμβου, δεῖμα καὶ φόβος ἦλθεν ἐμοί.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἄγετ' ὦ παῖδες τὴν γραῦν πρὸ δόμων.) ὦ παῖδες ὦ δοῦλαι. ἄγετε τὴν γραῦν ἐμὲ δηλονότι πρὸ τῶν δόμων. ἤτοι ἔξω τῶν οἴκων. ἄγετε ὦ Τρῳάδες ὀρθοῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἀνορθοῦσαι καὶ ἀναβαστάζουσαι τὴν ὁμόδουλον ὑμῖν νῦν. πρόσθεν δὲ καὶ πρότερον ἄνασσαν. λάβετε ὡς γραῦν δηλονότι. φέρετε, ὡς ἄψυχον τρόπον τινά, πέμπετε. ἀντὶ τοῦ παραπέμπετε, ὡς ἄνασσαν δηλονότι, αἴρετε, ἀντὶ τοῦ αἴρετε καὶ ἀνακουφίζετε τὸ δέμας ἐμοῦ. προσλαζύμεναι, ἤτοι λαμβανόμεναι καὶ ἐχόμεναι τῆς γεραιᾶς χειρὸς ἐμοῦ δηλονότι. καὶ ἐγὼ ἐρειδομένη καὶ στηριζομένη διὰ τῆς χειρὸς σκίμπωνι σκολιῷ. ἤτοι ῥάβδῳ ἐπικαμπεῖ. καὶ βακτηρίᾳ ἐπερειστικῇ, σπεύσω. προτιθεῖσα καὶ ποιοῦσα ἤλυσιν καὶ πορείαν τῶν ἄρθρων, καὶ τῶν ἁρμονικῶν, ἤτοι τῶν ποδῶν, βραδύπουν καὶ ἀργήν. ὦ στεροπὰ καὶ ἀστραπὴ Διός, ἀντὶ τοῦ ὦ ἡμέρα, ὦ νὺξ σκοτία καὶ σκοτεινή, τί ποτε ἀντὶ τοῦ διατί χρῆμα αἴρομαι καὶ μετεωρίζομαι ἔννυχος καὶ νυκτερινή, ἐν δείμασι καὶ ἐν φόβοις, ἐν φάσμασι, καὶ φαντάσμασι, ὦ χθὼν πότνια καὶ σεβασμία, μῆτερ τῶν ὀνείρων τῶν μελανοπτερύ-

γων καὶ ἀφανῶν, ἀποπέμπομαι καὶ ἀποδιώκω τὴν
νυκτερινὴν ὄψιν, λέγει δὲ τὸ ὄναρ· ἣν εἶδον διὰ τῶν
ὀνείρων, περὶ τοῦ παιδός· ἤγουν ἕνεκα τοῦ παιδὸς
τοῦ φυλαττομένου κατὰ τὴν θράκην· καὶ περὶ τῆς πολυ-
ξένης τῆς προσφιλοῦς θυγατρός, εἶδον γὰρ ὄψιν φο-
βερὰν· ἤτοι φόβου ποιητικήν· ἔμαθον ἔδαην· ἀκρι-
βῶς ἔγνων· ὦ θεοὶ χθόνιοι· ἀντὶ τοῦ καταχθόνιοι ἢ
ἐγχώριοι, σώσατε τὸν ἐμὸν παῖδα· ἤγουν τὸν πολύ-
δωρον ὃς ἄγκυρά τε ὢν μόνος· ἤτοι στήριγμα, καὶ
φύλαξ τῶν ἐμῶν οἴκων, κατοικεῖ τὴν δυσχείμερον
θράκην, ἐν ἐπιτηρήσεσι τοῦ φίλου τοῦ πατρῴου,
καὶ πατρικοῦ, ἤτοι τοῦ πολυμήστορος ἔσται καὶ κινήσεται
τι παράδοξον ἡμῖν δηλονότι· ἥξει τι μέλος γοερόν,
καὶ θρηνῶδες ταῖς γοεραῖς ἡμῖν δηλονότι· οὔποτε ἀν-
τὶ τοῦ οὐδέποτε ἡ ἐμὴ γνῶσις οὕτως ὑπῆρξε δηλονό-
τι ἄψυκτος· φρίσσει ταρβεῖ· ποῦ ἄρα θεάσομαι ὦ τρῳ-
άδες τὴν θείαν ψυχὴν τοῦ ἑλένου περιφραστικῶς, ἀν-
τὶ τοῦ τὸν ἕλενον, ἢ τῆς κασάνδρας, ἵνα διακρίνω-
σιν ἐμοὶ τοὺς ὀνείρους· εἶδον γὰρ ἔλαφον κατάστικτον,
καὶ ταχεῖαν σφαζομένην ἐν ὄνυχι λύκου αἱματηρᾷ
ἀποσπασθεῖσαν τῶν ἐμῶν γονάτων, ἀφαιρεθεῖσαν
σὺν ἀνάγκῃ καὶ βίᾳ οἰκτρῶς, καὶ ἐλεεινῶς, καὶ τόδε
καὶ τοῦτο, λέγω τὸ φάντασμα τοῦ ἀχιλλέως ὑπὲρ
τῆς ἄκρας κορυφῆς τοῦ τύμβου, δεῖμα καὶ φόβος ἦλ-
θεν ἐμοί. Ἑκάβη σπουδῇ πρὸ σ' ἐλιάσθην.) τὰ τοι-
αῦτα εἴδη τῶν χορῶν· καλεῖται συστήματα ἐξ ὁμοίων
κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους ὡς εἴρηται· ἔστι δὲ καὶ
τοῦτο τὸ μέτρον ἀναπαιστικόν, λακωνικὸν καλού-
μενον· εἰσὶ δὲ τὰ μὲν τῶν κώλων, δίμετρα ἀκα-

ταληκτα· τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικά· ἤτοι ἑφθημιμερῆ, ὃ μέτρον καλεῖται παροιμιακὸν ὡς εἴρηται. τὸ μέντοι ἑκκαιδέκατον κῶλον· τὸ κε· τὸ μ· τὸ ν· καὶ τὸ νε· μονόμετρά εἰσιν ἀκατάληκτα. τὰ δὲ πάντα κῶλα τοῦ συστήματος, νς· ὧν τὸ τελευταῖον Δειρῆς νασμῷ μελαναυγεῖ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. Ἐλιάσθην.) προσέφυγεν· ἦλθον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ, καὶ ἐκκλίνω· ὅθεν ἀλίζω, καὶ κατὰ μετάθεσιν λιάζω ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἐλιάσθην. Σχεδία.) ναῦς ἀκατασκεύαστος· ἀπὸ ξύλων μόνων ἀπερίπτως συντεθειμένη. νῦν δὲ τὰς ναῦς λέγει τῶν ἑλλήνων σχεδίας. σχεδία δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἡ σὺν τάχει γενομένη ναῦς. Πρότονος.) πρότονος τὸ σχοινίον δι' οὗ δεσμοῦσι τὸν ἱστόν. τὸ δὲ ἐπερειδομένας ἀντὶ τοῦ ἐπερειδούσας σχοινίοις τὰ λαίφη. τὸ λαίφη δὲ καὶ τὸ ἐπερειδομένας, καθόλου καὶ μέρος. οὐ γὰρ πᾶσα ναῦς ἐρείδεται τοῖς προτόνοις· ἀλλὰ μόνα τὰ λαίφη· δι' ὧν αὕτη φέρεται ἀνέμου ἐπιπνέοντος. Στέλλεσθε.) πορεύεσθε. τὸ στέλλω σημαίνει δ. στέλλω τὸ κοσμῶ· ἀφ' οὗ καὶ στολή. στέλλω τὸ πέμπω· ἀφ' οὗ καὶ ἀποστολή. στέλλω, τὸ πλέω· ἀφ' οὗ καὶ στόλος ὁ πολλῶν ἀπόπλους νεῶν. στέλλω καὶ τὸ κρύπτω· ἀφ' οὗ καὶ τὸ περιστείλαντες, ἀντὶ τοῦ κατὰ γῆν κρύψαντες, ἤγουν θάψαντες. Πολλῆς δὲ ἔριδος.) πολλῆς φιλονεικίας συνέκρουσε ταραχή. Σπεύδων.) σπουδὴν ποιούμενος. ἤτοι ἔσπευδεν. σπεύδω ἐγώ· ἐπισπεύδω ἕτερον. Τῆς μαντιπόλου βάκχης.) τῆς μαντικῆς κασάνδρας. βάκχην δὲ αὐτὴν λέγει· ἐπειδὴ οἱ μαντευόμενοι ἔνθεοι ὑπὸ θεῶν γενόμενοι μαντεύονται· καθάπερ αἱ βάκχαι

τῷ διονύσῳ πληγεῖσαι, ἄνω καὶ κάτω φέρονται ὥσπερ
μαινόμεναι. Ἀνέχων.) τιμῶν καὶ περιποιούμενος
καὶ γὰρ οἱ ἀνέχοντές τι καὶ ἀνακουφίζοντες, φροντί-
δος τοῦτο ἀξιοῦντες ἔχουσιν. ἀνέχω τὸ ἀναδίδωμι
καὶ ἀναπέμπω. ὡς τὸ ἀνέχει ἡ γῆ βοτάνας. καὶ ἀ-
νέχει ὁ ἥλιος ἀντὶ τοῦ ἀνέτειλε, καὶ ἀνέχειν ἐπὶ προ-
σαχῆς τὰς χεῖρας ἀντὶ τοῦ ἀνατείνειν. Τὼ θησεί-
δα.) οἱ τοῦ θησέως παῖδες ἀκάμας καὶ δημοφῶν
οἳ ἦσαν ἀθηναῖοι τὸ γένος, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ ἴλιον
οὐχ ἡγούμενοί τινων. διὸ καὶ Ὅμηρος λέγει τὸν μενε-
σθέα μόνον ἡγεῖσθαι τῶν ἀθηναίων. ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν ἀπολυ-
τρωσιν τῆς αἴθρας τούτους ἐστρατευκέναι φασίν. Ἑλλά-
νικος δὲ λέγει διὰ τοῦτο αὐτοὺς ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, ὅπως
εἰ μὲν ἕλοιεν Ἕλληνες τὴν τροίαν, λάφυρον αὐτὴν καὶ
γέρας λάβωσιν. εἰ δὲ μή, κἂν λυτρώσασθαι δώροις.
Διασῶν μύθων.) ἤγουν διπλῶν. ὡς οὔτε ἀνηλεῶς
δεῖ πρὸς τὴν παῖδα διατεθεῖσθαι, ἀρκεῖ γὰρ τὸ αἰχμά-
λωτον εἶναι, οὔτ᾽ αὖ τὴν ἀχιλλέως παριδεῖν αἴτησιν.
μεγάλως τὸν στρατὸν ὠφεληκότος. Γνώμη δὲ μία.)
διαθέσει. σκοπῷ. Συνεχωρείτην. συνέτρεχον. συ-
νήρχοντο. συνεφώνουν. Στεφανοῦν. ὥστε τιμᾶν ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν νικώντων, καὶ ἐστεφανωμένων. Χλω-
ρῶ. προσφάτῳ. νεαρῷ. Τὰ δὲ κασάνδρας λέ-
κτρα.) τὸ συγκαθεύδειν τὴν κασάνδραν τῷ ἀγαμέ-
μνονι. ἀπὸ τοῦ ὀργάνου τὸ ἐνεργοῦντα, οὐδέον εἶναι
ἔλεγον προτιμήσειν τῆς ἀνδρείας τοῦ ἀχιλλέως.
Κόπις, ῥήτωρ. Ποικιλόφρων.) φρόνιμος. Δημοχα-
ριστής.) τῷ δήμῳ χαριζόμενος ἐν τῷ λέγειν. Πῶλον.
τὴν παῖδα λέγει μεταφορικῶς. Ἀπὸ μαζῶν.) εἰκό-
τως πρὸς τὸ πάθος ἐπήγαγε τὸ ἀπὸ μαζῶν. οἱ γὰρ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πῶλοι γάλακτι τρέφοντας, ἢ τὸ ἀπὸ μαζῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ συνήθους, καὶ τῆς σῆς πρὸς αὐτὴν φύσεως, ἢ φυσικῆς προσπαθείας. μασὸς καὶ μαθὸς διαφέρει, μασὸς ὁ γυναικεῖος ἀπὸ τοῦ μεσὸς εἶναι γάλακτος, μαθὸς δὲ ὁ τῶν ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ μὴ ἐσθίεσθαι. Ορφανὸν.) ἀντὶ τοῦ ὀρφανήν. ἀττικῶς, ὡς καὶ ἀριστοφάνης, οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν. οὐ χρὴ τοίνυν ὀρφανὰν γράφειν, ὡς ἔντισιν εὕρηται, οὐ γὰρ ἁρμόζει τῷ μέτρῳ. [Αλλ' ἴθι ναούς.) ἀλλὰ ἄπελθε εἰς τοὺς ναοὺς, ἐπαναφορὰ ἄπιθι πρὸς τοὺς βωμοὺς, διαφέρει δὲ ναὸς, βωμοῦ. ναὸς μὲν, ἔνθα τὰ εἴδωλα εἰσὶ, βωμὸς δὲ, ἔνθα αἱ θυσίαι γίνονται. Κήρυκε,) ἐπικαλοῦ. Προπετῆ.) προκειμένην. Νασμῷ.) ῥεύματι. Μελαναυγεῖ.) μέλαιναν ὄψιν ἔχοντι.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Εκάβη σπουδῇ πρὸς σ' ἐλιχάθην.) ὦ ἑκάβη σὺν σπουδῇ ὥρμησα πρὸς σὲ, καταλιποῦσα τὰς δεσποτικὰς σκηνὰς, ὅπου διὰ κλήρου ἐδόθην καὶ ἐτάχθην δούλη. ἀπο διωκομένη ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς ἰλιάδος τῇ ὀξύτητι τοῦ δόρατος δοριάλωτος γινομένη παρὰ τῶν ἀχαιῶν, ἐλιχάθην δηλονότι κατὰ κοινοῦ. οὐδὲν ἀπὸ τῶν παθῶν ἐλαφρύνουσα καὶ ἐλαττοῦσα. ἀλλὰ ἐπιφέρουσα μέγα βάρος μηνύματος, σοί τε ὦ γύναι ἦλθον κῆρυξ καὶ ἄγγελος ἀχέων καὶ θλίψεων. ἐν γὰρ τῇ συνελεύσει τῶν ἀχαιῶν τῇ πεπληρωμένῃ, περιάδεται καὶ φημίζεται κυρωθῆναι. θέσθαι καὶ ποιῆσαι τὴν σὴν θυγατέρα θῦμα τῷ ἀχιλλεῖ, γινώσκεις δὲ ὅτι ἐπιβὰς ὁ ἀχιλλεὺς δηλονότι τοῦ τύμβου τοῦ ἑαυτοῦ, ἐφάνη σὺν ὅπλοις χρυσοῖς, ἐπέσχε δὲ τὰς ναῦς τὰς ἐν τῷ πόντῳ τὴν πορείαν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ποιουμένας, ἐπερειδούσας τὰ ἄρμενα σχοινίοις· ποῖ δὲ βοῶν, ὦ δαναοὶ ποῖ πορεύεσθε, ἀφέντες τὸν ἐμὸν τύμβον ἄτιμον. συνέβη δὲ καὶ ἐπῆλθε ταραχὴ πολλῆς φιλονεικίας. δόξα δὲ καὶ γνώμη, καὶ ὑπόληψις, ἐχώρει καὶ ἐκινεῖτο εἰς τὸν στρατὸν τὸν πολεμιστήν. τοῖς μὲν, δοκοῦν ἦν δηλονότι, διδόναι σφάγιον τῷ τύμβῳ τὴν θυγατέρα δηλονότι. τοῖς δὲ, οὐχί. οἱ δὲ νεώτεροι συντάττουσιν οὕτως. τοῖς μὲν δοκοῦν ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος, ἤτοι ἀρίστου ὄντος, διδόναι τῷ τύμβῳ σφάγιον τὴν πολυξένην δηλονότι. τοῖς δὲ, οὐχί. ἦν δὲ ὁ μὲν σπεύδων εἰς τὸ σὸν ἀγαθὸν, ὁ ἀγαμέμνων, ἀτιμῶν τὴν κοίτην τῆς μαντικῆς κασάνδρας. οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ θησέως ἀκάμας καὶ δημοφῶν οἱ κλάδοι τῶν ἀθηνῶν, ἦσαν δημηγόροι λόγων διπλῶν. συνέτρεχον δὲ βουλῇ μιᾷ, ὥστε στεφανοῦν τὸν τάφον τοῦ ἀχιλλέως αἵματι προσφάτῳ καὶ παρθενικῷ. τὴν δὲ κοίτην τῆς κασάνδρας οὐκ ἔλεγον προτιμήσειν τῆς ἀνδρείας τοῦ ἀχιλλέως. αἱ ἅμιλλαι δὲ τῶν κατατεινομένων λόγων. ἤτοι τῶν ἀγωνιστικῶς λεγομένων καὶ ἐριστικῶς πῶς καὶ κατά τινα τρόπον ἦσαν ἴσαι, μέχρις οὗ κατέπεισε τὴν στρατιὰν ὁ ὀδυσσεὺς ὁ ποικιλόφρων, ὁ κόπις καὶ ὁ λάλος ἤτοι ὁ ῥήτωρ ὁ ἡδὺς κατὰ τοὺς λόγους, ὁ τῷ δήμῳ χαριζόμενος, λέγων δηλονότι, μὴ τὸν ἄριστον πάντων τῶν ἀχαιῶν ἀχιλλέα, ἀποδιώκειν καὶ παραβλέπειν χάριν σφαγίων δουλικῶν. μηδέ τινα τῶν ἀποθανόντων στάντα πλησίον τῆς περσεφόνης εἰπεῖν, ὅτι οἱ δαναοὶ ἀπῆλθον τοῦ τόπου τῆς τροίας. κακοὶ καὶ ἀχάριστοι φανέντες τοῖς ἕλλησι τοῖς ἀποθανοῦσιν ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων, παραγενήσεται δὲ συντόμως ὁ Ὀδυσσεὺς,

ἀποσπάσων τὴν πῶλον, ἤτοι τὴν πολυξένην ἀπὸ τοῦ
σοῦ κόλπου· καὶ παρορμήσων καὶ παρακινήσων ἐκ τῆς
γεραιᾶς χειρὸς τῆς σῆς· ἀλλ' ἄπιθι πρὸς ναούς· ἴθι
πρὸς βωμούς· καὶ ἴσθι παρακλήτειρα τοῦ ἀγαμέμνο-
νος διὰ τῶν γονάτων αὐτοῦ δηλονότι· ἐπικαλοῦ τούς τε
ἐν τῷ οὐρανῷ θεούς τούς τε ὑπὸ κάτω τῆς γῆς· ἢ γὰρ αἱ
λιταὶ ἐμποδίσουσι στερηθῆναι ἐστερημένην παιδὸς με-
λέας, καὶ ἀθλίας, ἢ ἀπόκειταί σοι ἰδεῖν τὴν παρθένον προ-
κειμένην τοῦ τύμβου· βαπτομένην ἐκ τῆς χρυσοφό-
ρου δειρῆς ἐν ῥεύματι μελαναυγεῖ· καὶ μέλαιναν ὄψιν
ἔχοντι αἵματος. Οἲ ἐγὼ μελέα.) σύστημα κατὰ
περικοπὴν ὁμοιομερές· ἐξ ὁμοίων γὰρ σύγκειται ἀνα-
παιστικῶν κώλων· ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο κατὰ περιορισμοὺς
ἀνίσους· τὰ δὲ κῶλα πάντα αὐτοῦ, κγ· ὧν τελευταῖ-
ος Σᾶς ψυχᾶς ἀίω φάμαν· εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα
ἀκατάληκτα· τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικά,
τὸ μέντοι ζ κῶλον, καὶ τὸ ιζ μονόμετρά ἐστιν ἀ-
κατάληκτα· τὸ δὲ ιε τροχαϊκὸν ὀχλικὸν τίθενται
γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα συστήματα ἐν μέσῳ τῶν ἀναπαι-
στικῶν ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. καὶ ἐπὶ τῷ τέ-
λει ὡσαύτως. Οἲ ἐγὼ μελέα.) οὐαί· μελέα εἰμὶ
ἐγὼ δηλονότι· τίνα βοήσω· ποίαν κραυγήν· ποῖον
θρῆνον· δειλαία εἰμὶ δηλονότι· ἕνεκα τοῦ ἀθλίου γήρως
ἕνεκα τῆς δουλείας τῆς οὐ φορητῆς· ὤμοι μοι τίς βοη-
θήσει ἐμοὶ ποῖον τέκνον ποία πόλις· οἴχεται ὁ πρία-
μος· ἀφανεῖς οἱ παῖδες. Ποίαν ἢ ταύταν ἢ κείναν·
τοῦτο λέγει ἀποροῦσα τί ποιήσει, καὶ τίνα βοηθὸν πρὸς
τὰ παρόντα ἐπικαλέσεται· οὕτω δὲ χρὴ γράφειν ταῦ-
τα τὰ κῶλα καὶ τὰ ἑξῆς ὡς δὴ ὀρθῶς παρ' ἡμῶν·
ἵν' ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς· τὸ δ' ἐς ἐπαρωγός, δύ-

νᾶται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστιν εἶναι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔσαι. ἡ γὰρ ἀπόστροφος ὥς φασι, καὶ ἀντὶ δύο τίθεται φωνηέντων ὡς τὸ βούλομ᾽ ἐγὼ, καὶ ἀνθ᾽ ἑνὸς, οἷον τοῦτ᾽ ἔστιν. Ποίαν ἢ ταύταν.) ποίαν ὁδὸν δηλονότι πορευθῶ. ἢ ταύτην ἢ ἐκείνην. ποῖ ἤσω καὶ ὁρμήσω ποῦ τὶς ἀπὸ τῶν θεῶν, ἢ ἀπὸ τῶν δαιμόνων ἔσαι βοηθὸς ὦ τρωάδες αἱ ἀπαγγείλασαι κακὰ, ὦ τρωάδες αἱ ἐνεγκοῦσαι κακὰ πήματα, ὠλέσατε καὶ ἐφθείρατε ἐμὲ δηλονότι, οὐδαμῶς ἔστι μοι ἐν τῷ φωτὶ βίος θαυμαστὸς, ὦ τλῆμον πούς, ὁδηγὸς γενοῦ ἐμοὶ τῇ γραίᾳ πρὸς τὴν τῶν αἰχμαλώτων σκηνὴν, ὦ τέκνον, ὦ παῖ μητρὸς ἀθλιωτάτης, ἔξελθε ἀπὸ τῶν οἴκων, ἄκουε ὦ τέκνον τὴν φωνὴν τῆς σῆς μητρὸς, ἵνα ἀκούσῃς οἵαν ἀγγελίαν ἀκούω περὶ τῆς σῆς ψυχῆς ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. Ἤσω.) ὁρμήσω. ἵημι τὸ ὁρμῶ καὶ πορεύομαι, ὁ μέλλων ἥσω, καὶ ψιλοῦται. ἵημι δὲ τὸ πέμπω, δασύνεται. Θεῶν ἢ δαιμόνων.) θεοὺς, ὑψηλότερόν τι τάγμα ἡγοῦντο τῶν δαιμόνων, ὃν γὰρ λόγον ἔχουσιν οἱ ἥρωες πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ὑψηλότεροί τινες δοκοῦντες καὶ ὑπερέχοντες, τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ θεοὶ πρὸς τοὺς δαίμονας, ὑψηλότεροί τινες δοκοῦντες τούτων εἶναι. λέγονται δὲ καταχρηστικῶς θεοὶ, καὶ οἱ δαίμονες. Τρωάδες.) τρὼς ὁ κλίνεται τρωὸς καὶ τρωαὶ γυναῖκες, αἳ καὶ τρωάδες λέγονται, καὶ τρωϊάδες ποιητικῶς. Περὶ σᾶς ψυχᾶς.) ψυχὴ λέξις ὁμώνυμος οὖσα, σημαίνει τὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ λογικὴν ψυχὴν, καὶ τὴν ἐν τοῖς ζώοις τοῖς ἀλόγοις, καὶ τοῖς φυτοῖς. ἔτι δὲ τὴν ζωὴν ὡς ἐνταῦθα εὐριπίδης φησὶ, καὶ ἀλλαχοῦ. ἐπεὶ δὲ τροίας θ᾽ ἕκτορός τ᾽ ἀπώλετο ψυχὴ, ἤγουν ἡ ζωὴ, καὶ τὴν φύσιν ὡς παρὰ σοφοκλεῖ, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γνώς,

ἀντὶ τοῦ τῆς ἐμῆς φύσεως. Ἰὼ μᾶτερ μᾶτερ.) σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον. ὁμοιομερές. ἐξ ὁμοίων γὰρ σύγκειται ἀναπαιστικῶν κώλων. εἰσὶ δὲ πάντα τὰ κῶλα λθ΄ ὧν τελευταῖον Κρείσσων συντυχία ἐκύρησεν. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικά, τὸ δὲ δ΄ καὶ τὸ ια΄. τὸ ιδ΄. τὸ ις΄. τὸ κζ΄ καὶ τὸ λγ΄. μονόμετρα. καὶ πενθημιμερῆ. τὸ μέντοι ε΄ τροχαϊκόν ἐστι πενθημιμερές, καὶ τὸ λδ΄ ὁμοίως ἐφθημιμερές. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει, κορωνίς, τέλος γὰρ ἔχει τὰ ἀναπαιστικά. Ἰὼ μᾶτερ.) ὦ μῆτερ, διατί βοᾷς. διατί νεωστὶ κηρύξασα καὶ βοήσασα ἐκπλῆναι ἐποίησας ἤτοι συντόμως ἐξελθεῖν ἐμὲ τῶν οἴκων τῷδε τῷ θάμβει, καὶ ταύτῃ τῇ ἐκπλήξει ὡς καὶ καθ᾽ ὄρνιν. Θάμβει) τῷ θαύματι καὶ τῇ ἐκπλήξει. οἷς καταχεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σοῦ λόγου, πετασθῆναι με ἐποίησας. Ἰώ μοι μοι τέκνον.) διατί δυσφημεῖς καὶ ἐλεεινολογεῖς ἐμὲ λέγουσα δηλονότι ἐμοὶ κακὰ προοίμια. Αἶ αἶ.) δυσφημῶ δηλονότι. περὶ τῆς σῆς ψυχῆς. ἤτοι ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. Ἐξαύδα.) ἐξάγγελε καὶ φανερῶς λέγε. μὴ κρύψῃς ἐπὶ πολύ. Δειμαίνω.) φοβοῦμαι ὦ μῆτερ διατί ἄρα ἀναστενάζεις. Ὦ τέκνον.) ὦ τέκνον μητρὸς ἀθλίας. Τί τόδ᾽ ἀγγέλλεις.) διατί ἀγγέλλεις καὶ μηνύεις, ἤτοι λέγεις τόδε. τουτέστι τί ἐστι τόδε ὃ ἀγγέλλεις. Σφάξαι σ᾽ ἀργείων.) ἡ γέννα τοῦ πηλείδου. ἤγουν ὁ υἱὸς τοῦ ἀχιλλέως ὁ νεοπτόλεμος, κοινῇ γνώμῃ τῶν ἀργείων, συντείνει καὶ σπεύδει σφάξαι σε πρὸς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δηλονότι. Ἄλλως. κοινὴ γνώμη τῶν ἀργείων συντείνει πρὸς τύμβον γνώμα. ἡ σπεύδει σφά

ξαι σε πρὸς τὸν τύμβον τοῦ πηλείδου· ἤγουν τοῦ ἀχιλλέως, τὸ γύναι, ἢ κλητικὴν διὰ τὴν πολυξένην νοητέον, ἢ δοτικὴν πρὸς τὸ πηλείδᾳ. κρεῖττον δέ ἐστι τὸ πρῶτον. Οἴμοι μᾶτερ.) οἴμοι ὦ μῆτερ. πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα, καὶ ἀφθόνητα τῶν κακῶν. ἀφθόνητα διὰ τὸ εἶναι λίαν κακά. τοῖς γὰρ τοιούτοις οὐδεὶς φθονεῖ. μήνυσόν μοι αὐτὰ τοῦ εἰπὲ ὦ μῆτερ. Αὐδῶ παῖ.) λέγω παῖ φήμας δυσφήμους. ἤτοι πράγματα κακὴν φήμην καὶ ἀγγελίαν ἔχοντα ἀγγέλλουσιν ἐμοὶ κυρωθῆναι τὴν ψῆφον τῶν ἀργείων ἕνεκα τῆς σῆς ζωῆς. Δόξαι ψήφῳ.) ἤγουν ἐκκλησιάσαντες οἱ ἀχαιοὶ κατὰ τῆς σοῦ ἐψηφίσαντο. Ὦ δεινὰ παθοῦσα.) ὦ παθοῦσα δεινὰ καὶ χαλεπά. ὦ παντλήμων καὶ παναθλία. ὦ μῆτερ ἕνεκα τῆς δυστήνου καὶ ἀθλίας βιοτῆς καὶ ζωῆς. οἵαν οἵαν. θαυμαστικόν. λώβην καὶ ὕβριν ἐχθίστην καὶ λίαν μεμισημένην ἀρρήτην καὶ ἄρρητον. ἤτοι πολλὴν καὶ μεγάλην ἐπήγαγέ σοι δαίμων τις. οὐδαμῶς ἐστί σοι ἡ παῖς ἥδε ἤγουν ἐγώ. οὐκέτι δὴ συνδουλεύσω ἡ ἀθλία τῷ γήρᾳ τῷ σῷ δηλονότι. Λώβαν.) οἱ γράφοντες λώβαν ἐχθίσταν ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. σὺ δὲ μαθὼν μὴ γράφε τοῦτο. δίμετρον γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ κῶλον, ὡς καὶ τὰ λοιπά, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. Σκύμνον γάρ.) σκύμνος τὸ τοῦ λέοντος γέννημα. μόσχος τὸ τῶν βοῶν. νεβρὸς τὸ τῶν ἐλάφων. ἀρνειός, τὸ τῶν προβάτων. ὡς σκύμνον γὰρ καὶ ὡς οὐριθρέπτην μόσχον ὄψει με ὦ δειλαία τὴν δειλαίαν αἰφνιδίως ἀναρπασθεῖσαν τῆς σῆς χειρός, καὶ ὑπὸ τὸν σκότον τῆς γῆς τοῦ ἅδου πεμπομένην ἀποτετμημένην τὸν λαιμόν. Μόσχον. ἢ πρὸς τὸ δειλαίαν συναπτέον ἢ πρὸς τὸ σκύμνον. ἵν' ᾖ λεοντώδη σκύμνον διὰ τὸ νέον. σκύμνον δέ, διὰ τὸ βασιλικόν. ἐστὶ δὲ

τὸ ἀίδα καὶ τῷ σκότῳ τῆς γῆς τὸ αὐτό. Καὶ σὲ μέν.) καὶ σὲ μὲν ὦ μῆτερ ἀθλία, κλαίω ἐν θρήνοις πάγκλαυστοις, τὸν ἐμὸν δὲ βίον καὶ τὴν ζωὴν, ὕβριν καὶ βλάβην οὖσαν, οὐ θρηνῶ, ἀλλ' ἡ συντυχία ἤγουν ἡ συνάντησις τοῦ θανεῖν, ἐκύρησε καὶ ὑπῆρξεν ἐμοὶ κρεῖττον ταύτης τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ θανεῖν μοι.) ἤγουν τὸ τοῦ θανάτου σύμβαμμα προτιμότερον ἐμοὶ συνέβη τῆς ζωῆς, καὶ εἰ μὲν τὸ ἐκύρησε διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ, καὶ ἡ γραφὴ, οὕτως ἐρεῖς, εἰ δὲ διὰ τοῦ η̄ καὶ ῡ ψιλοῦ, οὕτως. ἀλλὰ ἡ συντυχία, καὶ ἡ ξύμβασις ἐκήρυξεν εἰπεῖν, ἐκήρυξεν εἶπεν κατὰ ἀντιχρονισμὸν, οὕτω δὲ λέγων, ἢ μέγα τὸ κρεῖττον γράψεις πρὸς τὸ πρῶτον ἢ μικρὸν πρὸς τὸ δεύτερον. Τὸν ἐμὸν δέ.) τὴν ἐμὴν δὲ ζωὴν, ἀπολλυμένην δηλονότι, τὴν βλάβην καὶ τὴν φθορὰν τὴν ἐμὴν, οὐ μόνον οὐ μεταβαλλομένην κλαίω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποθανεῖν παρ' ἐμοὶ συνάντημα ἐστὶ, κρεῖττον τῆς ζωῆς δηλονότι. Καὶ μὴν ὀδυσσεύς.) αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων σκη̄. ὧν τελευταῖος, ἄχρι τὰ τροίαν εἷλε τὴν εὐδαίμονα. ἐπὶ τῷ τέλει μὲν τῶν ἀποθέσεων παράγραφος, ἐπὶ τῷ τέλει δὲ πάντων τῶν στίχων κορωνὶς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν. Καὶ μήν.) καὶ μὴν ὦ ἑκάβη ἔρχεται ὁ ὀδυσσεὺς σὺν σπουδῇ ποδὸς σημαίνων καὶ δηλώσων, ἤτοι λέξειν μέλλων πρὸς σέ ἔπος τι νέον. Γύναι.) νομίζω σε ὦ γύναι γινώσκειν τὴν ψῆφον, καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ στρατοῦ, τὴν κυρωθεῖσαν καὶ τελειωθεῖσαν, ἀλλ' ὅμως λέξω. Τὴν κραθεῖσαν.) κυρίως ἐπὶ στοὺς κεράσω μέλλων κεκέρακα παρακείμενος. ἐκράθην δεύτερος ἀόριστος. κραθεὶς μετοχή. λέγεται δὲ κρᾶσις ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, οἷον οἴνου καὶ ὕδατος. καὶ τῶν τοιού

τῶν· μῖξις δὲ, τῶν ξηρῶν· σίτου· κριθῆς· καὶ τῶν ὁμοίων·
Ἔδοξ' ἀχαιοῖς·) ἀρεστὸν ἐφάνη τοῖς ἕλλησι σφάξαι τὴν
σὴν παῖδα πρὸς τὸν ὑψηλὸν τάφον τοῦ ἀχιλλέως· εἰ-
μὲ δὲ πομπὸν καὶ ἀγωγὸν τῆς κόρης, ἔταξαν ὑπάρ-
χειν· ἡγεμὼν δὲ καὶ σφαγεὺς τοῦ σφαγίου τοῦδε, ἐ-
γένετο ὁ νεοπτόλεμος ὁ παῖς τοῦ ἀχιλλέως· Οἶσθ' οὖν
ὃ δράσον·) οἱ ἀττικοὶ χρῶνται τοῖς προστακτικοῖς,
ἀντὶ ὑποτακτικῶν ἀπαγορευτικῶν, καὶ αὐτοῖς τοῖς
προστακτικοῖς, ἀντὶ ὁριστικῶν· τοῦ μὲν οὖν πρώτου, τὸ
ἀριστοφάνους ἐν θεσμοφοριαζούσαις παράδειγμα· μὴ
ψεῦσον ὦ ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας· τοῦ δευτέρου δὲ
μένανδρος· οἶσθ' ὅτι ποίησον, ἀντὶ τοῦ ὅ, τι ποιήσεις·
τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ εὐριπίδης· οἶσθ' οὖν ὃ δράσον·
ἀντὶ τοῦ δράσεις ἐξ ἀνάγκης· γίνωσκε οὖν ὃ ποιήσεις·
ὅρα ἵνα μὴ ἀφαιρεθῇς τὴν κόρην βίᾳ· μήτε ἔξω τοῦ
πρέποντος εἰς ἀγῶνας καὶ ἔριν τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔλθῃς
γίνωσκε δὲ τὴν δύναμιν τὴν ἐμήν· ἢ τὴν τῶν ἀρχόν-
των ἰσχύν· καὶ τὴν ἔλευσιν τῶν σῶν κακῶν συνε-
τόν ἐστι καὶ ἐν τῇ δυστυχίᾳ φρονεῖν ἃ πρέπει· αἰαῖ πα-
ρέστηκ' φεῦ φεῦ· ἐνέστηκε καὶ ἐπῆλθεν ὡς φαίνεται ἀ-
γωνία μεγάλη· ἔμπλεως θρήνων· καὶ οὐκ ἀμέτοχος ἀλ-
λὰ πεπληρωμένη δακρύων· καὶ γὰρ ἐγὼ οὐκ ἔθανον, ὅ-
που χρεία ἦν ἀποθανεῖν· ἤγουν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ἣν
εἶχον πρώην· οὐδ' ἔφθειρέ με ἡ μοῖρα· ἀλλὰ σώζει με ὅ-
πως βλέπω ἕτερα κακὰ μείζονα τῶν κακῶν ὧν εἶδον·
Εἰ δ' ἔστιν· εἰ δ' ἔξεστι τοῖς δεδουλωμένοις ἐρωτῆσαι τοὺς
ἐλευθέρους ἤγουν τοὺς δεσπότας, μὴ λυπηρὰ καὶ τὴν καρ-
δίαν δάκνοντα· σοὶ μὲν, ἤτοι πρὸς σὲ χρεὼν καὶ πρέ-
πον ἐστὶν εἰρῆσθαι ὑπ' ἐμοῦ δηλονότι· ἡμᾶς δὲ τοὺς ἐρω-
τῶντας ἀκοῦσαι ταῦτα· ἢ οὕτως· σοὶ μὲν κείνοις ἀπο-

κρίνασθαι πρέπον ἐστί· ἡμᾶς δὲ ἀκροᾶσθαι τοὺς ἐρωτῶντας ταῦτα. ἐξεστ' ἐρωτᾶν) ἐκδεδομένον ἐστίν, ἐρωτᾶν τῆς βραδυτῆτος γὰρ ἕνεκα οὐ φθονοῦσι. Οἶσθ' ἡνίκα) γινώσκεις ὁπότε ἦλθεν τῆς τροίας κατάσκοπος δυσειμονίᾳ καὶ περιβολῇ εὐτελεστάτων ἐνδυμάτων, κακὴν ὄψιν ἔχων ἀπὸ τῶν ἱματίων· καὶ οἱ σταλαγμοὶ τοῦ φόνου κατέβρεχον τὴν σὴν γένυν ἤτοι τὸν σὸν πώγωνα. φόνου σταλαγμοί) μὴ λάβῃς εἰς τὸ φόνου ἔξωθεν τὸ ἕνεκα· ἀλλ' ἐστὶν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ σταλαγμοί, τὰ γὰρ δάκρυα ἃ τότε ὁ ὀδυσσεὺς ἐδάκρυε φωραθείς, φόνου δάκρυα ἦν· ἔκλαιε γὰρ ἐπειδὴ τὸν περὶ ψυχῆς ἔτρεχεν. ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ, αἱμάτινα δάκρυα φαμέν, ἤγουν φονικά· ἀπίθανον δὲ τὸ πλάσμα καὶ οὐχ ἁρμόδιον· οὐ γὰρ ἂν ἐσίγησεν ἑκάβη πολέμιον θεασαμένη κατοπτεύοντα τὰ κατὰ τοὺς τρῶας πράγματα. Οἶδα) γινώσκω· οὐ γὰρ ἐξ ἐπιπολῆς ἥψατο τῆς καρδίας μου τὸ πρᾶγμα. Ἔγνω) ἡ ἑλένη δέ σε μόνη ἐγνώρισε καὶ ἀνήγγειλέ μοι. Μεμνήμεθα) ἐνθυμούμεθα τὰ μέγιστα κινδυνεύσαντες. Ἥψω) ἔψαυσας δὲ τῶν ἐμῶν γονάτων ἱκετικὸς ὤν; Γονάτων) οἱ δεόμενοι ἥπτοντο τῶν γονάτων· ἢ τῆς χειρὸς· ἢ τῶν παρειῶν. Ὥστ' ἐνθανεῖν) ναὶ ἡψάμην οὕτως, ὥστε δόξαι νεκρωθῆναι ἐν τοῖς σοῖς ἐνδύμασι τὴν ἐμὴν χεῖρα ὑπὸ τοῦ δέους. Ἔσωσα) ἐρρυσάμην σε καὶ ἐξέπεμψά σε ἀπὸ τῆς πόλεως; Ὥστ' εἰσορᾶν) ναὶ ὥστε βλέπειν τόδε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Τί δῆτ' ἔλεξας) τί λοιπὸν ἔλεξας δοῦλος ὑπάρχων ἐμὸς τότε; Πολλῶν) ἔλεξα δηλονότι πολλὰ ἐνθυμήματα. καὶ μηχανὰς λόγων· ὥστε μὴ ἀποθανεῖν. Οὐκοῦν) οὐκοῦν κακὸς φαίνῃ κατὰ τάδε τὰ βουλεύματα· ὃς ἐξ ἐμοῦ ἔπαθες ὁποῖα λέγεις

παθεῖν· ποιεῖς γὰρ οὐδὲν καλὸν εἰς ἡμᾶς· ἀλλὰ κακὸν ὅσον δύνῃ· ἀγνῶμον ὑπάρχει τὸ γένος ὑμῶν, ὅσοι μακαρίζετε τὰς ἀπὸ τοῦ δήμου συμβαινούσας τοῖς ῥήτορσι τιμὰς δι᾽ ὧν ἀρέσκειν αὐτῷ σπουδάζετε ἐκ τοῦ τὰ συμφέροντα αὐτῷ ἀγορεύειν· εἴθε μὴ γιγνώσκεσθε ὑπὸ ἐμοῦ· οἱ βλάπτοντες τοὺς φίλους οὐ φροντίζετε· καὶ οὐκ ἐπιστρέφεσθε ἐὰν λέγητε τῷ δήμῳ τι πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀποδοχὴν αὐτοῦ· Ἀτὰρ τί.) τί σοφισάμενοι καὶ ἐφευρόντες, ἔδοξεν ὑμῖν εἰκότως τὴν τοῦ τῆς ἐμῆς παιδὸς σφαγὴν βουλεύσασθαι. Ἀτάρ.) τί δὴ σόφισμα ἤτοι σοφὸν καὶ φρόνιμον ἡγούμενοι καὶ νομίζοντες τοῦτο οἱ ἕλληνες, ὥρισαν ἤτοι ἐψηφίσαντο καὶ ἔταξαν τὴν κρίσιν τοῦ φόνου εἰς τήνδε τὴν παῖδα· ἆρα τὸ πρέπον ἦγχεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἀνθρώπους κτείνειν πρὸς τὸν τάφον ὅπου πρέπει μᾶλλον βουθύειν, ἢ θέλων ὁ ἀχιλλεὺς ἀνταποκτεῖναι τὸν κτανόντα αὐτὸν δηλονότι, δικαίως ἐπάγει τὸν φόνον εἰς τήνδε· Τείνει φόνον.) τείνει ὁ ἀχιλλεὺς φόνον εἰς τήνδε, ἀντὶ τοῦ ἐπάγει· καὶ τείνει ὁ λόγος εἰς τόδε, ἀντὶ τοῦ ἐφορᾷ· Ἀλλ᾽ οὐδέν.) ἀλλ᾽ οὐδὲν κακὸν πεποίηκεν αὐτὸν τὸν ἀχιλλέα ἥδε, ἡ πολυξένη· τὴν ἑλένην χρὴ αὐτὸν ζητεῖν σφάγιον τῷ τάφῳ· ἐκείνη γὰρ ὤλεσεν αὐτὸν τὸν ἀχιλλέα· καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν τροίαν, ᾗ δὲ πρέπει θανεῖν τυχὸν ἐπίλεκτον· ὑπερφέρουσαι γέ τοι τὸ πλέον ἔχουσαι τῶν αἰχμαλώτων κατὰ τὸ κάλλος, οὐχ ἡμῶν τόδε· τὸ ὑπερφέρειν τῷ κάλλει δηλονότι, ἡ θυγάτηρ τοῦ τυνδάρεω ἑλένη ὡραιοτάτη καὶ εὐειδεστάτη ἐστὶ κατὰ τὸ εἶδος, καὶ ἐφωράθη ἀδικοῦσα τὸν ἀχιλλέα οὐδὲν ἔλαττον ἡμῶν. Τῷ μὲν δικαίῳ.) ἤτοι περὶ δικαιολογίας καὶ κατὰ τὸ δίκαιον τόνδε τὸν λόγον κατ᾽ ἀγῶνος λέγω· ἅ τινα δὲ πρέπει ἀντιδοῦναί σε, ἀπαιτούσης ἤτοι χρέος ζητούσης ἐμοῦ, ἄκουσον.

τῆς ἐμῆς χειρὸς ὡς λέγεις, καὶ τῆσδε γηραιᾶς παρειᾶς προσπίπτων καὶ παρακαλῶν, ἐπίσης ἅπτομαί σου κἀγὼ τῶν γονάτων καὶ τῆς παρειᾶς· καὶ ἀπαιτῶ τὴν ὑπάρξασάν σοι παρ᾽ ἐμοῦ τότε χάριν· καὶ ἱκετεύω καὶ παρακαλῶ σε, μὴ ἀφελκύσῃς τὸ τέκνον βιαίως ἐκ τῶν χειρῶν μου. Μὴ δὲ κτάνητε.) ἁρμοζόντως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἕνεκα τῶν τεθνηκότων ἐν τῷ πολέμῳ δηλονότι· ἐπειδὴ ὁ μὲν ὀδυσσεὺς μόνος ἔμελλε λαβεῖν τὴν πολυξένην ἐκ τῆς ἑκάβης· τὸ δὲ θανεῖν αὐτὴν κοινῇ πᾶσι τοῖς ἕλλησιν ἔδοξε· διὰ τοῦτο πρὸς μὲν τὸν ὀδυσσέα ἑνικῶς εἶπε τὸ μὴ ἀποσπάσῃς· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους, τὸ κτάνητε. Ταύτῃ γέγηθα.) ἐν ταύτῃ χαίρω· καὶ ἐπιλανθάνομαι τῶν κακῶν· ἥδ᾽ ἀντὶ πολλῶν πραγμάτων δηλονότι· ἐστί μοι παραμυθία καὶ παρηγορία· πόλις τροφός· βακτηρία· ἡγεμὼν καὶ ὁδηγὸς ὁδοῦ. Οὐ τοὺς κρατοῦντας.) τοὺς ἄρχοντας οὐ πρέπει κρατεῖν τῶν πραγμάτων ἐκείνων δηλονότι ἃ μὴ χρεὼν ἤτοι οὐ πρέπον κρατεῖσθαι· οὐδὲ τοὺς εὐτυχοῦντας δοκεῖν καὶ νομίζειν πράττειν ἀεὶ εὖ ἤτοι εὐτυχεῖν. ἄλλως· οὐ τοὺς κρατοῦντας καὶ ἄρχοντας ἀνόμου καὶ κακῆς βουλῆς χρὴ ἔχεσθαι· ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον πίπτειν ἀεὶ τὸν μὴ προσηκόντων ἀπεχομένους. οὐδὲ τοὺς εὐτυχοῦντας ὑπολαμβάνειν ἀεὶ εὐτυχήσειν· εἶπε δὲ ἄμφω διὰ τοὺς ἕλληνας ὡς εὐτυχεῖς ὄντας, καὶ ἄδικα περὶ τῆς πολυξένης βουλευσαμένους. Κἀγὼ γὰρ ἦν.) καὶ ἐγὼ γὰρ ὑπῆρχον εὐδαίμων ποτέ· ἀλλὰ νῦν οὐχ ὑπάρχω· πάντα δέ μοι τὸν πλοῦτον, μία ἡμέρα ἀφείλετο. Οὐκ εἴμ᾽ ἔτι. ἡ γὰρ εὐτυχία οὐκ ἔστιν ἄλλο, ἢ εἶναι· ἡ δὲ δυστυχία οὐκ ἄλλο γ᾽ οὐδὲν, ἢ μὴ εἶναι· τὸ ἔτι δὲ εἶπεν, ὡς πρὸς τὸν πρόσθεν χρόνον· τὰ γὰρ παρόντα·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῶν παλαιῶν ὕστερα ἐστι καὶ ἐφεξῆς. Ἀλλ' ὦ φίλον γένει/ον.) ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. γένειον αἱ κατὰ τὰς σιαγόνας τρίχες, γένυς δὲ ἡ σιαγών. ἀλλ' ὦ ὀδυσσεῦ οἴκτειρον καὶ ἐλέησον. ἀπελθὼν δ' εἰς τὸν στρατὸν τῶν ἑλλήνων, πα/ραίνεσον καὶ εἰπὲ ὅτι μέμψις καὶ δυσφημία ἐστὶν ἀποκτείνειν καὶ φονεύειν τὰς γυναῖκας, ἃς κατ' ἀρχὰς οὐκ ἐφονεύσατε ἀφελκύσαντες ἀπὸ τῶν βωμῶν. ἀλλ' ἠλεήσατε. Παρηγόρησον.) παραίνεσον. ἔστιν ἀγορά. ἀφ' οὗ ἀγορεύω ῥῆμα. ἐξ οὗ σύγκειται τό τε δημηγορῶ, καὶ παρηγορῶ. καὶ συνηγορῶ. καὶ τὰ τοιαῦτα. Φθόνος.) καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ μέμψις, διαφέρει δὲ φθόνος μέμψεως. ὅτι ὁ μὲν φθόνος. εἰς τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἀπὸ τῶν κακῶν. φθονοῦνται γὰρ τὰ καλὰ τοῖς κακοῖς. ἡ δὲ μέμψις ἀπὸ τῶν καλῶν, εἰς τοὺς κακούς τε καὶ πονηρούς. Βωμῶν ἀποσπάσαντες.) ἤγουν τοῦτο τὸ τοὺς τοῖς βωμοῖς καταφυγόντας μὴ κτείνειν, νόμιμον ἡγούμεθα ἐπίσης δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι. Νόμος δ' ἐν ὑμῖν.) νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς ἕλλησι κεῖται περὶ φόνου, ὅμοιος τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς δούλοις. ἡ δὲ σὴ ἀξία καὶ ἐὰν κακῶς λέγῃ, καταπείσει. λόγος γὰρ ὁ ἐξιὼν ἐκ τῶν ἀ/δοξούντων καὶ ἀτίμων, καὶ ἐκ τῶν δοκούντων ἤτοι ἐξ ἐνδόξων καὶ ἐντίμων οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν.

Νόμος.) νόμος δὲ κεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς ἕλλησι περὶ φόνου ἴσος τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς δούλοις. ἤγουν ἐν ἴσῳ κακῷ τάττων τὸν τοῦ δούλου φόνον. ὃν αὐτὸς δηλονό/τι ὑπόπτως φονευθήσεται, καὶ τὸν τοῦ ἐλευθέρου. Οὐκ ἔστιν οὕτω στερρός.) οὐκ ἔστι φύσις ἀνθρώπου οὕτω στερρὰ καὶ σκληρὰ ἥ τις ἀκούουσα τοὺς θρήνους τῶν σῶν γό/ων καὶ τῶν ἄλλων ὀδυρμάτων, οὐκ ἂν ἐκπέμψοι δάκρυον. Στερρός. οἱ ἀττικοὶ τὰς εἰς α καὶ εἰς η λήγου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σας ἐνθέας, διὰ τοῦ σ λέγουσιν· οἷον ἡ οὐράνιος ἡ θε-
ὸς, ἡ στερρός. Ἑκάβη διδάσκου.) ὦ Ἑκάβη διδά-
σκου· ἤτοι μάνθανε. μὴ δὲ τῷ θυμουμένῳ μέρει τῆς
ψυχῆς δηλονότι· ἤτοι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ, τὸν εὖ λέγοντα,
ἐμὲ δηλονότι, ποιοῦ δυσμενῆ καὶ ἐχθρὸν ἐν τῇ φρενὶ,
καὶ ἐν τῷ λογισμῷ. Μὴ δὲ τῷ θυμουμένῳ.) εἰς τρία
μεριζομένης τῆς ψυχῆς, εἰς λογικὸν, θυμικὸν, καὶ ἐπιθυ-
μητικὸν· ὅτε μὲν ἐστὶ τὸ λογικὸν καθαρὸν, διακρίνει, καὶ
λογίζεται τὰ προσήκοντα, καὶ καλῶς ἔχοντα· σκοτί-
ζεται δὲ ὑπὸ τοῦ θυμικοῦ καὶ ἐπιθυμητικοῦ, καὶ ὑπὸ ἀλ-
λου τινὸς συναντήματος· κἀντεῦθεν οὐ συγχωρεῖται
λογίζεσθαι τὰ δέοντα. Τῷ θυμουμένῳ.) οἱ μὲν, τῷ θυ-
μουμένῳ, τῷ θυμικῷ φασὶ τῆς ψυχῆς μέρει. τρία δὲ
μέρη τῆς ψυχῆς, λογικὸν, θυμικὸν, καὶ ἐπιθυμητικὸν· καὶ
τὸ μὲν θυμικὸν, ἔγκειται παρὰ τὴν καρδίαν. τὸ δὲ ἐπι-
θυμητικὸν παρὰ τὸ ἧπαρ. τὸ δὲ λογιστικὸν παρὰ τὸν ἐγκέ-
φαλον· ὃ καὶ λόγον αὐτοκράτορα ἔχει πρὸς ἐκεῖνα. ἐγὼ
δὲ ἐνταῦθα, θυμουμένῳ λέγω, τῷ θυμῷ. ὥσπερ γὰρ φα-
μὲν βουλόμενον οὐ μόνον τὸν θέλοντα, ἀλλὰ καὶ τὴν βού-
λησιν αὐτήν· καὶ μεμνημένον, οὐ μόνον τὸ μνείαν ἔχον,
ἀλλὰ καὶ τὴν μνήμην αὐτήν· οὕτω καὶ θυμούμενον, οὐ μόνον
τὸ θυμῷ κατεχόμενον· ἀλλὰ καὶ τὸν θυμὸν αὐτόν.

Ἐγὼ τὸ μὲν σόν.) οἱ μὲν τῆς Ἑκάβης λόγοι, παρα-
σκευῇ ἐοίκασιν· οἱ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως, ἀσκευῇ. ἐγὼ τὸ
μὲν σὸν σῶμα ὑφ᾽ οὗπερ εὖ ἔπραττον, ἑτοιμός εἰμι καὶ
πρόθυμος ῥύεσθαι. ἃ δ᾽ εἶπον ἐνώπιον πάντων οὐκ ἀρνή-
σομαι λέγω, πορθηθείσης τῆς Τροίας, δοῦναι θῦμα τὴν
σὴν παῖδα τῷ Ἀχιλλεῖ, αἰτοῦντι αὐτὴν δηλονότι.

Κοὐκ ἀρνήσομαι.) τῷ ἀρνεῖσθαι, ἐναντίον τὸ ὁμολο-
γεῖν· ὥστε τὸ οὐκ ἀρνεῖσθαι, ταυτὸν τῷ ὁμολογεῖν. Τῷ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πρώτῳ.) τὸ πρῶτον λαμβάνεται ἐνίοτε μὲν ἀπὸ τά-
ξεως. ἐνίοτε δὲ ἀπὸ ἀριθμήσεως. ἐνταῦθα δὲ, ἀπὸ τά-
ξεως λέγεται. Ἐν τῷδε γὰρ.) διὰ τοῦτο γὰρ δυσ-
πραγοῦσιν αἱ πλείους πόλεις ὅταν τις ἀγαθὸς καὶ ἀν-
δρεῖος ἀνὴρ, ἀπολαύῃ περιαττότερον μηδὲν τῶν φαύλων
τε καὶ δειλῶν. ἡμῖν δὲ ὁ ἀχιλλεὺς ἄξιός ἐστι τιμῆς
καὶ δόξης ὦ γύναι. ἀνδρῶν ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος ἐνδοξό-
τατα. ἐπεὶ αἰσχρὸν καὶ ἀπρεπές ἐστιν. εἰ ζῶντι μὲν ἐ-
κείνῳ ἐχρώμεθα φίλῳ. ἀφ' οὗ δ' ἐφθάρη μηκέτι χρώ-
μεθα φίλῳ δηλονότι. Εἶεν.) ἔστω ταῦτα. Τί δῆ-
τα ἐρεῖ τις.) καταστάσιν καὶ ἀντιπαρστάσιν. τί ἐρεῖ
τις, ἐὰν πάλιν γένηται σύναγμα στρατοῦ, καὶ ἀγάγκη
τῶν πολεμίων. πότερον μαχεσόμεθα. ἢ φιλοζωήσο-
μεν. καὶ δειλιάσομεν. τὸν ἀποθανόντα βλέποντες οὐ
δοξαζόμενον, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ ἐν ὅσῳ μὲν ζῶ, κατὰ τὸν
καιρὸν τῆς ζωῆς μου, πάντα ἱκανὰ καὶ ἀρκοῦντα μέλ-
λουσιν εἶναι κἂν μικρὰ ταῦτα ὦσι. τὸν ἐμὸν δὲ τά-
φον βουλοίμην ἂν ὁρᾶσθαι τιμώμενον. ἀπὸ πολὺ γὰρ
ἡ χάρις. ἤγουν τιμὴ διὰ μακροῦ γίνεται, καὶ πο-
λυχρονία ταῖς διαδοχαῖς αὐξανομένη. ὁ γὰρ ὁρῶν
τὸν τῆς τιμῆς ἀξιούμενον, πρὸς τὸν ἐγκείμενον ἀ-
νάγει τὸν νοῦν ἡγούμενος αὐτὸν μὴ δ' ἂν μετὰ θά-
νατον οὕτως παθεῖν, εἰ μὴ πολλοῦ τινος ἄξιος ἦν
περιών. Εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν.) εἰ δὲ λέγεις
πάσχειν ἐλεεινὰ, ἀντάκουε ἐμοῦ τάδε. ὑπάρχου-
σι παρ' ἡμῖν γραῖαι γυναῖκες, οὐχ ἧττον ἐλεεινό-
τεραι σοῦ. καὶ νύμφαι στερόμεναι τῶν νυμφίων οὓς
ἡ τρωϊκὴ γῆ καλύπτει. ὑπόμενε ταῦτα. [illegible]
ἡ κακῶς νόμους τιθέαμεν δοξάζειν τὸν ἀνδρεῖον,
μωρίαν χρησόμεθα. . . Πρέσβυται.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οὐχ ὡς δοκοῦσι τινὲς συγκριτικὸν ὂν πρεσβύτεραι, κατὰ συγκοπὴν πρεσβῦται γέγονεν, ἐθέλοντες σιωπέξαι τὸ σέβειν· ἀλλὰ τὸ πρεσβῦται ἀντὶ τοῦ γέροντες ἐστὶ διὰ μέσου· τὸ δὲ σέβειν, πρὸς τὸ ὄπισθεν ἧττον συντάσσεται. ἵν' οὕτως ἔχῃ· ἐσὶ παρ' ἡμῖν γραῖαι γυναῖκες ἄθλιαι οὐχ ἧττον σοῦ· καὶ γέροντες, καὶ τὰ ἑξῆς· Νύμφαι·) νύμφη ἡ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχομένη. ἥτις ποιητικῶς νυὸς λέγεται. νύμφαι καὶ τὰ τῶν πηγῶν ὕδατα, καὶ οἱ ἔφοροι τούτων δαίμονες παρ' ἕλλησιν. ἐνταῦθα δὲ νύμφαι ἁπλῶς, αἱ ἄνδρας ἔχουσαι γυναῖκες. Οἱ βάρβαροι δὲ·) ὑπ[illegible] ἐπαῦτα. ἡμεῖς δὲ ἐὰν οἰόμεθα κακῶς δοξάζειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀμαθεῖς δόξομεν· ὑμεῖς δὲ οἱ βάρβαροι μήτε τοὺς φίλους ὑπολαμβάνετε φίλους μήτε τοὺς ἐνδόξως καὶ καλῶς ἀποβαίνοντας πράγματι, καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖν ἑλλὰς εὐδαιμονεῖ· ταῖς γὰρ καλαῖς βουλαῖς, ἐναντία ἕπονται ὑμῖν δυσχερῆ κατὰ τὰ βουλεύματα ὑμῶν. αἰαῖ τὸ δοῦλον·) ὅμοιον τῷ παρὰ σοφοκλεῖ, κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὢν ἢ ζῶν τυφλός· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ ὀφείλων [illegible] τὸ κρ[illegible] ἀπὸ τοῦ ῥήματος, ἵν' ᾖ κρεῖττον μὴ εἶναι σε, ἢ ζ[illegible] τίθησιν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος, οὕτω κἀνταῦθα, ὀφείλων τάξαι τὸ πάνυ κακὸν ἀπὸ τοῦ πεφυκέναι, ὁ δὲ τίθησιν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· καί φησι τὸ δοῦλον πάνυ κακὸν εἶναι· ἐπάγει πέφυκεν· ἤγουν ὥστε [illegible]πράξειν ἐλθεῖν· οὐ μὲν τοίνυν κακὸν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν· γράφεται καὶ πέφυκεν. τὸ δοῦλον λίαν πέφυκε κακὸν ἀεί, ἄλλως· τὸ γενέσθαι τι δοῦλον, λίαν κακόν ἐστιν· ὑπομένει γὰρ ἃ μὴ πρέπει ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὑπὸ τῆς ἀνάγκης νικώμενος. Θύγατερ·) οἱ ἐμοὶ μὲν λόγοι οἱ περὶ τοῦ σοῦ φόνου, ψευδοὶ καὶ ἀφα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νας ἐπὶ ῥιφθέντες πρὸς τὸν ἀέρα. σὺ δὲ εἰ ἔχεις, διώκ-
μιν μείζονα τι καὶ κατά τι παρὰ ἡ μήτηρ, σπούδαζε
ὡς στόμα ἀηδόνος ἀφιεῖσα πάσας φθογγὰς ὥστε μὴ
στερηθῆναι τῆς ζωῆς. πίπτε δὲ ἐλεεινῶς πρὸς τὸ γόνυ τοῦ
δὲ τοῦ ὀδυσσέως, καὶ πεῖθε ἤτοι πειρῶ πείθειν. ἔχεις δὲ
πρόφασιν καὶ ἀφορμήν. ἔστι γὰρ καὶ τῷδε τέκνα. ὥς
τε οἰκτεῖραι καὶ ἐλεῆσαι τὴν σὴν τύχην καὶ δυστυχί-
αν Ἀμφὶ σοῦ φόνου.) περὶ τοῦ σοῦ φόνου οὗ ἐτά-
χθης σὺ δηλονότι φονευθήσεσθαι φόνος γάρ τινος λέ-
γεται ἢ ὃν αὐτὸς φονεύσειεν ἕτερον. ἢ ὃν αὐτὸς ὑφ᾽ ἑτέ-
ρου φονεύεται. Τοῦ δ᾽ ὀδυσσέως γόνυ.) οἱ παλαιοὶ
ἱκετεύοντες ἐδράττοντο τῆς γενειάδος, καὶ τῆς χειρὸς
καὶ τοῦ γόνατος, τῆς μὲν γενειάδος, ὡς κατανεῦσαι, ἢ
εἰπεῖν τι πρὸς ἄλλον ὑπὲρ τοῦ δεομένου, εἴγε δεήσει
τοῦτο ποιεῖν. τῆς δὲ χειρὸς, ὡς ἐνεργῆσαι. τοῦ δὲ ποδὸς,
ὡς βαδίσαι. Ἔχεις γὰρ πρόφασιν.) πρόφασις κυρί-
ως ὁ προτεινόμενος εὐπρόσωπος λόγος τῆς κατηγορί-
τινι, ἀπὸ τούτου ἁπλῶς καὶ ἡ αἰτία. Ὁρῶσ᾽ ὀδυσσεὺ-
ὁρῶ τοῦ σώματος. θεωρῶ τῆς ψυχῆς. δηλοῖ δὲ δύο τά τε
θεᾶ ὁρῶ, καὶ τὸ σκέπτομαι. Ἐν ταῦθα ἐφύλαξεν ὁ εὐρι-
πίδης τὸ ἡρωικὸν ἦθος, οὐ γὰρ ταπεινῶς, ἀλλὰ μετὰ
παῤῥησίας τὴν πολυξένην λέγειν εἰσήγαγεν καὶ ὅρα ὅπως
ὁ ποιητὴς εἰς τὸν κανόνα τῆς ἠθοποιίας, τῷ μὲν παρεληλυ-
θότι χρόνῳ χρῆται ἐν τῷ λέγειν ἧς πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ
τῷ δὲ ἐνεστῶτι, νῦν δ᾽ εἰμὶ δούλη, τῷ δὲ μέλλοντι, ὅταν
λέγῃ. ἔπειτ᾽ ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοι-
μ᾽ ἄν, καὶ τὰ λοιπά. Ὁρῶ σε. ὀδυσσεῦ κρύπτοντα τὴν
δεξιὰν χεῖρα ὑπὸ κάτω τοῦ ἱματίου, καὶ τὸ πρόσω-
πον στρέφοντα εἰς τοὐπίσω, ἵνα μὴ ἅψωμαι τῆς γενει-
άδος σου. Θάρσει.) ἤτοι ἄφοβος ἔσο ἐκπέφευγας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὴν ἐμὴν ἱκεσίαν, οἱ δεόμενοι προτείνειν εἰώθασι Δία ἱκέσιον· οἱ δὲ συνοικοῦντες, ἐφέστιον· οἱ δὲ φίλοι, φίλιον· οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καὶ συμμορίᾳ καταλεγόμενοι ἑταιρεῖον· οἱ δὲ ξένοι, ξένιον· οἱ δ' ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιούμενοι, ὅρκιον· οἱ δὲ ἀδελφοί, ὁμόγνιον. Ὡς ἕψομαί σοι.) ὅτι ἀκολουθήσω σοι, καὶ χάριν τοῦ ἀπαραιτήτου, καὶ θέλουσα ἀποθανεῖν· εἰ δὲ μὴ θελήσω, φανοῦμαι γυνὴ δειλὴ καὶ φιλόζωος· κατὰ τί γάρ με πρέπει ζῆν· ἥ τινι πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ πάντων τῶν Φρυγῶν, καὶ Τρώων· τοῦτο πρῶτον καὶ ἐξαίρετον ἐμοὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ζωῆς· ἔπειτα ἀνετράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων βασιλεῦσι νύμφη ἐσομένη δηλονότι· ἔχουσα ζῆλον γάμου οὐ μικρόν, εἰς οὗ τινος ἑστίαν καὶ οἰκίαν παραγενήσομαι. Δέσποινα δ' ἡ δύστηνος.) ὑπῆρχον δὲ ἡ δύστηνος δέσποινα ἐν ταῖς ἰδέαις γυναιξίν· ἐν παρθένοις τε περιφανής· ἰσότιμος τοῖς θεοῖς, πλὴν κατὰ τὸ θανεῖν μόνον. Πλὴν τὸ κατθανεῖν.) μὴ λάβε κατὰ ἔξωθεν εἰς τό, πλὴν τὸ κατθανεῖν· ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν ἴσος ἐστὶν οὗτος ἐκείνῳ τὴν σύνεσιν, καὶ οὐ λαμβάνομεν ἔξωθεν τὸ κατά· καὶ πάλιν ἀρῶστου ἀρῶτα· οὕτω κἀνταῦθα, εἰ καὶ τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ χωρίς, ποιεῖ τὴν ἀσάφειαν· οὕτω ἴση ταῖς θεαῖς, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον· ἀντὶ τοῦ χωρὶς τοῦ κατθανεῖν ὑπάρχω ἐκείναις ἴση. ἄλλοι δὲ μὴ λαμβάνοντες κατὰ, γράφουσι τοῦτο πρὸς τὸ πλήν· ἀγνοοῦντες καὶ οὗτοι τὴν σύνταξιν· καὶ μὴν ἑτέρους ψυχρολόγους ἐστὶν ἰδεῖν, τὸ πλὴν, ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ λέγοντας· ἴση ταῖς θεαῖς, εἰ μὴ τὸ κατθανεῖν μόνον ὑπῆρχεν αὐτῇ. Νῦν δ' εἰμὶ δούλη.) νῦν δὲ ὑπάρχω δούλη. Πρῶτα μέν.) ἀντὶ τοῦ πρῶτον. Τὸ ὄνομα.) ἤτοι τὸ καλεῖσθαι δούλην οὐκ εἰωθὸς καὶ οὐ συνηθὲς ὂν ποιεῖ ἐμὲ

ἐπιθυμεῖν θανεῖν. Εἰωθὸς.) ἔθος τὸ ἐξ ἔθους τι δια-
πράττω ὁ μέλλων ἴσω ὁ παρακείμενος ἦκα ὁ μέσος ἦθα καὶ ἀττικῶς εἴωθα ἡ μετοχὴ εἰωθὼς τοῦ εἰωθότος, τὸ οὐδέτερον τὸ εἰωθός. ἔπειτα ἴσως ἂν τύχοιμι δεσποτῶν τινῶν καὶ ἀπηνῶν κατὰ τὰς φρένας. ὅστις ἐκείνων λέγω, ἀγοράσει δι᾽ ἀργυρίου ἐμὲ τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἕκτορος, καὶ ἑτέρων πολλῶν. προσθεὶς δὲ ἐν τοῖς δόμοις ἀνάγκην σιτοποιὸν, ἤτοι ἀρτοποιητικὴν, ἀναγκάσει ἐμὲ ἄγουσαν ἡμέραν λυπηρὰν, καὶ σαίρουν τὸ δῶμα. καὶ ἐφεστάναι ταῖς κερκίσιν, ἀντὶ τοῦ ὑφάσμασιν, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. τὰ ἐμὰ δὲ λέχη καὶ τὴν ἐμὴν κοίτην μιανεῖ δοῦλος ὠνητὸς ποθὲν. τυράννων καὶ βασιλέων πρότερον ἀξιοῦντα. οὐ δῆτα. ἤτοι οὐκ ἀνέξομαι ζῆν ἐν τούτοις. οὐ προτιμήσω ταῦτα τοῦ θανάτου. ἀφίημι τόδε τὸ φέγγος τῶν ὀμμάτων ἐλεύθερον. προστιθεῖσα τῷ θανάτῳ τὸ ἐμὸν σῶμα. Ἄγου οὖν μ᾽ ὀδυσσεῦ.) ἄγε ἐμὲ λοιπὸν ὀδυσσεῦ. οὔτε γὰρ θάρσος ἐλπίδος ὁρῶ. οὔτε δόξης, καὶ ὑπολήψεως τινὸς, ὅτι ἀπόκειται ποτὲ πρᾶξαι καλῶς. καὶ εὐτυχῆσαι. Ὦ μῆτερ.) σὺ δὲ μηδαμῶς. γένῃ ἐμπόδιον ἐμοὶ, μηδὲ λέγουσα, μηδὲ δρῶσα. σὺν ἐμοὶ δὲ βούλου θανεῖν ἐμὲ, πρὸ τοῦ τυχεῖν αἰσχρῶν παρ᾽ ἀξίαν. ὅστις γὰρ οὐ συνήθειαν ἔχει πεῖραν λαμβάνειν τῶν δυστυχιῶν, φέρει μὲν τιθεὶς ἐν τῷ ζυγῷ τὸν αὐχένα. ἤγουν ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς δυστυχίας. ἄχθεται δὲ δηλονότι ὥσπερ βοῦς ἀγύμνασος ὑπὸ ζυγὸν τιθεμένη. θανὼν δὲ εἴη ἂν μᾶλλον εὐτυχέστερος ἢ ζῶν. τὸ γὰρ μὴ καλῶς ζῆν, μεγάλη ὀδύνη.

Δεινὸς χαρακτὴρ.) ἐκπλαγεὶς πρὸς τοὺς τῆς πολυξένης λόγους, ὡς μετὰ φρονήματος εἰρη-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μένους γενναῖον, φησὶ μεγάλως χαρακτηρίζει καὶ δῆλον ποιεῖ τὸν εὐγενῆ ἡ εὐγένεια· πρὸς γὰρ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ φύσιν, καὶ τοὺς λόγους ποιεῖται· καὶ δῆλος τοῖς οὐκ εἰδόσιν αὐτὸν γίνεται· ἄλλως· ὅστις ἐστὶν εὐγενής, καὶ γένους λαμπροῦ, χαρακτηρίζει ἑαυτὸν καλοῖς λόγοις, καὶ ἤθεσι, καὶ δῆλος τοῖς οὐκ εἰδόσι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνδόθεν καθίσταται καὶ τῆς εὐγενείας ὄνομα μέγιστον τοῦτο γίνεται ὅταν οἱ διαδεξάμενοι τοῦτο· ἄξια τούτου δρῶσιν ὁποῖόν τι καὶ νῦν γέγονεν· Κἀπίσημος.) κυρίως ἐπίσημον ἀργύριον τὸ κεχαραγμένον· καὶ ἄσημον τὸ μὴ κεχαραγμένον· παράσημον, τὸ παρακεχαραγμένον· ἀπὸ τούτων δὲ καὶ ἐπίσημος ὁ διάδηλος ἁπλῶς, καὶ ἄσημος ὁ ἄδηλος, καὶ ἀφανής, καὶ παράσημος ὁ βεβλαμμένος τι μέλος· ἄλλως· Δεινὸς χαρακτὴρ.) ἐπιτήδειος χαρακτὴρ· ἤτοι σφραγίς, καὶ σημεῖον, καὶ ἐπίσημος· ἤγουν διάδηλος ἐν βροτοῖς, τὸ γενέσθαι τινὰ δηλονότι ἀπὸ ἐσθλῶν καὶ εὐγενῶν· καὶ ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται· ἤτοι αὐξάνει, καὶ πλέον γίνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας τοῖς ἀξίοις· ἢ ὑπὸ τῶν πραττόντων ἄξια τῆς εὐγενείας· Καλῶς μὲν εἶπας θύγατερ.) τὸ καλῶς λέγειν, ἐνίοτε μέν, τὸ καλλιεπημένα ῥήματα λέγειν δηλοῖ· ἐνίοτε δὲ τὸ ὀρθῶς, καὶ ἀληθῶς λέγειν ὡς ἐνταῦθα· ὦ θύγατερ καλῶς μὲν εἶπας· ἀλλὰ τῷ καλῷ ἔνεστι καὶ λύπη· εἰ δὲ πρέπει γενέσθαι τιμὴν τῷ ἀχιλλεῖ, καὶ φυγεῖν ὑμᾶς ὦ ὀδυσσεῦ μέμψιν, τὴν πολυξένην μὴ κτείνετε· ἐμὲ δὲ ἄγοντες πρὸς τὸν τάφον τοῦ ἀχιλλέως, κεντεῖτε, καὶ σφάζετε· μὴ φείδεσθε ἐμοῦ δηλονότι· ἐγὼ γὰρ ἔτεκον τὸν πάριν· ὃς ὤλεσε τὸν ἀχιλλέα τρώσας διὰ τόξου· Πρὸς πυρὰν.) πυρὰ τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ νεκρῷ ἁπτόμενον, καὶ ὁ τόπος,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πῦρ ἅπτεται. Οὔτ' ὦ γεραιά.) οὔτε ἀποθανεῖν ὦ γεραιὰ ᾐτήσατο τὸ φάντασμα τοῦ ἀχιλλέως. ἀλλὰ ταύτην ᾐτήσατο. Ὑμεῖς δ' ἀλλά.) ἀλλὰ κἂν ὑμεῖς σὺν τῇ θυγατρί με ἀποκτείνατε. καὶ διπλῆ πόσις αἵματος τῇ τε γῇ γενήσεται, καὶ τῷ αἰτοῦντι ἀχιλλεῖ. ἄλλως. οὐκ ἔστι τὸ ἀλλά, ἀντὶ τοῦ καὶ ὡς οἴονταί τινες. Ἀλλὰ οὕτως ἔχει. εἴπουσα γὰρ ἑκάβη πρὸς ὀδυσσέα, τὸ ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν ἀχιλλέως κεντεῖτε. ἐπείπερ αὐτοῦ ἤκουσαν, ὡς οὐκ αὐτὴν ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἀχιλλεὺς ᾐτήσατο, φησίν. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐ βούλεσθε ἐμὲ μόνην ἀποκτεῖναι ἀλλὰ σὺν τῇ θυγατρὶ φονεύσατε. Ἅλις σῆς.) ἱκανῶς ἔχει ὁ θάνατος τῆς σῆς θυγατρός. οὐκ ἄξιον προσενεχθῆναι καὶ ἕτερον σφαγιάσαι. εἴθε μὴ δὲ τόνδε ὠφείλομεν ποιῆσαι. Πολλή γ' ἀνάγκη.) ἀνάγκη ἐστὶ συναποθανεῖν με τῇ θυγατρί. Πῶς.) πῶς λέγεις συναποθανεῖν; οὐ γὰρ οἶδα ὅτι κέκτημαι δεσπότην σέ, τοῦτό με ποιῆσαι ἀναγκάσοντα. Ὁποῖα κισσός.) ὥσπερ ὁ κισσὸς ἔχεται τοῦ δρυός, οὕτως ἕξομαι αὐτῆς. Οὐκ.) οὐχ ἕξῃ οὐ ποιήσεις τοῦτο, τὸ ἔχεσθαι δηλονότι τῆς θυγατρός, ἣν πείθῃ τοῖς φρονιμωτέροις σου. Οὐ μεθήσομαι) γίνωσκε ὅτι οὐκ ἀποστήσομαι τῆς παιδὸς οὐδ' ἀπολύσω αὐτὴν ἐθελοντής. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ ἀπελεύσομαι ἀπολιπὼν τήνδε. Μῆτερ πιθοῦ μοι.) ὦ μῆτερ πείσθητί μοι, καὶ σὺ ὀδυσσεῦ ἐνδίδου τοῖς γεννήτορσιν ὀργιζομένοις πρεπόντως. σύ τε ὦ ἀθλία τοῖς ἄρχουσι μὴ πολέμει. θέλεις πεσεῖν πρὸς τὸ ἔδαφος τραυματίσαι τὸν σὸν γεροντικὸν σῶμα. βιαίως ἀποπεμπομένη, καὶ ἀτιμασθῆναι ὑπὸ νεανικοῦ βραχίονος, παρασχεθεῖσα. καὶ συρεῖσα, καὶ σύ γε πάθοις ταῦτα. οὐ γὰρ ἄξιον παθεῖν. ἀλλ' ὦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

προσφιλὴς μῆτερ, δός μοι τὴν γλυκυτάτην σου χεῖρα καὶ τὴν παρειὰν προσερεῖσαι τῇ ἐμῇ παρειΐδι. ὅτι οὐ μετὰ ταῦτα. ἀλλὰ νῦν τελευταῖον θεάσομαι τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου. τέλος δὲ δὴ λαμβάνεις τῶν ἐμῶν προσαγορεύσεων καὶ λαλιῶν. ὦ μῆτερ ὦ τεκοῦσα ἀπέρχομαι εἰς τὸν ἅδην ἀνύμφευτος καὶ ἄμοιρος ὑμεναίων ὧν ἔπρεπεν ἐμὲ λαχεῖν δηλονότι. ὦ θύγατερ. ἐγὼ δὲ δουλεύσω ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ. Οἴμοι τί δράσω.) οἴμοι. τί ποιήσω. εἰς ποίαν τύχην καταντήσω. ποῖον τέλος ἕξω τοῦ βίου. ποῦ πληρώσω τὸν βίον. Δούλη θανοῦμαι.) οὖσα πρὸς ἐλευθέρου. ἤτοι βασιλέως. ἐλεύθερος κατὰ ψυχὴν. καὶ ἐλεύθερος κατὰ σῶμα. ὁ καλῶς ἐκτραφεὶς, ἤτοι εὐτυχῶς. καὶ ἐλευθερίως. ὁμοίως καὶ δοῦλος. καὶ τῶν μὲν τοῦ σώματος, ὁ ἐωνημένος. τῶν δὲ ψυχῆς, ὁ κόλαξ. ἀπελεύθερος δὲ, ὁ ἀργυρώνητος μὲν πρῶτον. εἶτα ἐλευθερωθεὶς. ὁ δὲ ἐλευθερώσας αὐτὸν πάτρων. καὶ κλίνεται πάτρωνος. Ἡμεῖς δὲ.) ἡμεῖς δὲ ἄμοιροι καὶ ἐστερημένοι πεντήκοντα τέκνων. δεκαεννέα ἐγέννησεν αὕτη. αὔξουσα δὲ τὸ πάθος τοῦτο λέγει. ἢ ὅτι συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς νόθους τοῦ πριάμου παῖδας τοῖς παισὶν ἑαυτῆς, διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνδρός. Τί σοι πρὸς ἕκτορα.) τί βούλει ἵνα εἴπω ἕνεκα σοῦ πρὸς τὸν ἕκτορα. ἢ πρὸς τὸν γέροντα πρίαμον. τὸν σὸν ἄνδρα. μήνυε πασῶν γυναικῶν ἀθλιωτάτην. Ὦ στέρνα.) περιπλεκομένη τὴν μητέρα ταῦτα φησίν. ὦ τῆς πρὶν τοῦ προσήκοντος καιροῦ ἀθλίας τύχης.

Χαῖρ' ὦ τεκοῦσα χαῖρε κασάνδρα τέ μοι.) τὸ ἐμοί. οὐ πρὸς τὸ κασάνδρα ἐστὶν εἰ γὰρ ἦν οὕτω διὰ τοῦ η ὤφειλε γράφεσθαι. ἀλλὰ πρὸς τὸ χαῖρε. συνάπτε δὲ καὶ πρὸς ἀμφότερα. χαῖρέ μοι ὦ τεκοῦσα. καὶ χαῖρε

μοι ὦ κασάνδρα. Χαίρουσιν ἄλλοι.) μητρὶ δ' οὐκ ἔστι τὸ χαίρειν δηλονότι. χαίρει καὶ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς πολύδωρος ὁ ὑπάρχων ἐν τοῖς ἱππικοῖς θραξίν. Εἴξη γε.) χαρήσεται δηλονότι. ἀπιστῶ δὲ. ὅτι οὕτω κατὰ πάντα δυστυχῶ. Κόμιζ' ὀδυσσεῦ.) περικαλύψας τὴν κεφαλὴν ἱματίῳ. ὅτι πρὸ τοῦ σφαγῆναι ἐκτέτηκα τὴν καρδίαν. Κάρα.) κοινῶς μὲν ἡ κρὰς λέγεται τῆς κρατός. ἡ δὲ τραγῳδία, καὶ τὸ κρᾶτα λέγει οὐδετέρως. ὡς τὸ κάρα. ἡ δὲ κάρα, τῶν νεωτέρων ἐστίν. Ἐκτέτηκα.) Κυρίως τὸ τήκεσθαι ἐπὶ χιόνος λέγεται. καὶ κηροῦ. καὶ τῶν κατ' ὀλίγον ἀναλισκομένων. καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τῶν καταπιπτόντων ὑπὸ λύπης. καὶ διαρρεομένων. Ὦ φῶς.) προσειπεῖν γὰρ τὸ σὸν ὄνομα ἔξεστί μοι, ἤγουν ὁ καιρὸς ἐνδίδωσί μοι προσφωνῆσαι καὶ καλέσαι τὸ σὸν ὄνομα. Μέτεστι δ' οὐδέν.) μετουσία γὰρ ἔστι μοι σοῦ οὐδὲν πλέον, ἢ καθ' ὅσον χρόνον ἵσταμαι μεταξὺ τοῦ ξίφους. καὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀχιλλέως. Οἳ ἐγὼ προλείπω.) φεῦ ἐγὼ ἐκλείπω. τὰ γὰρ μέλη μου λύεται. πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν λείπω τὴν ζωήν, αἱ δ' ἁρμονίαι λύονται τῶν μελῶν μου. ὦ θύγατερ πρόσψαυσαι τῆς σῆς μητρὸς δὸς τὴν χεῖρα. μή μ' ἄτεκνον καταλείψῃς. ἀπωλόμην ὦ φίλαι γυναῖκες. οὕτω τὴν ἐκ τῆς λακεδαιμονίας ἑλένην θεασαίμην, τὴν ἀδελφὴν τοῦ κάστορος καὶ πολυδεύκους. διὰ γὰρ τῆς ὡραιότητος καὶ τοῦ προσόντος αὐτῇ κάλλους αἴσχιστα καθεῖλε καὶ κατέστρεψε τὴν πρὶν εὐδαίμονα τροίαν. Ποντίας αὔρας.) αὔρα ἡ ἐξ ὑγροῦ ἐκφερομένη διὰ τοῦ υ. ἄβρα δὲ ἡ δούλη διὰ τοῦ β. τὸ αὔρα ἢ καὶ ὁ κανὼν βραχύνει, ἀλλ' οὗτος μακρὸν τοῦτο δέχεται. ὡς καὶ τὸ φαίδρα ἐν ἑτέροις. καὶ ἀριστοφάνης. αὔρα τις ἐξέπνευσε μυσικωτάτη λέγων. ἄτις δὲ, γράφεται διὰ τὸ μέτρον ἄτε. τὰ τοιαῦτα

ἤδη τῶν χορῶν καλεῖται κατάχεσις· κατάχεσις δὲ ἐστιν ὡς ἡφαιστίων φησὶν, ὅσα δουλεύων ὁ ποιητὴς ἀνταποδόσει καὶ ἀνακυκλήσει. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα δύο στροφαί. τῆς μὲν οὖν προτέρας στροφῆς τὰ κῶλα ια, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α ἀντισπαστικὸν. δίμετρον καταληκτικόν. ἤτοι ἑφθημιμερὲς φερεκράτειον. ἐξ ἐπιτρίτου α καὶ βακχείου. τὸ β ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου δ διϊάμβου, καὶ συλλαβῆς ἀδιαφόρου. τὸ γ ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος τροχαϊκῆς συζυγίας. ἤτοι διτροχαίου, καὶ ἰωνικοῦ ἡμίσεως. ἐν μέντοι τῷ τῆς στροφῆς κώλῳ παίωνας β ἔχει ἀντὶ ἰωνικοῦ. τὸ δ, δίμετρον ὑπερκατάληκτον. καλεῖται δὲ περίοδος, διὰ τὸ συγκεῖσθαι ἐκ τροχαϊκῆς, καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας. ἐστὶ δὲ τῶν ἀσυναρτήτων. τὸ ε ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας. ἤτοι διτροχαίου. τὸ ς ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ζ ἰωνικὸν ὅμοιον τῷ ε. τὸ η, ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι ἐπιτρίτου β. καὶ συλλαβῆς μιᾶς. τὸ θ χοριαμβικὸν δίμετρον. καταληκτικόν. ἤτοι ἑφθημιμερὲς. ἐκ χοριάμβου, καὶ ἀναπαίστου. ἤτοι τριβράχεος διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ι χοριαμβικὸν ὅμοιον. ἡμιόλιον. ἐκ χοριάμβου. ἤγουν ἐπιτρίτου β. καὶ τροχαίου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ια τροχαϊκὸν. ἰθυφαλικὸν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη. Τοῦ ὀδυσσέως λαβόντος τὴν πολυξένην, καὶ ἀπερχομένου, ἀνακλαίεται αὐτὴν ὁ χορὸς διὰ τὸ ἄδηλον, καὶ τὸ μὴ εἰδέναι τί μέλλει παθεῖν αὐτή. ὁ δὲ χορὸς οὗτός ἐστιν, ἐκ τρωάδων γυναι-

κῶν, καὶ φησὶ πρὸς τὸν τῆς θαλάσσης ἄνεμον· ἀπὸ ἑνι/
κοῦ δὲ, δηλοῖ πάσας τὰς γυναῖκας ὁ ποιητής· φησὶ
δὲ ταῦτα ὁ χορός. Ὦ αὔρα αὔρα) ὦ πνοὴ θαλασσία, ἥτις
τὰς ταχείας ναῦς, τὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ τὴν πορείαν ποι
ουμένας. φορεῖς ἐπὶ τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης. ποῦ με τὴν
ἀθλίαν ἄξεις. ἤτοι πορθευθῆναι ποιήσεις. Πορθεύσεις.)
πορθεύομαι ἐγὼ καὶ πορθεύω ἕτερον. ὡς ἐνταῦθα, καὶ
παρὰ πλάτωνι, ᾧ δὴ προστέτακται τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖ
σε πορθεῦσαι. Τῷ δουλόσυνος.) πρὸς τίνος οἶκον δού
λη κτηθεῖσα ἀφίξομαι. ἢ πορθεύσεις με ἀπὸ κοινοῦ πρὸς
τὸν ὅρμον τῆς δωρίδος ἢ εἰς τὸν ὅρμον τῆς θετταλικῆς
γῆς. ἤγουν εἰς τὰ φάρσαλα. οὐ πρὸς τὸ ἀφίξομαι τὸ ἢ
δωρίδος ἐστὶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πορθεύσεις. εἰ γὰρ καὶ ἐνταῦ
θα τὸ ἀφίξομαι νοεῖται, ἀλλὰ μετ᾽ ὀλίγον ἐλέγχεται,
ὅταν λέγῃ τὸ ἢν νῆσον ἁλιήρει κώπα πεμπομέναν.
Τάλαιναν.) ἔδει γὰρ εἰ πρὸς τὸ ἀφίξομαι ἦν, εὐθεῖαν εἰ
πεῖν πεμπομένη τάλαινα, νῦν δὲ ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι
πρὸς τὸ πορθεύσεις ἐστὶ τὸ ἢ δωρίδος. τὸ δὲ τῷ, δουλόσυ
νος πρὸς οἶκον κτηθεῖσ᾽ ἀφίξομαι, διὰ μέσου. τὸ ἢ δὲ τὸ
πρὸ τῆς δωρίδος ἢ ἀντὶ τοῦ ἀρχ. ἢ διαζευκτικόν.
Ἔνθα.) ὅπου τὸν ἀπιδανὸν τὸν γεννήτορα τῶν καλλί/
στων ὑδάτων λέγουσιν ἀρδεύειν τὰ πεδία. ἢ πορθεύσεις
με τὴν τάλαιναν πεμπομένην θαλασσίᾳ κώπῃ ἐλεεινὴν
ζωὴν ἔχουσαν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν δεσποτῶν, εἰς τὴν νῆσον
τὴν δῆλον, ὅπου πρωτοφανὴς φοῖνιξ, καὶ δάφνη πρω
τόγονος ἱεροὺς ἀνεβλάστησαν κλάδους. χάριν τῆς λη
τοῦς τῆς φίλης εἰς τιμὴν τὴν ὠδῖνος τῆς δίας ἢ τῆς ἀ
πὸ τοῦ διός, ἢ τῆς θαυμαστῆς. Ἁλιήρει κώπῃ.) ἢ πο
ρθεύσεις με τὴν τάλαιναν πεμπομένην ἁλιήρει κώπῃ.
ἐλεεινὴν ζωὴν ἔχουσαν ἐν οἴκοις, εἰς τὴν νῆσον. ἔνθα καὶ

ὁ πρωτόγονος φοῖνιξ ἱεροὺς ἀνεβλάστησε κλάδους χάριν τῆς λητοῦς τῆς φίλης· εἰς τιμὴν τῆς ὠδῖνος τῆς δίας· τουτέστιν εἰς τὴν δῆλον· τὸ φοῖνιξ· καὶ τὸ κῆρυξ, μακρὰν ἔχει φύσει τὴν λήγουσαν· καὶ δῆλον ἀπὸ τῆς γενικῆς μακρὰν ἐχούσης τὴν παραλήγουσαν. Ἔνθα πρωτόγονος) φασὶ τὸν δία πρὸς συνουσίαν ἐλθεῖν τῇ λητοῖ· μαθοῦσαν δὲ τὴν ἥραν τοῦτο, ζηλοτυπήσασαν κελεῦσαι μὴ ἐν τῇ γῇ γεννῆσαι διωχθεῖσαν τὴν λητώ· βιαζομένης δὲ αὐτῆς πρὸς τὴν ἀποκύησιν, σῴζεται ξενοδόξους ἑρμῆν λαβόντα ἀπάξαι εἰς δῆλον· ἡ δὲ δῆλος ἦν νῆσος ὥς τινες φασίν, ἀναδοθεῖσα ἀπὸ θαλάσσης· ὡς δέ τινες κινουμένη πρῶτον τότε σταθεῖσα· καὶ δήλη γενομένη· εἰς ἣν δῆλον ἡ λητὼ ἀφικομένη, ἔτεκεν ἀπόλλωνα· καὶ ἄρτεμιν· δύο φυτῶν ὑπὸ διὸς τότε ἀναφυέντων, φοίνικος· καὶ δάφνης. ἐτιμᾶτο οὖν ἐν τῇ νήσῳ ἀπόλλων· καὶ ἄρτεμις ὡς ἐκεῖ γεννηθέντες· ἱεροὺς δὲ τοὺς πτόρθους φησὶν ὡς ἀναδοθέντας τότε ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος χάριν· πρωτόγονον δὲ εἶπεν αὐτὸν, ὡς πρῶτον γεννηθέντα τῆς δάφνης· καὶ ἡ δάφνη κλάδους ἀνέφυσε. μελούσης τεκεῖν τῆς λητοῦς τὸν ἀπόλλωνα. Χρυσέαν ἄμπυκα) σὺν ταῖς ἀπὸ δήλου νέαις τὸ χρυσοῦν κρήδεμνον· καὶ τὰ τόξα ὑμνήσω τῆς ἀρτέμιδος. Ἄμπυξ) κυρίως κόσμος τις, χρυσοῦς καὶ λίθοις πεποικιλμένος· ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσιν· ἀφ᾽ οὗ κατὰ μεταφορὰν, καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοὶ, ἄμπυκες λέγονται. Η παλλάδος) τῆς β ταύτης στροφῆς τὰ κῶλα θ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα· τὸ α ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν. ἐφθημιμερές· ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· καὶ κρητικοῦ· ἤτοι ἀμφιμάκρου· τὸ β· ὅμοιον κατὰ πάντα· τὸ γ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, γλυκώνιον καλούμενον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐξ ἐπιτρίτου δ΄ καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἤτοι διιάμβου. τὸ δ΄ δίμετρον ἀκατάληκτον, προσοδιακὸν καλούμενον. ἀσυνάρτητον, ἐκ χοριάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάττονος. τὸ ε΄ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ διισπονδείου. τὸ ϛ΄ χοριαμβικὸν. δίμετρον καταληκτικὸν. ἐκ χοριάμβου, καὶ βακχείου. τὸ ζ΄ ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτου γ΄. ἢ διισπονδείου καὶ ἀναπαίστου. δύναται δὲ εἶναι καὶ ἀντισπαστικὸν. τὸ η΄ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου δ΄. εἰ δὲ βούλει σπονδείου. καὶ χοριάμβου. ἔχει δὲ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον, τὸν πρῶτον πόδα πεντασύλλαβον. ἐπὶ μὲν τῷ τέλει τῆς στροφῆς κορωνίς. δηλοῦσα τέλος εἶναι τὰς τοῦ χοροῦ ᾠδὰς. καὶ στροφὰς. Η παλλάδος ἐν πόλει.) ἢ πορθούσης ἐμὲ ἐν ταῖς ἀθήναις. ὅπως ἐνβεβαμμένῳ ἀπὸ κρόκου ὑφάσματι τοὺς πώλους τῆς παλλάδος καλλίδιφρον ἐχούσης ἀθηνᾶς ἐζευγμένους ποιήσω διαφόρως ποικίλλουσα. καὶ καλλωπίζουσα ἐν ποικίλαις μετάξαις ἀνθηραῖς. Ζεύξομαι ἅρματι πώλους) ἔθος ἦν ἐν ἀθήναις ὑφαίνειν τὰς παρθένους τῇ ἀθηνᾷ πέπλον. ἔχοντα τὰς ἀριστείας τῆς θεοῦ. πολεμικῆς οὔσης. καὶ ἃ κατὰ γιγάντων κατεπράξατο μετὰ τοῦ διός. ὕφαινον δὲ, ἐν τοῖς παναθηναίοις. τὰ δὲ παναθήναια, ἑορτὴ τῆς ἀθηνᾶς. πάντων ἀθηναίων συνιόντων ἐκεῖσε. καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων πολλὰς ἡμέρας πανηγυριζόντων. ἀνετίθετο δὲ ὁ πέπλος τῇ ἀθηνᾷ. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ζεύξομαι πρὸς τοὺς πώλους. ζεύγνυνται γὰρ οἱ πῶλοι. εἶτα προϊὼν εἰς τὸ ἢ τιτάνων γενεὰν, οὐ ζεύξομαι εἴποις. ἀλλὰ ὑφανῶ. καὶ γὰρ κἀνταῦθα ὑφανῶ ἔδει εἰπεῖν. ἀλλ᾽ ἐτήρησε τὴν τροπὴν. ὡς ἔφαμεν πρὸς τοὺς πώλους. Ταν ζοῦς.) ἢν τινα γενεὰν τῶν τιτάνων. θανατοῖ, ἤγουν ἐθανάτωσεν ὁ υἱὸς τοῦ κρόνου κεραυνῷ καυστικῷ. Ὤ μοι τεκέων ἐμῶν) φεῦ ἕνεκα τῶν ἐμῶν τέκνων. φεῦ ἕνεκα

τοῦ πριάμου· πατέρα γὰρ τοῦτον τῶν τέκνων αὐτῆς καλεῖ. Χθονός τε) ἤγουν τῆς πατρίδος. ἢ καταβέβληται, ἢ ἀφανίζεται καιομένη. αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν ἑλλήνων. Ἐγὼ δ᾽ ἐν ξένᾳ γῇ.) κέκλημαι ἀντὶ τοῦ κεκλήσομαι δούλη· κατὰ ἀντιχρονισμόν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκλήθην· ἀφ᾽ οὗ γὰρ τῆς πατρίδος ἐξελήλαται πορθηθείσης, ἀπὸ τούτου τοῦ καιροῦ, εἰς δουλείαν ἔπεσεν. τὸ δ᾽ ἐν ξένῃ χθονί, ᾗ οὐ ἔμελλεν ὡς ἔφαμεν ἀπελθεῖν νοητέον. ἢ διὰ τὴν χερρόνησον. ἐν ᾗ πρὸς τὸ παρὸν εὑρίσκεται. καταλιποῦσα τὴν ἀσίαν, ἤγουν τὸν τόπον τῆς τροίας, τὴν δούλην τῆς ἑλλάδος. τὸ ὅλον ἀντὶ μέρους. Λιποῦσ᾽ ἀσίαν.) ἐπειδὴ ἡ μὲν τροία ἐν ἀσίᾳ ἐστίν. οἱ δὲ ταύτην πορθήσαντες ἕλληνες ἐν εὐρώπῃ, διὰ τοῦτο τὴν ἀσίαν δούλην τῆς εὐρώπης λελοιπέναι φησί. τὸ δὲ θαλάμους, ἀντὶ τοῦ τὰς ἐμὰς εὐνάς, τουτέστι παλλακὶς γεγονέναι, καὶ διὰ τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀλλάξασα αἰδοῦ θαλάμους, ἀντὶ τοῦ δοῦσα τὸ ἐμὸν λέχος τῷ σκυλεύσαντι, καὶ βουληθέντι φοιβάσαι με. Ἀλλάξασ᾽ ἅιδα.) ἀντιστρόφως λέγεται. ἀντὶ τοῦ ἀλλαξαμένη ἅιδαν τῶν θαλάμων. τουτέστι τῶν οἴκων ἅιδαν κληρωσαμένη. ὅμοιον τῷ ὠνοῦμαι δραχμῆς ἢ τοιούτου πρὸς τόδε. ἤγουν διὰ δραχμῆς ὠνοῦμαι τόδε. καὶ τὸ ὠνεῖσθαι γὰρ ἀντάλλαξίν ἐστιν. ἐν τοῖς τοιούτοις γὰρ τὸ μὲν κατὰ γενικὴν προσφερόμενον, ἀεὶ ἐστὶ τὸ διδόμενον. τὸ δὲ κατὰ αἰτιατικὴν τὸ λαμβανόμενον. Ποῦ τὴν ἄνασσαν.) αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρμε΄. ὧν ὁ τελευταῖος. οὕτω κατ᾽ ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν. Ποῦ τὴν ἄνασσαν.) ὦ τρωϊκαὶ γυναῖκες. ποῦ ἂν εὕροι

μι τὴν ἑκάβην, τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν βασίλισσαν τῆς τροίας. Αὕτη πέλας σου ὦ ταλθύβιε ἐρριμμένη κατὰ γῆς κεῖται· συγκεκαλυμμένη τοῖς ἱματίοις. ὦ ζεῦ τί λέξω.) ὁρῶν ὁ ταλθύβιος τὴν ἑκάβην ἀθλίως οὕτως διακειμένην, ἐκπληττόμενος λέγει πρὸς τὸν δία. πότερον ὦ ζεῦ σὺ τοὺς ἀνθρώπους ἐφορᾷς, ἢ δοκοῦντας οἱ αὐτοὶ εἶναι θεοὺς ἔχουσι τὴν περὶ τούτου δόξαν ψευδῆ. τὸ δὲ τῆς τύχης διοικεῖ τὰ ἀνθρώπεια. οὕτω τὸ ψευδῆ. πρὸς τὸ δόξαν συντακτέον. οὐ πρὸς δοκοῦντας καθῶς οἴονταί τινες ἀγνοήσαντες. καὶ ἀντὶ τοῦ ψευδῶς τὸ ψευδῆ ἐκλαβόντες. τὸ ψευδῆ δὲ μεθ' ἑρμηνευτικόν ἐστι τοῦ μάτην. καὶ τοῦ ἄλλως. Οὐχ ἥδ' ἄνασσα.) ἥδε οὐκ ἦν δέσποινα τῶν πλουσίων τρώων; ἥδε οὐκ ἦν γυνὴ πριάμου τοῦ λίαν πλουσίου; καὶ νῦν ἡ μὲν πόλις ἀνάστατος γέγονεν ὑπὸ τοῦ πολέμου. αὐτὴ δὲ ἡ γραῦς ἑκάβη δεδουλωμένη, καὶ παίδων ἐστερημένη κεῖται ἐν τῇ γῇ. μολύνουσα τὴν ἀθλίαν κεφαλὴν διὰ τῆς κονίος. φεῦ φεῦ.) γέρων μὲν εἰμὶ. καὶ διὰ τοῦτο οὐ δέδοικα τὸ δυστυχεῖν. ὡς εἰ καὶ συμβήσεταί μοι δυστυχία ταχέως παρέλθοι. διὰ τὸ ὀλίγον ἔτι εἶναι τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς. ὅμως δ' εὔχομαι θανεῖν πρὸ τῆς δυστυχίας. ἢ τὸ γέρων μὲν εἰμὶ, διὰ τὸ τοῖς γέρουσι περισπουδαστότερον εἶναι τὸ ζῆν. ἐπειδὴ ὁρῶσιν ὡς ἐγγύς εἰσι τοῦ θανάτου. Ἀνίστασ' ὦ.) ἔγειρε ὦ ἀθλία, καὶ μετέωρον τὴν πλευρὰν ἔγειρε, καὶ τὴν ἄγαν λευκὴν κεφαλήν. Εα.) τὸ ἔα ἢ ἀντὶ τοῦ ἀφεῦ. ἢ ἐπὶ ἐκπλήξεως λαμβάνει. τίς ἐστιν οὗτος, ὅστις οὐκ ἀφίησι τὸ ἐμὸν σῶμα κεῖσθαι. τί με ὀχλεῖς καὶ ταράττεις ὅστις ὑπάρχεις, λυπουμένην; Ταλθύβιος ὁ τῶν ἀχαιῶν κῆρυξ ἥκω. μετακαλεσάμενου σε ὦ γύναι, τοῦ ἀγαμέμνονος. ὦ φίλτατε. ἆρα καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐμὲ ἦλθες μετακαλέσων ὥστε ἐπισφάξαι τῷ τάφῳ κατὰ τὸ δοκοῦν τοῖς ἕλλησιν; λίαν προσφιλὲς λέγεις. δεῦρο ἵνα σπεύσωμεν. ἐγείρωμεν κόνιν. προηγούμενοι καὶ προοδοποίει γέρον. Ἐγκονῶμεν.) ἐγκονῶ τὸ σπεύδω τουτέστι τὸ κόνιν ἐγείρω. οἱ γὰρ σπουδάζοντες κόνιν εἰς βάσιν ἀνιστᾶσι τοῖς ποσί. τὸ δὲ σπεύδωμεν. καὶ ἐγκονῶμεν. καὶ τὸ ἡγούμενοι γέρον, ἔμφασιν ἔχει τῆς πολλῆς προθυμίας ἣν εἶχεν ἡ ἑκάβη ἀποθανεῖν σὺν ἅμα τῇ θυγατρί. Σὴν παῖδα.) τὴν σὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν ἵνα θάψῃς ὦ γύναι ἦλθον μετακαλούμενος. πέμπουσι δέ με ὁ ἀγαμέμνων καὶ ὁ μενέλαος οἱ ἀτρεῖδαι. καὶ ὁ στρατὸς τῶν ἑλλήνων. Οἴμοι τί λέξεις.) ἀντὶ τοῦ τί λέγεις. λοιπὸν οὐχ ὡς μέλλουσαν τεθνήξεσθαι ἀφίκου πρὸς ἐμέ, ἀλλὰ μηνύσων κακά; τέθνηκας ὦ παῖ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἁρπασθεῖσα. ἐγὼ δ᾽ ἄτεκνος ὅσον τὸ κατὰ σέ. Οὐκ ἄρα.) ἐνταῦθα οὐκ ἐρωτηματικὸν τὸ ἄρα. ἀλλὰ συμπερασματικόν. καὶ ἀποφαντικόν ἐστιν. διὸ καὶ ὀξύνεται. τὸ ἄρα τὸ μὲν ἀπορηματικὸν, ἤτοι κατ᾽ ἐρώτησιν τιθέμενον, περισπᾶται, καὶ μακρόν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὑρίσκεται. τὸ δὲ ἄρα τὸ συμπερασματικὸν, καὶ ἀποφαντικὸν, ἀεὶ βαρύνεται, καὶ βραχύνεται. εἴρηται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διότι καὶ βραχὺ σπανίως εὑρίσκεται. Πῶς καίνιν.) πῶς αὐτὴν ἐφονεύσατε. ἆρα εὐλαβούμενοι, ἢ πρὸς τὸ ἀπηνὲς ἤλθετε. τουτέστι δεινῶς καὶ ἀπηνῶς ἐφονεύσατε. ὡς ἐχθρὰν φονεύοντες. Παρῆν μὲν ὄχλος. παρὸν ἦν πᾶν τὸ πλῆθος τῶν ἑλλήνων. τὸ δὲ πᾶς καὶ τὸ πλήρης κατ᾽ ἐπίτασιν λέγεται, ἔμπροσθεν τοῦ τάφου. τοῦ ἀχιλλέως. πρὸς τὰς σφαγὰς τῆς σῆς θυγατρός. Πρὸ τύμβου.) πῶς τοῦ ἀχιλλέως ἐν τροίᾳ ταφέντος, ὁ ταλθύβιος λέγει πρὸ τύμβου τοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀχιλλέως ἵστασθαι τοὺς ἕλληνας ὄντας ἐν χερρονήσῳ, καὶ φαμὲν ὅτι ἢ κενοτάφιον ἐν χερρονήσῳ ἐποίησαν, ἢ εἰς τροίαν ἀπῆλθον, καὶ ἔθυσαν τὴν κόρην. Λαβὼν δ' ἀχιλλέως.) λαβὼν γὰρ ὁ τοῦ ἀχιλλέως παῖς νεοπτόλεμος τὴν πολυξένην ἀπὸ τῆς χειρὸς, ἔστησεν ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου μέρους τοῦ τάφου. Πέλας δ' ἐγώ.) πλησίον ἦν καὶ ἐγώ. ἐπεὶ δὴ κῆρυξ ἦν ὁ ταλθύβιος, διὰ τοῦτο πλησίον ἵστατο τοῦ νεοπτολέμου. ἵνα ὅταν βουληθῇ εἰπεῖν ὁ νεοπτόλεμος τί τοῖς ἀχαιοῖς, δι' ἐκείνου εἴπῃ κήρυκος ὄντος. καὶ δυναμένου λέγειν εἰς ἐπήκοον πάντων. αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ σιωπὴν παντὶ τῷ στρατῷ κηρύξας. ὡς καὶ αὐτὸς παρακατιὼν λέγει. ὑπὸ νεοπτολέμου προσαχθείς Λεκτοί τ' ἀχαιῶν.) ἠκολούθουν δὲ καὶ ἐπίλεκτοι ἀπὸ τῶν ἑλλήνων ἐκλελεγμένοι νέοι, τὸ πήδημα τῆς σῆς παιδὸς καθέξοντες καὶ κρατήσοντες διὰ τῶν χειρῶν. Ἕποντο.) ἠκολούθησαν. τὸ θέμα ἕπω ἄχρηστον τὸ ἀκολουθῶ. ὁ β' ἀόριστος ἕσπον. καθ' ὁμοίωσιν τοῦ ἔχω. ὁ β' ἀόριστος ἔσχον ὁ μέσος ἑσπόμην. τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, ἕσποντο. Πλήρες.) ὁ δὲ τοῦ ἀχιλλέως παῖς νεοπτόλεμος λαβὼν διὰ τῆς χειρὸς ποτήριον πάγχρυσον, ἔρρεε θυσίας τῷ θανόντι πατρί, θυσίας. οἷον δηλονότι. μέλι. γάλα. καὶ ἄλευρον. Χοάς.) χοὴ λέγεται ἐπὶ ὑγρῶν. μέλιτος. ἐλαίου. καὶ ἀλεύρου. καὶ τῶν ἑτέρων. θυσία δὲ ἐπὶ σφαγῆς ζώων. Ἔρρει.) διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ θῦσαι τὴν πολυξένην ἔρρει χοάς. ἵνα ἀναχθεῖσα ὑπὸ τῆς χοῆς ἡ ψυχὴ πίῃ τοῦ αἵματος. Σημαίνει δ' ἐμοί.) προσέχει. παραδηλοῖ μοι κηρύξαι σιωπὴν παντὶ τῷ στρατῷ τῶν ἑλλήνων. ἐπιτάσει πῶς διὰ σημείων καὶ σχημάτων, οἷον ἔθος ἐστὶ τοῖς βασιλεῦσι διὰ νευμάτων πάθη τινὰ δηλοῦν. κατὰ μίμησιν τοῦ τῷ νεύματι. καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βουλήματι τὸ πᾶν διοικονομοῦντος. παρακατιὼν γὰρ φησὶ λογάσι δ' ἀργείων στρατοῦ νεανίαις ἔδοξε παρθένον λαβεῖν. Σιγᾶτ' ἀχαιοί.) σιωπήσατε. σῖγα πᾶς ἔστω λαός. μιμεῖται τὸ πολλάκις κηρύττειν ταῦτα τοὺς κήρυκας. τὸ σίγα, εἰ μὲν ἐστὶ προστακτικόν, ὀξύνεται. εἰ δὲ ἐπίρρημα, περισπᾶται. Πατὴρ δ' ἐμός.) ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ ἀττικόν. τὰς κτητικὰς ἀντωνυμίας οὐ δέον ἔχειν κλητικάς, διὰ τὸ μὴ τὰς αὐτὰς εἶναι, τὰς τῶν πρωτοτύπων αἰτιατικὰς λαμβάνονται γοῦν αἱ εὐθεῖαι ἀττικῶς, ἀντὶ τῶν κλητικῶν. αἱ δὲ κτητικαὶ πᾶσαι, εἴτε εὐθεῖαι εἰσίν, εἴτε γενικῆς. εἴτε ἧς οἱοσοῦν ἄλλης πτώσεως. ἤτοι ἑνικῆς. ἢ δυϊκῆς. ἢ πληθυντικῆς. εἰ μὲν πρωτοτύπου προσώπου εἰσίν, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ πρώτου προσώπου λαμβάνονται. εἰ δὲ δευτέρου, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ β̄ προσώπου. εἰ δὲ γ̄, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ πρώτου προσώπου. Δέξαι χοάς μου.) σπονδή. χοή. θυσία. διαφέρουσι. σπονδή, ἐπὶ τῶν ξηρῶν. σίτου. καὶ κριθῆς. χοὴ ἐπὶ ὑγρῶν. οἴνου. μέλιτος. καὶ γάλακτος. θυσία ἐπὶ ζώων. προβάτων. καὶ τῶν ὁμοίων. ἄλλοι δὲ, σπονδὴν. καὶ χοὴν ταυτὸν λέγουσιν. ὃ καὶ κρεῖττον.

Δέξαι χοάς.) λάβε μου ταύτας τὰς θυσίας τὰς θελκτηρίους τὰς ἢ δωτηρίους. τὰς πραΰνούσας τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν. ἢ τὰς κηλούσας τοὺς καταχθονίους δαίμονας. Νεκρῶν ἀγωγούς.) ἀναφερούσας τὰς ψυχάς. ἄγω ῥῆμα τὸ κομίζω. καὶ φέρω. ἀγωγὸς ὁ φέρων. καὶ ὁ κομίζων καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ. καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. ἀγώγιμον τὸ φερόμενον. καὶ κομιζόμενον. ἀγωγὴ δὲ, ἡ τοῦ κομίζειν ἐνέργεια. Ἐλθὲ δ' ὡς πίῃς.) ἐλθὲ δὲ ἵνα πίῃς τὸ καθαρὸν αἷμα τῆς παρθένου ὅπερ σοι χαρίζο-

μεθα· καὶ ὁ στρατός· καὶ ἐγώ· καὶ λῦσαι τὰς ναῦς· καὶ τὰ σίδηρα· καὶ τὰ σχοινία τῶν νεῶν· δὸς δὲ ἡμῖν εὐμενοῦς ἀπὸ τῆς τροίας ὑποστροφῆς ἀγαθῆς ἐπιτυχόντας ἡμᾶς, εἰς τὴν πατρίδα ἀπελθεῖν. Δὸς δὲ ἡμῖν εἰπὼν, ὤφειλε τυχοῦσιν ἐπάξειν· ὁ δὲ, ὥσπερ ἐκ μεταμελείας ἀποδίδωσι τὸν λόγον κατ᾽ αἰτιατικὴν πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον. Τοσαῦτ᾽ ἔλεξε.) τοσαῦτα εἶπε· ὅλος δὲ ὁ στρατὸς εὐχὴν ἐποιήσατο· ἤτοι ἐπ᾽ ἐκείνῳ ηὔξατο· ἤγουν μετὰ τὸ πληρῶσαι ἐκεῖνον τὴν εὐχὴν ἣν ηὔξατο.

Εἶτ᾽ ἀμφίχρυσον) ἔπειτα περικεχρυσωμένον ξίφος λαβὼν ἀπὸ τῆς λαβῆς, ἐξεῖλκε τῆς θήκης. Φάσγανον.) τὸ ἐν σφαγαῖς γαννύμενον· ἢ τὸ κεγανωμένον· ἤγουν στίλβον σκεῦος· κουλεὸς δὲ, ἡ ξιφοθήκη· ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ τὰ οὐλόχ᾽ ἤγουν τὰ ὀλέθρια ξίφη κεῖσθαι. Λογάσι δ᾽ ἀργείων.) καὶ τοῖς ἐπιλέκτοις νεανίαις τοῦ στρατοῦ τῶν ἑλλήνων ἔνευσε τὴν κόρην κρατῆσαι. Ἡ δ᾽ ὡς ἐφράσθη.) αὕτη δὲ ἐπεὶ ἐφράσατο καὶ ἐνόησε, τοῦτον τὸν λόγον ἐδήλωσεν· ὦ ἕλληνες οἱ πορθήσαντες τὴν ἐμὴν πόλιν, ἐθελουσίως θέλω τε θνήξεσθαι· ὅρα ἵνα μήτις ἅψηται καὶ προσεγγίσῃ τοῦ ἐμοῦ σώματος· παρέξομαι γὰρ τὸν λαιμὸν εὐκαρδίως τε καὶ εὐψύχως· ἀπολελυμένην δέ με πρὸς θεῶν ἀφέντες, κτείνατε· ἵνα ἐλευθέρα θάνω· καὶ μὴ δούλη δηλονότι. Ἐλεύθερος.) ὁ ἀπολελυμένος· καὶ μὴ ὑπὸ δουλείαν· ἀνελεύθερος δὲ ὁ ἀπὸ φειδωλείας· ᾧ ἐναντίον ὁ ἐλευθέριος· ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· πρὸς θεῶν μεθέντες· καὶ ἀφέντες ἐμὲ ἐλευθέραν· καὶ ἄνετον, κτείνατε· ὅπως θάνω ὡς ἐλευθέρα, καὶ οὐ δούλη· οὕτω μὲν ἐλευθέραν ἀντὶ τοῦ ἄνετον ἐκληπτέον· τὸ δὲ ἐλευθέρα· ἀντὶ τοῦ οὐ δούλη· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ τῆς κατασκευῆς· εἰ γὰρ ἁψαμένων τινῶν τῶν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

της ἀπέθνησκεν, δουλικῶς ἂν καὶ οὐκ ἐλευθέρως τεθνάναι ἔδοξεν. Εν νεκροῖς γάρ.) ἐν τοῖς νεκροῖς γὰρ καλεῖσθαι δεδουλωμένη δέσποινα οὖσα, ἐντρέπομαι. Λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν.) ὁ δὲ λαὸς ἤχησεν. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἤχου τῶν ῥοθίων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀγαμέμνων ἔλεξε τοῖς νέοις ἀφεῖναι τὴν παρθένον. Επερρόθησαν.) εἰκότως καὶ ἁρμοδίως εἴρηται ὑπὸ πλήθους. ἤγουν ἀσήμως ἤχησαν. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν κυμάτων ἡ λέξις. τὸ γὰρ πλῆθος ὁμοῦ βοῆσαν ἄγνωστον τοῖς ἀκούουσιν, ὅ, τι καὶ λέγει. Οἱ δ' ὡς τάχισθ' ἤκουσαν.) οὗτοι δ' ἐπεὶ ταχέως ἤκουσαν τὴν ἐσχάτην φωνὴν τοῦ βασιλέως. τέλος γὰρ πάσης ὑπεροχῆς ὁ βασιλεύς. καὶ πίνδαρος. τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι, μεθῆκαν. ὤφειλε δὲ εἰπεῖν οὕτως. οἱ δὲ ἐπεὶ ἤκουσαν τὴν ὑστέραν φωνὴν. ἤγουν τὴν βασιλικὴν, μεθ' ἣν οὐδενὶ λέγειν ἔξεστιν, οὗ τινος βασιλέως μέγιστον ἦν κράτος μεθῆκαν. ὁ δὲ ἀντιστρόφως, ἐπεὶ τάχιστα φησὶν ἤκουσαν. μεθῆκαν. ἔστι δὲ ὁ σχηματισμὸς οὗτος, οὐ ποιητικὸς. ἀλλ' ἀττικός. καὶ συνήθης τοῖς ῥήτορσιν, ἄλλως. βουλόμενος οὕτως εἰπεῖν. οἱ δ' ὡς τάχιστα ἤκουσαν ὕστερον τὴν ὄπα τοῦ ἀγαμέμνονος, ὑστάτην ἐπήγαγε πρὸς τὴν ὄπα. ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος ὄνομα θείς. συνάπτε δὲ τὸ τάχιστα, πρὸς τὸ μεθῆκαν, ἄλλως. οὕτως ὤφειλεν εἰπεῖν. οἱ δ' ἐπεὶ ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα οὗπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος, τάχιστα μεθῆκαν. ὁ δὲ, ἀντιστρόφως. ἐπεὶ τάχισθ' ἤκουσαν, μεθῆκαν. ἔστι δ' ὁ σχηματισμὸς μᾶλλον ῥήτορσι συνήθης ἢ ποιηταῖς. Κἀπεὶ τόδ' εἰσήκουσε.) ἐπεὶ δὲ, ἀφ' οὗ δὲ ἤκουσε τοῦτο τὸ λόγιον τῶν δεσποτῶν, λαβοῦσα τὰ ἱμάτια, ἔσχισεν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπωμίδος μέχρι τοῦ μέσου τῆς λαγόνος. καὶ ἔδειξε τὰ στήθη καθ-

περ ἀγάλματα κάλλιστα· καὶ καταβαλοῦσα πρὸς γῆν τὸ γόνυ, εἶπε λόγον ἀθλιώτατον πάντων τῶν λόγων δηλονότι. Ἐπωμίδος.) ἐπωμὶς τὸ ὑπερέχον τοῦ βραχίονος· καὶ εἶδος ἐνδύματος. ἐνταῦθα δὲ τὸ πρότερον δοκεῖ λέγειν. Εἰς μέσον.) τὸ εἰς ἀντὶ τοῦ ἕως· καὶ παρὰ Δημοσθένει· τούτῳ φιλανθρώπως ἐχρώμην εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν· ἀντὶ τοῦ μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας. λάμβανε δὲ τοῦτο τὸ εἰς, καὶ πρὸς τὸ λαγόνας κατὰ συνεκδοχήν. Ἰδοὺ τόδε· ἰδοὺ ὦ νεανία· εἰ μὲν τόδε τὸ στέρνον παίειν προθυμῇ, παῖσον· εἰ δ' ὑπ' αὐχένα θέλεις, πάρεστι λαιμὸς εὐπρεπὴς ὅδε. Ὁ δ' οὐ θέλων.) τὸ ἑξῆς, οὐ θέλων οἴκτῳ καὶ συμπαθείᾳ τῆς κόρης, τέμνει τὸν λαιμόν· ἐκ τούτου γὰρ πνεῖται καὶ ἀναπνεῖ· ῥέον τὸ αἷμα. Διαῤῥοάς.) τὰς ἀρτηρίας καὶ φλέβας τὰς τῆς ἀναπνοῆς· διαῤῥοαὶ πνεύματος αἱ φλέβες, ἐν αἷς τὸ αἷμα διοχετεῖται ἐκ τῶν ἀρτηριῶν. διαφέρει δὲ ἀρτηρία φλεβὸς, τῷ τὴν μὲν ἀρτηρίαν ἔχειν πνεῦμα πολὺ καὶ ὑπὸ κάτω κεῖσθαι τῆς φλεβὸς, αἷμα δὲ ὀλίγον· τὴν δὲ φλέβα, αἷμα μὲν πολὺ καὶ ἄνω κεῖσθαι τῆς ἀρτηρίας, πνεῦμα δὲ ὀλίγον. Κρουνοί.) σταλαγμοὶ δὲ τοῦ αἵματος καὶ ἐκχύσεις προήρχοντο. ἡ δὲ καίπερ ἀποθνήσκουσα, προμήθειαν εἶχεν, ὥστε εὐπρεπῶς καὶ εὐσχημόνως πεσεῖν καὶ κρύπτειν, ἃ πρέπον κρύπτειν τὰ ὄμματα τῶν ἀῤῥένων. Τὸ κρύπτω μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται, καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα· οἷον κρύπτω σε τὴν ἐμαυτοῦ βουλήν. Κρύπτειν δ' ἃ κρύπτειν.) οὐκ ὀλίγοι πειραθέντες σημειῶσαι τὸ χωρίον τοῦτο, τοσοῦτον ἀπέσχοντο τοῦ τἀληθὲς εἰπεῖν ἐξευρεῖν, ὅσον ἂν εἰ μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐπικεχειρηκότας φανῆναι κατὰ γνώμην σφίσιν ἐπῆλθε. δυοῖν γὰρ οὐ

σιῶν τῶν ἀττικῶν, καὶ τοῦ γε νοῦ καθεστῶτος ἐν τῷ σκότῳ, βουλόμενοι σῶοι τετυχέναι, ἐναλλαγαῖς τε ἐχρήσαντο. καὶ προθέσεσιν ἔξωθεν. εἰς ἃ χρεὼν τὰ ὄμματα τῶν ἀρσένων κρύπτεσθαι φάσκοντες. ἐγὼ δὲ οὔτ᾽ ἐκείνοις μεμφόμενος, καὶ τὸ δοκοῦν εἰπὼν ἐμαυτῷ, οἶμαι ἂν πάντας, ὅσοις ὀρθότητος ἐν λόγοις μέλει, ἐκ τοῦ βεβαίως ἀκούσαντας, ἢ μὴν τοῦθ᾽ οὕτως ἔχειν ψηφίσασθαι. λέγων γὰρ ὁ ταλθύβιος τὰ περὶ τῆς κόρης, εἶτα ἐπήνεγκεν. ἡ δὲ καὶ θνήσκουσα, ὅμως προὐνοεῖτο εὐσχήμως πεσεῖν. καὶ κρύπτειν ἐκεῖνα, ἃ χρεὼν ἐστὶ κρύπτειν τὰ ὄμματα τῶν ἀρσένων. ὥσπερ γὰρ ἀφαιροῦσι τὴν χλαμύδα φαμέν. καὶ στεροῦσι τὸ ἀργύριον. ὄντα καὶ ἀμφότερα ἀττικά. καὶ ὁ ἀφαιρούμενος, καὶ ὃ ἀφαιρεῖται. καὶ ὁ στερούμενος, καὶ ὃ στερεῖται, οὕτω καὶ κρύπτουσι τόδε λέγομεν. οἷον ἔχων τις κτῆμα, καὶ μόνος βουλόμενος ἀπολαύειν, κρύπτει τοῦτο τοὺς ἄλλους. καὶ ἡ πολυξένη γυνὴ οὖσα. εἰ καὶ τὸν περὶ τοῦ θανεῖν ἔθει. ἀλλ᾽ οὖν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχημόνως πεσεῖν. καὶ τὰ αἰδοῦς ἄξια κρύπτειν. ἃ πρέπον ἐστὶ κρύπτειν τὰς τῶν ἀνδρῶν ὄψεις, καὶ μὴ δεικνύναι. μάρτυς δὲ τούτου ἄλλα τε πολλὰ, καὶ τὸ τοῦ σοφοκλέους. οὐδὲ γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ᾽ ἔτι. καὶ ἄλλος. μήτοι με κρύψῃς τοῦτο, ὅπερ μέλλω παθεῖν. Ἐπεὶ δ᾽ ἀφῆκε.) ἐπεὶ δ᾽ ἐξέπνευσε τὴν ψυχὴν ὑπὸ θανατηρᾶς σφαγῆς, οὐδεὶς ἀπὸ τῶν ἀργείων εἶχε τὴν ὁμοίαν ἐργασίαν. ἀλλ᾽ οἱ μὲν αὐτῶν, τιμῶντες αὐτὴν διὰ τὸ εὐθαρσὲς καὶ εὔψυχον, φύλλοις καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον. Φύλλοις ἔβαλλον.) ἐρατοσθένης φησὶ περὶ τῆς φυλλοβολίας. ὡς πάλαι χωρὶς ἄθλων ἀγωνιζομένων ἀνθρώπων, τῷ νικήσαντι καθάπερ ἔρανον εἰσφέροντες ἔρριπτον τῶν θεατῶν ὅπως ἕκαστος

ἕκαστος

ἕκαστος εὐπορεῖ. διὸ δὴ συνήθεις ἐγίνετο κύκλῳ περιπορευόμενον, ἐπαγείρειν, καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμενον. οἱ μὲν οὖν εὐπορούμενοι διάφορα δῶρα τῶν λοιπῶν. οἱ μὲν ἐγγὺς καθήμενοι, στεφάνους ἐπετίθεσαν. οἱ δὲ ἀνωτέρω, τοῦτο ὅπερ ἦν λοιπὸν, ἔβαλλον τοῖς ἄνθεσι καὶ φύλλοις. καὶ νῦν μὲν τῶν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνιζομένοις, προβάλλουσι ζώνας. πέταλα. χιτωνίσκους. πετάσους. κρηπίδας. διὸ συνήθειαν κύκλῳ περινοστοῦντας. ἀγείρειν τὰ διδόμενα. ἕως μὲν οὖν ἐν ἀγώνισμα κατὰ τὴν ὀλυμπίαν ἦν, δαψιλὴς ἐγίνετο ἡ τῶν δωρεῶν δόσις. πολυπλασιαζομένους δὲ τούτους, ταῦτα ἐμειοῦτο εἰς πολλὰ καταμεριζόμενα. καὶ τέλος ἡ φυλλοβολία κατελείφθη. ταῦτα οὖν περὶ τοὺς χρόνους εὐριπίδου. οὔτε γάρ ποτε ὁ ἀγερμὸς τῆς φυλλοβολίας ἀπεδείχθη. φυλλοβολεῖται δὲ ἡ πολυξένη, ὥσπερ ἐν ἀγῶνι νικήσασα. ἐφυλλοβολοῦντο γὰρ μετὰ τὸ νικῆσαι, καθὰ καὶ προείρηται. Οἱ δὲ.) τινὲς δὲ ἐπλήρουν τὸν τάφον βαστάζοντες δᾷδας ἐκ πεύκης. ὁ δὲ μὴ φέρων παρὰ τοῦ φέροντος, τοιάσδε κατηγορίας ἤκουε. ἕστηκας ὦ κακότροπε οὔτε πέπλον. οὔτε καλλωπισμόν τινα διὰ χειρὸς φέρων ὑπὲρ τῆς νεανίδος. καὶ χάριν τῆς νεανίδος; οὐ πορεύσῃ δώσων τι τῇ μεγαλοψύχῳ. καὶ εὐκαρδίῳ περισσῶς; καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν ἀνδρεία; τοιαῦτα ἔλεγον περὶ τῆς θυγατρός σου ἀποθανούσης, τὴν εὐγονωτάτην δὲ πασῶν γυναικῶν, ἀθλιωτάτην βλέπω. Οὐκ εἶ τι δώσων.) οἱ μὲν λέγουσι τὸ εἶ ἀντὶ τοῦ πορεύσῃ οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, οὕτως. Οὐκ εἶ καὶ οὐχ ὑπάρχεις δώσων τι, τουτέστιν οὐ δώσεις. περίφρασις δὲ ἀττική. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον. Δεινόν τι πῆμα.) χαλεπή τις αὕτη βλάβη τῶν θεῶν. ἤγουν ἡ ἐκ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εὐδαιμονίας· καὶ τὴν νῦν ἀπορίαν· τό τε τοῦ κόσμον τ᾽ ἀγείρασα, πρὸς τό, ὡς δ᾽ ἔχω ἐστίν· οὕτω ὡς μὲν ἀξία ὑπάρχει δηλονότι, οὐκ ἂν δυναίμην λοῦσαί τε καὶ προθέσθαι· ὡς δὲ ἔχω ποιήσω τοῦτο· καὶ ἀγείρασα κόσμον ἀπὸ τῶν αἰχμαλωτίδων· Τί γὰρ πάθω·) ἤγουν τί ποιήσω· τὸ γὰρ ποιεῖν πάθος ἐστίν, ἐπεὶ δὴ ὁ ποιῶν τι πάσχει τρόπον τινά, κατ᾽ αὐτὸ τὸ ποιεῖν, κόσμον ἀγείρασα καλλωπισμὸν ἀγείρασα παρὰ τῶν αἰχμαλωτίδων. αἳ οἰκοῦσιν ἔνδον τῶνδε τῶν σκηνῶν· σύνοικοι ἐμοί· ἐάν τις λαθοῦσα τοὺς νέους δεσπότας ἤγουν τοὺς ἕλληνας· ἔχει τι κλέμμα ἀπὸ τῶν ἑαυτῆς δόμων· κόσμον τῶν αἰχμαλωτίδων λέγει· χρυσία ἱμάτια· καὶ ἄλλ᾽ ἄττα· ἵνα δὴ μή τις αὐτῷ ἐναντιωθῇ· ὡς αἰχμαλωτίδες οὐδὲν οὐδ᾽ ὁ τοιοῦτον κέκτηνται φησίν· ἔπεις ἔλαβε τοὺς ἑαυτῆς δεσπότας ἔχειν τι τῶν οἰκείων, κλέψασα τοῦτο τοὺς δεσπότας, καὶ μὴ ὑπ᾽ ἐκείνων ἀφαιρεθεῖσα· Ὦ σχήματ᾽ οἴκων·) ὦ καλλωπισμοὶ τῶν οἴκων· ὦ δόμοι οἵ ποτε εὐτυχεῖς· ὦ πρίαμε εὐτεκνώτατε· ὁ ἔχων πλεῖστα· καὶ πολλὰ· καὶ κάλλιστα· ἡ γραιά τε ἐγὼ αὐτὴ ἡ μήτηρ τῶν τέκνων, λίαν ἤλθομεν εἰς τὸ μηδέν· στερηθέντες τῆς πρώην ἐπάρσεως· εἶτα δῆτα καὶ ἐπαιρόμεθα· ὁ μέν τις ἐν δώμασι πλουσίοις· ὁ δὲ τίμιος κεκλημένος ἐν πολίταις· τὰ δὲ ὁ πλοῦτος καὶ τὰ τοιαῦτα· οὐδέν εἰσι δηλονότι· μάτην αἱ στροφαὶ τῶν λογισμῶν· καὶ ἡ μεγαλορρημοσύνη· ἐκεῖνος δ᾽ ἐστὶν εὐτυχέστατος, ᾧ τινι καθ᾽ ἡμέραν ἤγουν κατὰ τὴν ζωήν, μηδὲν ὑπάρχει κακόν· Ἄλλως· ὦ σχήματ᾽ οἴκων· ἀποδοῦσα ἡ ἑκάβη πρὸς τὴν προτέραν αὐτῆς τύχην· καὶ τὴν νῦν δουλείαν, φησί, τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων· καὶ τοῦ μὲν πρόσθεν εὐδαίμονος, νῦν δυστυχοῦς, τοῦ δὲ πρὶν δυστυχοῦς, νῦν εὐ

δαίμονος· εἶτα ἐπαιρόμεθα, ὁ μὲν ἐν πλούτῳ· ὁ δὲ, ἐν πολλῇ τιμῇ· ταῦτα δὲ πάντα ὅ, τι πλοῦτος· καὶ ἡ δόξα· τἄτ᾽ ἄλλα τἀνθρώπινα, οὐδέν ἐστιν, ἄνω καὶ κάτω τῆς τύχης εὐρίπου δίκην ἰούσης· τὸ δὲ εἶτα, ἡ κατ᾽ ἐρώτησιν ἢ ἀποφατικὸν· καὶ συλλογιστικὸν, τὸ δὲ ἄλλως φροντίδων βουλεύματα ἤτοι διανοήματα · τοῦ περὶ ματαίως φροντίζουσι περὶ τούτων οἱ ἄνθρωποι · τὸ γὰρ φροντίδων βουλεύματα, ἀντὶ τοῦ φροντίδες περιφραστικῶς· Ἐμοὶ χρῆν συμφοράν·) ἤτοι ἀπέκειτο γενέσθαι βλάβην, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ δηλονότι, ὅτε κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκόψεν ὁ ἀλέξανδρος ὕλην ἀπὸ ἐλάτης δένδρου · πλεύσων ἐπὶ τὸ κῦμα τὸ θαλάσσιον διὰ τὰ λέκτρα τῆς ἑλένης· ἣν ὡραιοτάτην ὁ λαμπρὸς βλέπει ἥλιος, πόνοι γὰρ καὶ ἀνάγκαι ἐπικρατέστεροι τῶν πόνων κυκλοῦσιν ἡμᾶς δηλονότι· κοινὸν δὲ κακὸν ἀφανιστικὸν ἐξ ἰδίας μωρίας ἐπῆλθε τῇ τρωικῇ γῇ· συμφοραί τε ἀπ᾽ ἄλλων συμφορῶν δηλονότι · ἐκρίθη δὲ ἀντὶ τοῦ διεκρίθη ἡ ἔρις· Ἀν·) ἀντὶ τοῦ δεινὴν ἔριν ἐδίκασεν ἐν τῇ ἴδῃ τὰς τρεῖς θυγατέρας τῶν θεῶν ὁ βουκόλος ἀλέξανδρος, ἐπὶ πολέμῳ καὶ φόνῳ καὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν οἰκημάτων· Ἐμοὶ χρεὼν συμφοράν·) τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν, καλεῖται ἐπῳδικά· ἐπῳδικὰ δὲ ἐστὶν ὡς ἡφαιστίων φησὶν· ἐν οἷς ὁμοίοις ἀνόμοιόν τι ἐπιφέρεται · ἐπ᾽ ἔλαττον μέντοι τοῦ τῶν τριῶν ἀριθμοῦ· ἤτοι στροφῆς· ἀντιστροφῆς· καὶ ἐπῳδοῦ, οὐκ ἂν γένοιτο τὸ τοιοῦτον· ἐπὶ πλεῖον δὲ, οὐδὲν κωλύει ἐκτείνεσθαι· γίνεται δὲ ὥσπερ τριὰς ἐπῳδική, οὕτω καὶ τετρὰς, καὶ πεντὰς, καὶ ἐπὶ πλεῖον · ἔστι δὲ τὰ παρόντα τριὰς ἐπῳδικὴ· καὶ εἰσὶ τῆς μὲν στροφῆς τὰ κῶλα θ · καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα · τὸ α ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτου α · καὶ ἰάμβου· τὸ

β΄ ὅμοιον ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρίτου α΄ διϊάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ γ΄· ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτου καὶ διϊάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ δ΄ δίμετρον ἀκατάληκτον πολυσχημάτιστον· πριάπειον καλούμενον ἐξ ἀντισπάστου καὶ χοριάμβου· τὸ ε΄ τροχαϊκὸν διὰ τὸ ἑξῆς πενθημιμερὲς, ἐκ δύο χορείων, ἤτοι τριβραχίων καὶ συλλαβῆς· τὸ ϛ΄ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν· ἤτοι δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος τρίτου διϊάμβου καὶ συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ δύο ἀναπαίστων καὶ ἰάμβου· εἰ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ζ΄ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐκ παίωνος τρίτου διϊάμβου καὶ συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ δύο ἀναπαίστων· καὶ ἰάμβου· εἰ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ θ΄, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον· εἰ δὲ βούλει δακτυλικὸν πενθημιμερὲς· ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος· Ἐκρίθη δ' ὅμως·) ἐν πηλέως καὶ θέτιδος γάμῳ, τῶν τριῶν κεκλημένων θεῶν, ἥρας· ἀθηνᾶς· ἀφροδίτης· σὺν ἄλλοις θεοῖς, ἐπεὶ τὴν ἔριν οὐκ εἶχεν ὁ γάμος, δυσχεράνασα, μῆλον κατασκευάζει χρυσοῦν· ἐν ᾧ τῇ καλῇ τὸ μῆλον ἐπιγράψασα, ἀναβᾶσα ἐπὶ τοῦ τέγους, ῥίπτει τοῦτο παρὰ ταῖς τρισὶ θεαῖς· αἱ δὴ, ἀναγνοῦσαι τὸ μῆλον, ἤριζον πρὸς ἀλλήλας, ἑαυτὴν ἑκάστη καλλίω τῆς ἄλλης λέγουσα· ἀπέλθουσαι οὖν παρὰ τῷ διῒ, ἠξίουν αὐτὸν τῇ μᾶλλον ὡραίᾳ διδόναι τὸ μῆλον· ὁ δὲ, τὴν κρίσιν ἀποφυγὼν τῷ μὴ δόξαι τὴν χάριν ταυτηνὶ πεποιῆσθαι· καὶ οὐκ εἰκότως· εἴτε γὰρ ἐδεδώκει τῇ ἥρα, ὡς γυναικὶ ἂν δεδωκέναι ὑπελήπτο· εἴτε τῇ ἀθηνᾷ, ὡς θυ-

ματρί. εἴτε τῇ ἀφροδίτῃ, ἀδελφῇ... τιμῶν, ἔδοξεν. τοῦτο οὖν δεδοικὼς, καὶ τῆς αἰτίας ἐξωκνεῖσθαι βουλόμενος, καθίζει κριτὴν ταῖς θεαῖς, ἀλέξανδρον τὸν πριάμου βουκόλον ὄντα. τότε παρ' αὐτὸν αἱ θεαὶ σὺν ἑρμῇ διὸς ἐπιπέμψαντος ἐκέλευον τῇ καλῇ νικώσῃ τὸ μῆλον δωρήσασθαι. ἐπαγγελόμεναι καὶ μείζους δώσειν αὐτῷ δωρεάς, εἰ μὴ πρὸς ἐκείνην. καὶ μὴ πρὸς ταύτην νεύσῃ τῇ κρίσει. ἡ μὲν γὰρ ἥρα βασιλείαν αὐτοῦ μὴ στερηθεῖσα ὑπέσχετο ὡς ἔφορος ταύτης. ἀθηνᾶ δὲ, ἐν πολέμῳ κρατεῖν. καὶ μηδενὶ τῶν ἀντιπάλων ἡττᾶσθαι. πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός. ἀφροδίτη τὴν ἑλένην προτείνει. καὶ δι' ἐκείνης γοητεύει τὸν ἄνθρωπον. καὶ νικᾷ. καὶ λαμβάνει τὸ μῆλον ἆθλον ὧν ἐπηγγείλατο, τὸ δὲ ἦν, πεῖσαι τὴν ἄνθρωπον ἀκολουθῆσαι αὐτῷ εἰ πρὸς λακεδαίμονα ἀφίκοιτο. ναῦς οὖν φερέκλου κατασκευάσαντος αὐτῷ ἐπιβὰς, ἀνάγεται πρὸς τὴν σπάρτην. καὶ κατηρκὼς ἐκεῖ, καὶ τὴν ἑλένην λαβὼν, ἀπῆλθε πάλιν εἰς ἴλιον. Ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ.) τοῦτο καλεῖται ἐπῳδὸς, διὰ τὸ ἐπᾴδεσθαι τῇ τε στροφῇ, καὶ τῇ ἀντιστροφῇ. ἤγουν μετὰ τὴν στροφὴν ᾄδεσθαι. ἰστέον δὲ ὅτι τὴν μὲν στροφὴν κινούμενοι πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ χορευταὶ ᾖδον. τὴν δὲ ἀντιστροφὴν πρὸς τὰ ἀριστερά. τὴν δὲ ἐπῳδὸν ἱστάμενοι ᾖδον. ἐδήλουν δὲ ὥς φασιν ἡ μὲν στροφὴ, τὴν οὐρανοῦ ἐκ τῶν ἑῴων πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη κίνησιν. ἡ δὲ ἀντιστροφὴ, τὴν τῶν πλανητῶν. ὡς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἕω γινομένην. ἡ δὲ ἐπῳδὸς τὴν τῆς γῆς στάσιν. ἱσταμένων τῶν χορευτῶν ᾀδομένων. ἔστι δὲ τῆς παρούσης ἐπῳδῆς τὰ κῶλα ια. τὸ α ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐκ παίωνος γ ἀντὶ ἰωνικοῦ τροχαϊκῆς συζυγίας. ἤτοι διτροχαίου. καὶ ἰάμβου. τὸ β ἀναπαιστικὸν μονόμετρον. τὸ γ ἰωνικὸν δίμετρον ἀν-

καταληκτον· τὸ δ΄ δακτυλικὸν, ἢ ἀναπαιστικὸν πεν-
θημιμερές· τὸ ε΄ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ
παιώνων δευτέρων δύο· τὸ ς΄ τροχαϊκὸν πενθημιμε-
ρές· τὸ ζ΄ ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ἐκ παιω-
νος γ΄· ἀντὶ τοῦ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος ἰαμβικῆς συ-
ζυγίας· ἤτοι διϊάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ η΄ ἐπιχορι-
αμβικὸν, τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ διϊάμβου
χοριάμβου καὶ διϊάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ θ΄
τροχαϊκὸν ἰθυφαλικὸν δίμετρον βραχυκατάλη-
κτον· τὸ ι΄ ἰωνικὸν ἡμιόλιον· εἰ δὲ βούλει παιωνικὸν,
ἐκ παίωνος β΄, καὶ δύο συλλαβῶν· τὸ ια΄ ὅμοιον δίμε-
τρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος δ΄ καὶ βακχείου· εἰ
δὲ βούλει τροχαϊκὸν ἰθυφαλικὸν· τοῦ α΄ ποδὸς χορεί-
ου· ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς· εἶτα παράγραφος· ταῦτα γὰρ
τοῦ τέλους τῆς ἐπῳδοῦ σημεῖα· Στένει δὲ καί τις·)
στενάζει δ' ἐν τοῖς οἴκοις καί τις κόρη τάλαινα πολύδα-
κρυς εἰς τὸν εὐρώταν ποταμὸν τὸν πολύρρουν· μήτηρ τε
τίθεται χεῖρα ἐπὶ κρᾶτα λελευκασμένον εἵνεκα τῶν θα-
νόντων τέκνων· δρύπτεταί τε καὶ ξαίνεται τὴν παρειὰν
ποιοῦσα τὸν ὄνυχα αἱματωμένον διὰ τῶν σπαραγμῶν·
Τέκνων θανόντων·) οὐ μόνον αἱ τρῳάδες θρηνοῦσιν, ἀλ-
λὰ καὶ τῶν ἑλλήνων οὐκ ὀλίγαι γυναῖκες, ἡ μὲν, ἀποθα-
νόντος τοῦ ἀνδρὸς, ἡ δὲ, στερηθεῖσα τῶν τέκνων· δέον δὲ
εἰπεῖν ἀμφὶ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα· ὁ δὲ ἀμφὶ τὸν εὔρουν
εὐρώταν εἶπεν ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ποταμὸς δὲ οὗτος
ἐν λακεδαιμονίᾳ· Γυναῖκες ἑκάβη·) μία τῶν δού-
λων ἑκάβης ἔρχεται φέρουσα τὸ σῶμα τοῦ πολυδώ-
ρου· αὕτη γὰρ πεμφθεῖσα ὑπὸ τῆς ἑκάβης ἐπὶ τὸ κομίσαι
ὕδωρ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς πολυξένης, αὕτη οὖν ἡ δούλη ἀ-
πελθοῦσα παρὰ θάλασσαν εὑρίσκει τὸ σῶμα τοῦ πολυ

δώρου· καὶ ἐλθοῦσα δείκνυσιν αὐτὸ τῇ ἑκάβῃ· λέγει
δὲ πρὸς τὸν χορὸν τῶν αἰχμαλωτίδων· ὦ γυναῖκες
ποῦ ἐστὶν ἡ ἀθλιωτάτη ἑκάβη ἡ νικῶσα ἐν ταῖς δυστυ
χίαις πάντα ἄνδρα· καὶ θήλειαν γενεάν· οὐδεὶς τὸν
τῆς δυστυχίας στέφανον ἀντ' αὐτῆς λήψεται· οὐδεὶς
μᾶλλον αὐτῆς ἀποίσει στέφανον· νικήσας αὐτὴν ἐν
κακοῖς, ἐπεὶ γὰρ εἶπεν ἄνω ὡς πάντα ἄνδρα καὶ γυ
ναῖκα νικᾷ ἐν τοῖς κακοῖς, ἐπήγαγε τοῦτο· ἕπονται
γὰρ τῇ νίκῃ στέφανοι· Τί δ' ὦ τάλαινα·) τί ἐστι τὸ
βούλημα τῆς σῆς κακοφήμου βοῆς· ὡς καὶ λίαν· ἢ ὅτι
οὐδέποτέ σου ἠρεμεῖ τὰ λυπηρὰ μηνύματα· Ἑκά
βη·) τῇ ἑκάβῃ φέρω ταύτην τὴν λύπην· ἐν ταῖς δυ
στυχίαις δέ, οὐκ εὔκολον ἀνθρώποις εὐφημεῖν κατὰ
τὸ στόμα· ἤτοι εὔφημα λέγειν· καὶ ἀγαθά· Καὶ μὴν
ἥδε·) περῶσα τυγχάνει ἀντὶ τοῦ περᾷ ἀπὸ τῶν
οἰκημάτων αὕτη· εὐκαίρως δὲ φαίνεται τοῖς σοῖς λό
γοις· Ω παντάλαινα·) καὶ πανάθλια· καὶ ἔτι μᾶλ
λον πανάθλια δηλονότι· ἢ καὶ παρὸ λέγω ὦ δέσποι
να· ὄλωλας· καὶ ἐφθάρης· καὶ οὐκέτι ὑπάρχεις βλέ
που σαφῶς· χωρὶς παιδός· χωρὶς ἀνδρός· χωρὶς
πόλεως· ἐξεφθαρμένη· τὸ ὄλωλας πρὸς τὸ ἐξεφθαρ
μένη συναπτέον· τὸ δὲ οὐκ ἔτ' εἶ βλέπουσα φῶς, διὰ
μέσου· οὕτως· ὄλωλας ἐξεφθαρμένη· ἄπαις· ἄναν
δρος· ἄπολις· Οὐ καινὸν εἶπας·) οὐ νέον εἶπας· εἰδό
σι δὲ ὀνειδίσας· ἤτοι εἰς ὀνειδισμὸν προέφερες· διὰ
τί δὲ ἦλθες μοι φέρουσα τόνδε τὸν νεκρὸν τῆς πολυ
ξένης, ἧς ὁ ἐνταφιασμὸς ἐδηλώθη ἡμῖν, ὑπὸ πάν
των τῶν ἑλλήνων σπουδάζεσθαι· Η δ' οὐδὲν οἶδε·)
ἥδε ἡ ἑκάβη οὐδὲν γιγνώσκει· ἀλλὰ θρηνεῖ τὴν πολυξέ
νην μοι· νέων δὲ πημάτων οὐχ ἅπτεται· Οἱ ἐγώ·)

φεῦ τάλαινα εἰμὶ ἐγώ· ἄρα φήσεις δεῦρο τὸ βακχευτικὸν κάρα τῆς μάντεως κασάνδρας· βακχεῖον κάρα τῆς κασάνδρας λέγει τὸ μανικὸν, ὡς μανικῆς· οἱ γὰρ μάντεις θεία μανία κατεχόμενοι μαντεύονται· φησὶ γὰρ πλάτων ἐν γοργίᾳ· ὡς ἡ μαντικὴ μανικὴ οὖσα πρῶτον, προστεθέντος τοῦ τ ῶν, μαντικὴ γέγονεν· Ζῶσαν λέλακας·) τὴν ζῶσαν εἶπας· τὸν θανόντα δὲ τὸν δὲ, οὐ θρηνεῖς· ἀλλ' ἄθρησαι καὶ ἴδε σῶμα νεκροῦ γυμνωθέν· ἐπεὶ φαίνεταί σοι ἔκπληξις, καὶ παρὰ προσδοκίαν· Οἴμοι·) βλέπω δὲ τὸν ἐμὸν παῖδα πολύδωρον τεθνηκότα· ὃν ἐφύλαττεν ἐμοὶ ἐν τοῖς οἴκοις ὁ θρᾷξ πολυμήστωρ· ἀπωλόμην ἡ δύστηνος· οὐκέτι δὴ εἰμί· ὦ τέκνον· αἲ αἲ· κατάρχομαι μελῶν μανικῶν ἀρτιμαθὴς οὖσα δηλονότι κακῶν ἐξ ἐχθροῦ τινός· Βακχεῖον κάρα·) τὸ ἐνθουσιαστικόν· ἤγουν τὸ σῶμα· ἀπὸ τοῦ κρείττονος μέρους τὸ ὅλον· ὡς φαμὲν καὶ ἱερὰν κεφαλήν· τῆς μάντεως κασάνδρας φήσεις; Κατάρχομαι· εὕρηται τὸ ἄρχω, καὶ παρὰ πινδάρῳ αἰτιατικῇ· ἄρχε δὲ οὐρανῷ πολυνεφέλᾳ κρέοντι θύγατερ δόκιμον ὕμνον· εὕρηται δὲ καὶ ἔν τισι τῶν παλαιῶν οὕτως· Βακχεῖον·) βάκχαι ἱέρειαι ἦσαν τοῦ διονύσου· καὶ κατεχόμεναι ὑπ' ἐκείνου ἐδόκουν μαίνεσθαι· ἀνετοὶ οὖσαι τὰς κόμας· καὶ τὰ ἱμάτια περιερρηγμέναι βοῶσαι τῷ διονύσῳ ἴακχε ἴακχε· ἐντεῦθεν γὰρ καὶ βάκχαι ἐκλήθησαν· βακχείων οὖν ἐνταῦθα νόμων λέγει τῶν μανικῶν· καὶ οἷς χρῶνται αἱ βάκχαι ὑμνοῦσαι τὸν θεόν· γράφεται δὲ καὶ βακχείων γόων· Αρτιμαθής·) ἀρτίως νεωστί· καὶ ἀρτίως ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρως· ἐνταῦθα οὖν ἀρτιμαθὴς κακῶν, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως καὶ νεωστὶ, ἕτερα μαθοῦσα κακά· Εγνως γάρ·) ἔγνως δὴ ὦ δύστηνε τὴν βλάβην τοῦ παιδός σου· Απιστ' ἄπιστα·) τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀνομοιόστροφα· ἀνομοιόστροφα δὲ εἰ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τιν ὡς ἡφαιστίων φησὶν, ὅσα πάντως διαιρεῖται ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον, ἢ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπόκρισιν. καὶ διαιρεῖται εἰς δύο ἢ εἰς πλείονα. εἰ μὲν οὖν εἰς δύο διαιρεῖται, καλεῖται ἐπρόστροφον. εἰ δὲ εἰς πλείω ἀλλοιόστροφον. ἐστὶν οὖν τὰ παρόντα ἀλλοιόστροφα. τῆς δευτέρας δὲ στροφῆς ταύτης τὰ κῶλα ς΄. τὸ α΄ στίχος ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β΄ παιωνικὸν ἡμιόλιον. ἐκ παίωνος πεντασυλλάβου καὶ ἰάμβου. διαιροῦνται γὰρ αἱ μακραὶ τῶν τοιούτων ποδῶν εἰς δύο βραχείας. τὸ γ΄ ὅμοιον καθαρὸν ἐκ παίωνος δὲ καὶ ἰάμβου. τὸ δ΄ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν. ἐκ παίωνος α΄. καὶ δακτύλου. τὸ ε΄ τροχαϊκὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον τὸ ς΄ ὅμοιον τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. οὕτω διῃρημένα χρὴ ταῦτα τὰ κῶλα καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἡμῖν διῄρηται. ἵν' εὐχερῶς καὶ τίνος εἴη μέτρον ἔχομεν γνῶναι. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Ἄπιστ' ἄπιστα.) τουτέστιν οὐ πιστευθῆναι δυνάμενα βλέπω, ἕτερα δὲ κακὰ ἀπὸ ἑτέρων. κακῶν κυρεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐν τυγχάνει ἡμῖν δηλονότι. οὐδέποτε καταλείψεται ἐμὲ ἡμέρα χωρὶς δακρύων. καὶ χωρὶς στεναγμῶν. Ἡμέρα.) πρὸς μὲν τὸ ἡμέρα τὸ ἀδάκρυτος καὶ ἀστένακτος ἀποδοτέον. Ὦ τέκνον τάλαινας). δευτέρα αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ δ΄. τὸ α΄ τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ β΄ καὶ γ΄ ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ΄ καὶ σπονδείου. τὸ δ΄ δακτυλικὸν πενθημιμερές. Ὦ τέκνον ἀθλίας ματρός.) τίνι μόρῳ ἔθανες. τίνι τύχῃ κεῖσαι πρὸς τίνος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. μόρῳ μὲν, τῷ θανάτῳ, πότμῳ δὲ, τῇ προφάσει. ἵν' ἢ ποίῳ θανάτῳ. καὶ ποίᾳ προφάσει. ἢ τίς ὁ ἀνελών σε εἰπὲ τέκνον. Οὐκ οἶδα.) σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων τριῶν. καὶ κώλου. ὁ τρίτον κείμενον δακτυλικόν ἐστι πενθημιμερὲς ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Οὐκ οἶδα.) οὐ γινώσκω. κυρῶ δὲ, ἀντὶ τοῦ εὗρον καὶ κατέλαβον αὐτὸν, ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, ἐκβεβλημένον ὑπὸ τῆς θαλάσσης. ἢ πτῶμα ὑπὸ δορὸς φονικοῦ. ἤτοι ὑπό τινος φονευθέντα, ἐξήνεγκεν αὐτὸν ὁ πελάγιος κλύδων τοῦ πόντου. ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ. ἤτοι πλατείᾳ καὶ ὁμαλῇ. Ὤμοι αἶ αἶ.) ἡ τρίτη αὕτη στροφὴ, κώλων ἐστὶν ζ. τὸ α τροχαϊκὸν μονόμετρον. τὸ β ὅμοιον ἑφθημιμερὲς ἐκ χορείων. τὸ γ ὅμοιον ἑφθημιμερὲς καθαρόν. τὸ δ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ε παιωνικὸν δίμετρον. ἐκ παίωνος α, καὶ παλιμβακχείου. τὸ ς ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερὲς, τοῦ β ποδὸς δακτύλου. τὸ ζ παιωνικὸν δίμετρον. ἐκ παίωνος α καὶ κρητικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Ὤμοι αἶ αἶ.) ἔμαθον τὴν νυκτερινὴν ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν οὔ παρέβη με τὸ φάσμα τὸ σκοτεινόν. καὶ ταχέως ἀφισάμενον. ὃ ἐθεασάμην ὦ τέκνον περὶ σοῦ. οὐδαμῶς ὄντα ἐν τῷ φωτὶ τοῦ διός. τίς αὐτὸν ἐφόνευσεν γινώσκεις ὦ ἐξ ὀνείρων φρονοῦσα. καὶ διανοουμένη εἰπεῖν. Ἐνύπνιον.) ἢ πρὸς τὸ ὄψιν σιωπητέον. ἵν᾽ ᾖ τὸ ἐνύπνιον καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους φανεῖσάν μοι ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, ἢ πρὸς τὸ ἐνύπνιον ὑποστικτέον. ἵν᾽ ᾖ τὸ ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, ὥσπερ ἑρμηνεία τοῦ ἐνύπνιον. κρεῖττον δέ ἐστι τὸ πρῶτον. τὸ αὖ δὲ πρὸς τὴν ὄψιν ἐστί. τὸ δὲ οὔ με παρέβα μελανόπτερον φάσμα διὰ μέσου. Ποῦ δίκα ξείνων.) ποῦ ἐστιν ἡ τῶν φίλων δικαιοσύνη. Ἐμὸς ἐμός.) ἡ δ αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ δ. ὧν τὸ α παιωνικὸν ἡμιόλιον. ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ β ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ παίωνος γ καὶ κρητικοῦ. τὸ γ καὶ τὸ δ ὅμοιον τῷ πρώτῳ. ἐπὶ τῷ τέλει παρά-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γράφον. Ω κατάρατε.) ἡ ε΄ αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶν ἓξ. τὸ α΄ παιονικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος καὶ σπονδείου. τὸ β΄ χοριαμβικὸν ἡμιόλιον καθαρόν. τὸ γ΄. ὅμοιον τῷ α΄ ἐκ παίωνος καὶ ἰάμβου. τὸ δ΄ ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ε΄ ὅμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ς΄ ὅμοιον τῷ δ΄. οὕτω χρὴ γράφειν καὶ ταῦτα ὡς διήρηται καὶ τὰ ἄνω. ἵν' εἴη καὶ τὰ μέτρα σύγγωστα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Εμὸς.) φίλος ἔκτεινεν ἔρξ ὑπὸ ὁ πατὴρ ὁ γέρων. ἐκρύψεν αὐτὸν Οἴμοι τί λέγεις. ἔκτεινε δηλονότι ἵνα κτανὼν ἔχῃ τὸν χρυσόν. Αρρητα).οὐ δυνάμενα ῥηθῆναι. περαιτέρω. Ω μείζονα θαυμάτων οὐχ ὅσια. οὐδὲ φορητά. Ποῦ δίκη ξένων.) ποῦ ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη τῶν φίλων. ἢ ποῦ ἐστὶν ἡ δίκη τῶν ξένων. ἤγουν ἡ τούτους ἐφορῶσα καὶ τιμωρουμένη αὐτοὺς ἀποκτείναντας. ὃ καὶ κρεῖττον ἐστὶν τοῦ πρώτου νοῦ. ὦ κατάρων ἄξιε ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους πολυμήστορ, μονονουχὶ καὶ εἰς μέρη διεῖλου τὰ τοῦ παιδὸς μέλη. ὅστις ἐμέρισας τὸ σῶμα κόψας φασγάνῳ σιδηρῷ. Αλλ' εἰσορῶ γὰρ.) τὸ ἀλλὰ πρὸς τοὐθένδε σιωπητέον. τὸ δὲ εἰσορῶ γὰρ τοῦ δεσπότου δέμας ἀγαμέμνονος, διὰ μέσου. περιφραστικῶς δὲ τὸ τοῦ δεσπότου ἀγαμέμνονος δέμας. ἀντὶ τοῦ τὸν δεσπότην ἀγαμέμνονα. Τοὐθένδε.) κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ δε. Εκάβη τί μέλλεις.) αἱ ἑξῆς αὐταὶ σύστικαι περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρνη΄ ὧν τελευταῖος. κασιόν τι πάσχειν τὸν δὲ χρυσὸν εὐτυχεῖν μετὰ τῶν ρνζ΄ κώλων τμῆμα τὸ φθ΄. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Μέλλειν τὸ βραδύνειν.) τὸ ἀποκεῖσθαι. καὶ τὸ φαίνεσθαι. Τὰ κεῖθεν.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νος. ἢ εἰς τὸ μᾶλλον στικτέον ἵν᾽ ᾖ οὕτως. ἆρα πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον ῥέπω· τούτου ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς τὰς φρένας. Εἴ τί με βούλει.) εἰ μηδὲν ἀπὸ τούτων βούλει εἰδέναι με, συμφωνεῖς ἐμοί· καὶ γὰρ οὐδ᾽ ἐγὼ βούλομαι ἀκούειν. Οὐκ ἄν.) οὐκ ἂν δυναίμην χωρὶς τοῦδε βοηθεῖν τοῖς ἐμοῖς τέκνοις. διατί στρέφω τὸν νοῦν, καὶ διαλογίζομαι τάδε. ἀνάγκη τολμᾶν. ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν εἰπεῖν. κἂν τύχω βοηθείας δηλονότι. κἂν μὴ τύχω. ὦ ἀγάμεμνον ἱκετεύω σε πρὸς τῶνδε τῶν γονάτων. καὶ πρὸς τοῦ σοῦ γενείου. καὶ πρὸς τῆς δεξιᾶς χειρὸς δηλονότι· τῆς εὐτυχοῦς καὶ εὐδαίμονος. Τί χρῆμα.) τί πρᾶγμα ζητοῦσα ἱκετεύεις δηλονότι. ποιῆσαι τὸν τῆς ζωῆς σου χρόνον ἐλεύθερον; ῥᾴδιον ἐστί σοι τοῦτο δηλονότι. Οὐ δῆτα.) οὐδαμῶς βούλομαι δηλονότι ἐλευθερωθῆναι· τοὺς κακοὺς δὲ κολάζουσα, τὸν ἅπαντά μου βίον θέλω δουλεῦσαι. καὶ δὴ εἰς τίνα ἐπάρκειαν καὶ βοήθειαν καλεῖς ἡμᾶς. ἤγουν ἐμέ; οὐδέν τι τούτων ὧν σὺ ὑπονοεῖς ἄναξ θέλω δηλονότι. ὁρᾷς τόνδε τὸν νεκρὸν, καθ᾽ οὗ στάζω δάκρυον; Ὁρῶ.) τὸ μέντοι μέλλον, ἤτοι ὃ μέλλεις περὶ τούτου εἰπεῖν, οὐ δύναμαι νοῆσαι. τοῦτον ἔτεκόν ποτε καὶ ἔφερον ὑπὸ τῆς ζώνης. τουτέστιν ἐν γαστρὶ εἶχον. καὶ ἔφερον ζώνης ὕπο. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ κάτω τῆς ζώνης ἐβάσταζον ποτὲ τοῦτον. καὶ ἔτεκον ὑπὸ τῆς ζώνης, ὅμοιον τῷ ὁρῶ σ᾽ ὀδυσσεῦ δεξιὰν ὑφείματος κρύπτοντα τὴν χεῖρα. καὶ τῷ πέρα γὰρ ἢ δ᾽ ὑπὸ σκιὰν πόδα. Ἔστι δέ τις.) ἔστι δὲ ὦ τλῆμον οὗτος τίς τῶν σῶν παίδων; Οὐ τῶν θανόντων. οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ πριάμου τῶν θανόντων ἐν ἰλίῳ. Ἢ γάρ.) Ἆρα ἔτεκες καὶ ἄλλον τινὰ πὰρ᾽ ἐκείνους; Ἀνόνητά γε.) ἀνωφελῶς·

ὡς φαίνεται

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὡς φαίνεται ἔτεκον καὶ τὸν δεῖον ὁρᾷς. Ποῦ δ' ὤν.) ποῦ δὲ ἦν ἡνίκα ἐφθείρετο ἡ πόλις. Πατήρ νιν.) ὁ πατὴρ ἐξέπεμψε φοβούμενος μὴ καὶ αὐτὸς ἀποθάνῃ. ὥσπερ δηλονότι οἱ ἄλλοι, ἁλούσης τῆς τροίας. Ποῖ τῶν τότε.) ποῦ ἐξέπεμψε δηλονότι χωρίσας μόνον τῶν τότε ὄντων τέκνων. εἰς τὴν δὲ τὴν χερρόνησον ὅπου εὑρέθη θανών. πρὸς ἄνδρα τὸν πολυμήστορα δηλονότι. ὃς ἄρχει τῆς δὲ τῆς χθονός· καὶ ἐνταῦθα ἐπέμφθη ὁ πολύδωρος φύλαξ χρυσοῦ πικροτάτου. πικρότατον λέγει τὸν χρυσὸν, ὡς αἴτιον τῷ πολυδώρῳ τοῦ φονευθῆναι γενόμενον. αἴτιος γὰρ γέγονε πικρίας τῷ παιδὶ ὁ χρυσός. Θνήσκει δέ.) ἀντὶ τοῦ ἔθανε παρὰ τίνος. καὶ τίνος θανάτου τυχών. Τίνος.) ὑπὸ τίνος ἄλλου ἔθανε δηλονότι. ὁ θρᾷξ ὁ φίλος ὤλεσεν αὐτόν. Ω τλῆμον.) τοῦτο δύναται νοηθῆναι. καὶ πρὸς τὴν ἑκάβην διὰ τὸν φόνον τοῦ παιδὸς, πρός τε τὸν πολυμήστορα, ὡς χρυσοῦ ἕνεκα φονέα γενόμενον. καὶ πρὸς τὸν πολύδωρον, ὡς ἀδίκως φονευθέντα. Ω τλῆμον.) ὦ ὑπομονητικὴ ἐν τοῖς δεινοῖς. ἢ τὸν πολυμήστορα τλήμονα. καὶ ὑπομονητικὸν λέγει, διὰ τὸ κέρδος ἀσεβείᾳ κοινωνήσαντα. Ηράσθη.) ὁ πολυμήστωρ καὶ τοιαῦτα ἐποίησεν, ἀφ' οὗ τὴν συμβᾶσαν βλάβην ἔγνω τῶν φρυγῶν. ἤτοι τῶν τρώων. οἱ γὰρ νεώτεροι τὴν αὐτὴν τροίαν καὶ φρυγίαν φασίν. Ποῦ δὲ εὗρες αὐτόν. ἤ τις. Εφερε νεκρόν.) ἡ δὲ ἡ θεράπαινα ἤνεγκεν ἐντυχοῦσα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ. Τοῦτον ζητοῦσα. ἡ ἐνεργοῦσα ἄλλην ἐνέργειαν. Επορεύθη κομίσουσα ὕδατα λουτρὰ τῆς πολυξένης. Κτανὼν αὐτὸν ὡς φαίνεται ἔρριψεν ὁ φίλος. θαλασσόπλαγκτον ὑπὸ τῆς θαλάσσης φέρεσθαι. οὕτως διακόψας τὸ σῶμα ἔρριψεν. Ω σχετλία.) ὦ οἰκτρὰ σὺ τῶν ἀναριθμήτων

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἕνεκα θλίψεων. Ὄλωλα.) ὄλωλα φησὶν ὑπὸ τῶν κακῶν. καὶ τῶν συμφορῶν. καὶ εἰς τὸ μηδὲν ἥκω. ἢ ἐλλειπτικῶς φησίν. ὄλωλα φησὶν ἀγάμεμνον. καὶ οὐδὲν λοιπὸν τῶν κακῶν ἄκος εὑρεῖν δύναμαι. ἢ οὐδὲν ὑπολείπεταί μοι κακὸν ὃ οὐ πέπονθα. φεῦ φεῦ. τίς ἄλλη γυνὴ σοῦ δυστυχεστέρα ἐγένετο. οὐκ ἔστιν ἑτέρα δυστυχεστέρα ἐμοῦ δηλονότι. εἰμή που αὐτὴν τὴν δυστυχίαν λέγεις. ἄλλων χάριν προσπίπτω τοῖς σοῖς γόνασιν, ἄκουσον. καὶ εἰ μὲν δίκαια σοι παθεῖν φαίνομαι, ἀγαπώην ἄν. εἰ δὲ τὸ ἐναντίον, τουτέστιν ἀνόσια ἔπαθον. βοηθὸς ἐμοὶ γενοῦ ἕνεκα τοῦ ἀνοσιωτάτου ξένου. ὃς οὔτε τοὺς κάτω θεούς, ἤγουν τοὺς καταχθονίους. οὔτε τοὺς ἄνω. οὔτε τοὺς οὐρανίους δείσας, ἔργον ἀνοσιώτατον πεποίηκεν. τοὺς μὲν κάτω θεοὺς, ὅτι ἄταφον αὐτὸν ἔῤῥιψεν. τοὺς δὲ ἄνω ὡς ἐφόρους ὄντας φιλίας, οὐκ ἔδεισεν. ἀλλ' ἐξειργάσατο τὸν φόνον τοῦ ἐμοῦ παιδὸς. τυχὼν ἐμοὶ κοινῆς τραπέζης. τουτέστι μετ' ἐμοῦ πολλάκις ἑστιαθεὶς καὶ τὰ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων τυγχάνων. καὶ οὐκ αἰδεσθεὶς τοὺς κοινοὺς ἅλας. οὔτε τὴν φιλίαν αὐτήν. Εἰ μὲν ὅσια.) ὅσιον λέγεται τὸ δίκαιον. διαφέρει δὲ τοῦτο. ὅτι τὸ δίκαιον ὥσπερ γένος ὄν, διαιρεῖται εἰς ὅσιον καὶ δίκαιον. καὶ τὸ μὲν πρὸς θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων γινόμενον, ὅσιον καλοῦμεν. τὸ δὲ πρὸς ἀνθρώπους, δίκαιον. ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς ἡ ἑκάβη τὸ ὅσιον λέγει.

Τυχὼν δ' ὅσων δεῖ, καὶ λαβὼν προμηθίαν.) νοητέον ἢ ὅτι τυχὼν ἐξ ἡμῶν, ὅσων δεῖ τυγχάνειν τοὺς φίλους πρὸς φίλων. καὶ λαβὼν πρέπουσαν κηδεμονίαν, ἔκτεινες τὸν ἐμὸν υἱόν. ἢ ὅτι τυχὼν δ' ὅσων δεῖ τυγχάνειν τοὺς τῶν βασιλέων παῖδας τρέφοντας ἐν οἴκοις χρημάτων λέγω, καὶ λοιπῆς δαπάνης. καὶ τὸ μὲν ἐν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νοεῖται ἐκ τοῦ κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοὶ, καὶ τὰ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων ὤν. τὸ δὲ δεύτερον πρὸς τὸ ἔκτεινεν. Καὶ λαβών.) ἐπιτυχὼν γὰρ ὁπόσων πρέπει τυχεῖν φίλον καὶ λαβὼν προμήθειαν, ὅ ἐστι τὰ χρήματα. καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν. ἢ πρόνοιαν τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων, ἐφόνευσε. τύμβου δ' οὐκ ἠξίωσεν. ἐπεὶ φονεῦσαι ἤθελεν. ἀλλ' ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. ἡμεῖς μὲν οὖν δεδουλωμένοι καὶ ἀδύνατοι εἰς ἐκδίκησιν ἐπίσης ὑπάρχομεν. ἀλλ' οἱ θεοὶ ἰσχύουσι. καὶ ὁ νόμος ἐκείνων ὁ κρατῶν πάντων. νόμῳ γὰρ θεὸν ἴσμεν, τῷ σέβειν θεοῦ νόμους. τῷ γὰρ φυλάττειν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ γενομοθετημένα, καὶ τὸ θεῖον νομίζομεν. Τυχὼν δ' ὅσων δεῖ.) νοητέον ἢ ὅτι τυχὼν ἐξ ἡμῶν ὅσων δεῖ τυγχάνειν τοὺς φίλους πρὸς φίλων, καὶ λαβὼν πρέπουσαν κηδεμονίαν, ἔκτεινε τὸν ἐμὸν υἱόν. ἢ ὅτι τυχὼν δ' ὅσων δεῖ τυγχάνειν τοὺς τῶν βασιλέων παῖδας τρέφοντας ἐν οἴκοις. χρημάτων λέγω καὶ λοιπῆς δαπάνης. καὶ τὸ μὲν πρῶτον νοεῖται ἐκ τοῦ κοινῆς τραπέζης τυχὼν ἐμοί. καὶ τὰ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων ὤν. τὸ δὲ δεύτερον, πρὸς τὸ ἔκτεινεν. Καὶ δίκαι' ὡρισμένοι.) κακοσυνθέτως εἶπεν. ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν. καὶ τὰ δίκαια ὁρισθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ τηρεῖν ἐν τοῖς πράγμασιν ἀδίκως βιοῦμεν. Ὃς εἰς σ' ἀνελθών.) ὁ θεῖος νόμος ἀναχθεὶς εἰς σέ, εἰ οὐ κυρωθήσεται. καὶ μὴ ποινὴν δώσουσιν οἱ τοὺς φίλους φονεύουσι καὶ ἱεροσυλοῦσιν, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν πολιτευομένων πραγμάτων ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐν ἰσότητι οὐδὲν ἤγουν ἐν δικαιοσύνῃ. Ἀνελθών.) θαυμαστῶς ἐνταῦθα τὸ ἀνελθὼν κεῖται. διὰ γὰρ τὸ τῆς βασιλείας ὕψος, ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρήσατο. τὸ γὰρ ἀνὰ, τὴν ἄνω φορὰν δηλοῖ. Θεῶν ἱερά.) ἱερὰ θεῶν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λέγει. ἢ τοὺς περὶ τῆς φιλίας γενομένους ὅρκους. καὶ αὐτὴν τὴν μετὰ σπονδῆς θεῶν ἀρχομένην φιλίαν, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ξένους παρὰ τῶν θεῶν ταχθὲν δίκαιον. Ταῦτ᾽ οὖν.) ἀντὶ τοῦ τοῦτο, ἤγουν τὸ ἀκυρῶσαι. καὶ μὴ πληρῶσαι τὸν θεῖον νόμον, αἰσχρὸν καὶ ἄδικον ἡγησάμενος, ἐντράπηθί με. Ὡς γραφεύς τ᾽ ἀποσταθεὶς.) ὡς ζωγράφος ἀποστὰς, κατανοεῖ τὰς εἰκόνας εἰ καλῶς ἐγράφησαν, οὕτω καὶ σύ με ἄθρησον οἵοις κακοῖς περιέπεσον. τὸ δὲ ἰδοῦ βαρυτονεῖται ῥῆμα ὄν. ἐπίρρημα δὲ ὀξύνεται. Ἀποσταθεὶς.) οὐ πρὸς τὸν ἀγαμέμνονα νοητέον. ἀλλὰ πρὸς τὸ γραφεύς. οὕτω. καὶ ἴδου με καὶ ἀνάθρησον οἷα ἔχω κακά. ὥσπερ γραφεὺς τὴν εἰκόνα βλέπει σταθεὶς ἀπό, ἵνα μὴ πλησίον ὤν, διαχεθείη τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ οὐ κατάληψιν ἀκριβῶς ποιήσαιτο. οἱ δὲ πρὸς τὸν ἀγαμέμνονα τὸ σταθεὶς λέγοντες, οὐ μόνον εὐήθεις εἰσίν, ἀλλὰ καὶ τὸν εὐριπίδην συμπαραλαμβάνουσι μετ᾽ αὐτῶν. πῶς γὰρ οὐκ ἠλίθιός τις λέγειν σταθεὶς ἀπὸ τοῦ ἀγαμέμνονος ὥσπερ γραφεύς. Εὔπαις ποτ᾽ οὖσα.) λάμβανε τὸ ἦν βασίλισσα ἀπὸ κοινοῦ. εὔπαις ποτ᾽ οὖσα, ἦν βασίλισσα. νῦν δὲ γραῦς καὶ ἄπαις. Ποῖ μ᾽ ὑπεξάγεις πόδα.) ποῦ μεταφέρεις τὸν πόδα σου. τὸ ἐντελές. ποῦ μοι ὑπεξάγῃ. ἐδιχοστάτει γὰρ αὐτῇ ἐπικουρεῖν ἀγαμέμνων διὰ τὸ φίλον εἶναι τὸν πολυμήστορα. οὐ γὰρ συνεμάχησε τοῖς τρωσὶ χαριζόμενος τοῖς ἕλλησι. Τί δῆτα θνητοί.) ῥητορικῆς ἔπαινος. διατί ζητοῦμεν ἃ οὐδέν ἐστι. τὴν δὲ πειθὼ μόνην οὐκ ἀσκοῦμεν ἰσχυρὰν οὖσαν. μισθοὺς διδόντες. Πειθὼ τὴν τύραννον.) τὴν ὥσπερ βασιλεὺς ὑπάγουσαν πάντας πρὸς τὸ δοκοῦν ἑαυτῇ λόγοις ποικίλοις καὶ πιθανοῖς. Οὐδέν τι μᾶλλον.) ἀντὶ τοῦ οὐ

δαμῶς. ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. ὡς τὸ ταχὺς ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ταχέως. ὡς ὄνομα γὰρ δύναται ἔχειν ὑποτεταγμένον τὸ τί. Μοχθοῦμεν.) μετὰ πόνου μανθάνομεν. Πειθώ.) τὴν δὲ πειθὼ μανθάνειν ἀκριβῶς οὐ σπουδάζομεν. ἧς ἔδει μᾶλλον ἀντιποιεῖσθαι. ἵνα ὑπάρχῃ φησὶ πείθειν εἰς ἅ τις βούλοιτο. εἰπὼν δὲ τὸ ποτέ, οὐκ ἀεὶ αὐτῇ ἀνατίθησι τὴν τοῦ πείθειν δύναμιν. Τί οὖν ἔτ' ἄν τις.) εἰς τί οὖν ἐλπίσει δέ τις πράξειν καλῶς. Ὑπερθρώσκοντα.) ὑπερτέλλοντα. Καὶ μὴν ἴσως.) σεμνότατον τὸ σχῆμα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἴσως φησὶ κενὸν ὑπάρχει τὸ τὴν ἀφροδίτην εἰς μέσ- τειαν προτείνειν. ἀλλ' ὅμως λεχθήσεται. καὶ μὴν ἴσως κενὸν καὶ ἄκαιρον τόδε. τὸ ἔμπροσθεν τοῦ λόγου ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν τῆς θυγατρός, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται. πρὸς ταῖς σαῖς πλευραῖς εἰς ὕπνον τρέπεται ἡ ἐμὴ μαντικὴ παῖς. ἥντινα ὀνομάζουσιν οἱ φρύγες κασσάνδραν. ποῦ δῆτα δείξεις ὦ ἄναξ τὰς προσφιλεῖς νύκτας. ἢ ποῦ ἕξει ἡ ἐμὴ παῖς. τὸ ποῦ κατὰ κοινοῦ, χάριν τινά, καὶ ἀνταμοιβήν, ἕνεκα τῶν ἐν τῇ εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων. καὶ φιλημάτων τίνα χάριν ἕξει ἡ ἐμὴ παῖς ἀπὸ σοῦ; ἀπ' ἐκείνης δ' ἐγώ. ἐκ τῆς νυκτὸς γάρ, καὶ ἐκ τῶν νυκτερινῶν φίλτρων, πάνυ μεγίστη γίνεται χάρις τοῖς βροτοῖς. ἄκουε δὴ νῦν ὁρᾷς τὸν δὲ τὸν θανόντα ἤγουν τὸν πολύδωρον, τοῦτον δρῶν καλῶς, ἤτοι εὐεργετῶν, ὄντα γυναικάδελφον σέθεν ἤγουν σοῦ δράσεις εὖ δηλονότι. ἑνός ἐστιν ἐμοὶ ὁ μῦθος ἐλλιπής. εἴθε γένοιτό μοι λαλιὰ ἐν τοῖς βραχίοσι. καὶ ἐν ταῖς κόμαις. καὶ ἐν τῇ βάσει τῶν ποδῶν ἢ ἐν τέχναις δαιδάλου. ἢ τινὸς ἀπὸ τῶν θεῶν. ἵνα πάντα τὰ μέλη μου ἅπτοιντο ὁμοῦ τῶν σῶν γονάτων. κλαίοντα. καὶ ἐντελλό-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μενα παντοίους λόγους. ὦ δέσποτα. ὦ μέγιστον φάος τοῖς ἕλλησιν ἀντὶ τοῦ τῶν ἑλλήνων. πειθώ τι. καὶ δὸς ἐμοὶ τῇ πρεσβύτιδι χεῖρα βοηθόν. εἰ καὶ μηδέν ἐστιν ἡ ἱκετεύουσά σε δηλονότι. ἀλλ' ὅμως δεῖ αὐτὴν παρὰ σοῦ ἐλεηθῆναι. ἴδιον γὰρ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ τῇ δικαιοσύνῃ βοηθεῖν. καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν ἀεὶ πανταχοῦ κακῶς. ἤτοι τιμωρεῖσθαι. Εἰ καὶ μηδέν ἐστιν.) ἡ ἱκετεύουσά σε ὡς αἰχμάλωτος. καὶ δούλη. ἀλλ' οὖν διὰ αὐτὸ τὸ δίκαιον τιμωρῆσαι τὸν πολυμήστορα. τοῦτο γάρ ἐστιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, τὸ τοὺς κακοὺς ἐννόμως τιμωρεῖσθαι. Δαιδάλου τέχναισι.) περὶ τῶν δαιδάλου ἔργων. ὅτι ἐκινεῖτο. καὶ προΐει φωνήν, αὐτός τε εὐριπίδης ἐν εὐρυσθεῖ λέγει, οὐκ ἔστιν ὦ γεραιὲ μὴ δείσῃς τάδε, τὰ δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ. βλέπειν τ' ἀγάλμαθ' ὁ δ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός. καὶ Κρατῖνος ἐν θρᾴτταις. πάνυ κακὸν δεῦρο μαστῶν τινὰ ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον. καὶ χρύσεον προσστήν, οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος. ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα. πότερον δαιδάλειος ἦν. ἤ τις ἔκλεψεν αὐτόν. καὶ πλάτων. οὗτος. τίς εἶ λέγε ταχύ τι σιγᾷς. οὐκ ἐρεῖς; ἑρμῆς ἔγωγε δαιδάλου φωνὴν ἔχων. ξύλινος βαδίζων αὐτομάτως ἐλήλυθα. Δαιδάλου τέχναισι.) ἀγαλματοποιὸς ὁ δαίδαλος ποιῶν ἀγάλματα οὕτω κάλλιστα, ὡς ἱστορεῖσθαι περὶ τούτων τοῖς ποιηταῖς, ὅτι φωνὴν ἠφίεσαν. καὶ ἐκινοῦντο. οὗτος ὁ δαίδαλος, καὶ πτερὰ ὅτε ἐβούλετο περιετίθει. ἐπεὶ καὶ τὸν υἱὸν ἴκαρον ἐκ κηροῦ πτερὰ πλασάμενος, καὶ περιθεὶς αὐτῷ ἐποίησεν ἐναέριον κομισθῆναι. διαλυθέντος δὲ τοῦ κηροῦ, πέπτωκεν εἰς τὸ νῦν καλούμενον ἀπ' αὐτοῦ ἰκάριον πέλαγος. φασὶ γὰρ ἀμυνόμενον τὸν ἥλιον δαίδαλον, ὡς πεποιηκότα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ πασιφάην ἐρασθεῖσαν τοῦ ταύρου

μιγῆναι αὐτῷ, ἐπεὶ τότε πετόμενον εἶδε τὸν αὐτοῦ υἱὸν ἴκαρον ἐκκηροῦ πτεροῖς χρώμενον, σφόδρα ὡς ἐμπεσεῖν τοῖς πτεροῖς· καὶ διαλυθῆναι ταῦτα παρασκευάσαι· καὶ τὸν ἐν τούτοις κουφιζόμενον ἴκαρον κατενεχθέντα πεπνῖχθαι. Δεινόν γε θνητοῖς.) ἐπεὶ τὴν ἑκάβην ὁ χορὸς εἶδε δεομένην τοῦ ἀγαμέμνονος βοηθῆσαι αὐτῇ ἐχθροῦ ὄντος, ὡς τὴν πόλιν ταύτης πορθήσαντος, λέγει δεινοπαθῶν· δεινόν ἐστιν ὅτι συμπίπτει καὶ συμπίπτει πάντα τοῖς θνητοῖς· καὶ οὔτε ὁ φίλος ἀεὶ φίλος· οὔτε ὁ ἐχθρὸς, ἀεὶ ἐχθρός· ἀλλ' ὁ μὲν φίλος ἐστὶν ὅτε ἐχθρὸς γίνεται· ὁ δὲ ἐχθρὸς φίλος· καὶ οἱ νόμοι κελεύοντες τὸν μὲν φίλον ἀεὶ φίλον ἡγεῖσθαι· τὸν δὲ ἐχθρὸν, ἀεὶ ἐχθρὸν, λέγουσι· κεχωρισμένως τὰς ἀνάγκας τιθέντες διὰ τούτων τοὺς φίλους ἐχθρούς· καὶ τὸ ἀνάπαλιν· οἱ οὖν ἐάν τις ἀνάγκη συμβῇ, ὥσπερ καὶ νῦν, ὁ μὲν φίλος ἐχθρὸς· ὁ δὲ ἐχθρὸς, φίλος καθίσταται. οὕτω τοῦτο νοεῖται· οἱ δὲ ἀλλάττοντες τὰς λέξεις καὶ τὰς ἀνάγκας, ἀντὶ τοῦ ἀνάγκαι· καὶ τὸ νόμοι ἀντὶ τοῦ νόμους, καὶ τ᾽ἄλλα ὁμοίως λέγοντες, ἀμαθεῖς. Αλλως δεινόν γε θνητοῖς. μεταλλακτέον τὰς πτώσεις· ἔστι γὰρ καὶ αἱ ἀνάγκαι τοὺς νόμους διώρισαν· ὁ δὲ νοῦς· δεινὸν ὅτι πάντα συνέρχεται τὰ κακὰ κατὰ ταυτὸν τοῖς ἀνθρώποις καὶ αἱ ἀνάγκαι τὰ νενομισμένα τοῖς ἀνθρώποις μετήλλαξαν· ἐδέδοκτο γὰρ πολέμιον εἶναι τῇ ἑκάβῃ τὸν ἀγαμέμνονα· ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τὸν νενομισμένον τῇ ἑκάβῃ μετήλλαξεν. Αλλως. ἐναντίως εἶπεν· ἔδει γὰρ καὶ τοὺς νόμους ἀνάγκαι διορίζουσιν· αὗται καὶ νόμων ἐπικρατέστεραι· οὐ τὸ ἐναντίον· διότι τὰ ἑκούσια τιμωροῦνται· οὐχὶ τὰ ἐξ ἀνάγκης δρώμενα· ὡς καὶ νῦν ὑμᾶς ἐξ ἀνάγκης φίλον ποιεῖσθαι τὸν πολέμιον. Αλ-

λως.) διώρισαν. διετύπωσαν. ἀφορίζουσιν. οἱ οὖν αἱ ἀνάγκαι οὐκ ἀκολούθως τοῖς νόμοις πράττουσιν. ὅθεν αἱ ἀνάγκαι τῶν νόμων ἐπικρατέστεραι εἰσίν. οὐχ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν. Ἐγώ σε καὶ τὸν σὸν παῖδα.) καὶ τὴν δυστυχίαν σου καὶ τὴν ἱκεσίαν χεῖρα ἐλεῶ. καὶ θέλω φησὶν ἕνεκα τοῦ δικαίου. καὶ τῶν θεῶν ταύτην σοι δοῦναι τὴν χάριν τὸ τιμωρήσασθαι δηλαδὴ τὸν ἄδικον ξένον. εἴπως δυνατὸν γένοιτο. ὥστε. καὶ σοὶ καλῶς γενέσθαι. καὶ τοῖς ἕλλησι μὴ δόξω διὰ κασσάνδραν τιμωρεῖσθαι τὸν πολυμήστορα. Ἄλλως. βούλομαι ἕνεκα τῶν θεῶν. καὶ ἕνεκα τοῦ δικαίου, δοῦναί σοι τὸν ἀνόσιον τὴν δὲ τὴν δίκην. Μὴ δόξαιμι.) δέον δόξαι εἰπεῖν. πρὸς τὸ σοί τ' ἔχειν. ὁ γὰρ τὲ σύνδεσμος τοῦτο ἀπαιτεῖ, δόξαιμι εἶπε πρὸς τὸ φανερόν. ζητῶν δὲ πανταχοῦ ταύτην εὑρήσεις τὴν σύνταξιν. Ἔστι γὰρ ἡ ταραγμός.) τὸ τί ἐλλείπει. ἵν' ᾖ, ἔστι γάρ τι φησί, καθὸ τετάραγμαι ποῖον τοῦτο; τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλον ἡγεῖται στρατός. Ἄλλως. ἔμελλεν εἰπεῖν ὅτι ἐστὶ φίλος τοῖς ἕλλησιν. εἶτα μεταλογισάμενος, φησίν. ὅτι ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι. ἀντὶ τοῦ τετάραγμαι. ἐννοήσας ὅτι φίλος ἐστὶ τῷ στρατεύματι ὁ πολυμήστωρ. Φεῦ οὐκ ἔστι θνητῶν.) ταῦτα φησὶν ἐπειδὴ ἐν ἐξουσίᾳ ὢν ὁ ἀγαμέμνων. οὐ δύναται αὐτῇ χάριν παρασχεῖν. ὑφορώμενος τοὺς ἕλληνας. Φεῦ οὐκ ἔστιν.) οὐκ ἔστιν ὅστις ἀπὸ τῶν θνητῶν ἐστὶν ἐλεύθερος. ἀντὶ τοῦ ὅστις οὐκ ἔστι δοῦλος. ἢ γὰρ δοῦλος ἐστὶ χρημάτων κατὰ κοινοῦ ἤγουν φιλοχρήματος. ἢ δοῦλος κατὰ κοινοῦ, τύχης. καὶ εὐτυχίας. ἢ τὸ πλῆθος ἤγουν ὁ δῆμος τῆς πόλεως. ἢ αἱ γραφαὶ τῶν νόμων. ἤτοι αἱ νομικαὶ διατάξεις κωλύουσιν αὐτὸν μὴ χρῆσθαι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοῖς νόμοις κατὰ γνώμην· καὶ κατὰ θέλησιν· Η τύχης)
τύχη λέγεται κυρίως ὅταν ἄλλο ἐνεργῇ τις· ἧττα ἄλ
λο συμβῇ· τύχαι παρ' ἕλλησι καὶ αἱ ταπειναὶ πράξεις
τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὑποτεταγμέναι· καὶ αἱ ὑψηλαί· καὶ ἐπι/
κρατοῦσαι· ἀπὸ τῆς τύχης γὰρ ἐνόμιζον πάντα γίνεσ/
θαι τοῖς ἀνθρώποις· οὐκ ἀπὸ εὐβουλίας τε καὶ κακοβου
λίας· ἐνταῦθα κατὰ τὸ δεύτερον σημαινόμενον λέγεται
ἤγουν ἢ χρημάτων γάρ ἐστι δοῦλος· ἢ τύχης ἐστὶ δοῦ/
λος· τουτέστιν ὑψηλοτέρας τινὸς τάξεως· καὶ ἐπικρατού
σης· διαφέρει δὲ ἡ τύχη τοῦ αὐτομάτου · ὅτι τὴν μὲν
τύχην εἶναι τοῦτο ὅπερ εἴρηται· τὸ δὲ αὐτόματον ὅταν
γένηταί τι ἄλλο, ἄλλου μηδαμῶς ἐνεργοῦντος· δοῦλος
δὲ τύχης ἐστὶν ὁ ἀναγκαζόμενος δουλεύειν τῇ τῶν κρατ
τούντων εὐτυχίᾳ· Επεὶ δὲ ταρβεῖς·) ἐπεὶ δὲ φοβῇ·
καὶ τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις, ἀντὶ τοῦ κεχαρισμένα τοῖς
ἕλλησιν, ἐγὼ ποιήσω σε ἀπολελυμένον τοῦ δὲ τοῦ φό
βου· συνεπίστασο ἐὰν βουλεύσω τι κακὸν τῷ ἀποκτεί
ναντι τὸν πολύδωρον δηλονότι· καὶ μὴ συμπράξῃς·
ἐὰν δὲ πάσχοντος τοῦ πολυμήστορος οἷα πείσεται· καὶ
ὑπομένει, φανῇ ἐκ τῶν ἀχαιῶν θόρυβός τις, ἢ κακὸν
θεια, κώλυε· μὴ φαινόμενος δι' ἐμὲ ἀρήγειν δηλονότι· τὰ
δ' ἄλλα· κατὰ τὰ ἄλλα θάρρει · ἐγὼ ποιήσω πάντα
καλῶς· Χὲρ) τίς σοι συνυπάρξει δύναμις·
Κεκεύθουσιν·) κρύπτουσι· Τιμωρήσομαι·) κολά/
σω· Εσαι κράτος·) ἐπικράτεια· Δεινόν·) χαλε
πὸν τὸ πλῆθος· καὶ σὺν δόλῳ δυσκαταγώνιστον· Τί
δ' οὐ γυναῖκες·) τί δὲ οὐ γυναῖκες ἀνεῖλον τὰ τέ/
κνα τοῦ αἰγύπτου· καὶ τοὺς ἄρσενας ἐξοικισθῆναι ἐποίη
σαν τῆς λήμνου, ἀντίστροφον· ἀντὶ τοῦ τοὺς ἄρσενας
ἐξῴκισαν ἄρδην τῆς λήμνου· Ιστορία· αἴγυπτος καὶ δαν/

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ναὸς ἀδελφοὶ ἦσαν. ἰοῦς δὲ τῆς ἰνάχου θυγατρὸς ἀπόγονοι. τούτων ὁ μὲν αἴγυπτος ἔσχε παῖδας ἄρσενας πεντήκοντα. ὁ δὲ δαναὸς καὶ αὐτὸς θυγατέρας ν̄. οὗτος τῷ ἀδελφῷ αἰγύπτῳ φθονῶν διὰ τὴν τῶν ἀρσένων κτῆσιν, καὶ φοβηθεὶς μήπως ὑπ' αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐκβληθῇ, ἀνδρωθέντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐδίωξεν αὐτὸν εἰς αἴγυπτον ἅμα τοῖς παισὶν αὐτοῦ. ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτοῦ αἴγυπτος ἐκλήθη. χρόνου δέ τινος διαγινομένου, καὶ τῶν παίδων ἀνδρωθέντων, θαῤῥῶν αἴγυπτος τῇ τούτων δυνάμει, παρεγένετο εἰς τὸ ἄργος. ὁ δὲ δαναὸς φοβηθεὶς αὐτὸν, πρόνοιαν ποιούμενος τῆς βασιλείας, κατὰ τῶν αἰγύπτου υἱῶν τοιαύτην ἐσκέψατο ἐπιβουλήν. συνέθετο γὰρ τῷ αἰγύπτῳ συνάψαι πρὸς γάμον τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἑτοίμως δὲ τοῦτο καταπαγγελλόμενος τῷ αἰγύπτῳ, συνεβούλευσε ταῖς θυγατράσιν ὁ δαναὸς, ὥστε ἀνελεῖν νύκτωρ τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, πρὸ τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐτούς. θάνατον ἐπαπειλήσας ταῖς μὴ τοῦτο ποιούσαις. αἱ μὲν οὖν ἄλλαι ἔχουσαι τὸ τοῦ πατρὸς πρόσταγμα ἀνεῖλον τοὺς ἄνδρας. μία δὲ τούτων μόνη ἡ ὑπερμνήστρα ἐφείσατο τοῦ λυγκέως, ἀπὸ τῆς μίξεως διάθεσιν ἐσχηκυῖα πρὸς αὐτόν. οὗτος δὲ σωθεὶς, ἐξεδίκησε τοὺς ἀδελφούς. ἐφόνευσε γὰρ τὰς θυγατέρας τοῦ δαναοῦ ἅμα καὶ αὐτόν. καὶ τῆς τούτου βασιλείας ἐκράτησε τοῦ ἄργους ἅμα τῇ ὑπερμνήστρᾳ. καὶ γίνεται ἐκ τούτου ἄβας. ἐξ ἄβαντος προῖτος καὶ ἀκρίσιος. ἐξ ἀκρισίου, δανάη. ἐκ δανάης περσεύς. ἐκ περσέως, ἀλκαῖος. ἠλεκτρύων. καὶ σθένελος. ὧν ὁ μὲν ἀλκαῖος, ἔσχε τὸν ἀμφιτρύωνα παῖδα. ὁ δὲ ἠλεκτρύων τὴν ἀλκμήνην. ἐξ ἀλκμήνης δὲ ἡρακλῆς. καὶ ἴφικλος. ἐξ οὗ ἰόλαος. φασὶ δὲ οἱ ποιηταὶ ταύτας ἐν ᾅδου κο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀπάζεσθαι· διὰ τὸν φόνον τῶν ἰδίων ἀνδρῶν ὑδροφορεῖν
καταδικασθείσας ἐν τετρυπημένῳ πίθῳ· ὅθεν καὶ πα
ροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα μοχθούντων, εἰς τετρυπημένον
πίθον ἀντλεῖν λεγομένη. Καὶ λῆμνον ἀρδίως, ἐν λήμνῳ
γυναῖκες ἐτέλουν ἐτήσιον ἑορτὴν τῇ ἀφροδίτῃ· ἐπεὶ
οὖν ποτε καταφρονήσασαι τῆς θεοῦ, ἀπέλιπον τὸ ἔθος,
ἡ ἀφροδίτη ἐνέβαλεν αὐταῖς δυσωδίαν, ὡς μὴ δύνα
σθαι τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας αὐταῖς πλησιάσαι· αἱ δὲ, νο/
μίσασαι ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν καταφρονεῖσθαι, τούτους πάν
τας ἀπέκτειναν. ὁ δὲ δίδυμος οὕτω· πελασγοὶ ἐπιθέ
μενοι ποτὲ ταῖς ἀθήναις, πολλοὺς τῶν ἐξ ἀθηνῶν ἁρπά
σαντες, ἤγαγον εἰς λῆμνον· ἐν οἷς, καὶ γυναῖκας ἀττι/
κάς· αἷς παλλακίσι χρησάμενοι ἔσχον παῖδας· οὓς αἱ
μητέρες τῶν τε πατρῴων τὴν γλῶτταν· καὶ τὰ ἤθη ἐδίδα
ξαν· οἳ καὶ συνήρχοντο τότε ἀλλήλοις· καὶ εἴ τις τύπτοι ἀπ'
αὐτῶν τινα, ἐβοήθουν ἅπαντες· καὶ μετὰ ταῦτα αἱ λή/
μνιαι γυναῖκες, τοὺς σὺν θόαντι πάντας ἀπέκτειναν·
δι' ἀμφότερα οὖν ταῦτα, ἡ παροιμία ἐδόθη τὰ λήμνια
κακά· Ἀλλ' ὡς γενέσθαι·) ἀλλὰ πῶς χρὴ γενέσθαι
τὸν δὲ μὲν τὸν λόγον ἄφες· παράπεμψον δὲ χάριν ἐ/
μοῦ, τὴν δὲ τὴν γυναῖκα διὰ τοῦ στρατοῦ ἀκινδύνως· καὶ
σὺ ὦ γύναι πλησιάσασα τῷ φίλῳ τῷ θρακί, λέξον· κα
λεῖ σε ἡ ἑκάβη ἡ ποτὲ ἄνασσα τῆς τροίας, διὰ χρείαν
σὴν μᾶλλον ἢ ἐκείνης· καὶ παῖδας καλεῖ δηλονότι· ὅτι
δεῖ γινώσκειν καὶ τὰ τέκνα τοὺς ἀπ' ἐκείνης λόγους· τὸν
δὲ τάφον, ἤτοι τὴν ταφὴν τῆς νεοσφαγοῦς πολυξένης
καρτέρησον ὦ ἀγαμένον· ἵνα οὗτοι οἱ ἀδελφοί· ἡ δι/
πλῆ φροντὶς ἐμοί, ἐν μιᾷ φλογὶ κρυφθέντον, ἀντὶ
τοῦ ἐν τῇ χθονὶ πλησίον ἀλλήλων δηλονότι· Κεί/
νης χρέος·) μὴ λάβῃς ἔξωθεν τὸ διά· ἀλλ' ἔ/
στιν αὕτη ἡ αἰτιατικὴ πρὸς τὸ σέ· οὕτω· καλεῖ σε ἡ

ἐκάλει χρέος. καὶ χρεία σοὶ οὐκ ἔλαττον ἢ ἐκείνη. ἤγουν ἡ ἀφίξη, σαυτῷ οὐκ ἔλαττον ἢ ἐκείνη ὑπάρξεις χρεία. ὥσπερ γὰρ φαμὲν καλῶ τὸ δεῖνα ἑαυτῷ βοηθεῖαι οὐχ ἧττον, ἢ ἐμοί. οὕτω καὶ τοῦτο. δέον δὲ εἰπεῖν σοί, σὺ εἶπε πρὸς τὸ χρέος. Ἔστω τὰ δέ.) οὕτως ὡς λέγεις δηλονότι. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν τῷ στρατῷ καιρὸς πλοῦ. οὐκ ἂν εἶχον σοὶ δοῦναι τὴν δωρεὰν ταύτην. νῦν δέ, οὐ γὰρ ἀφίησιν ὁ Ποσειδῶν πνοὰς ἐπιτηδείας, ἀνάγκη πρὸς καρτερεῖν προσδοκῶντας πλοῦ ἥσυχον. εἴη δέ, γένοιτο κατά τινα τρόπον πραχθεῖσαι δηλονότι τὰ κατὰ σὲ εὖ καὶ καλῶς. καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ. καὶ πόλει κατευθύμιον τόδε. λέγω τό, τὸν μὲν κακὸν πάσχειν κακόν. τὸν δὲ χρηστόν, εὐτυχεῖν. Καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν.) οὐ καλῶς φησὶ ταῦτα ὁ Ἀγαμέμνων. ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἅπαξ διδόντα τὴν χάριν, σιωπῆσαι. καὶ μὴ ἐλέγξαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη τοιαύτη ὑπέκειτο βασιλεὺς ὤν. Γένοιτο.) εἴη δὲ πραχθεῖσαι τὸ κατὰ σὲ καλῶς. ὅτι καὶ πᾶσι κατευθύμιον τοῦτο. ὁ γὰρ φόνον δράσας, κοινὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀδίκημα ἐποίησε. λυμηνάμενος τῷ κοινῷ νόμῳ. καὶ ἀδικήσας τὸ τῆς φύσεως ὁμοιογενές. Σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιάς.) τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπῳδικά. ἔστι δὲ τὰ παρόντα πεντὰς ἐπῳδική. ἤτοι στροφὴ καὶ ἀντιστροφή. καὶ πάλιν στροφὴ καὶ ἀντιστροφή. καὶ ἐπῳδός. εἰσὶν οὖν τῆς α̅ στροφῆς τὰ κῶλα ε̅. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ πρῶτον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος τρίτου ἀντὶ τοῦ ἰωνικοῦ. καὶ διϊάμβου. τὸ β̅ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές. ὃ καλεῖται εὐριπίδειον. ἢ ληκύθιον. τὸ γ̅ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ χοριάμβου καὶ δισπονδείου. ἡ δὲ βούλη

δακτυλικὸν ἐφθημιμερές. τὸ δ' προσοδιακὸν δίμε-
τρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. χορι-
άμβου. καὶ συλλαβῆς. τὸ ε' ἀναπαιστικὸν πενθημιμε-
ρές. τὸ ς' ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. καὶ παί-
ωνος τρίτου. ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος διϊάμβου καὶ
συλλαβῆς. τὸ αὐτὸ δύναται καὶ ἰαμβικὸν εἶναι ἐφθημι-
μερὲς τῶν πρώτων ποσῶν ἀναπαίστων. τὸ ζ' ἰωνικὸν δί-
μετρον καταληκτικόν. ἤτοι ἐφθημιμερές. ἐξ ἰωνικοῦ ἀ-
πὸ μείζονος καὶ κρητικοῦ. ἤτοι ἀμφιμάκρου. τὸ η' ἀντι-
σπαστικὸν. δίμετρον ὑπερκατάληκτον. καθαρὸν. ἐξ ἐπι-
τρίτου δ' διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ θ' δίμετρον ὑ-
περκατάληκτον καθαρὸν. ἐξ ἀντισπάστου διϊάμβου. καὶ
συλλαβῆς. ὑπὸ τῷ τέλει τῆς στροφῆς παράγραφος.

Σὺ μὲν ὦ πατρὶς ἰλιάς.) ἡ μὲν θεράπαινα κατὰ τὴν
πρόσταξιν τῆς ἑκάβης, ἀπέρχεται πρὸς τὸν πολυμήστο-
ρα. ὁ δὲ χορὸς τῶν αἰχμαλωτίδων γυναικῶν λέγει τὰς
συμφορὰς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀργῇ τὸ δρᾶμα μέχρις οὗ ἔλ-
θῃ ὁ πολυμήστωρ. λέγεται δὲ οὕτως. σὺ μὲν ὦ πατρὶς
τρωϊκὴ. οὐδαμῶς κληθήσῃ πόλις τῶν ἀπορθήτων. τοιοῦ-
δε νέφος. καὶ πλῆθος τῶν ἑλλήνων περιεκάλυψέ σε πορ-
θήσαν ἐν δορὶ καὶ πολέμῳ. ἀπεκόπης γὰρ τὴν στεφάνην
καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῶν πύργων. κατεχρώσθης δὲ ἤ-
τοι μεμελάνωσαι ἐλεεινοτάτην κηλῖδα καπνοῦ αἰθάλου
καὶ καυστικοῦ. ὦ τάλαινα πατρὶς δηλονότι. οὐκέτι ἐν
σοὶ διατρίψω. καὶ ἐμπεριπατήσω σοι. κατὰ τὸ μεσονύκτι-
ον ἐφθάρην. ὁ πηνίκα ἐκ τῶν δείπνων, ἤτοι μετὰ τὰ
δεῖπνα, κέχυται ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνος γλυκύς.
ἀπὸ τῶν ὕμνων δὲ καὶ ἀπὸ τῶν χαροποιῶν θυσιῶν κα-
ταπαύσας ἑαυτὸν δηλονότι ὁ πόσις, ἔκειτο ἐν τοῖς θα-
λάμοις. οὐδαμῶς ὁρῶν τὸν ναυτικὸν ὅμιλον περιπα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοῦντα εἰς τὴν Τροίαν. τὸ δόρυ δὲ ἔκειτο κατὰ κοινοῦ, ἐπὶ τῷ πασσάλῳ. τὸ δὲ ἀκόντιον εἰπών, ἀπὸ μέρους ἐδήλωσεν ὅλα τὰ ὅπλα. Στεφάνην πύργων.) ἤγουν τοὺς δίκην στεφάνων περιβάλλοντας πύργους. ἢ τὸ στεφάναν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν νόει. οὕτω γὰρ οἱ δωριεῖς τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν ἐκφέρουσιν. ὅπερ οὕτως ἔχει. ἀποκέκαρσαι τῶν στεφανῶν τῶν πύργων λέγω. Αἰθάλου.) οὐ χρὴ γράφειν αἰθάλου καπνοῦ κηλῖδι, ἤτοι καυστικῇ κηλῖδι. ἀλλ' αἰθάλῳ κηλῖδι. ἤτοι καυστικῇ κηλῖδι. ἤγουν πυρί. ἢ καπνῷ ἀπὸ μέρους. περιττὸν οὖν ἦν τῷ καπνῷ. διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ἵν' οἰκεῖον ᾖ τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς. Κεῖτο.) τὸ κεῖτο πρὸς τὸ ναύταν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμιλον συναπτέον.

Τὸ δὲ ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ διὰ μέσου.) λάμβανε δὲ εἰς τὸ πασσάλῳ ἢ ἔκειτο ἀπὸ κοινοῦ. ἢ ὑπῆρχεν. καὶ μὴ ὥσπερ τινὲς τῶν ἀμαθῶν τὸ, ἔθηκεν. αἰτιατικὴν τὸ ξυστὸν λογιζόμενοι. Ἐμβεβαῶτα.) τὸ ἐμβαίνω, εἰ μὲν πρὸς δοτικὴν συντάσσεται τὸ ἐν ἔχει τὴν δύναμιν εἰ δὲ πρὸς αἰτιατικήν, τὸ βαίνει. ὥσπερ κἀνταῦθα τὸ ἐμβεβαῶτα Τροίαν Ἰλιάδα. φησὶ δὲ Φιλόστρατος ἐν ἡρωικοῖς. ἐμβὰς τὴν ναῦν. ἐμβεβῶτα χρὴ γράφειν. οὐκ ἐμβεβαῶτα. οὐχ οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς ἀλλ' ἐκείνως. Ἐγὼ δὲ πλόκαμον.) τῆς β̅ ταύτης στροφῆς τὰ κῶλα ι̅. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α̅ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ β̅ καὶ γ̅ ποδὸς χορείου. τὸ β̅ ὅμοιον καθαρόν. ὃ καλεῖται ἀνακρεόντειον. τὸ γ̅ ὅμοιον πενθημιμερές. τὸ δ̅ ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἢ ἐπιωνικὸν ἐξ ἐπιτρίτου γ̅ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, καὶ συλλαβῆς. τὸ ε̅ ἀσυνάρτητον, ἐξ ἀντισπαστικῆς βάσεως, καὶ ἰαμβικοῦ πενθη-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

φθημιμεροῦς. τὸ ϛ΄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ
τριῶν χορείων καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ζ΄ ὅ-
μοιον καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ η΄ ἀντισπαστικὸν τρίμε-
τρον βραχυκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου β΄. καὶ α΄. καὶ
δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ θ΄ χοριαμβικὸν τρίμε-
τρον καταληκτικὸν ἐκ β΄ χοριάμβων. καὶ ἀναπαίστου.
ἢ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν δίμετρον. τὸ ι΄ ἰαμβικὸν ἑ-
φθημιμερὲς καθαρόν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀντιστροφῆς πα-
ράγραφος. Οἱ ἕλληνες μὴ δυνάμενοι τὴν τροίαν ἑ-
λεῖν, ἵππον κατεσκεύασαν ξύλινον. ἀνατιθέμενοι δῆ-
θεν τοῦτον τῷ ὀλυμπίῳ διῒ τῷ τὴν τροίαν φυλάττοντι.
ἐμβαλόντες δὲ τούτῳ πολλούς τε ἄλλους τῶν ἡρώων,
καὶ μενέλαον. ἔστησαν πρὸ τῶν τειχῶν. αὐτοὶ δὲ ὑπεχώρη-
σαν εἰς τὰς ναῦς, καὶ ἀνήχθησαν ἐν θαλάττῃ. δοκοῦν-
τες οἴκαδε ἀναστρέφειν. οἱ τοίνυν τρῶες ἐπιχειρήσαν-
τες εἰς τὴν πόλιν τὸν δούρειον ἵππον ἀγαγεῖν, ἐπεὶ οὐχ οἷός
τ᾽ ἦν εἴσω γενέσθαι διὰ τὸ μέγεθος, ἕνα τῶν πύργων ὡς
φασί τινες κατενεγκόντες, οὕτως ἔνδον τὸν ἵππον εἰ-
σήγαγον. βαθείας δὲ νυκτὸς γενομένης. καὶ τῶν τρώων
ἀμερίμνως κειμένων, ὡς μηδενὸς τῶν ἑλλήνων φαινομέ-
νου ἐν τῷ λιμένι, ἐξελθόντες ἐκ τοῦ ἵππου οἱ ἕλληνες,
ἔχοντες καὶ προδότας τῆς τροίας, ἀναβάντες ἐπὶ τοῦ
τείχου μετὰ πυρσῶν καὶ βοῆς, ἐκάλεσαν τοὺς ἕλλη-
νας. οἱ τινὲς ἐπανελθόντες παρεστήσαντο τὴν τροίαν.

Ἐγὼ δὲ πλόκαμον.) ἐγὼ δὲ τὸν πλόκαμον ηὐτρέ-
πιζον κατὰ τάξιν. καὶ ἐκόσμουν ἐν μίτραις. καὶ ται-
νίοις ἀναδέτοις. ἤτοι ἐπάνω τῆς κεφαλῆς δεδεμέ-
νοις. λεύσσουσα εἰς κυκλοτερεῖς αὐγὰς τῶν χρυσέων κα-
τόπτρων. ἵνα πέσοιμι εἰς τὴν κοίτην. εἰς δὲ τὴν πόλιν ἔ-
μολεν ἦχος. κέλευσμα δέ. ἤτοι βοὴ τῶν ἑλλήνων ἦν κα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὰ τὸ ἄστυ τῆς τροίας πόδε· ὦ ἕλληνες· πότε δὴ πότε ἐπορθήσαντες τὴν τρωϊκὴν ἐξοχὴν· τουτέστι τὴν ἀκρόπολιν, παραγενήσεσθαι εἰς τοὺς οἴκους· τὴν προσφιλῆ δὲ κοίτην λιποῦσα, μονόχιτων καθὰ κόρη λακεδαιμονία, καθίζουσα πρὸς τὴν σεμνὴν ἄρτεμιν ἱκέτις οὐκ ἤνυσα ἡ ἀθλία· τουτέστιν οὐκ ἠδυνήθην σωθῆναι· ἄγομαι δὲ ἐπὶ τὸ πέλαγος τὸ θαλάσσιον· ἰδοῦσα τὸν ἐμὸν ἄνδρα θανόντα· καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ μακρόθεν ὁρῶσα, ἀφ' οὗ ἐπίστροφον ἡ ναῦς ἐσάλευσε πόδα· Αναδέτοις μίτραισι·) μετὰ τὸ εὐωχηθῆναι ἐν ταῖς μίτραις ἐκαλλωπιζόμην ἐπὶ τὸ καθεύδειν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὸ γυναικεῖον ἔθος· Ατέρμονας δὲ, περιφερεῖς·) τούτων γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα· τὰ γὰρ κυκλοτερῆ τέρματα οὐκ ἔχει· λέγει δὲ ἀδύτους ἐς κυκλοτερεῖς αὐγάς· τουτέστι τὰς τέλος μὴ ἐχούσας· τούτων γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα· παρὰ τὸ εἰωθὸς δὲ ἔφη μεσονύκτιον ἐνοπτρίζεσθαι·

Ανὰ δὲ κέλαδος·) τὸ δὲ οὐκ ἔστι περιττὸν ὡς οἴονταί τινες· ἀλλ' εἰώθασιν οἱ ἀττικοὶ ἐν ταῖς ἀποδόσεσι· καὶ ἐπαναλήψεσι τοῦτο τιθέναι· ὃ ζητῶν πανταχοῦ εὑρήσεις· Πότε·) λείπει τὸ εἰμὶ νῦν· τοῦτο δὲ φησὶν ἔλεγον οἱ ἕλληνες παρακελευόμενοι ἀλλήλους· πότε τὴν ἀκρόπολιν πορθήσαντες τῆς τροίας, παραγένησθε εἰς τὰ οἰκεῖα· Δωρὶς ὡς κόρα·) δοῦρις ἐν τῷ ιβ' τῶν ὥρων, γράφει οὕτως· ὡς ὑπὸ αἰγινητῶν πειρατευόμενοι ἀθηναῖοι, στρατίαν κατ' αὐτῶν ἀποστέλλουσιν· οἱ δὲ, ἅμα σπαρτιάταις, ἅπαντας ἀπέκτειναν· εἷς δὲ ὑπέστρεψεν ἄγγελος· ὃν περιστᾶσαι τῶν τεθνεώτων αἱ γυναῖκες καὶ τὰς περόνας τῶν ὤμων ἀφελόμεναι, ἐξετύφλωσαν εἶτα ἀπέκτειναν· οἱ δὲ ἀθηναῖοι, δεινὸν ἡγησάμενοι τὸ πραχθὲν, περιεῖλον τῶν γυναικῶν τὰς περόνας· ἐπείπερ

εἰς ὁπλισμὸν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐς ὁπλισμὸν αὐταῖς ἐχρήσαντο· καὶ οὐ πρὸς φυλακὴν
τῆς ἀμπεχόνης· αὐτοί τε ἐκόμων· αἱ δὲ γυναῖκες
ἐκείροντο· καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσι ποδήρεις ἦσαν οἱ χι-
τῶνες· αἱ δὲ γυναῖκες ἐβρύαζον ταῖς δωρίαις στολαῖς·
διὸ καὶ ἡμᾶς τὰς ἀχίτωνας, δωριάζειν ἔφασαν.
Ἄλλως. αἱ λακεδαιμόνιαι κόραι διημερεύουσιν ἄζω-
σοι· καὶ ἀχίτωνες· ἱματίδιον ἔχουσαι πεπορπημέ-
νον ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων· καὶ καλλίμαχος· ἴσκεν ὁ
τ' ἄζωστος, χ' ὡ πρόπορπος· ἔτι καὶ ἐν ταῖς ἀρχαίαις γρα-
φαῖς· οὐκ ὀλίγα ὅτ' ἔσαλται· καὶ δωριάζειν τὸ γυμνὰς
φαίνεσθαι τὰς γυναῖκας· ἀνακρέων· ἐκδῦσα χιτῶ-
να δωριάζειν. Μονόπεπλος.) αἱ λακεδαιμόνιαι
γυναῖκες ἐν τοῖς ἀγῶσι μονοχίτωνες ἦσαν· πόρπας
ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων ἔχουσαι· ὅθεν καὶ δωριάζειν
τὸ γυμνοῦσθαι ἀνακρέων φησί. Ἄγομαι.) ἄγομαι
ἐπὶ τὸ πέλαγος· ἑωρακυῖα τὸν ἄνδρα μου ἀποθανόντα
ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐπινόσιμον, πρὸς τὸ ἄγομαι συναπτέ-
ον τῇ ἐννοίᾳ. Κάμ' ἀπὸ γῆς ὥρισεν ἰλιάδος.) τῆς ἐπῳ-
δοῦ ταύτης τὰ κῶλα ι'· τὸ πρῶτον ἰωνικὸν τρίμε-
τρον, καταληκτικὸν· ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου· ἰωνικοῦ ἀπὸ
μείζονος, καὶ δακτύλου· τὸ β' ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ
ἐπιτρίτου τρίτου· ἢ δ' καὶ σπονδείου· εἰ δὲ βούλει τροχαϊ-
κὸν ἰθυφαλλικόν· τὸ γ' χοριαμβικὸν δίμετρον κατα-
ληκτικόν· ἐκ χοριάμβου· καὶ ἀναπαίστου· τὸ δ' ἰαμβι-
κὸν πενθημιμερές· τὸ ε' τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκα-
τάληκτον ἐκ σπονδείων· καὶ τροχαίων· τὸ ς' ἀναπαι-
στικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ζ' ἐπιχοριαμβικὸν
δίμετρον· ὑπερκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρίτου δ' χοριάμ-
βου· καὶ συλλαβῆς· τὸ η' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές· τοῦ
β' καὶ γ' ποδὸς χορείου· τὸ θ' παιωνικὸν ἡμιόλιον· ἐκ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

παίωνος δ΄ καὶ δύο συλλαβῶν. τὸ ι΄ χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐκ χοριάμβου ἐπιτρίτου α΄ καὶ τροχαίου. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς καὶ παράγραφος.

Καί μ᾽ ἀπὸ γῆς.) καὶ ἐμὲ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξώρισε τῆς τρωϊκῆς. ἀπηγοροῦσα ἡ ἀθλία τῇ λύπῃ. τῇ ἑλένῃ τῇ ἀδελφῇ τῶν διοσκούρων. κάστορος καὶ πολυδεύκους. καὶ τῷ πάριδι καταρωμένη. ἐπεί με τῆς πατρώας γῆς, καὶ τῶν οἴκων ἐξῴκισεν. οὐ γάμος. ἀλλὰ ταλαιπωρία δαίμονός τινος κακοποιοῦ. ἥν τινα ἑλένην μήτε τὸ πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν ἤγουν εἰς τοὐπίσω. μήτε ἀφίκοιτο εἰς τὸν πρῶτον οἶκον. Διδοῦσα καταρχ.) πρὸς τὸ ἀποσκοποῦσα ἐστὶν ἡ μετοχὴ τὸ κατάρχ διδοῦσα. τὸ δὲ ἐπεὶ νόσιμον καὶ τὸ τάλαινα ἄπειπον ἄλγει, διὰ μέσου. εἰ καὶ φασί τινες τῶν ψυχρῶν πρὸς τὸ ἄπειπον τὴν μετοχὴν ταύτην εἶναι. Ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν πρίαμε.) ἐλθὼν ὁ πολυμήστωρ πρὸς τὴν ἑκάβην, πρὸς μὲν τὸν πρίαμον ὡς ἀπόντα λέγει μόνον ὦ φίλτατε πρίαμε δίχα τοῦ σύ. πρὸς δὲ τὴν ἑκάβην ὡς ζῶσαν χρῆται τῷ σύ. καὶ θρηνεῖ αὐτήν τε ὡς δούλην. καὶ τὴν πόλιν αὐτῆς ὡς ἁλοῦσαν. καὶ τὴν νεοσφαγῆ πολυξένην. εἶτα γνωμοτυπούμενος λέγει. οὐκ ἔστιν οὐδὲν βέβαιον. οὔτε εὐτυχία. οὔτε ἂν εὐτυχῇ τίς, ἡ κατ᾽ ἐκεῖνον εὐτυχία ἀεὶ παραμένει. ἀλλὰ τῆς μεταβολῆς τῶν πραγμάτων αἰτίους ἡγεῖται τοὺς θεούς. φύρουσι γὰρ καὶ ἑνοῦν αὐτὰ τούτους φησί. καὶ τὸν πλούσιον εἰς τὸ ὄπισθεν ἄγειν, πένητα καθιστῶντες. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πάλιν. τὸν δὲ πένητα εἰς τὸ πρόσθεν φέρειν. ἤγουν πρὸς εὐπορίαν. καὶ πλοῦτον. ποιοῦντας τῶν πραγμάτων σύγχυσιν. ἵνα τούτων ἐν ἀδήλῳ καθεστώτων, μὴ προσέχωμεν αὐτοῖς, ὡς μεταβαλλομένοις. ἀλλὰ τοὺς θεοὺς σεβόμενοι, αὐτῶ μεν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὰ ἀγαθά· καὶ ἡμῖν συμφέροντα. Αἱ περίοδοι δὲ αὗται στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ο΄. ὧν τελευταῖος, ξένω παισὶν, οὕπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισα γόνον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

Τὸ δὲ ἀλλὰ ταῦτα τί δεῖ θρηνεῖν.) οὐχ ὡς οἴονταί τινες σιωπητέον. δυσχεράνας γὰρ ὁ πολυμήστωρ ἄνωθεν πρὸς τὸ ἀβέβαιον τῶν πραγμάτων· καὶ τούτων ἀναθεὶς τὴν αἰτίαν τοῖς θεοῖς, νῦν φησίν· ἀλλὰ ταῦτα ἅπερ ἔφην τί θρηνεῖν δεῖ. οὐδαμῶς προχωροῦντα εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν. τουτέστιν οὐχ ὑπερβαίνει τὰ κακὰ μεταβαλλόμενα· ἀλλ᾽ ἀεὶ κακὰ τυγχάνοντα. τὸ δὲ μεταβάλλεσθαί ποτε ἀπὸ κακοῦ πρὸς τὸ καλὸν, ἔμπροσθεν τοῦ κακοῦ φαμὲν γίνεσθαι.

Ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν Πρίαμε· καὶ σὺ ὦ Ἑκάβη φιλτάτη δακρύω εἰσορῶν σε· τήν τε σὴν πόλιν· καὶ τὴν θυγατέρα σου τὴν θανοῦσαν πρὸ ὀλίγου. φεῦ. θαυμαστικόν. οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστόν· καὶ βέβαιον· οὔτε εὐδοξία καὶ εὐημερία. οὔτε εὐτυχοῦντα τινὰ, μὴ δυστυχήσειν. φύρουσι δὲ καὶ ταράττουσιν αὐτὰ οἱ θεοί, εἰς τοὐπίσω· καὶ ἔμπροσθεν ἐντιθέντες σύγχυσιν· ἵνα ἀγνοίᾳ τοῦ μέλλοντος σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ κακὰ, κατὰ τί δεῖ θρηνεῖν ἐμὲ δηλονότι, οὐδαμῶς προκόπτοντα καὶ προερχόμενα εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν ὅ ἐστιν, οὐ κατόπιν ἐόντα τὰ κακά. σὺ δὲ εἰ κατά τι μέμφῃ ἐμοὶ ἕνεκα τῆς ἀποδημίας, ἐπίσχες σαυτὴν δηλονότι. ἐτύγχανον μὲν ἀποδημῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν τῆς θρᾴκης ὁρίων, ὅτε ἦλθες ὧδε. ἐπεὶ δὲ ἦλθον, αἴροντί μοι. καὶ κινοῦντι τὸν πόδα ἔξω τῶν δωμάτων. εἰς ταὐτὸν ἤτοι ὁμοῦ συμπίπτει. καὶ συναντᾷ ἡ δούλη σου αὕτη. ἀπαγγέλλουσα ἀγγελίας. ὧν

ἀκούων ἀφικόμην. Αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν.) ὦ Πολυμῆστορ, αἰσχύνομαι βλέπειν πρὸς σὲ κατὰ πρόσωπον, κειμένη ἐν τοιαύταις δυστυχίαις. σοὶ γὰρ ᾧ τινι ὤφθην δυστυχοῦσα, αἰδοῦμαι ὀφθῆναι δηλονότι ὑπάρχουσα ἐν ταύτῃ τῇ δυστυχίᾳ, ὅπου εἰμὶ νῦν. καὶ οὐκ ἂν δυναίμην βλέπειν πρὸς σὲ ὀφθαλμοῖς ὀρθῶς ἀτενίζουσιν. ἀλλ' αὐτὸ μὴ νομίσῃς ἔχθραν σου ὦ Πολυμῆστορ. ἄλλως τε καὶ νόμος αἴτιόν τι. λέγω τὸ μὴ βλέπειν γυναῖκας κατὰ πρόσωπον ἀνδρῶν. Αἰδώς μ' ἔχει) ἀγνοοῦντες μικροῦ πάντες ἐνταῦθα τὴν σύνταξιν, σόλοικον ἡγοῦνται. λέγοντες ὡς τυγχάνουσαν ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ αἰδώς μ' ἔχει. τὸ δ' οὕτω συντάσσεται. ἐν τῷ δε γὰρ τῷ πότμῳ καὶ τῇ τύχῃ, ὅπου εἰμὶ νῦν τυγχάνουσα, αἰδώς μ' ἔχει ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς, ᾧ τινι ἐφάνην δυστυχοῦσα. πρὸς τὸ αἰδὼς συντακτέον οὕτως· αἰδὼς γὰρ ἔχει μ' ἐκείνου, ὅτῳ ὤφθην δυστυχοῦσα. τυγχάνουσα ἡ αἰδὼς ἐν τῷ δε τῷ πότμῳ. ὅπου εἰμί. τουτέστιν αἰδοῦμαι θεάσασθαί σε. ἡ δὲ αἰδὼς, οὐκ ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τῆς δυστυχίας ἐστίν. ἐν ᾗ νῦν πρόσκειμαι. ὃ δὲ καὶ κρεῖττόν ἐστι τοῦ προτέρου. Καὶ θαῦμά γ' οὐδέν.) αἰσχύνεσθαί σε δηλονότι. ἀλλὰ τίς χρεία ἐμοῦ σοι. διὰ τί πρᾶγμα μετεπέμψω ἐκ τῶν δόμων, τὸν ἐμὸν πόδα ἤγουν ἐμέ. Ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ.) ἔδει οὕτως εἰπεῖν. ἀλλὰ τίς χρεία σοὶ ἐμοῦ. νῦν δὲ ὁμηρικῷ ζήλῳ, ἀντὶ τοῦ σοὶ σὸν εἴρηκεν. λαμβάνων τὴν εἰς πρόθεσιν ἔξωθεν. ὡς τὸ χρεὼ βουλῆς ἐμέ τε καὶ σέ. ἐπεὶ ἡ οι δίφθογγος κουφίζεται καὶ συναλοίφεται ἔσω κἀνταῦθα σοί. Ἴδιον ἐμαυτῆς.) ἴδιον δή τι ἐμαυτῆς βούλομαι εἰπεῖν πρὸς σὲ, καὶ τοὺς σοὺς παῖδας. τοὺς δὲ ἀκολούθους κέλευσον χάριν ἐμοῦ, μακρὰν κεῖσθαι τῶν

δὲ τῶν δόμων. Κέλευσον τῶν δ' ἀποστῆναι δόμων.) ἀκολουθούντων τῷ πολυμήστορι τῶν αὐτοῦ ὑπηκόων, ἐλθόντι πρὸς τὴν ἑκάβην, ἰδοῦσα αὐτὴ ὡς οὐ δυνηθείη τὸ κατ' αὐτοῦ δρᾶμα τελέσαι τούτων παρόντων, φησὶ πρὸς τὸν πολυμήστορα. κέλευσον ἀπελθεῖν τοὺς σοὺς δούλους, ἵνα σοι λάθρα εἴπω ὃ βούλομαι. καὶ ὃς πεισθεὶς, ὑποχωρεῖτε τοῖς αὐτοῦ δούλοις φησίν, οὐ γὰρ φοβοῦμαι μονωθεὶς ὑμῶν. τουτὶ γὰρ δηλοῖ, τὸ, ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἥδε ἡ ἐρημία. Χωρεῖτε.) ἀποχωρεῖτε. ἐν ἀσφαλεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐν οὐδενὶ φόβῳ ἐστὶν ἥδε ἡ ἐρημία. προσφιλὴς μὲν εἶ σὺ, προσφιλὲς δὲ ἐμοὶ καὶ τόδε τὸ στράτευμα τῶν ἀχαιῶν. ἀλλὰ πρέπει δηλοῦν ἤτοι λέγειν σε τί τὸν εὐτυχοῦντα πρέπει βοηθεῖν τοῖς μὴ εὐτυχοῦσι φίλοις. ὅτι ἕτοιμος εἰμὶ ἐγώ. Πρῶτον μὲν εἰπέ.) διὰ τὸν παῖδα τὸν πολύδωρον, ὃν ἔχεις ἐν τοῖς δόμοις ἐκ τῆς ἐμῆς χειρὸς λαβὼν δηλονότι. ἔκ τε τοῦ πατρὸς, εἰ ζῆ. τὰ δὲ ἄλλα ἐρωτήσω σε κατὰ δεύτερον λόγον. Μάλιστα ζῆ.) κατὰ τὸ μέρος ἐκείνου. ἤγουν ὅσον δι' ἐκεῖνον, εὐδαιμονεῖς. Ω φίλτατε.) ὡς λίαν καλῶς. καὶ ἀξίως σου λέγεις. χλευάζουσα αὐτὸν, ταῦτα φησί. τί οὖν θέλεις ἐκ δευτέρου μαθεῖν ἐξ ἐμοῦ; Εἰ τῆς τεκούσης.) τοῦτο θέλω μαθεῖν, εἰ ὁ υἱός μου μέμνηταί κατά τι ἐμοῦ τῆς τεκούσης ἐκείνου. Ναὶ μέμνηται δηλονότι. καὶ ὡς δὲ κρυφίως ἐζήτει ἐλθεῖν. Ο δὲ χρυσὸς ἀνελλιπὴς καὶ ἀκέραιος ἐστὶν, ὃν ἦλθε φέρων ἐκ τροίας; σῶος ἐστὶν, ἐν τοῖς ἐμοῖς φυλασσόμενος οἴκοις. Σῶσόν νυν αὐτόν.) φύλαττε δὴ αὐτὸν τὸν πλοῦτον. καὶ μὴ ἐπιθύμει τῶν πραγμάτων τοῦ πλησίον. Τὸ νῦν οὐκ ἔστι χρονικὸν ἐνταῦθα. ἀλλὰ συμπερασματικὸν. ἀντὶ τοῦ δὴ λαμβανόμενον. ὥσπερ καὶ τὸ νῦ παραπλήρωμα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τιχῶν. χρῶνται δὲ τῷ νῦ μόνοι οἱ ποιηταί, τῷ δὲ νῦν, καὶ ποιηταί, καὶ λογοποιοί. ἴσθι δὲ ὅτι τὸ μὲν νῦν τὸ χρονικὸν ἀεὶ μακρόν ἐστι. καὶ περισπᾶται. διὸ καὶ τὸ νυνὶ ἐκ τούτου γινόμενον, μακρόν ἐστι. τὸ δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ δή, ἀεὶ βραχύ. καὶ ὀξύνεται μόνον κείμενον. συντεθὲν δὲ ἐγκλίνεται ὡς κἀνταῦθα. διὸ καὶ τὸ τοίνυν ἐκ τούτου γινόμενον, βραχύ ἐστι. Ἥκιστα.) δυναίμην οὐδαμῶς ἐρῶ τοῦ πλούτου τοῦ πλησίον. ἀπολαύσαιμι τοῦ ἰδίου ὦ γύναι. Οἶδας οὖν ἃ εἰπεῖν σοὶ. καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις θέλω; οὐκ οἶδα. τοῦτο δὲ δηλώσεις διὰ τοῦ σοῦ λόγου. Ἀγαπηθήτω ὁ παῖς μου ὑπὸ σοῦ, ὡς νῦν σὺ ἀγαπᾶ ὑπ' ἐμοῦ. κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον λέγει ἀγαπάσθω ὁ πολύδωρος ὑπὸ σοῦ, οὕτως, καθὰ σὺ νῦν φιλῆ ὑπ' ἐμοῦ. κατὰ δὲ τὸ νοούμενον, ὡς σὺ φιλῆ ἀρτίως παρ' ἐμοῦ, οὕτως ἐφιλεῖτο καὶ ὁ πολύδωρος παρὰ σοῦ. Τί χρῆμα.) τί ἐστι τὸ πρᾶγμα ὅπερ ἐστὶ πρέπον εἰδέναι καὶ ἐμὲ, καὶ τὰ ἐμὰ τέκνα. θησαυροὶ παλαιοὶ χρυσοῦ κεκρυμμένοι τῶν πριαμιδῶν τοῦτο ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. θησαυροὶ κεκρυμμένοι τῶν πριαμιδῶν. Ταῦτα ἐστὶν ἅτινά με θέλεις δηλῶσαι τῷ παιδί σου. Ναί. διὰ σοῦ θέλω μηνῦσαι ταῦτα τῷ πολυδώρῳ. ὑπάρχεις γὰρ εὐσεβὴς ἄνθρωπος. Καὶ τὰ τί οὖν χρεία ὑπάρχει τῆς ἐλδύσεως τῶν παίδων. Λυσιτελές ἐστιν ἐὰν σὺ ἀποβαίνῃς, τούτους γινώσκειν. καλῶς εἶπας οὕτως τῇ δὲ τῇ διανοίᾳ. καὶ σοφωτέρως ἐμοῦ. Γινώσκεις ποῦ ἐστι τῆς τρωϊκῆς ἀθηνᾶς ὁ ναός; Ἐκεῖ ἐστιν ὁ χρυσός; Τί τὸ σημεῖον τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐστίν. Μέλαινα πέτρα ὑπάρχει ὑπερκειμένη τῆς γῆς. Ἐπεὶ οὖν ἐπὶ τούτοις θέλεις τί τῶν ἐκεῖ πραγμάτων δηλοποιεῖν μοι; Φυλάξασε τὰ χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλ-

θον τῆς πόλεως θέλω. Ποῦ δῆτα εἰσὶ δηλονότι. ἐντὸς τῶν πέπλων ἔχεις; ἢ κρύψασα ἀλλαχοῦ φυλάττεις; Ἐν τῷ πλήθει τῶν λαφύρων ἐν ταῖς δὲ ταῖς σκηναῖς σώζεται τὰ χρήματα. τὸ δὲ ταῖς δὲ, ἀναφορικόν ἐστι καὶ δεικτικόν. ἡ μὲν οὖν ἑκάβη, δεικτικῶς εἶπε ταύταις ταῖς σκηναῖς. ὁ δὲ πολυμήστωρ ἀναφορικῶς νοήσας, ἐρωτᾷ. ποῦ δὲ αὗται αἱ κατασκηνώσεις τῶν ἀχαιῶν αἱ ναυτικαί. εἰς τὸ αἵδε. στικτέον. τὸ δὲ λοιπὸν ἰδίᾳ κατ᾽ ἐρώτησιν ἐν ὑποστιγμῇ. ναύλοχοι δὲ, τὰ ναύσταθμα. ποῦ δὲ αὗται αἱ στέγαι ἃς λέγεις ἔχειν τὸν χρυσὸν ἄρα τὰ ναύσταθμα τῶν ἑλλήνων. τουτέστιν ἐν ταῖς ναυσὶ λέγεις εἶναι τὸν χρυσόν. πρὸς ὃ ἐπάγει ἡ ἑκάβη. ὅτι οὐ τὰς ναῦς εἶπον στέγας. ἰδίᾳ γὰρ καὶ χωρὶς εἰσὶ δηλονότι αἱ στέγαι τῶν αἰχμαλωτίδων γυναικῶν. τὰ ἔνδον δὲ πιστά. καὶ ἀσφαλῆ. καὶ ἐρημία. καὶ στέρησις ἀρσένων; οὐδεὶς τῶν ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ᾽ ἡμεῖς μόναι. ἀλλὰ βάδιζε εἰς τοὺς οἴκους. καὶ γὰρ οἱ ἀργεῖοι ποθοῦσι λῦσαι τὸν πόδα. ἀντὶ τοῦ τὴν πορείαν τῶν νηῶν, ἐκ τῆς τροίας εἰς τὸν οἶκον. ἵνα πράξας πάντα ὧν χρεία ἐστὶν, εἰς πρᾶξιν ἐλθεῖν. δηλονότι σὲ, ἐπαναστρέψῃς σὺν τοῖς παισὶν, ὅπου κατῴκισας τὸν ἐμὸν υἱόν Πράξας.) πρὸς μὲν τὴν ὑπόληψιν τοῦ πολυμήστορος, ἀντὶ τοῦ ποιήσας νοεῖται. πρὸς δὲ τὴν τῆς ἑκάβης, ἀντὶ τοῦ παθών. πράττω γὰρ καὶ τὸ ποιῶ. καὶ τὸ πάσχω. Οὔπω δέδωκας.) εἰσελθόντος εἴσω τοῦ πολυμήστορος, ἐκτὸς ὁ χορὸς ἱστάμενος τοῦτο φησίν. οὔπω δέδωκας. τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν, καλεῖται μονοστροφικά. μονοστροφικὰ δέ εἰσιν ὡς ἡφαιστίων φησὶν, ὅποσα ὑπὸ μιᾶς στροφῆς καταμετρεῖται. εἰσὶ δὲ τῆς παρούσης στροφῆς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὰ κῶλα ιβ΄. τὸ α΄ ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β΄ παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παιῶνος δ΄, καὶ ἰάμβου. οὕτω δὲ χρὴ γράφειν τὰ κῶλα. ὡς ὑφ' ἡμῶν διῃρέθη. ἵν' ἔχωμεν γνῶναι τίνος εἰσὶ μέτρα. τὸ τρίτον ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτου γ΄ καὶ ἰάμβου. τὸ δ΄ ὅμοιον τῷ β΄. τὸ ε΄ ὅμοιον τῷ γ΄. ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου. καὶ ἰάμβου. τὸ ϛ΄ ὅμοιον καθαρὸν ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον. τὸ ζ΄ ὅμοιον τῷ β΄. τὸ η΄ ἀντισπαστικὸν δίμετρον. ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἀντισπάστου ἐπιτρίτου δ΄ καὶ συλλαβῆς. τὸ θ΄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ α΄ καὶ β΄ ποδὸς χορείου. τὸ ι΄ ἴαμβος τρίμετρος. τὸ ια΄ παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ παιώνων δ΄ δύο καὶ κρητικοῦ. τὸ ιβ΄ ὅμοιον κατὰ πάντα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη. Οὔπω δέδωκας δίκην. ἀλλ' ἴσως δώσεις, λέχριος καὶ πλάγιος. καθά τις εἰς ἄντλον. ἤτοι πέλαγος μὴ ἔχον λιμένα, στερηθήσῃ τῆς προσφιλοῦς ψυχῆς. ἀμαυρώσας καὶ ἀπωλέσας τὴν ζωήν. τὸ γὰρ ὑπέγγυον. ἤτοι τὸ ἠσφαλισμένον τῇ δίκῃ. καὶ τοῖς θεοῖς οὐ συμπίπτει καὶ οὐ καταπίπτει. ὀλέθριον ὀλέθριον κακὸν εἰς ὃ μέλλεις ἐμπεσεῖν δηλονότι. ψεύσει καὶ ἀπατήσει ἡ ἐλπὶς τῆς δὲ τῆς ὁδοῦ. ἡ ἐλπὶς ἐπήγαγέ σε ἀντὶ τοῦ ἤγαγέν σε πρὸς τὸν ἀΐδην τὸν θανάσιμον τὸν τοὺς τεθνεῶτας δεχόμενον. ἰὼ. φεῦ ὦ τάλας ἐν χειρὶ δὲ ἀπολέμῳ καὶ γυναικείᾳ. καταλείψεις τὴν ζωήν.

Οὔπω δέδωκας.) καὶ τοῦτον ἔνιοί φασι τὸν στίχον τὴν ἑκάβην λέγειν ἠρέμα καθ' ἑαυτήν. ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ δῷ, ὧν μέλλει τυγχάνειν. Ἀλίμενόν τις.) τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω συντακτέον τὸ ἀλίμενόν τις, τῷ οὔπω δέδωκας ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην. τιμωρηθήσῃ φησίν, ὥς τις εἰς ἄντλον λέχριος καταπέσῃ ἀπολέσας

τὸν βίον τῆς φίλης καρδίας. Τὸ γὰρ ὕπεγγυον.) δίδυμος οὕτως. τὸ ἀληθὲς φησὶν, οὔτε παρὰ τῇ δίκῃ, οὔτε παρὰ τοῖς θεοῖς ἐμπεσὸν ἀφανίζεται. τοῦτο δὲ διὰ τὸν πολυμήστορα. ὅτι μέλλει τιμωρηθῆναι. πρῶτος ἀρξάμενος τῶν ἀτόπων. ἄλλως. ὕπεγγυον. δίκαιον. ὧδε ὑποστικτέον. τὸ ἠσφαλισμένον φησὶ τῇ δίκῃ καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς οὐ διεκπίπτει. ἤγουν ὃ ἂν κυρώσῃ ἡ δίκη. τοῦτο βέβαιον παρὰ τοῖς θεοῖς. ἤγουν ὅ,τι τιμωροῦσιν οἱ νόμοι ὡς ἄδικον, τοῦτο καὶ θεοὶ τιμωροῦνται. ἐπειδὴ οἱ νόμοι παρὰ θεῶν. καὶ ταῦτα βούλονται τιμωρεῖν. καὶ διεκδικεῖν, ἃ καὶ οἱ θεοί. δικαίως οὖν κολαζόμενος ὁ πολυμήστωρ, καὶ τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς ἔχει. Ἄντλον δὲ λέγει, τὸ πέλαγος. καὶ ἀλίμενον. τὸ λιμένα μὴ ἔχον. Ἄλλως. Τὸ γὰρ ὕπεγγυον. τοῦτο διπλῶς νοητέον. τὸ γὰρ ὕπεγγυον καὶ φανερὸν τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς, ὀλέθριον κακόν. ἤγουν ὅπερ ὁμολογουμένως οἱ θεοὶ κακὸν ἡγοῦνται. καὶ μισοῦσιν, οὐ συμπίπτει. καὶ συμπίπτει ἤγουν οὐκ εἰς λήθην ἔρχεται. ἀλλὰ κολάζεται ὑπ' αὐτῶν. καὶ πάλιν. τὸ γὰρ ὕπεγγυον ὂν φανερὸν. καὶ ὁμολογούμενον ὀλέθριον κακὸν, οὐ συμπίπτει. καὶ συνέρχεται τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς. ἤγουν οὐκ ἀποδεκτὸν αὐτοῖς ἐστιν. οἱ μὲν γὰρ ἀγαθοὶ, καὶ δίκαιοι. τὸ δ' ἄδικον, καὶ κακόν. Ἀμέρσας.) στερηθείς. μέρδω ἐνεστὼς παρὰ ποιηταῖς. τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς μαρμαίρω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμέρδω. ἤμερδον παρατατικός. ἀμέρσω μέλλων. ἤμερσα ἀόριστος. ἀμέρσας μετοχή. γίνεται δὲ τὸ μέρδω, ἀπὸ τοῦ μερίζω κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι. καὶ ἐκβολὴ τοῦ σ τοῦ ἐν τῷ ζ. τὸ λευκὸν γὰρ καὶ λαμπρὸν μερίζει. καὶ διαιρεῖ τὴν ὄψιν εἰς τὰ ὁρατά. Ψεύσασ' ὁδοῦ.) ἡ ἐλπὶς ταύτης τῆς ὁδοῦ. ἥτις ἐλπὶς ἤγαγέ σε ἐπὶ ὀλέθριον κακὸν

πρὸς τὸν αἴδην τὴν θανάσιμον ἀπατήσειε. Ὦ μοι τυφλοῦμαι.) ἔνδον τυφλούμενος βοᾷ. φεῦ μοι πηροῦμαι τὴν ὄψιν τῶν ὀφθαλμῶν ὁ ἄθλιος ἐγώ. Ἠκούσατε τὸν τοῦ πολυμήστορος κλαυθμὸν ὦ φίλαι; Ὦ μοι λίαν αὖθις. ὦ τέκνα ἕνεκα τῆς ἀθλίας σφαγῆς. Ὦ φίλαι ἐνήργηται νέα κακὰ ἐντὸς τῶν δόμων. Ἀλλ' οὐδαμῶς ἀποδράσητε ταχεῖ ποδί, ἤγουν φθάσω. καὶ καταλήψομαι ὑμᾶς ταχεῖ ποδί. καὶ οὐ μὴ διαφύγητε. πλήττων γὰρ καταβαλῶ τὰ θεμέλια τῶν δόμων τούτων. Ἰδοὺ βαρείας. βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον. καὶ τοῦτον δέ τινες τὸν στίχον, ἀπὸ τοῦ πολυμήστορος φασὶ λέγεσθαι. ὡς βάλλοντος λίθους ἐν τοῖς οἰκήμασιν, ἵνα παίει τὰς αἰχμαλώτους. τὸ δὲ βούλεσθ' ἐπεισπέσομεν τοῦ ἡμιχορίου. θέλετε ἵνα ἐπέλθωμεν, ἐπεὶ ὁ καιρὸς καλεῖ, ὥστε παρυπάρχειν τῇ ἑκάβῃ. καὶ ταῖς τρωϊκαῖς γυναιξὶ βοηθούς; Βαρείας.) βαρέως ἐμπιπτούσης. ἐπεισπίπτειν δὲ τὸ μετὰ σφοδρᾶς ὁρμῆς εἰσέρχεσθαι. Ἀράσσε.) πλῆττε. μηδαμῶς ἀκριβολογοῦ. καὶ ἔλεε, ἐκριζῶν τὰς πύλας. οὐδέποτε γὰρ τὸ φαεινὸν φῶς ἐμποιήσεις. καὶ ἐνθήσεις τοῖς ὀφθαλμοῖς. οὐ δὲ τοὺς παῖδας θεάσῃ ζῶντας οὓς ἐφόνευσα ἐγώ. Ἦ γὰρ καθεῖλες.) ἆρα νενίκηκας τὸν πολυμήστορα. καὶ κρατεῖς τοῦ φίλου ὦ δέσποινα. καὶ πεποίηκας ὁποῖα λέγεις; Ὄψει.) θεάσῃ αὐτὸν ταχέως ὑπάρχοντα ἔμπροσθεν τῶν δωμάτων τυφλόν. ἐν τυφλῷ καὶ παραφερομένῳ ποδὶ βαδίζοντα. θεάσῃ καὶ τῶν δύο παίδων τὰ σώματα. οὓς ἐφόνευσα ἐγὼ σὺν ταῖς τρωάσι γυναιξί. δέδωκε δέ μοι τιμωρίαν. ὁρμᾷ δ' ὡς ὁρᾷς οὗτος ἐκ τῶν οἴκων. ἀλλὰ μακρὰν ἀπελεύσομαι. καὶ μακρὰν στήσομαι τοῦ δυσμαχωτάτου θρηκὸς θυμῷ παῤῥεομένου.

Τυφλῷ σέ χοντι.) τυφλῷ ποδὶ πορευόμενον. ἤγουν διὰ ποδὸς, μὴ ὑποβλεπόντων ὀφθαλμῶν ὁδηγουμένου· ὥσπερ γὰρ οἱ μαινόμενοι ἔνθα καὶ ἔνθα φέρονται, οὕτω καὶ οἱ τυφλοί, διὰ τοῦτο παραφόρῳ ποδί φησιν. ἤγουν παραφερομένῳ. καὶ οὐκ ὀρθῶς βαδίζοντι. ἀλλὰ τῷ τυφλωμένῳ, διὰ τὸ τετυφλῶσθαι αὐτόν. Ὤμοι ἐγώ.) σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαίων στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων. κα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Ὤμοι ἐγώ. πᾷ βῶ. πᾷ στῶ.) τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται μονοστροφικὰ ὡς εἴρηται. καλεῖται δὲ καὶ μετρικὰ ἄτακτα. διότι μέτρῳ μὲν ἠγάπηται. οὔτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλληλα, οὔτε ἀνακύκλωσιν. εἰσὶ τὰ παρόντα καὶ συστηματικὰ κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους. τὰ κῶλα δὲ πάντα λγ. τὸ α μονόμετρον χοριαμβικόν. τὸ β ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν. εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ σπονδείων. τὸ γ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ παίωνος δ ἀντισπάστου. καὶ διϊάμβου. τὸ δ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τοῦ α ποδὸς ἑξασυλλάβου. τὸ ε δακτυλικὸν ἑξάμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν ἐκ σπονδείων. τὸ ς ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐκ παίωνος α. χοριάμβου. καὶ β συλλαβῶν ἀδιαφόρων. καλεῖται δὲ καὶ προσῳδιακόν. τὸν παίωνα ἔχων ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. τὸ η ὅμοιον ἐκ παίωνος τρίτου α. καὶ ἐπιτρίτου ἐξ ἀντισπάστου. καὶ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον. βραχυκατάληκτον. ἐξ ἀντισπάστου. καὶ ἐπιτρίτου γ. καὶ ἰάμβου. τὸ θ ὅμοιον ἐκ παίωνος τρίτου α. καὶ ἐπιτρίτου δ. καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ

βούλει ἐστὶ ἰωνικόν· ὁ γὰρ παίων οἰκεῖος μᾶλλον ταῖς ἰωνικοῖς· τὸ ι΄ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον ὑπερκατάληκτον· ἤτοι πενθημιμερές· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὴ βάσις· τὸ ια΄ χοριαμβικὸν· ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου· καὶ ἰάμβου· τὸ ιβ΄ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν· ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ ιγ΄ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· καὶ χοριάμβου· τὸ ιδ΄ χοριαμβικὸν ὅμοιον τῷ ια΄· εἰ δὲ βούλει καὶ δακτυλικὸν πενθημιμερὲς ἀρχιλόχειον· τὸ ιε΄ δακτυλικὸν τρίμετρον· τὸ ις΄ προσοδιακὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ μείζονος καὶ χοριάμβου· τὸ ιζ΄ χοριαμβικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν· εἰ δὲ βούλει καὶ δακτυλικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον· τὸ ιη΄ παιωνικὸν ἡμιόλιον· ἐκ παίωνος α΄ καὶ σπονδείου· τὸ ιθ΄ ἀντισπαστικὸν· δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρίτου δ΄ καὶ σπονδείου· εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον· τὸ κ΄ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἐπιτρίτου δ΄ δύο· καὶ ἀναπαίστων διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ κα΄ χοριαμβικὸν ἡμιόλιον καθαρόν· τὸ κβ΄ δίμετρον ἀντισπαστικὸν καταληκτικόν· φερεκράτειον ἐξ ἀντισπάστων καὶ κρητικοῦ, ἤτοι ἀμφιμάκρου· τὸ κγ΄ ἰαμβικὴ βάσις· ἤτοι μονόμετρον· τὸ κδ΄ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ κε΄ ὅμοιον· τὸ κς΄ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές· τοῦ γ΄ ποδὸς χορείου· τὸ κζ΄ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος, καὶ κρητικοῦ· τὸ κη΄ δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ σπονδείων· τὸ κθ΄ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου β΄ ἀντισπάστου· καὶ συλλαβῆς· τὸ λ΄ ἰαμβικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον· τὸ λα΄ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος· ἡμιόλιον· τὸ λβ΄ ἰαμβικ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κον δίμετρον· βραχυκατάληκτον· τὸ λγ΄, ὅμοιον· ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῷ τέλει.

Ὤμοι ἐγώ· ποῦ πορθμεύω· ποῦ στῶ· ποῦ κέλσω· ἤτοι προσπελάσω· κυρίως ἐστὶ τὸ ναῦν προσορμίσαι τινὶ ὑφόρμῳ τόπῳ· ἐξοκεῖλαι δὲ τὸ ἐκβληθῆναι τὴν ναῦν, ἔξω τοῦ λιμένος· ὑπόκειται ἐστὶ ὁ πολυμήστωρ τετραποδίζων· διὸ φησὶ τετράποδος βάσιν θηρὸς τιθέμενος· ποίαν παρέλθω ὁδόν· ἄρα ταύτην· ἄρα ἐκείνην· ἄρα τὴν δε·

Κατ᾽ ἴχνος·) ἴχνος ὁ τύπος τοῦ ποδός· καὶ ἀπὸ τούτου ὁ πούς· ἀφ᾽ οὗ πάλιν ἴχνος καὶ ἡ πορεία· ἐπεὶ διὰ τῶν ποδῶν, καὶ ἡ πορεία γίνεται, λέγεται τὸ ἴχνος κατὰ μεταφορὰν, ἀπὸ τῶν ποδῶν· καὶ ἐπ᾽ ἄλλων· οἷον ἴχνη χειρῶν· καὶ ἴχνος ἀνθρώπου· καὶ ἴχνος παλαιᾶς αἰτίας παρὰ σοφοκλεῖ· καὶ ἴχνη ἀγαλμάτων· καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πάντων τῶν ἀμυδρῶς· καὶ ἐν τύπῳ φαινομένων·

Ὤμοι ἐγώ·) ἄθλιος εἰμὶ ἐγὼ δηλονότι· ποῦ ἔλθω· ποῦ σταθῶ· ποῦ πλησιάσω· ποιούμενος ἐπὶ χεῖρα κατ᾽ ἴχνος· ἤτοι κατὰ τοὺς πόδας βάσιν· καὶ πορείαν θηρὸς ὀρεινοῦ· ὥσπερ τὰ θηρία τέτταρσι ποσὶ χρῶνται πρὸς βάδισιν οὕτω καὶ αὐτὸς χερσὶ, καὶ ποσὶ, χρήσομαι· δέον δὲ εἰπεῖν καὶ κατ᾽ ἴχνος, ἀσυνδέτως εἶπε· ποίαν ὁδὸν δηλονότι ἐξαλλάξω· καὶ περιπατήσω· ἢ ταύτην· ἢ τὴν δε· χρήζων· καὶ θέλων καταλαβεῖν τὰς ἀνδροφόνους ἰλιάδας· αἳ διώλεσαν ἐμέ· τάλαιναι τάλαιναι θυγατέρες τῶν φρυγῶν· ὦ κατάρατοι· εἰς ποῖον μέρος τῶν βαθυτάτων τόπων· καὶ καταδύσεων διὰ φυγῆς ἐλθοῦσαι δηλονότι, πτώσσουσιν· ἤτοι συστέλλονται· καὶ κρύπτονται ἐμέ· ἀντὶ τοῦ δι᾽ ἐμέ· εἴθε ὦ ἥλιε θεραπεύσαις τὸ βλέφαρον τῶν ὀμμάτων ἐμοῦ τὸ αἱματηρόν· ἐλευθερώσας τυφλὸν φέγγος· ἀντὶ τοῦ τοὺς τυφλοὺς τούτους ὀφθαλ

Ὀλέθριον κοίταν.) ὀλέθριον κοίτην λέγει, οὐχ ὅτι ἡ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἔκειτο τὰ τέκνα αὐτοῦ, ὀλέθριος· ἄτυχος γὰρ ἦν· ἀλλὰ διότι φονευθέντα τὰ τέκνα ἔκειντο ἐν αὐτῷ, διὰ τοῦτο τὸν τόπον λέγει ὀλέθριον, ἀπὸ τοῦ τῶν τέκνων πάθους τὴν προσηγορίαν αὐτῷ τιθείς. Ὦ τλῆμον. ὥς σοι.) ὦ ἄθλιε δυσβάστακτα σοι λίαν πέπρακται καὶ κά. καὶ σοὶ τῷ πράξαντι δηλονότι αἰσχρά, χαλεπὰ τὰ ἐπιτίμια. ἤγουν τὰς τιμωρίας ἔδωκεν ὁ θεός, ὅς πε-στι σοι ἐπαχθής. καὶ κακωτικός. Αἶ αἶ. ἰὼ ἐρήκης.) καὶ τὰ τοιαῦτα κῶλα ὅμοια ἐστὶ τοῖς εἰρημένοις μονοστροφικά. καὶ μετρικὰ ἄτακτα. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς ὅλης στροφῆς. κβ. τὸ α΄ ἰαμβικὸν μονόμετρον. τὸ β΄ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον. τρίμετρον καταληκτικὸν. ἐξ ἐπιτρίτου α΄ καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. μονόμετρον τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἐπιτρίτου α΄, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ ἀμφιβράχεος. τὸ γ΄ προσοδιακὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ. ἀπὸ μείζονος χοριαμβικοῦ πεντασυλλάβου. καὶ ἴαμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δ΄ ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ ε΄ ὅμοιον τῷ ϛ΄. ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ γ΄ ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ζ΄ δακτυλικὸν δίμετρον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά, ὥς φασιν οἱ μετρικοί. τὸ η΄ ἰωνικὸν ἀπ᾿ ἐλάττονος ἡμιόλιον. εἰ δὲ βούλει παιωνικόν. τὸ θ΄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὅμοιον τῷ ϛ΄. τοῦ γ΄ ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ι΄ ἰαμβικὸν μονόμετρον. τὸ ια΄ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ιβ΄ δίμετρον ἀκατάληκτον. καλεῖται δὲ ταῦτα ὡς Ἡφαιστίων φησίν, ἀνακρεόντεια καὶ ἀμφότερα. τὸ ιγ΄ περίοδος. δύο γάρ εἰσι τροχαῖοι. καὶ δύο ἴαμβοι. καὶ καλεῖται τοῦτο τὸ κῶλον περίοδος. εὕρηται δὲ καὶ ἀντεστραμμένον.

στραμμένον. τὸ ιδ, χοριαμβικὸν ἡμιόλιον. ἐκ χοριάμβου καὶ σπονδείου. εἰ δὲ βούλει δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. ὃ καλεῖται ἀλκμανικόν, τὸ ιε τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ις ἀσυνάρτητον. ἐκ τροχαϊκῆς, καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ ιζ. παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων πρώτων δύο. τὸ ιη. τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς ὃ καλεῖται εὐριπίδειον. ἢ ληκύθιον. τὸ ιθ. δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς ἀλκμανικόν. τὸ κ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς τοῦ α ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ κα, παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ δύο παιώνων πρώτων. τοῦ α πεντασυλλάβου. καὶ τροχαίου. τὸ κβ, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ἤτοι ἑφθημιμερὲς ἐκ χοριάμβου. καὶ κρητικοῦ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Ἰὼ θρῄκης, ὦ γένος θρᾳκικὸν ὁπλοφόρον. ὁρμητικὸν εἰς τὸν πόλεμον. καὶ ἐνθουσιαστικόν. διασῳζόμενον. καὶ κρατούμενον ὑπὸ τοῦ ἄρεος. ἰὼ ἀχαιοί. ἰὼ ἀγάμεμνον. καὶ μενέλαε, βοῶ φωνῶ. ἔλθετε. ἔλθετε ἕνεκα τῶν θεῶν. ἀκούει τις. ἢ οὐδεὶς κλύων βοηθήσει. τί βραδύνετε; αἱ γυναῖκες ἔφθειράν με αἱ αἰχμαλώτιδες. χαλεπὰ ἐπάθομεν. οἴμοι ἕνεκεν τῆς ἐμῆς βλάβης. εἰς ποῖον μέρος πορευθῶ, εἰς τὸν αἰθέρα ἀναπτάμενος τὸν ὑψηλὸν ἀΐξω, εἰς τὸ ἐν ὕψει κείμενον οἴκημα. ἔνθα ὁ ὠρίων ἢ ὁ σείριος ἀφίησιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν λαμπηδόνας πυρὸς φλόγας ἢ ἀΐξω ὁ τάλας εἰς τὸν πορθμὸν τὸν μελανόχρωτα τοῦ ᾅδου. Ἀπορία. ἀποροῦσί τινες πῶς ἐνταῦθα ὁ πολυμήστωρ ὠρίωνος, καὶ σειρίου ἐμνήσθη. καὶ μηδενὸς ἄλλου τῶν ἄστρων. καὶ φασὶν ὅτι ὠρίωνος μὲν ἐμνήσθη ὡς κυνηγοῦ. ἅτε καὶ αὐτὸς τοῖς τοιούτοις χαίρων ὡς βασιλεύς. φασὶ γὰρ οἱ ποιηταὶ περὶ τοῦ ὠρίωνος, ὡς κυνη-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γος ὤν, ὑπὸ σκορπίου δηχθεὶς ἀνῃρέθη. ὃ παρ᾽ ἀρτέμιδος ἠράσθη. τοῦ δὲ θηρίου ὡς καυστικοῦ. διακαὴς γὰρ ἦν καὶ αὐτὸς τῷ πάθει. καὶ δυσχεραίνων ἀπαραμύθητα. καὶ ἀπολέσθαι ζητῶν. Πορθμόν.) οἱ μὲν φασὶν ὡς πορθμὸς κυρίως, ἡ μέσον δύο γαιῶν θάλασσα. νῦν δὲ καταχρηστικῶς πορθμὸν τὸν τόπον καλεῖ. ἐγὼ δὲ φημὶ διὰ τὴν ἀχερουσίαν λίμνην τοῦτο λέγεσθαι. καὶ μαρτυρεῖ τὸ προηγούμενον ὡς οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ τὸ ἐς ἀΐδα πορθμὸν, ἀλλ᾽ ἢ πορθμὸν τὸν ἐς τοῦτον τὸν τόπον τοῦ ἄδου φέροντα. Σύγγνωσθ᾽ ὅταν.) αἱ ἑξῆς αὗται περίοδοι εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρπϛ̄. ὧν πλουταῖος ἔχοντ᾽ ἴδοιμεν. τῶν δ᾽ ἀφέμενοι πόνων. μετὰ δὲ τὸν θ̄ στίχον κῶλον ὅμοιον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Σύγγνωσθ᾽ ὅταν.) ὅταν τις φησὶ πάθη κακὰ μείζονα ἢ δύναται βαστάσαι, συγγνωστέον ἐστὶν αὐτῷ τὸ ἐξαπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ζωῆς. ἄλλως συγγνωστὸν ἔδει εἰπεῖν. ἐκφέρει δὲ πληθυντικῶς. ἀττικῶς. καὶ τοῦτο ζητῶν εὑρήσεις παρὰ πᾶσι καὶ ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς. ἡ δὲ σύνταξις. ὅταν πάθῃ τις κακὰ κρείσσονα ἢ φέρειν καὶ ὑπομένειν αὐτὰ, συγγνωστά. καὶ συγγνώμης ἄξιόν ἐστιν, ἀπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ταλαίνης ζωῆς. τουτέστιν, ὁ κακοῖς συνὼν ἀφορήτοις, συγγνωστέος ἐστὶν ἀποθανών. τοῦτο δὲ εἶπεν ὁ χορὸς διὰ τὸν πολυμήστορα. στερηθέντα τῶν τέκνων καὶ τυφλωθέντα. καὶ ἀπολεγόμενον τὸ ζῆν, ἐξ ὧν αὐτὸς ἄνωθεν πρὸ τοῦ χοροῦ ἐδήλωσεν. εἰς αἰθέρα, ἢ εἰς ἅδην ὁρμῆσαι βουλόμενος. Κραυγῆς ἀκούσας.) τῆς φωνῆς ἀκούσας παρεκινόμην. οὐ γὰρ ἠρέμα ἤχησεν ἡ θυγάτηρ τῆς πέτρας ἠχώ. ποιοῦσα ταραχήν. εἰ δὲ μὴ εἰδάν-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μεν ὅτι ἐπορθήσαμεν τὴν τροίαν. ἐφοβήθημεν ἂν οὐ μικρῶς. ἔφοδον νομίζοντες εἶναι τῶν πολεμίων.

Οὐ γὰρ ἥσυχος.) βοῆς ἐν ὄρει γινομένης, πληττόμεναι αἱ πέτραι ἀντηχοῦσι. διὸ καὶ θυγατέρα πέτρας καλεῖ τὴν ἠχώ. Ω φίλτατε.) ὑποστροφὴ καὶ ἐπεμβολὴ τὸ σχῆμα. ἀκούσας τῆς φωνῆς σου ὦ ἀγάμεμνον αἰσθάνθην. βλέπεις ἅτινα πάσχομεν; Εα.) ἐκπληκτικόν. ὦ δύστηνε. ὑποκρίνεται ἀγνοεῖν, ἵνα κατὰ τὸ δίκαιον ὑπὲρ τῆς ἑκάβης εἴπῃ. μὴ γνωσθεὶς, ὅτι προωμίλησεν αὐτῇ δόξῃ αὐτῇ χαρίζεσθαι. Ω δύστηνε.) ὦ ἄθλιε πολυμῆστορ. τίς ἔφθειρέ σε. τίς ἐποίησε τὸ ὄμμα τυφλόν. τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν αἱματηρὰς ποιήσας. καὶ τοὺς δὲ τοὺς παῖδας τίς ἔκτεινεν. ὄντως μέγαν θυμὸν ἐκέκτητο ὃς σὲ καὶ τοὺς σοὺς παῖδας ὅστις ἄρα ὑπῆρχεν. Εκάβη με.) ἡ ἑκάβη σὺν ταῖς αἰχμαλώτισι γυναιξὶν ἔφθειρεν. οὐκ ἀπώλεσε μικρῶς. ἀλλὰ μεγάλως. καὶ μεῖζον ἀπωλείας.

Τί φής.) τοῦτο πρὸς τὸν πολυμήστορα. κατ᾽ ἐπίκρισιν δὲ τὸ σχῆμα. εἶτα πρὸς τὴν ἑκάβην ἀποστρέφεται. καὶ φησί. σὺ τὸ δὲ ὡς λέγει τὸ ἔργον ἐποίησας. σὺ τὴν τόλμαν ὦ ἑκάβη τὴν δὲ ἐτόλμησας τὴν ὑπερβολικήν;

Ωμοι.) φεῦ τί πρᾶγμα λέγεις. ἆρα πλησίον ἐστί που ἡ ἑκάβη, δήλωσον. καὶ λέξον ποῦ ἐστιν. ὅπως ἁρπάσας αὐτὴν διὰ τῶν χειρῶν διασπαράξω. καὶ αἱματώσω τὸ σῶμα αὐτῆς. Οὗτος. τί πάσχεις.) ὦ οὗτος. τί ποιεῖς. Πρὸς θεῶν σε λίσσομαι.) ἕνεκεν τῶν θεῶν σε παρακαλῶ. ἄφες με ἐπαλαγεῖν αὐτῇ τὴν μαινομένην χεῖρα. Ισχε.) ἐπέχε σεαυτόν. ἐκρίψας τῆς καρδίας τὴν βαρβαρότητα. Τὸ βάρβαρον.) πολλάκις ἀντὶ προσηγορικοῦ ὀνόματος θηλυκοῦ μονογενοῦς, τίθεται

οὐδέτερον. οἷον τὸ σοφὸν τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἡ σοφία. τὸ αὐτεξούσιον. ἤγουν ἡ αὐτεξουσιότης. τὸ βάρβαρον ἀντὶ τοῦ ἡ βαρβαρότης. λέγ᾽ ὡς ἀκούσας.) λέγε μοι. ἵνα ἀκούσας ἀμφοτέρων, σοῦ καὶ τῆς ἑκάβης, κρίνω δικαίως ἀντὶ τίνος ταῦτα πανθάνεις. λέγοιμ᾽ ἄν.) εἴποιμι ἄν σοι δηλονότι. ὑπῆρχε τίς ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ πριάμου νέος. πολύδωρος τοὔνομα. υἱὸς τῆς ἑκάβης. ὅν τινα ὁ πατὴρ ὁ πρίαμος ἔδωκέ μοι ἀπὸ τῆς τροίας, ἀνατρέφειν ἐν τοῖς ἐμοῖς δόμοις. ὑποψίαν ἔχων τῆς τρωϊκῆς κρατήσεως. τοῦτον τὸν πολύδωρον ἐφόνευσα. ἀντὶ τίνος δὲ αἰτίας ἐφόνευσα αὐτὸν, ἄκουσον. Προκατάστασις τὸ σχῆμα. ἔδεισα ἵνα μὴ ὁ παῖς καταλειφθεὶς σὸς ἐχθρὸς, συνάξῃ τὴν τροίαν. καὶ συνοικίσῃ ἐκ δευτέρου. οἱ δὲ ἀχαιοὶ μαθόντες τινὰ ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ πριάμου ζῶντα. κινήσειαν πάλιν ναυτικὸν εἰς τὴν γῆν τῶν τρώων. καὶ μετὰ ταῦτα ἀφανίζοιεν ταῦτα τὰ χωρία τῆς θρᾴκης, λείας ἀπελαύνοντες. τοῖς δὲ γείτοσιν ἡμῖν τῶν τρώων, ὑπάρξει κακόν. ἐν ᾧ κακῷ, ἀρτίως ἐπάσχομεν. ἡ ἑκάβη δὲ μαθοῦσα τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς, τοιῷδε δόλῳ ἤγαγεν ἐμὲ, ὡς λέξουσα τοὺς θησαυροὺς τοῦ χρυσοῦ, τῶν υἱῶν τοῦ πριάμου, κεκρυμμένους ἐν τῇ τροίᾳ. ἐμὲ δὲ μόνον σὺν τοῖς τέκνοις, εἰς τοὺς οἴκους εἰσφθείρει. ὅπως μὴ ἄλλος τις αὐτὸς γνοίη τάδε. ἐκάθισα δὲ ἐν μέσῳ τῆς κλίνης, κλίνας τὸ γόνυ. πολλαὶ δὲ χεῖρες. (ἤγουν γυναῖκες, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ὡς τὸ τοίην γὰρ κεφαλὴν. ἀντὶ τοῦ ἄνδρα) πολλαὶ δὲ κόραι τρώων παρθένοι ἐκάθηντο. αἱ μὲν, ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς. αἱ δὲ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, καθὰ ποιοῦσιν εἰς φίλους. κρατοῦσαι τὸ ὕφασμα (ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦντος τῆς κερκίδος, τὸ ποιούμενον ὠνόμασε) τῆς μακεδονικῆς χει

ρες ἐπῄνουν ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου θεώμεναι. τὰ δὲ τὰ ἱμάτια. ἄλλαι δὲ τὸ θρακικὸν ἀκόντιον θεωροῦσαι. τοῦτο γὰρ εἶπε κάμακα, μεμονωμένον ἐποίησαν τοῦ διπλοῦ ἐνδύματος. τοῦ ἀκοντίου. καὶ τοῦ ὑφάσματος.

Ὅσαι δὲ) ὁπόσαι δὲ ἦσαν τοκάδες. ἤγουν μητέρες τὰ ἐμὰ παιδία λαβοῦσαι, ὡς εὐειδῆ ὄντα ἐθαύμαζον, ἄλλη τῇ ἄλλῃ ἀνὰ μέρος ἀποδιδοῦσαι. ὅπως ἐμοῦ τοῦ πατρὸς πορρωτάτω γένοιντο. καὶ εὐχερίσατα αὐταῖς.

Κἆτ' ἐκ γαλήνης.) καὶ εἶτα ἐκ κολακευτικῶν. καὶ ἡσύχων προσφωνημάτων πῶς νομίζεις, κεντοῦσι τοὺς παῖδας. λαβοῦσαι ξίφη ἐκ τῶν ἱματίων. καλῶς δὲ πρῶτον ἀπέκτειναν τοὺς παῖδας, ἵνα ὁρῶν ὁ πατὴρ ἀνιῷτο. Αἱ δὲ πολεμίων.) αὗται δὲ ξυλλαβόμεναι τρόπον ἤτοι δίκην ἐχθρῶν, κατεῖχον τὰς ἐμὰς χεῖρας. καὶ τοὺς πόδας. τοῖς παισὶ δὲ τοῖς ἐμοῖς βοηθῆσαι θέλων ἐγώ, εἰ μὲν τὸ πρόσωπον ἐξανίστων, ἀπὸ τῆς κόμης ἐκεῖναι ἐκράτουν. εἰ δὲ ἐκίνουν τὰς χεῖρας, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν κωλυόμενος, οὐδὲν ἐπλείουν ὁ ἄθλιος. τὸ ἔσχατον δὲ βλάβος, τοῦ βλάβους πλέον ὑπῆρχεν. ἐποίησαν χαλεπά. περόνας λαβοῦσαι αἱ γυναῖκες, κεντοῦσι τὰς ἀθλίας κόρας τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. καὶ αἱματηρὰς ποιοῦσιν. εἶτα κατὰ τοὺς οἴκους φυγάδες γενόμεναι ἐπορεύθησαν. ἐκπηδήσας δ' ἐγὼ καθάπερ θήρ, ἐδίωκον τὰς φονικὰς κύνας. ἐξετάζων καὶ ἐρευνῶν πάντα τὸν τοῖχον καθὰ κυνηγός, κρούων. τύπτων. τοιαῦτα ἔπαθον σοῦ χάριν σπουδάζων τὸν ἐχθρόν σου φονεῦσαι ὦ Ἀγάμεμνον. ἵνα δὲ μὴ εἰς πολὺ ἐκτεταμένους ἐξαπλῶ τοὺς λόγους ἐάν τις τῶν παλαιῶν ἐβλασφήμησε τὰς γυναῖκας, ἢ ἀρτίως ἐστί τις λέγων κακῶς, ἢ ἀπόκειται λέγειν, ταῦτα πάντ' ἐ-

γῶ συναθροίσας καὶ συντόμως συλλαβὼν, εἶπε· οὔτε γὰρ θάλασσα οὔτε γῆ ἀνατρέφει τοιόνδε γένος. ὁ δὲ διόλου συντυχὼν τῷ γένει τῶν γυναικῶν, ὃ λέγω γινώσκει καλῶς. Θανάσιμον μόρον.) μόρος οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη ὡς ἔχει κἀνταῦθα. οὐ γὰρ ἔστι λέγειν θανάσιμον θάνατον. Θανάσιμον.) τὰ ἐπίθετα ἢ ἕτερόν τι δηλοῦσι τῶν ὀνομάτων ἐφ' ὧν λέγονται. ἢ τὴν αὐτὴν αὐτοῖς ἔχουσι σημασίαν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου λέγεται. ἢ ἑτέραν αἰτίαν ἔχει καθ' ἣν λέγεται, ὡς ἐνταῦθα ὁ θανάσιμος ἐπιθετικῶς λεγόμενον. οὔτε ἕτερόν τι σημαίνει. ἢ ὁ θάνατος ἐσήμαινεν. οὐ ταυτὸ σημαῖνον αὐτῷ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου λέγεται. οὐ γὰρ ἔστι ποτὲ θάνατος μὴ θάνατον ἐμποιῶν. οὔτε ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἔχει καθ' ἣν λέγεται. ὥστε ἀρκοῦντος τοῦ θανάτου τῷ λόγῳ, τὸ θανάσιμος περιττῶς κεῖται. κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν. Πολλαὶ δὲ χεῖρες.) κόραι λέγω τρῳάδων. ἤγουν νέαι καὶ παρθένοι ἐκάθηντο. αἱ μὲν, ἐξ ἀριστερῶν. αἱ δ' ἔνθεν. ἤγουν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς ὡς δὴ παρὰ φίλῳ, κρατοῦσαι τὴν κερκίδα. ἀντὶ τοῦ ὕφασμα τῆς μακεδονικῆς χειρὸς, ἐπῄνουν βλέπουσαι ὑπὸ τὰς αὐγὰς ἤγουν ὑπὸ τὸ φῶς, τοὺς δὲ τοὺς πέπλους. Τὸ δὲ χεῖρες, καὶ τὸ κόραι ἐκ παραλλήλου. Κερκίς.) τὸ ὕφασμα ἐνταῦθα. ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον. κερκὶς γὰρ κυρίως ὁ ἄτρακτος ἐν ᾧ ὑφαίνουσιν. Διπτύχου.) δίπτυχον στόλισμα λέγει, ἤτοι τὴν σπάθην. καὶ τὸν πέπλον. ἢ τὴν σπάθην μόνην. διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν δίσομον. Πλήθει γυναικῶν.) ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν κωλυόμενος δηλονότι, οὐδὲν ἤνυον ὁ ἄθλιος. Τοιάδε σπεύδων.) τοιάδε πέπονθα ὦ Ἀγάμεμνον. σπεύδων εἰς τὴν σὴν χάριν. καὶ πολέμιον σὸν κτα-

νῶν, σπεύδω ἐγώ· ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον. Μηδὲν θρασύνου.) μετριοφροσύνη ἐνταῦθα τοῦ χοροῦ. τῷ γὰρ εἰπεῖν πολλαὶ μὲν ἡμῶν εἰσὶ καλαὶ καὶ μὴ συναριθμῆσαι ταῖς καλαῖς ἑαυτὰς, ἀλλὰ τῶν κακῶν, τὸ πεφύκαμεν, τὸ μέτριον ἐνταῦθα ἔδειξεν. τὸ πολλαὶ ἱκανὸν ἦν καὶ μόνον, τετελεσμένον ποιῆσαι τὸν λόγον. νῦν δὲ ἐπάγει καὶ τὸ αἱ μὲν, καὶ ποιεῖται τὸν λόγον ὡς ἀπ᾽ ἄλλης ἀρχῆς. ἵνα οἰκειότερον ἀποδοθῇ πρὸς αὐτὸ, τὸ αἱ δὲ. Μηδὲν θρασύνου.) μηδαμῶς ἐπαίρου, μὴ δὲ τοῖς σαυτοῦ λόγοις συναγαγὼν καὶ συμμίξας, οὕτως ὅλον τὸ γένος μέμφῃ τῶν γυναικῶν. πολλαὶ γὰρ ἀφ᾽ ἡμῶν, αἱ μὲν ὑπάρχουσιν ἐπαινεταὶ καὶ ζηλωταί. ἄλλαι δὲ εἰς τὸν κατάλογον τῶν κακῶν ὑπάρχομεν. ἐπίμεμπτοι καὶ ὕβρεως ἄξιαι. Ἀγάμεμνον οὐκ ἔπρεπε ποτὲ τὴν γλῶσσαν. ἤγουν τοὺς λόγους τῶν ἀνθρώπων, ἰσχύειν καὶ δύνασθαι πλέον τῶν πράξεων. ἀλλ᾽ εἴτε ἀγαθὰ ἔπραξεν ὁ ἄνθρωπος, ἀγαθὰ ἔπρεπε λέγειν. εἴτε πάλιν ἔδρασε φαῦλα, ἔδει τοὺς λόγους ὑπάρχειν ἀσθενεῖς. καὶ μὴ δύνασθαι τὰ ἄδικα εὐλογοποιεῖν ποτέ. σοφοὶ μὲν οὖν ὑπάρχουσιν οἱ τὰ δὲ ἀκριβῶς μεμαθηκότες ῥήτορες. οἱ δυνάμενοι τὸ δίκαιον σοφίσασθαι ἐν ῥητορικῇ. ἀλλ᾽ οὐ δύνανται μέχρι τέλους ὑπάρχειν σοφοὶ, ὡς τῆς ἀληθείας ἐν ὑστέρῳ φαινομένης. ὡς καὶ ἡσίοδος φησί. δίκη δ᾽ ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει ἐς τέλος ἐξελθοῦσα. κακῶς δὲ διεφθάρησαν. καὶ οὔπω οὐδεὶς ἐς τόδε ἐξέφυγε. Καί μοι τὸ μὲν σὸν καὶ τὸ μὲν πρὸς σὲ, ἤτοι ὁ πρὸς σὲ λόγος, οὕτως μοι διάκειται ἐν προοιμίοις. πρὸς τοῦτον δὲ ἐλεύσομαι. καὶ διὰ λόγων ἀποκρινοῦμαι. πῶς λέγεις τοὺς ἕλληνας διπλοῦ πόνου ἀπαλλάττων καὶ ἐλευθερῶν χάριν τοῦ ἀγαμέμνονος τὸν ἐμὸν υἱὸν πεφονευκέναι. ἀλλ᾽ ὦ κακότροπε. ἐν πρωτολογίᾳ μὲν, οὐδέποτε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὸ βάρβαρον γένος, γένοιτ' ἂν προσφιλὲς τοῖς ἕλλησιν· οὐ γὰρ δυνηθείη ἂν γενέσθαι. τίνα δὲ χάριν σπουδάζων γενέσθαι σοι, πρόθυμος ὑπῆρχες πρὸς τὸ βοηθῆσαι τούτοις ἆρα ἐπιγαμβρεύσων, ἢ μέλλων συνάπτεσθαι αὐτοῖς εἰς γάμον τινά; ἢ ὑπάρχων τινὸς συγγενής· ἢ τίνα ἀφορμὴν ἔχων· ἢ ἔμελλον πάλιν πλεύσαντες, ἀφανίσαι τὰ γεννήματα τῆς σῆς γῆς· τίνα νομίζεις πείσειν τάδε· εἰ θέλεις εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν, ὁ χρυσὸς ἐφόνευσε τὸν ἐμὸν υἱόν· καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια ἡ σή· ἡ τοῦ σοῦ κέρδους ἐπιθυμία.

Ἐπεί.) στοχαστικὸν τοῦτο· εἰ δὲ μὴ, δίδαξον τοῦτο· πῶς ὅτε τὸ ἴλιον εὐδαιμόνει· καὶ περιεῖχε τὸ τεῖχος τὴν πόλιν· ἐβίου τε ὁ πρίαμος· καὶ τὸ τοῦ ἕκτορος ἤκμαζε δόρυ, διατί εἴπερ ἤθελες χάριν ποιῆσαι τῷ ἀγαμέμνονι, ἔχων καὶ ἀνατρέφων ἐν τοῖς σοῖς οἴκοις τὸν παῖδα, οὐκ ἔκτεινας τότε· ἢ ζῶντα αὐτὸν οὐκ ἔφερες τοῖς ἕλλησιν· ἀλλ' ὅτε οὐκέτι ὑπήρχομεν ἐν εὐτυχίᾳ ἐν τῷ ζῆν, ἡ δὲ τροία ἐσημαίνετο ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, καὶ ἦν φανερὰ καιομένη ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐφόνευσας τὸν παῖδα τὸν φίλον, ὑπὸ τὴν οἰκίαν ἐλθόντα τὴν σήν· πρὸς γὰρ τούτοις ἄκουσον ἵνα φαῦλος φανῇς· ἔπρεπεν εἴπερ ὑπῆρχες φίλος τοῖς ἕλλησι, τὸν χρυσὸν ὃν λέγεις ἔχειν ἐν τοῖς δόμοις οὐ σὸν, ἀλλὰ τούτου, φέροντα δοῦναι τοῖς πενομένοις ἀχαιοῖς· καὶ χρόνον πολὺν ἀπὸ τῆς πατρικῆς γῆς ἀποξενιτευθεῖσιν. Οὐ φὴς οὐ σόν.) οὐκ εἶπεν ὁ πολυμήστωρ περὶ τοῦ χρυσοῦ· ἐπελάθετο οὖν ὁ ποιητὴς ἑαυτοῦ· καί ἐστιν ἀκατάσκευα τὰ ταῦτα.

Σὺ δ' οὐδὲ νῦν.) σὺ δ' οὐδὲ ἀρτίως πρόθυμος εἶ ἐκβαλεῖν τὸν χρυσὸν ἀπὸ τῆς σῆς χειρὸς, ἀλλ' ἔτι κρατεῖς ἐν δόμοις· ἀλλ' οὕτως ἀνατρέφων τὸν ἐμὸν παῖδα ὡς ἔδει σε ἀνατρέφειν, εἶχες ἂν δόξαν καλήν· ἐν γὰρ

ταῖς δυστυχίαις οἱ ἀγαθοὶ φίλοι σαφέστατοι ὑπάρχουσι. τὰ καλὰ δὲ πράγματα ἐξ ἑαυτῶν ἔχει τοὺς φίλους. εἰ δὲ ἔνδειαν εἶχες χρημάτων, ὁ δὲ Πολύδωρος ἔζη, πλοῦτος ἂν σοὶ μέγας ὑπῆρχεν ὁ ἐμὸς παῖς.

Νῦν δ' οὔτ' ἐκεῖνον.) ἄρσις καὶ θέσις. νῦν δὲ οὔτε τὸν Πολύδωρον ἔχεις σὸν φίλον, καὶ ἡ ὠφέλεια τοῦ χρυσοῦ ἐφθάρται. οὔτε σοὶ παῖδες διεφθάρησαν. καὶ σὺ πράττεις ὧδε δυστυχῶς. σοὶ δ' ἐγὼ ἡ Ἑκάβη λέγω ὦ Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδε βοηθήσεις, φανῇ ἄδικος. οὔτε εὐσεβῆ γὰρ ξένον καὶ φίλον, οὔτε πιστόν, οὐχ ὅσιον καὶ δίκαιον δράσεις εὖ, ἤγουν εὐεργετήσεις οἷς πᾶσιν ἔπρεπεν ἡ σὴ εὐποιΐα δηλονότι. αὐτὸν δέ σε φήσομεν χαιρέκακον εἶναι. τοὺς δεσπότας γὰρ οὐ λοιδορῶ. ἐπιδιόρθωσις τοῦτο.

Εἰ τῷδε. βοηθήσεις, κακῶς φανῇ παρ' ἐμοῦ. Οὔτε γάρ.) τὸ ἑξῆς. οὔτε γὰρ εὐσεβῆ, οὔτε ὅσιον, οὔτε δίκαιον εἰς ξένον εὖ δρᾷς. τὸ δὲ οἷς ἐχρῆν διὰ μέσου. αὐτὸν δὲ εὐφραίνεσθαι τοῖς κακοῖς σε λέξομεν, τοιοῦτον κακὸν ὑπάρχοντα. ἐὰν δὲ καὶ εἴπω τι δάκνον ὑμᾶς, ἀλλ' οὖν οὐ λοιδορῶ. Φεῦ φεῦ.) θαυμαστικόν. τὰ ἀγαθὰ πράγματα λίαν ἐμπαρέχουσιν ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς καὶ ὑποθέσεις χρηστῶν λόγων. Ἀχθεινά μέν μοι.) ἀχθεινὸν καὶ βαρύ μοι ἐστὶ τὸ κρίνειν καὶ δικάζειν τὰ ξένα κακά. ἀλλ' ὅμως ἀνάγκη ἐστὶ κρίνειν. καὶ γὰρ ἀτιμίαν ἐπάγει λαβόντι ἐμὲ εἰς χεῖρας ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀποδιῶξαι. ὅπως δὲ γνῷς, ἐμοὶ φαίνῃ οὔτε δι' ἐμὴν χάριν, οὔτε χάριν τῶν Ἑλλήνων φονεῦσαι τὸν Πολύδωρον, ἀλλὰ δοκεῖς ὅτι ἔκτεινας ἵνα τὸν χρυσὸν κατέχῃς ἐν τοῖς σοῖς δόμοις. λέγεις δὲ ἑαυτῷ συμφέροντα, ἐν δυστυχίαις ὑπάρχων. ἴσως γὰρ παρ' ὑμῖν τοῖς βαρβάροις, εὔκολόν ἐστι τὸ κτείνειν ξένους. ἡμῖν δὲ τοῖς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἕλλησι τὸ ξενοκτονεῖν αἰσχρόν. πῶς οὖν ἐγὼ κρίνας σε μὴ ἀδικεῖν, ἐκφύγω τὴν μέμψιν. οὐκ ἂν δυναίμην τοῦτο ποιῆσαι. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τὰ μὴ καλὰ ποιεῖν ἐτόλμησας, ὑπόμενε καὶ τὰ μὴ φιλούμενα ὑπὸ σοῦ. φίλος λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ φιλοῦντος. καὶ ἀπὸ τοῦ φιλουμένου. Οἴμοι ὑπὸ γυναικὸς ὡς ἔοικεν νικώμενος, παρέξω τοῖς ἐλάττοσιν, ἤτοι τοῖς κακοῖς τιμωρίαν. Ἡσσώμενος). ἡσσώμενος δούλου γυναικός, ἢ τῆς ἑκάβης νοητέον, ἢ τῆς κασάνδρας. καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου, οὐδὲν δεῖ μηκύνειν, ὡς προφανοῦς. εἰ δὲ πρὸς τὴν κασάνδραν ἐκφέρομεν, οὕτω συντακτέον. οἴμοι ὡς ἔοικεν ἡσσώμενος δούλης γυναικός, δώσω δίκην. ἐκείνη γάρ ἐστιν αἰτία τοῦ συμμαχῆσαι μὲν τῇ ἑκάβῃ τὸν ἀγαμέμνονα. ἐμοῦ δὲ καταψηφίσασθαι. ἀγνοήσαντες δέ τινες τὸ λεπτὸν τῆς ἐννοίας, ἐσολοίκισαν τὸ ἡσσώμενος πρὸς τὸν ἀγαμέμνονα. ἀλλ᾽ οὐ πρὸς τὸν πολυμήστορα λέγεσθαι. ἐκφέροντες οὕτω. ἡσσώμενος ὦ ἀγάμεμνον δούλης γυναικὸς σὺ τῆς κασάνδρας ὑφέξω ἐγὼ δίκην. ὅπερ ἐσχάτης ἂν εἴη ἀμαθείας. κρεῖττον δὲ πρὸς τὴν ἑκάβην τὸ δούλης γυναικὸς λέγεσθαι. Οὐκοῦν.) δικαίως ὑφέξεις δίκην, ἐπειδὴ κακὰ ἔπραξας. Οἴμοι.) τῶν τέκνων ἕνεκα. καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὁ τάλας ἐγώ. Ἀλγεῖς;) λυπῇς; τί δαὶ οὐ δοκεῖς ἀλγεῖν ἐμὲ τοῦ παιδός μου ἕνεκεν; Χαίρεις.) χαρὰν ἔχεις ἀτιμάζουσά με ὦ κακότροπε σύ. Οὐ γὰρ πρέπει με χαίρειν τιμωροῦσαν, καὶ κολάζουσαν σέ; ἀλλ᾽ οὐ χαιρήσεις, ἡνίκα σε ἡ θάλασσα κρύψῃ. ἆρα διὰ νηὸς παραπέμψει εἰς τοὺς ὅρους τῆς ἑλλάδος; Νοτὶς ποντία καλύψει. ἢ ποντίσει πεσοῦσαν ἐκ τῶν καταρτίων. Λέγουσιν ὅτι οἱ ἕλληνες καταρώμενοι πάντοτε καὶ ὑβριζόμενοι ὑπὸ τῆς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἑκάβης θυμωθέντες ἐξέψαν ταύτην ἀναβιβάσαντες ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ τῆς νεώς· καὶ λιθοβολήσαντες ἐκείνην, ὕστερον τοὺς λίθους ἀπὸ ταύτης ἐκβαλόντες εὗρον σκύλακα. Πρὸς τοῦ βιαίων.) τοῦτο οὕτως νοεῖται. εἰπόντος γὰρ τοῦ πολυμήστορος πεσεῖσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἱστῶν, ἀποροῦσα αὕτη φησί, παρὰ τίνος τυγχάνουσα ἁλμάτων, καὶ πηδημάτων βιαίων· καὶ ἀκουσίων, κρύψει με. ἅλματα γὰρ βίαια τὰ ἀκούσια φαμέν· ἅπερ οὐχ ὁ ἁλλόμενος διὰ ἑκουσίως ἀλλ' ὑπό τινος ἑτέρου ἀναγκαζόμενος πράττει. Πρὸς τοῦ βιαίων.) πρὸς τίνος ἀναγκαστικῶν ἐπιτυγχάνουσαν πηδημάτων. Αὐτὴ ἀναβήσῃ ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τοῦ ἱστοῦ· ἤγουν τῇ ἄκρᾳ τῶν τροχαλιῶν. Διὰ νώτων ἐπτερωμένων, ἢ ποίῳ τρόπῳ. Κύων γενήσῃ. πυρώδεις ὀφθαλμοὺς ἔχουσα. ἤτοι ἠγριωμένους. Πῶς δὲ γινώσκεις τὴν ἐναλλαγὴν τῆς μορφῆς μου. ὁ ἐν τοῖς θραξὶ μάντις ἔλεξε διόνυσος ταῦτα. Θρηξὶ μάντις.) ἢ ἐν τῇ θράκῃ διονύσου μαντεῖον ἦν. ἢ ἀνήρ τις ἐν θράκῃ διόνυσος καλούμενος.

Διόνυσος.) οἱ μὲν, περὶ τὸ παγγαῖον εἶναι τὸ μαντεῖον φασὶ τοῦ διονύσου. οἱ δὲ, περὶ τὸν αἷμον. οὗ ἐστὶ καὶ ὀρφέως ἐν σανίσιν ἀναγραφαί. περὶ ὧν φησὶν ἐν ἀλκήστιδι. οὐδέ τι φαρμάθρης σανίσι τὰς ὀρφείας κατέγραψε γῆρυς. ὅτι δὲ διόνυσος μάντις, καὶ ἐν βάκχαις φησί. μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον. καὶ μανιώδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει. Σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν.) σοὶ δὲ οὐκ ἐμαντεύσατο οὐδὲν τῶν κακῶν ὧν ἔχεις; Οὐ γὰρ ποτ' ἄν.) οὐκ ἔχρησε δηλονότι. οὔποτε γὰρ ἂν σὺ εἷλες ἐμὲ ὧδε σὺν δόλῳ. Θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ'.) θανοῦσα ἐκπλήσω τὸν ἐνθάδε βίον ἤτοι τὸν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ κυνός, ἢ ζῶσα· τὸ ἐκπλήσω

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὸν βίον, πρὸς τὸ ζῶσα μόνον λέγει· πρὸς δὲ τὸ θανοῦσα τὸ μεταβληθήσομαι εἰς κύνα· ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν ὁ πολυμήστωρ γενήσεσθαι αὐτὴν κύνα διαπορεῖ· καὶ ἐρωτᾷ αὐτόν· τί λέγεις· θανοῦσα γενήσομαι κύων, ἢ ζῶσα μεταβληθήσομαι εἰς τὴν κυνὸς μορφήν; ὃ καὶ λύει οὗτος· θανοῦσα· ἔφη γὰρ πυθαγόρας· καὶ μετ' ἐκεῖνον πλάτων· ὡς αἱ τῶν ἀθλίως βεβιωκότων ψυχαὶ, ἀποθανόντων εἰς ἄλλα ζῶα εἰσέρχονται· καὶ λίθους· καὶ ξύλα· καὶ φυτὰ ἵνα ἐν τῇ πρὸς ταῦτα διατριβῇ δίκην ὑποσχοῦσαι πρέπουσαν ὧν ἥμαρτον, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθοιεν τάξιν· ὅθεν καὶ πυθαγόρας ποτὲ ἀκούσας ὄνου ὀγκωμένου ἔφη· ὡς φίλου μου ψυχὴ ἐστὶν αὕτη ἡ ἐν τῷ ὄνῳ· καὶ διὰ τοῦτο ἐπέγνω με· Θανοῦσα· τουτέστι μέχρι θανάτου κύων ἔσῃ· ἐπονομασθήσεται δὲ τῷ τάφῳ τὸ σὸν ὄνομα· ἤγουν κύων·· Ἐπῳδὸν καὶ ἐπώνυμον τῆς ἐμῆς μορφῆς, ἢ τί ἄλλο ἐρεῖς· Εἰρήσεται καὶ λεχθήσεται δηλονότι σῆμα καὶ μνημεῖον τῆς ταλαίνης κυνός· τέκμαρ καὶ σημεῖον τοῖς ναύταις· Μορφῆς ἐπῳδόν·) ἐπώνυμον τῆς κυνικῆς μορφῆς, ἢ ἄλλο τι τῆς ἀνθρωπίνης ἣν ἔχω λέξεις· Κυνὸς ἀθλίας τοῖς ναύταις τεκμήριον· Περὶ τοῦ κυνὸς σήματος καὶ ἀσκληπιάδης φησίν· ὅτι κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα· Οὐδαμῶς μοι φροντίς ἐστι· τιμωρηθέντος σοῦ παρ' ἐμοῦ· Ἀνάγκη δὲ ὑπάρχει καὶ τὴν σὴν παῖδα κασάνδραν ἀποθανεῖν· Ἀπέπτυσ' αὐτῷ· καταφρονῶ τῶν σῶν μαντευμάτων· σοὶ δ' εἴη ταῦτα γενέσθαι, ἅπερ ἐμοὶ μαντεύει· Κτενεῖ δὲ αὐτὴν ἡ σύνοικος τοῦ δὲ τοῦ ἀγαμέμνονος ἡ πικρὰ κλυταιμνήστρα· Πικρὰν οἰκουρὸν τὴν κλυταιμνήστραν φησὶν, ὡς μοιχευομένην τῷ αἰγίσθῳ· ὃν ἔλιπεν ὁ ἀγαμέμνων, ὅτε ἀπῄει εἰς τροίαν, καὶ δὴ μόνα τοῦ οἴκου-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

αὐτοῦ. καὶ ἀποκτείνασαν τὸν ἴδιον ἄνδρα ἀγαμέμνο-
να ὕστερον. ὡς καὶ πολυμήστωρ μετ' ὀλίγον αὐτῷ ἀγαμέ-
μνονι λέγει, ὑπὸ πελέκεως ἀναιρεθήσεσθαι. φοβουμένη
γὰρ αὐτὴ ἡ κλυταιμνήστρα αὐτὸν, μὴ τὴν πρὸς αἴγισθον
αὐτῆς μοιχείαν καταμαθὼν αὐτὴν μετ' αἰγίσθου τιμω-
ρήσεται, τοιόνδε βουλεύει. ἱμάτιον κατασκευάσει μὴ ἔ-
χον διεξόδους. μήτε κεφαλῆς, μήτε χειρῶν. ἐν ᾧ περι-
βαλοῦσα αὐτὸν λελουμένον, ἀπέκτεινε. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
πολυμήστωρ λέγει πρὸς αὐτὸν. κτενῶ ὥς σ' ἐν ἄργει φονία
λουτρὰ σ' ἀναμένει. Μήπω μὴν μανείη τοσόνδε ἡ θυ-
γάτηρ τοῦ τυνδάρεω;) καὶ τοῦτον δὲ τὸν ἀγαμέμνονα
κτενεῖ. ἐξάρασα πέλεκυν ἄνω. Οἱ νεώτεροι μὴ νοή-
σαντες τὸ ὁμηρικὸν. δειπνήσασ' ὥς τίς τε κατέκτανε
βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. ὅτι ἀνθ' ὧν ἔδει μετὰ τοὺς πόνους ἀπο-
λαύσεως τυχεῖν, τοῦτον ὡς βοῦν ἀπέκτεινεν ἡ κλυται-
μνήστρα προσέθηκαν ὅτι καὶ πελέκει ἀνῃρέθη. διὸ σημειω-
τέον ἐνταῦθά τι, καὐτόν τε τοῦτον πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω.
Οὕτως σὺ μαινόμενος ὑπάρχεις. καὶ ἐπιθυμεῖς τυχεῖν
καὶ ἄλλων κακῶν. Κτενεῖ ὅτι καὶ ἐν τῷ ἄργει φονικὰ λου-
τρά σε περιμένει. ἐπειδὴ ἐνδύσασα αὐτὸν τὸ μὴ ἔχον
πέρας ἱμάτιον, ζέμα αὐτῷ κατέχεεν ἡ κλυταιμνήστρα.
Ἐκβάλλετε αὐτὸν ὦ δοῦλοι μακρὰν, μετὰ βίας.
Πονεῖς ἀκούων; Οὐ καθέξετε τὸ στόμα αὐτοῦ; Ἀσφα-
λίσατε. καὶ γὰρ ἐρέθει ταῦτα δὲ φησὶν ὡς πιεζόντων αὐ-
τοῦ τῶν οἰκετῶν τὸ στόμα. Οὐκ ἐξορίσετε αὐτόν που
τῶν ἐρήμων νήσων, ἐπεὶ καὶ λίαν οὕτως ἀναισχυντεῖ;
Σὺ δ' ὦ τάλαινα ἑκάβη πορευθεῖσα, θάπτε τοὺς διπλοῦς
νεκρούς. καὶ ὑμᾶς δὲ ὦ τρῳάδες πρέπον ἐστὶ πελάζειν
ταῖς σκηναῖς τῶν δεσποτῶν. καὶ γὰρ ὁρῶ τὰ πνεύμα-
τα πρὸς τὸν πλοῦν. εἴθε δὲ ἐς τὴν πατρίδα καλῶς πλεύ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σαμεν· καὶ καλῶς τὰ ἐν τοῖς οἴκοις ἔχοντα ἴδοιμεν· ἐλευθερωθέντες τῶν θλίψεων· καλῶς δὲ ἐπεύχεται· ἐπειδὴ ἄτοπα παρὰ τοῦ πολυμήστορος ἤκουσεν· Ἴτε πρὸς λιμένας·) πορεύεσθε πρὸς τοὺς λιμένας· καὶ πρὸς τὰς κατοικίας ὦ φίλαι, πεῖραν τῶν δεσποτικῶν ληψόμεναι πόνων· ἰσχυρὰ γάρ ἐστιν ἡ τῆς δουλείας ἀνάγκη· Ταῦτα δὲ πρὸς ἑαυτὰς λέγουσιν αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ·

Τέλος σχολίων τῶν εἰς ἑκάβην·

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΝ.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος, ἐκ μονοστροφικῆς ἐστὶ περιόδου. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρλη̄. ὧν τελευταῖος, τὸν δ' ἐξεγεῖραι συμφορὰ γεννήσεται. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. Ἐπειδὴ ἡ τοῦ πατρὸς αὐτῆς δυστυχία, ὑπερῆρεν ἁπάσας, διὰ τοῦτο αὕτη ἡ ἠλέκτρα γνωμοτυπουμένη, ταῦτα φησὶ καθ' αὑτήν. δείξει γὰρ ὡς ἐξ ἀρχῆς τὸ γένος αὐτῆς συμφοραῖς ὑπέκειτο. ἵνα δὲ μὴ καθ' ἕκαστον ἀπαριθμῆται τὰ συμβαίνοντα τοῖς ἀνθρώποις κακὰ, παραλαμβάνει διὰ τοῦ γενικοῦ ὀνόματος τοῦ δεινοῦ. διαιρουμένου εἰς πάθη καὶ συμφοράς. καὶ πάθη μὲν ἐστὶ τὰ συμπίπτοντα τοῖς σώμασι νοσήματα. συμφοραὶ δὲ, αἱ ἐπερχόμεναι τοῖς ἀνθρώποις θλίψεις. καὶ τὸ ὧδ' εἰπεῖν ἔπος, διὰ τοῦτο ἔφη. διότι καθολικῶς ἐξήνεγκεν, ἤγουν εἴρηκεν. ἐπεὶ δὲ πάθη καὶ συμφορὰν εἴρηκε, προτιμᾷ τὸ θηλυκὸν τοῦ οὐδετέρου. ἀποδιδοὺς τὸ ἧς πρὸς τὴν συμφοράν. γίνωσκε γὰρ ὅτι ἐὰν εὑρεθῶσιν ὀνόματα ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν, μάλιστα μὲν τὸ ἀρσενικὸν προτιμᾶται τοῦ θηλυκοῦ. συμβαίνει δὲ ἔστιν ὅτε καὶ τὸ ἀνάπαλιν. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος ἐστὶ, καὶ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων. κειμένου ἀρσενικοῦ. καὶ θηλυκοῦ. καὶ οὐδετέρου ὀνόματος, ἀποδίδοται ἡ σύνταξις πρὸς τὸ οὐδέτερον, ὡς εἰς πρᾶγμα.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν.) τὸ δεινὸν ὄνομα ἐστὶ γενικόν. καὶ διαιρεῖται εἰς πάθος. καὶ συμφοράν. καὶ πάθος μὲν,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὰ νοσήματα· συμφορὰ δὲ, αἱ δυστυχίαι, καὶ περιπέτειαι. Ἄλλως. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν. ὅπερ οὐχ ὑφίσταται τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις. τοῦτο δέ φησι παρ' ὅσον ἔκτοπον, καὶ ἀλλόκοτον ὑπέστη τιμωρίαν ὁ τάνταλος. ἢ διὰ τὰς τοῦ γένους συμφορὰς, ἢ δι' ἑαυτὴν ὡς γε τλήμονος συνυποφέρει τῷ ἀδελφῷ τὴν τύχην. ἢ διὰ τὸν ὀρέστην. Ἄλλως. Ὦ δεινὸν εἰπεῖν ἔπος. ὡς ἐν συντόμῳ εἰπεῖν. οὐκ ἔστι δεινόν. οὔτε βάρος. οὔτε συμφορά. ἧς οὐκ ἂν τὸ βάρος ἡ τῶν βροτῶν φύσις ἀπενέγκαιτο. εἰς θηλυκὸν δὲ ἐξ οὐδετέρου τὸν λόγον ἀπέδωκεν, ἐπειδὴ προτιμᾶται τοῦ οὐδετέρου τὸ θηλυκόν. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν.) ὡς ἐπέρχεται δηλονότι εἰπεῖν ἔπος οὕτως. ἤτοι ὡς ἐν συντόμῳ εἰπεῖν, οὐκ ἔστιν οὐδὲν χαλεπόν. οὐ τὸ πάθος καὶ κάκωσις. οὐδὲ συμφορὰ ἀπὸ θεῶν πεμφθεῖσα, ἧς οὐκ ἂν βαστάσει βάρος ἡ φύσις ἀνθρώπου.

Οὐδὲ πάθος.) πάθος τοῦ σώματος, τὸ τραῦμα. καὶ ἡ πληγή. ὡς ἐξίφει τις ἐπλήγη. ἢ τοιούτῳ τινί. ὁ ἀπὸ μὲν τοῦ ποιοῦντος, λέγεται πρᾶγμα. καὶ πρᾶξις. ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχοντος, πάθος. ὥσπερ τὸ λῆμμα ἀπὸ μὲν τοῦ λαμβάνοντος λέγεται λῆμμα. ἀπὸ δὲ τοῦ διδόντος, δῶρον. ἀπὸ τούτου πάθος καὶ τῆς ψυχῆς ἡ ἧττα ἣν ἡττήθη τις, ὑπὸ ἀδικίας. ἢ ἀκολασίας. ἢ τοιούτου τινός. λέγεται πάθος καὶ αὐτὴ ἡ ἀκολασία. καὶ ἡ ἀδικία. καὶ ἡ δειλία. καὶ ὅσα τοιαῦτα προσβάλλει ἡμῖν. ὥσπερ λέγεται βέλος. καὶ τὸ πεμπόμενον. καὶ τὸ τραῦμα τὸ ἀπὸ τῆς βολῆς τοῦ βέλους. τούτων δὲ τῶν παθῶν τῶν προσβαλλόντων. ἤγουν τῆς ἀδικίας. τῆς ἀκολασίας. καὶ τῶν τοιούτων, ἐπικρατεῖν ὁ λογισμὸς δύναται. οὐ καταλύων αὐτά. ἀλλ' ὑπείκων αὐτοῖς. τὰ δὲ ἔργα, ἤγουν αἱ πληγαί. καὶ αἱ ἧτται αἱ ὑπὸ τούτων, ἀφανίζεται ἰατρευόμενα.

μενα· ὡς μηδὲ οὐλὴν καὶ ἴχνος τι αὐτῶν καταλείπε-
σθαι· ἐνταῦθα δὲ πάθη λέγει σώματος, τὴν πληγὴν· καὶ
κάκωσιν. Ο γὰρ μακάριος.) ὁ γὰρ μακάριος ταν-
ταλος· καὶ οὐκ ὀνειδίζω τὰς τύχας, κινηθεὶς ὥς λέγου-
σιν ἀπὸ τοῦ διός, φοβούμενος τὴν πέτραν τὴν ὑπερ-
κειμένην τῆς κεφαλῆς· κρέμαται ἐν τῷ ἀέρι· καὶ δί-
δωσι ταύτην τὴν τιμωρίαν· ὡς μὲν λέγουσιν ὅτι ἄν-
θρωπος ὤν, ἔχων ἀξίωμα κοινῆς τραπέζης ἴσον τοῖς
θεοῖς· ἔσχε γλῶσσαν ἀκράτητον· νόσον αἰσχίστην· καὶ
χαλεπωτάτην. οὗτος ὁ τάνταλος ἐγέννησε πέλοπα·
καὶ ἀπὸ τούτου ἔφυ ὁ ἀτρεύς· ᾧ ἀτρεῖ ἡ μοῖρα· ἡ κλωθὼ
ξήνασα· καὶ κατασκευάσασα· ἤτοι παραχοῦσα τὰ
στέμματα· καὶ τὴν βασιλείαν, ἐπέκλωσε· καὶ εἱμαρμέ-
νον ἐποίησε, θέσθαι καὶ ποιῆσαι ἔριν· πολεμοῦντι τῷ θυέ-
στῃ ὄντι συγγόνῳ καὶ ἀδελφῷ. Ο γὰρ μακάριος).
μακάριον αὐτὸν καλῶ· καὶ οὐ δυστυχῆ· ἵνα μὴ ὀνειδί-
σω αὐτόν. Αλλως. Ο ποτὲ μακάριος· οὐ γὰρ ὀνει-
δίζουσα φησίν· ἀλλὰ βουλομένη παραστῆσαι· ὅτι πάν-
τα τὰ δεινὰ ὑφίστανται οἱ ἄνθρωποι· ὡς ὅμηρος· τλη-
τὸν γὰρ μοῖραι θνητὸν θέσαν ἀνθρώποισι. καλῶς δὲ τὸ
ὡς λέγουσι προσέθηκεν· οὐ γὰρ πείθομαι τὸν δία τοὺς
ἰδίους παῖδας οὕτως αἰκίζεσθαι. Αλλως. τὸ ὡς
λέγουσιν, οὐκ ἐνδοιάζουσα φησίν, εἰ παῖς ἦν τοῦ διὸς
ὁ τάνταλος· ἀλλ᾽ ὀνειδίζουσα τῷ δαίμονι· ὅτι τοὺς
ἰδίους ἐκγόνους τοσοῦτον ἐν ταῖς δυστυχίαις παρορᾷ.
Αλλως. Ο γὰρ μακάριος.) ἐπαινεῖται τις ἐφ᾽ οἷς
ποιεῖ καλοῖς· καὶ ψέγεται ἐφ᾽ οἷς ποιεῖ κακοῖς· μακα-
ρίζεται δὲ ἐφ᾽ οἷς ἔχει καλοῖς· ἢ ἀπολαύει· ἀφ᾽ οὗ μα-
κάριος ὁ μακαρισμοῦ ἄξιος· ἐφ᾽ οἷς ἔχει καλοῖς· ἢ ἀπο-
λαύει· καὶ μακάριον τέλος· οὗ ὁ τυχών, μακαρίζεται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ μακάριον δῆλον, ἐφ᾽ ᾧ ὁ δηλασάμενος μακαρίζεται. ἐνταῦθα δὲ τὸ μακάριος, κατ᾽ εὐφημισμὸν λέγεται. οὐ γὰρ καλῶν ἀπέλαυσεν ὁ τάνταλος, ἵνα διὰ ταῦτα μακαρίζηται. ἀλλὰ κακώσεων μᾶλλον καὶ κολάσεων. τινὲς μὲν φασίν, ὧν ἐστι καὶ εὐριπίδης ἐν ἀέρι τὸν τάνταλον κρέμασθαι. κἀνταῦθα τὴν δίκην ὑπέχειν ὧν ἐξήμαρτεν. ἐξειπὼν τοῖς βροτοῖς, τὰ τῶν θεῶν ἀπόρρητα. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀκόλαστον ἔχε γλῶσσαν. καὶ τῆς ἀμβροσίας μεταδιδούς. ἕτεροι δὲ λέγουσιν ἐν ᾅδου τοῦτον κολάζεσθαι, ἱστάμενον μέσον ὕδατος ἄχρι πώγωνος. καὶ διψῶν. ἡνίκα δὲ ἐπιχειρήσῃ πιεῖν, ξηρὸν τὸ, τὸ ὕδωρ ἀφίσταται. καὶ ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ πέτρος κάτεισιν, ὡς δῆθεν πατέξων. οὐ μόνον δὲ οὗτος ἐν ᾅδου κολάζεται, ἀλλὰ καὶ σίσυφος. καὶ τιτυὸς. καὶ ἰξίων. καὶ αἱ δαναοῦ παῖδες. Διὸς πεφυκώς.) Τμώλου. καὶ πλουτοῦς, υἱὸς ὁ τάνταλος. ταντάλου δὲ καὶ εὐρυανάσσης, Πέλοψ. Βροτέας. Νιόβη. Πέλοπος δὲ, καὶ Ἱπποδαμείας. Ἀτρεὺς. Θυέστης. Δίας. Κυνόσουρος. Κορίνθιος. Ἵππαλμος. Ἵππασος. Κλέων Ἀργεῖος. Ἀλκάθους. Αἴλιος. Πιτθεὺς. τροιζὴν. Νικίππη Λυσιδίκη. καὶ ἔκ τινος Ἀξιόχης, νόθος Χρύσιππος. τούτῳ φθονήσαντες οἱ πελοπίδαι, ὡς προκεκριμένῳ παρὰ τῷ πατρὶ, ἀναπείθουσιν ἅμα τῇ μητρὶ, τοὺς πρεσβυτάτους ἀτρέα καὶ θυέστην, ἀνελεῖν τὸν παῖδα. οἱ δὲ ἀποκτείναντες, εἰς φρέαρ ἐνέβαλον. ὁ δὲ πέλοψ ὑπόπτους ἔχων τοὺς παῖδας, ἐκβάλλει τῆς πατρίδος ἐπαρασάμενος. τούτων ἄλλοι μὲν ἄλλῃ ᾤκησαν. ἀτρεὺς δὲ καὶ θυέστης ἐν τῇ τριφυλίᾳ κατῴκισαν ἐν μακίστῳ. καὶ ἀτρεὺς μὲν, Κλεόλαν τὴν Δίαντος ἀγαγόμενος, ἔσχε πλεισθένη τὸ σῶμα ἀσθενῆ. ὃς ἐριφύλην γήμας, ἔσχεν ἀγαμέμνονα. καὶ μενέλαον. καὶ Ἀναξιβίαν. νέος δὲ

τελευτῶν ὁ πλεισθένης, καταλείπει τῷ πατρὶ τοὺς παῖδας. θυέστης δὲ λαβὼν Λαοδάμειαν Ἀγλαΐαν. Κάλαιον. τῶν γὰρ ἡρακλειδῶν κατασχόντων πελοπόννησον, ἐχρησεν ὁ θεὸς αὐτοὺς μὲν, ἀποστῆναι λακεδαίμονος. τοὺς δὲ πελοπίδας βασιλεῦσαι. Ἀεριποτᾶται.) ἐπεὶ διὰ γλωσσαλγίας ἥμαρτεν ὁ τάνταλος, σιωπῇ αὐτὸν ἐκόλασεν ὁ θεός. οὔτε γὰρ ἐν οὐρανῷ αὐτὸν τιμωρεῖται, ἵνα μὴ συνδιαλέγηται τοῖς θεοῖς. ἢ λαλούντων ἀκούῃ. οὔτε ἐπὶ γῆς. ὅπως μὴ ἐξείποι τοῖς ἀνθρώποις ἅπερ εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ. οὔτε καθ᾽ ᾅδου. ἵνα μὴ καὶ ἄλλους ὁρῶν κολαζομένους ἁμαρτωλοὺς παραμυθοῖτο. ἀλλ᾽ ἐν ἀέρι μετεώρῳ. ὅπως μηδενὶ φθεγγόμενος, μᾶλλον ἀνιῶτο. Ἀκόλαστον.) ἐπεὶ ἀκολάστῳ τινὶ λόγῳ φασὶν αὐτὸν κολάζεσθαι. εἰ γὰρ μετέδωκε τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὸν πίνδαρον τοῖς βροτοῖς, μᾶλλον ἂν φιλανθρωπίας παρὰ τῶν θεῶν ἐθαυμάζετο. αἰσχίστην δὲ νόσον τὴν γλωσσαλγίαν φησίν, ὅτι πορνεία μὲν καὶ γαστριμαργία. καὶ τὰ λοιπὰ πάθη, ἔχουσί τι καὶ τερπνόν. ἡ δὲ γλωσσαλγία καὶ τούτου ἐστέρηται. καὶ ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πάθη, τὸν χρώμενον βλάπτει. αὕτη δὲ, κατὰ τοῦ θείου ὁπλίζεται. Ὡς μὲν λέγουσιν.) ὅτι ἄνθρωπος ὢν, ἔχων ἀξίωμα κοινῆς τραπέζης ἴσον τοῖς θεοῖς, ἔσχε γλῶσσαν ἀκράτητον. λέγω νόσον αἰσχίστην. καὶ χαλεπωτάτην. κοινῆς τραπέζης ἀξιούμενος ὤφειλεν εἰπεῖν.) ἐπεὶ δὲ ἡ κοινὴ τράπεζα τὴν αὐτὴν τιμὴν τοῖς καταλαμβάνουσιν αὐτὴν δίδωσι, διὰ τοῦτο εἶπεν ἀξίωμ᾽ ἔχειν ἴσον. Οὗτος φυτεύει.) ἐξ εὐρυθεμίστης τῆς ξάνθου, ἢ κλυτίας τῆς ἀμφιδάμαντος ὡς ἱστορεῖ φερεκύδης, ὁ τάνταλος ἐγέννησε τὸν πέλοπα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ω στέμματα) τῆς ἀρχῆς τὸν στέφανον. αἰσχίνης δὲ στέμ-
ματα τὰ ἔρια φησίν. ἀπὸ τοῦ στέφειν τὰς ἠλακάτας.
ἐξ ὧν γίνονται οἱ στέφανοι τῶν βασιλέων. ξήνασα δὲ
ἀντὶ τοῦ προξενήσασα. καὶ παρασχομένη. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐ-
ριουργήσασα. κατασκευάσασα. ὁ δὲ νοῦς. ἡ τῷ ἀτρεῖ
προποιησαμένη τὴν βασιλείαν θεά, πόλεμον καὶ ἔριν
πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπέκλωσε. γράφεται δὲ καὶ ἔρις. ἵνα
ἡ θεία ἔρις τὸν πόλεμον, ἐπέκλωσε θυέστῃ καὶ ἀτρεῖ. οὐ
παράλογον δὲ καὶ ἄλλον θεὸν ἐπικλώθειν ὡς καὶ τὰς μοί-
ρας. ὅμηρος δέ φησι. τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκονδε
νέεσθαι. τρεῖς δὲ εἰσὶ μοῖραι. κλωθώ. λάχεσις καὶ ἄτρο-
πος. τούτων ἡ μὲν κλωθώ, τὰ ἑνὶ ἑκάστῳ μέλλοντα συμ-
βήσεσθαι, κλώθει. καὶ κατασκευάζει. ἡ δὲ λάχεσις. λαγ-
χάνει. καὶ κληροῖ. καὶ ἐπικυροῖ ταῦτα. καὶ οἷον ἐπισφρα-
γίζει. ἡ δὲ ἄτροπος, ἄτρεπτα, καὶ ἀμετακίνητα ὡς οὐκ
ἂν ἄλλως γενησόμενα τίθησιν. Τί τἄῤῥητα.) ἀντὶ
τοῦ εἰς μέτρον εἶναι ἐμὲ παρθένον οὖσαν τὰ ἄῤῥητα. ἤ-
τοι τὰ μὴ πρέποντα λέγεσθαι ὡς αἰσχρά. Ἀναμετρήσα-
σθαι.) ἀνεμέτρει τὸ χωρίον παρὰ ἀριστοφάνει. ἀντὶ
τοῦ διεμέτρει. ἀναμετρήσασθαι δὲ ἐνταῦθα. ἀντὶ τοῦ
ἀναλαβεῖν καὶ διηγήσασθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ με-
τρηθέντα ἐξ ἀρχῶν ἀναλαμβανόντων. καὶ μετρούν-
των. καθὸ λέγεται καὶ τὸ ἀνακοινωσώμεθα τὸν λόγον
παρὰ πλάτωνι. ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβόντες κοι-
νωσώμεθα. τὸ ἑξῆς ὦ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφημεν ἐκ μι-
ᾶς μητρὸς ἀνοσιωτάτης. ἡ χρυσόθεμις. καὶ ἡ ἰφιγένεια.
καὶ ἐγὼ ἡ ἠλέκτρα. καὶ ἄρσην ὁ ὀρέστης. Ἀναμετρήσα-
σθαι.) διὰ τοῦ ἀναμετρήσασθαι τὸ πλῆθος τῶν κακῶν
ἐσήμανεν. ἢ οὖν ὡς πολλά. ἢ ὡς ἄτοπα παραπέμπε-
ται. ἢ ὡς παρθένος παραιτεῖται λέγειν. διὰ τὴν μοι-

χῆσαι αἰγίσθου. ἢ τὸν ἄνομον αἰγίσθου γάμον. οὗτος γὰρ ἦν παῖς πελοπίας τῆς θυγατρὸς ἢ στερόπιδος. δι᾽ ἧς ἐποίησεν αὐτὸν θυέστης. Ἔδαισε δ᾽ οὖν νιν.) εὐωχήσας αὐτὸν τὸν θυέστην ὁ ἀτρεὺς. τὰ τέκνα αὐτοῦ δηλονότι ἀποκτείνας. ἀπὸ τοῦ ἀτρέως δὲ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ δυστυχίας σιγῶ, ἔφυ ὁ κλεινὸς ἀγαμέμνων. κλεινὸς μὲν ὡς ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος εἰς τροίαν στρατεύσας. εἰ δὴ κλεινὸς, ὡς ἀθλίως ἀποθανών. καὶ τὴν τῆς γυναικὸς ὑποστὰς μοιχείαν. Ὁ μενέλεώς τε ἀπὸ μητρὸς κρητικῆς τῆς ἀερόπης. εἰς γυναῖκα δὲ ἔλαβεν ὁ μὲν μενέλαος, τὴν ἑλένην τὴν μισουμένην ὑπὸ τῶν θεῶν. ὁ δὲ ἀγαμέμνων ὁ ἄναξ, τὸ λέχος τῆς κλυταιμνήστρας, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὴν κλυταιμνήστραν. τὸ ἐπίσημον καὶ διάδηλον διὰ τὸν φόνον δηλονότι εἰς τοὺς ἕλληνας. τῷ ἀγαμέμνονι παρθένοι μὲν τρεῖς ἐγεννήθημεν ἐκ μιᾶς ἀνοσιωτάτης μητρός. χρυσόθεμις. ἰφιγένεια. καὶ ἐγὼ ἡ ἠλέκτρα. ἄρσην τε ὀρέστης. ἥτις κλυταιμνήστρα περιβαλοῦσα καὶ περικρύψασα τὸν ἄνδρα ἐν ἱματίῳ κυκλοτερεῖ μὴ ἔχοντι διέξοδον, ἔκτεινεν. ὧν δὲ χάριν ἔκτεινε δηλονότι, οὐ καλόν ἐστι παρθένῳ λέγειν. τουτέστιν ἐμοὶ τῇ παρθένῳ. ἀφίημι τοῦτο ἀσαφὲς καὶ ἄρρητον σκοπεῖσθαι ἐν τῷ δήμῳ. Φοίβου δ᾽ ἀδικίαν.) ἐν ἤθει ταῦτα. φησὶ μὲν γὰρ οὐ κατηγορήσειν τοῦ θεοῦ. ὅμως γε μὴν ὕστερον ὑποπαθήσασα καταβοᾷ ἀπόλλωνος. καὶ δι᾽ ὧν ἐδόκει μὴ κατ᾽ αὐτοῦ λέγειν, διὰ τούτων ἐλέγχεται αὐτοῦ κατηγοροῦσα. τί δὲ ἀκόλουθον ἦν. ὁ δὲ ἀπόλλων, οὐκ ἄδικος μὲν, ὅμως πείθει ὀρέστην ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα. πρὸς οὐχ ἅπαντας ἐστὶ τὴν εὔκλειαν φέρειν εἴρηκεν, ἐπειδὴ οἱ μὲν, ἐπήνουν αὐτόν. οἱ δὲ, οὔ. Οἷα δὴ γυνή.) ὥσπερ ἀδύνατος ἡ γυναικεία φύσις μεταλαβεῖν φόνου. οὐ γὰρ κεκοινώ-

νηκε τοῦ φόνου ἡ ἠλέκτρα ὡς καὶ ὀρέστης φησί· σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας· τὰ δ' εἴργασαι μοι· ζητεῖται δὲ τί δήποτε ἀνωτέρω παρθένον ἑαυτὴν εἰρηκυῖα, ὅπου φησίν, ὧν δ' εἶναι παρθένῳ λέγειν οὐ καλόν· ἐνταῦθα γυναῖκα ἑαυτὴν λέγει· λεκτέον δὲ ὡς οἷα δὴ γυνὴ πρὸς τὸ θηλυκὸν γένος σκοπουμένη, ὡς οὐδὲν μὲν ἔπραξεν· ἀλλὰ τοσοῦτον, ὅσον ἂν γυνή τις φράσοιτο. Οἷα δὴ γυνή.) ὡς γυνὴ συμβουλεύσασα· παραθαρρύνασα· ὑπομνήσασα τοῦ πατρός, οὐχὶ αὐτόχειρ γέγονε τῆς μητρός· ἀλλὰ λόγοις παρώρμησε κατ' αὐτῆς τὸν ἀδελφόν. τάχα δὲ διὰ τοῦ οἷα δὴ γυνή, παρονειδίζει τῇ μητρί· ἐκείνη γὰρ αὐτόχειρ γέγονε τοῦ ἀγαμέμνονος, οὐ κατὰ γυναῖκα. Πυλάδης θ' ὅς.) φώκου παῖδες, κρίατος· καὶ πανοπεύς. Τούτων ὁ κρίατος ἔκτισε τὴν γοῦν κίρραν, τό τε κρίασαν καλουμένην· καὶ παῖς αὐτῷ ἐξ ἀντιφατείας τῆς ναυβόλου, στρόφιος ἐγένετο· οὗ ἀστυδαμείας· καὶ πυλάδης ἐκ κυνδραγόρας τῆς ἀδελφῆς ἀγαμέμνονος. Ὀνομάζειν.) ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς τὰς ἐριννύς· οὐκ ὀνομάζουσι δέ, ἀλλ' εὐφημιζόμενοι, θεὰς ἢ εὐμενίδας καλοῦσιν· ὀνόματα δὲ τῶν ἐριννύων· τισιφόνη· μέγαιρα· καὶ ἀληκτώ.

Ἄλλως· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς εὐμενίδας· τουτέστιν εὐλαβοῦμαι λέγειν, ὅτι αἱ εὐμενίδες· ἤγουν αἱ ἐριννύες ποιοῦσιν αὐτὸν μαίνεσθαι· αἳ τοῦτον ἐξαμιλλῶνται καὶ ἐλαύνουσιν ἐν φόβῳ· ἔστι δὲ τὸ σχῆμα κατὰ παράληψιν· ὃ γὰρ ηὐλαβεῖτο λέγειν, εἴρηκεν· Ἄλλως· αἰδοῦμαι τὰς εὐμενίδας λέγειν θεάς· ἀντὶ τοῦ εὐλαβοῦμαι λέγειν αὐτὰς εἶναι τοῦ θείου γένους· ὡς κακῶν παρεκτικάς· Εἶπε δὲ τὸ ἐξαμιλλῶνται, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐν γυμνασίοις ἄνω καὶ κάτω στρέφονται τοῖς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀγωνίσμασιν. Τροχηλατεῖ.) κατεπείγει. μετὰ τοῦ τροχοῦ. καὶ ἁρμάτων ἐλαύνει. Ἐξ ὅτου σφαγαῖς.) καὶ ὅμηρος. ἤτοι ὁ τὸν κτείνας, δαίνυ τάφον ἀργείοισιν. αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε. Καθήγνισαι.) καθωσίωται. κέκαυται. ἁγνείαν γὰρ ἐκάλεσε τὴν διὰ πυρὸς φθορὰν τοῦ σώματος. Καθήγνισαι.) κεκάθαρται. πάντα γὰρ καθαίρει τὸ πῦρ. καὶ ἁγνὰ δοκεῖ εἶναι τὰ καιόμενα. τὰ δὲ ἄταφα, μεμιασμένα. Ὧν οὔτε.) ἀφ' ὧν. ἢ ἐξ ὧν ἓξ ἡμερῶν οὐκ ἔφαγεν. ἐμφαίνει δὲ, ὡς προσηνέχθη μὲν αὐτοῦ τῷ στόματι ἡ τροφή. ἀλλὰ καταπιεῖν οὐκ ἐδυνήθη. Ἔδοξε δ' ἄργει.) φανερὸν ὅτι ἐν ἄργει ὑπόκειται ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος. ὅμηρος δὲ ἐν μυκήναις φησὶ τὰ βασίλεια ἀγαμέμνονος. στησίχορος δὲ καὶ σιμωνίδης, ἐν λακεδαιμονίᾳ. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔδοξε δ' ἄργει τῷδε μὴ θ' ἡμᾶς στέγαις δέχεσθαι. πρὸς δὲ τὸ πῦρ οὐδὲν ἀνταπέδωκεν. ἔξωθεν οὖν ἀκουστέον τὸ ἐναύειν. καὶ ἔστι σχῆμα ἀττικὸν μὴ πυρὶ ἐναύειν ἀντὶ τοῦ μή τε πυρὸς ἐναύειν. οὐ γὰρ τὸ δέχεσθαι πρὸς τὸ πῦρ ληπτέον. Ἢ φάσγανον.) κέκριται φησὶν ἡμᾶς τελευτῆσαι. πότερον δὲ ξίφει. ἢ λίθοις βληθέντας, σήμερον κρινοῦσι. Ναύπλιον.) ναύπλιος ἀργεῖος ἀνὴρ, ναυτικῆς ἔμπειρος λιμένα κατασκευάσας ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκάλεσε ναύπλιον. ἦν δὲ υἱὸς ποσειδῶνος καὶ ἀμυμώνης. ἢ ὅτι ἐν λειμῶνι διέτριβεν. ἐκ τούτου ὁμώνυμος αὐτῷ ὁ λιμήν. Ἐκ πληρῶν πλάτη.) ἤτοι τὴν ὁδὸν διαπεπερακὼς, ταῖς κώπαις προσορμίζεται ταῖς ἀκταῖς. ὑπὸ δὲ τῶν πλατῶν τὰς ναῦς σημαίνει. Πλάτη δὲ τὸ πλατὺ τῆς κώπης. ὃ μεθίεται εἰς τὴν θάλασσαν. Μή τις εἰσιδών.) οὐκ ὀρθῶς νῦν ποιοῦσιν αὐτὴν τῶν ὑποκριτῶν

προσεπιπορθουμένων· καὶ τὰ λάφυρα προσεπιπορθούμενα· ἀρρήτως γὰρ αὐτῶν νυκτὸς ἀπεσάλευσε φησί. τὰ δὲ κατὰ τὸ δρᾶμα ἡμέρᾳ ἐκτελεῖται. Συμφορᾶς τε δωμάτων.) συμφορὰ οὐ μόνον ἡ δυστυχία· ἀλλὰ καὶ ἡ συνέλευσις. ὡς ἔχει τὸ τοῦ σοφοκλέους· κἀπὶ συμφορᾷ γεγηθὼς, ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο. Φοίβου δ' ἀδικίαν.) τοῦ δὲ ἀπόλλωνος κατὰ τί πρέπει κατηγορεῖν ἀδικίαν. πείθει γὰρ ἀντὶ τοῦ ἔπεισε τὸν ὀρέστην κτεῖναι τὴν μητέρα. ἥτις ἐγέννησεν αὐτόν. πρᾶγμα δηλονότι. προσάξας, οὐ φέρον πρὸς ἅπαντας εὔκλειαν. καὶ καλὴν φήμην. ὅμως δὲ ἀπέκτεινε πεισθεὶς τῷ θεῷ. καὶ ἐγὼ μετέσχον τοῦ φόνου, καθὰ γυνή. τουτέστι συνεβούλευσα. ὁ πυλάδης δὲ, μετέσχε τοῦ φόνου δηλονότι. ὃς συνέπραξεν ἡμῖν τάδε. Ἐντεῦθεν.) ἤτοι ἐξ ἐκείνου συντακεὶς. καὶ συμμιγεὶς ὁ τλήμων ὀρέστης. νόσῳ ἀγρίᾳ. ἤτοι μανίᾳ, νοσεῖ. Ὁ δέ.) ἀντὶ τοῦ ὃς δὴ πεσὼν ἐν κοίτῃ κεῖται. ὁ φόνος γὰρ τῆς μητρὸς ἐλαύνει. καὶ ταράσσει αὐτόν. μανίαισιν. ὑπὸ μανιῶν τῶν ἐριννύων δηλονότι. αἰδοῦμαι γὰρ ὀνομάζειν καὶ λέγειν θεὰς εὐμενίδας. τὰς ἐριννύας δηλονότι. αἳ ταράττουσι τὸν δὲ διὰ φόβου. ἕκτον δὲ ἦμαρ τόδε ἐστὶ δηλονότι. ἐξότου σφαγαῖς. καὶ διὰ σφαγῆς θανοῦσα ἡ μήτηρ ἐκαθάρθη τὸ δέμας διὰ τοῦ πυρός. δι' ὧν ἡμερῶν, οὔτε τροφὴν ἐδέξατο διὰ τοῦ λαιμοῦ. οὐ λουτρὰ ἔδωκε τῷ σώματι. ἤτοι οὐκ ἐνίψατο. Κρυφθεὶς δὲ ἔσω τῶν ἱματίων, ὅταν μὲν κουφισθῇ τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς νόσου. ἔμφρων γενόμενος δηλονότι, δακρύει. ποτὲ δὲ ἀπὸ τῆς κοίτης, πηδᾷ. καθὰ πῶλος ἀπὸ ζυγοῦ δρομαῖος. καὶ ταχύς. ἐκυρώθη γὰρ τοῖς ἀργείοις (τὸ περιέχον ἀντὶ τοῦ περιεχομένου) μήτε ἐν οἴκοις. μήτε ἐν θυσίαις, δέχεσθαι ἡμᾶς τινά. μητρο-

κτονῆσαι τινάς· μή τι προσαμαρτάνειν. Κυρία δὲ ἤτοι
ὡρισμένη· καὶ κεκυρωμένη ἥδε ἡ ἡμέρα. ἐν ᾗ ἐξοίσει
ἡ πόλις τῶν ἀργείων τὴν ἀπόφασιν. εἰ πρέπει θανεῖν ἡ-
μᾶς ἐν πετρώματι λιθοβολησίμῳ. ἢ ξίφος ἀκονήσαν-
τά τινα βαλεῖν ἐπὶ τοῦ αὐχένος ἡμῶν δηλονότι. ἔχομεν
δὲ δή τινα ἐλπίδα ὥστε μὴ θανεῖν. ἥκει γὰρ ἀπὸ τῆς
τροίας ὁ μενέλαος εἰς τὴν γῆν τὴν ἑαυτοῦ. δηλονότι εἰς
τὴν πατρίδα. τὸν λιμένα δὲ τὸν ναύπλιον. τὸν ἀπό τι-
νος ναυπλίου οὕτω λεγόμενον, διανύσας κώπῃ. ἐνελι-
μένισε τῷ αἰγιαλῷ. ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐκ τῆς τροίας
πλανηθείς. τὴν δὲ πολλῶν στεναγμῶν αἰτίαν ἑλένην,
προέπεμψεν εἰς τὸν οἶκον τὸν ἡμέτερον. ἐπιτηρήσας
νύκτα. ἵνα μή τις ἰδὼν πορευομένην κατὰ τὴν ἡμέραν
ὧν οἱ παῖδες ἀπέθανον ἐν τῇ τροίᾳ, λιθοβολήσῃ αὐ-
τήν. ἔστι δὲ ἔσω κλαίουσα τὴν ἀδελφὴν καὶ τὴν δυστυχί-
αν τῶν δωμάτων. ἔχει δὲ δή τινα παραμυθίαν τῶν θλί-
ψεων. ἣν γὰρ ὁ μενέλαος ἀπὸ τῆς σπάρτης ἀγαγὼν ἔ-
λιπε κατὰ τοὺς οἴκους ὅτε ἔπλει εἰς τὴν τροίαν· τῇ ἐ-
μῇ τε μητρὶ παρέδωκεν ἀνατρέφειν, τὴν παρθένον
λέγω τὴν ἑρμιόνην, ἐπὶ ταύτῃ χαίρει. καὶ ἐπιλήθεται τῶν
δυστυχιῶν. βλέπω δὲ πᾶσαν εἰσέλευσιν, πότε ὄψομαι
τὸν μενέλαον ἥκοντα. ὅτι κατὰ τὰ ἄλλα ἐπ' ἀσθενοῦς
ῥώμης ὀχούμεθα. καὶ φερόμεθα. ἐὰν μὴ σωθῶμεν κα-
τά τι παρ' ἐκείνου. ἄπορον χρῆμα ὑπάρχει δηλονότι
ὁ δόμος ὁ δυστυχῶν. Ω παῖ κλυταιμνήστρας.) τοῦ προ-
σήκοντος ἤθους ἐξέπεσεν ὁ εὐριπίδης. νῦν γὰρ πρῶτον
ἀλλήλας βλέπουσι. καὶ ἀήθως πάνυ. οὔτε ἀσπάζονται
ἀλλήλας. ἅμα δὲ δυσωπεῖ τὴν ἠλέκτραν. καὶ λυπεῖ ὑ-
πομιμνήσκουσα τοῦ τῆς κλυταιμνήστρας ὀνόματος. καὶ
προσάπτουσα. ἀκολούθως δὲ καὶ τόδε διατετμημένον. τὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δὲ ἑξῆς· μακρὸς δὴ μῆκος χρόνου παρθένε ἠλέκτρα· ἀντὶ τοῦ ὦ πολυχρόνιε παρθένε· ἤτοι πολλῷ χρόνῳ παρθενευομένη· τοῦτο δὲ καὶ ὑβρίζουσα αὐτὴν φησίν, ὡς αἰτίαν ἔχουσα· καὶ διὰ τοῦτο μὴ γαμουμένη· παρεμφαίνει δὲ διὰ τούτου ὅτι δυσμοιρίας νομίζει τέλος τὸν γάμον. Φονεὺς ἔφυ.) δέον ἔφυτε εἰπεῖν· ἐπειδὴ καὶ ἀμφότεροι τὸν φόνον εἰργάσαντο· ἡ μέν, βουλευσαμένη· ὁ δέ, πράξας· ὁ δὲ εἰπὼν σύ γε κασίγνητός τε σός, πρὸς τὸν ὀρέστην ἀπέδωκε· διὰ μὲν τοῦ συμπαραλαβεῖν ἀμφοτέρους δεικνύων βουλευσαμένους τὸν φόνον· διὰ δὲ τοῦ ἔφυ, μόνον τὸν ὀρέστην εἰργασμένον· ἢ οὕτω δέον εἰπεῖν· πῶς ἔχετε ὦ τάλαινα σύ τε· κασίγνητός τε σὸς τλήμων ὀρέστης· ὁ δέ, τὴν ὁρμὴν τῆς προτάσεως, ἤτοι τὸ ἔχετε ἐάσας, ἐπειδὴ ὀρέστης ἐφόνευσε τὴν μητέρα, πρὸς τοῦτον τὴν ἀπόδοσιν ἐποιήσατο· ἀγνοοῦντες δέ τινες τὸ ὅδε ἀντὶ τοῦ ὅς τις φασίν· ἔστι δὲ ὁ δὲ διὰ μέσου δεικτικόν. Ὅπως δ' ἔπλευσα.) διὰ μέσου ταῦτα· ἤγουν ὁ τρόπος δὲ τοῦ ἐμοῦ ἀπόπλου ὑπὸ δυστυχίας ἦν θεομανής. Εἰς φοῖβον.) καὶ τοῦτο πανούργως· ἀναμάρτητον γὰρ τὸ θεῖον ἐμφαίνει ὁ ποιητής, ὡς καταψευδομένων αὐτῶν τοῦ ἀπόλλωνος. Ἣν ἐπεὶ πρὸς ἴλιον.) ἣν οὐκ εἶδον ἀφ' οὗ εἰς τὴν ἴλιον ἔπλευσα· διὰ μέσου γὰρ τὸ ὅπως ἔπλευσα· εἶτα ὥσπερ αἰτίαν λέγουσα τοῦ πλοῦ, θεομανεῖ πότμῳ φησί· ἀντὶ τοῦ ὑπὸ εἱμαρμένης μανείσης· ἢ μοίρας θεοῦ μανείσης. Ἄλλως· ἣν οὐκ εἶδον ἀφ' οὗ πρὸς ἴλιον ἔπλευσα· εἰ δὲ θέλεις γνῶναι ὅπως ἔπλευσα, γίνωσκε ὅτι θεομανεῖ πότμῳ· κρύπτει δὲ τὴν μοιχείαν· καὶ ὑπὸ βίας δαίμονός τινος ἦχθαι εἰς τροίαν φησίν. Ὦ παῖ κλυταιμνήστρας.) ὦ θύγατερ τῆς κλυταιμνήστρας καὶ τοῦ ἀγαμέμνονος παρθένε [illegible],

μακρὸν δὴ μῆκος χρόνου. πῶς σύ τε ὦ τάλαινα ἔφυς. δηλονότι. κατὰ κοινοῦ ὁ σός τε κασίγνητος ὀρέστης. οὗτος ἔφυ καὶ ἐγένετο φονεὺς τῆς μητρός. τοῖς προσφθέγμασι γὰρ σου, ἤγουν τῇ πρὸς σὲ ὁμιλίᾳ οὐ μιαίνομαι. ἀνατεθεῖσα τὸν φόνον εἰς τὸν ἀπόλλωνα. καίτοι θρηνῶ τὸν θάνατον τῆς κλυταιμνήστρας τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς. ἣν ἀφ' οὗ ἔπλευσα πρὸς τὴν ἴλιον. ὅπως δὲ καὶ πῶς ἔπλευσα, ἀπὸ μανίας θεᾶς, οὐκ εἶδον. στερηθεῖσα δὲ τῆς ἀδελφῆς, θρηνῶ τὰς τύχας καὶ τὰς δυστυχίας. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ ἠλέκτρα παρ' ὁμήρῳ λαοδίκη εὕρηται. ἡ κατὰ τρόπον διωνυμίας ἠλέκτρα ἐκλήθη. διὰ τὸ κατ' ὄψιν ἠλεκτρῶδες, καὶ χρυσοειδές. ἢ κατὰ λόγον τινὰ σκώμματος, διὰ τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι, χόλῳ κλυταιμνήστρας. ὃ δὴ καὶ εὐριπίδης νῦν παρίστησιν. ἐν τῷ παρθένε δὴ μῆκος. Ἑλένη.) πρὸς πάσας τὰς ὕβρεις ἀντίκειται τὸ ἑλένη. ὅθεν καὶ χιάζεται ὁ στίχος. σεσημείωται γὰρ τὸ ὄνομα τῆς ἑλένης. αἰνίττεται δὲ ὅτι πονήρως κερτομεῖ πυνθανομένη περὶ ὧν παροῦσα ὁρᾷ. Ἄλλως. τὸ ἑλένη τί σοι λέγοιμ' ἂν βαρυνομένου ἦθος δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιούς. ἡ γὰρ τοῦ κυρίου ὀνόματος χρῆσις, ποτὲ μὲν βαρύτητός ἐστιν ὡς ἐνταῦθα. ποτὲ δὲ ἀφελείας ὡς παρ' ὁμήρῳ. ἐν τῇ ζ ῥαψῳδίᾳ. ὡς ἀπὸ τῆς ἀνδρομάχης. ἕκτορ. ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ. καὶ πότνια μήτηρ. Τί σοι λέγω.) τί χρὴ διηγήσασθαί σοι ἅ τινα ὁρᾷς. τί δὲ ὁρᾷς, ἐν συμφοραῖς τὸν ἀγαμέμνονος γόνον. δῆλον δὲ ὅτι οὐ τὸν ὀρέστην μόνον λέγει, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἀγαμέμνονος γόνον. περὶ τῶν δύο γὰρ καὶ ἡ ἑλένη ἐπύθετο λέγουσα. πῶς ὦ τάλαινα σύ τε κασίγνητος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πιστος. εἰκότως οὖν καὶ αὐτὴ ἐπάγει τὴν ἑαυτῆς ἄυπνον
δυσδαιμονίαν. καὶ τὴν ὀρέστου νόσον. τὴν ἀπώλειαν δὲ δι'
ἑνὸς ἐδήλωσεν ὀνόματος. καὶ ὀρέστης γὰρ κρινόμενος περὶ
τὴν τοῦ πατρὸς κατέφυγε φιλότητα. Ὦ ἑλένη τί
λέγοιμι ἄν σοι, ἅγε ἤ τις σὺ παροῦσα ὁρᾷς. τὸ γένος
ἤτοι τοὺς παῖδας τοῦ ἀγαμέμνονος ἐν συμφοραῖς. ἐ-
γὼ μὲν ἄϋπνος πάρεδρος θάσσω, ἀντὶ τοῦ παρακάθη-
μαι ἀθλίῳ νεκρῷ. νεκρὸς γὰρ οὗτος χάριν μικρᾶς ἀνα-
πνοῆς. τουτέστιν ἐγγὺς ἐστὶ νεκροῦ, διότι σμικρὰν ἔχει
πνοήν, τὰς τούτου δὲ δυστυχίας οὐκ ὀνειδίζω. σὺ δὲ εἶ
μακαρία. μακάριός τε ὁ σὸς πόσις μενέλαος. ἥκετε
εἰς ἡμᾶς ἀθλίως δυστυχήσαντας. Πόστον χρόνον.)
περὶ πόσον δὲ χρόνον πεπτωκὼς κεῖται, ὁ δὲ ἐν τοῖς δε-
μνίοις. Ἀφ' οὗ καιροῦ διεπράξατο τὸν τῆς μητρὸς φό-
νον. Ἐξ οὗπερ αἷμα.) οὐ πρὸς τὴν πεῦσιν ἀπεκρίνα-
το. ἡ μὲν γὰρ ἤρετο ἀπὸ ποίου χρόνου νοσεῖ. ἡ δὲ εἶπεν
ἐξ οὗ τὴν μητέρα ἀνεῖλε. τοῦτο δὲ πάλιν ὁμοίως ἄδηλόν
ἐστι τῇ ἑλένῃ. Αἷμα γενέθλιον.) γενέθλια πᾶσα ἡ
ἐν γεννήσει τινὸς τελουμένη ἑορτή. ὥσπερ γαμήλια ἡ
ἐν γάμῳ. καὶ ἐγκαίνια ἡ ἐν ἐγκαινισμῷ. κατὰ ταῦτα
λέγεται. καὶ κρόνια ἡ ἑορτὴ τοῦ κρόνου. καὶ διάσια, ἡ τοῦ
διός, καὶ τιτάνια ἡ τῶν τιτάνων. καὶ ἕτερα. ἐνταῦθα δὲ
γενέθλιον αἷμα λέγει, ἀντὶ τοῦ μητρῷον. ἀπὸ τῆς γεν-
νήσεως μετάγων τὸν λόγον. περὶ τὴν αἰτίαν τῆς γεννή-
σεως. ἤτοι τὴν μητέρα. Ὦ μέλεος. ἄθλιος οὗτος ὅτι τὴν
μητέρα ἀνεῖλε. κἀκείνη ὅτι ὑπὸ παιδὸς ἀνῃρέθη. μελέα
τυγχάνει. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ πῶς. ἢ ὅπως. Πρὸς θε-
ῶν.) ἕνεκα τῶν θεῶν καταπεισθείης ἂν ἐμοὶ κατά τι
ὦ παρθένε; Ὡς ἄσχολός γε.) λίαν ἄσχολος εἰμὶ
σχολῆς ἐστερημένη. ἀσχολοῦμαι ἤτοι περισπῶμαι τῇ περὶ

σεδρία τοῦ ἀδελφοῦ. Προεδρία ἡ προτίμησις. καὶ ἡ πρώτη καθέδρα. προσεδρία δὲ ἡ ἐπίμονος καὶ διηνεκὴς ἀσχολία. Ἄλλως. τοῦτό σοι φησὶ πειθήσω, ὃ μὴ ἀπασχολήσῃ με τῆς προσεδρίας τοῦ ἀδελφοῦ. τουτέστιν ἢ μὲν τὸ κελευόμενον παρὰ σοῦ χωρίζει με τοῦ ἀδελφοῦ, οὐ πείσομαι. εἰ δὲ οὐ χωρίζει, πείσομαι. ἢ ὅτι παντελῶς ἀπαρνεῖται τὴν ὑπουργησιν. τουτέστιν οὐ πείθομαί σοι. ὅτι ἄσχολός εἰμι τῇ προσεδρίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ. ἵν᾽ ᾖ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἔνιοι δὲ λείπειν φασὶ τὸ μή. ἵν᾽ ᾖ ἐρωτηκή. ἵν᾽ ᾖ πείθομαί σοι ὅτι μὴ ἄσχολός εἰμι τῇ τοῦ ἀδελφοῦ προσεδρείᾳ. ἄσχολος γὰρ ἦν. πῶς σοι φησὶ πειθῶ ἀσχολουμένη τὴν νοσοκομίαν τοῦ ἀδελφοῦ. ἵν᾽ ᾖ ὡς σχολὴν ἄγουσα. ἵν᾽ ᾖ ἐρωτηματικόν. Βούλει.) βούλει ἀπελθεῖν πρὸς τὸν τάφον τῆς ἀδελφῆς μου; ἁπλούστερον αὐτῇ διαλέγεται, ὅτι μᾶλλον δεῖται αὐτῆς. ἐνταῦθα δὲ παραφυλάττεται. καὶ μητρὸς εἰπεῖν σῆς. ἵνα μὴ δόξῃ ὀνειδίζειν αὐτῇ, δεῖ γὰρ εἶναι κολακευτικὸν τὸ λεγόμενον. Τῆς ἐμῆς μητρὸς κελεύεις τίνος χάριν. νῦν μητέρα αὐτὴν ἐκάλεσε δεικνῦσα ὅτι οὐδὲ τὴν πρώτην λοιδορίαν προσήκατο. καὶ τάχα διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ἐχθρᾶς μητρὸς, παραιτεῖται τὴν αἴτησιν. ἀλλ᾽ ἡ μὲν κολακεύουσα συγγενικῷ ὀνόματι ἐχρήσατο. ἡ δὲ παραιτουμένη τὴν κολακείαν, εἶπε μητρὸς τῆς ἐμῆς.

Κόμης ἀπαρχάς.) φέρουσα ἀπαρχὰς τῆς κόμης. καὶ χοὰς. καὶ θυσίας ἡμᾶς. Ἀπαρχὴ ἐλέγετο οὐ μόνον τὸ πρῶτον τῇ τάξει. ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον τῇ τιμῇ. ὅθεν καὶ ἀπαρχὰς καρπῶν προσῆγον οἱ παλαιοί. καὶ ὠνόμαζον. τὰ κρείττονα ἐκλεγόμενοι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰς θυσίας ἐτέλουν ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσιν οἱ παλαιοί, καὶ ἀπαρχὰς ἐκάλουν. Σοὶ δ᾽ οὐ θεμιτόν.) σοὶ δὲ οὐχί

θεμιτόν. ἀντὶ τοῦ οὐ δυνατὸν ἔρχεσθαι πρὸς τὸν φιλού-
μενον τάφον, οὐκ ἐν καιρῷ παῤῥησιάζεται ἡ ἠλέκτρα.
καίτοι πρὸ ὀλίγου φάσκουσα ἐλπίδα ἔχειν εἰς τὸν με-
νέλαον. ἡ μὲν οὖν ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, μετριώτερός ἐ-
στιν ἐὰν δὲ ἑτέρως, ἄντικρυς ἐναγῆ καὶ μὴ ἀξίαν οὖσαν
προσπελάζειν τῷ τάφῳ τὴν ἑλένην ἀποδείκνυσι. διὰ τὰ
πεπραγμένα αὐτοῖς τοῖς φίλοις. Δεῖξαι γάρ.) οὐ θε-
μιτὸν δηλονότι. αἰσχύνομαι γὰρ δεῖξαι τὸ σῶμα ἀντὶ
τοῦ ἐμαυτὴν, τοῖς ἀργείοις. Ὀψέ γε.) ὀψὲ τοῦ χρόνου.
ἀντὶ τοῦ μόλις τανῦν φρονεῖς σύ. τότε ἀφεῖσα τοὺς
δόμους αἰσχρῶς. Ὀρθῶς ἔλεξας.) ἀληθῶς εἶπας. οὐ
λέγεις δὲ προσφιλῶς ἐμοί. Αἰδὼς δέ.) τίς δὲ δὴ αἰ-
δὼς ἔχει σε εἰς τοὺς μυκηναίους; ἀντὶ τοῦ τίνα αἰδῶ
ἔχεις εἰς τοὺς μυκηναίους. Δέδοικα.) τοὺς πατέρας τῶν
νεκρῶν τῶν πεσόντων ὑπὸ τῇ τροίᾳ. Δεινὸν γὰρ ἄργει.)
δεινὸν γὰρ ἀντὶ τοῦ χαλεπῶς ἀναβοᾷ καὶ ἀνακηρύττει
τῷ ἄργει. ἀντὶ τοῦ τοῖς ἀργείοις διὰ στόμα. ἤτοι διὰ τῶν
στομάτων ἁπάντων. τὸ ἀναβοᾷ προσώπου ἐστὶ δευτέ-
ρου. παθητικῆς διαθέσεως. ἀντὶ τοῦ καταβοᾷ. ὁ δὲ νοῦς.
δεινῶς γὰρ διὰ τοῦ στόματος τῶν ἀργείων ἀναβοᾷ. Σὺ
νῦν.) σὺ δὴ λύσασα τὸν φόβον, δὸς ἐμοὶ χάριν. Οὐκ
ἄν.) δυναίμην βλέψαι εἰς τὸν τάφον τῆς μητρός. Αἰσχρόν
γε μέν τοι.) ὅμως ἀπρεπὲς καὶ ἄσχημον τὰς δουλίδας
φέρειν τάδε. Τί δ' οὐχὶ θυγατρός.) διατί οὐ πέμπεις τὸ
δέμας τῆς ἑρμιόνης περιφραστικῶς. ἀντὶ τοῦ τὴν ἑρμιό-
νην. Εἰς ὄχλον ἕρπειν.) οὐ καλόν ἐστι δηλονότι τοῖς παρ-
θένοις βαδίζειν εἰς τὸ πλῆθος. εἴποι τις. τί οὖν ταῖς τε-
λείαις τοῦτο καλόν, ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἐν σπάρτῃ εἰώθα-
σι γυμνάζεσθαι αἱ γυναῖκες. καὶ παρθένοι. ὥστε δέδοται
μὲν παρθένοις εἰς ὄχλον ἕρπειν. οὐ μὴν καθόλου. ἀλλ'

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐπὶ ὡρισμένοις πράγμασιν· οἷον κανηφορούσαις· ἢ γυ-
μναζομέναις· οὐ μὴν ἄλλο τι πραγματευομέναις. Ἄλλως·
ταῖς νεάνισιν· οὐ γὰρ ταῖς ἀγάμοις· ἄγαμος γὰρ καὶ ἡ ἠλέ-
κτρα· παρθένος τε ἐστὶν ἤτε ἀμιγής· καὶ ἡ ἄρτι ἡβῶσα·
ἢ πάλιν κακονόως, οὐ παρθένον δεῖξαι βούλεται τὴν ἠ-
λέκτραν· ὅτι οὐκ ἐπείθη αὐτῇ. Καὶ μήν.) ἀνταποδοίη
τὰς ἀνατροφὰς τῇ τεθνηκυίᾳ. Ὀρθῶς ἔλεξας.) πείθο-
μαί τι ὦ κόρη σοί· καὶ πέμψω τὴν θυγατέρα· σὺ γὰρ καὶ κα-
λῶς λέγεις· ὦ τέκνον ἑρμιόνη ἔξελθε ἔμπροσθεν τῶν δό-
μων· καὶ λάβε ἐν ταῖς χερσί τὰς δὲ τὰς χοὰς· καὶ τὰς
ἐμὰς κόμας· ἀπελθοῦσα δὲ εἰς τὸν τάφον τῆς κλυταιμνή-
στρας, ἄφες τὰ μελίκρατα τοῦ γάλακτος· ἤτοι τὰ ἀπὸ
μέλιτος· καὶ γάλακτος κεκραμένα· τὴν ἄχνην τε τοῦ οἰνω-
πόν· ἤτοι τὸν λεπτότατον τὸν δὲ οἶνον· καὶ στᾶσα ἐπὶ τοῦ ἄ-
κρου χώματος· ἤτοι ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ τάφου, λέξον τάδε·
ἡ ἀδελφὴ ἡ ἑλένη δεξιοῦταί σε ταῖς δὲ ταῖς χοαῖς,
φόβῳ ὑπὸ τοῦ φόβου τοῦ προσελθεῖν εἰς τὸ σὸν μνῆμα·
φοβουμένη τὸν ὄχλον τῶν ἀργείων· παρακάλει δὲ αὐτὴν ἔ-
χειν γνώμην εὐμενῆ· καὶ πραΰνειν ἐμοί τε καὶ σοί· καὶ τῷ πό-
σει τῷ ἐμῷ· τοῖν τε ἀθλίοιν τοῖνδε· ἤγουν τῷ ὀρέστῃ· καὶ τῇ
ἠλέκτρᾳ· οὓς ἀπώλεσεν ὁ θεός· ἤτοι ὁ ἀπόλλων· ἃ δὲ και-
ρὸς ἁρμόδιος δηλονότι ἐνεργεῖν εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, δῶ-
ρήματα τῶν νεκρῶν, ἅπαντα ὑπισχνοῦ. ἄπιθι ὦ τέκνον
μου· σπεῦδε· καὶ δοῦσα χοὰς τῷ τάφῳ, λίαν τάχιστα
μέμνησο τῆς εἰς τοὐπίσω ὁδοῦ. Οἰνωπόν τ᾽ ἄχνην.)
τὸν λεπτότατον οἶνον λέγει. ἢ ἄχνην λέγει· οἷον εἰκο-
ρυφήν. ὅταν γὰρ ἐπιχέηται ὁ οἶνος τῷ ἐκ μέλιτος· καὶ
γάλακτος κράματι, ἐπιπολαίως κεῖται. Ἄλλως·
ἐμφαντικῶς τὴν τοῦ οἴνου δαψιλῆ ῥύσιν, διὰ τῆς ἄχνης
ἐσήμανε· τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν κυμάτων εἴρηται. ἀποπίνει

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δ' ἀλεξάχνην. οἱ δὲ, κυρίως τὴν οἰνόχροα τρίχα φασὶ λάχνη. γὰρ ἡ θρίξ, ἄχνη δὲ τὸ λεπτὸν μέρος ὃ κατέχει τὶς οὐδ' ὥραται. οἷον εἰ ἄχνη τις οὖσα. Τῷς δὲ δωρεῖται χοαῖς.) δωροῦμαι τὸ παρέχω. ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν. ὡς τὸ δωροῦμαί σοι χρήματα. δωροῦμαι δὲ τὸ δεξιοῦμαι. καὶ φιλοφρονῶ. ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικήν. ὡς τὸ δωροῦμαι τὸν φίλον χάρισι λογικαῖς. Τοῖν τ' ἀθλίοιν τοῖνδε.) καὶ αὐτῶν μέμνηται, ἵνα μὴ δόξῃ παντελῶς λιθοκάρδιος εἶναι. ὅμως μετὰ ἀρᾶς. τὸ γὰρ οὓς ἀπώλεσε θεός, δοκεῖ μὲν συναχθομένη λέγειν. πανούργως δὲ ἐμφαίνει, ὅτι καὶ θεοῖς ἀπηχθημένοι εἰσίν. οὐ γὰρ ἀπολλύει εἶπεν. ἀλλὰ ἀπώλεσεν. ὡς ἐγνωσμένης ἤδη τῆς παρὰ θεῶν δυσμενείας. Α δ' εἰς ἀδελφήν.) ἃ δὲ νενόμισται τοῖς νεκροῖς ποιεῖν, ταῦτα κἀμὲ ὑπίσχνου εἰς τὴν ἀδελφὴν ποιεῖν. Ἄλλως. ἅπανθ' ὑπισχνοῦ τὰ νεκρῶν δωρήματα ἃ ἐν καιρῷ εἰς ἀδελφὴν ἐκπονεῖν ἐμὴν ὑπισχνοῦ. Ἄλλως. ἃ δὲ δωρήματα τῶν κάτω. τουτέστι προσήκοντα τοῖς κάτω. καιρός ἐστι δηλονότι ἁρμόδιος ἐνεργεῖν ἐμὲ εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφήν. ἅπαντα ὑπισχνοῦ. Ὦ φύσις ἐν ἀνθρώποισιν.) ἰδοῦσα ἡ Ἠλέκτρα τὴν Ἑλένην τεμοῦσαν μὲν ἄκρας τὰς τρίχας, σώζουσαν δὲ τὸ πρόσθεν κάλλος, ἀποτείνεται πρὸς τὴν φύσιν. καὶ λέγει ταύτην εἶναι σωτήριόν τε τοῖς κεκτημένοις καλῶς αὐτήν. καὶ βλαπτικὸν τοῖς μὴ οὕτως. καὶ ἡ Ἑλένη φυσικῶς οὖσα κακή, εἰ καὶ ἔδοξε πως τὴν ἀδελφὴν θρηνεῖν, καὶ διὰ τοῦτο ἀποκεκοφέναι τὰς τρίχας, ἀλλὰ πανούργως τοῦτο πεποιηκέναι λέγει. ἐξ ὧν ἄκρας αὐτὰς ἔτεμε τοῦτο ποιησαμένη. εἰ γὰρ κατὰ ἀλήθειαν ἐθρήνει, πάντα τὸν πλόκαμον ἔδει τεμεῖν. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. οἱ δὲ λέγουσι

τὶς φύσιν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τες φύσιν τὸ κάλλος, οὔ μοι δοκοῦσι λέγειν εὐλόγως. τὸ δὲ ἐστὶν ἡ πάλαι γυνή· ἡ κατὰ μορφὴν νοητέον· ἡ αὐτή ἐστι καὶ νῦν· ἥτις καὶ πρὸ τοῦ τὰς τρίχας ἀποκόψαι καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ἠλάττωται τὸ κάλλος αὐτῆς· ἢ καὶ κατὰ προαίρεσιν· ὅτι αὕτη ἐστὶ καὶ νῦν, ἥτις καὶ πρώην· ἤτοι οὐ σεσωφρόνισται. Ὦ φύσις καὶ κάλλος· λίαν εἶ μέγα κακὸν ἐν τοῖς ἀνθρώποις· καὶ σωτηριῶδες τοῖς καλῶς κεκτημένοις καὶ ἔχουσιν· ἐθεάσασθε πῶς κατὰ τὰς ἄκρας ἀπέκοψε τὰς τρίχας· σῴζουσα· καὶ φυλάττουσα τὸ κάλλος· ἔστι δὲ ἡ πάλαι γυνή· ἤτοι κακή· τουτέστιν οὐ μετεβλήθη· ἣν θεοὶ μισήσειαν οἱ θεοί· ὅτι ἀπώλεσας ἐμέ· καὶ τόν δε· ἤγουν τὸν ὀρέστην· καὶ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα· φεῦ· τάλαινα εἰμὶ ἐγώ· αὗται παραγίνονται αἱ προσφιλεῖς θρηνήτριαι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασιν· ἴσως μετακινήσουσι τοῦ ὕπνου τόνδε ἠρεμοῦντα· τὸ ἐμὸν δὲ ὄμμα ἐκτακῆναι ποιήσουσι διὰ δακρύων· ὅταν ὁρῶ τὸν ἀδελφὸν μαινόμενον. Εἴδετε παρ' ἄκρας.) ἀντὶ τοῦ ἴδοι τις ἄν· ὡς τὸ φαίης ζάκοτόν τιν' ἔμεναι· καὶ τὸ ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδης. ἔνιοι δὲ φασὶ τὰς δμωὰς ταῦτα λέγειν· οἱ δὲ, πρὸς τὸ θέατρον· ὃ καὶ ἄμεινον· ἐφελκυστικὸς γὰρ ἐστὶν ἀεὶ μᾶλλον τῶν θεατῶν ὁ ποιητὴς οὐ φροντίζων τῶν ἀκριβολογούντων. Ὡς ἀπέθρισεν.) ἕως ἐν τῇ σμικρότητι τῆς ἀφαιρέσεως, μηδὲν ἀπολείπειν τοῦ ὑγιοῦς· μὴ γὰρ τῷ κάλλει λυμήνασθαι. Ἡ πάλαι.) ἤτοι πονηρά· ἤγουν τὰ αὐτὰ φρονοῦσα ἃ καὶ πρότερον, τοῦτο γὰρ εἶναι εὔμορφος ἐπιμελεῖται· ἐλέγχει δὲ αὐτὴν ὅτι οὐδὲ τοῖς ἁμαρτήμασι σεσωφρόνισται· ἀλλ' ἐν τοῖς ἤθεσι μεμένηκεν· ἤγουν ἡ κατὰ τὴν αὐτὴν μορφὴν· ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Πᾶσαν θ' ἑλλάδα.) τὸ κατὰ μέρος εἰποῦσα, ἐπήνεγκε τὸ καθόλου ὡς καὶ ὅμηρος·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἥκει γηθήσει Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες ἄλλοι τε Τρῶες. Αἵδ' αὖ πάρεισι.) κατὰ τὸ σιωπώμενον ἔρχονται αἱ γυναῖκες ἰδεῖν τὸν Ὀρέστην πῶς ἔχει. καὶ ἰδοῦσα αὐτὰς φησίν. ὦ φίλταται γυναῖκες. διὰ ἡσύχου ποδὸς. καὶ πορείας ἔρχεσθε. καὶ μὴ κτυπεῖτε. μὴ δὲ εἴσω κτύπος. ἡ σὴ μὲν γὰρ φιλία πρᾳεῖα. καὶ εὐμενής. ἀλλ' ἐν τῷ ἐξεγεῖραι τοῦτον, κινήσεται συμφορά.

Σῖγα σῖγα.) τὰ τοιαῦτα ἤδη καλεῖται ἀλλοιόστροφα. εἰσὶ δὲ καὶ κατὰ σχέσιν. τῆς παρούσης οὖν στροφῆς τὰ κῶλα ιγ΄. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. ἐφεξῆς γὰρ κεῖται ἡνωμένη καὶ οὐκ ἐκ διαστήματος. τὸ α΄ ἀσυνάρτητον ἐκ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. καὶ ἰαμβικῆς βάσεως. ἐχούσης τὸν α΄ πόδα ἀνάπαιστον. τὸ β΄ ἴαμβον τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ΄. καὶ δ΄ παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ΄. καὶ ἰάμβου. τὸ ε΄ ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου α΄. καὶ παίωνος γ΄. καὶ συλλαβῆς ἐν τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ ἀντίσπαστον ἔχει. καὶ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος. τὸ ς΄ διίαμβον τὸ ζ΄ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος, τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἰωνικοῦ διιάμβου, καὶ μολοττοῦ. ἢ κρητικοῦ. τὸ δέ γε τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον πεντασύλλαβον. τὸ η΄ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον. καὶ παίωνος δ΄ καὶ ἰωνικοῦ. καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ θ΄. ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς καθαρόν. τὸ ι΄ ὅμοιον, δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χορείων. τὸ ια΄ ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ὁμοίων ποδῶν. τὸ ιβ΄ ὅμοιον. δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ὁμοίων ποδῶν. τὸ ιγ΄ ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν. ἐκ παίωνος δ΄ διιάμβου. καὶ κρητικοῦ. ἢ δακτύλου. ἐπὶ τῷ τέλει ἀμφοτέρων παράγραφος. Σῖγα σῖγα.) ἠρέμα. καὶ με

τὰ ἡσυχίας· πρόσφορος δὲ τῷ πάθει· καὶ ἡ τοῦ ῥυθμοῦ ἀγωγὴ δοχμιάζουσα· λεπτὸν δὲ ἴχνος ἀρβύλης, ἀντὶ τοῦ κούφως καὶ ἐλαφρῶς τίθετε τὸν πόδα μετὰ τῆς ἀρβύλης· εἰ δὲ γράφεται λευκὸν ἴχνος, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον· ὡς τὸ ἀργυρόπεζα θέτις· ἴχνος δὲ λέγει τὸν πόδα· καὶ ἀρβύλη ἐστὶν εἶδος ὑποδήματος γυναικείου κοίλου, καὶ βαθέος. Λευκόν.) εἰ μὲν λευκόν, σιωπᾶτε τῷ σῖγα σῖγα· καὶ λέγεται κατὰ ἀντίπτωσιν οὕτω· μετὰ σιγῆς μετὰ σιγῆς τίθετε τὴν ἀρβύλην τοῦ λευκοῦ ἴχνους ἤγουν τοῦ λευκοῦ ποδός· εἰ δὲ λεπτόν, στίζεται μετὰ τὸ σῖγα σῖγα· καὶ ἔχει τὸ πᾶν οὕτω· μετὰ σιγῆς ὀρχεῖσθε δηλονότι· εἶτα λεπτὸν τίθετε· ἀντὶ τοῦ ἥσυχον τὸ ἴχνος ἀντὶ τοῦ τὴν βάσιν τῆς ἀρβύλης· ἔστι δὲ ἀρβύλη εἶδος γυναικείου ὑποδήματος. Ἄλλως. μετὰ σιγῆς τίθετε τὸ λευκὸν ἴχνος τῆς ἀρβύλης· ἀντιστρόφως· ἀντὶ τοῦ τὴν ἀρβύλην τοῦ λευκοῦ ἴχνους· ἤτοι τοῦ λευκοῦ ποδός· εἰ δὲ λευκὸν γράφεται, σιωπᾶτε οὕτως· μετὰ σιγῆς ὀρχεῖσθε δηλονότι· τίθετε τὸ ἴχνος τῆς ἀρβύλης ἐλαφρόν· μὴ κτυπεῖτε· μὴ δ᾽ ἔστω κτύπος. Τίθετε.) ποιητικῶς ἀντὶ τοῦ τιθῶμεν· εἰσελήλυθε δὲ ἦχος κατὰ ὑπόθεσιν, ἔνδον. Ἀποπρόβατε.) τὸ ὁλόκληρον τοῦτό τινες φασὶν ἀποπρόβηθι· καὶ τὸ παρὰ τῷ ὁμήρῳ οὕτως ἐκδέχονται· τυτθὸν ἀποπρονομῆς· τί δ᾽ ἰδοὺ πείθομαι· εἰκὸς ὀξύτερον εἰρηκέναι τοῦ χοροῦ· διὸ καὶ ἠλέκτρα περιδεὴς γενομένη, φησίν· ἆ ἆ. φυσικῶς δὲ τοῦτο πρῶτον εἶπεν· ἐπειδὴ αὕτη ὑπὸ τῆς φύσεως πρώτη φωνὴ εὕρηται· ἀμέλει γοῦν ἐπειδάν τι θεάσηταί τις παράδοξον, οὐδὲν ἕτερον ἀναβοᾷ ἢ τὸ ἆ ἆ· τῆς φύσεως ἀγούσης πρὸς τοῦτο· εἶτα φησὶ πρὸς τὸν χορόν· τοιαύτην πέμπε φωνήν· οἷος ἐστὶν ἦχος σύριγγος καλάμων

λεπτὸς ἐν τοῖς ἕλεσιν ἀποτελούμενος. οὐ γὰρ τὸ ὄργα-
νον σύριγγα φησί. τοῦτο γὰρ πολύφωνον.

Σύριγγος ὅπως πνοά.) ἀθορύβως φησὶ φώνει μοι, ὡς
πνοὴ συρίγξεως δόνακος. οὐ γὰρ φησὶ σύριγγος τοῦ αὐ-
λοῦ. οὗτος γὰρ καὶ ἐνδυμίωνα ἐγείρει. διαθέσεως ἐμ-
φαντικὸν, τὸ μοι. ὡς τὸ πάτροκλέ μοι δειλῇ. Απο
πρόβατε.) μακρὰν τῆς κοίτης πορδύεητε ἐκεῖσε. ἀπό-
προ. ἤτοι ἄγαν μακράν. Εμοί.) χάριν ἐμοῦ.
Α α.) φώνει μοι ὦ φίλη. καθὰ πνοὴ ἀπὸ λευκοῦ δόνα-
κος. Δόνακος.) δόναξ κάλαμος λεπτὸς ἐν τοῖς ἕλε-
σι φυόμενος. τινὲς ἔφασι τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς ῥα-
γάζιον, οὐ καλῶς λέγοντες. οὐ γὰρ ἀπὸ τούτου σύριγξ
γίνεται. Ι δ᾽ ἀτρεμαῖον.) μικρὸν. σὺ φησὶ κελεύεις
μοι φωνεῖν, ὡς ψιθυρίζει τῇ τοῦ ἀνέμου κινήσει κάλα-
μος. ἐγὼ δὲ καὶ ἔλαττον αὐτοῦ φέρω μοι βοῶ. ὡς ὑπὸ
ὀρόφου γινομένην. ὁ δὲ ὄροφος κάλαμός ἐστιν ἀσθενής τε
καὶ παπυρώδης. οὗ μέμνηται καὶ ὅμηρος. λαχνήεντ᾽ ὄ-
ροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες. ἐκ τούτων δὲ γίνονται,
καὶ αἱ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν. ὡς ἀσθενὴς ἐστὶ, ἀσθενῆ ποιεῖ-
ται τὴν ἀπήχησιν, τῷ μὴ ἀνθίστασθαι τῇ βοῇ τοῦ πνεύμα-
τος. Κάτταγε.) κάτταγε τῇ ἐπαναλήψει μεμίμηται
τὴν ἠρεμαίαν προϊεμένου φωνήν. ἅτε γὰρ οὐκ ἐξακουο-
μένης, δεύτερον ταῖς αὐταῖς λέξεσι κέχρηται. Τὸ
κάτταγε.) ἐναντίον ἐστὶ τῇ ἀνατάσει τῆς βοῆς. σημαί-
νει δὲ τὸ κάτταγε τὸ πρόσελθε. ἀφ᾽ οὗ καὶ καταγωγοὶ οἱ
λιμένες. χρόνια δὲ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. τοῦτο δὲ ἀνα-
φορὰν ἔχει, πρὸς τὸ πρόσιθι ἀτρέμας. ὁ δὲ νοῦς. χρό-
νιος. ὃ ἐστι διὰ χρόνου ἐκοιμήθη. Ως ὑπ᾽ ὄροφον φέρω
βοάν.) τινὲς φασὶν βοῶ ὑπ᾽ ὄροφον, τὴν μὴ δυναμένην
ἐκτὸς τοῦ οἴκου ἀκούεσθαι. ἄλλοι δὲ τὴν ὑπὸ ὀρόφου κα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λάμου γινομένην· ὄροφον γὰρ λέγουσιν, λεπτόν τινα κάλαμον παπυρώδη· ᾧ χρῶνται εἰς ὀροφὰς οἱ ἄνθρωποι. πιστούμενοι τοῦτο ἐκ τοῦ ἄνωθεν τῆς ἠλέκτρας λόγου. εἰπούσης γὰρ ἐκείνης πρὸς τὸν χορόν, ὦ φίλη φωνὴ ὥσπερ πνοὴ καὶ ἀπήχησις σύριγγος λεπτοῦ δόνακος, ἀποκρινόμενος ὁ χορὸς φησί· δέξαι ὅτι φέρω βοὰν ἥσυχον ὑπόροφον· τουτέστι γινομένην ὑπὸ ὀρόφου. καὶ ὅμηρος· λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες. ἐκ τούτου τοῦ ὀρόφου ποιοῦσιν οἱ παῖδες αὐλοὺς λεπτὸν ἠχοῦντας. καὶ μὴ δυνάμενον ἐξακούεσθαι δι' ἀσθένειαν.

Ὑπόροφον.) ὄροφος λεπτὸς κάλαμος εἰς ὀροφὰς ἐπιτήδειος. ὑπόροφον οὖν τὴν μὴ διικνουμένην ἔξω τοῦ ὀρόφου, ὅ ἐστι βραχεῖαν. Ἰδ' ἀτρεμαίαν.) ἰδοὺ φέρω βοὴν ἀτρεμαίαν· καὶ ἀθόρυβον. καὶ λίαν ὑπόροφον. καὶ λεπτὴν ἤγουν ἥσυχον. Ναὶ οὕτως.) ναὶ οὕτω φώνει δηλονότι κάταγε κάταγε. ἤγουν ταπείνου τὴν σὴν φωνήν. πρόσελθε ἡσύχως· ἡσύχως ἐλθέ. ἀπόκριναι δὲ δι' ἣν αἰτίαν ἤλθετε καὶ χρείαν. χρόνια γὰρ ἀντὶ τοῦ χρονίως. ἤτοι βραδέως πεσὼν ὅδε ὁ ὀρέστης εὐνάζεται. καὶ ἀναπαύεται. Πῶς ἔχει.) πῶς διάκειται ὁ ὀρέστης. μετάδος ἡμῖν λόγου ὦ φίλη. Τίνα τύχην.) καὶ δυστυχίαν αὐτοῦ εἴπω· τίνα δὲ συμφοράν. ἔτι μὲν ἀναπνεῖ. βραχὺ δὲ καὶ ὀλίγον ἀναστένει. Ποίαν τύχαν). ἴαμβος χρὴ εἶναι οὗτος ὁ στίχος· ὡς καὶ ὁ τῆς στροφῆς. διὸ οὕτως ἐγράφη παρ' ἡμῶν. ποίαν τύχαν, ποίαν δὲ συμφοράν. καὶ ἔστι τὸ ποι τὸ δεύτερον, κοινὴ συλλαβή. διὸ καὶ τὸ παρ' ἡμῶν ἐπινοηθὲν ἐπὶ ταῖς κοιναῖς συλλαβαῖς, ἐπετέθη σημεῖον. ὡς καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς τοιούτοις. τί φῂς. ὦ τάλας. ὁ ὀρέστης δηλονότι. Ω τάλας.) οἰκειούμενος τὰς συμφορὰς ὁ χορὸς καὶ συναχθόμε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νος. γεγωνότερον ἀνέκραγε τὸ ὦ τάλας. διό φησιν,
ὄλεις εἰ βλέφαρα κινήσεις. δεῖ δὲ νοεῖν στεναγμόν τινα
γεγενῆσθαι μετὰ τὸ ὦ τάλας, ὑπὸ τοῦ χοροῦ. ἵνα εὔλο-
γον ᾖ τὸ παρὰ τῆς ἠλέκτρας εἰρημένον. σὺ γάρ νιν ὦ
τάλαινα θωΰξασ' ἔβαλες ἐξ ὕπνου. Τί φής.) πρὸς
τὴν ἠλέκτραν. ὦ τάλας. ἢ πρὸς τὸν ὀρέστην. Ολεῖς.) ἀ-
πολεῖς ἐμὲ εἰ κινήσεις τὰ βλέφαρα ἐκείνου. φθόνοντος
ἡδονὴν ὕπνου γλυκυτάτην. Ω ἄθλιος.) ἕνεκα τῶν πρά-
ξεων τῶν θεοστυγεστάτων. ὦ τάλας. φησὶν ἕνεκα τῶν μό-
χθων. Α α.) ἄδικος ὢν ὁ λοξίας, ἄδικα τότε εἶπεν. ὅ-
τε ἐπὶ τῷ τρίποδι τῆς θέμιδος ἔκρινε τὸν φόνον τὸν μι-
σητὸν. καὶ μὴ ἄξιον ὄντα γενέσθαι. Αλλως. Α α
ἄδικος.) τοῦτ' ἔστι τὸ ἀλλαχοῦ εἰρημένον. πρὸς τὰς τύ-
χας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα. ἐπειδὴ γὰρ ἔδοξεν ἀ-
τυχῶς τῷ ὀρέστῃ πεπτωκέναι τῆς μητρὸς ὁ φόνος, ἄδι-
κος ὁ λοξίας νενόμισται. ἢ τὸ ἄδικα ἐδίκασεν, ἐμφαίνει
ὅτι δικαίως ἐμαντεύσατο τὸν φόνον τῆς μητρός. ἀδικεῖ
δὲ τῷ δράσαντι μὴ ἐπικουρῶν. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως. ὁ ἄδι-
κος λοξίας. ἄδικα τότε ἐδίκησεν, ὅτε ἐπὶ τρίποδος θέ-
μιδος τὸν φόνον ἔλακεν ἐμῆς μητρός. καὶ ἀριστοφάνης
ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων τραγικῇ λέξει χρησάμενος.
ὅτε τὸν ἀπόφονον τῆς ἐμῆς μητρὸς ἐπὶ τρίποδι θέμιδος
ὁ λοξίας ἀπέλακεν ἀντὶ τοῦ ἀπεφθέγξατο. τὸ ἀπό-
φονον ἀπόλλωνι οὐκ ὀρέστῃ ἐγκαλοῦσα φησίν. ἔνιοι δὲ
ἀπόφονον ἐδέξαντο τὸν ἄτοπον φόνον. τὴν δὲ ἀπὸ πρὸς
τὸ ἔλακεν ἀπέλακεν ἀντὶ τοῦ ἀπεφθέγξατο. Α δι-
κος.) οἱ λαμβάνοντες εἰς τὸ ἄδικος ἔξωθεν τὸ ὑπάρχει
καὶ στίζοντες ἐνταῦθα, ἀμαθεῖς. τὸ δ' οὕτως ἔχει. δέον
γὰρ εἰπεῖν ἀδίκως ἔλακεν τότε ὁ λοξίας ἄδικα. ἄδι-
κος εἶπε πρὸς τὸ λοξίας. ἀπατῶνται γοῦν, ἐκ τοῦ ἄδικα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οὐκ εἰδότες ὅτι τὸ, ἄδικος καὶ τὸ ἄδικα ταὐτὸ δυναμοῦσιν. ὥστε καὶ εἰ ἓν τούτων ἀπῇ, ἄρτιος ἐστὶν ὁ λόγος. ἄδικος ὢν ὁ λοξίας, ἄδικα ἄρα τότε εἶπεν. ὅτε ἐπὶ τρίποδι τῆς θέμιδος ἐδίκασεν ἤγουν ἔκρινε τὸν ἀπόφονον φόνον τῆς ἐμῆς μητρὸς. ἤγουν τὸν μισητὸν, καὶ ἄξιον γενέσθαι. Τὸ δὲ ἔλακεν. οὐ παρακείμενός ἐστιν ὡς οἴονταί τινες. ἀλλ᾽ ἀόριστος β̄. διὸ καὶ βραχὺ ἔχει τὸ ᾱ. λέλακα γάρ ἐστιν ὁ παρακείμενος. ὡς καὶ ἡσίοδος τὸ λέληκας.

Ἐπὶ τρίποδι θέμιδος.) οὕτω νοητέον. ἢ ἐν τῷ τρίποδι τῆς θέμιδος τουτέστι τῆς δικαιοσύνης. ἐν ᾧ καθημένη ἡ πυθία. καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπόλλωνος κατεχομένη, τὰ δίκαια πᾶσιν ἐθέσπιζεν. ἢ ὥς φασί τινες, ὅτι ὁ τρίπους πρότερον ἦν τῆς γῆς. εἶτα τῆς θέμιδος. ἡ δὲ θέμις θεὰ παρ᾽ ἕλλησιν, ἔφορος δικαιοσύνης. εἶτα τοῦ ἀπόλλωνος ἐγένετο παρὰ θέμιδος λαβόντος.

Λοξίας.) λοξίας ὁ ἀπόλλων καλεῖται, ὅτι λοξὰ καὶ διπλῶς νοούμενα ἐμαντεύετο. καὶ γὰρ τῷ κροίσῳ, ὅτε στρατεύσειν κατὰ κύρου ἔμελλεν, ἐρωτήσαντι εἰ τοῦ ἐχθροῦ περιέσται, εἶπε. κροῖσος ἅλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. τοῦτο δὲ ἦν παντάπασιν ἄγνωστον, εἴτε τὴν οἰκείαν, εἴτε τὴν κύρου. ὅθεν ἀπατηθεὶς ὁ κροῖσος, καὶ μεγάλην ἀρχὴν τὴν τοῦ ἀντιδίκου ὑπολαβὼν, ἐλθὼν καταλέλυκε τὴν οἰκείαν. ὡς ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἑαλωκέναι. καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθῆναι. ὃν εἰ μὴ ζεὺς οἰκτείρας ἀφῆκεν ὕδωρ ἐπὶ τὴν φλόγα, τάχ᾽ ἂν ἀπολώλει ἔργον πυρὸς γενόμενος. ἦν δὲ ὁ κροῖσος, λυδῶν βασιλεύς.

Ὁρᾷς, ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας.) σύστημα κατὰ περικοπήν. ἀνομοιομερὲς μὲν, τῷ μετὰ τὴν πρὸς τὰς στροφάς. ὁμοιομερὲς δὲ τῷ μετὰ τὴν ἑξῆς κειμένην στροφὴν συστήματι. οὗ ἡ ἀρχὴ, θρόει τίς κακῶν. ἔστι δὲ κώλων

ὀκτώ. τὸ α΄ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου ἐπιτρίτου β΄ καὶ ἰάμβου. τὸ β΄ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ γ΄ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν φερεκράτειον, ἐξ ἀντισπάστου ἐπιτρίτου β΄ καὶ ἰάμβου. τὸ γ΄ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ δ΄ ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ β΄. τὸ ε΄ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ϛ΄ ἐκ χορείων, ὅμοιον τῷ α΄. τὸ ζ΄ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ΄ καὶ κρητικοῦ. τὸ η΄ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. εἰ δὲ βούλει ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Ὁρᾷς;) κινεῖ τὸ δέμας ἐν τοῖς πέπλοις. Σὺ γάρ νιν.) σὺ γὰρ ἀγρίως φωνήσασα ἐξέβαλες τοῦ ὕπνου αὐτόν. τὸ γὰρ ὦ τάλαινα μεγαλώτερον εἶπεν ὁ χορός. τινὲς δέ φασιν ὅτι φωνῇ θρηνώδει ἐχρήσατο ὁ χορὸς γραφῆναι μὴ δυναμένῃ, ἰυγμῷ, ἰυγμοῦ τραχυτέρᾳ. ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοῖς ὑπερβάλλουσι κακοῖς. ἃ γὰρ μὴ δύνανται γράφεσθαι, ταῦτα δι' ἑτέρων προσώπων δηλοῦνται. οἷον τι καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ οἰκέτου στενάξαντος, ἕτερος φησίν. ἀχθεινῶς ὡς στένει. Εὕδειν μὲν οὖν νιν ἔδοξα.) ἀντὶ τοῦ δοκῶ. καθησυχάζουσα δὲ τὴν Ἠλέκτραν, φησὶν ὅτι καθεύδειν αὐτὸν νομίζω. διὸ ἐπιφέρει τὸ ὑπνώσσει ὀρεσικόν. λέγει νῦν, ὡς ἀμφίβολον εἰποῦσαν, οὐκ ἔπεισε, μὴ περάσου φησὶν ὁ χορός. ὑπνώσσει γάρ. τὸ γὰρ δύο σσ ἐνεστῶτος ῥῆμα ποιοῦσι τὸ ὑπνώσσω. Εὖ λέγεις.) ἀληθῶς καὶ καλῶς λέγεις. ταῦτα δέ φησι σκοπήσασα ἀπὸ τοῦ κοιμωμένου. Οὐκ ἀφ' ἡμῶν.) οὐκ ἀφ' ἡμῶν ἀποστήσῃ δηλονότι. οὐκ ἀπὸ τῶν οἴκων πάλιν ἀναστρέψεις τὸν σὸν πόδα, μεθεμένα καὶ ἀφεῖσα τοῦ κτύπου. Πότνια πότνια νύξ.) ἡ δευτέρα αὕτη στροφή, κώλων ἐστὶ ιγ΄. τὸ α΄ τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς ἐκ δύο χορείων. εἰ δὲ βούλει

ἰαμβικόν. τὸ β' καὶ γ', παιωνικὰ ἡμιόλια. ἐκ παιώνων
δ', καὶ ἰάμβων. τὸ δ', ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκα-
τάληκτον ἐκ χορείων. εἰ δὲ βούλει, ὅμοιον τῷ α'. καὶ τῆς
ἐκ τῆς μακρᾶς, διαλελυμένης ἐν τούτῳ. τὸ ε' ὅμοιον τῷ
β'. τὸ ς' παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐκ
παιώνων πρώτων δύο. τοῦ α' πεντάβραχέος. καὶ δύο
συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ ζ' καὶ τὸ η' ὅμοια τῷ δ'. παιω-
νικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος β' καὶ πρώ-
του. τὸ ι' ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ
β' ἀναπαίστων καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν δίμετρον
ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ' καὶ διϊάμβου. τὸ ια' δα-
κτυλικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ιβ' τροχαϊκόν. ἢ ἰαμβικὸν
τριῶν χορείων. καὶ συλλαβῆς. τὸ ιγ' ἰωνικὸν, ἀπὸ μείζο-
νος. τρίμετρον ἀκατάληκτον. καὶ παίωνος α' ἀντὶ ἰωνι-
κοῦ δ' τροχαίου. καὶ ἐπιτρίτου διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἢ
ἰωνικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. καὶ διπλῆς ἔσω καὶ
ἔξω νενευκυῖα. ἡ μὲν, ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου. ἡ δὲ, κατὰ τὸ
τέλος δηλοῦσα ἔχειν ἀντὰ πόδοσιν. Πότνια πότνια.)
ὦ νὺξ σεβασμία. ἡ τοὺς ὕπνους παρεχομένη τοῖς πολυ-
πόνοις ἀνθρώποις. (δίδωσι δὲ τοὺς ὕπνους ἡ νὺξ ἐξαιρέ-
τως διὰ τὸ ὑγρὰν εἶναι τῇ ἀποστάσει τοῦ ἡλίου, τοῦ ξη-
ραίνοντος τὸν ἀέρα) ἐλθὲ ἀπὸ τοῦ ἐρέβους. μόλε ταχεῖα
ἐπὶ τὸν δόμον τὸν ἀγαμεμνόνειον. ὑπὸ γὰρ ὀδυνῶν. καὶ
συμφορᾶς, φθειρόμεθα. ὁ κατὰ φύσιν ὕπνος ἐξ ὑγρότη-
τος γίνεται. ὑγρὰ δὲ ἡ νὺξ, ἀφισταμένου τοῦ ἡλίου. τοῦ
ξηραίνοντος. καὶ θερμαίνοντος τὸν ἀέρα. ὁ τοίνυν ὀρέστης
ἐξηραμμένος ὑπὸ νόσου τε καὶ ἀσιτίας ὑγρανθεὶς τῷ
νυκτερινῷ διαστήματι, μᾶλλον κοιμηθήσεται. ἄλλως
τε καὶ τῶν αἰσθήσεων ἠρεμουσῶν ἐν σκότῳ, ἕπεται ὕ-
πνος. ἡ στυχία αἰσθήσεων. καὶ κινήσεων. ἔδει δὲ ἐκ χάεος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἶπεν ὡς ἡσίοδος· ἐκ χάεος ἔρεβός τε μέλαινά τε νὺξ ἐγένετο. Ἄλλως.) τοῦτο τὸ μέλος ὑπὸ ταῖς λεγομέναις νήταις ᾄδεται· καὶ ἔστιν ὀξύτατον ἀπίθανον οὖν τὴν ἠλέκτραν ὀξείᾳ φωνῇ κεχρῆσθαι· καὶ ταῦτα ἐπιπλήττουσαν τῷ χορῷ· ἀλλὰ κέχρηται μὲν τῷ ὀξεῖ ἀναγκαίως· λεπτότερον δὲ ὡς ἔνι μάλιστα. Ἐρεβόθεν.) ἐρεβόθεν ἐλθεῖν τὴν νύκτα καλεῖ· τουτέστιν ἀπὸ χάους· κατερχομένου γὰρ τοῦ ἡλίου εἰς τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον, σκότος ἐπάνω τῆς γῆς γίνεται· ὥσπερ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀνιέναι δοκοῦν· οὐχ ὡς ὂν ἐκ τοῖς κάτω καὶ ἀνερχόμενον, ἀλλὰ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ φωτὸς, τοῦτο ὑφίσταται· οὐκ ἔχον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ οἰκείαν ὑπόστασιν· ἐλθεῖν δὲ λέγει τὴν νύκτα, οὐχ ἵνα γένηται νύξ· πῶς γὰρ οἱ ὄντες ἡμέρας οὔσης· ἀλλ' ἐπειδὴ νυκτὶ ὑπνώττουσιν ἄνθρωποι, διὰ τοῦτο φησίν· ἄλλως τε καὶ οἱ κοιμώμενοι, ὥσπερ νύκτα ἔχουσι διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν. Ὑπνοδότειρα.) ἡ τοὺς ὕπνους δωρουμένη τοῖς πολυπόνοις βροτοῖς· δίδωσι δὲ τοὺς ὕπνους ἡ νὺξ ἐξαιρέτως, διὰ τὸ ὑγρὰ εἶναι τῇ ἀποστάσει τοῦ ἡλίου τοῦ ξηραίνοντος τὸν ἀέρα. Οὐχί.) οὐ μένουσι χρὴ γράφειν ἐνταῦθα· ἢ οὐδαμῶς· ἁρμόζει γὰρ ἀμφότερα τῷ μέτρῳ· τὸ δὲ οὐχί, ἐλλιπές ἐστιν. Φυλασσομένα.) ἤγουν ἀφεῖσα μεγάλην βοὴν πλησίον τῆς αὐτοῦ κοίτης· καὶ πόῤῥω γινομένη, ὀνήσεις αὐτὸν ὡς ὑπνώσσοντα. Κτύπον ἠχήσατε.) ἀντὶ τοῦ ἐποιήσατε. Σῖγα· σῖγα.) μετὰ σιγῆς διαλεγώμεθα δηλονότι· φυλαττομένη· καὶ ἐκφεύγουσα τὴν εἰς ὕψος τοῦ στόματος κέλαδον· παρέξεις ὦ φίλη ἡδονὴν ὕπνου ἥσυχον, ἐὰν τοῦτο ποιήσῃς. Ἄλλως. ἂν σιωπήσῃς φησὶν, ἀπὸ τοῦ στόματος φυλαττομένη τὸ ἀνακελαδεῖν· καὶ τὴν ἀπὸ τῆς κοίτης ὕπνου χάριν ἥσυχον αὐτῷ παρέξεις; ἢ τὸν κέλαδον ἄποθεν τοῦ λέχους.

ποιουμένη; οἷον οὐ σιγήσεις, καὶ μετὰ ἡσυχίας αὐτὸν ἐάσεις κοιμηθῆναι; Θρόει τίς κακῶν.) λέγε ποῖον τέλος αὐτὸν ἐκδέχεται. ἆρα δύναται ῥαΐσαι. ἢ οὔ. εἰπὲ ποῖον ἔσται τὸ τέλος. ποῖον πέρας αὐτὸν μένει. Θρόει τίς κακῶν.) τὸ παρὸν σύστημα, ὅμοιόν ἐστι τῷ τῆς προειρημένης στροφῆς συστήματι. οὗ ἡ ἀρχὴ ὀρᾷς ἐν πέπλοις. καὶ τοῦτο γὰρ τὸ κῶλον, ὅμοιον ἐστὶ τῷ η΄. ὧν τῷ τέλει παράγραφος. Οὐ γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς.) ἴσχει πόθον χρὴ γράφειν. οὐ πόθον ἔχει. οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ τοῦ πρώτου συστήματος κῶλον οἰκείως. καὶ τὸ ἆρα δὲ ἐνταῦθα, εἰ καὶ συμπερασματικόν ἐστιν, ἀλλ᾽ οὖν ἀντὶ μακροῦ λαμβάνεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ὡς καὶ τὸ ἀπορηματικὸν ἐνίοτε ἀντὶ βραχέος. διὰ τοῦτο μὲν περισπᾶται ἀντιστρόφως. ἐκεῖνο δὲ ὀξύνεται.

ξέθυσεν.) ἀπώλεσεν ἡμᾶς ὁ ἀπόλλων πατροφόνου μητρὸς αἷμα δούς. οἷον ἐνδοὺς ἡμῖν κελεύσας τὸν τῆς μητρὸς φόνον ἐργάσασθαι. τὸ δὲ ἑξῆς μέλλον ἀποδοὺς αἷμα. φόνον πατροφόνου μητρός. Ἄλλως. ἡ ἑξῆς πρὸς τὸ πατροφόνου. τουτέστι δοὺς ἡμῖν τὸ αἷμα. καὶ τὸν φόνον, τῆς πατροφόνου μητρός. οἷον ἐγχειρίσας ἡμῖν, καὶ κελεύσας ἀπὸ τοῦ φόνου καὶ τοῦ αἵματος τῆς μητρός, τιμωρῆσαι τῷ πατρί. δύναται δὲ καὶ ἀποδούς. ὠφείλετο μὲν γὰρ αὐτὴ ἀναιρεθῆναι. οὐ μέντοι παρὰ τοῦ παιδός.

Δίκαια.) δίκαιον μὲν αὐτὴν ἀναιρεθῆναι ἀνελοῦσαν τὸν ἄνδρα. οὐ μέντοι πρέπον ἦν ὑπὸ τοῦ παιδὸς εὐθύνας δοῦναι τοῦ φόνου. Δίκα ἐνταῦθα γράφε. μὴ δίκαια. οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. Ἐκάνεν.) ἔθανεν. ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς β΄ στροφῆς. ἧς ἡ ἀρχὴ πότνια πότνια νύξ. καὶ αὕτη κώλων ἐστὶν ὁμοίων ἐκείνῃ. καὶ ἰσομέτρων ιγ΄. ἐν μέντοι τῷ ς΄ κώλῳ πεν-

τὰς συλλαβὰς ἔχει τοὺς δύο παίονας. ὧν τῷ τέλει δύο διπλαῖ. ἡ μὲν, ἐν ἀρχῇ τοῦ τελευταίου κώλου. ἡ δὲ, κατὰ τὸ τέλος. ἀμφότεραι μὲν ἔξω νενευκυῖαι. δηλοῦσαι ὅτι τέλος ἔχει τὰ ἀποδιδόμενα. ἤτοι τὰ ἀνταποδιδόμενα ἐν τῷ ιβ΄ κώλῳ. Ἔκανες.) ἐφόνευσας. ὅθεν τὸ κανοῦν λέγεται. εἰς ὃ φέρεται ἡ ἱερουργικὴ μάχαιρα. ἔθανες. φονευθεῖσα ἀνηρέθης. τουτέστιν ὁ κατὰ σοῦ πραχθεὶς φόνος, ἄμυνα ἐγένετο. καὶ οὐκ ἀδικία. σὺ γὰρ πρώτη ἐφόνευσας τὸν πατέρα, καὶ ἀνηρέθης. Ἀπὸ δ᾽ ὤλεσας.) ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. ἔθανες, ἀπώλεσας γὰρ τὸν πατέρα ζῶσα. καὶ θανοῦσα, τὰ τέκνα. διὰ τοῦ αἵματος. Τέκνα τε τάδε.) δεικτικῶς φησὶν ἑαυτὴν καὶ ὀρέστην. ἴσον νέκυσι δὲ, ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν σὸν φόνον ἡμεῖς ἀπολώλαμεν. Ἄτεκνος.) τὸ ἄτεκνος πρότερον. ἡ γὰρ ἄγαμος καὶ ἄτεκνος. ἀναστρεπτέον οὖν τὴν σύνταξιν. ἄτεκνος ἐπειδὴ ἄγαμος. δυνατὸν γὰρ τὴν γήμασαν εἶναι ἄτεκνον. Ἅτε ἀντὶ τοῦ καθὰ ὀφείλει νοεῖσθαι. ἵν᾽ ἢ βραχὺ τὸ α΄ ο. οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ τῆς στροφῆς κῶλον ὀρθῶς. τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἥτις οὐκ ἔχει καλῶς. Ἔθανες. εἰποῦσα ἡ ἠλέκτρα πρὸς τὴν μητέρα τὸ ἐφόνευσας τὸν οἰκεῖον ἄνδρα. ἐφονεύθης ὑπὸ τῶν τέκνων πάλιν φησὶν, ὅμοιον μὲν τῇ προτέρᾳ ἐννοίᾳ. ἔχει δὲ καὶ πλέον. τὸ γὰρ ἀπώλεσας πατέρα, καὶ πρόσθεν εἰρήκει. τὸ δὲ καὶ τὰ τέκνα τάδ᾽ ἀπώλεσας νῦν φησί. πῶς δὲ ἀπώλεσας καὶ τὰ τέκνα, ἀπὸ τοῦ αἵματος. καὶ τοῦ φόνου σου. ὁ γὰρ σὸς παῖς ὀρέστης ἀποκτείνας σε, δίκην ἔδωκε μητροκτονίας μανείς. ἧς καὶ αὐτὴ μετέχειν φησὶν, ἐν στοναχαῖς καὶ γόοις διάγουσα. ἀνθ᾽ ὧν ὁρᾷ τὸν ἀδελφὸν μεμηνότα. καὶ μηκέτ᾽ ὄντα καθ᾽ ἑαυτόν. Ἅτε βίοτον ἀμέλεος.) ἅτε ἠμελέα εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἕλκω τὸν βίοτον. ἢ γομ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὴν ζωήν· τουτέστιν ἀκούσιον ζωὴν ἔχω· διὰ γὰρ τοῦ ἕλ-
κω, τὸ ἀκούσιον παρίστα· ὥσπερ φαμὲν ἕλκουσιν οἱ
βόες τὴν ἅμαξαν· καὶ τὸ ἄροτρον· οὐ γὰρ ἑκουσίᾳ γνώμῃ
ταῦτα σύρουσιν, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης· τοῦτο δὲ φησὶν ἡ ἠ-
λέκτρα· τὸν θάνατον αἱρετώτερον ἡγουμένη τῆς ζωῆς·
Ὅρα παροῦσα.) αἱ ἑξῆς αὗται ἀμοιβαῖαι περίοδοι, στί-
χων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων· ρκη·
ὧν πλὴν τοῦ, κάματος βροτοῖσιν ἀπορίας γίνεται· με-
τὰ μέν τοι τὸν ξζ´ στίχον· καὶ τὸν ξθ´, κῶλα δύο μονό-
μετρα βραχυκατάληκτα· ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παρά-
γραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς· Ὅρα παροῦσα.) ὦ
παρθένε ἠλέκτρα, παραγενομένη πλησίον, σκόπει ἵνα
μὴ ἀποθανὼν ὁ σὸς ἀδελφὸς λανθάνῃ σε· οὐ γὰρ ἀρέ-
σκει ἐμοὶ τῷ λίαν παρειμένῳ· ἤτοι κατὰ τὸ λίαν πα-
ρειμένον, καὶ ἐκλελυμένον· τῷ ἀκινήτῳ· τῷ πάνυ ἐκλε-
λυμένῳ τῶν σῶν μανιῶν· νῦν οὐ τραγῳδεῖ· ἀλλ' ἐν τῇ
μανίᾳ· Ὕπνου θελκτήριον.) τὸ βαθύτατον τοῦ ὕπνου·
τὸ μάλιστα θέλγειν δυνάμενον τοὺς ἀσθενοῦντας· ὁ γὰρ
ἐλαφρὸς· φαντασίαις ἀναμέμικται· φυσικῶς δὲ τὸν
ὕπνον οἶδεν ἐπίκουρον τῶν κακῶν· Ἐπίκουρον.) τοῖς
γὰρ νοσοῦσιν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ὕπνος ἐστὶ τῆς νόσου φάρ-
μακον· ὦ προσφιλὴς τοῦ ὕπνου θελκτικὴ δύναμις· βοη-
θὲ τῆς νόσου· Ὦ πότνια λήθη.) οἱ δυστυχοῦντες εὔ-
χονται τῶν κακῶν οἷς συνῆσιν ἀπαλλάχθαι· καὶ εἰς λή-
θην ἐλθεῖν· διὰ τοῦτο ὀρέστης ἐν τῷ καθεστηκότι γινόμενος·
τῆς μανίας ἀπαλλαγεὶς ἐπ' ὀλίγον, τὴν τῶν κακῶν λήθην
πότνιαν καλεῖ· καὶ εὐκταίαν τοῖς δυστυχοῦσιν· Πότνιαν,
πε τὴν λήθην τῶν κακῶν, ἐπεὶ πάντας τιμῶμεν τοὺς
ἀρχμνευμένους· Ἄλλως· ἔοικε τὴν λητὼ καλεῖν οὗτος·
πνοῦντες γὰρ νυκτὸς, πάντων ἐπιλανθανόμεθα· τὸ δὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πότνια λέγει, ὅτι οἱ σεβόμενοι, προσπίπτουσι τοῖς θεοῖς· ποτνιᾶσθαι γὰρ ἐστὶ, τὸ προσπίπτειν καὶ παρακαλεῖν μετὰ δακρύων. Τὸ δὲ ὡς εἶ σοφή. ἀντὶ τοῦ λίαν σοφῶς ἐπενοήθης ὑπὸ τῆς φύσεως. τὸ γὰρ τῶν κακῶν, οἰκείως προσέθηκεν. ἐπεὶ καλὴ τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ λήθη. Ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον. ὦ προσφιλὴς τοῦ ὕπνου θελκτικὴ δύναμις. βοηθὸν κατὰ τῆς νόσου. λίαν προσῆλθες ἐμοὶ ἡδὺ. καὶ εὐφραντὸν. ἐν προσήκοντι καιρῷ. ὦ λήθη τῶν κακῶν σεβασμία. λίαν ὑπάρχεις σοφὴ. καὶ τοῖς δυστυχοῦσι θεὸς, ἀξία εὐχῆς. ἀπὸ ποίου τόπου. πόθεν ἦλθον ὧδε. πῶς δὲ καὶ κατὰ τίνα τρόπον ἀφικόμην. ἐπιλανθάνομαι γὰρ στερηθεὶς τῶν πρὶν φρενῶν. τῶν ἐν τῇ μανίᾳ δηλονότι. Ἀπολειφθεὶς φρενῶν.) ἀπολειφθεὶς ἐν τῇ μανίᾳ. οὐχὶ νῦν ἀπολειφθεὶς τῶν φρενῶν, ἀμνημονῶ. ἀλλ' ἐν τῇ νόσῳ. τὸ γὰρ ὄργανον δι' ὧν αἰσθανόμεθα τὰ πραττόμενα, συνενόσει τῷ σώματι. ἀμνημονῶ τί πεπρακταί μοι ἐν τῇ νόσῳ, τῶν προτέρων φρενῶν ἀπολειφθεὶς καὶ μανείς. Ὦ φίλτατ' ὥς μ' ηὔφρανας.) ὦ φίλτατε λίαν εὔφρανας ἐμὲ κοιμηθέντα, βούλει ἵνα θίγω καὶ ἅψωμαί σου. καὶ ἵνα ἀναβαστάσω σου τὸ σῶμα; Βούλει θίγω σου. διὸ τὸ μὲν ἤρξατο θίγειν, θίγω ἐνεστῶτα εἶπε. καὶ οὐ θίξω. διότι δὲ ἔμελλε κουφίζειν, κουφίσω ὡς μέλλοντος εἶπε. διὰ τοῦτο καὶ τὸ βούλει πρὸς μὲν πρὸς τὸ θίγω νοεῖται. τὸ δὲ ὅλον, πρὸς τὸ ἀνακουφίσω ἢ καὶ τὸ θίγω ὑποτακτικὸν νοεῖ. Πέλανον.) κυρίως πέλανος τὸ λεπτὸν πέμμα. ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς θυσίας ἔνιοι δέ φασι. καὶ πᾶν ἐξ ὑγροῦ πεπηγμένον. παρὰ τὸ παλύνεσθαι. πέλανον ἐνταῦθα τὸν πεπηγότα ῥύπον ὑπὸ τοῦ ἀφροῦ. ἔνιοι παρὰ τὴν παιπάλην, ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐπιπλεῖστον γίνεται. ἢ παρὰ τὸ παλύνω, ὅ ἐστι λευκῶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νας. ὅμηρος· ἐπάλυνεν ἀρούρας. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πελά-
ζειν. καὶ ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς δι' αὐτῶν. Λαβοῦ λαβοῦ
δῆτα.) ἤγουν ἅψαι. ἀποσπόγγισον δὲ ἐκ τοῦ ἀθλίου σώ-
ματος. καὶ ἐκ τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, τὸν πεπηγότα ῥύ-
πον. Ἄφελε προσώπου.) τουτέστιν ἀποδιάστησον τὴν
ἔμπροσθεν οὖσαν τῶν ὀφθαλμῶν μου κόνιν. ἀσθενῆ γὰρ
λεύσσω τὰς κόρας. διὰ τὸ ἐπικεῖσθαί μοι τὰς τρίχας.
γράφεται καὶ λεπτὰ γὰρ λεύσσω νόσῳ. ἵν' ᾖ, ἡ νόσος με ποιεῖ
λεπτὸν λεύσσειν. Ἰδοὺ τὸ δούλευμ' ἡδύ.) ἰδοὺ ποιῶ δη-
λονότι ὃ λέγεις, τὸ ὑπούργημα τὸ εὐφραντόν. καὶ οὐκ
ἀπαρνοῦμαι τὸ θεραπεύειν τὰ μέλη τὰ ἀδελφικά. ἐν
χειρὶ ἀδελφικῇ. Οὐκ ἀναίνομαι.) συναινῶ τὸ συμ-
φωνῶ. καὶ ἐπινεύω. ᾧ ἐναντίον τὸ ἀναίνομαι. παραινῶ
τὸ συμβουλεύω. καὶ ἐπαινῶ τὸ εὖ λέγω. Ὑπόβαλε.)
ὑπόθου τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς τὰ σὰ πλευρά. καὶ τὴν κό-
μην τὴν αὐχμώδη. καὶ κατάξηρον ἔξελε τοῦ προσώπου.
ἀμυδρὰ γὰρ βλέπω τοῖς ὀφθαλμοῖς. Πινῶδες ἄ-
θλιον.) ἀντὶ τοῦ αὐχμηρὸν. καὶ ῥυπῶδες. πῖνος γὰρ ὁ
ῥύπος. πίνῳ δέ οἱ αὐαλέος χρὼς ἐσκλήκει. κατὰ ἀνα-
στροφὴν δὲ εἶπεν. οὐ γὰρ ἐστὶ τῶν βοστρύχων τὸ κάρα. ἀλλ'
οἱ βόστρυχοι τῆς κεφαλῆς. ἢ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπιλείπεται
τῇ κεφαλῇ, ἢ μόνον οἱ βόστρυχοι. ἵν' ᾖ ὦ τῶν βοστρύχων
ἄθλιον κάρα. παρακαθίσασα δὲ ἔξωθεν. καὶ εἰς πλευρὸν
δεξαμένη τὸν ὀρέστην, ταῦτα φησίν. Ὦ βοστρύχων) ὦ
κάρα ἄθλιον πινῶδες τῶν βοστρύχων. ἀντιστρόφως. ἀν-
τὶ τοῦ ὦ βόστρυχοι κάρας ἀθλίας πινώδους καὶ ῥυπα-
ρᾶς. λίαν ἠγριωμένοι ἐστὲ πρὸς τὸ βόστρυχοι. διὰ τῆς
μακρᾶς ἀλουσίας. Αὐχμώδη.) ἐπομβρία, ὅταν
ἐπάλληλοι ὄμβροι ὦσιν. ᾧ ἐναντίον ἡ ἀνομβρία. αὐχ-
μὸς δὲ, ἡ ἀπὸ τῆς ἀνομβρίας ξηρότης. ἀφ' οὗ αὐχμη-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ρος, καὶ αὐχμώδης ἁπλῶς· ξηρότητος μετέχων. Κλῖνόν μ' ἐς εὐνήν.) θὲς ἐμὲ πάλιν εἰς τὴν εὐνήν· ὅταν ἀφῇσι ἐμὲ ἡ νόσος τῆς μανίας, ἄναλκις καὶ ἀσθενὴς εἰμὶ κατὰ τὸ δέμας. Ὅταν μ' ἀνῇ ἡ νόσος.) ἡ ἡ διὰ τῆς μανίας νόσος· ἡ ἐπιθετικῶς μανίας νόσος. Ὅταν μ' ἀνῇ.) περὶ γὰρ τῶν καιρῶν τῆς μανίας εὐτονοῦσιν οἱ μαινόμενοι, ἐκτεινομένων τῶν νεύρων· καὶ πνεύματος πληρουμένων. χαλωμένης δὲ τῆς μανίας, καὶ τοῦ πνεύματος ἐπιλείποντος, παρίενται· ἐν ᾗ, ἐν ἀνέσει διαχεόμενος ὀρέξεις, λέλυται. Ἄναρθρος.) ἀδύναμος· μὴ δυνάμενος κεχρῆσθαι τοῖς ἄρθροις. Κἀσθενῶ μέλη.) ἤγουν οὐ δύναμαι χρῆσθαι ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶ πρὸς ὑπουργίαν· καταβαλούσης τῆς νόσου. Ἰδοὺ φίλον τι.) ἰδοὺ κλίνω σε· προσφιλές ἐστι τῷ νοσοῦντι καὶ τι· λυπηρὸν ὂν τὸ κεῖσθαι· ὅμως δὲ ἀναγκαῖον. Αὖθις.) πάλιν στῆσόν με εἰς ὀρθόν· καὶ στρέφε τὸ δέμας.

Ἀνακύκλει.) ἀνακίνει· ἀνόρθου· ἐξέγειρε· συμβαίνει γὰρ τὸν κείμενον κυκλοτερῆ τὴν ἀνάπαυσιν ἔχειν. οἱ γὰρ νοσοῦντες, οὐκ ἀρέσκονται τοῖς παροῦσιν· ἀεὶ δὲ πρὸς τὸ μέλλον ὁρῶσι· δυσάρεστον πρᾶγμα οἱ νοσοῦντες ὑπὸ τῆς ἀπορίας. Ἦ κἀπὶ γαίας.) ἆρα θέλεις θεῖναι τοὺς πόδας ἐπάνω τῆς γῆς, θεὶς ἴχνος χρόνιον· ἤτοι βραδεῖαν βάσιν; ἡ μεταβολὴ πάντων, εὐφραντὸν πρᾶγμα ὑπάρχει δηλονότι. Μεταβολὴ πάντων.) συνυπακουστέον τὸ, κακῶν. κεκωμῴδηται δὲ ὁ στίχος. τὸ γὰρ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον μεταβαλεῖν, οὐκ ἔστιν ἡδύ. φησὶ μὲν γάρ τις ὡς ἐκ μὲν κόπου γλυκύτατον ἡ ἀνάπαυσις· ἐκ δὲ πλουσίου πτωχὸν γενέσθαι, μεταβολὴ μὲν, ἡδὺ δ' οὔ. ὥστε οὐχὶ πάντων ἡ μεταβολὴ γλυκύ. Ἄλλως. τὸ μεταβάλλεσθαι εἴτε ἀπὸ

χείρονος

χείρονος πρὸς τὸ βέλτιον, εἴτε ἀπὸ τοῦ βελτίονος πρὸς τὸ χεῖρον, ἡδύτατόν ἐστιν αὐτῷ τῷ μεταβαλλομένῳ· οὐ δὲ γὰρ ἂν μετεβάλλετο, εἰ μὴ ἥδετο τῇ μεταβολῇ· ὥστε οἱ λέγοντες τὸν εὐριπίδην οὐκ ὀρθῶς εἰρηκέναι τοῦτο, οὐκ ὀρθῶς οἴονται. Τὸ δ' ὑγιεῖας.) τὸ ἀναστῆναι. ὁπόταν γὰρ εὔθυμη ψυχὴ τῇ τῆς ἐλπίδος ὑπολήψει, συνδιασώζεται τὸ σῶμα. καὶ σιμωνίδης. τὸ δοκεῖν, καὶ τὰ μάλα θεὸν βιᾶται. Μάλιστα.) ἤτοι ναί. ἔχει γὰρ τόδε. τὸ ἀνορθωθῆναι δηλονότι ὑπόληψιν. ἤτοι ἐλπίδας ὑγιείας. καλὸν γὰρ τὸ δοκεῖν, κἂν μακρὰν ᾖ τῆς ἀληθείας.

Ἄκουε δὴ νῦν ὦ ἀδελφὲ ἐν νόσῳ ἀφιᾶσί σε αἱ ἐρινύες φρονεῖν καλῶς. Λέξεις τι νέον.) καὶ εἰ μὲν εὖ καὶ καλῶς, εὐχαριστίαν ἕξεις. εἰ δὲ εἰς βλάβην τινὰ ἀφορῶν δηλονότι, ἀρκούντως ἔχω ἕνεκα τοῦ δυστυχεῖν. Μενέλαος παραγέγονεν.) ὁ ἀδελφὸς τοῦ σοῦ πατρός ἐν ναυπλίῳ γὰρ λιμένι δηλονότι καθωρμίσθησαν τὰ σέλματα. ἤγουν αἱ καθέδραι περιφραστικῶς. ἀντὶ τοῦ αἱ νῆες. Ὥρμισαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐλλιμένισαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐνελιμένισαν. ὅπερ εἰ εἴποις, αἰτιατικὴν νοήσεις τὰ σέλματα. Σοῦ κασίγνητος πατρός.) διὰ τούτου ψυχαγωγεῖ τὸν ἀδελφόν. ὑπομιμνήσκουσα τοῦ πατρικοῦ ἀδελφοῦ. καὶ ἐλπίδας ἀγαθὰς ὑποτίθεται διὰ τοῦ θείου. προσπαθέστερον δὲ ποιεῖ τὸ δρᾶμα. καὶ τὸ πόρρωθεν διαβάλλεσθαι τὸν μενέλαον, καθὸ ἐλπισθεὶς βοηθῆσαι, οὐκ ἐβοήθησεν. Πῶς εἶπας.) ἥκει φῶς, ἤτοι σωτηρία. ἐπὶ ταῖς ἐμαῖς καὶ σαῖς δυστυχίαις ἀνὴρ συγγενής. καὶ χάριτας ἔχων, ἃς ὁ πατὴρ ἐχαρίσατο αὐτῷ; Ἥκει.) δέχου τὴν πίστωσιν τῶν ἐμῶν λόγων. ἐπαγόμενος ἑλένην ἐκ τῶν τρωϊκῶν τειχέων. Ἥκει τὸ πιστόν.) ἀντὶ τοῦ πίστευε τοῖς ἐμοῖς λόγοις. πίστιν δέχου ταύτην. βε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βαιὰν καὶ ἀσφαλῆ μαρτυρίαν. τῷ καὶ τὴν ἑλένην αὐτῷ συνεπιδημῆσαι. ὅπου γὰρ ἑλένη, πάντως που καὶ μενέλαος. Ἑλένην ἀγάμενος.) ἄγεται τις γυναῖκα, ἀντὶ τοῦ λαμβάνει. ἐπάγεται δὲ δοῦλον, ἢ ἕτερόν τι, ἀντὶ τοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἄγει καὶ ἐπάγεται τὸ δὲ ἐν παθητικῇ σημασίᾳ, ἀντὶ τοῦ μεθ' ἕτερον. ἢ μεθ' ἕτερα ἄγεται.

Εἰ μόνος ἐσώθη.) μᾶλλον ἂν ἦν ζηλωτὸς, καὶ μακάριος. εἰ δὲ ἐπάγεται τὴν σύζυγον, ἥκει ἔχων μέγα κακόν. Ἐπίσημον.) ὁ τυνδάρεως ἔτεκε γένος θυγατέρων διάδηλον. καὶ ἐξάκουστον εἰς τὸν ψόγον. Ἐπίσημον.) στησίχορος φησὶν ὡς θύων τοῖς θεοῖς τυνδάρεως, ἀφροδίτης ἐπελάθετο. ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, διγάμους τε καὶ τριγάμους. καὶ λυψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν. ἔχει δὲ ἡ χρῆσις οὕτως. ,, Οὕνεκα τυνδάρεως ῥέζων ἅπασι θεοῖς, μιᾶς λάθετο ἠπιοδώρου κύπριδος. ,, Κείνα δὲ τυνδάρεω κούραις χολωσαμένη, διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησι. καὶ λιπεσάνορας. καὶ ἡσίοδος. ,, τῇσι δὲ φιλομειδὴς ἀφροδίτη ἠγάσθη προσιδοῦσα. ,, κακὴν δέ σφιν ἔβαλε φήμην. καὶ ὅμηρος. ὡς δὲ κλυταιμνήστρα λιποῦσ' ἀγαμέμνονα δῖον, αἰγίσθῳ παρέλεκτο. καὶ εἵλετο χεῖρον' ἀκοίτην. ὡς δ' ἑλένη ᾔσχυνε λέχος ξανθοῦ μενελάου. Σὺ νῦν διάφερε.) τουτέστιν ἐπείπερ ἐκείνας ὡς φαύλας κακίζεις, σκόπει μὴ καὶ αὐτὴ περιπέσῃς τοῖς ἴσοις. ἀλλ' ἀπόσχου τῶν κακῶν ἔχε. καὶ μὴ μόνον τὰ ἄριστα λέγε. ἀλλὰ καὶ κατὰ νοῦν ἔχουσα πρᾶττε. Οἴμοι κασίγνητε.) ὤμοι ὦ ἀδελφὲ, ταράττεταί τι σὸν ὄμμα. ταχέως μετεβλήθης εἰς λύσσαν καὶ μανίαν. ἄρτι σώφρων ἔχων τὰς φρένας. Ὄμμα σὸν ταράσσεται.) φυσικῶς. καθόλου γὰρ τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν, εἰκόνες αἱ ὀφθαλμοί. ἀφνίδιοι γὰρ τῆς λύσ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πολλῶν νοσημάτων αἱ μεταβολαὶ γίνονται. Ω μῆτερ.) ὦ μῆτερ ἱκετεύω σε μὴ ἐπίφερέ μοι. τὰς ὑφαιμον ὁρώσας ἀγρίας κόρας. ἤτοι τὰς ἐριννύας. αὗται γὰρ αὗται κινοῦνται. καὶ ὁρμῶσι πλησίον ἐμοῦ. αἱματωποὺς δὲ τὰς ἐριννῦς λέγει, ὡς τοὺς μαινομένους ὕφαιμον ποιούσας βλέπειν. καὶ ταραχώδεις. τὰ συμβαίνοντα γὰρ τοῖς πάσχουσι. τοῖς προεστῶσι θεοῖς τοῦ πάθους ἀνατιθέασιν οἱ ποιηταί. οἷόν τι καὶ ὅμηρος φησί. χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ᾽ ὀφθαλμώ. ἐκ τῶν ἀποβαινόντων παθῶν εἰδωλοποιήσας αὐτάς. οὕτω καὶ τὸν πλοῦτον τυφλὸν λέγουσιν. ὅτι ἀκρίτως ποιεῖ πλουσίους. καὶ τὸν καιρὸν ὀπισθοφάλακρον. ὅτι τοῦ οἰχομένου λαβέσθαι ἀδύνατον. δρακοντώδεις δὲ λέγει, ὡς ἐχούσας δράκοντος. ἤτοι ὄφεως ὀδόντας. Αὗται γάρ.) ἐκ τοῦ ἀφανοῦς εἶπε τὰς ἐριννύας διώκειν αὐτόν. ἵνα τὴν δόξαν τοῦ μεμηνότος ἡμῖν παραστήσῃ. ὡς εἴ γε παρήγαγεν αὐτὰς εἰς μέσον, ἐσωφρόνει ἂν ὁ ὀρέστης. ταῦτα δὲ οἱ νεώτεροι. ὅμηρος γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶπε περὶ ὀρέστου. Μέν᾽ ὦ ταλαίπωρε.) μένε ἀτρέμας. καὶ ἡσύχως ἔχε ἐν τοῖς δεμνίοις. οὐδὲν γὰρ ὁρᾷς ἀφ᾽ ὧν δοκεῖς σαφῶς εἰδέναι. Ω φοῖβ᾽ ἀποκτενοῦσι.) ὦ ἄπολλον φονεύσουσί με αἱ ἄγριαι καὶ ἀναιδεῖς γοργώπιδες. αἱ καταπληκτικαί τοῖς ὀφθαλμοῖς. αἱ ἱέρειαι καὶ φονεύτριαι τῶν νεκρῶν. αἱ φοβεραὶ θεαί. Ενέρων ἱέρειαι.) παρ᾽ ὅσον ἐξυπηρετοῦνται αὐτοῖς. ἀποστέλλουσι γὰρ αὐτοῖς τὰς ψυχάς. Τὸ ἱέρειαι.) ἱερίαι χρὴ γράφειν ἰωνικῶς. ἵν᾽ ἔχῃ πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. τὰ γὰρ διὰ τοῦ εια προπαροξύτονα ἰωνικῶς οἱ ποιηταί, προπαροξύτονα ποιοῦντες, διὰ τοῦ ια γράφουσι. τὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

αὐθάδεια, αὐθαδία λέγοντες· καὶ τὸ εὐσέβεια, εὐσεβία· καὶ τὰ τοιαῦτα· ὁ καὶ ἐξετάζων εὑρήσεις. Μέθες μ' οὖσα.) ἔασον ἄφες· μία οὖσα τῶν ἐμῶν ἐριννύων· καὶ μανιῶν· μέσον με κατέχεις ἵνα βάλῃς ὡς τὸ τάρταρον. Μία οὖσα τῶν κατ' ἐμοῦ ἐριννύων, ἀπόσχηθι· ἐριννύων δὲ τῶν μανιῶν· ἵν' ἡ αὐτή με τῆς μανίας ἀναχωρήσασά μου· ὀχμάζεις δὲ, ἀντὶ τοῦ συνέχεις· καὶ ἐπαίρεις· ἴδιον δὲ τῶν μαινομένων, τὸ τοὺς κηδομένους ἀποσείεσθαι· καὶ δοκεῖν βλάπτεσθαι μᾶλλον παρ' αὐτῶν. Ὀχμάζω· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔχω· ἕξω· ἔχμα· οὐ μόνον ἡ ἐξοχή· ἀλλὰ καὶ ἡ συνοχή· ἀπὸ δὲ τοῦ ἔχμα· γίνεται ἐχμάζειν, τὸ κωλύειν· καὶ ἐπέχειν· καὶ ἐχμάσαι, τὸ κατασχεῖν· καὶ ἑλεῖν· ὁ παρὰ τῷ εὐριπίδῃ ἐνταῦθα διὰ τοῦ ο κεῖται· μέσον μ' ὀχμάζεις. Δὸς τόξα δός μοι τὰ τόξα τὰ ἐκ κεράτων σκευαζόμενα· τὰ δῶρα τοῦ ἀπόλλωνος· δι' ὧν εἶπεν ὁ ἀπόλλων τιμωρήτασθαι ἐμὲ τὰς ἐριννύας, εἰ αἷς φόβον ἄγοιεν ἐμὲ ἐν λυσσήμασι καὶ μανίαις ἐκ παραλλήλου· στησίχορος δὲ ἑπόμενος. Τόξα φησὶν αὐτὸν εἰληφέναι παρ' ἀπόλλωνος· ἔδει οὖν τὸν ὑποκριτὴν τόξα λαβόντα τοξεύειν·

Δῶρα λοξίου λέγει.) ἢ ὑπὸ τῆς μανίας δοκῶν χαρισθῆναι αὐτῷ ταῦτα παρὰ ἀπόλλωνος, ἢ διότι τοξικός ἐστιν ὁ θεός· καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ τόξα, ὡς περὶ τόξα ἐκείνου. Μανίασι.) πάντες τὸ μανίασι πρὸς τὸ λυσσήμασι συνάπτοντες, οὕτω φασί· μανίασι λυσσήμασιν· ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ μανίασι θηλυκόν ἐστιν· τὸ δὲ λυσσήμασιν, οὐδέτερον· σὺ δὲ τούτους ἐάσας, κεχωρισμένως λέγε ἀσυνδέτως οὕτως· εἴ με ἐκφοβοῖεν μανίασι μανίαις· ἐν λυσσήμασι· καὶ ἐν μανίαις· ἵν' ὦσιν ἀμφότερα τὸ αὐτό. Ἄλλως· μανίασι λυσσήμασι· ταῖς

μανιώδεσι λύσσαις. σχῆμα δέ ἐστιν περίφρασις ταῖς μανιάσι λυσσήμασιν. ὡς τὸ φοίνικι λίνῳ. ἀρσενικὸν μετὰ τοῦ οὐδετέρου. ἀπὸ δὲ τοῦ ἡ μανιὰς τῇ μανιάσι. μανιώδεσι λυσσήμασιν. ἢ μανίαις καὶ λυσσήμασιν.

Βεβλήσεταί τις.) τοξευθήσεταί τις ἀπὸ τῶν θεῶν. διὰ χειρὸς ἀνθρωπίνης. Εἰ μὴ ʼξαμείψει.) ναὶ τοξευθήσεται. εἰ μὴ ἀποστήσεταί τις τῶν ἐριννύων, τοῦ ἐμοῦ προσώπου. μακρὰν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων. οὐκ ἀκούετε ὦ ἐριννύες δηλονότι. οὐχ ὁρᾶτε πτερωτὰς γλυφίδας. λέγω δὲ τὰ βέλη. ἐξερχομένας ἐκ τῶν μακρὰν βαλλόντων τόξων; Α ἆ.) ἐπίρρημα ἐφεκτικόν. τί δῆτα μέλλετε καὶ βραδύνετε. στιγμὴν ἔχει τὸ μέλλετε. τὸ δὲ ἑξῆς. εἰς τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος πέτεσθε. καὶ μέμφεσθε τὰ λόγια τοῦ ἀπόλλωνος. ἀκρίζω δέ, τὸ ἄκρον κόπτω.

Θέσφατα.) κελεύσματα. καὶ γὰρ ἄνωθεν εἶπεν ὅταν ἀπήτει τὴν ἠλέκτραν τὰ τόξα, ὡς ἀπόλλων αὐτῷ ἐπέταξε μάχεσθαι ἐριννύσι τοῖς τόξοις. Ἔα τί χρῆμ' ἀλύω.) ἐπὶ ἐκπλήξεως τὸ ἔα. διατί χρῆμα ἐν ἀμηχανίᾳ εἰμί. πνεῦμα ἀναπέμπων ἐκ τῶν πνευμόνων. τὸ ἀλύειν δὲ ποτὲ μὲν οἱ ποιηταὶ ἀντὶ τοῦ δάκνεσθαι καὶ ἀπορεῖσθαι λαμβάνουσιν ὡς ἐνταῦθα. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. ἣ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ γαυριᾶν καὶ χαίρειν. ὡς τὸ ἦ ἀλύεις ὅτι ἶρον ἐνίκησα τὸν ἀλήτην. Ἄλλως. τί τὸ πρᾶγμα. καὶ τίς ἡ νόσος αὕτη. καθ' ἣν ἠπόρημαι. καὶ ἀδημονῶ. παρὰ τὴν ἄλην. ἣ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο. Ποῖ ποῖ.) τὸ ποῖ τοπικόν. ποῦ ποῦ ἐπηδήσαμεν καὶ ἐκινήθημεν ἀπὸ τῆς κοίτης. ἐκκυμάτων γὰρ ἤτοι ἐκ τῆς τοῦ κλύδωνος μανίας καὶ ταραχῆς, βλέπω πάλιν γαλῆνα καὶ ἥσυχα. Γαλήν' ὁρῶ.) κεκωμώδηται ὁ στίχος διὰ ἡγέλοχον τὸν ὑποκριτήν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οὐ γὰρ φθάσαντα διελεῖν τὴν συναλοιφὴν ἐπιλείψαντος
τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλῆν δόξαι λέ
γειν τὸ ζῶον· ἀλλ' οὐχὶ τὰ γαλήνα. πολλοὶ μὲν οὖν αὐτὸ
διέπαιξαν τῶν κωμικῶν, ἀριστοφάνης καὶ στράτις ἐν ἀν
θρωπορέστῃ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἔμελλεν ἐμοὶ μελῶν.
,, εὐριπίδου δὲ δρᾶμα δεξιώτατον διέκναισ' ὀρέστην.
,, ἡγέλοχον τὸν κινύρου μισθωσάμενος τὰ πρῶτα τῶν
,, ἐπῶν λέγειν. καὶ ἐν ἄλλοις παίζων φησί. ποῖ ποῖ γα/
,, λῆν ὁρῶ. ποῖ ποῖ πρὸς θεῶν, γαλῆν γαλῆνα. καὶ σαιγυ
,, ρίων ἐνδεῖξαι. τί ἂν γενόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι.
,, φέρ' εἰ γενοίμην γαλῆ. ἀλλ' ἡγέλοχός με μιώσειεν ὁ τρα
,, γικός. ἀνακράξοιτ' ἂν οὗτος εἰς ἐχθροὺς μέγα. ἐκ κυ/
μάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ. Συγγόνε τί κλαίεις.)
ὦ ἀδελφὴ διὰ τί κλαίεις, θεῖσα τὴν κεφαλὴν ἔσω τῶν
πέπλων. αἰδοῦμαί σε μεταδιδοὺς σοι τῶν ἐμῶν πό/
νων. ὄχλησιν παρέχων σοὶ τῇ παρθένῳ διὰ τῶν ἐμῶν
νόσων. μὴ χαίρειν τῶν ἐμῶν κακῶν ἐν σεαυτῇ φθείρου.
σὺ μὲν γὰρ συνῄνεσας. καὶ συνεβούλευσας ἐπὶ τὰ δε.
εἴργασαι δ' ὑπ' ἐμοῦ ὁ τῆς μητρὸς φόνος. Σὺ μὲν.)
ἐγὼ μὲν εἰργασάμην. σὺ δὲ ἐπένευσας. θέλει δὲ εἰπεῖν
ὅτι οὐ μετέχεις τοῦ φόνου. ἐπεὶ οὐ γὰρ ἔπραξας. διὸ οὐδὲ
ὀφείλεις ἄχθεσθαι. Λοξίᾳ δὲ.) τῷ ἀπόλλωνι γὰρ μέμ/
φομαι. ὅστις διεγείρας. καὶ παρακινήσας ἐμὲ εἰς ἔργον
ἀνοσιώτατον, διὰ μὲν τῶν λόγων εὔφρανε. διὰ δὲ τῶν
ἔργων οὐδαμῶς. Λοξίᾳ δὲ.) τῷ λοξίᾳ μέμφομαι.
ὅτι πείσας με κτανεῖν τὴν μητέρα οὐ βοηθεῖ. τοῦτο γὰρ
σημαίνει τὸ ἐπάρας. ἀναπτερώσας. καὶ πείσας εἰς ἔρ/
γον ἀνοσιώτατον. ἐπεὶ γὰρ ὡς δεῖ ἐκδικητὴν τοῦ πατρῴ
ου φόνου γενέσθαι με. Οἶμαι δὲ.) οἶμαι δὲ τὸν ἐμὸν
πατέρα εἰ ἐξιστόρουν καὶ ἠρώτων κατὰ πρόσωπον. εἰ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πρέπει κτεῖναι τὴν μητέρα, πολλὰς λιτὰς διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν ποιῆσαι αὐτὸν τοῦ δὲ τοῦ γενείου δηλονότι ἁψάμενον· μήποτε ὦσαι ξίφος εἰς σφαγὴν τῆς τεκούσης· ἐπειδὴ οὔτε ἐκεῖνος ἔμελλεν ἀναβιῶναι καὶ πάλιν ζῆσαι· ἐγὼ δὲ ὁ τλήμων ἔμελλον κατὰ κοινοῦ, τρία δὲ κακὰ ἐκπληρῶσαι καὶ ὑπομένειν. Καὶ νῦν·) περιφραστικῶς ὦ ἀδελφὴ ἀνακάλυπτε σαυτὴν δηλονότι· ἤγουν ἀνακαλύπτου· ἀπόλαβέ τε καὶ ἀπόστηθι ἐκ τῶν δακρύων ἤτοι μὴ δάκρυε· καὶ εἰ λίαν διακείμεθα ἀθλίως· ὅταν δὲ ἴδῃς τὰ μὲν ἤτοι ἐμὲ λυποθυμήσαντα· τουτέστι μανέντα, σὺ τὸ δεινὸν ἐμοῦ, καὶ τὸ διαφθαρὲν τῶν φρενῶν, ἤτοι τὴν διαφθορὰν ἐπέχε· καὶ κώλυε· παραμυθοῦ τε· ὅταν δὲ στένῃς σύ, πρέπει παρόντας ἡμᾶς νουθετεῖν σε τὰ προσφιλῆ· αἱ ἐπικουρίαι δὲ αὗται καλαί εἰσι τοῖς φίλοις. Ἀνακάλυπτε·) τὴν ὄψιν δηλονότι τὸ σκέπας· τοῦτο γὰρ ὑπὲρ τὸ μὴ λυπεῖν τὸν ἀδελφὸν τοῖς δακρύοις ἐποίει· ἑαυτὴν καλύπτουσα· ἔκλαιε γὰρ κρᾶτα θεῖσ' ἔσω πέπλων. Ἀνακάλυπτε·) ἀπὸ τούτου καὶ ἀνακαλυπτήρια τὰ διδόμενα δῶρα τοῖς νεονύμφοις· ὅταν πρῶτον ἀνακαλύπτωνται τοῖς ἀνδράσι· καὶ τοῖς συγγενέσιν ὁρώμεναι. Ἴσχαινε·) λέπτυνε· παρὰ τὸ ἰσχνῶ ἰσχναίνω παράγωγον· ὅθεν καὶ ἰσχάς. Ἴσχαινε)· ἀντὶ τοῦ ἐπέχε· πράϋνε κούφιζε. Ἀλλ' ὦ τάλαινα·) πορευθεῖσα ἔσω τῶν δωμάτων, ἐκταθεῖσα, δὸς ὕπνῳ τὸ ἄυπνον βλέφαρον· ἀντιστρόφως· ἀντὶ τοῦ ἐκταθεῖσα δὸς ὕπνον τῷ ἀΰπνῳ βλεφάρῳ· καὶ τροφὴν λάβε· λουτρά τε βάλλε ὑπὸ τῷ σώματι· τουτέστι νίψαι· εἰ γὰρ ἀφήσεις ἐμέ, ἢ ἐν τῇ προσεδρείᾳ καὶ τῇ προσμονῇ κτήσῃ τινὰ νόσον, ἐφθάρμεθα· σὲ γὰρ μόνην ἔχω βοηθὸν· τῶν ἄλλων ὡς ὁρᾷς ὢν μεμονωμένος· καὶ ἐστερημένος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Οὐκ ἔστι.) οὐχ ὑπάρχει τοῦτο παρ' ἐμοί. ἤγουν οὐκ ἀποδέχομαι σὲ μόνον ἐᾶσαι ἐνταῦθα κεῖσθαι. αὐτὴ δὲ τροφαῖς καὶ ὕπνῳ προσέχειν. Ἔχει γὰρ ταυτόν.) ἤγουν ὁμοίως ἔχουσιν ἐμοὶ ἀμφότερα. ὁ γὰρ σὸς θάνατος, καὶ ἐμός ἐστι. καὶ ἡ σὴ ζωὴ ἐμὴ ζωή. ἥκιστα γάρ μοι τὸ ζῆν ἥδιστον, σοῦ θανόντος. Μᾶλλον δὲ καὶ νέκρωσις νομισθήσεται. διὰ τὸ ἔρημον ἀπολειφθῆναι μεβοηθείας. Δρᾶν χρὴ τάδε. κατὰ συνεκδοχὴν καὶ πρὸς τὸ δοκεῖ καὶ πρὸς τὸ χρή. Ἄλλως. Τὸ ζῶμεν καὶ ἀποθανεῖν με ταυτόν ἐστιν. ἐὰν σὺ τελευτήσῃς. ἢ τὸ ἔχει ἀντὶ τοῦ σχήσει. ὁ δὲ λόγος ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, ταυτόν μοι πάθος κινήσεται. ὅ ἐστι κἀγὼ τεθνήξομαί σοι. Παράφρασις. Οὐκ ἔστι.) οὐκ ἔστι δυνατὸν δηλονότι τοῦτο. σὺν σοὶ θελήσω καὶ θανεῖν καὶ ζῆν. διάκειται γὰρ ὁμοίως καὶ ζῶμεν καὶ ἀποθανεῖν δηλονότι. ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃς σύ, γυνὴ οὖσα δηλονότι τί δράσω. πῶς μόνη βιώσω, ἀνάδελφος. ἀπάτωρ. ἄφιλος. εἰ δὲ ἀρέσκει σοι, πρέπει δρᾶν τάδε. ἅπερ ἂς δηλονότι. ἀλλὰ κλῖνον τὸ δέμας εἰς τὴν κοίτην. καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν καὶ ἐκφοβοῦν. ἤτοι τὸ φοβεῖσθαι ποιοῦσι ἐκ τῶν δεμνίων καὶ τῆς κοίτης ἄγαν ἀποδέχου. ἤτοι πίστευε ἀληθῶς εἶναι. μένε δὲ ἐπὶ τοῦ στρωτοῦ λέχους. ἤτοι ἐπὶ τοῦ σοῦ στρώματος. κἂν μὴ νοσῇς γὰρ ἀλλ' ὑπολαμβάνῃς νοσεῖν, κάματος καὶ κακοπάθεια. ἀπορία τε. ἤτοι ἀπελπισμὸς τῆς ὑγείας σοι δηλονότι. ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις βροτοῖς. ἔστι δὲ κακόσχημον εἰς ὑπερβολήν. ἄλλως γὰρ ἤρξατο. καὶ ἄλλως ἀπέδωκεν. Ἄλλως. ἀποδέχου. τουτέστι μὴ ἔχε τὴν ὑπόληψιν κατὰ νοῦν ἀεὶ τῆς μανίας. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἄγαν ἀποδέχου. ταρβοῦν δὲ ἐκ δεμνίων λέγει, οὐχ ὅτι τὰ δέμνια ἐποίει αὐτὸν μαίνεσθαι. ἀλλ' ὅτι κείμενος ἔχει, φόβον ἐξ ἐριννύων ἐδέχετο, κατει-

χόμενος τῇ μανίᾳ. Κἂν μὴ νοσῇς.) καλλίστρατος τὴν ἐκ τὸς τοῦ σ γραφεῖῳ διδάσκει. κἂν μὴ νοσῇ γὰρ ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν. ἵν᾽ ἡ ἀπὸ τοῦ ὀρέστου εἰς τὸ κοινὸν καταβεβηκὼς ὁ λόγος. Ἄλλως. Τοῦτο καθολικῶς ἔδει ἐξενεγκεῖν οὕτω. κἂν μὴ νοσῇ τις ἀλλὰ δοξάζῃ νοσεῖν, καὶ ματος αὐτῷ καὶ ἀπορία γίνεται. νῦν δὲ τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ γνωμικοῦ πρὸς τὸν ὀρέστην ἐπέφερε. τὸ δὲ ἥμισυ καθόλου εἶπεν. ἔστι δὲ τοῦτο κακόσχημον εἰ καὶ ληρῶν ὁ καλλίστρατος τὴν ἐκτὸς τοῦ σ διδάσκει γραφεῖῳ. καὶ μὴν καὶ ἑτέρως καινότης ἐστὶν ἐνταῦθα. ἡ γὰρ πρότασις ἑνικῶς ἐκφέρεται. ἡ δὲ ἀπόδοσις πληθυντικῶς. δηλοῦντος τοῦ ποιητοῦ, ὅτι εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους γίνεται τοῦτο.

Αἲ αἶ.) τὰ τοιαῦτα ἤδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ τὸ ᾆσμα μιᾶς στροφῆς. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς στροφῆς, ιϛ. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον ἤτοι κώλου τμῆμα. τὸ β παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ παιώνων δὲ β. τὸ γ ὅμοιον ἡμιόλιον. ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου. τὸ δ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου παίωνος α καὶ κρητικοῦ. διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ε καὶ τὸ ϛ μὲν πάντα ὅμοια. τὸ ζ χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου ἐπιτρίτου α καὶ κρητικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ τῆς ἀντιστροφῆς δὲ κῶλον, πεντασύλλαβον ἔχει τὸν ἐπίτριτον. τὸ ὄγδοον ἀσυνάρτητον ἐκ παιωνικῶν ἡμιολίων δύο συγκείμενον. ἕκαστον δὲ ἐκ παίωνος ἐστὶ τετάρτου καὶ ἰάμβου. τὸ θ καὶ ι κατὰ πάντα ὅμοια. τὸ ια ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου α. παίωνος α καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βούλει, ἀκατάληκτον. τὸ ιβ, χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ

μολοσσοῦ· τὸ δὲ ιγ΄ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον, ἐπίτριτον ἔχει γ΄ ἀντὶ χοριάμβου· τὸ ιδ΄, ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τῶν β΄ πρώτων ποδῶν χορείων· τὸ ιε΄ παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων τετάρτων δύο· τοῦ δευτέρου ἐνταῦθα μὲν πεντασυλλάβου· ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλῳ ἑξασυλλάβου· καὶ κρητικοῦ, διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ ις΄ ἰωνικὸν ἀπὸ ἐλάσσονος τρίμετρον καταληκτικόν· ἐκ παίωνος δ΄, ἀντὶ ἰωνικοῦ διϊάμβου· καὶ κρητικοῦ· ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος· τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς· Αἳ αἰ.) ὦ θεαὶ δρομικαὶ· καὶ ταχεῖαι· καὶ σεβάσμιαι· αἵτινες ἐλάχετε ἐν δάκρυσι· καὶ ἐν γόοις χορὸν ἀκανόβακχευτον· ἤτοι λυπηρόν· εἰς ὃν οὐκ ἔστι δηλονότι βακχεύεσθαι· καὶ χαιρῆναι· μέλαιναι εὐμενίδες κατ' εὐφημισμόν· δυσμενίδες γάρ εἰσι κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον· τὸ ἀμπάλλεσθε· ἄνω κινεῖσθε ἀνὰ τὸν ὑπὸ πολὺ τεταμένον ἀέρα· λαμβάνονται δίκην· παρακαλῶ ἐάσατε τὸν υἱὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὥστε λήθην λαβεῖν τῆς σφοδρᾶς μανίας τῆς ὁρμητικῆς· φοῦ ἕνεκα τῆς κακοπαθείας· καὶ τῶν δυστυχιῶν· οἵων κακῶν ὦ τάλας ἐπιθυμήσας ἔρρεις· καὶ φθείρῃ· τὴν ἀπόφασιν τοῦ τρίποδος· ἤτοι τὴν καινὴν μαντείαν, ἣν ὁ Φοῖβος εἶπε κατὰ τὴν γῆν· ὅπου λέγονται εἶναι δηλονότι οἱ μεσόμφαλοι μυχοὶ τῆς γῆς· ἤτοι αἱ καταδύσεις καὶ οἰκήσεις· Ποινοφόροι.) πανταχοῦ περιτρέχουσαι καὶ τιμωροῦμεναι τοὺς ἀνθρώπους· ἢ περιτρέχειν ποιοῦσαι τοὺς μεμιακότας· Ποτνιάδες δέ.) μανιοποιοί· Ποτνίαι δὲ χωρίον ἐστὶ Βοιωτίας· ἔνθα φαγοῦσαι βοτάνην αἱ Γλαύκου ἵπποι, καὶ μανεῖσαι, διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην Γλαῦκον ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πελίου· Πότνια γοῦν πόλις Βοιωτίας· ὅθεν ὁ Γλαῦκος ἐμμανὴς γέγονεν·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀβάκχευτον.) ἤτοι κακοβάκχευτον. οὐ πρέποντα διονύσῳ. ἀλλ' ἐν ἐριννύσι, καὶ γόοις ἐξεταζόμενον. ἢ παρ' ὅσον ἄοινα. καὶ νηφάλια ταῖς θεαῖς ταύταις τὰ ἱερὰ τελεῖται. ἢ, τὸν μεγάλως ἐκβακχεύοντα. Μελανοχρῶτες.) μέλαιναι. χθόνιαι γάρ εἰσιν. ἢ αἱ μελαίνουσαι τοὺς νοσοῦντας. ὡς καὶ πρὸς τὸν μενέλαον ὁ ὀρέστης φησίν. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας. Τανάον αἰθέρ᾽.) ἀνὰ τὸν αἰθέρα πάλλεσθε πτερωταὶ οὖσαι. ὅμηρος. ἠεροφοῖτις ἐριννύς. τανάον δὲ αἰθέρα τὸν λεπτομερῆ. τὰ γὰρ τεινόμενα τῶν σωμάτων λεπτύνεται. τὸ δὲ ἀμπάλλεσθε ὡς ἀνακινοῦσαι αὐτὸν τὸν ἀέρα ἐμφαντικῶς. τουτέστιν ἀναπάλλεσθε τοῖς πτεροῖς. κατὰ τὸν ὁμηρικὸν ποσειδῶνα. τὸν σείοντα τοῖς ποσὶ τὴν γῆν. καὶ τῇ πορείᾳ τὸ ὄρος. τὸ δὲ τιννύμεναι δίκαν, ἀντὶ τοῦ τιμωρίαν λαμβάνουσαι ὑπὲρ αἵματος καὶ φόνου. Εὐμενίδες.) ἐριννύες θεαὶ τρεῖς παρ' ἕλλησιν. ἔφοροι καὶ τιμωρούμεναι τοὺς φονεῖς. καλοῦνται δὲ ἀληκτώ. μέγαιρα. καὶ τισιφόνη. πῶς δὲ ἐνταῦθα λέγει. Τιννύμεναι φόνον.) οὐ γὰρ ἀνταποδιδοῦσι φόνον αὗται. ἀλλὰ μᾶλλον ἐκδικοῦσι τοὺς φόνους. λέγομεν οὖν ὅτι ἐξὸν ποιεῖσθαι, ἢ ποιοῦσι τοὺς φονεῖς μαίνεσθαι, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἰ ἐφόνευον. ἢ τὸ τιννύμεναι φόνον, ἀντὶ τοῦ τιμωρούμεναι νοητέον τοὺς φονεῖς. τίω γὰρ οὐ μόνον τὸ ἀνταποδίδωμι. ἀλλὰ καὶ τὸ τιμῶ. καὶ τὸ τιμωρῶ. ἵν' ᾖ τὸ μὲν αἵματος τιννύμεναι δίκαν. ἀντὶ τοῦ ἀποδιδοῦσαι. τὸ δὲ τιννύμεναι φόνον, ἀντὶ τοῦ ἐκδικοῦσαι τὸν φόνον, καὶ τιμωρούμεναι τοὺς φονεῖς. ἢ εἰ τὸ φόνων μεγαλογραφεῖται. λάβοις ἂν ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκαν. καὶ τὸ τὴν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νύμεναι ὡς καὶ τὸ πρῶτον ἐρεῖς. Τινύμεναι διὰ τὸ μέτρον ἓν ν̄ ὀφείλεις γράφειν.) οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς οἰκείως. Οἵων ὦ τάλας.) ὡς πρὸς αὐτὸν ἀπέτεινε τὸν λόγον. οἵων πραγμάτων σὺ ὁ τάλας ἐπεθύμησας. λέγει δὲ τοῦ φόνου τοῦ κατὰ τῆς μητρὸς, οἴχῃ καὶ διέφθαρσαι. ἀπὸ τοῦ τρίποδος δεξάμενος τὴν μαντείαν ἣν ὁ φοῖβος ἔλακεν. Μεσόμφαλα.) ὀμφαλὸς λέγεται ἡ πυθὼ παρὰ τὸ τὰς ὀμφὰς τὰς ἀπὸ θεοῦ χρηστηριαζομένας λέγειν. ἢ παρὰ τὸ εἶναι ἐν μέσῳ τῆς οἰκουμένης. λέγεται γὰρ τὸν δία μαθεῖν βουλόμενον τὸ τέλος τῆς γῆς, δύο ἀετοὺς ἰσοταχεῖς ἀφεῖναι. τὸν μὲν, ἀπὸ δύσεως. τὸν δὲ, ἀπὸ ἀνατολῆς. καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς συναντῆσαι. ὅθεν ὀμφαλὸς ἐκλήθη. ἀνάκεινταί τε χρυσοῦς ἀετοὺς φασὶ τῶν μυθευομένων ἀετῶν ὑπομνήματα. Ἰὼ ζεῦ.) φεῦ ὦ ζεῦ. τίς ὁ ἀγὼν οὗτος ὁ φονικός: ἔρχεται παρακινῶν σε τὸν ἄθλιον. ὥτινι ἤγουν σοὶ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει. καὶ συνάπτει τίς τῶν ἐχθρῶν. κινῶν εἰς τοὺς δόμους τὸν φόνον τῆς σῆς μητρὸς. κατολοφύρομαι. λίαν θρηνῶ σε δηλονότι. Τίς ἔλεος.) εἰς τὸ τίς ἔλεος στιγμὴν δεδωκότες, λείπειν τῷ λόγῳ φήσομεν τὸ γενήσεται. καὶ τὸ ἄλλο τίς ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς. ἵν᾽ ἢ οὕτως. τίς ἔλεος γενήσεται τῷ ὀρέστῃ. ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἐλεήσει σε ὀρέστα. Ἄλλως. Τίς ἄρα φησὶ τοῦτον ἐλεήσει. τίς δὲ ὁ κίνδυνος οὗτος. καὶ ἡ μανιώδης νόσος ἐπέρχεται ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον. ταχύνων σε καὶ ἐξεγείρων. τουτέστιν ἄρα δαίμων τίς ἐπιπέμπει τούτῳ τὰς ἐριννύας. ἢ καὶ ἄλλως. τίς ἐλεήσει αὐτὸν. ἔξωθεν ἀκούσομεν τὸ οὐδείς. διατί; οὗτος γὰρ αὐτῷ ὁ κίνδυνος ὁ ἐκ τῶν ἐριννύων ἔρχεται φόνιος. μεθ᾽ ὁρμῆς φερόμενος ἐπὶ σὲ τὸν μέλεον. τίς ἔλεός ἐστι τούτῳ τῷ ὀρέστῃ. ὦ δάκρυα δάκρυσι συμ-

βάλλεταί τις ἀλάστωρ· πορθῶν εἰς δόμους. ἀντὶ τοῦ ἐλαύνων αὐτὸν τῇ μανίᾳ· καὶ ἀναβακχεύων κατὰ τὸν οἶκον. ὅς τις ἀλάστωρ ἐγείρει τὸ αἷμα τῆς μητρός. Ἄλλως. Τίς ἔλεος ἐστὶ τούτῳ τῷ ὀρέστῃ. ὦ δάκρυα ἐπιβάλλει τις τῶν ἀλαστόρων δαιμόνων. τὸ αἷμα τῆς μητρὸς πορθεῖσθαι καὶ διατρέχειν αὐτὸν κατὰ τὸν οἶκον ποιοῦν, τινὲς δὲ ἤκουσαν τὸ ἀλαστόρων δόμον. ἀντὶ τοῦ εἰς ᾅδου. κατὰ τὸν οἶκον τῶν ἀλαστόρων. καὶ τίς δὲ ἡ νόσος πορθεῖσθαι αὐτὸν ποιοῦσα εἰς ᾅδου. ἡ δὲ παρακοπή. οἵων μόχθων ἐπιθυμήσας ὦ τάλας διέφθαρσαι. δεξάμενος ἀπὸ τοῦ τρίποδος τὴν μαντείαν. ἣν ὁ ἀπόλλων εἶπε κατὰ τοὺς δελφούς, ἔνθα γῆς ὀμφαλὸς λέγεται. τίς ἐλεήσει αὐτὸν ὡς δεῖ. τοιοῦτος γὰρ αὐτῷ ἀγὼν ὁ ἐκ τῶν ἐριννύων ἐπέρχεται διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον. μεθ' ὁρμῆς φερόμενος. μετέβαλλε δὲ ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸν πρὸς αὐτόν. Ὅς σ' ἀναβακχεύει) τίς ὅδε ὁ κίνδυνος ἔρχεται φόνιος παροξύνων σε τὸν μέλεον. ὃς δάκρυα δάκρυσι συνάπτει. τίς λέγω τῶν ἐχθρῶν πορθῶν εἰς τὸν δόμον τὸ αἷμα. ἤγουν τὸν φόνον τῆς σῆς μητρὸς ὅς σε ἀναβακχεύει. Ἄλλως Ὅς σ' ἀναβακχεύει) ὅπερ τῆς μητρὸς ἀναβακχεύει σε καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ. ἢ ὅς τις ἀλαστόρων ἀνακινεῖ τὸ αἷμα τῆς μητρός σου. μὴ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀτιμώρητον. Ὦ δάκρυα δάκρυσι συνάγει. καὶ συμμίγνυσι ἐπάλληλα δάκρυα. ὅμηρος συμβάλλει τοι ὄμβριμον ὕδωρ. ἤγουν συνάπτει. ἵν' ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συμβαλλόντων τοῖς σχοινίοις ἕτερα. καὶ ἐπιμηκέστερα ποιούντων. οἷον ἐπὶ τοῖς δάκρυσι συνάπτει δάκρυα. ἀριστοφάνης. ὥσπερ σχοινία συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας. Ὦ δάκρυα. ὃ γράφει. ἀντὶ τοῦ ὅς τις. καὶ δόμον. μὴ δόμους. λέγων οὕτως ὃς καὶ ὅς τις ἀγὼν, δηλονότι ὁ φόνιος συμβάλ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λει· καὶ συνάπτει τοῖς δάκρυσι δάκρυα. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐποίει ταῦτα ὁ ἀγὼν, ἀλλά τις τῶν θεῶν, ἐπήγαγε τὶς λέγω τῶν ἀλαστόρων· καὶ τῶν ἐχθρῶν· πορσύνων καὶ ἐπιφέρων εἰς τὸν δόμον τὸ αἷμα τῆς σῆς μητρὸς· ὅπερ σε ποιεῖ μιαίνεσθαι. τινὲς δὲ γράφοντες τὸ ω μέγα διὰ τὸ συμβάλλει, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. Ἄλλως. Ὅς ἀναβακχεύει.) διχῶς ἐξηγοῦσι· ἀποδίδοται πρὸς μὲν τὴν πρώτην στιγμὴν· τίς οὗτος φόνιος ἔρχεται ἀγών· ὦ ἀγὼν τὰ δάκρυα δάκρυσι συμβάλλει τὶς τῶν ἀλαστόρων· ποιῶν πορσύνεσθαι τὸ αἷμα τῆς μητρὸς, κατὰ τοὺς οἴκους· καὶ μὴ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀτιμώρητον· ἢ ὅ,σε τὸ αἷμα ἀναβακχεύει· καὶ μαίνεσθαι ποιεῖ· πρὸς δὲ τὴν δευτέραν στιγμὴν· ὅτι τὸ σοῦ τοῦ ἔρχεται φόνιος ἀγών· δάκρυα δάκρυσι συμμίγει τὶς τῶν ἀλαστόρων· ὅς σε ἀναβακχεύει πορσύνων καὶ προέλκων ματέρος αἷμα σᾶς· ὅλως ἀνακινεῖ τὸ αἷμα τῆς μητρός σου κατὰ τοὺς οἴκους σου· καὶ οὐκ ἐῶν αὐτὸ ἠρεμεῖν ἀτιμώρητον. Ὁ μέγας ὄλβος.) οὐ μόνιμος καὶ διηνεκὴς ἐν τοῖς βροτοῖς· ἀνατινάξας δὲ δαίμων τις αὐτὸν δηλονότι καθὰ λαῖφος καὶ ἄρμενον νηὸς ταχείας, κατέκλυσεν· ἤτοι βυθισθῆναι ἐποίησεν ὡς ἐν κύμασι πόντου ὀλεθρίοις· καὶ χαλεποῖς· τὸ δὲ δεινῶν πόνων διὰ μέσου· ἀντὶ τοῦ φθοῦ· ἕνεκα τῶν δεινῶν πόνων. Ἄλλως. οὐ μόνιμος ὁ μέγας ὄλβος· κατέκλυσε γὰρ αὐτὸν δαίμων τις· ὡσεὶ λαῖφος ἀκάτου θοᾶς τινάξας· κατέκλυσε τοῖς ὀλεθρίοις καὶ λάβροις κύμασι τοῦ πόντου· τὸ δὲ δεινῶν πόνων· ἐν μέσῳ ἀναπεφώνηται. ἢ οὕτως· ὡς δὲ πόντου λάβροις ὀλεθρίοις ἐν κύμασι δαίμων τις ἀκάτου θοᾶς κατέκλυσεν, οὕτω καὶ τὸν μέγαν ὄλβον κατέκλυσε τινάξας ὑπὸ δεινῶν πόνων. Ἄλλως. Ἀνατινάξας δέ τις δαίμων τὸν ὄλβον, κατέκλυσεν αὐτὸν καὶ κα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πόντισεν ὡς ἀκάτου θοᾶς λαῖφος πόντου λάβροις καὶ ὀλεθρίοις κύμασιν. ὅσον γὰρ δύναται πνεῦμα κατὰ νηὸς ἐν θαλάσσῃ, τοσοῦτον καὶ κατὰ τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων ἡ τύχη. ἢ οὕτως. κλύζεσθαι παρεσκεύασέ τις θεὸς τὸν ὄλβον ἄσχετον αὐτὰ ὑπὸ τῶν δεινῶν πόνων. τουτέστιν ὀδυνῶν. ὅμηρος αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου. ὡς γὰρ κλύζεται ναῦς ἐν θαλάσσῃ, οὕτω καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων τύχη ὑπὸ ἀσχέτων ὁρμῶν. τὸ γὰρ τῆς τύχης ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ. Ἄλλως. Ἀνατινάξας δέ τις δαίμων. ἤ τις δαιμόνων αὐτόν. δηλονότι τὸν ὄλβον. ὥσπερ λαῖφος ἀκάτου θοῆς κατέκλυσεν. ὥσπερ ἐν κύμασι πόντου λάβροις ὀλεθρίοις. τὸ δὲ δεινῶν πόνων, διὰ μέσου. φοῦ ἕνεκα τῶν δεινῶν πόνων. Τὸ λάβροις.) ὀλεθρίοις ἐν κύμασι πρὸς τὸ δεινῶν πόνων συνάπτε. καὶ μὴ λάμβανε ὑπὸ ἔξωθεν. μὴ δὲ ὡς πόντου μετὰ τόνου τὸ ὡς ἐκφέρε. ὥς τινές φασιν. οὕτω δὲ. ὁ μέγας ὄλβος. καὶ ἡ μεγάλη εὐδαιμονία, οὐ μόνιμος καὶ διηνεκής ἐστιν ἐν τοῖς βροτοῖς. ἀνατινάξας δέ τις αὐτὸν δαίμων λαῖφος ἀκάτου καὶ νηὸς θοᾶς καὶ ταχείας. κατέκλυσε καὶ ἠφάνισεν ἐν κύμασι λάβροις, καὶ σφοδροῖς ὀλεθρίοις δεινῶν πόνων. καὶ δυστυχιῶν. ὥσπερ πόντου κύμασι δηλονότι. ἰστέον δὲ ὅτι ἐπειδὴ λαῖφος εἶπε, διὰ τοῦτο καὶ κατέκλυσεν εἶπε. καὶ κύμασι. δεικνὺς ὅτι ἡ τοῦ ὄλβου ἀνατροπὴ. ἀνατροπῇ λαίφους ἔοικε. καὶ αἱ τῶν δεινῶν πόνων ἀπελεύσεις, κύμασι θαλάσσης ὀλεθρίοις. τὸ δὲ θεογόνων γάμων λέγει. ἐπειδὴ καὶ ὁ τάνταλος υἱὸς ἦν διός. Τίνα γὰρ ἔτι.) ἀλγῶ φησὶν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις κακοῖς. καὶ συναποφέρομαι τὴν ψυχήν, τίς γὰρ ἕτερος οἶκος σέβεσθαι παρ' ἡμῶν ἄξιος, ἢ οὗτος. ὃς ἐκ θεῶν ἔχει τὴν καταβολήν. ἀρχηγὸς γὰρ τῆς γονῆς ὁ ζεύς. ὃς ἐφύτευσε τάνταλον. πλούτοις συνελθών.

Καὶ μὴν βασιλεύς.) τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐπῳδὸς ὥς ἄν τινες ἴσως οἰηθεῖεν. διὰ τὸ κεῖσθαι μετὰ τὴν στροφὴν. καὶ τὴν ἀντιστροφήν. ἀλλὰ καλεῖται σύστημα ἐπιφθεγματικόν. ὡς προσφθεγγόμενον τὸν μενέλαον προσιόντα. αἱ μὲν γὰρ ἐπῳδοὶ οὐκ εἰσὶ μονοειδοῦς μέτρου. ἀλλὰ διάφοροι. τοῦτο δὲ μονοειδοῦς. κώλων γάρ ἐστιν ἀναπαιστικῶν η. ὧν τὸ γ καὶ τὸ ς. μονόμετρα. ἤτοι ἀναπαιστικὴ βάσις. τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ η καταληκτικὸν. ἤτοι ἐφθημιμερές. ὃ καλεῖται παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Καὶ μὴν βασιλεύς.) ἐν τοῖς τέλεσιν εἰώθασιν οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ μεταλλάττειν. τὸ δὲ ἑξῆς. καὶ μὴν ὁ βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει μενέλαος ἄναξ τῶν τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὤν. πολλῇ δ' ἀβροσύνῃ δῆλος ὁρᾶσθαι τῶν τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὤν. ὅ ἐστι διὰ τοῦ σχήματος ἐμφαίνει τὴν εὐγένειαν. Ω χιλιόναυν.) ἀπὸ τούτων αὐτὸν ἐγκωμιάζει. ἀφ' ὧν ἐμεγαλύνετο. τῷ δὲ ἀπηρτισμένῳ ἐχρήσατο ἀριθμῷ. τοσαῦται γὰρ ἦσαν αἱ νῆες τῶν ἑλλήνων, χίλιαι πρὸς ταῖς ρνε. Χιλιόναυν.) δι' ὧν δοκεῖ αὐτὸν ἐπαινεῖν, διὰ τούτων λυπεῖ. ἀναμιμνήσκουσα τῶν ἀπολλυμένων ἐν τροίᾳ. τὸ δὲ θεόθεν πρᾶξαι ἅπερ εὔχου προστέθεικεν, ἐπειδὴ τὸν πόλεμον κατορθώσας ἔλαβε τὴν ἑλένην. σὺ μὲν φησὶν εὐτυχῶς ἀπηλλάχθης. ὁ δὲ ὀρέστης δυστυχεῖ. οὐ μὴν τυχεῖς φησὶ τῆς δυστυχίας τῶν τανταλιδῶν. Ω δῶμα τὸ μέν.) αἱ ἑξῆς αὗται περίοδοι τριμέτρων ἀκαταλήκτων εἰσὶν ὧν τελευταῖος κρείττων ἢ χλωῆς ναυτίλοισιν ἱστορεῖν. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει, κορωνίς. Ω δῶμα. ἀπὸ πρώτης παρόδου σημειοῦται τὸ κακόηθες τῆς γνώμης μενελάου. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐς σπάρτην ἀνήχθη. ἀλλὰ πρότερος εἰς ἄργος ὡς

ἐξιλάσων

ἐξιλάσων ὀρέστην· ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δῆλός ἐστι· καίτοι τῶν πάλαι πολεμίων φειδόμενος. ἐν γὰρ τῇ ζ ῥαψῳδίᾳ κωμῳδεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ· συγχωρῶν ζῆν τὸν ἄδραστον, δόσιν χρημάτων ἐπαγγελλόμενον. Νηρέως προφήτης.) οὗτος ἀνθηδόνιος ἁλιεύς. ἑωρακὼς γὰρ ἰχθῦν παρὰ τὴν ψάμμον βοτάνης γευσάμενον καὶ ἀναζήσαντα, φαγὼν καὶ αὐτὸς γέγονεν ἀθάνατος· ἀλλ' οὐκ ἀγήρως· ἐφ' ᾧ κατεπόντισεν ἑαυτόν. μαντεύεται δὲ ὡς παρ' ὁμήρῳ πρωτεὺς, καὶ παρὰ πινδάρῳ τρίτων τοῖς ἀργοναύταις. Μαλέας δὲ ἀκρωτήριον ἐστὶ περὶ λακεδαιμονίαν· λεγόμενον παρά τισιν ἰδιωτικῶς ὄνου καταμάγουλον. Ἐμφανῶς κατασταθείς.) τουτέστιν οὐκ ἐντὸς θαλάσσης ὢν καὶ ἀφανῶς μοι τοῦτο εἰπὼν· ἀλλ' ἐμφανῶς, καὶ ἐνώπιον στὰς, καὶ διηγησάμενος. Περιπεσών.) περιαστὴ ἡ περί· καί ἐστιν ὁ νοῦς· τοῖς πανυστάτοις λουτροῖς τῆς ἀλόχου πεσών· ὅ ἐστιν ἀπολωλώς. ἢ περιπεσὼν ἀντὶ τοῦ συντυχὼν τοῖς λουτροῖς τῆς ἀλόχου· λουσαμένῳ γὰρ ἀγαμέμνονι, τὸν χιτῶνα προσήνεγκεν ὡς ἐν ἑκάβῃ φησί· κτεῖν' ὡς ἐν ἄργει φόνια. Δοκῶν ὀρέστην.) ὕπουλα πάντα τὰ ῥήματα μενελάου· ἀφ' ὧν ὁ ποιητὴς τὸ ἄστατον τῆς λακεδαιμονίων γνώμης κωμῳδεῖ· ὡς καὶ ἐν ἀνδρομάχῃ· ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτοί· σπάρτης ἔνοικοι δόλια βουλευτήρια. πρὸ γὰρ διοκλέους, ἐφ' οὗ τὸν ὀρέστην ἐδίδαξε· λακεδαιμονίων πρεσβευσαμένων περὶ εἰρήνης, ἀπιστήσαντες ἀθηναῖοι, οὐ προσήκαντο· τῶν ἀρχόντων θεοπόμπου· ὃς ἦν πρὸ διοκλέους, ὡς ἱστορεῖ φιλόχορος. Περιβαλεῖν.) περιβάλλω τινὰ, ἀντὶ τοῦ περιπτύσσομαι· καὶ περιβάλλει ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἀντὶ τοῦ ἐνδύει· καὶ παρὰ φιλοστράτῳ· περι-

βάλλων τοῖς τείχεσιν ἄνδρας ὡπλισμένους· ἀντὶ τοῦ κύκλῳ τιθείς. Ὡς εὐτυχοῦντας.) εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀτυχίας εὐτελεῖς λογίζεσθαι· βουλόμενοι μέχρι θανάτου τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν προκόπτειν· καὶ ὁ μενέλαος τοίνυν ἐφεδρεύων τῇ τοῦ ὀρέστου ἀρχῇ, μόνον τὴν ζῶν αὐτὸν εὐτυχίαν ὁρίζεται· ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν ἀγαμέμνονα ἠπιστάμην· καὶ τὸν ἐκείνου θάνατον ἐδάκρυσα· ἐλπίζων δὲ περιπτύσσεσθαι τὴν ὀρέστην καὶ τὴν μητέρα ὡς σωζομένους, παρ' ἐλπίδας ἤκουσα τὸν κλυταιμνήστρας θάνατον· τὸ γὰρ εὐτυχοῦντας ἀντὶ τοῦ σώους καὶ ὑγιεῖς. Ἀνόσιον φόνον λέγει τὸν τῆς κλυταιμνήστρας· ὅτι ὑπὸ τοῦ ταύτης υἱοῦ ὀρέστου ἐπράχθη· δέον δὲ εἰπεῖν εὐσεβῆ φόνον, κακοήθως, ἀνόσιον καὶ ἀσεβῆ φόνον καλεῖ τὴν τιμωρίαν κλυταιμνήστρας· ἔδει γὰρ αὐτὴν οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ μυριάκις ἀπολωλέναι αὐτόχειρα ἤτοι φονέα τοῦ οἰκείου ἀνδρὸς γενομένην· ἀλλ' οὖν ὑπ' ἄλλου του· καὶ οὐχ ὑπὸ ὀρέστου τοῦτο γεγενῆσθαι.

Παράφρασις.

Ὦ σῶμα· τῇ μὲν, ταύτῃ τῇ μερίδι δηλονότι, ἡδέως βλέπω σε· ἐλθὼν ἀπὸ τῆς τροίας· τῇ δὲ, ἤγουν ταύτῃ τῇ ἑτέρᾳ μερίδι δηλονότι, ἰδὼν, καταστένω· κύκλῳ γὰρ περιληφθεῖσαν ὑπὸ ἀθλίων κακῶν, οὔπω ποτὲ εἶδον ἄλλῳ οἰκίαν μᾶλλον σοῦ δηλονότι· τὰς τύχας γὰρ ἤγουν τὰ συμβεβηκότα τῷ ἀγαμέμνονι ἔμαθον ὁποίῳ θανάτῳ ὤλετο παρὰ τῆς γυναικὸς, προσίσχων καὶ πλησιάζων τῷ μαλέᾳ τὴν πρῷραν· ἐκ γὰρ τῶν κυμάτων τῆς θαλάττης, ὁ μάντις τοῖς ναυτίλοις· ἀντὶ τοῦ τῶν ναυτίλων, ὁ προφήτης τοῦ νηρέος, ὁ γλαῦκος ὁ ἀψευδὴς θεὸς, ἐξήγγειλεν ἐμοὶ ὅς μοι παρασταθεὶς ἐμφανῶς εἶπε τάδε· ὦ μενέλαε κεῖται θανὼν ὁ σὸς ἀδελφός· ἐμπε

ἐν τοῖς λουτροῖς πανυστάτοις τῆς ἀλόχου· ἤγουν ἃ ἡ ἄλοχος ἔλουσεν αὐτόν· ἐπλήρωσε δὲ δακρύων πολλῶν ἐμέ· καὶ τοὺς ἐμοὺς ναύτας· ἐπεὶ δὲ ἔψαυσα τῆς ναυπλίας χθονός, ἤδη δάμαρτος τῆς ἐμῆς δηλονότι ἐξορμιζομένης ἐνθάδε νομίζων τὸν ὀρέστην τὸν παῖδα τοῦ ἀγαμέμνονος· καὶ τὴν μητέρα περιβαλεῖν χερσὶ φίλαις ὡς εὐτυχοῦσιν, ἤκουσα τινὸς ἁλιέως τὸν ἀνόσιον φόνον τῆς τυνδαρέω θυγατρός· καὶ νῦν εἴπατε ὦ νεάνιδες· ὅπου ἐστὶν ὁ τοῦ ἀγαμέμνονος παῖς ὀρέστης· ὃς ὑπέμεινε τὰ δεινὰ κακά· βρέφος γὰρ τότε ἦν ἐν ταῖν χεροῖν τῆς κλυταιμνήστρας, ὅτε κατέλιμπανον τὴν οἰκίαν ἀπιὼν εἰς τροίαν, ὥστε οὐκέτι ἂν γνωρίσαιμι αὐτὸν ἰδών·

Ὅδ᾽ εἴμ᾽ ὀρέστης.) ὦ μενέλαε ὅδε ἤγουν ἐγώ εἰμι ὁ ὀρέστης ὃν ἱστορεῖς· ἤτοι περὶ οὗ ἐρωτᾷς· ἐγὼ ἑκὼν δηλώσω σοι τὰ ἐμὰ κακά· πρωτόλεια δὲ, ἤτοι πρώτως· καὶ κατὰ πρῶτον λόγον, θιγγάνω καὶ ἅπτομαι τῶν σῶν γονάτων ἱκέτης· ἀντὶ τοῦ ἱκετικῶς· ἀπὸ στόματος ἀφύλλου καὶ ξηροῦ ἐξάπτων· καὶ ἀνατιθεὶς λιτάς· σῶσον με· παρὰ γόνατα δὲ αὐτὸς εἰς καιρόν· ἤτοι εἰς αὐτὴν τὴν ἀκμὴν τῶν κακῶν. Ἀφύλλου στόματος.) εἰώθασιν οἱ παλαιοὶ ὅτε ἱκέτευον τοὺς ὑπερέχοντας, φέρειν ἐν χερσὶ στέφανον, ἐκ φύλλων ἢ δάφνης· ἢ ἐλαίας· ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· πρὶν διηγήσομαι τὰ ἐμὰ κακά, ἅπτομαι τῶν σῶν γονάτων· ἐξάπτων καὶ φέρων παρακλήσεις ἐξ ἀφύλλου στόματος νοητέον· τουτέστι μόνον διὰ λόγων δέομαι καὶ οὐ προτείνω κλάδον ὡς ἔθος· ἢ τὸ ἀφύλλου στόματος, ἀντὶ τοῦ κατάξηρου νοητέον ὑπὸ τῆς νόσου· περιαιρεθέντων γὰρ τῶν φύλλων ἐκ τῶν δένδρων ξηρὰ τυγχάνει τὰ δένδρα· διατί δὲ ἐκ δάφνης ἢ ἐξ ἐλαίας προέτεινον φύλλα, καὶ οὐκ ἐξ ἄλλου φυτοῦ, φαμὲν ὡς ἐπεὶ ταῦτα τὰ φυτὰ ἀειθαλῆ

τυγχάνει. καὶ ἱερὰ. ἡ μὲν γὰρ δάφνη τῷ ἀπόλλωνι ὡς μαντικῷ ἀνατίθεται. ἡ δὲ ἐλαία, τῇ ἀθηνᾷ. ὡς καταδειχθείσῃ πρώτῃ αὐτὴν ἐν ἀθήναις. διὰ τοῦτο ἐξιλεοῦντο τούτοις μόνοις. καὶ οὐκ ἄλλοις τισὶ φυτοῖς. Πρωτόλεια δὲ κυρίως, αἱ πρῶται τῆς λείας ἀπαρχαὶ, ἃς ἀνέφερον τοῖς θεοῖς, ὡς αἰτίοις τῆς νίκης. δέον δὲ εἰπεῖν ἱκετικῶς, ἱκέτης εἶπε πρὸς τὸ θιγγάνω, τὸ οὐχ ἡ πρόσοψις, οὐ πρὸς τὸν λόγον τοῦ μέσου τὸ ἠγρίωσαι ἐστίν, ἀλλὰ πρὸς τὸ τίνα δέδορκα νερτέρων. Πρωτόλεια.) κυρίως ἡ τῆς λείας ἀπαρχή. νῦν δὲ πρωτόλεια φησί, τῆς ἱκεσίας τὴν ἀπαρχήν. καταχρηστικῶς δὲ πρωτόλεια φησὶ πάντα τὰ πρῶτα. Ἀφύλλου στόματος.) ὅτι τὴν φυλλάδα ἱκετεύοντες προὔτεινον. ὡς παρ' ὁμήρῳ ὁ χρύσης στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου ἀπόλλωνος. ἣ κέκληται φυλλὰς. ἐπεὶ ἐκ φύλλου ἤτοι ἐλαίας, ἢ δάφνης. ἢ ὥς τινες τὸ ἐκ τούτων ἄνθος, τῶν γονάτων ἐξάπτουσι τῶν ἱκετευομένων. ἐπεὶ οὖν ἔθος ἐστὶ τοῖς ἱκετεύουσι φυλλάδα προτείνειν, τούτῳ δὲ νῦν οὐ πάρεστι. διὰ τοῦτο φησὶ τὴν ἐκ στόματος. καὶ λόγων μόνων ἱκεσίαν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ ἐξάπτων ἔφη, παρ' ὅσον οὓς ἱκέτευον, τούτοις παρετίθεισαν τὰς ἱκετηρίας. Ἀχαῖος ἀζάσι. νῦν οὖν ἡμεῖς ἱκέται θαλλούς τε θεῶν ἱερὰς τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν. λῆξαι τῆς ἀστρόπου ζωὸς θυσίας. τινὲς δὲ ἀφύλλου στόματος ἤκουσαν τοῦ κατεξηραμμένου διὰ τὴν νόσον. ἀντὶ τοῦ ἄνευ ἱκετηρίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων. ἅ τινα μὴ ἔχοντα φύλλα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ξηρὰ εὑρίσκεται. Ὦ θεοὶ τί λεύσσω.) τί βλέπω. τίνα τῶν νεκρῶν βλέπω. Εὖ γ' εἶπας.) καλῶς ἔφης ὅτι νεκρός εἰμι δηλονότι. οὐ γὰρ ζῶ ὑπὸ τῶν κακῶν ὁρῶ δὲ φῶς. Ὡς ἠγρίωσαι.) λίαν ἠγριωμένος εἶ ὦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πάλας κατὰ τὸν πλόκαμον τὸν αὐχμηρόν. καὶ κατὰ ξηρόν. Οὐχ ἡ πρόσοψις. οὐχ ἡ θεωρία μαστίζει ἐμέ. ἀλλὰ τὰ ἔργα. Δεινὸν δὲ καὶ ἄγριον βλέπεις ταῖς ξηραῖς. καὶ ἀγρίαις κόραις τῶν ὀμμάτων. τὸ σῶμα φροῦδόν ἐστι δηλονότι. ἀντὶ τοῦ ἠφάνισαι. τὸ δὲ ὄνομα ἤτοι τὸ καλεῖσθαί με μητροκτόνον οὐ λέλοιπέ με, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀφῆκεν ἐμέ. Τὸ σῶμα φροῦδον.) ἐπεὶ ὁ μενέλαος εἶπε πρὸς τὸν ὀρέστην ὅτι δεινὸν λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις, ἀποκρινόμενος ὁ ὀρέστης φησί. τί λέγεις ἅπαν μου τὸ σῶμα ἀπόλωλε, καὶ σὺ περὶ τῶν ὀμμάτων μόνον λόγον ποιεῖς; Ω παράλογόν μοι.) ὦ ἀμορφία σή. ἡ φανεῖσα ἐμοὶ παραλόγως. καὶ παρ' ἐλπίδα. ὁ δ' εἰμὶ ὁ φονεὺς τῆς ταλαιπώρου μητρός.

Ταλαιπώρου.) ἢ ὅτι μετανοεῖ ἀνελὼν αὐτήν, ταλαίπωρον ἔφη. προσαγόμενος αὐτὴν εἰς ἔλεον, διὰ τὸ καθομολογεῖν τὴν ἀνοσίαν ἑαυτοῦ πρᾶξιν. οὐ γὰρ πρὸ πράξεως. καὶ μετὰ τὴν πρᾶξιν οἱ αὐτοὶ τυγχάνομεν, ἢ ὑπομιμνήσκων αὐτὸν ὅτι ἔκδικος τοῦ πατρὸς ὑπάρχει. ταλαίπωρος παρὰ τὴν πώρην ὃ δηλοῖ τὸ πένθος. ἀντίμαχος. πώρη τοι ἀλόχοισι. καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. ἀντὶ τοῦ πένθος λέγει. Ηκουσα.) ἀκήκοα. φείδου δὲ λέγειν, ἀντὶ τοῦ λέγε τὰ κακὰ ὀλιγάκις. Φείδου δ' ὀλιγάκις.) λείπει τὸ ὥστε. ἤκουσα. ὥστε φείδου λέγειν τὰ κακά. οἷον παραυτοῦ τὰ κακὰ πολλάκις λέγειν. ὀλιγάκις δέ, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως. ὡς τὸ ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο τυδεύς. διὸ λέγειν ἀναγκάζεται ὁ ὀρέστης πλουσίως, καὶ πολυτελῶς ἔχω τὰ κακά. Φείδου.) ἤγουν ἡ φειδὼ μὴ ἄλλη τις ἔστω σοι. ἢ τὸ λέγειν τὰ κακὰ ὀλιγάκις. Φειδόμεθα.) ἡ τύχη γάρ εἰς ἐμὲ πλούσιος, ἕνεκεν τῶν κακῶν. Τί χρῆμα.) τί ἐστι

τὸ χρῆμα ὃ πάσχεις· τίς νόσος ἀπόλλυσί σε· Η σύνεσις·) ἀντὶ τοῦ ἡ συνείδησις· ὅτι σύνοιδα ἐμαυτῷ δηλονότι πεποιηκὼς δεινά. ἐγκαλοῦσί τινες· πῶς γάρ φησιν αἰτιᾶται τὴν σύνεσιν· τὸ παραίτιον τῶν ἐριννύων ἐχουσῶν· ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι ὑπὸ δισσῶν φησὶν ἀπόλλυσθαι· περὶ μὲν τὸν καιρὸν τῆς ὑγείας, ὑπὸ τῆς συνειδήσεως· ἐν δὲ τῇ λύσσῃ, ὑπὸ τῶν ἐριννύων· ὃ καὶ ἐπάγει· μανίαι τε μητρὸς αἵματος· τῆς μητρὸς ἣν ὑφίσαμαι τιμωρίαν· ταύτην διδοὺς ὑπὸ τοῦ τῆς μητρὸς φόνου· Η σύνεσις·) τοῦτο ἔμφασιν ἔχει, ὅτι μόνον σύνεσις ἤκουσε μενέλαος· καὶ οὐ τὸ ὅτι σύνοιδα· τοῦτο γὰρ σαφέστατόν ἐστι· τὸ δὲ σύνεσις μόνον ἔχει τὴν ἀσάφειαν· Πῶς φής·) πῶς λέγεις· σοφὸν· ἤτοι συνετὸν· καὶ φρόνιμον τὸ σαφές· καὶ εὔγνωστον· οὐ τὸ μὴ σαφές· καὶ τὸ ἄγνωστον· Σοφόν τοι·) διὰ τὸ μὴ πρὸς ἔπος ποιήσασθαι τὴν ἀπόκρισιν, τούτου ἕνεκα λέγει αὐτὸν ἀσαφῶς εἰρηκέναι· ἐπεὶ αὐτὸς μὲν τὴν ἰδέαν ἐπύθετο τῆς νόσου· ὁ δὲ, τὸ συνειδὸς ἔφη· τοῦτο δὲ οὐ πάντως νόσος· τούτου χάριν φησὶν ἀσαφῶς εἰρηκέναι· τίς οὖν ἡ ἀπὸ τῆς συνειδήσεως νόσος· ἡ λύπη· ὡς ἑξῆς λέγει· ὅτι σύνοιδα δεινὰ εἰργασμένος· μετὰ γὰρ τὴν μανίαν, ἡ ἔννοια τῶν κακῶν αὐτὸν ἐδάμαζεν· Σύνοιδα δείν' εἰργασμένος· καὶ σύνοιδα ἐμαυτῷ δεινὰ εἰργασμένῳ· Λύπη μάλιστά ἐστιν ἡ διαφθείρουσά με·

Δεινὴ γὰρ ἰσχυρὰ γὰρ καὶ χαλεπὴ ἡ θεὸς ἤτοι ἡ λύπη· ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος· ἤτοι δυναμένη θεραπευθῆναι· Μανίαι τε·) καὶ αἱ μανίαι διαφθείρουσιν ἐμὲ δηλονότι· καὶ αἱ τιμωρίαι· καὶ ἐκδικήσεις τῆς μητρός· Ηρξω·) ἤρξω δέ ποτε τῆς λύσσης· ἤτοι τῆς μανίας· τίς ἡμέρα ἦν τότε· Ηρξω δὲ λύσσης·) καὶ τοῦτο πονηρῶς· θέλων γὰρ ἐξελέγξαι τὸν ἀνεψιὸν ὡς θεομισῆ, φησὶν ἤρξω δὲ λύσ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

της πότε. θέλει δὲ μαθεῖν εἰ χρόνιόν ἐστι τὸ νόσημα, καὶ δυσίατον. ὁ δὲ, φησὶν ἐν ᾗ ἡμέρᾳ τὸ τῆς μητρὸς μνῆμα ἐξώγκου. Εξώγκου.) κατεχώννυον. ἐκάλυπτον. εἰκότως εἶπε τὸ ἐξώγκου. οἱ γὰρ τῶν παλαιῶν τάφοι, συναγωγὴ χωμάτων ἦσαν εἰς ὕψος διήκουσα, βουνῷ ἐοικυῖα. ὅθεν καὶ μέχρι τοῦ νῦν τύμβον ταύτην κατονομάζουσιν. Εν ᾗ τάλαιναν ἐν ᾗ ἡμέρᾳ δηλονότι ἐξώγκουν τὴν τάλαιναν μητέρα τάφῳ. ἀντιστρόφως. ἀντὶ τοῦ ἐν ᾗ ἐξώγκουν τὸν τάφον τῆς ταλαίνης μητρός. Πότερα κατ' οἴκους.) ἆρα κατὰ τοὺς οἴκους ἤρξω τῆς λύσσης δηλονότι. ἢ παρακαθήμενος τῇ πυρᾷ. ἀπὸ κείνου τὸ ἤρξω. τουτέστιν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἤρξω, καὶ ἐν ποίῳ τόπῳ. κακοήθως δὲ καὶ τοῦτο. ὁ δὲ, φιλαλήθως λέγει. κατὰ τὴν νύκτα πέπονθα τηρῶν τὴν ἀναίρεσιν. καὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν ὀστέων. τουτέστιν ἵνα μή τις ἀφέληται ταῦτα. Παρῶν τις ἄλλο.) ὃς ἀνώρθου τὸ σὸν σῶμα σφαλλόμενον δηλονότι ὑπὸ τῆς μανίας; ναὶ πυλάδης. ὁ συνδρῶν ἐμοὶ δηλονότι τὸ αἷμα. καὶ τὸν φόνον τῆς μητρός. ἐκπαραλλήλου. ὑπὸ ποίων δὲ φασμάτων νοσεῖς τάδε. ἐνόμισα ἰδεῖν τρεῖς κόρας ὁμοίας νυκτί. Οἶδας ἃς ἔλεξας.) οὐ βούλομαι δὲ ὀνομάσαι. καὶ εἶπεν. ἀποτρέπει λέγειν ἀπαίδευτα. ἤγουν τοῦ μέμφεσθαι αὐτὰς ἀφίστασο. σεμναὶ γὰρ καὶ σεβάσμιαι εἰσί. Απαίδευτα.) ἀπαίδευτός ἐστιν ὁ ἐνταῦθα γράφων ἀπαίδευτα. καὶ τῶν μέτρων παντάπασιν ἀμαθής. σὺ δὲ εἰ βούλει μὴ ἀπαίδευτος εἶναι, ἀπαίδευτον ἑνικῶς γράφε. οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. τὸ ἑξῆς οὕτως. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς, ὁ φοῖβος. κελεύσας τὸν τῆς μητρὸς διαπράξασθαι φόνον. ὁ δὲ μενέλαος. διακόψας τὸν λόγον φησί. μὴ εἴπῃς τὸν τοῦ πατρὸς δηλονότι. ὑπελάμβανε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γὰρ τοῦτο βούλεσθαι προτείνειν. Ἄλλως. ὁ μὲν οὖν Ὀρέστης διὰ τὸν Ἀπόλλωνα εἶπεν ὡς κελεύσαντα τὸν φόνον, τὸ ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς. τουτέστιν εἰς Ἀπόλλωνα ἀναφέρομεν τὴν αἰτίαν τῶν παρόντων. ὁ δὲ Μενέλαος οἰόμενος αὐτὸν λέγειν τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον, ἐκκλείων αὐτὸν τῆς ἀπολογίας φησί. μὴ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς λέγε, ὡς δι' ἐκεῖνον τὴν μητέρα ἀποκτείνας εἰς τὰ παρόντα ἐμπέπτωκας. Ἄλλως. Ἀπαίδευτα.) ἀντὶ τοῦ ἀπαιδεύτως. φυλάττου ὀνομάζειν αὐτάς, πῶς δὲ ἀπαιδεύτως, καλῶν αὐτὰς ἐριννύας. Ἄλλως. Ἀπαίδευτα κατὰ ἀντίφρασιν. ἀντὶ τοῦ ἀπαιδεύτως. ἢ οὕτως. ἀπαιδεύτως δὲ ποιεῖς. ὀνομάζειν ταύτας ἐριννύας παραιτούμενος. Αὗταί σ' ἐκβακχεύουσιν. ἤτοι ἐκμαίνουσι καὶ ταράττουσι σὲ τῷ συγγενεῖ φόνῳ. ἤτοι διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός. κακοήθως δὲ τῷ ὀνόματι χρήσασθαι τῆς μανίας. κακόηθες δὲ καὶ τὸ ὑπομιμνήσκειν αὐτὸν τοῦ φόνου τῆς μητρός. ἤρκει γὰρ εἰπεῖν αὗταί σ' ἐκβακχεύουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ εἰπεῖν οὐδένα πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους, γυμνὸν γίνεται τὸ κακόηθες Μενελάου. κατέκρινε γὰρ αὐτοῦ χωρὶς κρίσεως, Οἴμοι) οἴμοι ἕνεκα τῶν διωγμῶν. ὑφ' ὧν ἐλαύνομαι ὁ τάλας. Οὐδεινόν.) ἤτοι θαυμαστὸν πάσχειν χαλεπά, τοὺς πεποιηκότας δεινά. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορά. καὶ μετάθεσις τῆς ξυμφορᾶς καὶ τοῦ συμβεβηκότος. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν.) ἐπεὶ εἶπεν ὁ Μενέλαος οὐδένα πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους. καὶ κατέκρινεν αὐτὸν χωρὶς κρίσεως, ὁ Ὀρέστης φησίν. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦ συμβάντος πράγματος ἀναφορά. οἷον δυνάμεθα τῆς συμβάσης τύχης τὴν αἰτίαν ἀναγαγεῖν εἴς τινα. ὥστε μὴ εἶναι ἡμᾶς αἰτίους δεινῶν πράξεων. εἶπε ὁ Μενέλαος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μὴ θάνατον.) εἴπῃς τοῦ πατρός. τοῦτο γὰρ οὐ σοφόν. εἰ γὰρ καὶ διὰ τὸν πατέρα ἀνεῖλες τὴν μητέρα, δεινὰ πέπραχας. σὺ γὰρ οὐκ ὤφειλες θάνατον ἐπαγαγεῖν τῇ μητρί. ἀλλ' ἡ δημοσία κρίσις. εἶτα ὁ ὀρέστης λέγων ὅτι ὁ ἀπόλλων ἔκρινε. καὶ διὰ τοῦτο οὐ δεινὰ διεπραξάμην. εἴγε θεὸς ὁ κρίνας καὶ κελεύσας. εἶτα μενέλαος ἀμαθὴς ὤν, τοῦτο τὸ δεινὸν ἔκρινεν; εἶτα ὀρέστης εἴτε ἀμαθεῖς εἴτε σοφοί εἰσιν οἱ θεοί, οὐκ οἶδα. τοῦτο δὲ οἶδα ὅτι δουλεύομεν. καὶ πειθόμεθα αὐτοῖς ὁποῖοι ἂν εἰσίν. εἶτα ὁ μενέλαος. εἰ αὐτός σοι ἐκέλευσε, πῶς οὐκ ἐλεεῖ νοσοῦντα καὶ μαινόμενον. εἶτα ὀρέστης. ἴσως ἐλεήσει. ἀεὶ γὰρ βραδύνει τὸ θεῖον. Μὴ θάνατον.) ὅρα ἵνα μὴ εἴπῃς τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς δηλονότι. τοῦτο γὰρ οὐ φρόνιμον. ὁ μὲν τὸν ἀπόλλωνα ᾐτιάσατο αἴτιον τῆς μανίας. ὁ δὲ, ᾤετο τὸν τοῦ πατρὸς λέγειν θάνατον. ἐκκλείων οὖν αὐτὸν ἀπολογίας φησί. μὴ λέγε τὸν θάνατον τοῦ πατρός. μὴ δὲ αὐτὸς ἁμαρτήσας. εἰς τὸν πατέρα ἀναφέρε τὴν ἁμαρτίαν. σύνηθες γὰρ τὸ αὐτόν τινα ἁμαρτάνοντα, ἄλλοις παρατιθέναι τὴν ἁμαρτίαν. Φοῖβος κελεύσας.) ὁ ἀπόλλων κελεύσας ἐκπρᾶξαι ἀντὶ τοῦ διαπράξασθαι τὸν φόνον τῆς μητρός. Ἀμαθέστερος ὢν εἰ τοῦτο ἐκέλευσε φησίν, ἀμαθής ἐστιν. ἵνα ἐκ τοῦ ἐναντίου δηλώσῃ, ὅτι οὐκ ἐκέλευσεν ὁ θεός οὐ γάρ ἐστιν ὁ θεὸς ἀμαθής. Ἄλλως. Μετὰ συλλογισμοῦ τοῦτο ἔδειξεν. ὅτι οὐκ ἀμαθὴς ὁ θεὸς δῆλον ὅτι οὐδὲ προσέταξε τοῦτο ποιεῖν. Ἄλλως. Θέλει ἐνταῦθα δεῖξαι ὁ μενέλαος τῷ ὀρέστῃ ὅτι οὐχ ὁ ἀπόλλων προσέταξεν αὐτῷ τὸν τῆς μητρὸς φόνον. ἀλλ' οἴκοθεν ὁρμησάμενος τοῦτον. ἐπεὶ δὲ δυστυχεῖ, προβάλλεται τὸν ἀπόλλωνα. ἐδήλωσε δὲ τοῦτο διὰ τοῦ εἰπεῖν ἀμαθέστερος ὤν. πρὸς ὃ ὀρέστης ἀπαντᾷ λέγων, ὑποτασ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σόμεθα τοῖς θεοῖς ὅ,τι ποτ᾽ ἄρα ἐστὶν· ἤτι ἀμαθὴς, ἤτοι μή. Δουλεύομεν.) δουλεύομεν θεοῖς ἀνθρώπων ἐχόντων τὴν μορφὴν· ἢ ὁποίας ὦσι δυνάμεως ἢ κρίσεως, δουλεύομεν αὐτοῖς· τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἀμαθὲς ὄντος γῶν. Κατ᾽ οὐκ ἀμύνει.) καὶ εἶτα οὐ βοηθεῖ ὁ ἀπόλλων τοῖς σοῖς κακοῖς· πανούργως πᾶσα ἡ ἐρώτησις· ὁ μὲν γὰρ φησὶν ὁ ἀπόλλων μοι ἐκέλευσεν ἀνελεῖν τὴν μητέρα· ὁ δὲ ἀντεπάγει· καὶ πῶς ὁ κελεύσας ἀνελεῖν τὴν μητέρα, οὐκ ἐλεεῖ σε μαινόμενον· τοῦ δὲ, εἰπόντος ὅτι μελλητικόν ἐστι τὸ θεῖον, πάλιν ὁ μενέλαος φησί· πῶς οὖν αἱ ἐριννύες ταχέως μετῆλθον· οὐκ εἰσὶ καὶ αὗται θεαί; ἐλέγχει δὲ αὐτὸν ὡς καταψευδόμενον. Μέλλει· βοηθῆσαι· ἢ μέλλει ἀντὶ τοῦ βραδύνει· τὸ θεῖον γάρ ἐστι φύσει τοιοῦτον· ἤγουν βραδύ· τουτέστι μακρόθυμον. Μέλλει· καὶ πρὸς βοήθειαν καὶ κόλασιν· πρὸς μὲν τὴν βοήθειαν ἵνα δοκίμιον λήψηται τῆς προαιρέσεως τῶν τῆς βοηθείας αὐτοῦ ἀπολαύσειν μελλόντων· πρὸς δὲ κόλασιν, ἵνα τῷ χρόνῳ ἐπανάξῃ αὐτοὺς πρὸς ἃ δεῖ. Πόσον.) ἀντὶ πόσον δὲ χρόνον οἴχονται· καὶ ἐφθαρμέναι εἰσὶν αἱ πνοαὶ ἤτοι αἱ ζωτικαὶ δυνάμεις· καὶ ἐνέργειαι τῆς μητρός. Πόσον χρόνον.) ἐχρῆν εἰπεῖν πόσῳ χρόνῳ· τὸ μητρὸς κακοήθως· καὶ δυσωπητικῶς· καὶ διὰ τοῦ εἰπεῖν δὲ ὡς ταχὺ μετῆλθον σε ἐλέγχει αὐτὸν ὡς ἀθέως πεπραχότα τὸν φόνον· ὅπου γε αἱ μὲν ἐριννύες, ὀξέως τῇ μητρὶ συνεμάχησαν· ὁ δὲ ἀπόλλων ἀναβάλλεται τὴν συμμαχίαν· ἡ ἀνθυποφορά ἐστι τοῦ ἠρημένου ὑπὸ ὀρέστου· τὸ θεῖον ἐστὶ τοιοῦτον φύσει. Ἕκτον τόδ᾽ ἦμαρ.) ἤτοι ἓξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐξ οὗ ἐφθεχρήσαν δηλονότι· ἔτι ἡ πυρὰ τοῦ τάφου θερμή· ἤτοι ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐκάη τὸ σῶμα. Ὡς ταχύ.) λίαν ταχέως ἐτιμωρήσαντό σε αἱ θεαὶ διὰ τὸν φόνον τῆς

μητρός. Μετῆλθον.) τὸ μετῆλθον, εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐτιμωρήσαντο εἴποις, εὐθεῖαν τὸ αἷμα νοήσεις. οὕτω λίαν ταχὺ ἐτιμωρήσαντό σε αἱ θεαί. καὶ τὸ αἷμα, καὶ ὁ φόνος τῆς μητρός. εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπήτησαν, αἰτιατικῶ. οὕτω λίαν ἀπήτησαν σε αἱ θεαὶ τὸ αἷμα. καὶ τὸν φόνον τῆς μητρός. Οὐ σοφὸς ἔφυς.) ἀντὶ τοῦ σοφιστὴς ἤτοι ἀπατεών. ἀληθὴς δὲ καὶ φανερὸς κακὸς ἔφυς κατὰ κοινοῦ εἰς τοὺς φίλους. Ἄλλως. Οὐ σοφὸς εἶ διαῤῥήδην μοι ὀνειδίζων τῆς μητρὸς τὸ αἷμα. ἀληθὴς δέ.) ἀληθεῖ γὰρ λέγει διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός, ἀμύνασθαι αὐτὸν τὰς ἐριννύας. Ἄλλως. Ὀνειδίζοντος μενελάου, ὀρέστης φησὶ πρὸς αὐτόν. ἐπεὶ διαῤῥήδην ἡμᾶς ὀνειδίζεις, οὐ σοφὸς εἶ. ἀληθὴς δὲ κακός. ἀληθὴς μὲν, ὡς οὐδὲν ὧν κατ᾽ ἐμοῦ λέγεις, ψευδῶς λέγων. κακὸς δὲ, ὡς ἐναργῶς ὀνειδίζων. ἐχρῆν γάρ σε χρωματίζοντα τοὺς λόγους ἐκφέρειν πρὸς παραμυθίαν. ἀλλ᾽ οὐ πρὸς λύπην. Πατρός.) τοῦ πατρὸς δὲ ἡ τιμωρία καὶ ἡ ἐκδίκησις, κατά τι ὠφέλησέ σε. ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος. ὠφελεῖ τί σε ἡ εἰς τὸν πατέρα γινομένη ἐκδίκησις, ἢ οὕτως. οὐ προέστη σοι ὁ πατὴρ, ὥστε ἀποσοβῆσαι τὰς ἐριννύας; Ἄλλως. Τῆς ἀναιρέσεως τοῦ πατρὸς τιμωρίαν σοῦ λαμβάνοντος, τὸ φονεῦσαι τὴν μητέρα, τίς δύναται συνάρασθαί σοι. πρὸς τὸ μηδὲν παθεῖν ὡς φονέα. Οὔπω.) οὔπω ὠφέλησε δηλονότι. τὸ μέλλον δὲ λέγω ἴσον ἀπραξία καὶ ἀποτυχία. Τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς διάκεισαι δράσας τάδε.) ἤγουν πῶς διάκεινται οἱ πολῖται πρὸς σὲ τὸν τῆς μητρὸς ἐργασάμενον φόνον. Τὰ πρὸς πόλιν. πονηρῶς πάλιν ἐρωτᾷ. ἵνα εἰ μὲν εὐμενῆς ἔχει τοὺς πολίτας, ἀφέξεται τῆς ἐπιχειρήσεως. εἰ δὲ ἐχθρὰ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ροῦντας, ἐπιθέμενος κρατήσῃ. Οὕτω.) μισούμεθα ὥς
τε μὴ προσαγορεύειν ἡμᾶς τινά. Οὐδ' ἥγνισαι.) οὐ
δὲ ἐκαθάρθης κατὰ τοὺς νόμους τὸ σὸν αἷμα. ἀντὶ τοῦ
τὸ αἷμα καὶ τὸν φόνον τῶν σῶν χειρῶν· νόμος γὰρ ἦν ἀ
ποκαθαίρεσθαι τὸν ἐμφύλιον δράσαντα φόνον. ὁ δὲ
νοῦς. οὐκ ἐκαθάρθης ἀπὸ τοῦ ὑπὸ σοῦ πεπραγμένου φό
νου. ἢ σὸν αἷμα, ἀντὶ τοῦ συγγενικόν. Ἐκκλήομαι.)
οὐδαμῶς ἥγνισμαι. ἐκκλήομαι γὰρ τῶν δωμάτων. ἤ
τοι ἔξω κλήομαι. οὐκ ἐῶμαι εἰσελθεῖν ὅπῃ μόλω. καὶ
ἔλθω. ἐπὶ τὸ ἁγνισθῆναι δηλονότι. Ἐκκλήομαι.)
ἐκβάλλεται ὁ ἔνδον ὤν. ἐκκλείεται δὲ ὁ μὴ εἰσελθεῖν
συγχωρούμενος. Τίνες πολιτῶν.) τίνες πολῖται
ἁμιλλῶνται. ἤτοι ἐκβαλεῖν σε τῆς γῆς σπουδάζουσιν.
Οἴαξ.) ὁ οἴαξ. ἀναφέρων. καὶ ἀνατιθεὶς τῷ πατρὶ τῷ
ἐμῷ δηλονότι. τὸ μῖσος τῆς τροίας. τὸ ἐπὶ τροίᾳ μῖ
σος τοῦ πατρὸς ἀναφέρων εἰς ἐμέ. Οἴαξ.) ναυπλίου
καὶ κλυμένης τῆς ἀτρέως ἐγένοντο οἴαξ. καὶ παλαμή
δης. ὁ δὲ παλαμήδης ἀπελθὼν εἰς τροίαν, τὰ μέγιστα
ὤνησε τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. λιμωττόντων γὰρ ἐν αὐλί
δι. καὶ περὶ τὴν διανομὴν τοῦ σίτου δυσχεραινόντων τε
καὶ στασιαζόντων, πρῶτον μὲν τὰ φοινίκια διδάξας ἤ
γεν αὐτοῖς. ἴσην τε καὶ ἀνεπίληπτον τὴν διανομὴν ἐν τού
τοις ἐπραγματεύσατο. ἔπειτα καὶ περὶ κύβους ἔτρε
ψεν αὐτῶν ὀλιγωρίαν. καὶ μέτρα ἐξεῦρε. καὶ ψῆφον. ὥς
τε μέγα σχεῖν ὄνομα παρὰ τοῖς ἕλλησι. τούτῳ δὲ φθο
νήσαντες οἱ περὶ τὸν ἀγαμέμνονα. καὶ ὀδυσσέα. καὶ διο
μήδη, τοιόνδε τι σκαιωροῦσι κατ' αὐτοῦ. λαβόντες γὰρ
φρύγα αἰχμάλωτον, χρυσίον κομίζοντα σαρπηδόνι, ἠ
νάγκασαν γράψαι φρυγίοις γράμμασι περὶ προδο
σίας. ὡς παρὰ πριάμου πρὸς παλαμήδην. καὶ τοῦτον

μὲν φονεύουσι· θεράποντα δὲ παλαμήδους πείθουσι χρήμασιν· ἅμα τοῖς τρωϊκοῖς χρήμασι· καὶ τὸ γραφὲν πινάκιον ὑπὸ τὴν κλίνην θέσθαι παλαμήδους· αὐτοὶ δὲ παρελθόντες, προδοσίαν κατήγγελον τοῦ ἥρωος· καὶ φωραθῆναι τὴν σκηνὴν ἐκέλευον· εὑρεθέντος δὲ τοῦ πινακίου· καὶ τῶν χρημάτων ὑπὸ τὴν κλίνην, λίθοις φονεύεται ὁ παλαμήδης· ναύπλιος δὲ ἀκούσας, ἦλθεν εἰς ἴλιον· δικάσαι τὸν φόνον τοῦ παιδός· τῶν δὲ ἑλλήνων καταολιγωρούντων αὐτοῦ, πρὸς τὸ κεχαρισμένον τοῖς βασιλεῦσιν, ἀποπλεύσας εἰς τὴν πατρίδα, καὶ πυθόμενος ἀποπλεῖν τοὺς ἕλληνας, ἧκεν εἰς εὔβοιαν· καὶ χειμῶνα φυλάξας, φρυκτωρίας ἧψε περὶ τὰς ἀκτὰς τῆς εὐβοίας· οἱ δὲ, εὐεπίβατον νομίσαντες τὸν τόπον, προσορμίζονται· καὶ ἐν ταῖς πέτραις ἀπόλλυνται πάμπολλοι· παλαμήδους θάνατον, οἱ μὲν, πρὸς γεραιστῷ· οἱ δὲ, ἐν τενέδῳ· οἱ δὲ, ἐν κολωνοῖς τῆς τρῳάδος ὑποτίθενται· φασὶ δὲ αὐτὸν εὑρεῖν φρυκτωρίας· καὶ μέτρα· καὶ σταθμούς· καὶ πεττείας· καὶ γράμματα· καὶ φυλακάς· καὶ δίσκους· καὶ ἀστρολογίας. Ἄλλως. Οἴαξ ἀδελφὸς ἦν παλαμήδους· ὃς καὶ εἰς τὴν τροίαν μετὰ τῶν ἑλλήνων ἐστράτευσε· καὶ θαυμασθεὶς ὡς οὐδεὶς τῶν πώποτε γενομένων ἐν σοφίᾳ, φθονηθεὶς ὑπὸ ὀδυσσέως· καὶ διομήδους· καὶ ἀγαμέμνονος, ἀνῃρέθη λίθοις· ἀνθ' ὧν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ οἴαξ ἀμυνόμενος ἀγαμέμνονα, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ τῆς τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί, συναγωνίζεται τὸν κατὰ τοῦ ὀρέστου θάνατον· διὸ καὶ ὀρέστης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ μενελάου τίς ἐστιν ὁ διώκων αὐτόν, Οἴαξ φησίν· οὗτος ὁ παλαμήδης λέγεται εὑρηκέναι ιζ΄ γράμματα μήπωτότε ὄντα· ἀλλὰ φοινίκων γράμμασιν ἐχρῶντο οἱ ἄνθρωποι, ἄλλοι δὲ ἄλλοις·

εὗρε δὲ καὶ πεσσοὺς πρὸς παραμυθίαν τῶν ἑλλήνων. Συνῆκα.) ἔγνων. ὁ φόνος σε κολάζει τοῦ παλαμήδους. Τιμωρεῖ.) κολάζει. δι' ἐκεῖνον κάρσε, μάχεται οἴαξ. τιμωρῶ δὲ οὐ μόνον τὸ βοηθῶ. ἀλλὰ καὶ τὸ κολάζω. ὥσπερ καὶ τὸ τιμωροῦμαι κατὰ ἀμφοτέρας εὕροις τὰς χρήσεις. Οὔκουν με τὴν μοι.) οὐ μετουσία ὤμοι τοῦ φόνου. διὰ τριῶν δέ τινων ἀπόλλυμαι καὶ ἔφθαρμαι. Διὰ τριῶν.) πρῶτον τῶν πολιτῶν. δεύτερον, τοῦ οἴακος. διὸ ἐπάγει τίς δ' ἄλλος. ἵνα πληρώσῃ τοὺς τρεῖς. τινὲς φασὶ τριῶν. τῶν ἐριννύων. προεῖπε γὰρ ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας. τινὲς δὲ φασὶ, τῆς συνέσεως. τῆς λύπης. καὶ τῆς μανίας. ἐν δὲ τοῖς καλλιστράτου γέγραπται. ἐπιζητήσειεν ἄν τις πῶς διὰ τριῶν εἴρηκεν. εἰ μὴ διὰ τὸ τὸν ἀγαμέμνονα. καὶ ὀδυσσέα. καὶ διομήδη φασὶ μετασχεῖν τοῦ φόνου παλαμήδους. Τίς δ' ἄλλος.) τίς ἢ ἄλλος ἀπόλλυσι δηλονότι. ἤγουν τίς ἀπὸ τῶν φίλων τοῦ αἰγίσθου; οὗτοι ὑβρίζουσιν ἐμὲ ὧν ἀκούει νῦν ἡ πόλις. οἱ ἀπὸ τοῦ αἰγίσθου δηλονότι. Ἀγαμέμνονος δὲ.) τὴν ἀγαμέμνονος δὲ βασιλείαν ἀφίησι σοὶ ἡ πόλις κατέχειν; φιλοτεχνημένως δὲ ὁ μενέλαος παραγυμνοῖ τὸ ἦθος. φροντίζων περὶ τῆς βασιλείας. Πῶς οἵτινες.) κατὰ τίνα τρόπον ἐάσουσιν ἔχειν τὰ σκῆπτρα. οἵτινες οὐκέτι ἐῶσιν ἡμᾶς ζῆν. Τί δρῶντες.) εἰπέ μοι σαφῶς ὃ ἔχεις εἰπεῖν. τί δρῶντες οὐκ ἐῶσί σε ζῆν. οὐ γάρ ἐστιν αἰτιολογικὸν τὸ ὅτι. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ τί ἀττικῶς. ἀττικὰ ὁ λόγος. εἰπέ μοι σαφὲς ὅτι δρῶντες οὐκ ἐῶσί σε ζῆν. τὸ ὅτι γὰρ ἀντὶ τοῦ τί ἀττικόν. ἐὰν γράφηται ἢ τί, ὁ στίχος οὕτως. τί δρῶντες. ἢ τί καὶ σαφὲς εἰπεῖν ἔχεις. Ἄλλως. Τί δρῶντες οὐκ ἐῶσιν ὑμᾶς ζῆν. ὅτι καὶ σαφὲς εἰπεῖν ἐμοὶ ἔχεις, εἰπὲ δηλονότι. Ψῆφος.) ἤτοι κρίσις. καὶ ἀπόφασις ἐξενεχθήσεται καθ' ὑ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μῶν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν. φεύγειν τὴν δὲ τ̃ πόλιν, ἤτοι ἐξορισθῆναι. ἢ θανεῖν. ἢ μὴ θανεῖν. ἀλλ᾽ ἑτέρως κολασθῆναι δηλονότι. Θανεῖν.) ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐν πετρώματι λευσίμω. καὶ λιθοβολιστικῶ. Εἶπε.) οὐ φεύγεις, ὑπερβαλὼν. καὶ ἐκφυγὼν τοὺς ὅρους τῆς γῆς; οὐ δύναμαι φυγεῖν δηλονότι. κύκλω γὰρ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις. ἀντὶ τοῦ ἀνδράσιν ὡπλισμένοις. Ελισσόμεθα.) τουτέστι φυλασσόμεθα ὑπὸ ἀνδρῶν ὡπλισμένων ἵνα εἰ βουληθείημεν φυγεῖν, μὴ σχῶμεν ἄδειαν. Ιδία πρὸς ἐχθρῶν. Κατ᾽ ἰδίαν καὶ χωρὶς παρὰ τ̃ ἐχθρῶν. ἤγουν τ̃ ἀπὸ τοῦ αἰγίσθου, ἢ παρὰ τῆς ἀργείας δυνάμεως. Παρὰ πάντων τ̃ πολιτ̃. ἵνα θάνω. βραχὺς. καὶ σύντομος λόγος. Ω ἄθλιος.) ἦλθες πρὸς τὸ ἔσχατον τῆς συμφορᾶς. ἡ ἐμὴ ἐλπὶς εἰς σὲ ἔχει τ̃ καταφυγὴν, ἕνεκα τ̃ κακῶν, ἀλλ᾽ ἐλθὼν εὐτυχὴς, μετάδος τοῖς σοῖς φίλοις. τουτέστιν ἡμῖν τοῖς δυστυχοῦσι, τῆς σῆς εὐπραξίας. καὶ μὴ ἀπολαβὼν ἔχε μόνος τὸ ἀγαθόν. ἀλλ᾽ ἐν τῷ μέρει ἀντιλάβου. καὶ ἀντιλαμβάνου τ̃ πόνων. ἐκτίνων καὶ ἀποδιδοὺς τὰς πατρώας χάριτας. ἤτοι ἃς ὁ πατὴρ ἐποίησεν εἰς σέ. εἰς οὓς δεῖ καὶ πρέπει. τουτέστιν εἰς ἡμᾶς. ὄνομα γὰρ μόνον δηλονότι. ἔργον δὲ οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι. οἱ μὴ ὄντες φίλοι ἐν ταῖς συμφοραῖς. Καὶ μὴν ὁ ἀπὸ τῆς σπάρτης τυνδάρεως μετὰ σπουδῆς ἔρχεται δεῦρο μελαγχειμῶν. ἐν ποδὶ γεροντικῶ. τ̃ κόμην ἀφῃρημένος. ἐν κουρᾷ πενθίμω ἕνεκα τῆς θυγατρός. Ο σπαρτιάτης. Βάλου τοῦ περιήρους, παῖδες οὗτοι. τυνδάρεως. ἴκαρος. ἀρηνὴ. ἐκγυκοσράτης ἱπποκόων. οὗτοι μετὰ θάνατον βάλου, ἐστασίασαν περὶ τῆς ἀρχῆς. ἴκαρος δὲ συνθέμενος μετὰ ἱπποκόοντος, ἐξελαύνει τ̃ τυνδάρεων τῆς σπάρτης. ὁ δὲ, οἰκεῖ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς αἰτωλίας. καὶ γαμεῖ λήδαν

τὴν θεσίου τοῦ ἀπώλου. ἑξῆς ἔσχε κάστορα. καὶ πολυδεύκην. καὶ τιμάνδραν. καὶ κλυταιμνήστραν. καὶ ἑλένην. ὕστερον γὰρ ἡρακλῆς ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ υἱωνοῦ, φονεύσας ἱπποκόωντα ἅμα τοῖς παισί. καὶ καταγαγὼν τὸν τυνδάρεων ἀπὸ φρίξης. καὶ πέλλης, ἐγχειρίζει αὐτῷ, τὴν ἀρχὴν τῆς σπάρτης. ἐγάμει γὰρ ὁ ἡρακλῆς δηιάνειραν τὴν λήδας ἀδελφήν. Απωλόμην μενέλαε.) ὁ τυνδάρεως ὅδε ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς. οὗ ἐλθεῖν εἰς ὄψιν αἰδοῦμαι. διὰ τὰ ἡμαρτημένα ἐμοί. καὶ γὰρ ἀνέθρεψεν ἐμὲ μικρὸν ὄντα. πολλὰ δὲ φιλήματα ἐξεπλήρωσε. τουτέστιν ἔδωκε. περιφέρων καὶ βαστάζων ἐμέ. ἅμα τε τῇ λήδᾳ. τιμῶντες ἐμὲ οὐδὲν ἔλαττον τοῖς διοσκόροις τῷ κάστορι. καὶ τῷ πολυδεύκει. οἷς τῷ τυνδάρεῳ. καὶ τῇ λήδᾳ ὦ τάλαινα ψυχὴ ἐμή. οὐ καλὰς ἀνταποδόσεις ἀπέδωκα. τίνα σκότον λάβω ἐν τῷ προσώπῳ. ποῖον νέφος θῶμαι ἔμπροσθεν. φεύγων τὰς κόρας τῶν ὀμμάτων τοῦ γέροντος. Φιλήματ᾽ ἐξέπλησε.) ἀντὶ τοῦ πολλῶν φιλημάτων ἐξεπλήρωσεν. ὡς τὸ διὰ τ᾽ ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. Αλλως. ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν φιλημάτων εἰς ἐμὲ ἐτέλεσεν. τὸν ἀγαμέμνονος παῖδα. ὡς περὶ ἑτέρου δέ φησιν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν περιφέρων ἐμέ, εἶπε τὸν ἀγαμέμνονος ἀντὶ τοῦ ἐμὲ παῖδα ὄντα. τιμῶν δὲ οὐχ ἧττον ἢ τοὺς διοσκούρους. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔλαττον τῶν διοσκούρων. Τιμῶντέ μ᾽ οὐδέν.) ἅμα τῇ λήδᾳ τιμῶντές με οὐδὲν ἔλαττον, ἢ τοὺς διοσκούρους τὸν κάστορα. καὶ τὸν πολυδεύκην. Ζεὺς κύκνος γενόμενος, καὶ συγγενόμενος λήδα τῇ τυνδάρεω γυναικί, ἐποίησεν αὐτὴν δύο ὠὰ τεκεῖν. τὸ μέν, μονολέκυθον. τὸ δέ, διλέκυθον. καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἕνα ἔχοντος λέκυθον, γενέσθαι φασὶ τὴν ἑλένην. ἐκ δὲ τοῦ δύο ἔχοντος, κάστορα καὶ πολυδεύκην. οἳ παρ᾽ ἡμέραν ἔζων.

τὸ δὲ

τὸ δὲ αἴτιον τῆς τοιαύτης ζωῆς, ἦν τοῦτο. ὅσον μὲν γὰρ ἐν τῷ διλεκύθῳ ὠῷ ἦν ἀπὸ τῆς τυνδάρεω σπορᾶς, κάστωρ ἐγένετο. καὶ διὰ τοῦτο ἦν θνητὸς, ἅτε θνητοῦ υἱὸς ἦν τοῦ τυνδάρεω. ὅσον δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ διὸς σπορᾶς, πολυδεύκης ἐγένετο. καὶ διὰ τοῦτο ἦν ἀθάνατος. μέλλοντος οὖν κάστορος τελευτᾶν, ἐδεήθη πολυδεύκης διὸς, ἵνα κάστορα κοινωνὸν τῆς αὐτοῦ λάβῃ ἀθανασίας. καὶ αὐτὸς συμμετάσχῃ τῆς ἐκείνου θνητότητος. διὰ ταῦτα οὖν παρ' ἡμέραν ἔζων ἀμφότεροι. οὓς καὶ ἀλληγοροῦσιν εἰς ἡμέραν καὶ νύκτα. Τίνα σκότον λάβω.) ποίαν ἀΐδος κυνέην. καὶ ποῖον νέφος προβάλλωμαι, ἵνα μὴ ὁρῶμαι ὑπὸ τοῦ γέροντος. Ποῦ ποῦ ἴδω τὸν μενέλαον.) τὸν ἄνδρα τῆς ἐμῆς θυγατρὸς. ἀπὸ γὰρ τῷ τάφῳ τῆς κλυταιμνήστρας, τὰς ἐπὶ τοῖς νεκροῖς τελουμένας θυσίας ποιῶν, ἤκουσα ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν ναυπλίαν γῆν δηλονότι, διὰ πολλῶν ἐτῶν σεσωσμένος. Ἄγετέ με.) θέλω γὰρ στὰς πρὸς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα δηλονότι ἀσπάσασθαι. ἰδὼν φίλον βραδέως. καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐλθόντα. Πρὸς γὰρ δεξιάν.) οὐκ ἐπιζητεῖ τὴν ἑλένην. δυσαρεστῶν τοῖς πεπραγμένοις αὐτῇ. εὐοικονομήτως δὲ ἐποίησε τὸν τυνδάρεων ἀπὸ τῆς πάτρης διὰ τὰς χοὰς τῆς θυγατρὸς ἐληλυθέναι. ἵνα εὐκαίρως τῷ μενελάῳ καὶ τῷ ὀρέστῃ διαλεχθῇ. Ὦ πρέσβυ.) κάρα ὁμότιμον τοῦ διός. ἤτοι ὁ ἔχων ἅμα τῷ διῒ τὴν κοίτην. χαῖρε. Χαῖρε.) καὶ σὺ μενέλαε. ἐπιγάμβρευμα ἐμόν. ἕα τὸ μέλλον.) λίαν ἐστὶ κακὸν, τὸ μὴ εἰδέναι τὸ μέλλον περὶ ἑαυτοῦ τοῦτο λέγει ὁ τυνδάρεως. μὴ εἰδὼς γὰρ ὅτι μετὰ τοῦ μενελάου εὑρήσει τὸν ὀρέστην ἦλθεν. ἕα τὸ μέλλον.) ἔοικε φησὶ τῷ ὄντι κακὸν εἶναι, τὸ μὴ εἰδέναι τὸ μέλλον. εἰ γὰρ ᾔδειν παρόντα ὀρέστην ἥκιστα ἂν

ἐλήλυθεν. Ὁ μητροφόντης.) ὁ τῆς μητρὸς φονεὺς δράκων ὅδε ὁ ὑπ' ἐμοῦ μεμισημένος, στίλβει καὶ ἀποπέμπει ἔμπροσθεν τῶν δωμάτων ἀστραπὰς νοσώδεις καὶ μανιώδεις. Στίλβω.) τὸ λαμπηδόνα πέμπω. στίλβω δὲ τὸ ξίφος μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ. Δράκων.) εἶδος ἀντὶ γένους ἔλαβεν. γένος μὲν γὰρ ὁ ὄφις. εἶδος δὲ ὁ δράκων. καὶ ἔχις. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὄφεων. νῦν δὲ δράκων, ἀντὶ ἔχις. οὗτοι γὰρ οὐκ ἐξ ὠῶν γεννῶνται. ἀλλὰ ζωοτοκοῦνται. καὶ τικτόμενοι διαρρηγνύουσι τὰς τῶν μητέρων γαστέρας ὥς φησι νίκανδρος. γαστέρων ἀναβρώσαντες ἀμήτορες ἐξεγένοντο. διὸ ἔχιν αὐτὸν ὡς μητροκτόνον φησίν. Ἄλλως. ἄγριος ὡς ὁ δράκων. ὅτι ὠμῶς ἔπραξεν. λείπει δὲ τὸ ὡς. ἵν' ᾖ ὡς δράκων. Μενέλαε προσφθέγγῃ αὐτὸν τὴν ἀνοσίαν κεφαλὴν, ἔθος γὰρ ἦν μὴ διαλέγεσθαι τοῖς ἐναγέσι. γράφεται δὲ καὶ ἀκάθαρτον κάρα. εἶπε δὲ τοῦτο ὅτι οὐκ ἦν καθαρός. Τί γάρ.) οὐ προσφθέγγομαι δηλονότι. φίλου μοι πατρὸς ὑπάρχει υἱός. δέον εἰπεῖν ὅτι τοῦ ἀδελφοῦ μου υἱός ἐστι, φησὶ τοῦ πατρός μοι ἔκγονός ἐστιν. ἔκγονος γὰρ τοῦ ἀτρέως ὀρέστης. Φίλου μοι.) ὅ ἐστι συγγενοῦς μοι υἱός. πάλιν δὲ τὸ κακόηθες τοῦ ἀνδρὸς δείκνυται. ὅτι τὸν ἀδελφὸν φίλον εἶπε. Κείνου γάρ.) ἐξ ἐκείνου οὗτος ὑπάρχει τοιοῦτος γεγονώς. Πέφυκε). καὶ ὑπάρχει. εἰ δὲ δυστυχεῖ, ἄξιον τιμᾶν αὐτόν.

Βεβαρβάρωσαι.) ἐβαρβαρώθης πολυετὴς ὑπάρχων ἐν τοῖς βαρβάροις. Ἄλλως. ἔθη καὶ νόμους βαρβαρικοὺς μεμάθηκας. πολὺν χρόνον ὢν ἐν βαρβάροις. καὶ τῆς τάξεως ἐπελάθου τῶν ἑλλήνων. πρὸς ὃ ἅπαντα. ἑλληνικόν τι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεί. ἤτοι ἑλληνικὸν ὑπάρχει τὴν ἀπὸ τοῦ ὁμοίου γένους τιμάν

διόλου. πρὸς ὃ πάλιν ὁ τυνδάρεως. ἑλληνικόν τι δη-
λονότι καὶ τὸ μὴ θέλειν εἶναι ἰσχυρότερον τῶν νόμων.
ὅπερ δηλονότι ποιεῖς σύ. τιμῶν τοῦτον ὃν οἱ νόμοι ἀπό-
βλητον ἔχουσιν. Πᾶν τοὐξ ἀνάγκης.) εἰπόντος
τοῦ μενελάου πρὸς τὸν τοῦ τυνδάρεω λόγον τὸ βεβαρ-
βάρωσαι χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις, ὡς ἄρα ἑλληνι-
κὸν ὂν, τὸ τιμᾶν τοὺς συγγενεῖς, φησὶν ὁ τυνδάρεως
ναὶ, ὃ λέγεις ἑλληνικόν ἐστι. ἀλλ᾽ ἔστι καὶ τοῦτο ἑλληνικὸν, τὸ
μὴ εἶναι τινὰ ὑπέρτερον τῶν νόμων. σὺ οὖν ὦ μενέλαε
παρανομεῖς φονέα προσφθεγγόμενος. ἀπαγορεύουσι
γὰρ οἱ νόμοι τὴν μετ᾽ αὐτῶν συνοίκησίν τε καὶ συνουσί-
αν. πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὁ μενέλαος, ὅτι πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης
γινόμενον δοῦλον ἐν τοῖς σοφοῖς ἐστί. τουτέστιν ὅτι πάν-
τες καὶ παλαιοὶ καὶ νέοι ποιηταί. φιλόσοφοι. συγγρα-
φεῖς. ῥήτορες. τραγῳδοὶ ἄνω καὶ κάτω τοῖς λόγοις δια-
κηρύττονται, ὡς ἄρα πάντες ἀνάγκης εἰσὶ δοῦλοι. καὶ
πάντων αὕτη κρατεῖ. καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνων, ἀλλὰ
καὶ μέχρι θεῶν ἐξάγει τὸ κράτος. ἀνάγκα γὰρ οὐδὲ οἱ
θεοὶ φασὶ μάχονται. ἔγωγ᾽ οὖν εἰ καὶ παρανομεῖν σοι
δοκῶ μητροκτόνῳ συνὼν καὶ φθεγγόμενος, ἀλλ᾽ ἐκ
τῆς φύσεως ἀναγκαζόμενος τοῦτο ποιῶ. ὥστε τὴν
τοιαύτην ἀνάγκην, ὦ πρεσβύτα, τοῦ νόμου παρεξετά-
σας, μείζω ταύτην εὑρήσεις δυναμένην τοῦ νόμου.
Οἱ δὲ λέγοντες τὸ δοῦλον ἀντὶ τοῦ δουλοποιὸν, ἀμα-
θεῖς τὰ μάλιστα. ἢ πρὸς τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑποστικτέον. οὕτω
πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχον ἐν τοῖς σοφοῖς, ἐστὶ δοῦ-
λον. τουτέστι πάντα τὰ ἐξ ἀνάγκης δουλείαν οἱ σοφοὶ
κρίνουσιν. Ἄλλως. ἡ συγγενικὴ φιλία καὶ στοργὴ. ἢ
ἕτερόν τι τοιοῦτον, ἐπεὶ ἐξ ἀνάγκης φυσικῆς ἐστὶ, δύν-

λη ἐστί· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀμβλύνεται, οὐδ' ἄλλως γίνεσθαι δύναται, ὅτι ἐλευθέρως καὶ χωρὶς ἀνάγκης γίνεται. Ἄλλως. Πάντ' οὐξ ἀνάγκης. ἡ τῆς φύσεως ἀνάγκη, ὅ ἐστιν ἡ συγγένεια, πάντα δουλοῖ· κατά τε τὴν κρίσιν τῶν νόμων καὶ τῶν σοφῶν. δοῦλον οὖν ἀντὶ τοῦ δουλοποιόν· οὐχ οἷόν τε γὰρ παραιτήσασθαι τὴν συγγένειαν. Ἄλλως. πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης, δοῦλόν ἐστι καὶ ὑπήκοον· ἤγουν πάντα τὰ κατὰ ἀνάγκην ποιοῦμεν καὶ κατὰ τὴν σοφῶν κρίσιν, πάντα τὰ ὑπ' ἀνάγκης, δουλοῖ καὶ ὑπηκόους ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους· καθὸ ὑπὸ τοῦ ὀρέστου εἶπεν. εἰ δὲ δυστυχεῖ τι μητρός· ἔστι γὰρ ὁ λόγος ὅτι τιμᾷν τὸν ὀρέστην ἀναγκαῖον διὰ τὴν συγγένειαν· τοῦτο δὲ ἐν ὑποκρίσει λέγει· οὐ σπουδῇ. ὁ δὲ ἀριστοφάνης φησί· πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης γινόμενον δουλοῖ· οἱ οὖν ταπεινοὶ κατὰ τὴν τῶν σοφῶν κρίσιν. δύναται καὶ οὕτως· πᾶν τὸ ἀναγκαῖον δοῦλόν ἐστιν· ἤτοι πᾶν ὃ κατὰ ἀνάγκην ποιοῦμεν. Ὀργὴ γάρ.) ἅμα πρὸς τὸ εἶναι σε γέροντα, καὶ ὀργίλος εἶ· διὰ τοῦτο φησὶ παραιτῇ τὰ αὐτὰ τοῖς σοφοῖς φρονεῖν· ἐπεὶ συνελθοῦσα σου τῷ γήρᾳ ὀργή, ἀπαίδευτόν σε ποιεῖ· καὶ σοφοκλῆς· ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπίς, ἐν χειρὶ θήγει· ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται. Ἄλλως. ἡ ὀργὴ καὶ τὸ γῆρας ἅμα γεγονότα οὐ σοφόν σε ποιεῖ· αὐτὸ γὰρ καθ' αὐτὸ τὸ γῆρας, μελαγχολικώτερόν ἐστι τῆς νεότητος· εἰ δὲ συμβῇ τοὺς γέροντας ὀργισθῆναι, διπλάσιον γίνεται τὸ κακόν· τὸ γῆρας σου οὖν φησίν, ἅμα τῇ ὀργῇ γεγονός, οὐ σκοπεῖ τὸ δέον. Πρὸς τὴν δ' ἀγών.) ἡ περὶ τὸν ὀρέστην μητροκτονία, οὐ δεῖται ἀγῶνος σοφίας· πρόδηλος γὰρ ἡ κρίσις· ὥστε μάτην ἡμᾶς οὐ σοφοὺς ἀπεκάλεσας. οὐ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σοφισμάτων γὰρ προσδεῖται ἡ κρίσις ε. τουτέστιν οὐ καλὸν ἡμᾶς περὶ σοφίας ἀγωνίζεσθαι. περὶ γὰρ μητροκτονίας ἐστὶν ὁ λόγος. Ἄλλως. ἐπειδὴ εἶπεν ὁ μενέλαος, καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν, φησὶν ὁ τυνδάρεως ὅτι τίς χρεία ἐστὶ σοφίας, ὅπου γε προφανὲς τοῦ ὀρέστου τὸ πλημμέλημα. Οὐδ᾽ ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινόν.) ὡς ἐπὶ ὁδοῦ. οὐκ ἐβάδισε κατὰ τὸν ἑλληνικὸν νόμον. ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἐπιτρέπει αὐτόχειρα τινὰ γίνεσθαι. Κοινὸν νόμον.) οὐκ ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν νόμον τῶν ἑλλήνων. ἤγουν ἐφ᾽ ᾧ πάντες οἱ ἕλληνες ὁμογνωμονοῦσι. Ἐπεὶ γὰρ ἀφ᾽ οὗ ἐξέπνευσε τὴν ζωὴν ὁ ἀγαμέμνων. κάκιστον ὄλεθρον παθὼν δηλονότι. οὐ γὰρ ἐπαινέσω ποτέ, ἔπρεπεν αὐτὸν τὸν ὀρέστην ἐπιθεῖναι δικαίαν τιμωρίαν τοῦ αἵματος. πρέπουσαν δὲ καὶ ὁσίαν δίκην φησὶ τὸ φυγαδεῦσαι μόνον. διώκοντα δὲ ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦντα. καὶ οὕτως ἂν φησὶ τοῦ κακοῦ τὸ σῶφρον ἐπελέξατο διώκων. καὶ τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν ἀπήτησεν ἂν ἐκβαλὼν τὴν μητέρα. καὶ νόμῳ πειθαρχῶν ἐφαίνετο. Ἄλλως. εἰ φυγῇ μόνον ἦν ζημιώσας τὴν μητέρα, οὕτως ἂν ἔδοξε σωφρόνως. κεχρῆσθαι τῇ τιμωρίᾳ. τῇ κατὰ τῆς συμφορᾶς τοῦ πατρός. ἢ τῆς μητρός. Τὸ σῶφρον τ᾽ ἂν ἔλαβε.) καὶ σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς ἔμελλε τὰ τῆς συμφορᾶς τιμωρεῖσθαι. ἢ σῶφρον εἶπε τὸ μέτριον. συμφορὰν δὲ τὴν τιμωρίαν, ἣν ἐλάμβανε ζημιώσας αὐτήν. μετριωτέρα γὰρ αὕτη ἡ τιμωρία τοῦ θανάτου. Καὶ τοῦ νόμου τ᾽ ἄν.) ὡς νόμοις πειθαρχῶν εἰς τὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν. καὶ γὰρ παρανόμως ἐφόνευσε. πλέον δὲ τοῦτο κακόν. οὐ γὰρ ἴσον ἐστὶ τὸ γυναῖκα φονεῦσαι ἄνδρα. καὶ υἱὸν μητέρα. ὁ μὲν γὰρ φύσει ἐστὶν υἱός. ὁ δὲ ἀνὴρ συγγενής. Νῦν δ᾽ εἰς τὸν αὐτόν.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νῶ δὲ εἰς τὴν αὐτὴν τύχην ἦλθε τῇ τύχῃ τῆς μητρός·
κακὴν γὰρ νομίζων δικαίως αὐτὴν, αὐτὸς χείρων ἐγέ-
το φονεύσας τὴν μητέρα· ἐρωτήσω δὲ τοσοῦτον σε ὦ
μενέλαε· καθ' ὑπόθεσιν ἐστὶν ὁ λόγος· καὶ ὡς ἐν παραδείγ-
ματι ταῦτα φησὶ τὸν τυχόντα θεὶς εἰς παράδειγμα·
Ει τίν δὲ· τοῦτον· ὡρισμένον ἔλαβεν ἀντὶ ἀορίστου
τοῦ τινα· εἰ τοῦτον φονεύσειεν ὁμόκοιτος γυνή· καὶ ὁ
τούτου παῖς πάλιν ἀνταποκτενεῖ τὴν μητέρα· κἄπει-
τα ὁ ἐξ ἐκείνου γεννηθεὶς, διὰ φόνον τὸν φόνον λύσει καὶ
ἐλευθερώσει, ποῦ τῶν κακῶν προχωρήσει τὸ τέλος·
Μητέρα ἀνταποκτενεῖ·) τοῦτο διὰ τὸ λεγόμενον περὶ
τῶν ἐχιδνῶν· ὅτι μετὰ τὴν συνουσίαν φονεύει τὸν ἄρ-
ρενα ἡ ἔχιδνα· οἱ δὲ γεννώμενοι, ὥσπερ τιμωρούμενοι
τὸν τοῦ πατρὸς φόνον διατρήσαντες τὴν κοιλίαν τῆς
μητρὸς, καὶ φονεύσαντες αὐτὴν γεννῶνται, ὡς φησὶ νί-
κανδρος· ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ κατὰ ὀρέστην καὶ κλυταιμνή-
στραν· Καλῶς ἔθεντο·) καλῶς ἐνομοθέτησαν ταῦ-
τα οἱ ἔκπαλαι νομοθέται· οὐ συνεχώρουν ἐλθεῖν εἰς ὄ-
ψιν καὶ θέαν· οὐδ' εἰς ἀπάντησιν τὸν ἀποκτείναντά τι-
να· φυγαῖσι δ' ὡσίουν· ἀντὶ τοῦ ἐκάθαιρον· ὁσίους καὶ
καθαροὺς ἐποίουν· τὸ γὰρ μὴ ἀνταποκτείνειν ὅσιον ἐνό-
μιζον· οἱ γράφοντες ἀνταποκτείνειν· ἀγνοοῦσι τὰ μέ-
τρα· διὸ ἀποκτείνειν γράφων, οὕτω λέγε· ὡσίουν ἐστὶ καὶ
ἐκάθαιρον ἐκεῖνον ἐν φυγαῖς· οὐκ ἐν τῷ ἀποκτείνειν δέ·
τὸ μὴ, ἀντὶ τοῦ οὐ· Αἰεὶ γὰρ εἷς·) διόλου γὰρ ὁ ὕστε-
ρος ἀπέκειτο ἐνέξεσθαι ἤγουν ἔνοχος ἔσεσθαι τοῦ φο-
νευθῆναι· Τὸ λοίσθιον·) τὸ ἔσχατον· τὸ ἀφ' ἑτέρου εἰς
ἕτερον μεταβαῖνον· ὅμηρος· λοῖσθος ἀνὴρ ὥριστο· εἷς δέ
φησιν ὁ πρὸς τῷ τέλει ἔμελλεν εἶναι μεμιχσμένος ὕστε-
ρος ὁ μηκέτι ἔχων μεθ' ἑαυτὸν ἄλλον· οἷον εἰς ἕνα φονέα

κατὰ διαδοχήν. καὶ οὐδείς ἐστι μίσους αἴτιος ἐν ᾧ φονεύεσθαι μέλλει. εἰ μή τις. ἐκεῖνος μέντοι ὁ μὴ φονευθησόμενος. μεμιασμένος δὲ ὁ πρὸς τῷ τέλει. Ἐγὼ δὲ.) μισῶ τὰς ἀνοσίους καὶ ἀδίκους γυναῖκας. μισῶ δὲ πρώτην τὴν ἐμὴν θυγατέρα, ἣ τὸν ἑαυτῆς ἐφόνευσεν ἄνδρα. καὶ τὴν ἑλένην τὴν σὴν γυναῖκα, οὐδέποτ' ἐπαινέσω. οὐδὲ προσλαλήσαιμι. οὐδὲ σὲ ἐπαινῶ ἐλθόντα εἰς τροίαν κακῆς γυναικὸς χάριν. βοηθήσω δ' ὅσον δύναμαι τῷ νόμῳ. τὴν θηριωδίαν καὶ μιαιφονίαν ταύτην καταπαύων. ἣ γῆν τε καὶ πόλεις διόλου διαφθείρει.

Οὐδέ σε ζηλῶ.) ζηλῶ τὸ μακαρίζω. ἐνταῦθα δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. ἐπεὶ γὰρ πλησιάζουσιν ἀλλήλοις τρόπον τινὰ, τὸ ἐπαινεῖν καὶ τὸ μακαρίζειν, οὐκ ὀκνεῖ λαμβάνειν τὸ ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἑτέρου. Ἀμυνῶ δ' ὅσον.) ἐπειδὴ γὰρ νόμος ἦν μὴ δι' ἑτέρου φόνου τοὺς φονεῖς κολάζειν, ἀλλὰ φυγῇ, οὗτος δὲ παραβὰς τὸν νόμον, ἀπέκτεινε τὴν μητέρα τὸν ἴδιον ἄνδρα φονεύσασαν, ἀμυνῶ καὶ βοηθήσω αὐτὸς τῷ παραβάντι ὑπ' αὐτοῦ νόμῳ. ἐξ ὧν γὰρ θέλω τοῦτον τιμωρηθῆναι, παύσω τοὺς ἄλλους τῶν ἴσων. οὐ χρὴ δὲ γράφειν ἀμύνω ἀπὸ ἐνεστῶτος. μακρὰ γάρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος τὰ διὰ τοῦ ύνω ῥήματα. ἀλλ' ἀμυνῶ ἀπὸ μέλλοντος. οὕτω γὰρ ἁρμόζεται τῷ μέτρῳ. ὁ γὰρ μέλλων τῆς ε̄ συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τὰ ἀμετάβολα φησὶ τηρεῖ μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης. καὶ περισπωμένου τοῦ τόνου. Ἐπεὶ τίν' εἶχες ὦ τάλαινα.) ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα πρὸς τὸν ὀρέστην. ἰδίως ἀπέστρεψε τὸν λόγον. καὶ διαλέγεται πρὸς αὐτὸν. ὁ περὶ τούτου ἐγκαλῶν, τὸν μενέλαον. Ἐπεὶ εἰ δὲ μή τινα ψυχὴν εἶχεν ὦ τάλας τότε, ὁπότε ἡ μήτηρ ἐξέβαλε τὸν μαστὸν παρὰ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καλοῦσα σε. ἐγὼ μὲν οὐ θεασάμενος τὰ ἐκεῖ γινόμενα
κακὰ, διὰ δακρύων δαμάζω τὸν γεροντικὸν ὀφθαλμὸν
ὁ ἄθλιος. Ἐν σοῖς λόγοισι.) ἀντὶ τοῦ ἐνέχω προοίμιον
κεφάλαιον τοῖς ἐμοῖς λόγοις. ὁμορροθεῖ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀ-
κολουθεῖ καὶ συμφωνεῖ. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι τοῖς ἐμοῖς λό-
γοις, ἐκεῖνο ἔχω προοίμιον τὸ κεφάλαιον, τὸ ὑπὸ θεῶν
μισεῖσθαι πλανώμενον καὶ μαινόμενον. Ἀλαίνων.)
πλανώμενος. Τί μαρτύρων,) τουτέστιν οὐδὲ μείζονα
μαρτυρίας τοῦ μισεῖσθαί σε παρὰ τῶν θεῶν, ὡς ἀνόσια
δεδρακότα. βλέπω γάρ σε μαινόμενον. ὅπερ παρὰ
τῶν θεῶν ἐπιὸν σοι, δείκνυσι πᾶσιν, ὡς εἰ μὴ κακὸν εἰρ-
γάσω, οὐκ ἂν εἰς τοιαύτην δυστυχίαν ἐνέπεσες. Ὡς
οὐκ ἂν εἰδῇς.) ἵνα δὲ μάθῃς ὦ μενέλαε, μὴ θέλε πράσ-
σειν ἐναντία τοῖς θεοῖς, χρῄζων ὠφελεῖν τὸν ὀρέστην.
ἀλλ' ἄφες αὐτὸν διὰ πετρῶν ὑπὸ τῶν πολιτῶν φονευ-
θῆναι. ἢ εἰ μὴ ποιήσεις τοῦτο ὅπερ σοι λέγω δηλονότι, μὴ
διέρχου διὰ τῆς τῶν λακεδαιμονίων γῆς. Σπαρτιάτι-
δος.) σπάρτη ἡ προηγουμένη πόλις τῆς λακεδαιμο-
νίας. ὁ ἀπὸ ταύτης σπαρτιάτης. καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἡ σπαρ-
τιάτις. καὶ κλίνεται τῆς σπαρτιάτιδος. σπάρτον δὲ τὸ
σχοινίον. ὡς παρ' ὁμήρῳ σπάρτα λέλυνται. καὶ ἡ σπάρ-
τος ἐπὶ θηλυκοῦ. ἀφ' οὗ τὸ κόσμει σπάρταν ἂν ἔλαχες.
καὶ τὴν λίθον ποτὶ τὰν σπάρταν ἄγε. Θυγάτηρ δ' ἐμή.)
ἡ δὲ ἐμὴ θυγάτηρ ἀποθανοῦσα, ἔπαθε δικαίως. ἀλλ' οὐ
παρὰ τούτου. πρέπον ἦν τὴν κλυταιμνήστραν ἀποθανεῖν.
ἐγὼ δὲ κατὰ τὰ ἄλλα μακαριστὸς ὑπάρχω ἀνὴρ χω-
ρὶς εἰς τὰς θυγατέρας. κατὰ τοῦτο δὲ οὐκ εὐτυχῶ.
Ἔπραξεν ἔνδικα.) ἔπαθε μὲν δίκαια. καθὸ ἀπέκτει-
νε. καὶ δικαίαν τιμωρίαν δέδωκε. καθὸ δὲ ὑπὸ τούτου
ἀπέθανεν, ἠδίκηται. Ζηλωτὸς ὅστις.) μακαρι-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τος ὁποῖος εὐτύχησεν εἰς τέκνα. καὶ μὴ μεταλλάσσ καὶ φανερὰς. καὶ ὁμολογουμένας βλάβας ἔλαβε. Ω γέρον.) ἐγὼ φοβοῦμαι λέγειν πρὸς σὲ ὅπου μέλλω σε, καὶ τὴν σὴν φρένα καὶ διάνοιαν λυπήσειν. ἐγὼ μὲν φονεύσας τὴν μητέρα, ἀνόσιος ὑπάρχω. τιμωρῶν δὲ τῷ πατρί, ὅσιος εἰμί καθ' ἕτερον ὄνομα τοῦ ἀνοσίου. ἐπεὶ ἐναντίον τοῦ ἀνοσίου τὸ ὅσιον. ἀνόσιος μὲν εἰμὶ τὴν μητέρα κτανών, τετύχηκα δὲ τοῦ ὁσίου ὀνόματος καθ' ἕτερον μέρος, τὸν πατέρα ἐκδικήσας. Ἄλλως. Ἐγὼ μὲν κτανὼν τὴν μητέρα, ἀνόσιος εἰμί. τιμωρῶν δὲ τῷ πατρί, πάλιν ὅσιος εἰμί. ἕτερον ὄνομα τοῦ ἀνοσίου. Ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισι.) ἀντὶ τοῦ σὺ ἀναχώρει, καὶ τὰς ἀληθείας ὁρῶ. καὶ δεόντως ἀπολογήσομαι. ἄπειτω μακρὰν τοῖς ἐμοῖς λόγοις τὸ σὸν γῆρας ὅ με κωλύει τοῦ λέγειν, καὶ τότε κατὰ τάξιν ἐλεύσομαι. νῦν δὲ φοβοῦμαι τὸ σὸν γῆρας. τί με ποιῆσαι ἔπρεπε. δύο γὰρ τινὰ πράγμασιν ἀντίθες δυσίν. ὁ μὲν πατὴρ ἐσπειρέ με. ἡ σὴ δὲ παῖς ἐγέννησεν ὡς ἄρουρα τὸ σπέρμα παρ' ἄλλου λαβοῦσα. τέκνον δὲ χωρὶς πατρός, οὔποτ' ἂν εἴη. Ἄνευ δὲ πατρός.) λέγεται ἐπ' αὐτοῦ εἰπόντος τοῦτο, εἰρηκέναι. ἄνευ δὲ μητρὸς ὦ κάθαρμ' εὐριπίδη. Ἄνευ δὲ πατρός.) τίθεις τὸν πατέρα. καὶ τὴν μητέρα. καὶ ἀντιθεὶς αὐτοῖς τῷ μὲν, τὴν σποράν. τῇ δὲ τὸν τόκον, δείκνυσι τὸν πατέρα μείζονα μητρός. διὰ τὸ πρωταίτιον εἶναι τῆς εἰς φῶς αὐτῷ προαγωγῆς. δέον δὲ τῆς ὑποστάσης τροφὰς εἰπεῖν, γονὰς εἶπεν. Ἡ σὴ δὲ θυγάτηρ.) αἰσχύνομαι γὰρ μητέρα λέγειν ἐμήν, ἰδίοις γάμοις, ἤγουν λαθραίοις. καὶ οὐ νενομισμένοις, ἦλθεν εἰς ἀνδρὸς κοίτην. Ἐμαυτὸν ἢν λέγω.) ἐὰν ἐκείνην φησὶ λέγω κακῶς. ἐμαυτὸν ἐρῶ κακῶς. λέξω δ' ὅμως. Εἰς ἀνδρὸς ἡ λέκτρα.) τὸ ἀνδρὸς διπλῶς νοητέον.

ἢ τοῦ αἰγίσθου· ἢ τοῦ ἀγαμέμνονος· καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ αἰγίσθου, οὕτως· ἡ σὴ θυγάτηρ ὦ τυνδάρεως εἰς ἀνδρὸς καὶ λέκτρα ἐν λαθραίοις γάμοις· τουτέστι συνὼν λαθραίως τῷ αἰγίσθῳ μοιχευομένη· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγαμέμνονος, οὕτως· ἡ σὴ θυγάτηρ ἐν ἰδίοις ὑμεναίοις, καὶ οὐχὶ σώφροσι· τουτέστι λαθραίως μοιχευομένη αἰγίσθῳ· εἰς λέκτρα τοῦ ἀγαμέμνονος ἧκεν, ὅτε ἐπανῆκεν ἐκ τροίας· Ἐπὶ δ' ἔθυσα·) ἀπρεπῶς τὸ ἔθυσα· τάχα δὲ δείξει ὅτι εὐσεβῶς διέπραξε φονεύσας αὐτήν· καὶ ἔφη τὸ ἔθυσα· τὸν αἴγισθον μὲν ἔκτεινα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ τὴν μητέρα ἔθυσα· Ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς·) τὸ σχῆμα κατὰ ἀντίστασιν· Παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν,) ἐν ἰδίᾳ προφάσει· καὶ πάρεργον ἦν αὐταῖς φονεύειν τοὺς ἰδίους ἄνδρας· ἐπεὶ γὰρ ἔμελλεν αὐταῖς φησὶν εἰς ἔγκλημα μόνον περιίστασθαι τῆς τιμωρίας· ἀκωλύτως οὖν ἐχώρουν κατὰ τῶν ἀνδρῶν· Ἐπίκλημα·) ἀφορμὴν αἰτίαν· προβαλλομέναις καὶ προφασιζομέναις ὅτι τύχοι· καὶ ὅτι δήποτε· καὶ αὕτη γὰρ προυφασίζετο τὰ κατὰ τὴν ἰφιγένειαν· ὅτι διὰ τοῦτο ἀνεῖλεν αὐτόν· ὅτι ἐν αὐλίδι ἐσφαγίασεν ἰφιγένειαν· Κομπεῖς·) μεγαλορρημονεῖς· Ἀκήρατον·) ἄφθαρτον· Ἐπεὶ δ' ἁμαρτοῦσα·) ἐπεὶ δὲ ᾔσθετο μοιχευθεῖσα, οὐχ ἑαυτὴν ἐτιμωρήσατο· δέον τοῦτο ποιεῖν· ἀλλ' ἵνα μὴ δίκας ἀπαιτηθῇ τῆς μοιχείας, πρότερα ἐφόνευσε· Ἐζημίωσε· ἁρμοδίως καὶ οἰκείως ἡ λέξις ἐνταῦθα κεῖται· εἰ γὰρ ἡ ζημία ζωῆς ἐστὶ μείωσις· καὶ ἐλάττωσις, εἰκότως ζημιοῦν τινὰ λέγεται ὁ θανάτῳ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀφελόμενος· Πρὸς θεῶν·) ἄκουσον δηλονότι· ἐν οὐ καλῷ μὲν καιρῷ ἐμνήσθην τῶν θεῶν ἕνεκα φόνου κρινόμενος· εἰ μετὰ σιωπῆς ἐπῄνουν τὰ τῆς μητρός, τί ἄν με ἔδρασεν ὁ ἀποθανὼν πατήρ ἐμός· οὐκ ἄν με

μισθὸν ἀντεπράξατε διὰ τῶν ἐρινύων; Ἡ τῇ μητρὶ παρυπάρχουσι σύμμαχοι αἱ ἐρινύες· τῷ πατρὶ δὲ τῷ πλέον ἠδικημένῳ οὐ παρυπάρχουσι. Σύ τοι φυτεύσας.) ὁμηρικὸν τοῦτο· σοὶ πάντες μαχόμεθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην· ὦ γέρον· σὺ γεννήσας θυγατέρα κακὴν τὴν κλυταιμνήστραν, ἔφθειρας ἐμέ· διὰ γὰρ τὴν ἐκείνης θρασύτητα πατρὸς ἐγὼ στερηθεὶς, μητρὸς ἐγενόμην φονεύς. βλέπεις τὴν ὀδυσσέως γυναῖκα πηνελόπην· οὐ κατέκτανε τηλέμαχος ὁ υἱὸς αὐτῆς· οὐ γὰρ ἐπεγάμβρευεν ἀνδρὶ ἄνδρα· μένει δ' ἐν οἴκοις, ἀμίαντον καὶ σῶφρον τὸ εὐναστήριον· ὁρᾷς τὸν ἀπόλλωνα ὃς τὰς μεσομφάλους καθέδρας οἰκῶν, τοῖς ἀνθρώποις σαφῆ μαντείαν δίδωσι· ᾧτινι ἀπόλλωνι πειθόμεθα κατὰ πάνθ' ὅσα ἂν λέγῃ ἐκεῖνος, τούτῳ πειθόμενος ἐγὼ, τὴν μητέρ' ἐφόνευσα· ἐκεῖνον τὸν ἀπόλλωνα νομίσατε ἄδικον, καὶ φονεύσατε· ὁ ἀπόλλων ἔσφαλεν οὐκ ἐγώ· τί δεῖ με πράττειν. ἢ οὐκ ἔντιμος καὶ ἄξιος ὁ ἀπόλλων λῦσαι μοι τὸ μίασμα εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντι· ποῦ τις λοιπὸν τράποιτ' ἂν, εἰ μὴ ὁ κελεύσας θεὸς ῥύσεταί με ὥστε μὴ ἀποθανεῖν. ἀλλ' ὅτι μὲν οὐ καλῶς εἴργασαι ταῦτα, μὴ λέγε· λέγε δ' ὡς οὐκ εὐτυχῶς ἡμῖν τοῖς δεδρακόσι. Ὅσοις δὲ τῶν ἀνθρώπων οἱ γάμοι συμπίπτουσιν ἀντὶ τοῦ ἀπαντῶσι καλῶς, ὁ βίος ὑπάρχει μακαριστός· οἷς τισι δὲ μὴ διάκεινται καλῶς, καὶ κατὰ τὰ ἔνδον· καὶ τὰ ἐκτὸς ἀτυχεῖς ὑπάρχουσιν. Οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ.) μὴ πίπτουσιν εὖ· ἀντὶ τοῦ ἀπαντῶσιν· εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων· καὶ σοφοκλῆς ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ διὸς κύβοι. Τούτῳ πιθόμενος.) διὰ τοῦ ι ἐνταῦθα τὸ πιθόμενος· ὅτι δὲ οὕτω γράφεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς, δῆλον καὶ ἀπὸ τούτων.

,, Ἢ λίθος ἐς ἀμέθυσος· ἐγὼ δ' ὁ πότης διόνυσος·
,, Ἢ πιέτω νήφειν ἢ μαθέτω μεθύειν·

Μακάριος αἰών·) τούτοις δηλονότι μακάριος ὁ αἰὼν· ἤτοι ὁ βίος· ἀντὶ τοῦ οὗτοι ἀπολαύουσι βίου, δι' ὃν μακαρίζονται· ὡς γὰρ μακάριον τέλος λέγεται, οὗ ὁ τυχὼν μακαρίζεται, οὕτω καὶ μακάριος βίος, οὗ ὁ ἀπολαύων μακαρίζεται· τὸ γὰρ ἀπολαῦον ἀγαθοῦ τινὸς, εἰκότως ἂν μακαρίζοιτο διὰ τὴν ἀπόλαυσιν· μακαρίζεται καὶ τις ἐφ' οἷς ἂν ἔχοι καλοῖς· ἤγουν ἐφ' οἷς ἀπολαύει· τὸ δὲ παρέχον τὴν ἀπόλαυσιν· ἤγουν ἐκεῖνο οὗ ἀπολαύει τις, οὐκ ἔχει λόγον μακαρίζεσθαι· ὥς τε ὅ, τι τοιοῦτο λέγεται μακάριον, οὐ δι' ἑαυτὸ οὕτω λέγεται· ἀλλὰ διὰ τὸ ἀπολαῦον αὐτοῦ· Αἰεὶ γυναικῶν·) ἀεὶ τὸ γυναικῶν γένος συμφοραῖς καὶ δυστυχίαις ὑποκείμενον, ἐμπόδιον γίνεται τῶν ἀνδρῶν, εἰς δυστυχίαν· τουτέστι τοὺς ἰδίους ἄνδρας ταῖς σφετέραις αὐτῶν κακίαις, εὐτυχίας ἀφιστῶσαι, πρὸς δυστυχίαν ἐπάγουσιν· ὁ καὶ κλυταιμνήστρα πεποίηκεν· Ἄλλως· ἀεί φησιν αἱ γυναῖκες ταῖς ἰδίαις δυστυχίαις ἐμποδίζουσι ταῖς εὐτυχίαις τῶν ἀνδρῶν· Ἄλλως·) ἀεὶ αἱ γυναῖκες ἐμποδίζουσι ταῖς ἀγαθαῖς εὐτυχίαις· καὶ πρὸς τὸ δυστυχὲς ἄγουσι τοὺς ἄνδρας· Ἄλλως·) συμφορὰς τὰς τὰς εὐτυχίας καλεῖ· πεφύκασι φησὶ αἱ γυναῖκες ἐμποδίζειν τοῖς ἀνδράσι· καὶ ἐν ταῖς πρὸς τούτους εὐτυχίαις, καὶ κοινωνίαις ἄγειν αὐτοὺς πρὸς τὸ δυστυχέστερον· καὶ οὕτως· πεφύκασιν ἐμποδίζειν αἱ γυναῖκες ταῖς παρ' ἑαυτῶν συμφοραῖς τοῖς ἀνδράσιν ἐν τοῖς καλοῖς· καὶ πρὸς τὸ δυστυχέστερον αὐτοὺς ἄγειν· Καλὸν πάρεργον·) ποιήσομαι αὐτὸ τὸ φονεῦσαι δηλονότι, καὶ τὸ πάρεργον τῶν πόνων· ἤγουν ἔργον· ἔξω τοῦ σκοποῦ τῶν

νων οὕνεκ' ἦλθον. λέγω κοσμήσων τὸν τάφον τῆς θυγατρός. Καλὸν πάρεργον.) ἀντὶ τοῦ σπουδαῖον τῶν ἐμῶν πόνων καλὸν ἡγήσομαι πάρεργον. πόνων δὲ λέγει τῶν κατὰ τὸν τάφον θυσιῶν. ὡς ἐν παρέργῳ γὰρ τὸν κατὰ ὀρέστου λόγον ποιεῖται. καὶ τὸ πάρεργον ὡς ἔργον φησὶ θήσομαι. Ἄλλως. Ἐγὼ μὲν φησὶν ἦλθον τὰ πρὸς τὴν θυσίαν ἐκπονῆσαι τῇ θυγατρί. νῦν δὲ ὑπὸ σοῦ παροξυνθεὶς, διὰ σπουδῆς καὶ τοῦτο θήσομαι τὸ ἔργον. τὸ σὲ φονευθῆναι. καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἤδη παροξυνῶ πάντας κατὰ σοῦ καὶ μὴ βουλομένους. πάρεργον δὲ εἶπεν. ἐπεὶ οὐ τοῦτο ἦν αὐτῷ τὸ προκείμενον. Σῇ τ' ἀδελφῇ.) κατὰ σοῦ καὶ τῆς σῆς ἀδελφῆς, ὥστε δοῦναι ὑμᾶς δίκην διὰ λίθων. μᾶλλον γὰρ σοῦ ἐκείνη ἤγουν ἡ ἀδελφή σου ἐστὶν ἀξία θανεῖν. Ἣ πέμπουσα μύθους εἰς τὸ οὖς. ἤγουν ψιθύρους λόγους πέμπουσα ἀεί τι δυσμενέστερον. ἤγουν ἐχθρωδέστερον βλέποντας δηλονότι. Καὶ τοῦθ' ὃ τὴν μοιχείαν λέγει.) ἀπὸ κοινοῦ γὰρ ἀπαγγέλλουσα. ἵν' ᾖ καὶ τὸ αἰγίσθου λέχος ἀπαγγέλλουσα. Ὁ μισήσειαν.) ἐπεὶ περὶ τεθνεώτων εἶπε, διὰ τοῦτο εἶπεν οἱ νέρτεροι θεοὶ μισήσειαν. Καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν.) καὶ γὰρ ἐνταῦθα τοῦ ἔργου πικρὸν ἦν τὸ πραττόμενον ὑπὸ ταύτης. τουτέστι κατ' αὐτὸ γὰρ τοῦτο μάλιστα πικρότατον ἦν αὐτῇ συνεχῶς τὸ λέχος. καὶ τὴν μοιχείαν ὀνομάζουσα. κἀκ τούτων παροξύνουσα τὸν ἀδελφόν. ἢ οὕτως. καὶ γὰρ κατ' αὐτὸ τοῦτο πικρὸν ἦν τὸ πρᾶγμα, ὅτι μοιχεία ἦν. ἢ τὸ ἐνθάδε, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ἐν τῷ ζῆν βίον. οἷον αὕτη σε ἐξώγκησεν ὀνομάζουσα τὸ ἐκείνης λέχος. καὶ τὴν μοιχείαν αἰγίσθου. ἵν' εἴη καὶ τοὺς χθονίους μισεῖσθαι θεούς. καὶ τὰς τῶν κατοιχομένων ψυχάς. καὶ γὰρ τοῖς ζῶσι πικρὸν ἡ μοιχεία.

Ἕως ὑφῆψε.) ἐπεὶ μεταφορᾷ χρώμενος εἶπεν ἀνῆψε
δῶμα. οἷον ἀπώλεσεν. ἐπήνεγκεν ἀνηφαίστῳ πυρὶ·
δηλονότι ἄνευ πυρὸς διέφθειρε τὸν οἶκον. Ἀνηφαίστῳ.)
τῷ ὕλην μὴ ἔχοντι. πυρὶ εἰπὼν, ἐπάγει τῷ ἀνηφαίστῳ·
ἵνα δηλονότι δηλώσῃ ὅτι οὐ τοῦτο λέγει τὸ πῦρ, τὸ τὰ
ξύλα. καὶ τὴν ὕλην ἀναλίσκον. ἀλλ' ἕτερον μέν τι. ὁμοίως
δὲ τούτῳ ἀναλυτικὸν, καὶ φθαρτικόν. Ἄλλως. Ἐπεὶ τὸ
ὑφῆψεν εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσεν εἰκότως. καὶ τὸ δί-
χα πυρὸς προσέθηκεν. Ἐναρίθμιον δὲ ἀντὶ τοῦ φροντί-
ζῃ. καὶ ἐν φροντίδι ἔχεις. οἷον εἰ ἐφορᾷς τὸ παρ' ἐμοῦ μῖ-
σος, καὶ τὴν ἐμὴν συγγένειαν. καὶ φιλίαν, ὅρα μὴ θελή-
σῃς ἀμύνειν καὶ βοηθεῖν τῷδε. εἰς φόνον ἐναντίον ἤτοι μι-
σητὸν τοῖς θεοῖς. ἐκ δὲ καταφονευθῆναι ὑπὸ τῶν πολι-
τῶν, διὰ τῶν πετρῶν. εἰ δὲ μή, μὴ ἐπιβαίνειν τῆς σπαρτια-
τίδος γῆς. Ἢ μὴ ἐπιβαίνειν.) λακεδαίμονος πρῶτος
ἦρξε λέλεξ. ἀφ' οὗ καὶ λέλεγες ὠνομάζοντο. ἔσχε δὲ παῖ-
δας ἐκ περιδίας, μύλην. πολύκλωνα. βωμολόχον. εὐ-
ρώτην. τούτων ὁ μύλης ἐκ τηλεδίκης, ἴσχει εὐρώταν, καὶ
κλητεδίαν. εὐρώτας δὲ ἄρξας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν
λιμναζόμενον ἐργασάμενος, καὶ ποταμὸν ποιήσας, εὐ-
ρώταν ὠνόμασεν. οὗτος ἐκκλήτης ἴσχει θυγατέρα
σπάρτην. ἣν ἀγαγόμενος λακεδαίμων ὁ ταύτης ἄρ-
ξας, τοὺς μὲν λέλεγας, λακεδαιμονίους. τὸ δὲ ὄρος ταΰ-
γετον. καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔκτισε, σπάρτην ὠνόμασε. Μὴ
τῷ δ' ἀμύνειν.) μὴ λάβῃς εἰς τὸ ἀμύνειν ἐξαιθεν θέλω
ὥς τινα. ἀλλ' ἔσει πρὸς τὸ σοὶ δ' ἐγὼ τάδε λέγω.
Στεῖχ' ὡς ἀθορύβως.) πορεύου ὅπως ὁ μέλλων. ὁ προ-
σελθὼν μοι λόγος. τοῦ σοῦ γήρως ὑπήκοντος, ἀθορύβως
πρὸς τὸν μενέλαον γένηται. Στεῖχε.) ἀπέρχου. ἵνα
ἐπελθὼν ἡμῖν λόγος ἀφίκηται πρὸς τόνδε τὸν μενέλαον

δηλονότι, ἀνενοχλήτως. ἀποφυγὼν τὸ σὸν γῆρας. ἤτοι τὴν σὴν ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν. Μενέλαε ποῖ σόν.) ποῖ κυκλοῖς. ἤγουν στρέφεις τὸν πόδα ὑπὸ συννοίας ὤν δηλονότι. ἤγουν ἐν φροντίδι καὶ σκέψει τῇ μετὰ στεναγμοῦ, διπλᾶς ὁ δοὺς ἐρχόμενος διπλῆς φροντίδος. τουτέστι διπλοῦ λογισμὸν φροντίδος ἔχων. Μενέλαε ποῖ. ὡς τῷ ποδὶ τὸ ἔδαφος περιγράφοντος αὐτοῦ. καὶ διστακτικῶς ἔχοντος. καὶ ἀναλογιζομένου ἀδέοι ταῦτα ποιεῖν. ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ἀμηχανοῦντες ἐν πράγμασι. Ἀμηχανῶ.) ποῦ τῆς τύχης τράπωμαι. τουτέστιν ἀπὸ ὧ τίνι μᾶλλον βοηθήσω. σοὶ ἢ τυνδάρεῳ. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἂμ εσοὶ προθέσθαι δεινὰ ἐπαπειλούμενος. σὺ δὲ ἀδελφιδοῦς ὢν ἐμοὶ ἀναγκαίως δίκαιος εἴης τῆς παρ' ἐμοῦ τυχεῖν βοηθείας. Ἄλλως Ἀμηχανῶ εἰς ὁποίαν τύχην τράπωμαι. τύχην ἐνταῦθα προσδοκωμένην λέγει. τουτέστιν ἀμηχανῶ ποτέραν μερίδα τῶν προσδοκωμένων συμβήσεσθαι προτιμήσω.

ἄλλως. Ποῦ τῆς τύχης τράπωμαι. πότερον σοὶ μενέλεῳ, ἢ τυνδάρεῳ. τοῦτο γὰρ δηλῶσαι ἠβούλετο. Μὴ νῦν πέραινε.) μὴ τὸ δοκοῦν σοι εἰς πέρας ἄγε, πρὶν ἀκούσῃς τοὺς ἐμοὺς λόγους. ἐπεὶ γὰρ ἐν διαστμῷ ἦν ἀμηχανῶν διὰ τὴν τύχην ὅποι τράπηται, παραινεῖ αὐτῷ μήπω τῷ δοκήσει πέρατ ἐπιθεῖναι. πρὶν ἀκοῦσαι τοὺς αὐτοῦ λόγους. καὶ οὕτω βουλεύσασθαι. Ἐστι δ' οὗ σιγή.) οἷον ἔστι καιρὸς ὅπου σιγὴ κρείσσων τοῦ λόγου. καὶ ἔστιν ὅπου ὁ λόγος τῆς σιγῆς κρείσσων. τὰ μικρὰ ἐπαινοῦνται τῇ μενελάου βραχυλογίᾳ. τὴν μακρολογίαν προκρίνων. οἱ γὰρ λάκωνες βραχυλόγοι. καὶ ὅμηρος. παῦρα μὲν ἀλλὰ μάλα λιγέως. ὁ δὲ νοῦς, ἢ μακρὰ διήγησις. καὶ

τὸ γὰρ πλειόνων ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγησιν, σαφέστερον παρίστησι τὸ πρᾶγμα τῶν συντόμων λόγων· σύγγνωθι οὖν τῆς ἐμῆς μακρολογίας· ἐπεὶ σαφέστερά ἐστι. τὸ δὲ ἐπίπροσθεν; ἀντὶ τοῦ προτιμότερά ἐστι τὰ μακρὰ διηγήματα, τῶν συντόμων λόγων. ἐνίοι δὲ αἰτιῶνται τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆς στίχον· οὐκ ἔχουσι γὰρ τὸν ὀρεστείδειον χαρακτῆρα· καὶ πεποίηνται ὥσπερ διὰ τὸν μενέλαον· οἱ γὰρ λάκωνες βραχύλογοι. Τὰ μακρὰ) τὰ μὲν γὰρ, κατὰ λεπτὸν διασαφοῦσι τὴν ὑπόθεσιν· τὰ δὲ ὡς οἱ ὄντες αὐτὸν εἰς ὀλίγον συνάγουσιν· καὶ διὰ τοῦτο σάφειαν ἔχουσιν. Ἄλλως. τὰ ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένα τῶν λόγων, προτιμότερά ἐστι τῶν σμικρῶν· ἀντὶ τοῦ τῶν βραχέων· ἤγουν τῶν ἐπ' ὀλίγον ἐκτεταμένων.

Ἀδελφῆς ἀποθανούσης.) τούτου ῥηθέντος αἴρουσιν οἱ ὑποκριταὶ τὴν χεῖρα ὡς τοῦ μενελάου ἀγωνιῶντος, μή τι λέγει ὅτι παρακαταθήκην ἀργυρίου παρὰ τοῦ πατρὸς πεπίστευται. εὐήθης δέ ἐστιν ὁ τοιαύτης ὑποψίας ἀντιλαμβανόμενος μενελάου· εἰ γὰρ μήτε τὸν λέγοντα δεῖ, μήτε οὐ ἐστὶ χρεία· ἴσως ἂν ἔχει τι πιθανὸν τὸ γινόμενον· ἐπεὶ δὲ ἐπίσταται, περιττὸν καὶ ἄπορον τὸ γινόμενον.

Οὐ χρήματ' εἶπον.) οὐ λέγω φησὶ χρήματα χρυσὸν καὶ ἀργύριον· ἀλλὰ τῷ ὄντι χρήματα εἶπον τὴν ἐμαυτοῦ ψυχὴν ἥ τις ἐστί μοι χρῆμα τιμιώτατον· ἣν ἂν σώσῃς, καλὴν ἀμοιβήν μοι δίδως. Ἅπερ ὧν) δέον εἰπεῖν ἥπερ πρὸς τὴν ψυχὴν, ἅπερ εἶπε πρὸς τὰ χρήματα· ἀττικόν· ἀντὶ τοῦ ὅπερ φίλτατόν ἐστι τῶν ἐμῶν.

Ἀδικῶς λαβεῖν· εἰ καὶ ἄδικον ἐποίησα φονεύσας τὴν μητέρα, ἀλλὰ σὺ ἐν τοιούτῳ μοι κακῷ ὄντι παρέστηκας μοι ὠφέλεις· καὶ ὅση δύναμις ὑπὲρ ἐμοῦ ἀγωνίσασθαι· ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα δειχθήσονται γνήσιοι φίλοι.

ὡς ὁμολογουμένοις κακοῖς μόνοις συνερχόμενος. εἰ γὰρ τὰ δίκαιά μου παντελῶς ἐῤῥῶτο, τῆς παρ' ἑτέρων ἐπικουρίας οὐκ ἐδεόμην. σύνηθες δὲ ἀναγνωστέον· ἄδικον· καὶ δεῖ στίζειν. εἶτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. λαβεῖν χρή με ἀντὶ τοῦ δὲ τοῦ κακοῦ. οἷον ἀντὶ τῆς περιεχούσης με δυστυχίας. ἄδικόν τι αἰτῶ. καὶ γὰρ ἀγαμέμνων ἄναξ ἀδίκως. καὶ τὰ ἑξῆς. Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ δὲ τοῦ κακοῦ, ἀντὶ τῆς περὶ τοῦ πατρὸς βοηθείας. καὶ οὐδὲ εἶπε καθ' ὑπόθεσιν ἀδικῶ. κατὰ συλλογισμόν φησιν. ἀλλὰ λέγει ὅτι ἀδικῶ εἰς ἄδικον ἐπικουρίαν σε περιβαλών. οὐκοῦν καὶ σὺ ἀδίκησον περὶ ἐμοῦ. ὡς καὶ ὁ πατήρ μου διὰ σὲ ἠδίκησε τοὺς βαρβάρους. δεῖ γάρ με ἀντὶ τῆς ἀδικίας ἐκείνης, ἄδικόν τι λαβεῖν παρὰ σοῦ. ὅ ἐστιν εἰ κρίνεις κακὸν εἶναι τὴν ἐμὴν ἐπικουρίαν, δικαίως ἂν καὶ τὴν ἐπικουρίαν τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, κακὸν ὀνομάσειας. ἀλλ' οὐκ ἠδίκησεν ὁ πατὴρ ἐν καιρῷ σοι βοηθήσας. οὐκοῦν οὐδὲ σὺ ἀδικήσεις. Αντὶ τοῦ δὲ τοῦ κακοῦ.) ἤγουν ἕνεκα ταύτης τῆς δυστυχίας βοήθησόν μοι κινδυνεύοντι, ἄδικον δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ οἱ τοῖς ἀδικοῦσι βοηθοῦντες, ἄδικόν τι ποιοῦσιν. Αδικίας τισάμενος.) Καθὸ ἠδικήθης παρὰ ἀλεξάνδρου. Απέδοτο δ' ὡς χρή.) ἀντὶ τοῦ ἔκδοτον τὸ σῶμα τοῖς πολεμίοις παρέσχεν, ὡς πρέπει τοῖς γνησίοις φίλοις. καὶ κατετρώθη ὅσον ἐφ' ἑαυτὸν διὰ τὴν σὴν γυναῖκα. οἷα χρὴ τοῖς φίλοις τοὺς φίλους ἐκπονεῖν. τοῦτο γὰρ ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον.

Αλλως. ἀπέδωκε τὸ σῶμα ἕνεκα σοῦ. ἐκπονῶν παρὰ τὸν πόλεμον ἀληθῶς. ὡς χρὴ τοὺς φίλους ἐκπονεῖν δηλονότι ἕνεκα τῶν φίλων. Απότισον οὖν μοι.) πᾶς λόγος. ἀπόδος μοι τὴν ἴσην χάριν ἧς ἔλαβες ἐν μίῳ παρὰ τοῦ πατρός. καὶ μόνην ἡμέραν ὑπὲρ ἐμοῦ

Ταύτης ἱκνοῦμαι.) ἀντὶ τοῦ πρὸς ταύτης ὁρκῶ βοηθῆσαί μοι ἢ δέομαί σου πρὸς ταύτης· ὅπως ἄν μοι βοηθήσειας εἰς τιμὴν αὐτῆς. τὸ δὲ ἑξῆς· ἠρέμα καθ᾽ ἑαυτὸν λέγει. οἰκτείρων αὐτὸν ὅτι μέχρι τοσούτου προῆλθεν αὐτῷ τὰ τῆς δυστυχίας, ὡς διὰ τοῦ μεμνῆσθαι τῆς ἑλένης προσδοκᾶν βοηθείας τυχεῖν. ἀνάξιον γὰρ ἑαυτοῦ ἡγεῖται, τὸ καὶ μόνον μεμνῆσθαι τοιαύτης γυναικός. μήτι γε καὶ δοκεῖν σώζεσθαι δι᾽ αὐτῆς. δυστυχὴς οὖν φησὶν ἐγὼ εἰς τοιοῦτο τῶν κακῶν ἐλθών. διὰ γὰρ γυναικὸς τῆς πᾶσιν ἕλλησι κακῆς, σωθήσεσθαι προσδοκῶ. Τί δεῖ.) ταλαιπωρεῖν με δεῖ. ἀλλὰ τί φησὶ μωραίνω τὸ ποιεῖν ταύτης σωθήσεσθαι παραιτούμενος. ἀνάγκη γάρ ἐστι καὶ πρὸς τοῦτο καταβαίνειν οἰκτρότητος. καὶ πάντα ὑπομένειν, κἂν αἰσχύνην μοι φέρῃ. οὐ γὰρ ἐγὼ μόνος. ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος ὁ ἐμὸς κινδυνεύει. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐκδοχὴ τοῦτο συναπτομένου τοῦ ταύτης ἱκνοῦμαι, πρὸς τὸ ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε. εἶτε ὡς τοῦ μενελάου ἀπεστραμμένου τὴν ἱκεσίαν, αὐτὸς δυσφορῶν λέγει. δυστυχὴς ἐγώ. εἰς ἄπορον ἥκω κακῶν. καὶ οὐκ ἔχω οὐδὲ μίαν καταφυγήν, ὃ πάλιν διαλαβὼν, θαρσύνει ἑαυτόν. καὶ φησὶ τί δεδοίκαμεν τὸν θάνατον καρτερεῖν δεῖ καὶ φέρειν ἀναγκαίως τὰ παρὰ τοῦ δαίμονος. τί δέ φησι παραιτοῦμαι τὴν αἰσχύνην. πάσῃ μηχανῇ ποριστέον τὴν σωτηρίαν. οὐχ ὑπὲρ μικρῶν γάρ μοι ὁ κίνδυνος. ἀλλ᾽ ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου ἐστίν. Ἄλλως. τί δὲ ταλαιπωρεῖν. καὶ κάμνειν ἐμὲ ποιεῖ τὴν δέησιν. οὐ γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ μόνον, καὶ τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς ποιοῦμαι τὴν δέησιν. ἀλλὰ ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου καὶ τοῦ γένους ἡμῶν. ἀποθανόντος γὰρ ἐμοῦ, ἡ ἐκ προγόνων πᾶσα εὐδαιμονία οἰχήσεται. ὥστε τῆς ζημί

σω καὶ εἰς σέπως τεινούσης, ἐπεὶ τοῦ αὐτοῦ γένους τυγχά-
νεις, οὐχ ἧττον ἐμοῦ δεῖ σε σπουδάζειν, ὅπως σωθείην.
ἡ αὐτὴ ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ ἱκνοῦμαι ἐστί. τὰ δ᾽ ἄλλα
διὰ μέσου. Τὸν κατὰ χθονός.) δοκεῖ ἀκούειν τάδε
τὸν κατὰ χθονὸς θανόντα. ἤγουν νόμιζε ὅτι πάρεστιν ἐ-
κεῖνος. καὶ ἀκούει τάδε. λέγω τὴν ψυχὴν ἐκείνου ποτω-
μένην ἐπάνω σου. συνυπακούεται δὲ ἐνταῦθα ὑπαρ-
κτικοῦ ῥήματος μετοχή. ἣ καὶ ἐκφωνουμένη, κακοσύν-
θετον ποιεῖ τὸν λόγον καὶ ἄχρηστον. ὅτι δὲ λόγον ἔχει αὐ-
τῇ συνυπακούεσθαι, δῆλον οὕτως. κατὰ χθονὸς ἐστὶν ὁ-
δεῖνα λέγεται. καὶ τὸν κατὰ χθονὸς ὄντα ἐξ ἀνάγκης
μετὰ τῆς μετοχῆς τοῦ ὑπαρκτικοῦ, οὕτως. ἐπειδὴ καὶ
κατὰ χθονὸς ἐστὶ ὁ δεῖνα λέγεται. καὶ θανὼν, δύναται
καὶ καταλλήλως ἔχειν τοῦτο. καὶ μετὰ τῆς μετοχῆς
τοῦ ὑπαρκτικοῦ λέγεσθαι μετασχηματιζόμενον. ἐπεὶ δὲ
συμβαίνει ἐνταῦθα καὶ ἑτέραν εἶναι μετοχὴν κατὰ τὴν
αὐτὴν πτῶσιν, καὶ διὰ τοῦτο κακόφραστον εἶναι τὸν λό-
γον, καὶ κακοσύνθετον, οὐδέποτε ἐκφωνεῖται ἡ τοῦ ὑ-
παρκτικοῦ ῥήματος μετοχή. ἀλλ᾽ ἀεὶ συνυπακούεται
κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ὑπαρκτικῶν. Ταῦτ᾽ εἴς τε
δάκρυα.) ἀντὶ τοῦ μετὰ δακρύων. καὶ γόων αἰτῶ τὴν
σωτηρίαν. Ἄλλως. κατὰ ἀπόθεσιν ταῦτα ἐπάγε-
ται. ἤγουν ταῦτα εἴρηκα, εἴς τε τὰ δάκρυα ἡμῶν καὶ
τοὺς γόους. καὶ τὰς συμφοράς. ἤγουν μετὰ δακρύων,
καὶ γόων εἶπον. ἢ οὕτως. εἶπον ταῦτα. εἰς δάκρυα. καὶ
γόους. καὶ συμφοράς. ἤγουν ἵνα μὴ τύχω τούτων. τού-
ξομαι δὲ, εἰ πετρωθῆναι με ἐάσεις. Κατῄτηκα.) ὡς
χρέος ᾔτησα. Θηρῶν.) θηρώμενος. ζητῶν. Κἀγώ σ᾽
ἱκνοῦμαι.) καὶ ἐγώ σε παρακαλῶ καίπερ ὑπάρχου-
σα γυνή. Βοηθεῖν. τοῖς δεομένοις. δυνατὸς γὰρ ὑπάρ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

χεις, ὠφελεῖν· τὸ δὲ ὠφελῶ, καὶ δοτικῇ· καὶ αἰτιατικῇ συντάττεται· ὡς καὶ αἰσχύλος· ὡς τοῖς θανοῦσι χρήματ᾽ οὐδὲν ὠφελεῖ. Καὶ χρὴ γὰρ οὕτω.) τοῦτο μερικῶς, ἢ καθόλου νοητέον· ὅτι πρέπει ἢ ἐμέ, ἢ πάντα ἄνδρα συνεκκομίζειν καὶ συνεκφέρειν, ἣν ἰσχὺν δίδωσιν ὁ θεός, τὰ τῶν ὁμαιμόνων κακὰ· θνήσκοντα εἰ δεήσειεν ὑπὲρ ἐκείνων· καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους· εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἀλλήλων οἱ συγγενεῖς βοηθεῖεν, τίς ἂν ἄλλως ἔξωθεν ἐλπίσοι βοήθειαν· τὸ δὲ θνήσκοντα, καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους, σαφήνειά ἐστι τοῦ οὕτω, θνήσκοντα· καὶ ὡς τεθνηξόμενον· καὶ ὡς κτενοῦντα τοὺς ἐναντίους· ἤγουν εἰ καὶ θάνατος πρόκειται· καὶ εἰ νίκη τῶν ἐναντίων. Συνεκκομίζειν). συμπονεῖν δεῖ τοῖς συγγενέσι· κἂν κίνδυνος παρῇ· καὶ μάλιστα εἰ τὸ θεῖον παρέχει δύναμιν· τὸ δὲ ἑξῆς, ἀναστρεπτέον· ἔστι γὰρ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους, καὶ θνήσκοντα. Τὸ δ᾽ αὖ δύνασθαι.) τοὐναντίον αὐτός φησι· καὶ πρὸς δαίμονά περ εἶπεν ῥυσαίμεθα νεκρόν. Ἥκω γὰρ ἀνδρῶν.) οὐκ ἐπαγόμεθα συμμάχους· ἀλλ᾽ ἔρημος τῆς παρὰ τούτων δυνάμεως ὤν, ὡς τῶν συμμάχων αὐτοῦ κατὰ τὴν πλάνην ἀλωμένων· πλὴν ὀλίγων ἢ οὕτως· ἦλθον ἔρημος συμμάχων· καὶ προσέτι πλάνην ὑφέστηκα πολλήν. Ἥκω γάρ.) ἦλθον ἔχων τὸ δόρυ κενὸν συμμάχων ἀνδρῶν· ἤγουν κενὸς ὑπάρχων πολεμικῶν ἀνδρῶν· καὶ προσταλαιπωρήσας τῇ πλάνῃ· τὸ δὲ ἐνταῦθα ἐλπίδος προσήκομεν, ἀντὶ τοῦ προσοικειούμεθα· καὶ ἐγγύς ἐσμεν ἐλπίδος. σκόπει οὖν πῶς οὔτε διὰ κολακείας πεῖσαι ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐν ἀμφιβολίᾳ ἀφῆκε. Σμικρὰ σὺν ἀλκῇ.) σμικρᾷ δυνάμει ὠφελεῖν εἰπεῖν· ὁ δὲ λέγει σμικροῖς πόνοις τὴν ἐνέργειαν τιθείς, ἀντὶ τῆς δυνάμεως. Μάχ

μὲν.) ἐν μάχῃ μὲν, οὐκ ἂν περιγενοίμεθα τοῦ πελασ-
γικοῦ ἄργους. ἤγουν οὐχ ὑπερισχύσομεν. Ει δὲ μαλθα-
κοῖς.) οὕτω τοῦτο λέγει. ἐνταῦθα δὲ ἤγουν, εἰς τοῦτο
τῆς ἐλπίδος προσήκομεν. καὶ προσερχόμεθα, εἰ δυνά-
μεθα ὑπερβαλέσθαι ἐν λόγοις μαλθακοῖς. Σμικροῖ-
σι μὲν.) τῇ δι' ὀλίγων μάχῃ, τοὺς πολλοὺς καταγωνί-
σασθαι ἀδύνατον. ὅθεν εἰς πόλεμον μὲν ἐλθεῖν παραι-
τητέον αὐτοῖς. εἰ δὲ λόγοις ὑπελθεῖν δεῖ καὶ νικῆσαι-
σθαι αὐτοὺς σοφίᾳ λόγων, ἐνταῦθα δυνησόμεθα. ἀνόη-
τον δὲ καὶ ἀμαθὲς, καὶ τὸ μόνον προσδοκῆσαι τοὺς ὀ-
λίγους τῶν πολλῶν περιγενέσθαι. Οταν γὰρ ἡβᾷ δῆ-
μος.) ὅταν γὰρ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσὼν ἀκμάζῃ, ὅμοι-
ον καταςβέσαι αὐτὸν ὥσπερ ζητεῖν καταςβέσαι πῦρ
λάβρον καὶ σφοδρόν. Ει δ' ἡσύχως.) εἰ δέ τις ἡσύ-
χως καθ' αὐτὸν ἐνδιδοὺς ὑποτάσσοιτο τῷ δήμῳ θυμου-
μένῳ, εὐλαβούμενος καὶ φοβούμενος τὸν καιρὸν, ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν πνευμάτων, ἴσως ἂν καταπαύσειε
τῆς ὀργῆς δηλονότι. Οταν δ' ἀνῇ.) ὅταν δ' ἀ-
ναπνεύσῃ, ἐπιτύχοις ἂν εὐκόλως τοῦ λαοῦ, καθό-
σον βούλει. Ενεςι δ' οἶκτος.) ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.
ἴνη ἔςι γὰρ τῷ δήμῳ καὶ ἐλεεῖν καὶ θυμοῦσθαι. καὶ
ἅπασ δὲ φίλος τοιοῦτος. ἐὰν τοίνυν θυμουμένῳ,
τῷ δήμῳ ἥκεις, πεπαύσεται τῆς ὀργῆς. καὶ λοιπὸν
ἐπιτήδειός ἐςιν εἰς τὸ συνδραμεῖν ταῖς ἱκεσίαις.
ὡς γὰρ ἐμπέφυκεν αὐτῷ τὸ μεγάλως ὀργίζεσθαι, οὕ-
τω, καὶ τὸ ἐλεεῖν. τουτέςιν οὐ γὰρ πρὸς τὸ ὀργίζε-
σθαι μόνον ἔχει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἐλεεῖν. καὶ τῷ
δυναμένῳ τοῦτο αὐτὸ καραδοκεῖν, καὶ ἐπιτηρεῖν,
ποτὲ μὲν μεγάλως θυμοῦται. ποτὲ δὲ ἀνῆκε τῆς ὀρ-
γῆς. κτῆμά ἐςι τοῦτο τιμιώτατον. τὸ εἰδέναι δηλο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νόντι ἑκάστου καιρόν. ἢ οὖν αὐτὸς ὁ δῆμος κτῆμα ἐστὶ τιμιώτατον, τὸ εἰδέναι προσενεχθῆναι καθ' ὃν τρόπον αὐτῷ. ἢ ὁ καιρὸς μέγα κτῆμα τῷ καραδοκοῦντι τὸν δῆμον. καὶ γινώσκοντι πότε μὲν θυμοῦται. πότε δὲ ἐλεεῖ. Καραδοκοῦντι.) καιροφυλακτοῦντι. προσδεχομένῳ τὸν καιρόν. Τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς.) ἀντὶ τοῦ μετρίως χρῆσθαι. τῷ καλῶς λίαν χρῆσθαι. ἵν' ᾖ τὸ καλῶς ἠπίως. ἤγουν σφόδρα ἐνδείξασθαι τῶν πρὸς σὲ πράξεων. Καὶ ναῦς γάρ.) καὶ ναῦς γὰρ βιαίως τοῦ ποδὸς ἐκταθέντος, ὑπέκυψεν. ὥστε ὕδωρ ἐκδέξασθαι. πάλιν δὲ ἀνορθοῦται, ἐὰν χαλᾷ καὶ ἐνδιδῷ τὸν πόδα. τὰς ἄγαν γὰρ προθυμίας. ἀντὶ τοῦ τὰς ὑπερβολικὰς ὁρμὰς, καὶ ὑπὲρ τὸ δέον, μισεῖ ὁ θεός. Πρὸς βίαν ποδί.) εἰς κατασκευὴν τοῦ πρὸς ἐκείνους λόγου ταῦτα ἐπάγει. ποδὶ δὲ ἤγουν διὰ τοῦ ποδός. λέγεται δὲ οὕτω τὸ σχοινίον τὸ κάτωθεν τοῦ ἱστίου. Ἔβαψεν.) ἤγουν ἔφαλος γέγονεν. ἐλθὸν γὰρ πνεῦμα σφοδρὸν. καὶ πρὸς τὴν τοῦ ποδὸς τάσιν ἐμπεπτωκὸς, ἀνατρέπει. Σώζειν.) ῥύεσθαι. Σοφία.) ἐπιτηδειότητι. καὶ οὐ δυναστεία τῶν ἐπικρατεστέρων. Οὐ γὰρ ῥάδιον.) ἀντὶ τοῦ οὐ ῥάδιον περιγενέσθαι τῶν σῶν κακῶν. καὶ ἀπαλεῖψαι τὴν παροῦσάν σοι συμφοράν. τὸ δὲ ἄργους γράφεται καὶ ἄργου. ἵν' ᾖ ἄργου γαῖαν. ἀριστοφάνης δὲ μετὰ τοῦ σ̄ οὐ πρὸς ἡμῶν φησιν, οὐ γὰρ τῆς ἡμετέρας ἀξίας ὑποδραμεῖν, καὶ διακολακεῦσαι τὸν τῶν ἀργείων ὄχλον. ἀνάγκη δ' ἡμᾶς δουλεῦσαι τῇ κρατούσῃ τύχῃ. τοῦτο γὰρ σοφῶν καὶ φρονίμων ἀνδρῶν ἐστι. τὸ γὰρ ἑξῆς. νῷν δ' ἀναγκαίως ἔχει, τοῖς σοφοῖς, δούλους εἶναι τῆς τύχης. Λόγχῃ μιᾷ. οὐχ ὅτι μίαν λόγχην εἶχεν, εἴρηκε τὸ λόγχῃ μιᾷ, ἀλλὰ δεικνύει ἐντεῦθεν, τὸ τῆς αὐτοῦ δυνά-

μίως ὀλίγον. εἰκότως δὲ ἐπέφερε τὸ τρόπαια πρὸς τὸ λόγχη. ἐκ γὰρ δοράτων, τὰ τρόπαια γίνεται. Οὐ γὰρ ποτ᾽ ἄργους.) ἤγουν οὐ δέποτε τοῖς ἀργείοις ταπεινῶς ὑποπεπτώκαμεν. ἀλλὰ μεγαλοπρεπῶς καὶ γενναίως αὐτοῖς ἐχρώμεθα. προσάπτοντες μετ᾽ ἐξουσίας, ὅσα ἂν ἐβουλόμεθα. Οὐ γὰρ ῥάδιον.) εἰ γὰρ ὦ τοῦτο ῥάδιον. ποτε διὰ τοῦ ἄργους τὴν γῆν. ἤγουν διὰ τὸ ἄργος προσεφέρομεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ μαλθακόν. νῦν δὲ ἀναγκαίως ἔχει τοῖς σοφοῖς, δούλους εἶναι τῆς τύχης. Νῦν δ᾽ ἀναγκαίως ἔχει.) εἰ γὰρ ὁ δῆμος νῦν εὐτυχής. ἡμεῖς δὲ ἀτυχεῖς ὡς εἰρήκαμεν, οὐδεὶ πρὸς αὐτὸν ἰσχύος ἀλλὰ σοφίας. καὶ μεταχειρίσεως. σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς πρὸς τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς τοῖς πράγμασι χρῆσθαι. Ω πλὴν γυναικός.) λείπει ἡ εἰς. τὸ δὲ ἑξῆς ὦ εἰς ἄλλα οὐδέν. πλὴν εἰς τοῦτο σπουδάζων, εἰς τὸ ἕνεκεν τῆς σῆς γυναικὸς στρατεύεσθαι. Ἄλλως. Τοῦτο οὕτω φασί τινες. ὦ μενέλαε κάκιστε βοηθεῖν τοῖς φίλοις, χωρὶς τοῦ στρατεύειν εἵνεκα γυναικός. εἰς τοῦτο γὰρ κάλλιστος. τὰ δ᾽ ἄλλα τυγχάνεις οὐδέν. οὓς αὐτὸς ἔστασας ὡς ἀμαθεῖς, οὕτω λέγε. ὦ μενέλαε οὐδὲν τὰ ἄλλα χωρὶς τοῦ στρατεύειν εἵνεκα τῆς γυναικός. ὦ κάκιστε τιμωρεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς φίλοις. ἢ τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ εἰ μή. Ἄφιλος ἄρ᾽.) μάτην ἄρα φησὶν ὦ πάτερ ἐταλαιπώρεις ἐν τῷ πολέμῳ. οὐδενὸς σώφρονα φρονοῦντος, ὑπὲρ ὧν ἠτύχεις. τὸ γὰρ πράττων κακῶς, ἀντὶ τοῦ ἀδίκως. τουτέστιν οὐ φίλοις ἄρα οὐδ᾽ εὐγνώμοσιν ἐχαρίζου ἀνδράσιν. ἕνεκα τ᾽ αὐτὸ τοῦτο ἡμᾶς ἠδίκεις. ἡμᾶς μὲν ἐρήμους καταλιπών. ἀναισθήτοις δὲ καὶ ἀγνώμοσι χαριζόμενος. οὕτως. οὐχ ὑπὲρ φίλων ἄρα ἐπολέμεις τοῖς βαρβάροις. ἀλλ᾽ ἡμάρτανες κακοῖς χαριζόμενος. ἢ δυστυχῶν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τανῦν ὦ πάτερ οὐδένα κέκτησαι φίλον. Ἄφιλος.) ἐπειδὴ καὶ δυστυχῶν οὐκ ἔχεις τὸν βοηθήσοντα. ἡ γὰρ ἐμὴ δυστυχία εἰς σὲ ἀναφέρεται. ἄφιλος ἦσθα τότε, ὅτε μετὰ τῶν ζώντων διῆγες. εἰ γὰρ εἶχες τότε φίλους, καὶ ἂν ἐβοήθουν τοῖς ἐκ σοῦ γεγονόσι. τὸ δὲ πρᾶττον κακῶς, ἢ ἀπὸ τοῦ παρόντος καιροῦ ὡς ἔφαμεν γίνεται· διότι ὑπὲρ μενελάου τότε ἐκινδύνευσεν ἐν πολέμῳ ἄφιλος. ἤγουν ἐστερημένος φίλων τῶν μελλόντων δηλονότι προσήσεσθαι. Πιστὸς ἐν κακοῖς.) πιστὸς ἀνὴρ, κρείσσων εἰς τὸ ὁρᾶν αὐτόν τινα ἐν ταῖς δυστυχίαις, τῆς γαλήνης τῶν ναυτίλων. τοῖς ναυτίλοις, πρὸς τὸ γαλήνης ἐστὶν οὐ πρὸς τὸ κρείσσων. ὥσπερ γὰρ φαμὲν, φίλος φίλου καὶ φίλος φίλῳ, οὕτω καὶ γαλήνη ναυτίλων, καὶ γαλήνη, ναυτίλοις. Ἄλλως. Ὁ βέβαιος φίλος, κρείσσων ἐστὶ τῆς ὁρωμένης ἐκ ζάλης τοῖς ναυτικοῖς γαλήνης. Θᾶσσον.) ἀφικόμην διὰ τοῦ ἄστεος θᾶττον προβαίνων, ἤγουν ἐπιτείνων τὴν εἰς τοὔμπροσθεν πορείαν, ἢ ἐχρῆν με προβαίνειν. ἁρμοδίως ἐνταῦθα τῷ τροχαϊκῷ ἐχρήσατο μέτρῳ, πρὸς σπουδὴν τοῦ ὑποκειμένου. εἰσὶ γὰρ οἱ ἐντεῦθεν στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί· ὧν τελευταῖος μυρίων κρείσσων ὁμαίμων κεκτῆσθαι φίλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Θᾶσσον.) τὴν αἰτίαν τοῦ θᾶσσον ἱκόμην, ἐπιφέρων, αὐτίκα λέγει. σύλλογον πόλεως ἀκούσας τὸν δ' ἰδὼν αὐτίκα σαφῶς. λέγει ὅτι ἐρχόμενος διὰ τῆς πόλεως, ἤκουσα παρά τινων, ὡς ἐκκλησίαν ἀργεῖοι ἐποίησαν ἐπὶ σὲ καὶ ἠλέκτραν, ἵνα κτείνωσιν. εἶδον δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τινὰς στείχοντας, ὅθεν σπεύσας ἀφικόμην. ἵνα μάθω τοῦ, χάριν ταῦτα ἐστί. καὶ ὅσῳ δύναμαι εἰσενέγκω σοι. Ἄλλως. Θᾶσσον ἢ ὡς ἐχρῆν με παραγενόμ

διὰ τῆς πόλεως, τὸν περὶ σὲ· καὶ τὴν συνάδελφήν σύλλογον τῆς πόλεως, καὶ ἀκούσας, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδών· ὡς τῆς φήμης διαδραμούσης ἄχρι φωκίδος· οὐ μόνον οὖν φησὶν ἤκουσα σύλλογον περὶ σὲ γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ παριὼν, εἶδον, Τί τάδε ἐστί.) πῶς διάκεισαι· τί ποιεῖς ὦ φίλτατέ μοι φίλων καὶ ἡλίκων· καὶ τῆς συγγενείας· κατὰ πάντα γὰρ τάδε ὑπάρχεις μοι. Ἀπολώλαμεν.) ὡς ἐν βραχεῖ σοι λόγῳ τὰς ἡμὰς δυστυχίας δηλώσω. Συγκατασκάπτοις ἄν.) συγκαταχωννύεις· συναναιρεῖς· συνδιαφθείρεις καὶ ἡμᾶς· τὸ κατασκάπτειν κυρίως ἐπὶ πόλεως· ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς εἴρηται· Ὁ μενέλαος κάκιστος ἐφάνη εἰς ἐμὲ, καὶ τὴν ἐμὴν ἀδελφήν. Ὡς πρὶν οὐκ ἐλθών.) οὕτως ἐμοὶ προσηνέχθη, ὡς μὴ παραγενόμενος· χρόνιος.) ἀντὶ τοῦ μετὰ χρόνον πολύν, ὅμως κἂν βραδὺ παρεγένετο, ἀλλὰ τάχιστα τοῖς φίλοις ἐφωράθη κακός· Καὶ τὴν γυναῖκα τὴν κακοτροπωτάτην, πάντως ἦλθεν ἄγων; Οὐκ ἐκεῖνος.) διαβάλλει ὡς γυναικοκρατούμενον αὐτὸν· καὶ ὡς οὐκ ἂν ἐληλύθει, εἰ μὴ παρακέλευεν ἡ ἑλένη· κωμῳδεῖται δὲ ὁ στίχος διὰ τὴν ταυτότητα. Ποῦ 'στιν ἡ.) τῷ ὑποτακτικῷ συνυπάγει τὸν λόγον· ὀφείλων γὰρ εἰπεῖν ποῦ ἐστιν ἡ γυνὴ, ἣ πλείστους ὤλεσεν ἀχαιῶν, ὁ δὲ φησί, ποῦ ἐστιν, ἥτις γυνὴ πλείστους ἀχαιῶν ὤλεσεν· Ηὐλαβεῖτο.) ἐδειλία· ὅπερ λέγουσιν οἱ κακοὶ φίλοι μὴ θέλοντες τοῖς φίλοις βοηθεῖν· λέγοντες εὐλαβούμεθα· ἤτοι δειλιῶμεν· καὶ φοβούμεθα· γνησίου γὰρ φίλου, τὸ ὑπὲρ δύναμιν τολμᾶν· ὅπερ εὐλαβεῖσθαι αὐτὸς ἔλεγεν. Σκῆψιν εἰς ποίαν.) εἰς ποίαν πρόφασιν προχωρῶν· τοῦ τὸ μαθὼν, πάντ' ἔχω·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αἰδῶ ἔχων.) νοεῖς· τὴν τούτου συγγένειαν προέκρινε μᾶλλον, ἢ τὴν τοῦ ἐμοῦ πατρός· καὶ οὐχ ὑπέμεινεν ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν σῶν πόνων, παραγενόμενος; Οὐδαμῶς· οὐ γὰρ πολεμιστὴς ὑπάρχει· γενναῖος δ' ἐν γυναιξί· Ἐν κακοῖς.) ἐν κινδύνοις ὡς ἔοικεν ὑπάρχεις μεγίστοις· καὶ ἀναγκαῖόν ἐστί σοι ἀποθανεῖν· Ψήφων.) χρεία ἐστὶ θέσθαι τοὺς πολίτας ψῆφον περὶ ἡμῶν ἐπὶ τῷ φόνῳ· τουτέστι διὰ τὸν φόνον ὃν εἰργασάμεθα· Ἣ κρινεῖ.) τί πρᾶγμα ἡ ψῆφος κρινεῖ· εἰπὲ ὅτι δέδοικα· Ἢ θανεῖν.) κρινεῖ ἢ θανεῖν ἡμᾶς, ἢ ζῆν· ὁ λόγος δ' οὐ μακρός ἐστι περὶ μακρῶν πραγμάτων· Φεῦγε νῦν.) τὸ νῦν ἀργόν· ἢ ἀντὶ τοῦ γοῦν· φεῦγε λοιπὸν σὺν τῇ ἀδελφῇ σου τοὺς οἴκους καταλιπών· Οὐχ ὁρᾷς;) οὐ βλέπεις· πανταχόθεν φυλασσόμεθα φρουροῖς· εἶδον τὰς ῥύμας τῆς πόλεως δι' ὅπλων φυλαττομένας· ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀνδρῶν ὡπλισμένων ὠχυρωμένας· Ὥσπερ καθὰ πόλις κυκλοῦται παρὰ τῶν ἐχθρῶν, κατὰ τὸ σῶμα κυκλούμεθα· Κἀμέ.) ἐρώτησον νῦν καὶ ἐμὲ τί πανθάνω· καὶ γὰρ καὶ ἐγὼ αὐτὸς φθείρομαι· Παρὰ τίνος.) τοῦτο τὸ οἴχεσθαί σε δηλονότι, προσυπάρχει τοῖς ἐμοῖς κακὸν κακοῖς· Στρόφιος ὁ ἐμὸς πατὴρ ἐξώρισέ με τῶν οἴκων θυμωθείς· Στρόφιος Ἀναξιβίαν τὴν Ἀγαμέμνονος ἀδελφὴν ἔγημεν· ἐξ ἧς ἔφυσε τὸν Πυλάδην· ὅθεν Ὀρέστης καὶ Πυλάδης ἀνεψιοί· Στρόφιος ἤλασέ μ'.) ὁ Στρόφιος ὁ ἐμὸς πατὴρ ὀργισθεὶς, ἤλασέ με ἀπὸ τῶν οἴκων· φυγάδα ποιήσας· δηλονότι ἐξόριστον· λέγεται δὲ ἀντιστρόφως· ἀντὶ τοῦ ἀπελάσας τῶν οἴκων, ἐξόριστον ἐποίησεν· Ἴδιον.) ἤγουν πρὸς αὐτὸν ἰδίως ἀποβλέπον ἔγκλημα· ἤγουν ἁμάρτημα ἐπιφέρων σοι· τουτέστι κατηγορῶν σου ἢ κρίσιν τοῖς πολίταις· Ἄλλως· Πότε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ρον ἰδία κατὰ τὴν οἰκίαν ὅτι σοι ἐγκαλῶν. ἢ ἐν δημοσ-
ίῳ τινὶ πράγματι ἴδιον ἐπιφέρων σοι ἔγκλημα. ὅτι
σὺ ἔπραξα σοὶ λέγων τὸν τῆς μητρός σου ἄδικον φόνον.
ὦ τάλας ἐγώ. δοκοῦσιν αἱ ἐμαὶ δυστυχίαι καὶ σὲ λυπῆ-
σαι. Οὐ χρώμεθα τοῖς μενελάου ἤθεσι. ἄξιον φέρειν ταῦ-
τα. Οὐ φοβῇ ἵνα μή σε οἱ ἀργεῖοι ὡς περ καὶ ἐμὲ ἀπο-
κτεῖναι θελήσωσιν. Οὐ προσήκομεν.) οὐχ ἁρμόζομεν
κολάζεσθαι ὑπὸ τούτων. ὑπὸ τῆς γῆς δὲ τῶν φωκέων. χα-
λεπὸν τὸ πλῆθος ὅταν πανούργους ἄρχοντας ἔχει. Ναὶ
δηλονότι. ἀλλ' ὅταν προστάτας λάβῃ χρηστούς, ἀεὶ χρηστὰ
βουλεύεται. Ἄλλως. οὐχ ὑποτασσόμεθα τούτοις εἰς τὸ
τιμωρῆσαι ἡμᾶς. οὐχ ὑποκείμεθα. ἀλλὰ τοῖς φωκεῦσιν.
ἐνοῦς διώκονταί σε φονεῦσαι ὑπερβαίνοντες τὸν νόμον.
δεινὸν γὰρ οἱ πολλοὶ ὡς καὶ τὰ ἑξῆς. Ἄλλως. Ἰδίως εἶ-
πεν. τὰ γὰρ ἐπιτίμια τοῖς ἀδικοῦσιν, ἡ ἀδικουμένη
πόλις εἴωθεν ἐπιτιθέναι. Ἄλλως. Θαρσύνων αὐτὸν
φησὶν, ὅτι οὐ προσήκομεν εἰς τὸ κολάζεσθαι τοῖς ἀρ-
γείοις. Δεινὸν οἱ πολλοί.) εἰς κλεοφῶντα ταῦτα αἰνίτ-
τεται πρὸ ἐτῶν δύο ἐμποδίσαντα ταῖς σπονδαῖς.
Ἄλλως. Ἴσως αἰνίττεται πρὸς τὰς καθ' αὐτὸν δημαγω-
γίας. μή ποτε δὲ εἰς κλεοφῶντα. πρὸ ἐτῶν γὰρ δύο τῆς
διδασκαλίας τοῦ ὀρέστου, αὐτός ἐστιν ὁ κωλύσας σπον-
δὰς γενέσθαι ἀθηναίοις πρὸς λακεδαιμονίους. ὡς φιλό-
χορος ἱστορεῖ. ὁ δὲ νοῦς διώκονταί σε φησὶ φονεῦσαι ὑ-
περβαίνοντες τὸν νόμον. δεινὸν γὰρ οἱ πολλοὶ. καὶ τὰ ἑξῆς.
Ἀλλ' ὅταν χρηστούς.) ἀλλ' ὅταν φησὶ χρηστοὺς καὶ κολα-
στικοὺς λάβωσι τοὺς δημαγωγοὺς, χρηστοὶ γίνονται.
Εἶεν.) ταῦτα μὲν οὕτως. κοινῶς δ' ὀφείλομεν σκοπεῖν.
ἐλέγχειν τὰ δόξαντα. Ὡς ἔδρασας ἔνδικα.) τοῦτο
ποιήσεις ἐρεῖς ὅτι ἔνδικα ἔπραξας, τὴν μητέρα ἀποκτείνας.

Πατρὶ τιμωρῶν· ἔνδικα γὰρ ἔπραξα φησί, τὸν ἐμαυτοῦ
πατέρα ἐκδικῶν. Μὴ λάβωσι.) ὅρα ἵνα μή σε ἰ
δέως λάβωσι· ἐπιθυμοῦσι γὰρ τοῦ σοῦ φόνου. ὥς τε ὦ
ἴδοις ἀφιγμένον ἐκεῖσε, καὶ λέγειν ἐπιχειροῦντα, ὡς
δικαίως τὸν φόνον εἰργάσω, ταχέως κατὰ σοῦ ψῆφον
θανάτου ἐξενέγκοιεν. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Πυλάδης πρὸς
τὸν τοῦ Ὀρέστου λόγον. τῷ πατρὶ τιμωρῶν ἐμαυτοῦ. ἐ
γὰρ καὶ πρώην αὐτὸς ὑπετίθει αὐτῷ μὴ ἄλλο λέγειν τοῖς
πολίταις ἢ ὡς ἔδρασεν ἔνδικα, ἀλλὰ νῦν ὥς που ὑ
ποστέλλεται· εἰδὼς τοὺς πολίτας πρὸς τὸν Τυνδάρεων
μᾶλλον νεύοντας· ἀλλ' ὑποσταλεὶς σιωπῇ ἀποθάνω·
Χαλεπὸν τοῦτο. Πῶς οὖν ἂν ποιήσαιμι. Ἔχεις τινὰ λει
μένης ἐλπίδα σωτηρίας; Οὐκ ἔχω. Μολόντι.) ἐλ
θόντι δέ φησιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔνεστιν ἐλπὶς εὑρεῖν ἀ
παλλαγὴν τῶν δεινῶν. μαθὼν οὖν τοῦτο, συναινεῖ καὶ
αὐτὸς παραγενέσθαι τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν ἐκκλησίαν· διε
γνωκὼς ἅπαξ οὐκ οὖσαν αὐτῷ σωτηρίας ἀφορμὴν ἀ
λοθεῖν. Εἰ τύχοι.) ἀντὶ τοῦ εἰ συμβαίη. οἷον ἀμφίβο
λον ἐστὶ τοῦτο. Οὐκοῦν τοῦτο.) τὸ ἀπελθεῖν λοιπὸν
κρεῖττον ἢ μένειν. καὶ δὴ τί ἀπέλθω; Θανὼν γοῦν ὧδε.
κἂν ἀποθάνῃς φησὶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφόβως τεθνήξει
ὡς καὶ πρὸς τὸν θάνατον ἀφόβως ὁρμήσας. καὶ μετὰ τοῦ
δικαίου παρρησιασάμενος. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἔνδικόν
μοι.) ἀλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμά μου φησὶ δικαίως ἐξέσται
μοι· καὶ κατησφαλίσαι. πατροκτόνον γὰρ ἀνεῖλον. ὅθεν
καὶ ἐλεηθήσεσθαι προσδοκῶ. ἢ τοῦτο ἀκόλουθόν ἐστιν ἐ
τὸ ἀλλὰ δὴ τί ἔλθω. ἔλθω φησί· καὶ τὸ πρᾶγμα ἔνδικόν
μοι· ἔπραξα γὰρ τὸν φόνον τὸν μητρῷον, διὰ τὸν θάνατον ἀ
χαλῶν τὸν πατρῷον· ἔξω δὲ προσυπακουστέον, προσ
δοκῶν καὶ ἐλέους τεύξεσθαι διὰ τὸν θάνατον. Τὸ δοκεῖ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Οὐχ οὖ μόνον.) οὐχ οὖ φησὶ πάντας οὕτω δοξάζειν, ὅτι δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα· ἐπεὶ πολλοῖς ἐδόκει ἄδικον εἶναι· καὶ Σιμωνίδης· τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάζεται. ὁ δὲ Ὀρέστης καλῶς λέγεις. φεύγω τι δειλὸν διὰ τὸ ἐκεῖ παραμενέσθαι. τουτέστι φεύγω τὸ εἶναι δειλός· οὐ παρέχω δειλίας ὑπόνοιαν, ὡς μὴ ἔνδικα πράξας· καὶ διὰ τοῦτο τὸ κριτήριον ἀποφεύγων. Φεύγω τὸ δειλόν.) ἀντὶ τοῦ τὴν ὑπεροψίαν τῆς δειλίας· τοῦτον τὸν τρόπον. τὸ τῇδε ἀντὶ τοῦ οὕτως· εἰ ἐκεῖ ἀπελθών. ἢ τὸ τῇδε, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. ἤγουν φεύγω τὸ ἐνταῦθα δειλόν. ἤγουν τὸ μένειν ἐνταῦθα· τοῦτο γὰρ δειλόν. τὸ ἑξῆς. καὶ τίς ἄν γέ μ' οἰκτίσαιτο θάνατον ἀγχάλων πατρῷον. ἤγουν τοῦ ἐμοῦ πατρός. Μέγα γὰρ ηὐγένεια σου.) ἤγουν διὰ τὸ εὐγενὲς ἐλεηθήσῃ. οἷον πάνυ σοι συμβάλλεται πρὸς τὸν ἔλεον ἡ εὐγένεια. ὁ δὲ θάνατον ἀγχάλων πατρῷον, ἔπραξα φησὶ τὸν θάνατον τῆς μητρός. ἀγχάλων διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός. τὸ δὲ ἑξῆς. καὶ τίς ἄν με οἰκτίσειε διὰ τὸν τοῦ πατρὸς ἀγχάλων θάνατον. Πάντα.) πάντα ταῦτα προφανῆ εἰσι. Ἴτον.) ἄξιον ἀπελθεῖν. ὅτι δειλόν ἐστι, τὸ ἀδόξως ἀποθανεῖν. Αἰνῶ τάδε.) συναινῶ ταῦτα. Ἦ λέγωμεν.) ἆρα βούλει ἵνα εἴπωμεν τῇ ἀδελφῇ μου ταῦτα. Μὴ πρὸς θεῶν.) μὴ λέξωμεν πρὸς θεῶν. Δακρύων.) τὸ γοῦν ἐνταῦθα ἔμφασιν τοῦ γὰρ ἔχει. ὅπερ καὶ ἐν ποιήσει καὶ λογογραφίᾳ εὑρήσεις. Οὔκουν οὗτος.) οὐκοῦν φησὶ παραιτητέον εἰπεῖν τῇ ἀδελφῇ· ἐπεὶ δακρύσει. καὶ τοῦτο αὐτὸ κακὸς οἰωνὸς ἔσται. τὸ δάκρυον δηλονότι. Ἄλλως. Δέον οὕτως εἰπεῖν. οὐκοῦν τοῦτο ὃ φῂς ὡς εἰ γνώσεται ἡμᾶς ἀπερχομένους κλαύσεται, μέγας οἰωνός ἐστιν. ἤγουν μέγα καὶ χαλεπὸν τεκμήριον ἐστι πρὸς τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα.

καὶ γὰρ ἡνίκα τί μέλλουσι πράττειν οἱ ἄνθρωποι, ἐὰν
ἐν προοιμίοις λύπαις ἐντύχωσι, τεκμαίρονται ἐν-
τεῦθεν, ὡς οὐ καλῶς οὐδ' ἀκινδύνως τουτὶ διανύσου-
σι. δέον οὕτως εἰπεῖν. ὁ δὲ εἴρηκεν οὐκοῦν οὗτος οἰω-
νὸς μέγας. πρὸς τὸν οἰωνὸν τὸ οὗτος ποιήσας. ὥσπερ
ἐστὶ καὶ τὸ ξύλινον μόρον εὑρόντες. ἣν παγίδα καλοῦ-
σι. καὶ ἕτερα μυρία ἐστὶ τοιαῦτα παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ
τοῖς λογογράφοις. Τῷ χρόνῳ.) τῇ ὑπερθέσει τῶν
θρηνημάτων αὐτῆς κερδανεῖς. ὅ ἐστι, καί τι μὴ ἀπὸ
τοῦ νῦν θρηνεῖσθαι κερδανεῖς. Ἄλλως. κερδανεῖς φη-
σὶ τὸ μὴ δακρῦσαι αὐτὴν, καὶ γενέσθαι κακὸν οἰωνὸν ἐν
τῷ μεταξὺ τῆς κρίσεως χρόνῳ. τουτέστιν ἕως ἂν ἡ κρί-
σις ἐξενεχθῇ. Ἄλλως. τοῦτο λέγει. ὡς εἰ μὴ νῦν μα-
θοῦσα δακρύσει, ἀλλ' ὕστερον, κέρδος ἕξεις τὸν χρόνον.
ἐπειδὴ τὸ μὲν πρὸ τοῦ ἀγῶνος δακρῦσαι, τεκμήριον
ὡς ἔφαμεν χαλεπόν. ἢν δ' ὕστερον τοῦτο ποιήσει. οὐδὲν
ἡμῖν τούτου μελήσει. Πρόσαντες. ἐμπόδιον. ἐναν-
τίον. Τί τόδε.) τί ἐστι τόδε ὃ πάλιν λέγεις νέον.
Μὴ θεαί.) δέδοικα μήπως με αὖθις αἱ θεαὶ τῇ μανίᾳ
κατάσχωσι. Ἀλλ' ἐγὼ ἐπιμελήσομαί σου. Βαρὺ ἅ-
πτεσθαι ἀσθενοῦντος ἀνδρός. ἀλλ' ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει
δυσχερὲς τὸ ψαύειν σου. Φοβοῦ μανίας μεταλαβεῖν
τῆς ἐμῆς. Τὸ δ' οὖν ἴτω.) τὸ μανῆναι με ἐλθέτω.
Οὐ φοβῇ σύ;) οὐδαμῶς φοβήσομαι. φόβος γὰρ τοῖς
φίλοις ὑπάρχει μέγα κακόν. Ἕρπε νῦν.) βάδιζε
νῦν πηδάλιον τῆς πορείας μου. Φίλ' ἔχων.) βαδίζω
κυβερνήσεις, ἐπιμελείας, καὶ κηδεύσεις ὑπὲρ σοῦ τη-
ρούμενος. Καί με πρὸς τύμβον ἄγε τοῦ πατρός.
Ὡς τί δὴ τοῦτο.) τί τοῦτο εἴρηκας. ἢ ἵνα τί ἐκεῖσε βού-
λει ἀπελθεῖν. Ἵν' αὐτὸν παρακαλέσω σῶσαί με.

Τὸ δρᾶ

τὸ δρᾶν οὕτω, δίκαιόν ἐστι. Τὸν μητρὸς δὲ μὴ δὲ θεάσασθαι μὲ τάφον. Ἐπειδὴ ἐχθρὰ ὑπῆρχεν. ἀλλ' ἐπείγου ἵνα μή σε πρότερον ἡ καταδίκη προλάβῃ. πόδα βαλὼν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς τὰ σὰ πλευρὰ τὰ ὑπὸ τῆς νόσου ἀσθενῆ. καὶ δυσκίνητα. ὅτι ἐγὼ διὰ μέσης τῆς πόλεως, οὐδαμῶς τοῦ πλήθους ἐπιστρεφόμενος, βαστάσω σε μηδὲν ἐντραπείς. Ἄλλως. οὐ φροντίσας τοῦ ὄχλου, ὀχήσω. καὶ βαστάσω σε διὰ μέσης τῆς πόλεως. ποῦ γὰρ ὑπάρχων δείξω σοι πιστὸν φίλον ἐμαυτὸν, εἰ μὴ βοηθήσω σοι τανῦν ἐν δειναῖς συμφοραῖς ὄντι καὶ χαλεπαῖς; Τοῦτ' ἐκεῖνο.) ἦν ἄρα φησὶ καλῶς τοῦτο λεγόμενον. καὶ ᾀδόμενον, τὸ μὴ μόνον τοὺς συγγενεῖς φίλους νομίζειν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις βέβαιος τὴν διάθεσιν. Ὅτι ὅστις τρόπῳ καὶ διαθέσει συγκ..μνει φίλῳ ξένος ὤν, πολλῶν συγγενῶν ἀμείνων ἐστὶν ὁ τοιοῦτος. Μυρίων κρείσσων.) μυρίων ἀδελφῶν κρείσσων ὁ φίλος ἐστὶν ἀνθρώπων. εἰς τὸ κεκτῆσθαι αὐτόν. ὅμοιον τῷ ἡδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν. Ὁ μέγας ὄλβος.) τὰ τοιαῦτα εἴδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπῳδικὰ ὡς εἴρηται. ἐστὶ δὲ τὰ παρόντα τριὰς ἐπῳδική. καὶ εἰσὶ τῆς στροφῆς τὰ κῶλα ιβ. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α χοριαμβικὸν δίμετρον. ἀκατάληκτον ἐκ διτροχίου πεντασυλλάβου. καὶ χοριάμβου β. ἢ ὡς βούλει ἰωνικόν. ἢ παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐκ παιώνων δ. ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ ἐπιτρίτου δευτέρου. τὸ β καὶ τὸ γ ὅμοια κατὰ πάντα. τὸ δὲ δ ἰωνικὸν, τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος δ' ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ ἐπιτρίτου β'. τὸ ε ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον καλούμενον εὐπολίδειον. ἔχει γὰρ ἑκατέρωθεν ἰαμβικὰς συζυγίας. μέσον δὲ τὸν χορίαμβον. καὶ ἐστὶ τὸ πολυσχη-

κατισων. τὸ ϛ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐκ παίωνος δ' ἰωνικοῦ καὶ τροχαίου. ἔχει δὲ ἐνταῦθα τὸν ἰωνικὸν πεντασύλλαβον. τὸ ζ' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς. ἐνταῦθα δὲ καὶ δάκτυλον ἔχει τὸν α' πόδα. τὸ η' ὅμοιον ἐφθημιμερές. εἰ δὲ ἐν τοῖς κώλοις ἀναρμόστως οἱ πόδες κεῖνται, οὐ θαῦμα. τοῦ αὐτοῦ γὰρ μέτρου εἰσὶν ἀμφότεροι. ὅ, τε δάκτυλος καὶ ὁ ἀνάπαιστος. τὸ θ' προσοδιακὸν δίμετρον καταληκτικὸν. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, καὶ χοριάμβου. διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἐνταῦθα δὲ πεντασύλλαβον ἔχει τὸν ἰωνικόν. τὸ ι' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου γ'. ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ σπονδείου. τὸ ια' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς. τοῦ β' ποδὸς ἀναπαίστου. εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ παίωνος β' καὶ ἐπιτρίτου β'. τὸ ιβ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς, παράγραφος. Ο μέγας ὄλβος.) τὸ ἑξῆς ὁ μέγας ὄλβος καὶ ἡ ἀρετὴ τῶν ἀτρειδῶν ἡ μεγαλοφρονήσασα καὶ ἐν ἑλλάδι. καὶ ἐν τροίᾳ, εἰς τὸ ἐναντίον τῆς εὐδαιμονίας ἀνῆλθεν. ὅ ἐστιν εἰς δυστυχίαν ἀρχαίαν τὴν τοῖς ἀτρείδαις συμπεσοῦσαν ἐπὶ τῷ χρυσομάλλῳ ἀρνῷ. δύναται καὶ μεγαλοφρονοῦσι τοῖς ἀτρείδαις.

Αλλως. διὰ τὴν παλαιὰν, καὶ πάλαι γεγενημένην συμφορὰν, λέγει δὲ τὴν μοιχείαν τῆς γυναικὸς ἀτρέως, καὶ τὴν βορὰν τῶν τέκνων τοῦ θυέστου. ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπάγει. ἢ οὕτως. προϋπαρξάσης ἑτέρας κατὰ τὸν ἀνέκαθεν χρόνον συμφορᾶς τῶν τέκνων αὐτοῦ. εἶτα δυστυχίας τῆς κατὰ τὸ ἴλιον. καὶ πάλιν δυστυχίας τῆς νῦν τραγωδουμένης. ἥτις αὐτοῖς προὐξένισε συμφορὰς ἀτόπους, τῶν μὲν, οἰκτροτάτων παίδων βοράν. τῶν δὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σφαγὴν ἀνοσίαν τέκνων ἀδελφοῦ. ἑξῆς δὲ χρόα τεμνων πυριγενῆ παλάμα. ὑπὸ τῶν τοκέων. ἔλαβε παρὰ τὸ τέκειν ἴσως. Ἄλλως. ὁ μέγας ὄλβος. καὶ ἡ περίπυστος κατὰ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα. καὶ ἐν ἰλίῳ τῶν ἀτρειδῶν εὐδαιμονία καὶ ἀρετὴ, εἰς τοὐπίσω πάλιν ἀνέδραμεν. ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβληθεῖσα. καὶ ὥσπερ εἰπεῖν ἀπόρρησιν ἔχουσα. Ἐκ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης τῆς κατ' οἶκον συμφορᾶς. ἐκείνη γὰρ ἡ ἔρις αὐτοῖς ἡ περὶ τοῦ χρυσομάλλου ἀρνοῦ, εἰργάσατο ἐλεεινὰ βρώματα. καὶ σφαγὰς ἀνοσίους συγγενῶν τέκνων τοῦ θυέστου. ἐξ ἐκείνου γὰρ συγγενεῖς. καὶ ἀλληλοπάλληλοι σφαγαὶ, οὐ διαλείπουσι τὸν τῶν ἀτρειδῶν οἶκον. καὶ τὸ νομιζόμενον καλὸν, οὐ καλόν ἐστι. λέγει δὲ τὸ ἀπηνεῖ χειρὶ διατεμεῖν τὸν χρόα τῶν γονέων. καὶ ᾑμαγμένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγάς. τὸ γὰρ ἀδικεῖν πατέρα, ἀσεβῶν ἐστι καὶ ἀνοήτων τέκνων. καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων. τὸ δέ γε τῆς συμφορᾶς τῆς κατὰ τοῦτον, ἐλεεινότερον. μάλιστα γὰρ πλουτεῖν ἡ τυνδαρίῳ Κλυταιμνήστρα, φόβῳ τοῦ θανάτου ἀνεβόησεν ἡ δυστυχής. ὀρέστα, τολμᾷς μὲν τὸν κατὰ τῆς μητρὸς φόνον, ἔρχε δὲ καὶ σκόπει μὴ τῆς εἰς τὸν πατέρα τιμωρίας ἀντιλλάξῃ δύσκλειαν ἀθάνατον. οὔτε γὰρ νόσος. οὔτε ἑτέρα συμφορὰ γένοιτ' ἂν ἐν ἀνθρώποις μείζων μητροκτονίας. Χρυσέας δ' ἔρις ἀρνός.) πέλοπος ἀτρεὺς καὶ θυέστης ἦσαν υἱοί. ἀτρεὺς γὰρ τὸν ἀμφιμήτριον ἀδελφὸν χρύσιππον ἀγαπώμενον ἀμέτρως ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν φθονήσας, εἰς φρέαρ ἀποπνίγει. ὁ μαθὼν πέλοψ ἐξώρισεν αὐτόν. ὕστερον δὲ μετὰ θάνατον πέλοπος ἐπανῆλθε. καὶ ἑκάτερος αὐτῶν τῆς βασιλείας ἀντεποιεῖτο. ἀτρεὺς μὲν, ὡς πρῶτος ὢν κατὰ νόμους. θυέστης γὰρ τοῖς νόμοις ἐναντιούμενος συνέθεντο οὖν ὅτι ὅστις αὐτῶν δείξῃ τι τέρας, κύριος εἶ-

σεσθαι τῆς ἀρχῆς. ἐν τοῖς ποιμνίοις δὲ τοῦ ἀτρέως, εὑρίσκεται χρυσοῦν ἀρνίον. καὶ μέλλοντος ἀτρέος δεῖξαι τὸ τέρας τοῖς δικασταῖς, καὶ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, ἀερόπη ἡ γυνὴ τούτου μοιχευομένη θυέστῃ τῷ ἀδελφῷ, κλέψασα τοῦτο παρέδωκεν αὐτῷ. θυέστης δὲ λαβὼν τοῦτο καὶ δείξας τοῖς δικασταῖς τῆς ἀρχῆς ἐκράτησε. μὴ ἀνασχόμενος οὖν ἀτρεύς. ἀλλὰ δυσχεραίνων, ὅτι ἀδίκως ἐστέρηται τῆς ἀρχῆς, ὁμοῦ τε ἀερόπην τιμωρεῖται κατ' ἀμφω. καὶ ὅτι ἐμοιχᾶτο θυέστῃ. καὶ ὅτι κέκλοφε τὸ ἀρνίον καὶ δέδωκεν αὐτῷ, ῥίψας αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς φησὶ σοφοκλῆς. καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ θυέστου. ἀγλαὸν. ὀρχομενὸν. καὶ κάλεον ἀποκτείνας, παρέθηκεν εἰς τράπεζαν τῷ πατρί. καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτεινεν. διὰ ὁ ἥλιος μὴ στέρξας τὸ παράνομον, μίαν ἡμέραν ἐκ δυσμῶν πρὸς ἕω διέφρευσε. σὺν αὐτῷ δὲ καὶ αἱ πλειάδες τὴν ἐναντίαν ἐβάδισαν. Ηλυθε ταντταλίδαις.) ἤγουν τοῖς ἀπογόνοις τοῦ ταντάλου ἡ ἔρις τῆς χρυσῆς ἀρνὸς. ἤγουν ὑπὲρ τῆς χρυσῆς ἀρνός. ἔρις γὰρ τινὸς λέγεται. καὶ ἣν ἐρίζει αὐτὸς πρός τινα. καὶ ἣν ἐρίζει τὶς πρὸς αὐτὸν. καὶ ἣν ἐρίζουσιν ἕτεροι περὶ αὐτοῦ. Οὐ προλίπει.) τὰ θατέρῳ συμβάντα, κατ' ἀμφοτέρων ἐξώεγκεν τί γὰρ δεινὸν ὁ μενέλαος ἐπανελθὼν πέπονθεν. εἰ μὴ τὰ ἐν ἰλίῳ δι' αὐτὸν γινόμενα λέγει. καὶ σύλληψις οὖν ὁ τρόπος. τὸ γὰρ ἑτέρῳ συμβὰν, κατ' ἀμφοτέρων ἔταξεν. Τὸ κακὸν.) τὸ καλῶς δοκοῦν γενῆσθαι. οὐ καλῶς ἀπέβη τῷ ὀρέστῃ. τὸ δέ ἐστι τὸ ἀπηνεῖ χειρὶ διατεμεῖν τὸν χρόα τῶν γονέων. καὶ ἡμαγμένον ἀνατεῖναι τὸ ξίφος εἰς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς. Τόδ' αὖ τὸ δὲ μετὰ λόγου καὶ πιθανότητος ἐπιχειρεῖν τι καὶ πράττειν κακὸν, οὐχ ἁπλῆ ἐστιν ἀσέβεια. ἵνα ᾖ καθόλου τοῦτο καὶ περὶ ἀτρέως καὶ θυέστου. καὶ περὶ κλυταιμνήστρας. καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐπ' αἰγίσθου· καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τούτων· ἀλλὰ καὶ καθολική ἐστι γνώμη· τὸ δὲ κακοφρονούντων ἀνδρῶν παράνοια, τοιοῦτον ἐστί· τῶν κακὰ διαλογιζομένων ἀνδρῶν· ἀντὶ τοῦ ἀλόγιστόν ἐστιν· ἡ τοιαύτη ἡ σύνταξις· οὐδὲ τοῦτο φησὶ καλόν· τὸ, τὸ ξίφος ἡμαγμένον δεῖξαι ταῖς τοῦ ἡλίου αὐγαῖς· εἰώθασι γὰρ οἱ ἀνελόντες τινὰ δικαίως ὡς οἴονται, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος δεικνύναι· σύμβολον τοῦ δικαίως πεφονευκέναι· Μελάντερον δέ·) διὰ τὸ μέλαιναν λαβεῖν ἔχειν· τουτέστι μελάγχωπον· ἢ μέλαν ὑπὸ τοῦ φόνου γενόμενον· πολλὰ δέ εἰσι τὰ τοιαῦτα σύνθετα· οἷον κελαινεφὲς αἷμα· οὐ γὰρ ἔγκειται τὸ νέφος· οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸ δὲ δέεσθαι οὐκ ἔγκειται· Ἄλλως· τὸ μὲν κακουργεῖν, ἀσεβῶν ἐστι· καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· τὸ δὲ τῆς συμφορᾶς τῆς κατὰ τοῦτον, ἐλεεινότερον·

ἄλλως· ἀλλὰ καὶ τὸ δεινὰ πράττειν· ἀσέβεια ἐστίν· τοῦτο δέ φησιν, ἐπειδὴ ἡ κλυταιμνήστρα ἐφόνευσε τὸν ἀγαμέμνονα· Σφαγὰς γενναίων τεκέων·) τῶν εὐγενῶν τέκνων τοῦ θυέστου· Φόνος φόνον ἐξαμείβων·) φόνος φόνον διαδεχόμενος· ἐξ ἐκείνου δὲ φόνοι συνεχεῖς· καὶ ἀλληλεπάλληλοι σφαγαὶ οὐ διαλείπουσι τὸν τῶν ἀτρειδῶν οἶκον· Πυριγενεῖ·) ἀπηνεῖ· καὶ θρασείᾳ· καὶ ἀνημέρῳ· ὡς ἂν ἐκ πυρὸς γεγενημένῃ· ἢ τῷ ξίφει· ἐπεὶ ὑπὸ πυρὸς παλαμᾶται· Ἀμφὶ φόβῳ·) διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου· Ἰάχησεν·) ἐβόησεν· Ἐξάψει·) ἐγείρεις κακὴν φήμην διόλου· Τίς νόσος· ἢ τίνα δάκρυα·) τῆς ἐπῳδοῦ ταύτης τὰ κῶλα· ἐστὶ ιγ̄· τὸ ᾱ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐκ δύο δακτύλων καὶ β' ἀναπαίστων τοῦ β̄ διαλελυμένου· καὶ γεγονότος προκελευσματικοῦ, ἤτοι τετραβράχεος· τὸ β' ἀναπαιστικὴ βάσις, ἤτοι μονόμετρον· τὸ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος

μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ γʹ, ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικοῦ διμέτρου. καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. εἰ δὲ βούλει ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, διϊάμβου καὶ βακχείου. τὸ δʹ. τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τοῦ γʹ ποδὸς ἀναπαίστου. εἰ δὲ βούλει. ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος. ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας. ἤτοι ἐπιτρίτου βʹ. καὶ ἀναπαίστου. καὶ ἔστιν ἑφθημιμερές. τὸ εʹ, ὅμοιον ἰωνικὸν ἐξ ἐπιτρίτου αʹ. καὶ ἀναπαίστου. τὸ ϛʹ, παιωνικὸν δίμετρον. ὑπερκατάληκτον. ἐκ παιώνων πρώτων δύο. καὶ συλλαβῆς. τὸ ζʹ, ἑφθημιμερές. τὸ ηʹ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τοῦ αʹ ποδὸς ἀναπαίστου. εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος ἑφθημιμερές. ἐκ παίωνος γʹ, ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ μολοσσοῦ. τὸ θʹ, χοριαμβικὸν δίμετρον. ἀκατάληκτον. διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιʹ, ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου βʹ πεντασυλλάβου καὶ χοριάμβου. τὸ ιαʹ, προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐκ χοριάμβου ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ συλλαβῆς. τὸ ιβʹ, τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές. τῶν πρώτων δύο ποδῶν, χορείων. τὸ ιγʹ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἀντισπάστου διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς. καὶ παράγραφος. ταῦτα γάρ ἐστι σημεῖα τοῦ τέλους τῆς ἐπῳδοῦ. Τίς ἔλεος.) δέον τίς δυστυχία εἰπεῖν, ἔλεος εἶπεν ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. τοῖς γὰρ δυστυχοῦσιν, ἔλεος παρὰ τῶν ἀνῶν γίνεται. τὸ αὐτὸ δὲ νοητέον, καὶ πρὸς τὸ τίνα δάκρυα. βούλεται δὲ ἐντεῦθεν εἰπεῖν, ὅτι πάντων ὅσα παρὰ ἀνθρώποις δεινά, τὸ ἀποκτεῖναι μητέρα, δεινότερον. Μείζων κατὰ γᾶν.) οὐδεὶς δηλονότι. ἐπεὶ οὔτε νόσος. οὔτε συμφορά, μείζων ἐστὶ τῆς μητροκτονίας. Οἷον ἔργον τελέσας.) οἷον ὁ δυστυχὴς Ὀρέστης καταπραξάμενος τὸ τῆς μητροκτονίας, ἄγρευμα γεγένηται τῶς

ἐριννύσι· συλληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν, διὰ τὸν τῆς μητρὸς φόνον. Δινεύων δὲ βλεφάροις· ἀντὶ τοῦ περιδινούμενος τοὺς ὀφθαλμούς· τοιοῦτοι γὰρ οἱ μανιώδεις· καὶ πανταχοῦ περιστρέφων αὐτούς· ὅ ἐστι πεπηγμένους ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ δὲ ἑξῆς· εὐμενίσι δρομάσι. δρομάσι δὲ, ταῖς εὐκινήτοις. Τελέσας) διαπραξάμενος. βεβάκχευνται. πεπάρακται. Δρομάσι.) ταχείαις. Δινεύων.) περισκοπούμενος. Ω μέλεος.) ὡς ἄρα ἦσθα τὴν φύσιν ὠμός. ἡνίκα ἡ μὲν ὠδινήσασα προὔτεινέ σοι τὸν μαστὸν ὑπὸ τῶν χρυσοϋφῶν ἱματίων, γαλακτοτροφίας ὑπομιμνήσκουσα. καὶ τὸ ἔλεον διὰ τούτου ἐπερωμένη. σὺ δὲ πρὸς τοῦτο ἀπιδὼν, οὐκ ἠλέησας τὴν τεκοῦσαν. ἀλλὰ γέγονας τῆς μητρὸς ἀνόσιος φονεύς. τῷ σῷ πατρὶ ὑπὲρ ὧν πέπονθεν ἐκδίκησιν δι' ἀσεβείας διδούς. Χρυσεοπηνήτων. ἐκ χρυσοῦ καὶ μετάξης κατασκευασθέντων ἱματίων. Υπερπλοῦντα.) ὑπερκύπτοντα. ὑπερανατεινόμενον. Αμοιβὴν.) εἰς ἐκδίκησιν. Γυναῖκες ἥπου.) καὶ ἑξῆς αὗται αἱ περίοδοι, στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων, ιγ΄. ὧν τελευταῖος, ὡς εἰς στεναγμοὺς, καὶ γόους δραμουμένη. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. Γυναῖκες.) ὦ γυναῖκες, ἆρα ἐξῆλθεν τῶν δόμων ὁ ἄθλιος ὀρέστης τῇ ἐκ θεοῦ φερομένῃ τύχῃ δαμασθείς, Ηκιστα.) οὐδαμῶς μαινόμενος. σωφρονῶν δὲ ἀπῆλθε πρὸς τὸν ἀργεῖον λαόν. δώσων ἀγῶνα τὸν προκείμενον περὶ τῆς ζωῆς. ἐν ᾧ ἀγῶνι ἀπόκειται ἢ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς. φεῦ. τί πρᾶγμα πεποίηκε. τίς δὲ κατέπεισεν αὐτόν, ὁ πυλάδης. φαίνεται δὲ ὅδε ὁ ἄγγελος οὐ μακρὰν ὢν, εἰπεῖν τὰ ἀπὸ τῶν ἀργείων περὶ τοῦ ἀδελφοῦ σου. ὦ ἀθλία θύγατερ τοῦ ἀγαμέμνονος σεβασμένα ἠλέκτρα, ἄκουσον λόγους δυστυχεῖς. οὕς σοι φέ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ρων ἐλήλυθα. Πᾶ πότνια.) πότνιαν αὐτὴν καλεῖ, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν παρθένον τοσοῦτον χρόνον, ἢ διὰ τὸ βασιλέως εἶναι θυγατέρα. καὶ βασιλέως, οὐ τοῦ τυχόντος. δύστηνον δὲ καὶ τλήμονα τῶν παρουσῶν εἵνεκα συμφορῶν. Οὕς σοι δυστυχεῖς ἥκω φέρων.) Ὅμοιος τῷ ποῦ ἐστιν, ἢ πλείσους ἀχαιῶν ὤλεσε μία γυνή. ὀφείλων γὰρ εἰπεῖν ἄκουσον λόγους δυστυχεῖς, οὓς ἥκω φέρων σοι. ὁ δὲ, συνυπάγει τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ τὸν λόγον καὶ φησίν. ἄκουσον λόγους. δυστυχεῖς λόγους ἥκω φέρων σοι. Αἴ αἴ.) ἀπολώλαμεν. Ἀπὸ τοῦ λόγου δῆλος εἶ κακάγγελος ὤν. Ἐκυρώθη τῇ ψήφῳ τῶν ἀργείων τὸν σὸν ἀδελφὸν ἀποθανεῖν. καὶ σὲ ὦ τάλαινα κατὰ τὴν δὲ τὴν ἡμέραν. Οἴμοι.) προσῆλθεν ἐλπὶς ἣν ἐκ μακροῦ φοβουμένη διὰ τὸ μέλλον, ἐφθειρόμην. καὶ διερρεόμην ὑπὸ τῶν γόων. τίς δὲ ἀγών. καὶ τίνες λόγοι ἐν τοῖς ἀργείοις κατεδίκασαν ἡμᾶς ἀποθανεῖν εἰπὲ ὦ πρεσβύτερε, πότερα διὰ λιθοβολούσης χειρὸς. ἢ διὰ ξίφους τὴν ψυχὴν ἀποβαλεῖν ἀπόκειταί μοι. κοινὰς συμφορὰς τὰς τοῦ ἀδελφοῦ κεκτημένη. Κοινὰς ἀδελφῷ.) ἢ ἴσον θάνατον τῷ ἀδελφῷ θνήσκουσαν, ἢ τὴν αὐτὴν δυστυχίαν τῷ ἀδελφῷ ἔχουσαν. ἢ ἐκείνου μὲν τὸν φόνον ποιήσαντος. ἐμοῦ δὲ συμβουλευσάσης. καὶ διὰ τοῦτο ἐπειδὴ ὁμοίως ἀμφότεροι δυστυχοῦμεν, καὶ τὸν αὐτὸν ὑπέσχοιμεν ἂν θάνατον. Ἐτύγχανον μὲν βαίνων ἐξ ἀγροῦ ἐντὸς τῶν πυλῶν, χρήζων ἀκοῦσαι τὰ περὶ σοῦ καὶ τὰ περὶ ὀρέστου, ἀεὶ ποτε γὰρ εὐνοϊκῶς διεκείμην πρὸς τὸν πατέρα σου. καί μ' ἔτρεφεν ὅσος οἶκος πένητα μέν. εὐγενῆ δὲ πρὸς τὸ χρῆσθαι τοῖς φίλοις. ἢ γενναῖον ὑπάρχοντα τοῖς φίλοις εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς ἐμοί. ὅμοιον τῷ ἡδὺς ὑποπτιμὸς πιεῖν. Καὶ θάσσον τ' ἄκραν.) τόπος οὕτω

καλούμενος. λέγει δὲ τὴν πρῶνα. ἐνταῦθα φασὶ τοὺς ἀργείους ἐκκλησιάζειν. λέγουσι δὲ καὶ τὸν δαναὸν ἐνταῦθα δεδωκέναι δίκας τῷ αἰγύπτῳ. ὑπὲρ ὧν εἰργάσαντο φόνων αἱ θυγατέρες αὐτοῦ. Ἄλλως. Δαναὸς ἐγένετο ἄργους βασιλεύς. οὗτος τὰς θυγατέρας ἑαυτοῦ πεντήκοντα οὔσας, ἐκδίδωσιν εἰς γάμον τοῖς υἱοῖς αἰγύπτου πεντήκοντα καὶ αὐτοῖς οὖσι. οὗτος ἀπῆλθεν εἰς τὸ μαντεῖον χρησόμενος εἰ ἄρα καλῶς ἔγημαν αἱ θυγατέρες. ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ, ἐκ τούτων κινδυνεύσειν. ὁ δὲ, ἔπεισε τὰς θυγατέρας ἀνελεῖν τοὺς υἱοὺς αἰγύπτου. μόνη δὲ ὑπερμνήστρα ἐφείσατο τοῦ λυγκέως. καὶ οὗτος ἐβασίλευσεν ἄργους. Ἄλλως. Ὅπου φασὶ πρῶτον τὸν δαναὸν μετὰ θάνατον τῶν υἱῶν αἰγύπτου, δοῦναι δίκας. αὐτὸς γὰρ ὁ αἴγυπτος ἧκεν εἰς ἄργος τιμωρήσων τῷ φόνῳ. δαναὸς δὲ μαθὼν, ἐξῆγεν εἰς ὅπλα τοὺς ἀργείους. ἀλλὰ λυγγεὺς πείθει λόγοις λῦσαι τὴν ἔχθραν. καὶ καθιστῶσι δικαστὰς αὐτοῖς, αἰγυπτίων καὶ ἀργείων τοὺς ἀρίστους. ὁ δὲ τόπος ἔνθα ἡ δίκη συνήχθη περὶ τὴν μεγίστην ἄκραν. ἔνθα καὶ ἴναχος ἁλίσας τὸν λαὸν, συνεβούλευσεν οἰκίζειν τὸ πεδίον. ἐξ ἐκείνου ἁλιδίας καλεῖται, ἡ νῦν ἡ λιαία λεγομένη. Ἄλλως. Ἡ πολλὴ δόξα κατέχει μὴ ἐλθεῖν τὸν αἴγυπτον εἰς ἄργος. καθάπερ ἄλλοι τέ φασι, καὶ ἑκαταῖος. γράφων οὕτως. ὁ δὲ αἴγυπτος, αὐτὸς μὲν οὐκ ἦλθεν εἰς ἄργος. λέγεται δέ τις ἐν ἄργει πρών, ὅπου δικάζουσιν ἀργεῖοι. ἱστορεῖ δὲ περὶ τοῦ κωρίου δεινίας. γράφων οὕτως. ταχέως δὲ κυριεύσαντα τὴν μελάχαριν. καὶ τὴν κλεομήτραν, βάλλοντες λίθοις ἀπέκτειναν. καὶ τὸν τάφον αὐτοῦ δεικνύουσιν ἔτι καὶ νῦν, ὑπὲρ ἄνω τοῦ καλουμένου πρῶνος, χῶμα παντελῶς. οὗ συμβαίνει τοὺς ἀργείους δικάζειν. τάχα

δ' ἂν τούτου καὶ ἐν βελλεροφόντῃ μνημονεύει ἔπων· καὶ
ξεστὸν ὄχλον δαναΐδων ἑδρασμάτων. Ἀνεπτέρωκε)
διήγειρε. Κατηφῆ) σκυθρωπόν. Καὶ παρειμένον)
παραλελυμένον. καὶ ἔκλυτον ὑπὸ τῆς νόσου. Τὸν δ' ὡς
τ' ἀδελφόν) τὸν δὲ ὀρέστην ἐπὶ τῷ φίλῳ λυπούμενον ἴ-
σα ἀδελφῷ. Κηδεύοντα. θεραπεύοντα. ἐπιμελούμε-
νον. Παιδαγωγία) χειραγωγία. Ὑπὸ τοῖς δυνα-
μένοις) ὑπὸ τοῖς ἄρχουσιν. Διχόμυθα) ἀντὶ τοῦ
διχόγνωμα. τοῖς κρατοῦσιν ἄλλοτε ἄλλα πρὸς χαριζό-
μενος. τὸ δὲ διχόμυθα ἐξηγεῖται. διὰ τοῦ καλοὺς κα-
κοὺς λόγους ἑλίσσων. Καθιστὰς δὲ νόμους, ἀντὶ τοῦ
κυροῖ. λέγων ὅτι ὀρέστης οὐ καλὸν νόμον εἰσήνεγκεν εἰς
τοὺς τεκόντας. Ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ) καὶ ἐν ἄλλοις κα-
τὰ τῶν κηρύκων λέγει. ὅτι ἀεί ποτε σπέρμα κηρύκων λά-
λον. Φαιδρωπόν) χαροπὸν ἔστρεφε. Πηδῶσι) μετα-
βαίνουσιν. Ἐν τ' ἀρχαῖσιν ᾖ) καὶ ὅς τις ἐν ἀρχαῖς
ᾖ πόλεως. ἤγουν ἀρχὴν πόλεως ἄρχει. ἢ ὃς ἂν δύνηται
καὶ ἄρχει τῆς πόλεως. Οὔτος κτανεῖν) οὗτος ὁ διομή-
δης οὐκ εἴα κτανεῖν οὔτε σὲ. οὔτε τὸν σὸν ἀδελφόν. ἔλεγε
δὲ ἐξορίᾳ ζημιοῦν. οὐ γὰρ δώσεται τὸ εἴα ἀπὸ κοινοῦ καὶ
ἐνταῦθα λέγεσθαι. Ἐπερρόθησαν) ἐθορύβησαν. Ἀθυ-
ρόγλωσσος) ἀκρατόστομος. ὁ κλεοφῶν. Ἀνὴρ ἀθυρό-
γλωσσος ταῦτα φασὶν ἐπὶ κλέωνι τῷ δημαγωγῷ λέγε-
σθαι. σφαλλόμενοι. πρὸ γὰρ τῆς τοῦ ὀρέστου διδασκα-
λίας πολλοῖς χρόνοις, κλέων ἐτελεύτα. τάχα οὖν εἰς
κλεοφῶντα τείνει; ἐπεὶ καὶ ἔναγχος οὗτος. τὰς πρὸς λα-
κεδαιμονίους συνθήκας οὐ προσήκατο. καὶ τὸ λέγειν δὲ ἀρ-
γεῖος οὐκ ἀργεῖος ἠναγκασμένος εἰς τοῦτο βλέπει. θέλει γὰρ
εἰπεῖν ἀθηναῖον οὐκ ἀθηναῖον ὄντα αὐτόν. ἀλλὰ νόθον πολί-
την. παρόσον θρᾷξ ἦν ἐκ ἀδελφῶν ὁ κλεοφῶν. ἀριστοφάνης

βατράχοις· φιλοτιμότεραι κλεοφῶντος· ἐφ' οὗ δὴ χει-
λεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται θρηκία χελι-
δών, ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον. Θορύβωτε πι-
στῶς τεθαρρηκώς. πείθειν δυνάμενος. εἰς τὸ περιβα-
λεῖν κακῷ τινὶ τοὺς ἀκούοντας. ὥς τε αὐτοὺς ποιῆσαί τι
κακόν. Πιθανὸς ἐπιτήδειος.) τὸ ἐπιτήδειον. Περι-
βαλεῖν αὐτοὺς τὸν ὀρέστην. καὶ τὸν πυλάδην. Κἂν μὴ πα-
ραυτίκα. λείπει τὸ ἀλλ' οὖν. κἂν μὴ παραυτίκα. ἀλλ' οὖν
μετὰ ταῦτα εἰσὶ χρήσιμοι τῇ πόλει. Θεᾶσθαι δ' ὧδε.
ὅ δὲ τοῦ δήμου προϊστάμενος, ὀφείλει τοιούτους ἐπιλέξα-
σθαι δημηγόρους. τοὺς καὶ χρησιμεύειν μέλλοντας. ὁ-
μοίως γὰρ τὸ πρᾶγμα γίνεται. τῷ τε δημηγόρῳ. καὶ τῷ
τοῦ δήμου προϊσταμένῳ. Δεῖ φησὶ τὸν ἀγαθὸν πολίτην,
εἰς τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀφορᾶν ἀεί. καθὼς γὰρ ἂν
συμβουλεύσωσιν, οὕτως εἰώθασιν ἀποβαίνειν τὰ πράγ-
ματα. Ἄλλως. Τὸν προεστῶτα τῆς πόλεως. τουτέστι
τὸν δημαγωγόν, οὕτως ἀφορῶντα πρὸς τὸν λέγοντα δεῖ
κρίνειν. ὁμοίως γάρ φησιν ἀποβαίνει τὸ πρᾶγμα, καὶ τῷ
λέγοντι. καὶ τῷ ἀκούοντι. ὥσπερ γὰρ ἐὰν ᾖ ὁ συμβουλεύων
κακός, ἀσύμφορόν ἐστι τῇ πόλει, οὕτως καὶ ὅταν ἀκούων
κακῶς ἀκούῃ πάλιν οὐ σύμφορος. τῷ τοὺς λόγους δὲ
λέγοντι, τουτέστι τῷ προϊσταμένῳ. καὶ τὰ πρωτεῖα φέ-
ροντι τῆς πόλεως. καὶ τιμωμένῳ. Ὑποδ' ἔτεινε.) ὑ-
πέβαλλε δὲ αὐτῷ ὁ τυνδάρεως τοιούτους λόγους λέ-
γειν. ὑμᾶς φονευθῆναι. ἤγουν οὕτως. ὑποβάλλων ὁ τυν-
δάρεως τοῖς καθ' ἡμῶν ποιουμένοις τὸν λόγον, ὑπέτεινε
δὲ εἰς ταυτὸ ἴσον, τῷ ὑμᾶς λέγοντι φονεύεσθαι. τὸ σφὼ δὲ,
ἀντὶ τοῦ τῷ λέγοντι τοὺς δύο φονευθῆναι. τὸ δὲ κατακτα-
νεῖν, ὅσον ἐπὶ τοῖς λόγοις οἷς ἔλεγε. Οὐκ εὐωπός.)
οὐκ εὐειδής. οὐκ ἄμορφος. Ἀνδρεῖος δ' ἀνήρ.) γενναῖος.

ἀνδρεῖος τῇ ψυχῇ· ἀνδρεία γὰρ ἀπὸ ψυχῆς· ῥώμη δὲ ἀπὸ σώματος. τὸ δὲ ὀλιγάκις ἄστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον, ἀντὶ τοῦ ἐκκλησίαις οὐ παρεισχύμενος· οὐδὲ πλησιάζων· αὐτουργὸς δέ ἐστιν, ὁ τὴν ἰδίαν ἐργαζόμενος γῆν· σῴζουσι δὲ γῆν οἱ αὐτουργοῦντες· γνησίως γὰρ τοὺς ἀγροὺς ἐργάζονται. καὶ τὸ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων· ἀντὶ τοῦ οὐ διχόμυθα λέγων ὡς ὁ προῤῥηθείς. τοῦτο γὰρ ἐναντίον ἐστὶ τῷ διχόμυθα. συνδραμεῖν θέλων τοῖς λόγοις· καὶ ταῖς ὑμετέραις βουλήσεσι. τουτέστι σῴζειν ὑμᾶς ἐσπουδακώς. Ἀκέραιος.) ἁπλοῦς. Ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον· ἀναμάρτητον· ἀδιάφθορον· ἀβλαβῆ· οὐκ ἄξιον τοῦ ἐπιπλήττεσθαι. ἀνεπιτίμητον· ὃν οὐδεὶς διὰ τὸ σώφρον ὕβρισεν. Νῦν ὁπλίζεσθαι χέρα.) ἥτις φησὶν ἡ Κλυταιμνήστρα τὸ ὅσον ἐφ᾽ ᾧ δέδρακε κατὰ τοῦ ἀνδρὸς, ἀνῄρει, καὶ ἀνέτρεπεν ἔθη καλὰ καὶ ζηλωτά. λέγω δὲ τὸ ὁπλίζεσθαι. καὶ ἐπ᾽ ἀλλοδαπῆς ἰέναι. νῦν δὲ ἀνῃρημένης αὐτῆς, πεφρίκασιν αἱ γυναῖκες τὰς κατὰ τῶν ἀνδρῶν ἐπιβουλάς. τότε δὲ οὐκ ἂν ἐτόλμησε τῶν ἀνδρῶν οὐδεὶς ἔξω τῶν οἴκων ἐπὶ πόλεμον ὁρμᾶν· ὑφορώμενος τοὺς εἰωθότας νοθεύειν. Εἴτ᾽ ἀνδρῶν οἰκουρήματα.) οἱ ἐν τῇ πόλει καταλειφθέντες οἱ μὴ ἐξελθόντες εἰς πόλεμον, τὰς οἰκουρούσας γυναῖκας διαφθείρουσι βλάπτοντες τὰς λελωβημένας. Ἔλεξε δ᾽ ὦ γῆν.) Ἴναχος αὐτόχθων, πρῶτος βασιλεὺς ἄργους. δεύτερος Πελασγός. Τρίτος Δαναὸς ὁ Βήλου. μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ἐν ὄρεσιν οἰκούντων τῶν ἀργείων, πρῶτος αὐτοὺς συνῴκησεν ἴναχος. καὶ λιμναζόμενον τὸ περὶ τὸν ἴναχον πεδίον, αὐτὸς ἐκαθάρισεν. καὶ ἐπὶ γῆς τινὸς ποιησάμενος τὸν ποταμὸν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἴναχον ἐκάλεσεν· καὶ τὸ ἄργος ἰνάχιον. ἰνάχου δὲ καὶ μη-

ιάκου, φορωνεύς· καὶ Πηγεὺς ἐγένετο· φορωνέως δὲ καὶ
τηθοῦς, ἐγένετο Αἰγιαλεύς· Απία· ἀπὸ δὲ εὐρώπης,
ιόβη· Νιόβης δὲ, Αργος· ἄργου δὲ Κρίασος Εκβασος·
Πέρασος· ἐπίδαυρος· τίρυνς· κριάσω δὲ ἀπὸ μελαν-
θοῦς, ἐγένετο φόρβας· καὶ κλεόβοια· φόρβαντι δὲ ἐκ
τῆς εὐβοίας, ἐγένετο τριόπας· τριόπα δὲ ἐκ σωίδος
γίνονται δίδυμοι μὲν, πελασγὸς καὶ ἴασος· νεώτεροι
δὲ ἀγήνωρ καὶ ξάνθος· ὁ δὲ πελασγὸς πρῶτος ἄργου κα-
τασκευὴν ἐξεῦρε· πάλαι τῶν ἀνθρώπων τοῖς δράγμα-
σι σιτουμένων· καὶ πελασγικὸν τὸ ἄργος ὠνόμασεν·
ἰάσου δὲ καὶ λευκάνης· ἰὼ ἐγένετο· ἐπάφου δὲ λιβύη· καὶ
αλέγονος· λιβύης βῆλος· καὶ ἀγήνωρ· βήλου δὲ αἴγυπτος·
καὶ δαναός· Παλαιγενές·) εἰς τὸ πάλαι σιζουσι·
μύνων·) βοηθῶν· Οὐ φθαίνοιτε ἄν·) οὐκ ἀρκεθήσεσθε
πρὸς τὸν γυναικῶν φόνον· οὐ φθάνοιτε ἀποθνήσκοντες
τῷ ἰδίῳ μόρῳ· φθάνω τὸ προλαμβάνω καὶ τὸ κατα-
λαμβάνω· καθὸ λέγεται· οὐκ ἂν φθάνοις τὸ δικαστήριον
ὤν· καὶ διδοὺς δίκην· ἤγουν οὐκ ἂν ἀρκοίης· οὐκ ἂν κα-
ταλαμβάνοις· τοσοῦτον σε ἕξουσι συντόμως ὡς μὴ δύ-
νασθαί σε καταλαμβάνειν τοὺς ἕλκοντας, ἀφ' οὗ κατὰ
μεταφορὰν ἐνταῦθα· τὸ οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε θνήσκοντες
πρὸς τὴν τοῦ θανάτου συντομίαν· οὕτως ὑμᾶς ἕλξουσι
δηλονότι μετὰ ταχύτητος· Ο νόμος ἄνεται·) ἐνδέ-
χεται· ὑμεῖς γὰρ φονευθήσεσθε οὐ φονεύσετε· καὶ ὑποτά-
ξεσθε· οὐχ ὑποτάξοιτε· Οὐ σπάνις γενήσεται·) οὐ λή-
ξει· οὐ δὲ παύεται· οὐ δὲ πέρας ἕξει ὁ θάνατος ἡμῶν·
διαπλοῦται γὰρ καὶ πλατύνεται, ὁ νόμος κατὰ τῶν ἀν-
δρῶν οὗτος· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἄνεται· Ετύγχα-
νον μὲν ἀργόθεν πυλῶν ἔσω·) ἐτύγχανον μὲν βαίνων,
ἔτι τοῦ ἔβαινον· ἀγρόθεν ἀπὸ τῶν ἀγρῶν ἔσω τῶν πυ-

λῶν τῆς πόλεως δηλονότι, χρήζων μαθεῖν καὶ τὰ περὶ σοῦ· καὶ τὰ περὶ τοῦ ὀρέστου· εἶχον γάρ ποτε ἀγάπην τῷ σῷ πατρί· καὶ ἔτρεφέ με ὁ σὸς δόμος· πένητα μὲν, ἀναγκαῖον δὲ τοῖς φίλοις εἰς τὸ χρῆσθαι ἐμοί δηλονότι· ὁρῶ δὲ ὄχλον στείχοντα· ἤτοι πλῆθος λαοῦ βαδίζον· καὶ καθίζοντα κατὰ τὸ ἀκροτήριον· ὅπου φασὶ κατάρξας τὸν δαναὸν διδόντα δίκας τῷ αἰγύπτῳ ἀθροῖσαι τὸν λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας, ἤτοι εἰς συνέδριον· ἰδὼν δὲ τὴν συναγωγὴν τοῦ λαοῦ, ἠρώτησά τινα τῶν πολιτῶν, τί καινὸν καὶ νέον γέγονε τῷ ἄργει δηλονότι· ἆρα ἀγγέλματι παρὰ τῶν πολεμίων ἐλθὸν, διήγειρε τὴν πόλιν τῶν δαναϊδῶν; ὁ δὲ εἶπεν· οὐχ ὁρᾷς ἐκεῖνον τὸν ὀρέστην πλησίον τοῦ ἀθροίσματος ἐρχόμενον, μέλλοντα δραμεῖσθαι ἀγῶνα τὸν θανάσιμον· ἤτοι τὸν θάνατον ἐπάγοντα· ὁρῶ δὲ φάσμα ἀνέλπιστον· ὃ μήποτε ὤφελον ἰδεῖν· λέγω τὸν πυλάδην· καὶ τὸν σὸν σύγγονον στείχοντε· ἤγουν στείχοντας καὶ βαδίζοντας ὁμοῦ· τὸν μὲν, ἤγουν τὸν ὀρέστην, κατηφῆ καὶ σκυθρωπόν· καὶ παραλελυμένον ὑπὸ τῆς νόσου· τὸν δὲ πυλάδην ὑπὸ τῷ φίλῳ λυπούμενον ἴσα καὶ ὁμοίως ἀδελφῷ· κυβερνῶντα τὸ νόσημα παιδαγωγίᾳ καὶ χειραγωγίᾳ· ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ὁ ὄχλος τῶν ἀργείων πλήρης, κῆρυξ ἀναστὰς, εἶπε· Τίς θέλει λέγειν· πότερον ἀντὶ τοῦ ἆρα πρέπον ἐστὶν ἀποθανεῖν τὸν ὀρέστην μητροκτονήσαντα, ἢ μὴ χρεὼν καὶ πρέπον ἐστί· καὶ ἐπὶ τούτῳ, ἤτοι μετὰ τοῦτον ἀνίσταται ἀντὶ τοῦ ἀνέστη ὁ ταλθύβιος· ὅς συνεπόρθει τῷ σῷ πατρί ἤγουν σὺν τῷ σῷ πατρί, τοὺς φρύγας· ἔλεξε δὲ διχόμυθα· τουτέστι διπλῆν ἔννοιαν ἔχοντα· ἤτοι δίγνωμα καὶ ἀμφίρρεπτα· ὢν ἀεὶ ὑπὸ τοῖς δυναμένοις ὑπὸ κάτω τῶν δυναμένων· ἤτοι τοῖς κρατοῦσι χαριζόμενος· τὸν μὲν σὸν πατέρα ἐκπαγλούμενος καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θαυμάζων· τὸν δὲ σύμφονον οὐκ ἐπαινῶν, λόγους κακοὺς ἐλίσσων· ἀντὶ τοῦ συνείρων καὶ συμπλέκων καλοῖς· ὅτι καθιστῶσιν ἀντὶ τοῦ καθίστησιν καὶ τίθησιν εἰς τοὺς τεκόντας νόμους οὐ καλούς· τὸ δὲ ὄμμα ἀνεδίδου χαρωπὸν, τοῖς φίλοις τοῦ αἰγίσθου· τὸ γὰρ γένος τῶν κηρύκων τοιοῦτον· ὅπου που εὐτυχὴ πηδῶσι καὶ ὁρμῶσιν ἀεὶ οἱ κήρυκες· οὗτος δὲ φίλος αὐτοῖς τοῖς κήρυξιν, ὃς ἂν ἰσχύῃ καὶ ὑπάρχῃ ἐν ἀρχαῖς πόλεως· ἤτοι ἀρχὴν πόλεως ἔχῃ· μετὰ τοῦτον ἐδημηγόρει ὁ διομήδης ὁ ἄναξ· οὗτος κτανεῖν μὲν, οὐ δὲ σὲ· οὐ δὲ τὸ σύγγονόν σου εἴα καὶ παρεχώρει· φυγῇ δὲ καὶ ἐξορίᾳ τιμωροῦντας τοὺς ἀργείους ὑμᾶς δηλονότι, εὐσεβεῖν ἤτοι καθαροὺς εἶναι· ἐθορυβήθησαν δὲ, οἱ μὲν, λέγοντες· ὅτι καλῶς λέγει· οἱ δὲ οὐκ ἐπῄνουν τὰ ὑπ' ἐκείνου λεχθέντα δηλονότι· καὶ μετὰ τοῦτον ἀνίστη ἀνὴρ ἀκρατόστομος· ἰσχύων θράσει καὶ ἀναισχυντίᾳ· ἀργεῖος· οὐκ ἀργεῖος· ἤτοι κατ' ἀνάγκην ὢν ἀργεῖος· πίσυνός τε καὶ θαρρῶν θορύβῳ καὶ ταραχῇ· καὶ παρρησίᾳ ἀμαθεῖ καὶ ἀπαιδεύτῳ· πιθανὸς καὶ ἐπιτήδειος ποτὲ βαλεῖν αὐτοὺς κακῷ τινί· ὅταν γὰρ ἡδὺς ὢν δηλονότι τοῖς λόγοις καὶ κατὰ τοὺς λόγους φησὶ κακῶς, πείθει τὸ πλῆθος, κακὸν μέγα παρέχει τῇ πόλει· ὅσοι μετὰ γνώσεως βουλεύουσιν ἀντὶ τοῦ συμβουλεύουσιν ἀεὶ χρηστὰ καὶ ἀγαθὰ, κἂν μὴ παραυτίκα, αὖθις ἤτοι εἰς τὸ μέλλον εἰσὶ χρήσιμοι τῇ πόλει· πρέπει δὲ τὸν προστάτην ἰδόντα, τουτέστιν ἐγνωκότα ὧδε καὶ οὕτως, σκοπεῖν καὶ ἐρευνᾶν· ὅμοιον γὰρ γίνεται τὸ πρᾶγμα τῷ λέγοντι τοὺς λόγους, ἤτοι τῷ δημηγοροῦντι· καὶ τῷ τιμωμένῳ αὐτοὺς, τουτέστι τῷ ἄρχοντι· εἶπεν ἀποκτεῖναι τὸν ὀρέστην καὶ σὲ τοὺς ἀργείους δηλονότι· βάλλοντας πέτροις· ἤτοι λιθοβολοῦντας· ὑπέτεινε δὲ καὶ ὑπέβαλεν ὁ τυνδάρεως τῷ κατακτείνοντι σφῶ·

τουτέστι πῶ συμβουλεύοντι φονευθῆναι ὑμᾶς, λέγειν λόγους ποιούσδε. Ἄλλος δὲ ἀναστὰς ἔλεγεν ἐναντία τῷδε. κατὰ τὴν ὄψιν μὲν, οὐκ εὐειδής. ἀνὴρ δὲ γενναῖος. καὶ εὐγενὴς τῇ ψυχῇ. ὀλιγάκις μολύνων τὸν κύκλον τῆς ἀγορᾶς. ἀντιστρόφως. ἀντὶ τοῦ ὀλιγάκις χραινόμενος καὶ μολυνόμενος ὑπὸ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ κύκλου τῆς ἀγορᾶς. αὐτουργὸς καὶ γεωργὸς οἵπερ καὶ μόνοι σώζουσι τὴν γῆν, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀγῶους. συνετὸς δὲ καὶ φρόνιμος. θέλων χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις. τουτέστι παρρησιάζεσθαι διὰ τῶν οἰκείων λόγων, πρὸς τοὺς τὰ ἄδικα λέγοντας. ἀκέραιος καὶ ἀνεπίληπτος. ἐπιτηδεύσας βίον ἄμεμπτον ὃς εἶπε στεφανοῦν καὶ τιμᾶν τὸν παῖδα τοῦ ἀγαμέμνονος. ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν καὶ βοηθεῖν τῷ πατρί. κτανὼν γυναῖκα κακὴν καὶ ἄθεον. ἢ ἐκεῖνα τὰ πράγματα ἀφαιρεῖ τοὺς ἄνδρας. μήτε ὁπλίζεσθαι τινὰ κατὰ τὰς χεῖρας. τουτέστι μήτε μηδὲ ὅπλων κινεῖν τὴν χεῖρα. μήτε στρατεύειν ἀφέντα τὰ δώματα, εἰ οἱ λελειμμένοι καὶ ἐναπολειφθέντες τῶν ἀνδρῶν, φθείρουσι τὰ ἔνδον οἰκουρήματα. ἤτοι τὰς ἔνδον οἰκουροὺς γυναῖκας. λωβώμενοι καὶ ὑβρίζοντες τὰς εὐνάς. καὶ τοῖς χρηστοῖς ἐφαίνετο λέγειν καλῶς. καὶ οὐδεὶς εἶπεν εἰς τὸ ἑξῆς. μετὰ τοῦτον δὲ ἦλθεν ὁ σὸς σύγγονος. ἔλεξε δὲ, ὦ ἄνδρες οἱ κεκτημένοι τὴν γῆν τοῦ Ἰνάχου πάλαι. ἤτοι ἄνωθεν πελασγοί, δεύτερον δὲ δαναΐδαι. ἀντὶ τοῦ ὕστερον. ὑμῖν ἀμύνων καὶ βοηθῶν οὐδὲν ἔλαττον ἢ τῷ πατρί, ἔκτεινα τὴν μητέρα. εἰ γὰρ ὁ φόνος τῶν ἀρσένων ἔσται ὅσιος, ἤτοι ἐνδιδόμενος ταῖς γυναιξὶν, οὐκέτι ἂν φθάνοιτε καὶ καταλαμβάνοιτε θνήσκοντες, ἢ χρεὼν καὶ ἀναγκαῖον δουλεύειν ταῖς γυναιξί. τὸ ἐναντίον δὲ δράσετε, ἢ καὶ παρὸ χρεὼν καὶ πρὶν δρᾶσαι. νῦν μὲν γὰρ προδοῦσα, ἤτοι ἔκδοτα ποιήσα-

σα τὰ

σα τὰ λέκτρα τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, τέθνηκεν. εἰ γὰρ δὴ κτα-
νεῖτε ἐμὲ, ὁ νόμος ἀνεῖται. καὶ ἀπολέλυται. καὶ οὐκ ἂν
φθάνοι τις θνήσκων. ὅτι τῆς τόλμης τῶν γυναικῶν δη-
λονότι, οὐ γενήσεται σπάνις καὶ ἔνδεια. ἀλλ' οὐκ ἔπειθε
τὸν ὅμιλον, δοκῶν εὖ καὶ καλῶς λέγειν. νικᾷ δὲ ἐκεῖνος
ὁ κακὸς λέγων ἐν τῷ πλήθει. ὃς ἠγόρευε κτανεῖν τὸν σύγ-
γονον καὶ σέ. μόλις δὲ ἔπεισεν ὁ τλήμων ὀρέστης, μὴ κτα-
νεῖν πετρουμένους. ἤτοι λίθοις βαλλομένους. ὑπέσχετο
δὲ ἐν σφαγῇ αὐτόχειρι. ἤτοι αὐτουργῷ. καὶ διὰ τῶν οἰ-
κείων χειρῶν, λείψειν τὸν βίον σὺν σοί, ἐν τῇ δὲ τῇ ἡμέ-
ρᾳ. ἄγει δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐκκλήτων ἐνταῦθα. ἤτοι ἀπὸ
τῆς ἐκκλησίας, ὁ πυλάδης δακρύων. συνακολουθοῦσι
δὲ καὶ οἱ φίλοι κλαίοντες. οἰκτείροντες. ἔρχεται δέ σοι
πικρὸν θέαμα καὶ πρόσοψις ἐλεεινή. ἀλλ' ἑτοίμαζε ξί-
φη. ἢ σχοινίον ἀγχόνης ὑπὸ τῷ τραχήλῳ. ὅτι ἀπόκειται
λιπεῖν σε τὸ φῶς. ἡ εὐγένεια δὲ, οὐδὲν ἐπωφέλησεν, αὐ-
τοὺς ὠφέλησεν. οὐδὲ ὁ φοῖβος ὁ πύθιος. ἤτοι ὁ ἀπόλ-
λων ὁ καθίζων τρίποδα. ἤτοι ὁ ὑπὸ τρίποδος καθίζων.
ἀλλὰ ἀπώλεσεν. Ω δυςάλαινα παρθέν'. ὡς ξυνηρε-
φὲς.) ὦ παρθένε παναθλία. λίαν ὑπάρχεις ἄλαλος.
καλοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον σκυθρωπὸν εἰς τὴν γῆν, ὡς
μέλλουσα ὁρμᾶσθαι εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους. Κα-
τάρχομαι στεναγμῶν.) τὰ τοιαῦτα εἴδη, καλεῖται κα-
τὰ σχέσιν ὡς εἴρηται. καὶ εἰσὶ τῆς παρούσης στροφῆς τὰ
κῶλα ιγ̄ καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ ᾱ ἴαμ-
βος τρίμετρος. ἀκατάληκτος. καθαρὸς. τὸ β' ὅμοιον.
ἀναμεμιγμένον χορείοις. τὸ γ̄ τροχαικὸν ἰθυφαλικὸν
τὸ δ̄, ὅμοιον τῷ β. τὸ ε̄, ἀσυνάρτητον. ἐκ β̄ τροχαϊ-
κῶν πενθημιμερῶν, τὸ ς', ἴαμβος τρίμετρος. τὸ ζ', ὅμοι-
ον ἀναμεμιγμένον. καὶ ἕτερος πούς. τὸ η', τροχαϊκὸν δί-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μέτρον ἀκατάληκτον. τὸ β. ἰαμβικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. τοῦ α. ποδὸς χορείου. τοῦ β. ἀναπαίστου. τὸ γ. τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. ὃ καλεῖται εὐριπίδειον. ἢ ληκύθιον. τὸ ια. ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως, καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει ἀμφοτέρων παράγραφος. Κατάρχομαι.) ὦ πελασγία γῆ δηλονότι, ἀρχὴν ποιοῦμαι στεναγμῶν. τιθεῖσα καὶ ποιοῦσα διὰ τῶν παρειῶν. ἤτοι διὰ τοῦ αὐτὰς παρασχεῖν. τὸν λευκὸν ὄνυχα αἱματηρόν. τιθεῖσα κατὰ κοινοῦ ἄτην καὶ βλάβην κτύπον τε κρατὸς καὶ κεφαλῆς. ὃν κτύπον δηλονότι ἡ ἐκληρώσατο ὑπὸ κάτω τῆς γῆς, ἡ περσεφόνη. ἡ καλλίπαις. ἡ θεὰ τῶν νεκρῶν. θρηνείτω δὲ ἡ κυκλωπεία γῆ. ἤτοι τὸ ἄργος. τιθεῖσα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ σίδηρον, κουρᾶς ποιητικόν. διὰ τὰ πήματα τῶν οἴκων τῶν ἀτρειδῶν. ἐλεεινότης ἡ δ' ἐπέρχεται ὑπὲρ τῶν μελλόντων τεθνήξεσθαι παίδων ὄντων τῶν ποτὲ στρατηλατῶν. ἤτοι τοῦ ἀγαμέμνονος. ἐφθάρται γὰρ πᾶσα ἡ γέννα τῶν τέκνων τοῦ πέλοπος. καὶ ὁ οἶκος ὁ ὢν ποτὲ ζηλωτὸς, καὶ θαυμαστὸς. ἐπὶ μακαρίοις πράγμασι δηλονότι, ἢ ἀνδράσιν, οἴχεται δηλονότι. νέμεσις εἷλεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν θεῶν. καὶ ἡ ἐν τοῖς πολίταις ἐχθρὰ καὶ δυσμενὴς ψῆφος. καὶ κρίσις ἡ φονική. Ξιφηρεῖς, συγγνὸν καὶ ὥσπερ ἐστεγασμένον τοῖς κακοῖς. ἐν ἐνίοις δὲ οὐ φέρονται οἱ τρεῖς στίχοι οὗτοι. πῶς γὰρ οὐκ ἔμελλε στενάζειν οὕτω δυστυχῶς ἔχουσα.

Αἱματηρὸν ἄταν.) ἀντὶ τοῦ καταξιοῦσα ἑαυτῆς τὰς παρειὰς τοῖς ὄνυξι. ὅπερ ἐστὶ δι' αἵματος βλάβη. τὸ τιθεῖσα δὲ κατὰ κοινοῦ καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. καὶ ἐπὶ τῶν παρειῶν. Νερτέρων περσέφασσα.) περσέφασσα καλεῖται ἡ κόρη. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὴν μητέρα βούλεται δηλοῦν. πῶς γὰρ ἡ παῖς καλλίπαις. ἡ γὰρ περσε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

φασα θυγάτηρ ταύτης. γράφεται δὲ καὶ καλλίπαις, καὶ καλὴ παῖς. αὐτὴ οὖσα ἡ κόρη. οὕτω βέλτιον. αὐτῇ γὰρ ἐκληρώθη τὸν θρῆνον. τοῖς γὰρ θρηνοῦσιν ἐγγίνεται ἡ τὸν ἴακχον κυνήσασα ἡ καλὴ παῖς. Ἰστέον ὅτι τῆς κόρης ἤγουν τῆς περσεφόνης ἁρπαχθείσης ὑπὸ πλούτωνος, ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ δηὼ, νήσεις περιήρχετο. ζητοῦσα αὐτήν. καὶ δὴ περιερχομένη καὶ ζητοῦσα αὐτὴν, ὑπεδέχθη ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ ἱπποθόοντος ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ μετανείρας. ἡ δὲ μετάνειρα παρέθηκεν αὐτῇ τράπεζαν. καὶ ἐκέρασεν αὐτῇ οἶνον. ἡ δὲ θεὸς οὐκ ἐδέξατο. λέγουσα μὴ θέμις εἶναι πιεῖν αὐτῇ οἶνον, ἐν τῇ λύπῃ τῆς θυγατρός. ἀλφίτων δὲ κυκεῶνα ἐκέλευσεν αὐτῇ κατασκευάσαι. ὃν δεξαμένη ἔπιεν. ἰάμβη δέ τις δούλη τῆς μετανείρας, ἀθυμοῦσαν τὴν θεὰν ὁρῶσα, γελοιώδεις λόγους καὶ σκώμματά τινα ἔλεγε. πρὸς τὸ γελάσαι τὴν θεόν. ἦσαν δὲ τὰ ῥήματα ἅπερ αὐτὴ πρῶτον εἶπεν, ἰαμβικῷ μέτρῳ ἑρμηνευθέντα. Ἰάμβη δὲ θυγάτηρ ἠχοῦς καὶ τοῦ πανός. θρᾷσσα τὸ γένος. Ἰαχείτω δὲ γᾶ κυκλωπία.) θρηνείτω τὰ πήματα τῶν ἀτρειδῶν οἴκων ἡ ἀπὸ τοῦ κύκλωπος γῆ. ἤτοι αἱ μυκῆναι. ἢ τὸ ἄργος. Κυκλωπία.) κύκλωπες θρακικὸν ἔθνος ἀπὸ κύκλωπος βασιλέως οὕτως ὀνομαζόμενοι. οὗτοι πολέμῳ ἐξαναστάντες τῆς ἰδίας, ἄλλοι ἄλλως ᾤκισαν. πλείους δὲ αὐτῶν ἐν τῇ κουρῆτιδι. ἦσαν δὲ ἄριστοι τεχνῖται. ἄβαντος δὲ τοῦ βασιλέως τῶν ἀργείων υἱοὶ ἦσαν ἐξ. ἀγλαΐας. προῖτος. καὶ ἀκρίσιος. οὗτοι μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς ἐστασίασαν περὶ τῆς τυραννίδος. φησὶ δὲ ὅτι ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ, πρῶτοι ξυλίνας ἀσπίσιν ἐχρήσαντο ἀργεῖοι. καὶ νικήσαντος ἀκρισίου συνέβησαν. ὥστε πλωτῆς γενομένης τῆς θαλάσ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

στης ἀπαλλάττεσθαι τὸν προῖτον. χειμάζοντι δὲ αὐτῷ ἐκεῖ-
σε, φίλοι γίνονται ἀργεῖοι. καὶ συμμαχία αὐτῷ ἐκ λυ-
κίας ἔρχεται, καὶ τῆς κουρήτιδος. ὡς δὲ λοιπὸν ἔαρ ἐ-
γένετο δεδιότες ἀργεῖοι τὴν ἐπείσακτον συμμαχίαν
τοῦ προίτου, συντίθενται. ὥστε ἀκρίσιον μὲν ἄρχειν ἄρ-
γους. προῖτον δὲ, τίρυνθος. κἀπειδὴ ὕποπτα ἦν τὰ τοῦ
βασιλέως, τειχίζουσι τὰς πόλεις, τῶν ἐκ τῆς κουρήτιδος
κυκλώπων τειχισάντων αὐτάς. λέγει δὲ τὰς μυκήνας
πλησίον δὲ αὗται τοῦ ἄργους. κύκλωπες δὲ οἱ ἐγχειρο-
γάστορες· οἳ περιετείχισαν τὰς μυκήνας. οὓς ἡ ἱστορία φη-
σὶ τὸν κεραυνὸν τῷ διῒ κατασκευάσαι. Τῶν ἀτρει-
δῶν.) διὰ τὰ πήματα τῶν ἀτρειδῶν ἐλεεινοί φησὶ καὶ
οἰκτροὶ τὴν τύχην ἡμεῖς μέλλοντες θανεῖσθαι, πάλαι
τῶν ἐν ἑλλάδι ποτὲ διαπρεψάντων κατὰ τὴν βασιλεί-
αν. Κούριμον.) κουρευτικόν. Ελεος ὅδ' οἴχεται.
ὑπὲρ ἡμῶν ἔλεος ἥξει τῶν θανουμένων. Βέβηκεν.)
παρῴχετο. Οἴχεται.) παρῆλθε. Ζηλωτός ποτ'
οἶκος.) καὶ ὁ οἶκος ὁ ὤν ποτε ζηλωτὸς ἐν μακαρίοις,
νέμεσις αὐτὸν εἷλε θεία. καὶ ἡ ἐν τοῖς πολίταις δυσμε-
νὴς φονία ψῆφος. ἀφ' ἑτέρας δὲ πτώσεως ἀρξάμενος.
ὥσπερ ἐκ μεταμελείας ἐφ' ἑτέραν πτῶσιν ἀποδίδωσι
τὴν σύνταξιν. συνήθης δὲ οὗτος ὁ σχηματισμὸς καὶ τῷ πε-
ζῷ λόγῳ. ὡς παρὰ φιλοστράτῳ. φαρέτραι μὲν οὖν χρυ-
σόπαστοι καὶ χρυσαῖ. καὶ τὰ ἐν αὐταῖς βέλη. γυμνὴ
τούτων ἡ ἀγέλη πᾶσα. οὕτω χρὴ γράφειν καὶ τὰ πα-
ρόντα κῶλα. ἵν' εἴη πρὸς τὰ μέτρα ὀρθά. οὕτω δὲ χρή,
καὶ ὁ οἶκος ὁ πάλαι διὰ τὰς εὐδαιμονίας ζηλωτὸς ὤν,
βέβηκε. καὶ οἴχεται. καὶ τὸν ἄλλον στίχον πολύστονά τε
δὴ καὶ πολύπονα. ἵν' εἴη ἴαμβος ὡς ὁ τῆς στροφῆς ἐλλι-
πὴς γὰρ ἦν. διὸ καὶ διορθώθη παρ' ἡμῶν. καὶ οἱ μαι ὡς κα

λῶς. Ζηλωτός.) ἐπίφθονος. Φθόνος νιν εἷλε.) ὀργὴ αὐτὸν κατέλαβε· καὶ ἡ ἐχθρὰ φονικὴ καταδίκη τῶν πολιτῶν. Ἰὼ πανδάκρυτ᾽ ἐφαμέρων. ὦ πολύπονα τῶν ἀνθρώπων ἔθνη· καὶ ὑπὸ πάντων ἄξια θρηνεῖσθαι.

Ἰὼ ἰώ.) ὦ πλήθη τῶν ἀνθρώπων πολυστένακτα, βλέπετε πῶς ἡ τύχη ἔρχεται παρὰ προσδοκίαν. ἕτερα δὲ πήματα ἑτέροις πήμασιν, ἀμείβεται καὶ κατὰ διαδοχὴν ἔρχεται ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ. πᾶσα δὲ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἀστάθμητος καὶ ἄτακτος. Μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ.) μετὰ τὴν κατὰ σχέσιν στροφήν, ἑτέραν τίθησιν ἀπολελυμένην στροφήν. μονόστροφα καὶ συστηματικὰ κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους· καὶ μετρικὰ ἄτακτα. τὰ κῶλα πάντα λζ. τὸ α, περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ β΄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρόν. τὸ γ΄, τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς εὐριπίδειον. τὸ δ΄, ἐπιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ΄ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος κατὰ συνίζησιν καὶ ἰάμβου. τὸ ε ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου α. παίωνος δ΄. ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ΄, ὅμοιον τῷ β΄. τὸ η, ὅμοιον ἐκ χορείων δι᾽ ὅλου. τὸ θ΄, ἰαμβικὴ βάσις. τὸ ι, τροχαϊκὸν ἰθυφαλικόν. τὸ ια, ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως· καὶ ἰαμβικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου. εἰ δὲ βούλει, χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐκ σπονδείου, διιάμβου· καὶ σπονδείου αὖθις. τὸ ιβ΄, ὅμοιον τῷ β΄. τὸ ιγ΄, ὅμοιον ἑφθημιμερές, τοῦ β΄ ποδὸς χορείου. τὸ ιδ΄, ἰωνικὸν τρίμετρον. βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάττονος διιάμβου· καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιάφορον. τὸ ιε. ὅμοιον τῷ ιγ. καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ ιϛ, ἀσυνάρτητον ἐκ δύο τροχαϊκῶν ἑφθημιμερῶν. εἰ δὲ βούλει, ἐξ ἰθυφα

χικῶν καὶ ἰαμβικῆς βάσεως. τὸ ιζ´, τροχαϊκὸν πενθη-
μιμερὲς. τὸ ιη´, ἰωνικὸν. δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ
παίωνος α´ ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ τροχαϊ-
κῆς συζυγίας. ἤτοι ἐπιτρίτου β´. εἰ δὲ βούλει. ἰαμβι-
κὸν ἐφθημιμερὲς. τοῦ α´ ποδὸς δακτύλου. τὸ ιθ´, ὅμοι-
ον τῷ β´. τὸ κ´ ὅμοιον τῷ γ´. τὸ κα´, ἴαμβος τρίμετρος.
τὸ κβ´, ὅμοιον τῷ ε´. τὸ κγ´, ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ η´.
τὸ κδ´, ὅμοιον ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ κε´, τρο-
χαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ α´ ποδὸς χο-
ρείου. ὃ καλεῖται στησιχόρειον. ἔχον τὸ πινδαρικὸν ἔθος
ἴαμβον δηλονότι τὸν τελευταῖον πόδα. τὸ κϛ´, ἰαμβι-
κὸν τρίμετρον. βραχυκατάληκτον, τοῦ α´ ποδὸς χο-
ρείου. τὸ κζ´, ὅμοιον καθαρὸν, ἰαμβικόν. τὸ κη´ ὅμοιον τῷ
κβ´, δακτυλικὸν τετράμετρον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν
μετρεῖται τὰ δακτυλικὰ, ὡς εἴρηται. τὸ λ´ ὅμοιον. τὸ
λα´ ἀναπαιστικὴ βάσις. εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν τρί-
μετρον. τὸ λα´, ὅμοιον. καταληκτικὸν. ἤτοι ἐφθημιμε-
ρές. τὸ λγ´, ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ λα´, εἰ καὶ ἀναπαι-
στικὴ βάσις ἐγράφη, ἀλλ᾽ οὐκ ἔστιν. ἔστι γὰρ ἀναπαιστι-
κὴ δίμετρος. ἀκατάληκτος. ὡσαύτως καὶ τὸ λγ´ δα-
κτυλικὸν τρίμετρον. τὸ λδ´, ὅμοιον. δίμετρον ἀκα-
τάληκτον. τοῦ α´ ποδὸς ἔχοντος συνίζησιν τῶν δύο βρα-
χέων, εἰς βραχὺ. ἵνα ἀνάπαιστος γένηται. τὸ λε´ ὅμοι-
ον καθαρὸν. τὸ λϛ´, ὅμοιον τῷ γ´. εὐριπίδειον. τὸ λζ´, ὅ-
μοιον κατὰ πάντα τῷ ιε´. οἷον βούλει μέτρον. ἐπὶ ταῖς
ἀποθέσεσι τῶν συστημάτων, παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέ-
λει, κορωνίς. Μόλοιμι.) ἀπέλθοιμι εἰς πέτραν τὴν
τεταμένην ἐν αἰωρήμασι. ἤτοι τὴν αἰωρουμένην καὶ κρε-
μαμένην μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς χθονός. λέγω τὴν
βῶλον τὴν ἁλύσεσι χρυσέαις, ἤτοι ἁλύσεων χρυσῶν
φερομένην ἐν συστροφαῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ὅπως ἐρ[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πῶς διηγήσωμαι τῷ γέροντι τῷ Ταντάλῳ. ὃς ἔτικτε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν δόμων ἐμοῦ. ἤτοι τὸν Πέλοπα καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ. οἳ κατεῖδον συμφοράς, ὅτε κατὰ τὸν ταχύτατον δρόμον τῶν ἵππων. τὸν γενόμενον τῇ διὰ τῶν ἵππων κινήσει, ὁ Πέλοψ ἀπὸ τοῦ δίφρου ἐποίησε τὸν φόνον τοῦ Μυρτίλου. κατὰ τὸ πέλαγος ῥίψας τὸν Μυρτίλον δηλονότι, πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν θαλασσίων σάλων τοῦ Γεραιστοῦ, τοῖς λευκοῖς διὰ τῶν κυμάτων, ἀφ᾽ ἧς αἰτίας ἦλθε τοῖς ἐμοῖς δόμοις ἀρά, πολλῶν στεναγμῶν αἰτία. ὁπότε ἐγένετο ἐν τοῖς ποιμνίοις Ἀτρέως τοῦ ἱπποτρόφου, τὸ τέρας τὸ ὀλέθριον τοῦ υἱοῦ τῆς Μαίας Ἑρμοῦ. λέγω τὸ λόχευμα καὶ ὁ τόκος τὸ χρυσόμαλλον ἀρνός. ὅθεν καὶ ἀφ᾽ ἧς αἰτίας ἡ ἔρις. καὶ τὸ ταχεινὸν ἅρμα τοῦ ἡλίου μετεποίησε, προσαρμόσασα ἀντὶ τοῦ μεθαρμόσασα καὶ μεταλλάξασα τὴν ὁδόν. ἤγουν τὴν πορείαν τοῦ οὐρανοῦ. τὴν πρὸς ἑσπέραν. ἤγουν τὴν πρὸς τὸ ἑσπέριον μέρος εἰς μονόπωλον ἠῶ. ἤτοι εἰς ἡμέραν ἑνὸς δρόμου ἵππων. τουτέστιν εἰς ἡμέραν μίαν. καὶ τὸν δρόμον τῆς ἑπταπόρου πλειάδος, ἤτοι τῆς ἑπτὰ πορείας ποιούσης. ἑπτὰ γὰρ ἀστέρες ἐστὶν ἡ πλειάς. καὶ ὁ εἷς ἀμυδρός. μεταβάλλει ἀντὶ τοῦ μετέβαλεν ὁ Ζεὺς εἰς ὁδὸν ἄλλην ἤγουν ἐκδύσεως πρὸς ἀνατολήν. καὶ ἀπὸ τῶν δὲ ἤτοι μετὰ ταῦτα, ἀμείβει ἀντὶ τοῦ διαδόχους ἐποίησεν ὁ Ζεὺς δηλονότι θανάτους θανάτων. καὶ τὰ ἐπώνυμα δεῖπνα τοῦ Θυέστου ἐπήγαγε δηλονότι. καὶ τὰ λέκτρα τῆς Ἀερόπης τῆς Κρήσσης τῆς δολίας ἐν δολίοις γάμοις. τὰ πανύστατα δὲ κακὰ δηλονότι ἦλθεν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν ἐμὸν πατέρα σὺν πολυπόνοις ἀνάγκαις τῶν δομάτων. Ἕτερα δ᾽ ἑτέροις.) ἀλλὰ ἐπ᾽ ἄλλοις καὶ διαδοχὴν ἐπέρχεται κακὰ τοῖς ἀνθρώποις.

Βροτῶν δ' ἀστάθμητος αἰών.) ὁ βίος δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀβέβαιος· ἄνισος· ἄστατος· ἄλλοι γὰρ ἄλλας ἔχουσι τύχας. Μόλοιμι.) τὸ ἑξῆς· μόλοιμι πρὸς τὴν πέτραν· καὶ τὴν βῶλον· τὴν τεταμένην ἐξ ὀλύμπου χθονὸς μέσον οὐρανοῦ ἁλύσεσι χρυσαῖς· καὶ φερομένην δίναισι· καὶ αἰωρήμασιν· ὁ δὲ λόγος, εἴθε παραγενοίμην εἰς τὴν μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ τεταμένην πέτραν· ἥτις αἰωρεῖται καὶ φέρεται μυρίαις στρεφομένη χρυσαῖς ἁλύσεσιν ἐξ οὐρανοῦ· ἵνα πρὸς τὸν τάνταλον ἐλθοῦσα, ἀποδυραίμην τὰ συμβάντα. Ἀναξαγόρου μαθητὴς γενόμενος ὁ εὐριπίδης, μύδρον λέγει τὸν ἥλιον· οὕτω γὰρ δοξάζει. μύδρον δὲ καλοῦσι τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον· πέτρον δὲ καὶ βῶλον κατὰ ταυτὸ εἴρηκεν· ἀλλ' ἡ μὲν ἱστορία λέγει τὸν τάνταλον ἀναπεταμέναις χερσὶ φέρειν τὸν οὐρανόν· νῦν δὲ ὁ εὐριπίδης ἰδίως τὸν ἥλιον ἐπηρτῆσθαι λέγει αὐτῷ διάπυρον ὄντα μύδρον· ὑφ' οὗ καὶ δειματοῦσθαι αὐτὸν ἀεί· ἀναξαγόρᾳ πειθόμενος μύδρον αὐτὸν εἶναι λέγοντι· τινὲς δὲ κυρίως ἀκούουσι βῶλον χρυσῆν ἐπηωρεῖσθαι τῇ κεφαλῇ τοῦ ταντάλου· ὑφίσταται δὲ ὁ εὐριπίδης τὴν ἠλέκτραν εὐχομένην ὅπως τῷ ταντάλῳ ἀποδύρηται τὰ συμβάντα τοῖς ἀπογόνοις αὐτοῦ. ὅμοιον τοῦτο τὸ ἐν πειρίθῳ· σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα· οὐ δὲ γὰρ διαφέρει ὑπὸ τῆς φύσεως εἰπὼν πάντα διαπεπλέχθαι· καὶ ὑπὸ ἁλύσεως ἐξηρτῆσθαι τοῦ λίθου. Ἄλλως. Διὰ τούτων παραδηλοῦται, ὅτι ὁ τάνταλος αὐτόθι ἐστὶ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ, αἴσθησιν ἔχων πάντων τῶν πεπραγμένων· εἰ δ' ἄρα τινὲς διαποροῦσι πῶς ἐξ ἁλύσεως προηρτημένος ποιεῖ κίνησιν ὁ ἥλιος, γινωσκέτωσαν, ὅτι τὰ φυσικὰ τοῖς μυθικοῖς καταμίγνυσιν ὁ εὐριπίδης. Μόλοιμι.) εἴθε παραγενοίμην.

Οἱ κατεῖδον ἅπας.) οἵ τινες φησὶν οἱ ἐμοὶ προπάτο-
ρες. λέγει δὲ ἀτρέα. καὶ θυέστην. καὶ ἀγαμέμνονα, αὐτό-
πται καὶ θεαταὶ γεγόνασι πολλῶν κακῶν. ἐξ οὗ ὁ πέλοψ
κατὰ τὸ αὐτοῦ πτηνόν. ὅ ἐστι ταχύπτερον ἅρμα ἔχων, τὸν
μυρτίλον ἐξεδίφρευσε. τουτέστιν ἀπὸ τοῦ δίφρου ἐξέρ-
ριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. τὴν δὲ ἱστορίαν ταύτην ἤδη προει-
θέμεθα. ὅτι πέλοψ ὁ ταντάλου συνεργήσαντος τοῦ μυρ-
τίλου. καὶ τὴν παρὰ θάλασσαν ἐλαύνων, ἀπωθήσατο
αὐτὸν κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν τόπον τῆς θαλάσσης. ἔνθα γεραι-
στός ἐστιν ἀκρωτήριον τῆς εὐβοίας. ὅθεν τὸ πέλαγος ἐ-
κεῖνο τῆς εὐβοίας τὴν ἐπωνυμίαν εἴληφεν. Πέλοψ
ὅτε.) προτακτέον τοῦ λόγου τὸ ὁπότε. τουτέστι καὶ κατεῖ-
δον οἱ ἐμοὶ προπάτορες ἅπας ἐν δόμοις, ἐξ οὗ πέλοψ
ἐξεδίφρευσεν εἰς θάλασσαν τὸν μυρτίλον. ἔνθεν καὶ μυρ-
τῷον ἀπὸ μυρτίλου τὸ πρὸς εὐβοίαν κέκληται. μηνί-
σαντος γὰρ ὁμοῦ τὸν τούτου πατέρα ὑποβαλεῖν τοῖς
ποιμνίοις χρυσόμαλλον ἄρνα. ἢ πολλῶν αἰτία κακῶν
αὐτοῖς γέγονε. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἑξῆς ἐπάγει.
ἐθέλει δὲ τὸν μυρτίλον, προσδοκήσας καὶ αὐτὸς ὁμοίως
ὑπ᾽ αὐτοῦ προδοθήσεσθαι. ἵνα μὴ ἐξείποι ὅτι αὐτὸς ἐνί-
κησε, καὶ οὐ πέλοψ. οἱ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν νίκην ὡς φίλον
συλλαβόμενος τὸν μυρτίλον, ἐξεδίφρευσε. ζηλοτυ-
πήσας εἰς ἱπποδάμειαν. Διεδίφρευσε.) ἀντὶ τοῦ
ἐξεδίφρευσεν. ἐξέρριψε τὸν μυρτίλον ὑπὸ τὸ ἀπολέσθαι.
νικῶν ἐμβαλὼν εἰς τὸν πόντον, ὅτε ἐφόνευσεν.
ραιστίας.) γεραιστὸς ἀκρωτήριον τῆς εὐβοίας. Λευ-
κοκύμοσι, τοῖς λευκοῖς κύμασιν. ἐπειδήπερ ῥηγνύμε-
να τῷ ἀκρωτηρίῳ, ἀφρώδη γίνεται. Αρματεύσας.)
ἐκ τοῦ ἅρματος βαλών. ὅμοιον δὲ τῷ διεδίφρευσε. ἤ ὅ-
περ δὲ λέγει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος. ἢ τοὺς αἰγια-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λους. Ὅθεν δημόσιον.) ὅτε ἐγένετο ποιμνίοις τέρας ὀλοὸν ἀτρέως ἱπποβότα. λόχευμα ἀρνὸς χρυσομάλλου μαιάδος τόκου. ὅθεν τουτέστι, διὰ τὸ φονευθῆναι τὸν μυρτίλον, συμφορὰ κατέλαβε τοὺς οἴκους. τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ἐξ ὧν ἐγένετο τέρας ἐν τοῖς ποιμνίοις τοῦ ἱπποτρόφου ἀτρέως τὸ ὀλέθριον. λέγω δὲ τὸν ἄρνα τὸν χρυσόμαλλον. ὃν ὁ μαιάδος τόκος ἑρμῆς ὑπέβαλεν.

λόχευμα ποιμνίοισι.) τὸ ἑξῆς, λόχευμα χρυσομάλλου ἀρνός.) περιφραστικῶς ὁ ἀρνός. λόχευμα.) ἀκολουθεῖν δοκεῖ τῷ τὴν ἀλκμαιωνίδα πεποιηκότι εἰς τὰ περὶ τὴν ἄρνα. ὡς καὶ διονύσιος ὁ κυκλογράφος φησί. φερεκύδης δὲ οὐ καθ' ἑρμοῦ μῆνιν φησὶ τὴν ἄρνα ὑποβληθῆναι. ὁ δὲ τὴν ἀλκμαιωνίδα γράψας, τὸν ποιμένα προσαγαγόντα τὸ ποίμνιον τῷ ἀτρεῖ ἀντιποκαλεῖ.

Τὸ χρυσόμαλλον.) ἑρμοῦ φησὶ τὰ ποίμνια. καθότι ὑπὸ ἑρμοῦ δέδοται τὰ ποίμνια αὐτῷ. ἑρμοῦ δὲ καὶ μιᾶς τῶν δαναοῦ θυγατέρων φαεθούσης ἐγένετο μυρτίλος. οἱ δὲ ἐκ κλυμένης αὐτὸν καὶ διὸς φασὶ γεγενῆσθαι. Ἄλλως.

Ὁπότε τὸν ἀρνειὸν ὑπέβαλε τοῦτον ἑρμῆς ὀργιζόμενος ἀτρεῖ. ἐπειδὴ ὁ πρόγονος αὐτοῦ πέλοψ, τὸν μυρτίλον υἱὸν αὐτοῦ, εἰς τὸ ἐξ αὐτοῦ κληθὲν μυρτῷον πέλαγος ἔρριψε συναγωνισάμενον αὐτῷ. καὶ ποιήσαντα ἀπὸ κηροῦ τοὺς τροχούς. ἤτοι τοὺς σφῆνας τῶν τροχῶν. ὁ δὲ ἀτρεὺς βουλόμενος δεῖξαι, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ἔφη δεῖξαι ὅτι χρυσόμαλλος ἀρνειὸς αὐτῷ ἐτέχθη. τούτου δὲ ὑπονοθεύσας τὴν γυναῖκα θυέστης, ἔκλεψε τὸν ἀρνειόν. μὴ δυνηθεὶς οὖν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν δεῖξαι ὁ ἀτρεὺς, ἔμελλεν ἀφαιρεῖσθαι τὴν βασιλείαν ἐκείνου τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὑποσχεθὲν δεικνύντος, εἰ μὴ ὥσπερ φιλόσοφος ἀπέδειξεν αὐτοὺς ἀσεβοῦντας, εἰ θυέστην βασιλέα ἕλοιντο. τεκμή-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νον δὲ τῆς βασιλείας τὸν ἥλιον· καὶ τὰς πλειάδας ἐκ
δύσεως εὑρίσκοντι· καὶ οὕτως ἐβασίλευσε· καὶ τὸν ἀ-
δελφὸν σφόδρα ἐτιμωρήσατο· τινὲς δὲ φασὶ τὸν δία
πρὸς χάριν ἀτρέως ποιῆσαι τὸν ἥλιον· καὶ τὰς πλειάδας
ἀνατεῖλαι ἐκ δύσεως· μεταστρέψαντα τὴν τάξιν ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ. Καὶ τοῦτο προεκτιθέμεθα οὕτως· Φιλονει-
κίας οὔσης αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας, παρελθὼν ὁ ἀ-
τρεὺς, ἐπηγγέλλετο δεῖξαι πρὸς τὸ βεβαιωθῆναι αὐτῷ
τὴν βασιλείαν, χρυσόμαλλον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ
ἄρνα· ἣν ὁ θυέστης λάθρα παρὰ τῆς ἀερόπης αἰτήσας εἴ-
ληφεν· ὅθεν ἀτρεὺς ὡς ἀπατήσας τοὺς ἕλληνας, ἐξε-
βλήθη τῆς ἀρχῆς· θυέστης δὲ ἐκράτησεν· ἀλλ᾽ ὕστερον πά-
λιν ὁ ἀτρεὺς, φιλονεικίᾳ τῇ πρὸς τοῦτον, προσελθὼν ἐ-
πηγγέλλετο δεῖξαι τὸν ἥλιον ἐκ δυσμῶν εἰς ἀνατολὰς
τὴν πορείαν ποιούμενον· καὶ τὴν πλειάδα ὁμοίως εἰς
ἀνατολὴν ὁρῶσαν· τοῦτο οὖν οὐ λέγει· ὅτι μετὰ τὸ φα-
νῆναι τὸν ἄρνα ἡ ἔρις τοῦ ἀτρέως πεποίηκεν ἐπιδει-
χθῆναι ἕλλησι τὸν ἥλιον τὴν ἐναντίαν πορευόμενον· καὶ
τὴν πλειάδα μηκέτι πρὸς δύσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀνατολάς·
πιθανῶς δὲ ὁ εὐριπίδης τὸν μῦθον προσήρμοσεν· ὁ γὰρ
φυσικὸς λόγος τὸν ἥλιον ἀποδείκνυσι τὴν ἐναντίαν πο-
ρείαν ἰόντα τῷ οὐρανῷ· φησὶ γὰρ ὅτι πρότερον ἐκ καρ-
κίνου εἰς διδύμους ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· ὥστε τὸν σω-
ματοειδῆ ἥλιον ἀπεστραφέναι πρὸς τὴν δύσιν τὸ πρό-
σωπον· νῦν δὲ διὰ τὴν τοῦ ἀτρέως καὶ θυέστου ἀδικίαν,
ἀποστραφέντα πρὸς ἀνατολὴν φέρεσθαι· ἔχοντα φαι-
νόμενον ἡμῖν τὸν νῶτον· διόπερ τὴν μὲν δύσιν αὐτῷ γε-
νέσθαι ἀνατολήν· τὴν δὲ ἀνατολὴν δύσιν· πιθανῶς δὲ
καὶ κατὰ τὰς πλειάδας εἴληπται· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζώ-
δια, πρώτην φαίνει τὴν κεφαλὴν κατὰ ἀνατολάς· ὁ δὲ

ταῦρος τὸ στῆθος προφαίνει καθὸ εἰσὶν αἱ πλειάδες. ὥς τι
ἀνεστραμμένην καὶ ταύτην τὴν ἀνατολὴν γίνεσθαι.
Ερις δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν ἔριν ἀτρέως τὴν πρὸς θυέστην.
Ιπποβότα.) ἵππους τρέφοντος. καὶ ἵπποις ἐπιβαίνοντος.
τος. Μονόπωλον ἐς ἀῶ.) εὐριπίδης μὲν ἐν ἵπποις ἐ
ποχεῖσθαι φησὶ τὴν ἡμέραν. καὶ τοῦτο δὲ εἶναι τὸν πή
γασον. ἄλλοι δὲ τὸν δίφρον. ἠὼς δέ ἐστιν ἡ πρὸ τῆς ἀνα
τολῆς ἡλίου λάμπουσα. ἔνιοι δὲ μονόπωλον οὐχὶ τὴν
ἕνα πῶλον ἔχουσαν φασίν. ἀλλ' ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ μιᾷ
ἣν ὁ ἀτρεὺς τοῦτο ἑωρακὼς κατὰ χάριν διός. διὰ ἡμέ
ρας μιᾶς τότε τὸν ἥλιον ἐκ δύσεως ἀνατεῖλαι, καὶ τὰς
πλειάδας. Μεθαρμόσασα.) μεταστρέψασα. Μονό
πωλον.) διὰ μιᾶς ἡμέρας. Επταπόρου.) ἐξ ἑπτὰ τῶν
ἀστέρων ἡ πλειάς. Μεταβάλλει.) ἀντὶ τοῦ μετέβαλλε.
Τῶν δέ τ' ἀμείβει.) ἀπὸ δὲ τούτων, ὅ ἐστιν ἐξῆς δὲ τού
των. ἀπὸ τοῦ ἀτρέως καὶ τοῦ θυέστου. κατὰ διαδοχὴν
θανάτους ἐπαλλήλους ἐπήγαγεν ὁ μαιάδος τόκος. καὶ
τὰ δεῖπνα τῶν τέκνων τοῦ θυέστου. ἐπώνυμα δὲ εἶπε
αὐτά. παρετυμολογῶν τὸν θυέστην. παρὰ τὴν θύσιν τῶν
τέκνων αὐτοῦ. Αλλως. Αμοιβὰς κατὰ διαδοχὴν θα
νάτων. ἐπήγαγε τῷ γένει ὁ ζεὺς. ἀντὶ τοῦ τῆς χάριτος
ἧς παρέσχετο. ἢ μᾶλλον ὁ ἑρμῆς. ἢ οὕτως. ἀντὶ τοῦ φό
νου τοῦ μυρτίλου, διαδοχαὶ φόνων ἐγένοντο. Λέκτρων
τε κρησσᾶς.) ἀνέστρεψε τὴν τάξιν τῆς ἱστορίας. Τ
πάνυσα.) λείπει κακά. Ηλυθε.) λείπει ἡ στυγνή. σὺν
πολυστόνοις ἀνάγκαις. Καὶ μὴν ὅδε σὸς σύγγονος ἕ
πει. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, κώλων
ναπαυσικῶν ἕξ. ὧν τὸ δ μονόμετρον. τὰ δὲ λοιπὰ δ
δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ ς καταληκτικόν. ἤτοι
φθημιμερὲς παροιμιακὸν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφο

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καὶ μὴν ὁ σὸς ἀδελφὸς οὗτος ἔρχεται κατακριθεὶς
τῇ ψήφῳ τοῦ θανάτου· τουτέστι καταδικασθεὶς ἀποθα/
νεῖν. ὁ πιστότατός τε πάντων πυλάδης ἔρχεται δηλο/
ότι. λέγω ὁ ἰσάδελφος ἀνήρ. κυβερνῶν τὸ νενοσηκὸς
σῶμα τοῦ ὀρέστου, παράσειρος καὶ συνεζευγμένος ἐν πο/
δὶ κηδοσύνῳ· ἤτοι ἐν πορείᾳ κηδεμονικῇ. Κατακυρω
θεὶς.) κατακριθεὶς. Ἰθύνων.) κυβερνῶν τὸ νοσερὸν σῶ
μα τοῦ ὀρέστου πορείᾳ κηδεμονικῇ· ἤγουν κατὰ πορείαν
κηδεμονικὴν παρασυνεζευγμένον. Ποδὶ κηδοσύνῳ
παράσειρος.) τῇ κηδεμοσύνῃ συνεζευγμένος. καὶ τὸ
νοσερὸν κῶλον τοῦ ὀρέστου ἰθύνων. κῶλα δὲ κυρίως λέ/
γει τὰς ἁρμονίας τῶν μελῶν. Οἳ ἐγώ.) καὶ αἱ ἑξῆς αὗ/
ται περίοδοι στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκα/
ταλήκτων στιχῶν. ὧν τελευταῖος, ἢ ζῆν ἅπασιν ἢ θανεῖν
ὀφείλεται. μετὰ δὲ τὸν λδ´. καὶ τὸν ρλϛ´ τμῆμα κώλου.
φοῦ. ὡς ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ
τέλει, κορωνίς. φοῦ. ἀθλία εἰμὶ ἐγώ. ὁρῶσα γάρ σε ὦ
ἀδελφὲ πρὸ τοῦ τύμβου, ἤτοι ἔμπροσθεν τοῦ τύμβου. ἢ
πρὸ τοῦ τύμβου ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ τυχεῖν σε τάφου, καὶ
πρότερον τῆς νερτέρου πυρᾶς, ἤτοι τῆς πρὸς τοὺς νερτέ
ρους πεμπούσης πυρκαϊᾶς, ἀνεστένω. Οἳ ἐγὼ λίαν
μάλιν.) λίαν ἐξέπεσον τῶν φρενῶν. ἰδοῦσα τοῖς ὀμ/
μασί σε θέαν τελευταίαν. Οἳ ἐγώ.) πλησιάζοντα.
καὶ ἐγγὺς ὄντα τοῦ τάφου. καὶ τοῦ θανάτου, ὁρῶσα, στε/
νάζω. ἢ οὕτως. πρὶν ἐν τῷ τάφῳ. καὶ ἐν τῇ πυρᾷ σε θεά
σομαι θρηνῶ. Οἳ ἐγὼ μάλ᾽ αὖθις.) οἴμοι καὶ πάλιν τῇ
θλίψει. Πανυστάτην πρόσοψιν.) ἐσχάτην θέαν. λέγει/
ται δὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῆς ὄψεως. Οὐ σῖγ᾽
ἀφεῖσα.) οὐ μετὰ σιγῆς καταλείψασα τοὺς γυναι/
κείους λόγους, ὑπομένεις τὰ κυρωθέντα, ἐλεεινά μὲν

ταῦτα· ἀλλ' ὅμως ἀναγκή ἐστιν ἡμᾶς ὑπομένειν τὰς πα-
ρούσας δυστυχίας. Καὶ πῶς.) καὶ πῶς σιωπήσω· ἐ-
πεὶ οὐκέτι μέτεστιν ἡμῖν τοῖς ἀθλίοις βλέπειν τὸ δὲ τὸ
φῶς τοῦ ἡλίου· ἐπεὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὁρᾶν οὐ μέτεστι
ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις. Σὺ μή μ' ἀποκτείνῃς.) αὐτόχει-
ρος ὁ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς χειρὸς θάνατος. Ω μέλεος σοῦ
ὦ τλήμων ὀρέστα, ἕνεκα τῆς σῆς ἡλικίας τῆς δυστυ-
χοῦς· καὶ χάριν τοῦ ἀώρου καὶ ἀκαίρου θανάτου. Ζῆν
ἐχρῆν σε.) τότε ἐχρῆν σε ζῆν ὅτε οὐδὲ ἔμελλε [illegible] ὀνομά-
ζει ἐξ ἀνάγκης κινήσεσθαι, τοῦτ' ἤδη [illegible] γινόμε-
νον, ὡς ἤδη γεγονὸς ἀποφαίνεται. [illegible] Νῦν σε
φησὶν ἐχρῆν ζῆν, ὅτε οὐκέτι σε ζῆν συγχωροῦσιν οἱ ἐκ-
πολῖται· ὀδυρομένη δέ.) τουτέστι διὰ τὴν ὑπόμνησιν τῶν
κακῶν εἰσάγουσά με εἰς δάκρυα. Πάντη γὰρ οἰκτρόν.)
οὐκ ἐκράτησε τοῦ διανοήματος· θέλει γὰρ εἰπεῖν· ὅτι
πᾶς ἀποθνήσκων οἰκτίζεται τὴν αὐτοῦ ψυχήν. Κύριον.)
κεκυρωμένον. Δεῖ δή βρόχους.) χρεὼν δέ ἐστιν ἢ ἀγχό-
νια καὶ ἀγχόνην ἀνάπτειν καὶ κρεμᾶν μετέωρον· ἢ ξί-
φος ἀκονᾶν χρὴ ἢ [illegible] διὰ χειρός. Σὺ νῦν μ' ἀδελφέ.)
σύ μου φησὶν αὐτόχειρ γενοῦ· ἵνα μή τις μετὰ ἀργεί-
ων ἐλθὼν, ὕβριν ταύτην προστρίψει καὶ ἐπιτριβέσθω τὸ
ἀγαμέμνονος γένος· ἢ οὕτως· ἵνα μή τις ἐνυβρίσῃ σε τὸν ἀ-
γαμέμνονος γόνον· γράφεται καὶ δόμον· οὕτω γὰρ καὶ καλ-
λίστρατος φησὶν ἀριστοφάνη γράφειν. Αλλως. Μὴ ἐνυ-
βρίσῃς σὺ τὸν ἀγαμέμνονος γόνον. Αλις τὸ μητρός.)
ἀρκούντως ἔχει ὁ φόνος τῆς μητρὸς, ὃν ἐφόνευσεν [illegible]
[illegible] ὑπ' ἐμοῦ· ἀλλὰ αὐτοχειρὶ θνήσκε· ἢ ὅτῳ τρόπῳ βού-
λει. Εσται τάδε.) γενήσεται ταῦτα· οὐκ [illegible] χρό-
νου τῆς σῆς σφαγῆς ἀπολειφθήσομαι, εἰ ὅλως ἔστι [illegible]
[illegible] τοῖς πέλας θάνατον βεβῶσι. Αλλως. Οὐκ ἂν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ολειφθήσομαι τοῦ σοῦ θανάτου. ὡς μετὰ σὲ τεθνήξ/
αι. ἀλλ᾽ ἅμα σοὶ) τοῦ παρόντος οἰχήσομαι χρόνου.
ὅπου. ἤγουν περιψη ματαίας ὠφελείας. εἰ τὸ περι/
βαλεῖν χέρα τοῖς πέλας βεβηκόσι θανάτῳ, ὑπάρχει
ἑρμηνείας ποιητικόν. Τί γὰρ αἰδοῦμαι πέλας.) ἤγουν
καὶ αὐτὸς περιβαλεῖν σὲ βούλομαι. Γαμήλια καμι/
α. Κέδρου τεχνάσματα.) τὰ ἐκ κέδρου κατασκευά/
ματα. ἐκ γὰρ κεδρίνου ξύλου εἰώθασι τὰς θήκας κα/
τασκευάζειν. Ηδιστ᾽ ἄν. δυσχεραντικώτατα εἴη ἂν ταῦ
τα εἰ οὕτω γένοιτο. ὁρᾷς δὲ δὴ νῦν ὅτι ἐστερήμεθα φί/
λων, ὥστε κοινωνεῖν ἡμᾶς ἀλλήλοις δηλονότι τοῦ τά/
φου. Επανισμεθα.) ἐστερήμεθα. Σπουδὴν ἔχων.) σ/
πουδάζων. Ο κακός,) ὁ κακότροπος. Επισκή/
πτροις.) ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. Μὴ σώζειν φίλους.) τὸ μὴ
ἐπιθυμεῖ. ὅτι ηὐλαβεῖτο. καὶ παρῃτεῖτο ἀντειπεῖν μὴ
σώζειν τοὺς φίλους. οἱ γὰρ γνήσιοι φίλοι. καὶ πρὸς τὸ
πλῆθος οὐ παραιτοῦνται κινδυνεύειν. ἢ τὸ πλῆθος ηὐλα/
βεῖτο πρὸς τὸ μὴ σώζειν τοὺς φίλους. ἐπεὶ οὖν εὐλαβεῖτο.
οὐ δ᾽ ὁμιλεῖ δεξιῶν.) ἤγουν οὐδὲ διάθεσιν καὶ γνώμην ἐ/
δεξιῶν. ὅτι οὐ ἐστιν ὀλίγον πρὸς τὸ διενεχθῆναι, καὶ ἀν/
τιτάξασθαι τοῖς ἐχθροῖς. ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῖς σκήπτροις ἔχων
τὴν ἐλπίδα, ἤγουν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ, ἣν ἤλπιζε κατέχειν
ἀποθανόντος τοῦ ὀρέστου, ηὐλαβεῖτο σώζειν τοὺς φίλους.
Αλλά γε σκεψώμεθα ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς δράσαντες
γυναῖκα καὶ ἀξιώτατα τοῦ ἀγαμέμνονος, ἀποθανούμε/
θα. Βραβεύς.) κυρίως ὁ ἀγωνοθέτης. Αποδείξω πό/
λει. ἤγουν τοῖς πολίταις ἀποδείξω τὴν εὐγένειαν.
Σὲ δὲ ὥστε δὲ πάλιν πρέπον ὅμοια ποιεῖν ἐμοί. Επί/
σχες.) καρτέρησον. Μομφὴν ἔχω.) ἀντὶ τοῦ μέμφο/
μαι σοι. εἰ ζῆν μ᾽ ἔθελεν σοῦ ἀποθανόντος ἤλπισας.

Τί γάρ·) τί γὰρ ἁρμόζει, ἀποθανεῖν σε μετ' ἐμοῦ; ἤγουν ἠρώτησάς με εἰ προσήκει με ἀποθανεῖν μετὰ σοῦ, κἀγὼ σε ἀντερωτήσω· τί δὲ προσήκει με ζῆν, τῆς σῆς φιλίας καὶ ἑταιρείας χωρίς. Οὐκ ἔκτανον·) οὐκ ἐφόνευσας τὴν σὴν μητέρα καθάπερ ἐγώ. Σὺν σοί γε·) οὐ πρὸς τὸ ῥηθὲν ἀπεκρίνατο Πυλάδης ὑπὸ ὀργῆς· θέλει γὰρ λέγειν ὅτι συνησέβησά σοι ἰδίως. ἢ ταῦτα ὁ Εὐριπίδης, τοῦ Πυλάδου ἔμπροσθεν εἰρηκότος ὅτι ἐκβέβληται ὑπὸ τοῦ πατρός. εἰ μὴ ἄρα αἰνίττεται ὅτι μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς δυνήσεται κατελθεῖν.

Απόδος·) σεαυτὸν ἀπάγε πρὸς τὸν πατέρα σου σώζων. Σοὶ μὲν γάρ·) σοὶ σαυτὸν σῶζε τῷ πατρί. οὐ γὰρ οὕτως ἔχεις τύχης ὡς ἐγώ· σοὶ γὰρ ἔξεστιν εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθεῖν. Τῆς δ' ἐσφάλης·) τῆς δὲ τῆς Ἠλέκτρας ἀπέτυχες, ἥν σοι ἐγγυησάμην τὴν σὴν φιλίαν τιμῶν· σὺ δὲ ἄλλο γύναιον λαβὼν τεκνοποίησον. ἐμοὶ γὰρ πρὸς σὲ συγγένεια οὐκέτι κινήσεται. Ἀλλ' ὦ ποθεινὸν) ὦ ποθεινὴ ὁμιλία ἐμοί· τουτέστι σύ, ὦ ποθεινῶς ὁμιλοῦν ἐγώ· συνήθως δὲ τοῦτο τιθέναι ἀντὶ προσώπων τὰ πράγματα· ὧν ἐστιν αἴτια τὰ πρόσωπα. οἷον ὦ ἀνάπαυσις ἐμή· καὶ ὦ ἄλγος ἐμόν· ἀντὶ τοῦ σὺ ἐφ' οὗ ἀναπαύομαι ἐγώ· καὶ σύ, ὃς ἄλγος ἐμοὶ προξενεῖς. Οἱ γὰρ θανόντες·) δέον οὕτως εἰπεῖν· οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητῶνται, τητώμεθα εἶπεν. ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν θανόντων ὅσον οὔπω ἔσεσθαι ἔμελλεν. Ὄνομα ὁμιλίας·) ὅτι ὁμιλίας τῆς φιλίας φησί. σημειωτέον ὅτι πρὸς τὸ ἐν Φοινίσσαις, ὁμιλίας χθονός. Ἔστι τοῦτο·) τὸ χαίρειν. Τητώμεθα·) στερούμεθα. Ἦ που·) ὄντως μακρὰν ἀπέχεις τοῦ ἐμοῦ σκοποῦ. Μηδ' αἷμά μου·) ὅ ἐστιν ἀποθανών, μὴ ἐνωθείη

στοιχείοις.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

στοιχείοις, ἐξ ὧν εἰμὶ. ἀλλὰ πλανοίμην εἰκῆ. ὑπ' οὐδενὸς
τῶν στοιχείων λαμβανόμενος. Ἄλλως. μήτε τὸ
σῶμά μου φησὶν ἀποθανόντος ἡ γῆ παραδέξαιτο. μή/
τε εἰς αἰθέρα ἡ ἐμὴ ψυχὴ χωρήσοι, εἴ σε προδοίην ταχυ/
πού τισι μὴ ἑνωθείην τοῖς στοιχείοις πλουτήσας. οἱ γὰρ
ἀποθνήσκοντές κατ' αὐτοὺς, εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύονται
ἐξ ὧν εἰσί. Ἄλλως. εἴθε μὴ προσδέξαιτό με τὰ στοι/
χεῖα ἀποθανόντα ὡς βδελυρὸν δηλονότι. καὶ ἀποτρό/
παιον, εἴ σε ἐγὼ ποτὲ ἐγκαταλιπὼν, ἐλευθερώσας τὸ
ἐμὸν μέρος δηλονότι. ἤγουν ἐμαυτὸν ἄφετον ποιήσας ἀ/
πολίποιμί σε. καὶ γὰρ συνεφόνευσά σοι τὴν μητέρα. καὶ
οὐκ ἀπαρνήσομαι. καὶ πάντα συνεβούλευσα. ὧν ἕνεκα
νῦν δίδως τιμωρίας. πρέπον οὖν ἐμοὶ σὺν σοὶ θανεῖν
καὶ τῇδε. ἐμὴν γὰρ αὐτὴν κρίνω γυναῖκα ἧς τινος τὴν
[illegible]οι τὴν ἐπῄνεσα. Τί γὰρ ἐρῶ καλὸν ποτέ.) τί γὰρ ἐ/
γὼ φησὶν ἀπολογήσασθαι εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελ/
θὼν, εἰ προδοίην σε δυστυχοῦντα. τότε φίλος ὢν ὅτε εὐ/
τύχεις. Γῆν δελφίδ' ἐλθών.) ὕαπος ὁ λυκόρας με
τὰ τὸν κατακλυσμὸν, βασιλεύων τῶν περὶ τὸν παρνασ/
σὸν, ὕαν πόλιν ἔκτισε, καὶ γήμας μελαίνειαν τὴν
δευκαλίωνος, ἐποίησε μελανίδα. ἐκ δὲ μελανίδος
δελφός. ὃς τὴν ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος παραλαβὼν.
γῆμε κασταλίαν. ἀφ' ἧς ἡ κρήνη τοὔνομα ἔχει. καὶ ἔσχε
κασάλιον καὶ φημίνον. ὃν φασὶ πρῶτον ἐξαμέτρῳ χρῆ/
σαι. πόλιν δὲ κτίσας ἀδελφὸς, δελφίδα ὠνόμασε.
μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ ἦρξε κασάλιος. οὗ υἱὸς οὐλα/
ριος. οὗ νούπος. ἐξ οὗ δελφοὶ πολεμοῦντές πρὸς τοὺς ὅ/
ρους, ἀναρχίαν εἵλοντο. καὶ τὸν ἀκρίσιον μετεπέμ/
ψαντο ἐξ ἀγροῦ. ὃς αὐτοῖς τὸν πόλεμον καλῶς διέθε/
το καὶ κατὰ ζῆλον τοῦ ἀμφικτυωνικοῦ συνεδρίου. ὅ

κατεστήσατο ἀμφικτύων ὁ δευκαλίωνος ἐν θερμοπύ-
λαις τῆς θετταλίας· ἕτερον ἐν δελφοῖς κατεστήσατο· καὶ
τὸ ἐν θερμοπύλαις ἀναλαβὼν τὰς συνόδους ἀντὶ μι-
ᾶς δύο πεποίηκε· καὶ νόμους ἔθετο καθ' οὓς ἔμελλον ἑκά-
στα διοικεῖν· ἀτέλειάν τε προεῖπεν ἐφ' ἑκατέραις ταῖς συ-
νόδοις· καὶ τὴν πρόνοιαν τοῦ ἱεροῦ· καὶ τῶν δελφῶν τῷ
συνεδρίῳ ἐπέτρεψε· μετὰ δέ τινας χρόνους, ὄρνυτος ὁ
σισύφου ἐλθὼν ἐκ τῆς ἀονίας αὐτόσε· καὶ πολεμοῦντας
εὑρὼν ὑαμπολίτας πρὸς ὀπουντίους λοκροὺς περὶ δα-
φνοῦντος· συμμαχήσας τε ἐνίκησεν· καὶ ἦρξεν αὐτῶν·
ἐγένοντο δ' αὐτῷ παῖδες, φῶκος· καὶ θόας· ἀλλ' ὁ μὲν θό-
ας ἅμα τῷ πατρὶ, εἰς κόρινθον ἀπῴκησε· φῶκος δὲ δε-
ξάμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ πατρὸς, φωκέας αὐτοὺς ὠνό-
μασεν. Οὐκ ἔστιν.) οὐχ οὕτω ποιήσω. Ἀλλὰ ταῦτα
μέν.) ἃ ἐστὶ δηλονότι ὑμῖν διὰ φροντίδος· τουτέστιν ὁ θά-
νατος, κἀμοὶ διὰ φροντίδος ἐστίν. Ἐπεὶ δὲ κατθα-
νούμεθα.) ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἐκρίθη ἀποθανεῖν ἡμᾶς, πρὸς
ἀλλήλους σκεψώμεθα· ὅπως ἂν τῷ μενελάῳ κακὸς προσ-
τριψώμεθα· ἵνα μὴ μόνοι δυστυχῶμεν ἡμεῖς. Ὦ φίλ-
τατ'.) εἴθε γὰρ τοῦτο ἰδὼν ἀποθάνοιμι. Πιθοῦ νῦν.)
πείθητι δή· καὶ τὴν σφαγὴν ἀναβαλοῦ. Μενῶ.)
προσκαρτερήσω· εἰ τὸν ἐχθρὸν κολάσω. Σῖγα νῦν.)
ὑφορᾶται τὰς τοῦ χοροῦ· ἐνόμιζε γὰρ αὐτὰς ἐχθρὰς εἶ-
ναι· τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ γὰρ· ἢ ἀντὶ τοῦ ὅτι. Πῶς οὐκ
ἕτοιμον.) τὸ ἑξῆς· εἰ γάρ φησι τοῦτο εὔκολον, καὶ ἕτοιμον
τὸ φονεῦσαι τὴν ἑλένην, καλῶς ἂν ἡμῖν ἔσται· ἀλλὰ π
ἐπ' ἐμοὶ ἕτοιμόν ἐστι· τὸ γὰρ ἕτοιμον καλόν ἐστιν. ὁ δὲ λό-
γος τοιοῦτός ἐστι· τὸ γὰρ ἑτοίμως καὶ εὐχερῶς τὴν ἑλένην
κατεργάσασθαι, καλόν ἐστιν, εἰ ὅλως δυνατὸν τοῦτο
πρᾶξαι· ἕτοιμος γὰρ εἰς τοῦτο εἰμὶ, εἰ μὴ καταληφθείη.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ ἀλλὰ τίνι τρόπῳ φησὶν ἀνέλωμεν. ἕτοιμος γάρ
ἡμι πρὸς τὸ σφάξαι. εἰ ἔστιν δυνατὲς τὸ κτεῖναι. τουτέ-
ιν εἰ μὴ καταληφθήσομαι. Αποσφραγίζεται.) σφρα-
ῖδας ἐπιτίθησιν. ὡς δὴ πάντα κληρονομήσας τὰ ἐμά.
ὰ μὲν φησὶ σφραγίζει τῶν ἡμετέρων. τὰ δὲ, ἀποσφρα-
ίζει. γράφεται καὶ ἀποσφαλίζεται. Ἀλλ᾽ οὐκέτι.) ἀ-
ποσφαλισθήσεται δηλονότι. Ἔχει γὰρ βαρβάρους
πάονας.) ἤγουν ἀκολούθους. καὶ δούλους. οὕτω φησὶν
ὑπερβαλλόντως ἐτρύφα ἐν τῇ βαρβάρων χώρᾳ, ὡς
ηδὲν ἡγεῖσθαι τὴν ἑλλάδα πρὸς τρυφήν. τρυφηλότε-
ι γὰρ τὸν βίον οἱ βάρβαροι διάγουσι. μείζων τε ἡ ἀσία
ἐς εὐρώπης. Τρέσαιμι.) δειλιάσαιμι. Οἵους ἐνό-
ρων.) οἵους εἰκὸς εἶναι ἐπιτηδείους εἰς τὴν τῶν ἐνό-
ρων, καὶ μύρων ὑπηρεσίαν. Τρυφὰς γὰρ ἥκει.) τρυ-
ὰς λέγει, οὓς ἐκ τροίας εὐνούχους. καὶ θεράποντας. ἤ-
γε. Ὡς θ᾽ ἑλλάς.) ὥστε ἡ ἑλλὰς ὅσον εἰς αὐτήν, μικρὸν
παρέχει κατοικητήριον. Οὐδὲν τὸ δοῦλον.) ἀσθε-
ς φησὶν οἱ δοῦλοι πρὸς τοὺς ἐλευθέρους μάχεσθαι διὰ
μὴ τολμᾶν. Καὶ μήν.) ὄντως τόδε πράξας ἐκδοῦ-
ρου θανεῖν οὐχ ὑποχωρῶ. Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐγὼ οὐχ ὑποχω-
τῷ θανεῖν δὶς σοί γε βοηθῶν. Τὸ πρᾶγμα δήλου.)
περὶ τοῦ φόνου τῆς ἑλένης πρᾶγμα δήλωσον. καὶ ἐ-
ποίῳ τρόπῳ ταύτην μέλλομεν ἀναιρεῖν. Εἴσιμεν.)
ἐλθῶμεν εἰς τοὺς δόμους. ὡς ἀποθανούμενοι. Ἔχω.)
ὅσον λέγεις. τὰ λοιπὰ δὲ οὐ νοῶ. Γόους,) θρή-
ς πρὸς αὐτὴν ἐπιθήσομεν. δι᾽ ἃ ἡμεῖς πανθάνομεν ἤ-
ν ποιήσομεν τὰ ἡμέτερα δυστυχήματα πρὸς αὐτὴν
νον. Ὥστε δακρῦσαι, οὕτω φησὶ περιπαθῶς δακρύ-
ειν, ὥστε αὐτὴν εἰς οἶκτον κινῆσαι. ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ θανά-
ι κάθερα χαίρουσαν. Καὶ νῷν παρέσαι. καὶ γὰρ

ἡμεῖς οἰκτιζόμεθα μὲν, χαίρομεν δὲ, ὡς μέλλοντες αὐτὴν
φονεύειν. τὸ οὖν τότε, ἢ ὅτε εἰσερχόμεθα. ἢ ὅτε φονεύσο-
μεν αὐτήν. Ἄλλως. καὶ ἡμῖν τοῖς δυσὶ τοῦτο φη-
σὶν ἔσται τὸ δεῖν μὲν δακρύειν. χαίρειν δὲ τῇ διανοίᾳ.
καὶ ἡμῖν γενήσεται, ἅπερ ἐκείνῃ τότε. ἡνίκα εἰσελθόν-
τες πρὸς αὐτὴν ἱκετεύομεν. ὡς γὰρ ἐκείνη ἡμῶν ὀδυρο-
μένων, προσποιήσεται μὲν δακρύειν, χαιρήσεται δὲ κα-
τὰ ψυχὴν, οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτῆς ἱκετευούσης, προσποιη-
σόμεθα λυπεῖσθαι. ἔνδον χαίροντες ἐπὶ τὸ μέλλειν αὐ-
τὴν ἀναιρεῖν. Ἄλλως. καὶ ἡμῖν τό τε ταῦτα παρέ-
σται ἅπερ κείνῃ. ἤγουν τὸ ἔξωθεν δακρύειν. ἔκποθεν δὲ
χαρὰν ἔχει τῇ ἐλπίδι τῆς διαχειρήσεως αὐτῆς. Πρό-
σθεν δ' ὀπαδῶν.) καὶ πῶς φησιν ἀναιρήσομεν αὐτὴν
ἔμπροσθεν τῶν δούλων. Τίς ὄλεθρος.) ὥσπερ τὸ τα-
χὺς λέγεται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ταχέως, οὕτως ἐνταῦθα
τὸ τίς, ἀντὶ τοῦ κατά τινα τρόπον. ἐπιρρηματικῶς. Ἐκ-
κλείσομεν.) ἀποσφαλίσομεν αὐτοὺς, ἄλλον εἰς ἄλλην
στέγην. Καὶ τόν γε.) καὶ τὸν μὴ σιγῶντα. ἀλλ' ἐμφαί-
νοντα τὴν βουλὴν, ἀποκτείνειν πρέπει. Εἶτ' αὐτό.) εἶτα
αὐτὸ τὸ ἔργον καὶ τὸ πρᾶγμα δηλοῖ ὅπου χρεὼν καὶ ἀ-
ναγκαῖον τείνειν. ἤτοι ἀφορᾶν καὶ πορεύεσθαι εἰς τὸ φονεύ-
ειν τὴν Ἑλένην. μανθάνω καὶ νοῶ τὸ σύμβολον καὶ τὸ ση-
μεῖον. Εἶτ' αὐτό.) φανεροῖ τὸ ἔργον ὅπου ἀφορᾶν
πρέπον. Ἑλένην ἀποκτείνειν.) καταλαμβάνω τὸ
συμφώνημα. Μανθάνω.) νοῶ φησιν ἔγνων πῶς
δεῖ φονεύειν τὴν Ἑλένην. Ἔγνως; ἤτοι ἐγνώρισας ὃ λέ-
γω. ἄκουσον δὲ καὶ πῶς καλῶς βουλεύομαι. εἰ μὲν γὰρ
εἰς γυναῖκα σώφρονα μεθίεμεν καὶ ἐκινοῦμεν τὸ ξί-
φος, ἦν ἂν ὁ φόνος δυσκλεὴς καὶ ἄδοξος. νῦν δὲ δώσει δί-
κην ἡ Ἑλένη δηλονότι, ἀντὶ τοῦ τιμωρηθήσεται ὑπὲρ πά-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

των τῶν ἐν τῇ ἑλλάδι ἀνθρώπων· ὧν τοὺς πατέρας ἀ/
πέκτεινεν· καὶ τέκνα· καὶ γυναῖκας ἐστερημένας ἀνδρῶν
ἐποίησεν· εὐχὴ δὲ ἔσαι· πῦρ τε· καὶ θυσίας ποιήσου/
σι τοῖς θεοῖς· σοί τε καὶ ἐμοὶ εὐχόμενοι πολλὰ καὶ ἀγα
θὰ· ὥστε τυχεῖν αὐτῶν δηλονότι· ὅτι ἐποιήσαμεν φόνον
κακῆς γυναικὸς τῆς ἑλένης δηλονότι· μητροφόντης δὲ
οὐκ ὀνομάζῃ ταύτην κτανὼν· ἀλλὰ ἀπολιπὼν τοῦτο τὸ
καλεῖσθαι μητροφόντης, πεσῇ ἐπὶ τὸ κρεῖττον· λεγόμενος
φονεὺς τῆς πολυκτόνου ἑλένης, ἤτοι τῆς αἰτίας φόνου
πολλοῖς γενομένης· οὐ πρέπει τὸν μενέλαον μὲν εὐτυ/
χεῖν, τὸν δὲ σὸν πατέρα καὶ ἐμὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν θανεῖν·
τὴν μητέρα τε· ἐῶ τοῦτο οὐ· γὰρ λέγειν εὐπρεπές· ἔχειν
δὲ τοὺς σοὺς δόμους, λαβόντα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, διὰ
τὴν ἀνδρείαν τοῦ ἀγαμέμνονος· εἴθε γὰρ μηκέτι ζώην εἰ
μὴ κατ᾽ ἐκείνης λήψομαι μέλαν φάσγανον· ἤτοι θανά/
του ποιητικόν· Μετῆμεν·) ἐνεβάλομεν· Ὑπὲρ
πάσης ἑλλάδος·) ὑπὲρ ἁπάντων ἑλλήνων δώσει τιμω/
ρίαν· Νύμφας·) καὶ τὰς νέας ἐποίησεν συνευνέ/
των ἐστερημένας· Ὀλολυγμὸς ἔσαι·) ἀντὶ τοῦ χαρὰ
γενήσεται· καὶ εὐχή· ὅμηρος· αἱ δ᾽ ὀλολυγῇ πᾶσαι·
Πῦρ τ᾽ ἀνάψουσι·) ἀντὶ τοῦ καὶ θεοῖς θυσίαν ποιήσου
σι· Κεδν᾽ ἀρώμεναι·) συνετά· νῦν δὲ τὰ ἀγαθά· εὐ/
χόμενοι ἡμᾶς τυχεῖν πολλῶν ἀγαθῶν· διότι ἐποίησα/
μεν φόνον κακῆς γυναικός· ὁ μητροφόντης τὸ τοῦ μη/
τροφόντου ὄνομα φυγὼν, εἰς τὸ βέλτιον ὄνομα ἔρχῃ· ἑ/
λένης φονεὺς λεγόμενος τῆς πολυκτόνου· Μητέρα τ᾽ ἐῶ·)
τὴν μητέρα ἀφίημι· οὐ γὰρ ἀκόλουθον ὑπομιμνήσκειν σε
τοῦ φόνου τῆς μητρός· Δι᾽ ἀγαμέμνονος δόρυ·) διὰ
τὴν συμμαχίαν τοῦ ἀγαμέμνονος ἀπολαβόντα τὴν ἑλέ
νην οὐ δεῖ αὐτὸν πρὸς τούτοις ἔχειν τοὺς σοὺς δόμους·

Μὴ γάρ.) εἴθε μηκέτι ζώην εἰ μὴ ἑλκύσω κατ' ἐκείνης
τὸ ξίφος. Ἢν δ' οὖν.) ἢν δὲ μὴ ἐγκρατεῖς γενώμεθα
τοῦ φόνου τῆς ἑλένης, καύσαντες τοὺς δόμους τούς δε
ἀποθανούμεθα. ἑνὸς γὰρ τοῖν δυοῖν οὐκ ἀποτυχόντες,
λάβοιμεν δόξαν. Ἄλλως. θατέρου εὐστοχήσαν
τες, ἢ φονεύσαντες αὐτὴν, ἢ καύσαντες τὸν οἶκον, δό
ξαν ἕξομεν. Πάσαις γυναιξί.) ἀξία στυγεῖσθαι ὑπὸ
πασῶν γυναικῶν, ἡ τοῦ τυνδάρεω παῖς. ἥτις κατῄσχυ
νε τὸ γένος ἑαυτῆς ἤτοι τοὺς συγγενεῖς. ἢ τὸ ἑαυτῆς γέ
νος. τουτέστι τὰς γυναῖκας. Φεῦ.) θαυμαστικόν. οὐκ
ἔστιν οὐδὲν κάλλιον ἀληθοῦς φίλου. οὐ πλοῦτος. οὐ βασι
λεία. Ἀλόγιστον δέ τι.) ἀσύνετον δέ ἐστι τὸ ἀνταλ
λάττειν τὸ πλῆθος αὐτὸ, τοῦ εὐγενοῦς φίλου. ἕνα φησὶ
ἄνδρα συνετὸν προκρίνειεν ἄν τις ἀλογίστου πλήθους
τῶν πολλῶν. Ἄλλως. ἀσύνετον καὶ μωρόν ἐστι, τὸ
ἀνταλλάττεσθαι ἀντὶ τοῦ γενναίου φίλου πλῆθος. ἤγουν
τὸ προτιμᾶν τὸ πλῆθος, ἀντὶ τοῦ γενναίου φίλου. οὐ γὰρ
τὸ πλῆθος θέλων δηλοῦν, ἀλόγιστον. ἀλλ' ὅτι ἀντάλλαγ
μα γινόμενον τὸ πλῆθος γενναίου φίλου. τουτέστιν ἀντὶ
γενναίου φίλου λαμβανόμενον, ὡς πλείονός τινος ἄξιον
ἀλόγιστον λαμβάνεται. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ ταχὺς παρα
γένου, ἀντὶ τοῦ ταχέως. Ἐξεῦρες.) ἐμηχανήσω.
Καὶ πλησίον.) καὶ ἀπὸ τῶν κινδύνων παρυπῆρχες
πλησίον ἐμοῦ. καὶ ἀρτίως συμβουλεύεις μοι ἐκδίκη
σιν τῶν πολεμίων. καὶ οὐ μακρὰν ὑπάρχεις. Ἐπαινέ
σε παύσομαι. ἐπειδὴ βάρος ἐστὶ καὶ τῷδε. ἤτοι ἐν τῷ
ἀεὶ ἐπαινεῖσθαι. ἐγὼ δὲ ὁμολογουμένως ἀποθνήσκω
δράσας τι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς, χρήζω θανεῖν. ὅπως ἀν
τανέλωμεν. καὶ ἀφανίσωμεν οἵτινες προὔδωκαν
ἐμέ. καὶ ὅπως θρηνῶσιν οἵτινες, καὶ ἐμὲ ἐποίησαν ἄ
θλιον. ἀγαμέμνονος παῖς ὑπάρχω. ὅστις ἀρχηγὸς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γίνετο τῶν ἑλλήνων ἄξιος κριθεὶς. οὐ τυραννικῶς. ἀλλ' οἱ/
μως ἰσχὺν καὶ ἐπικουρίαν ἔλαβεν ὑπὸ θεοῦ. ὃν πατέ/
ρα οὐ καταισχυνῶ. διὸ καὶ ἀνδρείως ἀποθανοῦμαι.
Τίσομαι.) τιμωρήσομαι. Ενὸς γάρ.) τοῦ μὴ φονευ/
θῆναι. Κτανοῦσι.) μὴ θανοῦσι. τοῦτο κατ' ἰδίαν λέ/
γει. λείπει δὲ τὸ γενέσθαι. κτανοῦσιν ἡμῖν ἑτέρους. οὐχ
ὑφ' ἑτέρων ἀναιρεθεῖσι. τουτέστιν εὐτυχήσομεν, εἰ κἂν ἕ/
να τῶν ἐχθρῶν ἀνέλωμεν. καὶ μὴ παρ' ἐκείνων ἡμεῖς ἀ/
ναιρεθείημεν. Εὔχομαι τάδε.) ἡμῖν γενέσθαι δη/
λονότι. Ο βούλομαι γάρ.) ὃ γὰρ νομίζω τερπνὸν, τοῦ/
το καὶ μόνον ὀνομάζων ἀδαπάνως εὐφραίνομαι. Αλλως.
ἐξ ὧν οὐδὲν βλαπτόμεθα, οὐδὲν κωλύει εὐφραίνειν ἑαυ/
τοὺς λόγῳ. τὸ ἡδὺ φησὶ καὶ εὐκτὸν ἡμῖν πρᾶγμα. τὸ
τινὰ τούτων λαβεῖν ὑποχείριον, οὐ βούλομαι διὰ στόμα/
τος μόνον προφέρειν. τουτέστι μέχρι λόγων ματαίων στῆ/
ναι. καὶ ἀζημίως ῥῖψαι τὴν ἐμαυτοῦ ψυχήν. τουτέστι μὴ
μετὰ τοῦ ζημιῶσαι τινὰ τῶν ἐχθρῶν. καὶ τιμωρήσασθαι.
Εγὼ κασίγνητε τοῦτο αὐτὸ φησὶ τὸ τινὰ λαβεῖν ὑπο/
χείριον τούτων, σωτηρίαν ἡμῖν τοῖς τρισὶ φέρειν νομί/
ζω. ἤτοι καὶ τὸ ἀναιρεθείσης τῆς ἑλένης ἐνεδρεῦσαι καὶ
τὴν ἑρμιόνην. ταῦτα δὲ ἑξῆς ἐπάγει. Λέγ' ὡς τὸ μέλ/
λειν.) εἰπὲ φησὶ πόθεν σχήσομεν τὴν σωτηρίαν. οἱ δὲ
...ἀρσὶ σωιετὴν τυγχάνουσαν ἀπ' ἀρχῆς. ἀλλὰ λέγε
φησὶν ἣν ἔχεις ἡμῖν σωτηρίαν πῶς πράξεις. Αλλως. τὰ
...μαθὲ, καὶ ἐν τῷ προσδοκᾶσθαι μόνον, ἔχει τινὰ τέρψιν.
εἰδότ' ἠρόμην.) σὲ τὸν γινώσκοντα ἠρώτησα. Υπο/
τίθης.) ὑποβάλλεις. Χοάς.) χοαὶ λέγονται αἱ τῶν
νεκρῶν. Καὶ δὴ τί μοι.) τίνος χάριν τοῦτο εἴρηκας. τί
τοῦτο εἶπας. ὅμοιον τῷ ὑποτίθης τινὰ ἐλπίδα. τίνα γὰρ
...σιν ἐλπίδα ἐκ τούτου μοι ὑποβάλλεις. ἐκ τοῦ λέγειν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὅτι ἐπορθώθη ἡ ἑρμιόνη πρὸς τὸν τῆς κλυταιμνήστρας τά-
φον. Συλλάβετε ὅμηρον.) ἐνέχυρον τῆς σωτηρίας ἡμῖν.

Πᾶν γὰρ ἓν φίλον.) ὡς εἰ ἔλεγεν. ἓν σῶμα. καὶ μία
ψυχὴ ἐσμέν. πᾶν γὰρ τὸ καθ' ἡμᾶς. ἕν φησι καὶ ταυτὸν
ἐστίν. Ἄλλως. τοῦτό φησιν ὡς εἰ τινὰ ἐξ ἡμῶν κα-
κώσει ἐν τοῖς τρισὶν ἡ βλάβη περιΐσταται. κοινὰ γὰρ
τὰ τῶν φίλων. ἕν φησι καὶ ταυτόν ἐστι πᾶν τὸ καθ' ἡμᾶς,
καὶ ὡς εἰπεῖν, ἓν σῶμα. καὶ μία ψυχή. Σπάσαντες
χεῖν.) ἀπογυμνώσαντες ἔχειν πρὸς αὐτῇ τῇ δέρῃ τῆς
παρθένου. Ἑλένης πτῶμα.) ἀντὶ τοῦ τὸ σῶμα. Μέ-
θες πεπᾶσθαι.) ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν. τουτέστι συγχώρει
τῷ πατρὶ τὴν ἑρμιόνην πρὸς ἀπόλαυσιν. καὶ ὄνησιν κτή-
σασθαι. ὅθεν καὶ τὸ πολυπάμμονος. ἐτυμολογεῖται δὲ
πατὴρ, παρὰ τὸ πεπᾶσθαι. καὶ ἀλλαχοῦ πολλῶν κατέ-
σθαι βούλομαι πατὴρ δόμων. ἀντὶ τοῦ δεσπότης.

Ἢν δ' ὀξυθύμου.) ἐὰν δὲ ἐν τῇ ὀργῇ πολὺς ἔλθῃ, καὶ
παρίδῃς σε ἀπολύμενον. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ κτεί-
σε, τότε καὶ σὺ τὴν παρθένον ἀπόκτεινον. Ἐπαλ. ξεν.
βοήθειαν. Εἴρηται λόγος.) πεπλήρωται. Ὦ πε-
φρένας.) ἁρμόζουσα μὲν ἀνδράσι διὰ τὰς φρένας
γυναιξὶ δὲ ὁμοία τὸ σῶμα. ἀντὶ τοῦ εὐπρεπὴς οὖσα
καὶ γυναικὸς φύσιν ἔχουσα. ὃ καὶ βέλτιον. Ἄλ-
λως. πρέπον. ἤγουν σῶφρον. καὶ ἁρμοζόμενον γυναι-
ξί. τὰς μὲν γὰρ ἀρετὰς καὶ ὁ πλάτων κοινὰς εἶναι φη-
πλεονεκτεῖν δὲ ἴσως τοὺς ἄρρενας. Ἢ ζῶν.) ἢ τῷ
ζῶν. τὸ γὰρ ζῶν, ἀντὶ τοῦ συζῶν, καὶ συνοικῶν. τὸ δὲ
ξιουμένη. οἷον κοσμουμένη. τιμωμένη. ἀνοίκεια ἐστὶ τοῦ
τοῦ προκειμένου ἀγῶνος. Εἰ γὰρ γένοιτο.) εἴτε τοῦτο
νοιτο. Τίνος χρόνου.) ἐν ποίῳ χρόνῳ. Ὥστ' ἀλλ' ἀ-
πας.) ὥστ' ἄλλα γε εἶπας κάλλιστα. εἰ τοῦτ' εὐτυχή

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

φασιν ἐλπίδα ἐκ τούτου μοι ὑποβάλλεις. ἐκ τοῦ λέγειν κεν, τὸ λαβεῖν τὴν ἑρμιόνην, δόξεις τ' ἄλλα καλῶς εἰρηκέναι. ἐὰν γὰρ τούτου μόνου ἐπιτύχωμεν, πάντα τἄλλα καλῶς εἴρηκας. Σκύμνον.) σκύμνος κυρίως τὸ τῶν λεόντων τέκνον. νῦν δὲ τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸ συντρέχει.) εἰς αὐτὸ φθάνει. αἴτι τοῦ φθάνει λοιπὸν ὁ χρόνος. καὶ ἐσύς ἐστι. Σὺ μέννων.) τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον. σὺ δὲ μένουσα ἔμπροσθεν τῶν δόμων, προσδέχου τὴν ἔλευσιν καὶ παρουσίαν τῆς παρθένου. καὶ ἥγουν εἰς δόμους. τουτέστιν ἢ διὰ λόγου σημήνασα βόητον μέλος. ὥστε ἔνδον ἡμᾶς ὄντας ἀκοῦσαι. ἢ τὰς θύρας κρούσασα. ὀρφναίας.) σκοτεινῆς. Επίκουρον. βοηθόν. Μολεῖν.) ἐλθεῖν. Του δὲ συλλήπτωρ.) τοῦ δὲ τοῦ ἔργου βοηθὸς γένου. Ικου.) ἐλθέ. Ω συγγένεια πατρός.) παρ' ὅσον ὁ στρόφιος ἀναξιβίαν ἔγημε τὴν ἀγαμέμνονος ἀδελφήν. ἐξ ἧς ἐγένετο πυλάδης ὥς φησι κράτης. ἢ ἐπεὶ ὁ στροφίου πατὴρ κρίσος, ἀτρέως θυγατέρα ἔγημε τὴν κυναξαγόραν. αἷμα δὲ οἱ παῖδες. γένος οἱ ἀδελφοί. συγγένεια οἱ γαμβροί. Εκτεινα μητέρα.) τὸ ἑξῆς ἔκτεινα μητέρα, σοὶ πάτερ ἀρήγων. Κἀγὼ δ' ἐπεκέλευσα.) καὶ ἐγὼ συνεργὸς ἦν τοῦ δὲ φόνου. καὶ ἠλευθέρωσα τῆς δουλείας. Ουκοῦν ὀνείδη.) οὐκοῦν ῥῦσαι ἡμᾶς. ὡς μέλλουν κλύειν τὰ δὲ τῶν ὀνείδεσιν, ἐὰν μὴ σωθῶμεν. ὅτι ἐπικουρήσασιν οὐκ ἐβοήθησας. Αλλως. Ονείδη τῶν ἑκουσίων τὰς ὑπομνήσεις. ὡς καὶ ὁ ποιητής. ἀλλ' ἤτοι ἐπεσιν ὀνείδισον. Δακρύοις κατασπένδωσε.) ἤγουν σπονδάς σοι διὰ δακρύων ποιῶ. οὐ γὰρ ἔχω ἀλλ' ὅτι. ἐγὼ δ' οἴκτοις.) ἐγὼ δὲ εὐχαῖς καὶ θρήνοις. Εξορμῶμεν. ἐξέλθωμεν. Ακοντίζουσι.) εἰ κατὰ γῆς ἄρχονται αἱ εὐχαὶ ἐπακούσει. Δίκη μία.) τιμωρία. Οφείλεται.) ἀπόκειται. χρέος ἔγκειται. Μυκηνίδες ὦ φί

λαι.) σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ἰαμβικῶν β. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Τί δέ μοι τὸ δὲ χρέος.) ἡ β αὕτη στροφή, κώλων ἐστὶ ε. τὸ α ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τῶν β πρώτων ποδῶν, χορείων. τὸ β παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου. τὸ γ ἰωνικὸν ἀκατάληκτον τρίμετρον ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ διϊάμβου διὰ τὴν ἀδιαφορίαν. τὸ δ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς τοῦ β καὶ γ ποδὸς ἀναπαίστου. εἰ δὲ βούλει προσοδιακὸν τρίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ε ὅμοιον ἀντεστραμμένον πρῶτον ἔχον τὸν χορίαμβον. εἰ δὲ βούλει δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. εἶτα παράγραφος καὶ β διπλαῖ. Τί δ' ἐμοὶ χρέος.) ἤγουν τίνα χρείαν καλεῖς ἐμὲ σαυτῇ. τουτέστι τί χρησιμεύσω σοι καλουμένη. Χωρεῖτε.) σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ἰαμβικῶν τριῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Δόχμια νῦν χόρας.) ἡ γ αὕτη στροφή, κώλων ἐστὶ ε. τὸ α καὶ β, παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου. τὸ γ ἰαμβικὸν καθαρὸν ἑφθημιμερές. τὸ δ ἀναπαιστικὴ βάσις. εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ε ὅμοιον τῷ α. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλαῖ. ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου ἐκτὸς γεγονυῖα. ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος ἐκτὸς γεγονυῖα. Ἐξελίσσετε νῦν. ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη, τῆς α στροφῆς. μυκωνίδες ὦ φίλαι. κώλων γάρ ἐστι καὶ αὐτὴ ε ἰσομέτρων ἐκείνοις. τὸ μέντοι α κῶλον, τετρασύλλαβον ἔχει τὸν κρητικόν. τὸ δὲ β οὐ καλῶς εἶχε. διὸ καὶ ἀπογέγραπται παρ' ἐμοῦ καὶ ἔχει νῦν ὀρθῶς. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Μυκωνίδες ὦ φίλαι.) πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ διαλέγεται. μυκωνίδας δὲ αὐτὰς καλεῖ

ργεῖας· ἐπὶ ὀλίγον ἀλλήλων ἀφεστήκασιν αἱ πόλεις·
ἄλλως· Ἰνάχῳ ἐκ μελίας ἐγένετο φορωνεύς· καὶ φη-
γεύς· τούτων ὁ φορωνεὺς ἄρξας τὸ νῦν ἄργος, φορωνι-
κὸν ἄστυ ἐκάλεσε· ἴσχει δὲ παῖδας ἐκ πειθοῦς· αἰγιαλέα·
ἀπὶν· εὐρώπην· νιόβην· φηγεὺς, πόλιν κτίζει φηγέας· καὶ
παῖδας ἴσχει σπάρτωνα· καὶ μέσσωνα· σπάρτωνος δὲ
παῖς μυκηνεύς· ὃς μυκήνας ἔκτισε· φορωνέως δὲ ἀπο
θανόντος· καὶ τῶν παίδων τῶν νιόβης διασκεδασθέν-
των, ἄργος ὁ νιόβης βασιλεύσας ὅλην τὴν ἐντὸς τοῦ
ἰσθμοῦ ἀργείαν· καὶ τὸ φορωνικὸν ἄστυ, ἄργος ἐκάλεσε·
Τὰ πρῶτα·) λείπει τὸ φέρουσαι· τουτέστιν αἱ τὰ πρῶ-
τα φέρεσθε κατὰ τὸ ἄργος· πελασγὸν δὲ ἀπὸ πελασ-
γοῦ τοῦ αὐτόθι βασιλεύσαντος· Παραμένει γάρ·)
πότνιαι καλεῖσθαι· Τὸν δ' ἀμαξήρη·) κατὰ τὴν λεω-
φόρον ὁδὸν τὴν δημοσίαν· αἱ δὲ εἰς ἄλλην ὁδόν· εἰς τὸ τῆ
ται τὸν οἶκον· Τί δέ με·) εἰς τί μοι τοῦτο τὸ πράγ-
μα προστάσσεις τὸ φρουρεῖν δηλαδὴ τὴν ὁδόν· Ἡλίου
βολάς· πρὸς ἀνατολήν· Πρὸς ἑσπέραν·) πρὸς τὴν δύ-
σιν· Ὃς πρὸς ἑσπέραν φέρει·) ἤτοι ἡνιοχεῖ τὸ δυτικόν·
τῆς ἑσπέρας ἐστίν· ἢ ὅτι τό τε εἰς ἑαυτοὺς περῶμεν· ἢ
τῆς ἠοῦς πέρας ἐστίν· ἢ ἑσωφέρα τις οὖσα· ἀπὸ τοῦ
ἔντας εἰς φέρειν· ἤτοι ἔσω φέρειν· καὶ ἡ σαπφὼ δὲ οὐ-
τὸν ἑσπέριον ἀστέρα ἔχει· τρόπον τινὰ ἐτυμολογοῦσα
ὄνομα· ἕσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινόλης ἐσκέ-
δασ' αὔως· Δόχμιαν νῦν κόρας·) οἷον περιφέρεσθε·
πλαγίαζε τὸ ὄμμα· καὶ φύλαττε· καὶ τὰ πλάγια τοῦ οἴ-
κου ἐπιτήρει· Ἑλίσσετε νῦν·) τὸ ἑξῆς· ἑλίσσετε οὖν βλέ-
φαρον διὰ βοστρύχων· καὶ κόραισι δίδοτε πάντα ὅ ἐστι
πάντα τόπον τῇ θέᾳ δίδοτε· καὶ σκοπεῖτε· διὰ τῶν βο
στρύχων δὲ, ἐπειδὴ κεκαρμένον ἔχουσι τὸν πλόκα-

μου μέχρι παρειῶν· ἢ ὡς πενθοῦσαι τὸν ὀρέστην· ἢ ὡς παρθένοι· ἐξ οὗ συνέβαινε τὰ πλάγια μὴ ὁρᾶν· Κόραισι·) κόρας φησὶ τὸ ἀπὸ τὰς κόρας βλέφαρον· κορόν γὰρ τὸ μέλαν· ἑλίσσετε καὶ κινεῖτε καὶ διὰ τῶν βοστρύχων αὐτὸ δίδοτε πανταχόσε· ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας καὶ τὰς ὄψεις ἀποτείνετε πανταχοῦ· ἵν' ἢ τὸ πάντη ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ· ἢ πάντα τόπον δίδοτε τὰς ὄψεσιν. Ο δέ τις·) φαντασθὲν τὸ ἡμιχόριον ἐρχόμενόν τινα· τοῦτο πρὸς τὴν ἠλέκτραν φησίν· ἀγρότης δὲ εἶπεν· ἐπεὶ δὴ ᾤετο μή τινα ἂν τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρῶν ἀφῖχθαι, ἀλλ' ἐξ ἀγροῦ τινὰ ποιμένα λέγω, ἢ συβώτην διά τινα χρείαν· τὸ δὲ τίς, ἀόριστόν ἐστιν· οἷον ἀγρότης τίς ὅδε ὁ λέγει δηλονότι, πολεῖται ἤγουν ἔρχεται· ἀπὸ τὸ σὸν μέλαθρον· Ἀπωλόμεσθ' ἄρα ὦ φίλαι αὐτίκα, εἰ τοὺς κεκρυμμένους ξιφήρεις θήρας· ἤγουν τὸν ὀρέστην καὶ τὸν πυλάδην δείξει καὶ μηνύσει τοῖς ἐχθροῖς. Ἄφοβος ἔχε· ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς δευτέρας ἐστὶ στροφῆς· ἧς ἡ ἀρχὴ τί δέ με τὸ δὲ χρέος· κώλων γάρ ἐστι καὶ αὕτη ἰσομέτρων ἐκείνῃ ε· ἀπὸ τῷ τέλει παράγραφος· Ἄφοβος ἔχε·) μὴ φοβοῦ· ἄφοβος ἔσο· Στίβος·) ἀρσενικῶς εἶπεν ὁ στίβος· κενός ἐστιν ὁ στίβος· οἷ σὺ δοκεῖς εἶναι κενὸν δηλονότι· Τὸ σὸν βέβαιον·) πρὸς τὸ ἄλλο ἡμιχόριον λέγει ἡ ἠλέκτρα· πῶς δὲ τὸ κατὰ σέ· ἆρ' ἔτι βέβαια μένει· Εἶτα δ' ἔρημα·) εἶτα πρὸς τὴν αὐλὴν μέρη ἀμεμονωμένα· Φέρε νῦν ἐν πύλαις·) ἡ ἀντιστροφὴ αὕτη τῆς τρίτης ἐστὶ στροφῆς· ἧς ἡ ἀρχὴ, δοχμία νῦν κόραι καὶ αὕτη γὰρ κώλων ἐστὶν ὁμοίων ἐκείνῃ ε· ἐν μέντοι ε κώλῳ, ἀντὶ ἰάμβου ἔχει σπονδεῖον· ἀδιάφοροι καὶ εἰσιν αἱ καταλήξεις τῶν κώλων· καὶ ὁ παρατέλευτος ποὺς ἔνθα γὰρ ἰαμβικὴ κεῖται συζυγία, ἐναλλάττουσι τι.

χρόνους. καὶ ἀντὶ διϊάμβου, ἐπιτιθέασιν ἐπίτριτον. ὃς
εἶται ἐκ σπονδείου καὶ ἰάμβου. ἢ ἐξ ἰάμβου καὶ σπον-
δείου. ἔστι δὲ ὅτε σύγκειται καὶ δισπονδείου. ἐπὶ τῷ τέλει
τῆς παρούσης ἀντιστροφῆς, παράγραφος. Φέρε νῦν.)
ἐν ἀκούωντοι τὸ οὖς τὸ ἐμὸν πρὸς τὰς πύλας παρα-
θὼς τε ἀκοῦσαι. Τί μέλλεθ' οἶκατ' οἶκον.) διατί ἀν-
αβάλλεσθε πρὸ τοῦ ἐπιστῆναι τινὰ σφάγια φοινίσσειν.
αὐτέστι τὴν ἑλένην φονεύειν. Ἀρείας τὸ κάλλος.) ἆρα
ς τὸ τῆς ἑλένης κάλλος βλέψαντες, οὐκ ἐχρήσαντο
τοῖς ξίφεσιν. οἷόν τι καὶ στησίχορος ὑπογράφει. περὶ τῶν
καταλεύειν αὐτῶν μελλόντων. φησὶ γὰρ ἅμα τὸ τὴν ὄψιν
τῆς ἰδεῖν αὐτούς, ἀφεῖναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν.
ἄλλως. Ἐὰν ᾖ ἐκκεκώφηται ἄνευ τοῦ ν, ἐστὶν ὁ λό-
γος. ἆρα μὴ καὶ τὰ ξίφη τῆς ἑλένης ἀγαθόντα τὸ
κάλλος, ἀνεπαίσθητα καὶ ἀνενέργητα γεγόνασιν. ἐὰν
ᾖ ἐκκεκώφηνται μετὰ τοῦ ν, ἐπὶ τῶν περὶ ὀρέστην ἀν-
ακτέον. ἆρα μὴ διὰ τὸ κάλλος τῆς ἑλένης ἀνεπαί-
σθητοι ἔμειναν καὶ εἴασαν τὰ ξίφη. ἐκκεκώφηνται. ὡς
δεδρακέκληνται. ἀριστοφάνης δὲ γράφει ἐκκεκώφων-
ται ξίφη. ὁ δὲ λόγος ἆρα μὴ καὶ τὰ ξίφη νενίκηται τῷ
κάλλει. καὶ διαμεμάλακται. ἐὰν δὲ ᾖ ἐκκεκόφωνται,
ἐπὶ τῶν περὶ ὀρέστην ἐκδεκτέον. ὅτι ἐκκεκώφωνται αὐτοὶ
ς τὸ κάλλος. καὶ εἴασαν τὰ ξίφη. Τάχα τις ἀρ-
γῶν.) τὰ ἑξῆς ταῦτα εἴδη, καλεῖται κυρίως ἀνομοιό-
στροφα, διὰ τὸ μὴ εἶναι κατὰ σχέσιν. ἔστι γοῦν τῆς παρ-
ούσης στροφῆς τὰ κῶλα δ. τὸ α παιωνικὸν ἡμιόλιον. ἐκ
παίωνος δ καὶ σπονδείου. τὸ β ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος
ἡμιόλιον. ἐξ ἰωνικοῦ καὶ σπονδείου. τὸ γ καὶ δ ὅμοια τῷ
πρώτῳ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Ποδὶ βοηδρό-
μῳ.) τῷ βοηθῷ. τῷ μετὰ βοῆς βοηθοῦντι. ἢ τῷ ἐν τῇ

βοηθέοντι· ἥκω ἐν τῇ μάχῃ· ἴσως φησί τις ἀπὸ τῶν ἀργείων μεθ' ὅπλων ὁρμήσας πρὸς τὰ μέλαθρα βοηθὸς παραγενήσεται. Σκέψασθε βέλτιον.) καὶ ἀκριβῶς σκοπήσατε· οὐ γὰρ χρεία γυναικῶν τοῦ καθέζεσθαι. Αμέβω κέλευθον.) ἡ στροφὴ αὕτη κώλων ἐστὶ β̄· τὸ ᾱ ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον· ἐξ ἀντισπάστου καὶ τροχαίου· τὸ β̄ ἰαμβικὸν καθαρὸν πενθημιμερές· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος· κατὰ περικοπὴν στίχοι ἰαμβικοὶ γ̄· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Ὦ δίος.) ἡ στροφὴ αὕτη κώλων ἐστὶ β̄. τὸ ᾱ δακτυλικὸν τετράμετρον· τὸ β̄ ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῆς διποδίας· καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Αμέβω κέλευθον.) διαβιβάζω τὸν ὀφθαλμὸν ἀκριβῶς πάντα περιβλεπομένη. Ἰὼ ἀργεῖοι ὄλλυμαι κακῶς.) ἑλένης ὁ θρῆνος ὡς ἔστι τεκμήρασθαι. Αἰνάδου.) διοικεῖς. Παρῶν.) ἐν τῇ πόλει ὤν. Καίνετε.) ἀποκτείνετε· ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω. Ἱέμενοι.) ἀντὶ τοῦ ἱέντες· ἁπλούστερον δὲ ὡς γυναικῶν εἶπον· οὐδεὶς γὰρ ξίφος ἀφίησι· καὶ βάλλει ἢ τὸ ἱέμενοι ἀντὶ τοῦ προθυμούμενοι. Καίνετε.) σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς κώλων η̄· τὸ ᾱ δακτυλικὸν· τετράμετρον καθαρόν· τὸ β̄ καὶ γ̄ καὶ τὸ δ̄ καὶ ε̄ ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· ἔχει δὲ τὸ γ̄, τὸν β̄ πόδα προκελευσματικὸν· ἤτοι τετράβραχυν· τὸ δὲ ε̄ τὸν β̄ πόδα χορεῖον· τὸ ϛ̄ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκ χορείων· τὸ ζ̄ ὅμοιον· τὸ η̄ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐπὶ τῷ τέλει· δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι· ἡ μὲν, ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου· ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος· τὸ ἑξῆς, κάνετε τὴν λιποπάτορα ἤγουν τὴν λιπόγαμον· ἤγουν τὴν καταλιποῦσαν τὴν ἑαυτῆς γάμον. Λιποπάτορα.) τὴν καταλιποῦσαν τὸν πατέρα· καὶ τὸν μενέλαον. Παρὰ ποταμὸν δὲ

ιγβον. Δίνας.) ὅπου συνέπεσε δάκρυα περὶ τὰς
ςροφὰς τοῦ σκαμάνδρου. Σίγα σίγα.) αἱ ἑξῆς,
ται περίοδοι, στίχων εἰσὶ ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκα
λήκτων μη. ὧν πλουταῖος, τὰς μὲν γὰρ οἱ δασυμφο
ς. τὰς δ' οὐ σαφῶς. μετὰ δὲ τὸν μβ, κῶλα τρία.
ξ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ
ιαμβικῆς συζυγίας. καὶ παιώνων β. ἀντὶ ἰωνικοῦ.
γ ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καὶ
ον. τὸ γ, ἰωνικὸν ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ ἐλάττονος διϊάμβου
δακτύλου. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. καὶ ἐπὶ
πλει, κορωνίς. Εἰς μέσον φόνον.) εἰς τὸ μέσον
φόνου. ἢ ἔσω τοῦ φόνου περιφραστικῶς. Δικτύων
χους.) εἰς τὰ δίκτυα περιφραστικῶς. Ἢν ἁλῷ.)
ι κρατηθῇ. Ἐν καταστάσει.) ἐν καταστάσει γίνεσθε.
μὴ θορυβεῖτε. ἀναδραμὼν φησὶν εἰς τὴν προτέραν
στασιν τῆς ὄψεως. καὶ τὸ μὲν ὄμμα κατεσυννωκὸς
τε. τὸ δὲ πρόσωπον ἀνύποπτον τῶν πεπραγμένων
ων. τουτέστι προσποιεῖσθε καὶ νῦν κατηφεῖς εἶναι καὶ
εσθαι διὰ τὴν ὀρέστου. ἵνα μὴ περιχαρεῖς ὑμᾶς ὁρῶν
σωσι τὸν κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς ἑλένης πραττόμε-
φόνον. Στέψασα.) κοσμήσασα. Σπείσασα.)
σασα τοῖς κάτω θυσίας. Ἥκω λαβοῦσα.)
ν φησὶν ἐξευμενισαμένη τὸν τάφον τῆς κλυταιμνή
ς. παρὰ δὲ τὸ πρᾶον καὶ εὐμενὲς συντίθεται τὸ ὄνο
ἀντὶ τοῦ πραϋμένης. Πρευμένειαν.) πραότητα
νειαν. Τηλουρὸς οὖσα.) πόρρω οὖσα. ἤτοι τῆλε
ρίων τῆς οἰκίας. ἐν γὰρ τῷ τάφῳ τῆς κλυταιμνή
ῃ. ὁ δὲ λόγος ἀλλὰ περίφοβος γέγονα διὰ τὴν γε
γῶν βοὴν ἐν τοῖς οἴκοις. ἤκουσα πόρρω οὖσα.
ν βοήν.) λύπη διά. Φόβος τις.) δέον εἰπεῖν

πρὸς τὸ φόβεῖς βοῇ. ἢ τύχα κλύω· ἐπειδὴ τὸ ἢ τύχα πε-
ρίηκε, πρὸς τοῦτο καὶ τὴν βοὴν ἐπήγαγεν. Τί δ' ἄ-
ἡμῖν.) τί δ' ἄλλο ἥρμοζεν ἡμῖν. τὰ πράγματα ἡμῶν ἀ-
ξία τυγχάνει στεναγμάτων. Ἄλλως. Πέπονθα μὲν
ἀξία στεναγμάτων. ἢ οὕτως. πῶς φησὶν οὐκ ἀξίως στε-
νάζομεν, θανεῖν κατακριθέντες. Εὔφημος ἴσθι. εὐφη-
μεῖ. τί δὲ καινὸν λέγεις. Μὴ δῆτ' ἐμούς.) εἴθε μὴ γέ-
νοιτο θανεῖν ὑμᾶς συγγενεῖς ὑπάρχοντας. Ἀρχεσιν
μοσαι.) εἰς τὸν ζυγὸν δὲ τῆς δουλείας ὑπάρχομεν.
Ἡ τοῦδ' ἕκατι.) ἄρα χάριν τούτου ἐστὶν ἡ βοὴ κατὰ
τοὺς οἴκους. Ἱκέτης.) παρακλήτωρ. Ἐπ' ἀξίοι-
σιν ἄρα.) ἀξίως ὅτι καὶ ὁ οἶκος θρηνεῖ δι' ἡμᾶς. ἐκεῖ-
οὖν εὐφημεῖ γράφεται, ἀντὶ τοῦ δυσφημεῖ νοητέον·
κατὰ ἀντίφρασιν εἰρημένον. συνδέσμου ὄντος τοῦ ἄν·
ἐὰν δὲ ὑφ' ἕν, ἀνευφημεῖ, ἀντὶ τοῦ καταφημεῖ. καὶ ἀν-
θρηνεῖ ὁ δόμος καὶ σημαίνει τὸ ἐνηχεῖ. Πρὸς τοῦ γὰρ
ποίου τινὸς γὰρ ἄλλου φθέγξαιτό τις ἢ θρηνήσειεν, ἢ
ἡμεῖς ἀπολλύμεθα. Ἄλλως. Διὰ ποῖον γὰρ ἄλλο
μέλλετε τις βοᾶν ἐν τοῖς οἴκοις. ἀλλ' ἄπελθε. καὶ μετά-
βα τῆς παρακλήσεως τοῖς φίλοις. προσπεσοῦσα
μητρὶ τῇ μεγάλως μακαρίᾳ. ὥστε τὸν μενέλαον
ἀνέξεσθαι ἰδεῖν ἡμᾶς ἀποθανόντας. ἀλλ' ὦ ἑρμιόνη
ἀνατραφεῖσα διὰ τῶν χειρῶν τῆς μητρός μου. ἐλέη-
ἡμᾶς. καὶ ἐλάφρυνον ἀπὸ τῶν κακῶν. ἄγε ἐλθὲ εἰς ἀ-
να. ἐγὼ δὲ ὁδηγήσω. σὺ γὰρ ἔχεις μόνη τὸ [illegible] μα-
ἡμῶν σωτηρίας. Σωτηρία γάρ.) ἀντὶ τοῦ ἐν σοὶ ἐσ-
ἡ σωτηρία ἡμῶν. Ἰδοὺ διώκω.) ἰδοὺ ἐλαύνω
πορείαν εἰς δόμους. σεσωσμένοι ἐστέ, ὅσον ἀπὸ τῆς
γνώμης. Ὦ κατὰ στέγας.) ὦ ὑμεῖς οἱ κατὰ τοὺς
κους ξιφηφόροι. οὐ συλλήψεσθε τὴν ἑρμιόνην; Οἱ ἐγὼ

οἴμοι.

ἤμοι τίνες εἰσὶν οὗτοι οὓς εἰσορῶ. Σιγᾶν πρέπον.) ἡμῖν γὰρ ἦλθεν οὐχὶ σεαυτῇ σωτηρία. Οὗνεκ' ἄνδρας.) τὸ ἑξῆς ὅτι ἄνδρας ἀνδρείους. καὶ οὐ δειλοὺς δρύκας εὑρὼν, ἔπαθεν ἃ ἔπρεπε παθεῖν τοὺς κακούς. βοηδρομῆσαι.) ὥστε ἐπὶ βοήθεια δραμεῖν πρὸς τοὺς οἴκους τοὺς βασιλικούς. Πρὶν ἐν τύμῳ.) πρὶν ἀληθῶς ἴδω τὸ σῶμα τῆς ἑλένης πεφονευμένον ἤτοι ἡμαγμένον ἐν τοῖς οἴκοις κείμενον. ἢ ἀκούσομεν τοῦτο παρά τινος τῶν δούλων. Τὰς μὲν γὰρ οἳ δα.) ὡς ἀπὸ τῆς βοῆς, ἐν συμφοραῖς οὖσαν τὴν ἑλένην ἐγίνωσκον. ἀγνοῶ δὲ εἰ πέρας ἔσχεν ὁ φόνος αὐτῆς. Δια δίκας ἔβα.) σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, κώλων καὶ στίχων θ. τὸ α. παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παιῶνος α. καὶ ἰάμβου. τὸ β. ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παιώνων β. καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βούλει ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς. τοῦ β. ποδὸς χορείου. τοῦ δὲ γ., δακτύλου. τὸ γ. ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. δ. ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ τριῶν χορίων καὶ πυρριχίου. ἢ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ε. τροχαϊκὸν πενθημιμερές. εἰ δὲ βούλει ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου α. καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ. η. θ. ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τέλει παράγραφος. Δια δίκας ἔβα.) δικαίως νέμεσις τὴν ἑλένην ἐτιμωρήσατο. ἢ οὕτως. ἡ νέμεσις ἐκ δίκης τῶν θεῶν, ἔμολεν. ὅ ἐστι δίκην ἀπαιτεῖται παρ' αὐτῶν. ἐνεμέσησαν γὰρ αὐτῇ οἱ θεοί. Οὐ πευσόμεθα). ἆρ' οὐ ἀκούσομεν πῶς τὰ ἐν δόμοις διάκειται. Ἀλλὰ ὑπεῖ γὰρ.) ἐξιὼν τὶς ψοφεῖ. τοῦτο γὰρ ἔθος ταῖς θύραις. τούτους δὲ τοὺς τρεῖς στίχους, οὐκ ἄν τις συγχωρήσειεν εὐριπίδου εἶναι. ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ὑποκριτῶν. οἳ

ῦδυ ἵνα μὴ κακοπαθῶσιν ἀπὸ τῶν βασιλείων δόμων κα-
θαλόμενοι, παρανοίξαντες ἐκπορεύονται τὸ τοῦ φρύ-
γος ἔχοντες σχῆμα· καὶ πρόσωπον· ὅμως διὰ θυρῶν εὐ-
λόγως ἐξιόντες φαίνονται· ἐξ ὧν δὲ αὐτοὶ λέγουσιν· αὐ-
τοὶ μαρτυροῦσι τῇ διὰ τῶν θυρῶν ἐξόδῳ· φανερὸν δὲ ἐκ
τῶν ἑξῆς ὅτι ὑπερπεπήδηκεν. Ἀργεῖον ξίφος.) τὰ τοι-
αῦτα εἴδη καλεῖται μονοστροφικὰ, καὶ μετρικὰ ἄτακτα·
εἰσὶ δὲ καὶ ἀνομοιόστροφα· οὐ γὰρ ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ἑ-
ξῆς· τὰ δὲ κῶλα τῆς παρούσης στροφῆς εἰσὶν ια´· τὸ α´
ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τροχαϊκῆς συζυγί-
ας· ἤτοι ἐπιτρίτου δ´· παίωνος β´· ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ
μείζονος· καὶ διτροχαίου· τὸ β´, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀ-
κατάληκτον· τὸ γ´, ἰαμβικὸν τρίμετρον καταληκτι-
κόν· τὸ δ´ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς εὐριπίδειον· τὸ ε´ δα-
κτυλικὸν τρίμετρον ἐκ σπονδείων· τὸ ϛ´ τροχαϊκὸν ἑ-
φθημιμερὲς ἰθυφαλλικόν· τὸ ζ´, ὅμοιον ἑφθημιμερές· τὸ η´
ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον· τοῦ α´ ποδὸς χορείου,
τοῦ δὲ τελευταίου ἀδιαφόρου· εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν δί-
μετρον ὑπερκατάληκτον· ἐκ παίωνος δ´ καὶ β´ ἀντὶ ἰω-
νικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ συλλαβῆς· τὸ θ´ ἰαμβικὸν ἑφθη-
μιμερές· τοῦ γ´ ποδὸς χορείου· τὸ ι´ παιωνικὸν δίμε-
τρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου καὶ δακτύλου· ἐπὶ τῷ
τέλει παράγραφος· ἐν εἰσθέσει στίχος ἴαμβος τρί-
μετρος. Κεδρωτὰ.) τὰ ἐκ κέδρου ξύλα· παστάδων
δὲ τῶν κοιτώνων· τέραμνα δὲ τὰς ὑψηλὰς οἰκίας· ἀντὶ
τοῦ ὑπὲρ τεράμνων· ταῦτα οὗτος φησίν, ὡς ὑπερπεπη-
δηκὼς τὴν ἔξω τινὸς οἴκων· παστάδων γὰρ τῶν θαλάμων,
αἰσχίνης δὲ τὸ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς πρὸ φησίν· ἵν᾽ ᾖ ἀντὶ τοῦ
πρὸ τεράμνων· τριγλύφους δὲ, ἐπεὶ παρὰ δωριεῦσι γλυ-
φή τις ἦν, ἣ ἐκαλεῖτο τρίγλυφος· ἢ ὡς τῶν δωριέων κατα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ηξαντων τὰς γλυφὰς τῶν ὀρόφων. εὐμαρὶς δὲ εἶδος
ποδήματος σανδαλώδους. πεποίηται δὲ ἀπὸ τοῦ εὐ
μαρῶς ὑποδεῖσθαι. φροῦδα γὰρ.) διχῶς ἄν τις τοῦτο
δέξαιτο. καθ᾽ ἕνα μὲν τρόπον, ὅτι ἡ γῆ τῶν ἀργείων,
φανής ἐστι τοῖς βαρβάροις διαπετῶσι. καθὸ ἀ
ήρατοι τῶν τόπων. ἐπεὶ ὑπερβαίνει τὰ βασίλεια. καὶ
α τοῦ ἐδάφους τὴν πορείαν ποιεῖται. διὰ τὸ ὕψος ἀ
ανῆ φησὶν εἶναι τὴν γῆν αὐτῶν. τὸ δὲ βαρβάροις δι
λοῖς, πρὸς τὸ ἐχόμενον ληπτέον. οἷον βάρβαρος ὢν,
κοῖδα ποῦ φύγω. καὶ γὰρ οὐκ εἰμὶ τῶν τόπων ἐθάς. ἢ
τως. ἐπεὶ μὴ διὰ γῆς ποιεῖται τὴν πορείαν, ἀλλ᾽ ὑπερ
ς ἥλατο, ἀφανῆ φησὶν εἶναι ἑαυτῷ τὴν γῆν. ἢ τὸ φροῦ
γὰρ ἀπὸ τοῦ ἰλίου φησίν. ἐρωτώμενος γὰρ τὸ ἐμοὶ φη
ἴλιον ἴλιον ὤμοι μοι. τουτέστιν ἐμοῦ τοῦ βαρβάρου
γοντος πάνυ ἀφέστηκεν ἡ πατρίς. Ιλιον ἴλιον.)
ἡ παροῦσα στροφὴ μονόστροφός ἐστι κώλων ιε̄. τὸ ᾱ
ἀπαυστικὸν ἑφθημιμερές. τὸ β̄ τροχαϊκὸν δίμετρον
ατάληκτον, τοῦ ᾱ ποδὸς χορείου. τὸ γ̄ ἰωνικὸν ἀ
μείζονος, δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χο
ου. ἢ ἀναπαυστικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δ̄ τροχαϊ
ν. ἑφθημιμερὲς εὐριπίδειον. τὸ ε̄ ὅμοιον τῷ β̄. τρο
ικὸν καθαρόν. τὸ ς̄ ἀντισπαστικὸν δίμετρον κατα
κτικὸν ἐξ ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ. εἰ δὲ βούλει τρο
ϊκὸν ὅμοιον τῷ δ̄. ἰάμβου ἀρχομένου. τὸ ζ̄ ἰωνι
ἀπὸ μείζονος. τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος
ἰωνικοῦ καὶ ἀμφιβραχέος. ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀ
φορον. τὸ η̄, ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάλη
ν ἐκ διϊάμβου καὶ χοριάμβου. τὸ θ̄ ἰαμβικὸν ἑφθη
μερές. τοῦ γ̄ ποδὸς χορείου. εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν δί
τρον ἀκατάληκτον ἐξ ἀπὸ τρίτου γ̄. καὶ παίωνος ᾱ. τὸ

ι· παιωνικὸν· ἡμιόλιον ἐκ παιῶνος δ̄ καὶ σπονδείου· τὸ ια τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ ε· τὸ ιβ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ιγ, παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων δ̄· τὸ ιδ, δακτυλικὸν τετράμετρον καθαρὸν· τὸ ιε ὅμοιον ἐφθημιμερές· ὁ καλεῖται λογκοιδικόν· διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῷ τέλει τροχαϊκὴν συζυγίαν· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος· ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἴαμβοι τρίμετροι β· εἶτα παράγραφος. Ἴλιον· ἴλιον·) τὸ ἴλιον λέγει· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπιστένει· φανερὸν δὲ ἐκ τοῦ καὶ πάλιν ἐρωτηθέντα ἀπὸ τοῦ χοροῦ· τί δ' ἐστὶν ἑλένης πρόσπολε εἰπεῖν, ἴλιον ἴλιον ὤμοι μοι· βαρβάροισι δ' ὁμοίως· βάρβαρος ὢν καὶ φυγὼν θέλων ποῦ φησὶ φυγὼ ὦ ξένε· τὸ δὲ αἲ αἲ ἐπιστένων λέγει. Ἀργεῖον ξίφος·) ἐντεῦθεν φασὶν ἐξέστη τοῦ ἰδίου ἔθους ὁ εὐριπίδης ἀνοίκεια ἑαυτῷ λέγων. Ταυρόκρανος·) τοῦτο ἔξωθεν ὁ ποιητὴς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἰάμβου προστέθηκεν· οὐ γὰρ ἁρμόττει τῷ φρυγὶ ἀμαθεῖ ὄντι τοῦτο λέγειν· ἀναστρεπτέον δὲ τὴν λέξιν· τουτέστιν ἐν ὠκεανῷ· ὃς ταυρόκρανος ὢν, ἑλίσσων κύκλῳ χθόνα· καὶ οὗτος δὲ ποταμὸν ὑπείληφε τὸν ὠκεανόν· καὶ ὅμηρος· οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' ὠκεανοῖο· ὅτι δὲ κύκλῳ περιῤῥεῖ τὴν οἰκουμένην, ἐσήμανε τὸ ἀψοῤῥόου ὠκεανοῖο· ὑπεικῶς δὲ τοὺς ποταμοὺς ταυροκράνους ἐζωγράφουν τε καὶ ἔλεγον· ἴσως ὅτι παραπλήσια τῷ μυκήματι τῶν ταύρων, ἡ ἀπήχησις τοῦ ὕδατος ποιεῖ· ἐν τοῖς σφοδρῶς ῥέουσι ποταμοῖς· ἢ διὰ τὸ βίαιον τῶν ὑδάτων· ἅπερ τὴν γῆν διαῤῥήσσουσι παρεμπίπτοντα ὡς τοῖς κέρασιν οἱ ταῦροι· ὡς γὰρ φησὶν ἐν ἄλλοις· ταῦροι δ' ὑβρισταὶ καὶ εἰς κέρας θυμούμενοι· ἐν γὰρ αὐτοῖς ἔχουσι τὴν ἰσχύν. Ἴλιον ἴλιον·) ἐρωτηθεὶς ὁ φρὺξ ὑπὸ τοῦ χοροῦ

άλιν, εἶπεν ἴλιον· ἴλιον ὤμοι μοι· τότε ἴλιον καὶ τὸ καλ-
ίβωλον ἴδην, τῇ ἐμαυτοῦ βαρβάρῳ φωνῇ στένω· ὁ δὲ
ιχς, στένω τὰ εἰρημένα· ἀπολόμενα διὰ τὸ τῆς ἑλένης
κάλλος· καὶ τὸ ἁρμάτειον μέλος· τὸ ἐπὶ τοῖς κακοῖς αἰ-
κν· τινὲς δὲ τοῦτο παρεπίγραφον εἶναι φασὶν εἰς τὰ
ὑμικὰ δράματα. Ἁρμάτειον μέλος.) τὸ ἁρ-
μάτειον μέλος ὁ δίδυμος φησὶν ὠνομάσθαι ὅτι αἱ κό-
ραι παρθένοι εἰς τοὺς θαλάμους διὰ τῶν ἁρμάτων ἠ-
γοντο· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν πάροχοι λέγονται ἀπὸ τοῦ τοῖς
χεσι παρεδεῖσθαι· ὡς ἐπιθαλάμιον ἐν τοῖς θαλάμοις·
ἐν τοίνυν ὁ βάρβαρος ἐπειδὴ συνέβη ὁ τῆς ἑλένης
γάμος· ὃν πάρις συνετέλεσεν ἐπὶ κακῷ τοῖς τρωσὶ γε-
σθαι καὶ τὸν αὐτοῖς ὑμέναιον ᾀσθέντα, κατὰ ἀνάμνη-
ν ἀναστενάζει· τὸν ἐπὶ κακῷ τοῖς τρωσὶν ὑμέναιον ἐπι-
λεσθέντα. ἔνιοι δὲ ἁρμάτειον τὸν θρῆνον φασί· τὸν ἐπὶ
ἑλκυσμῷ τοῦ ἕκτορος γενόμενον. Ἀπολλόδωρος δὲ
υρηναῖος ὑπογράφει λέγων εἶναι ἁρμόδιον ὦ ἴλιον· εἰ
ὼ παρεπιγραφὴ, ἅπαξ ἂν ἐπεγράφετο τὸ ἴλιον αἰ-
λεσεν· ἔνιοι δὲ τὸν φρύγα τὸν ἐκπεπηδηκότα εὐνοῦ-
ν φασί· τοὺς γὰρ εὐνούχους ἐπιεικῶς ὀξυφώνους ὑπάρ-
ειν· τὸ οὖν ὀξύτονον ἁρμάτειον αὐτὸν φάναι, διὰ τὸ τὸν
ξόνιον τῶν ἁρμάτων ἦχον ἀνατεταμένον τε καὶ
ν εἶναι· ὅτι γὰρ εὐνοῦχος ἦν· φησὶ οὔτε γυνὴ πέφυκας·
ἐν ἄνδρασι σύγ' εἶς· καὶ πάλιν ὀξὺ γὰρ βοῆς ὑπαι-
ισαν ἄργος ἐξεγείρεται· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι αἰτίαι ἃς
τίθεται ὁ ὑπομνηματισάμενος· ὁ λόγος οὗτος· τὸ ἴλι-
καὶ τὴν ἴδην· ἔτι δὲ καὶ τὸν ἕκτορα· καὶ τὸ ἐπὶ τῷ ἑλκυ-
σμῷ τούτου μέλος θρηνῶ βαρβάρῳ βοᾷ. Διὰ τὸ τῆς
ιθόγονον· στένω φησὶ τὸ ἴλιον ἀπολλόμενον διὰ τὴν δυ-
ρυμον ἑλένην· δι' ἣν καὶ ὁ ἕκτωρ ἀνῃρέθη· εὕρηται δὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἑξῆς τοῦ ῥητοῦ διὰ τῆς ὄρνιθος τὸ κυκνόπτερον ὄμμα
καλλιστώπας λήδας. ὄμμα δὲ λέγει, ἀπὸ τοῦ εὐπρεπε-
στάτου μάλιστα μέρους αὐτὴν ὀνομάσας. ὀρνιθόγονον δὲ
αὐτὴν εἶπεν, ὅτι μεταβληθεὶς ὁ ζεὺς εἰς κύκνον, ἐγέννη-
σεν αὐτὴν τῇ λήδᾳ συνελθών. τὸ δὲ ὀρνιθόγονον. καὶ κυ-
κνόπτερον τὸ αὐτὸ σημαίνει. τινὲς δὲ τὸ ὀρνιθόγονον ἐπὶ
τῆς λήδας ἐξεδέξαντο. φασὶ γὰρ αὐτὴν εἰς νέμεσιν με-
ταβληθεῖσαν, οὕτω συνελθεῖν τῷ κύκνῳ. καλλιστώπας
δέ, ἀντὶ τοῦ περικαλλεστάτης. ὁ δὲ λόγος. στένω τὸ ἴλιον
τὸ ἀπολλόμενον διὰ τὸ τῆς δυσωνύμου ἑλένης κάλλος.
ἣν ἐγέννησε κύκνος, τῇ περικαλλεστάτῃ λήδᾳ συνελθών.
σκύμνῳ δὲ ἀπείκασεν αὐτήν, τὸ ὀλέθριον αὐτῆς αἰνιττό-
μενος. ἐπὶ γὰρ ὀλέθρῳ τῆς ἰλίου, ὥσπερ τι θηρίον ἐγεννή-
θη. σκύμνοι δὲ κυρίως τὰ τῶν λεόντων γεννήματα.
Ἀπολλωνίων.) ἀπολλώνιον φασὶ τὸ πέργαμον. καὶ τῆς
ἰλίου τὴν ἀκρόπολιν. ἐπεὶ ἀπόλλωνος ἐστὶν ἱερὸν ἐκεῖσε.
ὡς ὅμηρος. περγάμῳ ἐν ἱερῷ. ὅθι οἱ νηός γ' ἐτέτυκτο.
ἢ ἐπεὶ ὁ ἀπόλλων τὰ τείχη ᾠκοδόμησεν. ἢ ἀπολλωνίων
τῶν ἀπολλολότων. ὡς ἐν τῷ φαέθοντι φησίν. ὦ καλλι-
φεγγὲς ἥλιον ὥς μ' ἀπώλεσας, καὶ τοῦ δ' ἀπόλλων οὔ-
τως εἰ [illegible] κλήζει βροτοῖς. Ὀτοτοῖ.) ἐπιφώνημά ἐστι
θρηνητικόν. καὶ ἰάλεμος ὁ θρῆνος. δαρδανία δὲ πόλις
πλησίον τῆς τροίας. ἀπὸ δαρδάνου βασιλεύσαντος
ἐκεῖσε. ἔνθα ἱπποστάσιον φασὶν εἶναι τῶν γανυμήδους
ἵππων. ὃς ἦν ξυνευνέτης τοῦ διός. ἀναφέρει δὲ ἐπὶ τὰ
ὁμηρικά, δῶχ' υἷος ποινὴν γανυμήδεος. θρηνεῖ δὲ τὸν δάρ-
δανον καὶ αὐτὸν ἀπολόμενον ἐν τῷ πολέμῳ. τὸ δὲ ἑξῆς.
ὦ δαρδανία τοῦ εὐνέτου τοῦ διὸς γανυμήδους ἱππο-
φορβέ. δυστυχεστάτη ἕνεκεν τῶν ἰαλέμων. ὅ ἐστι θρήνων.
ἢ ὁ λόγος οὕτως. ἰαλέμων ἰαλέμων. καὶ δυστυχεστάτη.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὑῷ ἱππικωτάτῃ δαρδανίᾳ. ἤ τις ὑπῆρχεν τοῦ γαν-
υμήδους καὶ τὰ ἑξῆς. ἢ τοίνυν ἱππικὴν τὴν δαρδανί-
ν φησὶ ἢ τοῦ ἱπποσυνου γαννυμήδους. τουτέστιν ἱπ-
ικοῦ. τὴν αὐτὴν δὲ φησὶ τροίαν, καὶ δαρδανίαν. Ια
έμων.) τῶν θρήνων. ἀπὸ ἰαλέμου τῆς καλλιόπης. καὶ
πόλλωνος. τινὲς δὲ τοῦτον τὸν αὐτὸν τῷ λίνῳ φασίν. ὃν
ὶ τῶν θρήνων λέγουσι. Ἱπποσύνας δίος ἐύνετα.) τι-
ς οὐχ ἵππους ἀλλὰ χρυσῆν ἄμπελον φασὶ δεδόσθαι
τὲρ γαννυμήδους. καθάπερ ἐν κύκλῳ λέγει. ἄμπε-
ν ἣν κρονίδης ἔπορεν οὗ παιδὸς ἄποινα. χρυσείην
ύλλοισιν ἀγανοῖσι κομόωσαν βότρυσι. τοὺς ἥφαι-
ς ἐπασκήσας πατρὶ δῶκεν. αὐτὰρ ὁ λαομέδοντι
ηρε γαννυμήδεος ἀντί. Σαφῶς.) φανερῶς εἶπε
ῖν εἴκασα τὰ ἐν τοῖς οἴκοις γινόμενα. τὰ γὰρ πρότε-
ο οὐκ εὐγνώστως ἐνόησα. Αἴλινον αἴλινον.) καὶ ἡ
χροῦσα στροφὴ μονόστροφος ἐστὶ κώλων λβ. τὸ α. ἀνα
αιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. εἰ δὲ βούλει, ἀσυνάρ-
τον. ἐκ δακτυλικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ β.
οχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ γ. ἰαμβικὸν
νθημιμερὲς τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ δ. ἀναπαιστι-
ν δίμετρον ἀκατάληκτον ἔχον συνίζησιν κατὰ τὸν
πόδα. τὸ ε. ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ
ποδὸς χορείου. τοῦ δ. ἀναπαίστου. τὸ ϛ. τροχαϊκὸν.
ίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ζ. ἰαμβικὸν τρίμετρον
αχυκατάληκτον. τὸ η. ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατά-
κτον. ἔχον κατὰ τὲ πόδα συνίζησιν. τὸ θ. ἀναπαι-
ιὸν ἑφθημιμερές. τὸ ι, ὅμοιον δίμετρον ἀκατάλη-
ν τοῦ δ. ποδὸς χορείου. ἢ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιά-
ρον. τὸ ια, ὅμοιον καθαρόν. τὸ ιβ, ὅμοιον ἀσυνάρτητ-
ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ἢ δακτυλικῆς. δύο γὰρ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰσὶ σπονδεῖοι· καὶ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς· τὸ ιγ, ὅμοιον· τὸ ιδ, ἰαμβικὴ βάσις· ἤτοι μονόμετρον· τὸ ιε, τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ις, ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον· τὸ ιζ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ιη, ὅμοιον, δίμετρον καταληκτικὸν· ἤτοι ἑφθημιμερὲς· τὸ ιθ, ὅμοιον τρίμετρον καταληκτικὸν· τοῦ β ποδὸς χορείου· ἴαμβος γάρ ἐστι τρίμετρος ἐλλιπὴς μιᾷ συλλαβῇ· τὸ κ, ὅμοιον τῷ ις· τὸ κα, ἰαμβικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον· ἐκ τριῶν χορείων, καὶ ἰάμβου· τὸ κβ, ὅμοιον ἐκ δύο χορείων· καὶ ἀναπαίστου· καὶ ἰάμβου· καὶ πυῤῥιχίου διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ κγ, ὅμοιον ἐκ δ χορείων· τὸ κδ, δακτυλικὸν δίμετρον· εἰ δὲ βούλει χοριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χοριάμβου· καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων· τὸ κε, ὅμοιον τῷ ιε· τὸ κς, ἀντισπαστικὸν μονόμετρον· ὑπερκατάληκτον καθαρόν· τὸ κζ· τὸ κη· τὸ κθ· τὸ λ· τὸ λα· καὶ τὸ λβ, ὅμοια εἰσὶ κατὰ πάντα· καὶ εἰσὶν ἰωνικὰ ἡμιόλια· ἐκ τροχαϊκῆς συζυγίας· ἤτοι ἀπὸ τρίτου β· ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος· καὶ ἰάμβου· πλὴν τὸ μὲν κη κῶλον, ἀντὶ ἰάμβου ἔχει πυῤῥίχιον· διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ δὲ λα, χορεῖον· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος· καὶ ἐν εἰσθέσει στίχος ἴαμβος τρίμετρος· Αἴλινον αἴλινον·) ὁ λόγος οὕτως· εἰώθασιν οἱ βάρβαροι τὸ αἴλινον ἐν ἀρχῇ θρήνου λέγειν· οἰκείως τῇ ἑαυτῶν βαρβάρῳ φωνῇ· ὅτε τῆς βασιλείας ἀνῃρημένος τύχῃ· κἀγὼ οὖν ἀπολλυμένην τὴν ἑλένην στενάζω· τὸ λίνον τινὲς ἐτίθεσαν ἐπὶ τοῦ ὕμνου· καὶ τοῦ θρήνου· νῦν μέντοι ἐπὶ συμφορᾶς αὐτὸν καὶ θρήνοις τάττει· Ἀσιάδι φωνῇ·) ἀντὶ τοῦ βαρβάρῳ· ἡ γὰρ ἀσία τῆς βαρβάρων χώρας· ἡ δὲ εὐρώπη τῶν ἑλλήνων· Αἴδα·) τοῖς θάνατον ἐργαζομένοις· δύο διδύμω·) τουτέστιν ὀρέστης καὶ

υλάδης. τοῦ μὲν πατὴρ ὁ βασιλεὺς ἀγαμέμνων ἐπω
ομάζετο. ὁ δὲ στροφίου ἦν παῖς. κακόβουλος δὲ, ὁ κακὰ
ατὰ τῆς ἑλένης βουλευσάμενος. Σιγᾷ δόλιος.)
ουτέστι τῇ σιγῇ ἔμπειρος τῶν πόνων. Ξυνετός.)
μπειρος πολέμου. Ερροι τᾶς ἡσύχου.) φθειρέσθω φη
ὶν οὗτος τῇ κακουργίᾳ ἔμπειρος ὢν. προνοούμενος τῆς
συχίας τῶν κακῶν. Αλλως. Διαφθαρείη ὑπὸ τῆς ἡ/
ύχου προνοίας. ἥσυχον δὲ αὐτήν φησι, τὴν ἀπροσδο/
ήτως πάντα ἀμυνομένην. πρόνοιαν δὲ τὴν εἱμαρμέ/
ην. τινὲς δὲ οὕτως. οἰμωζέτω κακοῦργος ὢν, μετὰ ἡσυ
ου προνοίας. ὁ σύνδεσμος ὁ γὰρ ἀντὶ τοῦ δή. ἵν' ᾖ. οἳ δή.
ποι δὲ φησὶν ἔνδον εἰσελθόντες εἰς τοὺς θαλάμους ἧς
ημε γυναικὸς τοξότης πάρις. τοὺς ὀφθαλμοὺς δα/
ρύων πεπληρωμένοι. καὶ τῷ σχήματι ταπεινοί, ἕζοντο
αρ' ἑκάτερον μέρος τῆς ἑλένης. ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν. ὁ δὲ
ξ εὐωνύμων πεφραγμένοι ξίφεσιν. Ανα δὲ δρομά/
ς.) τὸ ἑξῆς. ἀνέθορον δὲ πάντες. καὶ οἱ θεράποντες
νεπήδησαν παραχρῆμα. καὶ προέθεον καθάπερ δρα
έδες ἵπποι φοβηθέντες. Μή τις εἴη δόλος.)- οἱ μὲν
σι τῶν οἰκετῶν οὐκ ᾤοντο δόλον εἶναι. οἱ δὲ ἐπεπίστευ
σαν τὴν ἑλένην μέλλειν ὑπὸ τοῦ ὀρέστου, δολοφονεῖ/
αι. ὥσπερ ἐν ἄρκυσι ζωγρηθεῖσαν. ἄρκυς γὰρ τὸ λί/
ν. Τοῖς δ' ἐδόκει.) τοῖς δὲ ἐδόκει ὀρέστης ἐν ἀσφα/
στάτῃ δικτύων μηχανῇ, καὶ περιβλήματι λίνου ἐμ/
λέκειν καὶ ἐμβάλλειν τὴν ἑλένην. οἷον εἰς ἄρκυς ἀτην
ηχανήν. ἤγουν ὡς περίβλημα λίνων. οἷον εἰς δολοφονίαν.
ρκύς γὰρ τὸ δίκτυον, Σὺ δ' ἦσθα.) σὺ δὲ παρῆς τοῖς
νομένοις. ἢ ἀκούσασα παρ' ἑτέρου πάλαι. ἄλλως. σὺ
ου ὑπῆρχες. ἢ ἐκ μακροῦ φεύγεις ἐν φόβῳ γενόμενος
ηλονότι. ἃ δὲ λέγεις δηλονότι, παρ' ἄλλου ἤκουσας.

φρυγίοις ἔτυχον. ἔστι καὶ ἡ παροῦσα στροφὴ μονόστροφος. εἰσὶ κώλων λα. τὸ α ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β καὶ τὸ γ. καὶ τὸ δ, ὅμοια δίμετρα καταληκτικά. ἤτοι ἐφθημιμερῆ. τὸ ε τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ς προσοδιακὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. ἐκ παίωνος α, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ χοριάμβου. τὸ ζ, ὅμοιον τῷ ε ἰθυφαλλικόν. τὸ η προσοδιακὸν. ἐναντίον τῷ προειρημένῳ ἐκ χοριάμβου καὶ παίωνος δ, ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, εὕρηται γὰρ καὶ παρὰ πινδάρῳ τὸ προσοδιακὸν, καὶ ἀπ' ἐλάττονος συγκείμενον. καὶ οὐ μόνον ἀπὸ μείζονος. τὸ θ, ὅμοιον τῷ β. εἰ δὲ βούλει προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ι, ὅμοιον τῷ ς. ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ χοριάμβου. εἰ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰάμβου ἀρχόμενον. τὸ ια ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ιβ, παιωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐκ παίωνος δ, καὶ χορείου. ἢ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς, ἐκ τροχαίου καὶ δύο βραχειῶν ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς. τὸ ιγ, δακτυλικὸν πενθημιμερές. εἰ δὲ βούλει χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, ἢ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ιδ ἰωνικὸν ἡμιόλιον. ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ σπονδείου. εἴη ἂν καὶ ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τοῦ β ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ιε ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ τριῶν χορείων. τὸ ις ὅμοιον. τὸ ιζ ιη ιθ ἐξ ἐπιτρίτου α καὶ ἰάμβου. τὸ κ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ. τὸ κα. ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. καθαρόν. τὸ κβ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρόν. τὸ κγ ὅμοιον. δίμε-

τρον καταληκτικὸν εὐριπίδειον· τοῦ α ποδὸς χορείου·
τὸ κδ΄, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· οὕτω
γάρ μοι δοκεῖ ταῦτα βέλτιον εἶναι γράφειν· τὸ γὰρ καὶ
τὸς φωνοῦς μόνον ἀδιάγνωστόν ἐστι τίνος ἂν εἴη μέτρου·
καὶ δοκεῖ ἀντισπαστικόν· τὸ κε΄, ἴαμβος· τρίμετρος ἀ
κατάληκτος· τὸ κϛ΄, ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατά
ληκτον· σωίζουσιν ἔχον ἐν τῷ α ποδί· εἰ δὲ βούλει ἔστω
β΄ ἀνάπαιστος· τὸ κζ΄, τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκα
τάληκτον· τὸ κη· καὶ τὸ κθ΄, τροχαϊκὰ· καὶ ἰθυφαλλικά·
τὸ λ΄, τροχαϊκὸν πενθημιμερές· τὸ λα΄ ἰαμβικὸν· ὅμοιον
...ς΄· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος· καὶ ἐν εἰσθέσει, ἴαμ
βος τρίμετρος· Παρὰ βόστρυχον·) παρὰ τὸν βόστρυ
χον φησὶ τῆς ἑλένης πλησίον τῆς παρειᾶς αὐτῆς, αὔ
ραν ἔπεμπον τῇ ῥιπίδι· πτερίνῳ δὲ εἶπε παρόσον αἱ
ῥιπίδες ἐκ πτερῶν ὑπάρχουσι συντεθειμέναι· ἐντεῦθεν γὰρ κύ
κλῳ, ἤτοι καλῶς πεπηγμένῳ· καὶ συντεθειμένῳ· κυ
κλοτερὴς γὰρ ἡ ἐκ τῶν πτερῶν ῥιπίς· ἡ δὲ πρὸ ἀντὶ τῆς
κατά· ὅ ἐστι κατὰ τοῦ προσώπου αὐτῆς πνοὰς ἐκπέμ
πων· τὸ γὰρ ἑξῆς αὔραν ἀΐσσων ἀντὶ τοῦ πνοὰς ἐκπέμ
πων· Σκύλων φρυγίων·) ἀντὶ τοῦ τὰ ἀπὸ τῆς λα
φυραγωγίας τῶν βαρβάρων νήματα καὶ λίνα· ἤτοι ἀ
πὸ τῶν φρυγίων σκύλων· βουλομένης συρράψαι ἐνδύματα
πορφυρᾶ· ὅπως ἐπὶ τοῦ τάφου ἀναθῇ τῆς κλυται
μνήστρας· Ἄλλως· Τὰ δὲ νήματα ἵετο· ἀντὶ τοῦ κα
τέπεμπε· καὶ κατηπειγμένως ἐχαλᾶτο ἐν τῷ πέδῳ
κατὰ τὸν τύμβον· ἀπὸ δὲ τοῦ τύμβου τὸ σῶμα τῆς κλυ
ταιμνήστρας δηλοῖ· ἀγάλματα γὰρ ἀντὶ τοῦ ἀγάλμασι·
καλλώπισμα γάρ ἐστιν ἡ κηδεία τοῦ νεκροῦ σώματος· ὁ
λόγος, τὰ δὲ νήματα καὶ τὰ λίνα τὰ ἐκ φρυγίας ἐρ
ρίπτετο διὰ τῆς κλυταιμνήστρας τὸ σῶμα· ἵνα τοῦτο συ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

στείλῃ· καὶ κηδεύσῃ αὖθις, λαμπροῖς ἱματίοις· καὶ φάρεσι πορφυρέοις. Θὲς ἴχνος.) ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι· ἀναπαγεῖν δὲ αὐτὴν ἐβούλετο ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ ἐκάθητο εἰς ἕτερον τόπον· ἐκκλῖναι βουλόμενος τοὺς παρεστῶτας ἱκέτας· τοῦτο οὖν φησιν ἀποστᾶσα τοῦ κλισμοῦ ἐλθὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Πέλοπος καθέδραν· ἤτοι ἔνθα εἰώθει διατρίβειν ὁ Πέλοψ. Ὁ δὲ ξυνεργός.) τὸ σὺν κατὰ κοινοῦ· τουτέστιν ὁ δὲ συνεργὸς συμπράξων τῷ Ὀρέστῃ ὁ πονηρὸς ἀνὴρ Φωκεύς, τοιαῦτα εἶπεν· οὐκ ἐκ ποδῶν καὶ τὰ λοιπά. Τοὺς δ' ἐν ἕδραισι.) ἤτοι ἐν οἴκοις ἀποπτέτου. Ἀπόπρο.) πόρρωθεν. τὸ δὲ διαρμόσασα, ἀντὶ τοῦ προσαρμόσασα καὶ συγκλείσασα· ἀπὸ τοῦ διαρμόσασα δὲ, τὴν ἀδιάλειπτον παραμονὴν τῶν οἰκετῶν ἐσήμαινεν ἣν εἶχον μετὰ τῆς δεσποίνης. Ἰδαία μῆτερ.) Ἰδαία μῆτερ Ἴδη ὄρος ἐστὶ Τροίας· ἔνθα τιμᾶται ἡ Ῥέα· ἴσως οὖν ὡς ἐγχωρίαν θεὸν ἐπικαλεῖται αὐτὴν ὁ εὐνοῦχος· ὀβρίμαν δὲ αὐτήν φησιν, ἐπεὶ λέουσιν ὀχεῖται· ἢ ὅτι ἐνίσταται τοῖς αὐτῇ συντυγχάνουσι· μέλλων δὲ διηγεῖσθαι ὁ Φρὺξ ἄπορα ἐθειάσατο ἔνδον, τὴν Ῥέαν ἐπικαλεῖται ὡς ἀλεξίκακον· Ἰδαίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρεινήν· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι διατρίβειν φασὶ τὴν θεόν. ὀβρίμαν δὲ τὴν ἰσχυρὰν καὶ φοβεράν. ὁ δὲ λόγος· φεῦ φεῦ, τῶν ἀλγεινῶν κακῶν ὦ μῆτερ Ῥέα· ἄπορα πέπραγμαι ἔνδον κατὰ τοὺς οἴκους· καλεῖται δὲ καὶ ἀνταία· τοῖς Φρυξὶ γὰρ ὡς παντῶσα φοβερά ἐστιν. Μυκηνίδα.) ἡ Ἑλένη φησὶ διαναστᾶσα τὴν πορείαν φυγῇ ποιεῖται· μυκηνίδα δὲ ἀρβύλην τὸν πόδα φησίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὑποδήματος τὸν πόδα δηλοῖ. τὸ δὲ δικὼν, ἀντὶ τοῦ ἐκτείνας καὶ βαλών· ὁ δὲ Ὀρέστης φησὶ παραχρῆμα προβὰς τὸν πόδα, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ λαβόμενος τῆς κόμης, ἔμελλεν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὤτην παίειν τῷ ξίφει. Ἰαχὰ δόμων.) ἰαχῆς φησὶ
καὶ θορύβου γενομένου κατὰ τὴν οἰκίαν τὰς θύρας τῶν
σταθμῶν, ἐν αἷς ἦμεν συγκεκλεισμένοι τοῖς μοχλοῖς, ἐκ
πατάξαντες ἐξήλθομεν καθήσοντες. Κτύπησε κρᾶ
τα.) μετὰ τῶν στηθῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτύπησε.
ρμοις ἀριστεροῖσιν.) ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρί. Μελανξί
φος.) τὸ μελανθησόμενον. Ἀγκύλας.) τὰ ἀκόν
τια. ἀπὸ τοῦ ἐπηγκυλίσθαι. ἢ διότι ἀπὸ τῆς κατὰ μέ
σου ἀγκύλης λαμβανόμενοι ῥίπτουσιν. Πρόκωπον.)
μεγάλην κώπην. καὶ ἐκτεταμένην ἔχον. Ἀλίαστος.)
ἄτρεπτος. καὶ ἄφυκτος ἐν ταῖς μάχαις. ἢ ἀκατάπαυ
στος. ἢ ὃν οὐκ ἔχει λιάσαι. καὶ εἰς φυγὴν τρέψαι. Ὁ τρι
κόρυθος.) ὁ μεγάλην ἔχων περὶ κεφαλαίαν. ὅμοιον δὲ
τῷ τρίπτυχος αὐλῶπις. ἢ ὅτι ἔνιοι τῶν ἡρώων τριλό
φοις ἐχρῶντο. Τότε δὴ τότε.) ἐν τῷ πρὸς ὀρέστην
πολέμῳ, ἐφάνημεν διαπρεπόντως δειλοὶ οἱ Φρύγες, ἢ
ὅτε ἐν τῷ τρωικῷ πολέμῳ. Ἄλλως. Διαπρεπεῖς
γένοιντο ἀντὶ τοῦ ἔκδηλοι τὴν δειλίαν, καὶ ἐξεληλεγμέ
νοι φησὶν ἐν τῇ πρὸς ὀρέστην καὶ πρὸς τὸν πυλάδην συμ
βολῇ, ἐφάνησαν οἱ Φρύγες πολὺ τῶν ἑλλήνων ἀσθενέσ
τεροι. καὶ ὅσον ἦμεν ἐλάττους ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς τοὺς ἕλ
ληνας κατὰ τὴν ἴλιον φησί γὰρ αὐτὰ κατὰ ἀναφορὰν
τῆς ἐν ἰλίῳ, λόγου παρεκβάσει χρησάμενος. οὐ γὰρ εἰ
κὸς ἦν οὕτω πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐν τοῖς βασιλείοις τεθνη
κότας. ὡς καταλέγειν πτώματα μυρίων νεκρῶν. ἔστιν
δὲ ὁ πᾶς λόγος τοιοῦτος. κατὰ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς
ὀρέστην, κατάδηλοι γεγόνασιν, ἀσθενεῖς ὄντες οἱ Φρύ
γες. Ἧσσον δὲ ἑλλάδος.) εἰκότως ὑπὸ τῶν ἑλλήνων
τῶν ἐν ἰλίῳ, ἢ τῶν περὶ τὸν ὀρέστην ἡττήθησαν. ἡνίκα ὁ
μὲν τὴν φυγήν. ὁ δὲ, νεκρὸς ἔκειτο. ἄλλος δὲ τραυματίας

ῶ. ὁ δὲ, ἱκέτης. τὸν ἔλεον θηρώμενος, καὶ τέλος ὡς ὑποσκότιοι γενόμενοι τῷ πλήθει τῶν βαλλομένων βελῶν, εἰς φυγὴν ἐτρεπόμεθα. καὶ οἱ μὲν, ἔπιπτον τιτρωσκόμενοι. οἱ δὲ, πίπτειν ἔμελλον. οἱ δὲ, ἦσαν νεκροί. καὶ μέχρι μὲν τούτου ἡ παρέκβασις. τὸ δὲ ἑξῆς, τὰ γενόμενα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν ἐστὶν, ἅπερ κατὰ ἐπανάληψιν ἐπάγει. ἔστι δὲ τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου, φασγάνων τε ἀκμὰς συνήψαμεν. καὶ ἡττήθημεν κατὰ κράτος. ὥσπερ καὶ ἐν τῷ κατὰ ἴλιον πολέμῳ ὤ. καὶ ταῦτα συμβέβηκεν ἅπερ κατέλεξεν. ὡς δὲ ἡττήθημεν, ἦλθεν ἡ ἑρμιόνη. δύναται δὲ καὶ περὶ οἰκίας ταῦτα γινόμενα νοεῖσθαι. ἴδιον δὲ τῆς τραγῳδίας, τὸ τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων ἐξαίρειν. καὶ φοβερὰ ποιεῖν. ὥσπερ νῦν ὁ εὐριπίδης. ταῦτα δὲ ὡς περὶ τῶν ἐν ἰλίῳ λέγει τεθορυβημένος. καὶ οὐ δεόντως ἀπαγγέλλων. οἱ δὲ μὴ νοήσαντες, πολλοὺς ᾠήθησαν ἐν τοῖς βασιλείοις ὑπὸ τῶν περὶ τὸν ὀρέστην τεθνάναι. Κἂν μὲν οὖν περὶ τῶν ἐν ἰλίῳ λέγοιτο, ἐστὶ τὸ ὑπὸ σκότον, ἀντὶ τοῦ καλυφθέντες τῷ πλήθει τῶν βελῶν, ἐφύγομεν. ἐὰν δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ, εἰς τοὺς σκοτεινοὺς τόπους τῆς οἰκίας ἐφύγομεν. Ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ.) θορύβου φησὶ γενομένου, ἦλθεν ἡ ἑρμιόνη, χαμαὶ οὔσῃ τῇ ἑλένῃ. καὶ μελλούσῃ πίπτειν μετὰ τὸ φονευθῆναι. Χαμαιπετεῖ. ἢ τεθορυβημένος ὤν, οἴεται αὐτὴν πεπτωκέναι. ἢ χαμαιπετεῖ, τῷ μέλλοντι πεσεῖσθαι. Ἄλλως. Οὔπω πεσόντι ἐπὶ γῆς. οὐ δὲ γὰρ ἐφόνευσαν αὐτήν. ἀμέλει μετὰ μικρὸν φησὶν, ὅτι διωκομένη, ἀφανὴς ἐξ αὐτῶν ἐγένετο. Ἄθυρσοι δ' οἷα.) ἢ κακόθυρσοι. ἢ θύρσων δεόμενοι μόνον, πρὸς τὸ εἶναι βάκχαι. ἢ ἀθύρσους αὐτοὺς εἶπεν ἐπεὶ αἱ βάκχαι μετὰ θύρσων βακχεύουσι. Φαρμάκοισι. τοῦτο δοκεῖ ἀπὸ ἱστορίας εἶναι. παρ' ὅσον παρὰ τῆς θε-

ις [illegible]ικὸς δοκεῖ πλεῖστα φάρμακα εἰληφέναι ἡ ἑλέ-
νη. ὡς ὅμηρος. τά οἱ πολύδαμνα πόρεν θῶνος παρά-
κοιτις αἰγυπτίη. πολλὰ ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυ-
γρά. Πάλιν δὲ τὴν διός.) συλλαβόμενοι δὲ τὴν θυ-
γατέρα, οὐδὲν ἧττον πάλιν ἐπεδίωκον ἑλένην. Ἐξέκλει-
σαν.) ἀπέδρων. Ἀνόητον.) ἀνοητότερον. Ἀμεί-
βεται.) διαδέχεται. Ἐπιτημένῳ.) σπουδαίῳ. Οὔτι
που.) οὐ διὰ τοῦτο φησὶν ἐβοήθησας ὥστε τὸν μενέ-
λαον ἐλθόντα βοηθεῖν; Ἄλλως. Οὐκ ἄρα φησὶ μενέ-
λα φανεῖς τὸν μενέλεων ὥστε βοηθήσομεν. Σοὶ μέν.)
[illegible] τὸ βούλομαι. ἢ ἕτοιμός εἰμι. σοὶ μὲν ἐγὼ βοηθεῖν
ἕτοιμος. τιμιώτερος γὰρ ὑπάρχεις. Ἐνδίκως.) δι-
καίως ἄρα ἡ τυνδαρὶς διεφθάρη; Ἐνδικώτατα.)
δικαιότατα. εἴπερ ἐκέκτητο τρεῖς λαιμοὺς ὥστε ἀπο-
θανεῖν. Δειλία ὑπὸ τῆς δειλίας χαριτογλωττίζεις.
[illegible]ρα κατὰ ψυχὴν ἔχων καὶ φρονῶν. Οὐ γάρ.) οὐ
[illegible] δίκαια ἔπαθεν. ἤ τις τὴν ἑλλάδα σὺν αὐτοῖς φρυ-
ξὶν ἔβλαψεν; Οὐ γάρ.) οὐ πρὸς χάριν ἀλλ' ἀληθῶς
[illegible] ὅτι ἀξία ἐστὶν ἀποθανεῖν. ἥτις τὴν ἑλλάδα πᾶ-
σαν καὶ τὴν φρυγίαν ἠφάνισεν. Ὄμοσον.) ὄμοσον
[illegible] ὅτι οὐ πρὸς χάριν ἐμὴν ταῦτα λέγεις. οὐδὲ ὑπο-
[illegible]μενος. ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ οὕτω φρονεῖς. λείπει ἡ εἰς
ἐμὴν χάριν. Τὴν ἐμήν.) τὴν ἐμὴν ζωὴν κατώμοσα. ἣν
καλῶ εἰς ὅρκον λαμβάνω. Ὦ δίκαν τροία.) καὶ ἐν
[illegible] φησὶν ὁ σίδηρος οὕτως ἦν φοβερὸς τοῖς τρωσίν.
σὺ νῦν ὁρῶν τὸ ξίφος, φὴς θάνατον σοὶ περιΐστασθαι.
[illegible] Φάσγανον.) μακρὰν ἔχε τὸ ξίφος. πλησίον γὰρ
φοβερὸν φόνον ἀντιλάμπει. Μὴ πέτρος.) ἵνα μὴ
[illegible]λιθωθεὶς φοβῇ. ὥσπερ τὴν γοργόνα θεασάμενος.
[illegible] μὲν οὖν.) μᾶλλον μὲν οὖν δέδοικα ἵνα μὴ γένωμαι

νεκρός. Ἀφείσω.) ἀντὶ τοῦ παρόντος φησὶν ἀφίημι σὺ
ὕστερον δὲ βουλεύσομαι περὶ σοῦ. ἔστι δὲ πρὸ τέλους ὁ τό-
νος. προπερισπᾶται γὰρ παρακείμενος ὤν. ὁ δὲ θεόδω-
ρος ἀπὸ τοῦ ἔω φησὶν αὐτό. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ ἵημι πε-
παροξύνετο φησὶν ὡς τρισύλλαβος. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ εἵ-
μι. ἧσω. ἧκα. εἷμαι. καὶ εἶμαι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἰ-
ῶτος τέθειμαι. καὶ εἶσαι. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀφεῖσαι. φυλάττεται
γὰρ ὁ τόνος τῶν ὁριστικῶν, ἐπὰν μετὰ προθέσεως συν-
τεθῇ. καὶ μὴ ἀποβάλωσι τὴν μακράν. Μῶρος ἐν-
τινὲς οὕτω στίζουσι. καὶ τὸ ἄλλο ἀπόλυτον. τινὲς δὲ οὕ-
τως. εἰ δοκεῖς με τλῆναι σῶν καθαιμάξαι δέρην, πάνυ
ἀνόητος εἶ. ἴν' ἢ κατ' ἔλλειψιν. Οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυ-
κας.) τοῦτο δὲ δύναται μὲν ἀντὶ εὐνούχου λαμβάνε-
σθαι. δύναται δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες εἰσὶν οἱ φρύγες.
Οὔτ' ἐν ἀνδράσι.) εὐνοῦχος γὰρ εἶ. Ὀξὺ γάρ.) ἀν-
τὶ τοῦ ὀξέως ἐξεγείρονται οἱ ἀργεῖοι ἐπὰν βοῆς ἀκού-
σωσιν. ἐκεῖνο φησὶν ἐφοβούμην. καὶ ὑφεωρώμην, μὴ ἀ-
σὺ κραυγάσασ' ἐξαναστήσῃς τὴν πόλιν καθ' ἡμῶν. περὶ
γὰρ τοῦ μενελάου, οὐδεὶς λόγος. ἑνὸς γὰρ αὐτοῦ ὄντος
δυνησόμεθα περιγενέσθαι. ὥσπερ ἡκέτω ὁ τῷ κάλλει
γον ἐπερειδόμενος. εἰ δὲ τοὺς ἀργείους πάντας ἐπαγό-
μενος ἔλθῃ ἀμυνόμενος ἡμᾶς διὰ τὸν τῆς ἑλένης φό-
νον. καὶ μὴ ἐθελήσῃ σώζειν ἡμᾶς. ἐπαναιρήσομαι τὴν ἑλέ-
νη τὴν ἑρμιόνην. Τὸν ἑλένης.) τιμωρούμενος διὰ
τῆς ἑλένης φόνον. ἕλκειν. καὶ ἄλλους διώκειν. κυρίως δὲ
τὸ κατηγορεῖν. κεῖται δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ ἐπεξιέναι. ὁ δὲ λό-
γος ἐπεξιὼν διὰ τὸν ἑλένης φόβον. Ἕτερον εἰς ἀγῶ-
ν' ἕτερον.) ὁ περὶ τοὺς ἀτρείδας, ἀντὶ τοῦ ὁ τῶν ἀτρειδῶν
οἶκος εἰς ἕτερον ἀγῶνα μεταπίπτει. μετεωρίζεται δὲ
γνώμην ὁ χορός. δέδοικε γὰρ μὴ ὕστερον ἐγκληθῇ κρύ-
ψας.

...νισ. Ἰδὲ προκηρύττει.) ἰδού φησιν ἀναπηδῶν ὁ καὶ
...ινὸς, ἀπαγγέλλει τῇ πόλει τὰ ἐνταῦθα πραττόμενα.
...λος ἔχει.) ὁ θεὸς ἐπάγει τοῖς ἀνθρώποις ὅποι θέλει
...ὸ τέλος. Ἄλλως. τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τὸ τέ
...ος ἐκ θεῶν ἐστιν. Ἄλλως. ὃ βούλεται ὁ θεὸς τοῖς ἀνθρώ
...οις τέλος ἐπιτίθησι. Ἔπαισε.) ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ε τὸ ε
...πεσεν, οἱονεὶ ἐπλησίασέ τις τοῖς οἴκοις φονικὸς δαί
...μων. δι' αἱμάτων τιμωρίαν ποιούμενος τοῦ πτώματος
...οῦ μυρτίλου. ἐὰν δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου ἀντὶ τοῦ ἐκρού
...σεν ἐὰν ἔλθῃ ὁ μενέλαος. Ὀξύπουν.) ταχύπουν. ἀν
...τοῦ ταχέως ἀκούσαντα παρά τινος τὴν παροῦσαν
...δυστυχίαν ἐν τοῖς οἴκοις. Δεινὸν εὐτυχῶν.) δεινόν
...φησι καὶ χαλεπὸν ἀνὴρ εὐτυχῶν, ὅταν ἔχῃ ἐχθρὰ
...νος εὐτυχοῦντα. ἀνὴρ γὰρ εὐτυχὴς, πρὸς δυσδαίμο
...να μαχόμενος, ἐπικρατέστερός ἐστι. καὶ ὅμηρος. μηδ' ἔθελ
...ε ...ιδος σοῦ, ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι. τὸ δὲ κλῇθρα
...συμπεραίνοντες, ἀντὶ τοῦ συμπερῶντες. συνδέοντες.
...συγκλείοντες. πόρπας ἐπιτιθέντες ταῖς θύραις. τουτέστι
...τοῖς μοχλοῖς. Δραστήρια.) ἦλθον ἀκούσας τὰ χαλεπὰ
...τολμηρά. καὶ αὐθαδῶς εἰργασμένα. Ἄλλως.
...χαλεπὰ καὶ δράματος ἄξια. τὸ δὲ γὰρ δράσαι ὡς
...πολὺ ἐπὶ χαλεποῦ τάττουσι. κατὰ τὸ σιωπώμενον
...ἀκούσας ἀπηγγέλθαι τῷ μενελάῳ, τὰ κατὰ τὸν οἶκον γι
...νόμενα. βάξιν δὲ ἀντὶ τοῦ φήμην. ἐνόμισε δὲ τινὰ πε
...πλακέναι ταῦτα. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἦν φόβῳ σφαγῆς
...καὶ τοῦ ἥντινα τὶς διὰ τὸν φόβον μὴ ἀκριβῶς νοήσας
...ἤγγειλεν. ἐνόμιζε γὰρ ὡς εἴρηταί τινα πλάσσεσθαι.
...τὰ τοῦ μητροκτόνου.) οἴεται ὅτι ὀρέστης ἐπήγειρε φή
...μην, ὡς ἄρα ἑλένη ἡρπάγη μέλλουσα πληγῆναι ὑπ' αὐ
... Ἄλλως. τοῦ ὀρέστου φήσαντος. ἢ φονεύσαντ...

S

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τος, ἵνα μὴ ταράξῃ, ὑπέθετο αὐτὴν ἡρπάχθαι. Ὡς οὐ ἄλλα.) εἰ ἐγὼ μὴ τὴν ἑλένην, ἀλλὰ καὶ τὴν παῖδα ἐρύσωμαι. Ἢ δεῖ.) ἢ τὴν ἑλένην δεῖ συναναιρεθῆναι τοῖς φονεῦσιν αὐτῆς ὑπ' ἐμοῦ· ταῦτα ἄνωθεν. Οὗτος σὺ κλείθρων.) ταῦτα ἄνωθεν ὀρέστης ἐκ τοῦ δώματος φησί. Πεπύργωται.) ἐπῆρται· πέφραξαι· ὑψώθης. Τοῖς θριγκοῖς.) θριγκοὶ καλοῦνται οἱ ἐπικείμενοι λίθοι ταῖς ἐξοχαῖς τῶν δωμάτων· τὰ αὐτὰ δὲ καὶ γεῖσα. Γεῖσα λέγονται νῦν καὶ αἱ φάτναι τῶν οἴκων. Ἅ σ' εἴρξει.) λείπει ὁ καί· ἃ σ' εἴρξει τῆς σπουδῆς καὶ τοῦ περαιτέρω ἔσω τῶν δόμων. Βοηδρόμου.) τῆς εἰς μάχην σπουδῆς ἀποπαύσει καὶ ἀποκωλύσει τοῦ μὴ ἔσω τῶν οἰκοδομημάτων εἰσελθεῖν. Ἔα.) κατιδὼν ἀναβλέψας ὁ μενέλαος ὁρᾷ πῦρ ἀναπτόμενον· καὶ ξίφος ἐπικείμενον τῷ τῆς ἑρμιόνης αὐχένι. Κλῄθρας.) ἀσφαλισθεῖς. Καθ' ὕβριν.) δι' ὕβριν. Λυπηράν.) λυπηρὰν ἄρνησιν ἀρνοῦμαι. εἰ γὰρ ὤφειλον φονεῦσαι αὐτήν.

Ἄλλως. λυποῦμαι ἀρνούμενος· τουτέστιν ἀρνοῦμαι ἄρνησιν λυπηράν. τὸ δ' ἑξῆς. εἰ γὰρ ὤφειλον τὴν τῆς ἑλλάδος μιάστορα εἰς ᾅδου βαλεῖν. Τί χρῆμα.) ποῖόν φησὶ πρᾶγμα ὤφειλες δεδρακέναι· φοβεῖς γὰρ καὶ ἐλᾷς εἰς φόβον τοῦτο εἰπών. Ὁ πατρὸς ἀμύντωρ.) ὁ ἐκδικητὴς τοῦ πατρός· ὁ ἀγαμέμνονος βοηθός· λάπτε ἐγώ εἰμι. τοῦτο δέ φησιν ὅτι τῇ ἀνελούσῃ αὐτὸν ἐξαδασι βοηθῆσαι· καὶ οὐχὶ τῷ ὀρέστῃ. Ὡς μὴ γ' ἔχῃς.) πορθήσω φησὶ τὸν οἶκον· ἵνα μὴ σὺ τοῦτον ἔχῃς· καὶ τοῦτο μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐπισφάξω ταύτην τῷ πυρί· τουτέστι τῷ πυρὶ πρήσω τὸν οἶκον, μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι τὴν ἑρμιόνην. Εὖ γοῦν ἔχοις ἄν.) ὡς ὄνησι. ἐπεὶ οἱ βασιλεῖς ἔσονται· ἔχων οὖν φησὶ βασιλίδας οὕτως, καὶ τὴν

ε ἀψῆς τῶν χερνίβων; πῶς ἔχεις φησὶ θυσίαν πι
παρὰ γὰρ οὐκ ἀσεβὲς ἐναγῆ σε ὄντα χερνίβων ἅ
ἔσθαι. καὶ θύειν τοῖς θεοῖς; Τί δὴ γὰρ οὐ.) διατί φη
οὐ δικαίως θίγοι μὲ τῶν θυσιῶν. Καὶ σφάγια
δορός.) οὐ γὰρ καὶ σφάγια πρὸ τοῦ πολέμου κα
βάλοις. πάλιν δὲ καὶ τοῦτο ἠθικῶς. πρὸ δορὸς δέ. ε
ειώθασιν οἱ βασιλεῖς εἰς πόλεμον μέλλοντες ἐξιέ
θύειν τοῖς θεοῖς. Σὺ δ' ἂν καλῶς.) σὺ δ' ἂν θύσεις
ῶς ὡς μὴ μιαρὸς ὤν. Ἁγνὸς γὰρ εἰμὶ χέρας.) τοῦ
ου τῆς μητρὸς δηλονότι. Ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.)
οὐ τῷ λογισμῷ διὰ τὸ μὴ βεβοηθηκέναι τῷ πατρί.
νν σύ γε.) εὐδαίμων εἶ δηλονότι. Οὐ γὰρ ἂν δάγκ
) αὕτη γὰρ ἥμαρτε φησί. διὸ κἀγὼ οὐκ εὐδαιμονῶ.
ρε.) ἆρον ἀπὸ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς τὸ ξίφος. Ψευ
ἔφυς.) ἐψεύσω τῆς ἐλπίδος. Ἀλλὰ κτανεῖς.)
ἐφονεύσεις μου τὸ θυγάτριον. Οὐ ψευδής, οὐκέ
ευδὴς ὑπάρχεις. Η παῖδα μου.) εἰ μὴ τοῦτο
σω δηλονότι. Ω δ' ἔχει.) ἐὰν μὴ πείσῃς οὕτω
ηται. Πλεῖς ἐμέ.) οὐκ ἐπόνησας. Τότε
ιδ'.) ὅτι σε ἠξίουν βοηθῆσαι μοι. Ἔχεις με.) ἐνί
ἐς με. ποῖ γε γονάς μου. ὡς ἐπὶ τῆς συνηθείας λέγω
τοῦτο δὲ λέγει ὅτι ἐχηράσατο τὴν ἑρμιόνην.
ν σύ γ'.) σὺ σαυτὸν κατηγωνίσω. κακὸς κνό
ς πρόσμε. Οὐ βοηδρομήσετε.) οὐκ ἔλθετε ἐν βοη
Ζῶ.) ὥστε ζῶ. Κτίται.) οἰκήτορες. τοι
ισι καὶ τὸ σῦς ὀρικτίτου παρὰ πινδάρῳ. ἀντὶ
ρεοίκου. καὶ τὸ εὔκτιτον ἄστυ. ὅμηρος. ἀντὶ τοῦ εὐκα
τον πόλιν. Ὁ δὲ βιάζεται πόλιν.) ἐκεῖνος αὐτῷ συγ
ῶντος ζῆν διὰ τὸ τὴν μητέρα ἀποκτεῖναι, οὗτος βιά
ἀδίκως ἅπασαν τὴν πόλιν, ὥστε τυχεῖν τοῦ ζῆν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παῦσαι.) παῦσαι ὀργιζόμενος ὦ μενέλαε. σύ τε ὀρέστα ἵνα ἀκούσῃς οὓς ἥκω κομίζων λόγους. Ναυτίλοις σωτήριος.) ὅτι ἡ ἑλένη τοῖς χειμαζομένοις κατὰ θάλατταν ἐπήκοος ἐστὶ κατὰ εὐριπίδην, σεσημείωται μέν τοι σωσίβιος ἔμπαλιν οἴεται οὐκ εὐμενῶς αὐτὴν ἐπιφαίνεσθαι. Τῷ τῆς δὲ καλλιστεύματι.) τῇ ὡραιότητι ταύτης. Ὡς ἀπαντλοῖεν.) ἱστορεῖται ὅτι ἡ γῆ βαρυνομένη τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων, ἠξίωσε τὸν δία κουφίσαι αὐτῆς τὸ βάρος. τὸν δὲ δία εἰς χάριν αὐτῆς συγκροτῆσαι τόν τε θηβαϊκὸν πόλεμον, καὶ τὸν ἰλιακόν. ἵνα πολλῶν ἀναιρεθέντων κουφισμὸς γένηται. ἕτεροι φησὶν ἄγε νύμφην. ἐπεὶ οἱ θεοὶ ταύτην ἔλαβον. αὐτοὶ τότε κατέπεμψαν. ἵνα διὰ τὸ ταύτης κάλλος συγκροτησάντων πόλεμον ἑλλήνων καὶ φρυγῶν. καὶ τῶν πολλῶν ἀναιρεθέντων ἐλαφρότερον γένοιτο τῇ γῇ τὸ τῶν ἀνθρώπων βάρος. Παῤῥάσιον.) οἱ μὲν πόλιν. οἱ δὲ χώραν εἶναι φασὶν ἀπὸ παῤῥασίου τοῦ πελασγοῦ ὀνομασθεῖσαν. ὃς συνῴκισε τοὺς ἀρκάδας. καὶ πελασγοὺς αὐτοὺς ἐπωνόμασεν. ἰδίως εὐριπίδης ἐνιαυτὸν τὸν ὀρέστην φησὶν ἐκεῖ. ἤτοι ποιήσαντες κύκλον ἐνιαυτοῦ. ὁ δὲ ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ὑπὸ ὄφεως αὐτὸν δηχθέντα ἐκεῖ τελευτῆσαι. ὁ δὲ φερεκύδης ὅτι καὶ ἐπεὶ τὸν ὀρέστην αἱ ἐριννύες διώκουσιν. ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἀρτέμιδος. καὶ ἵζει ἱκέτης πρὸς τῷ βωμῷ. αἱ δὲ ἐριννύες ἔρχονται ἐπ' αὐτὸν θέλουσαι ἀποκτεῖναι. καὶ ἀπείργει αὐτὰς ἡ ἄρτεμις. ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις αὐτὴ ὀρέστειον καλεῖται ἀπὸ ὀρέστου. Ἀσκληπιάδης ἐν ἀρκαδίᾳ φησὶ τὸν ὀρέστην ὑπὸ ὄφεως ἀναιρεθῆναι ο ἐτῶν. Κεκλήσεται δὲ.) πελασγὸς αὐτόχθων ὁ ἀργεῖος ὁ τοῦ ἀρέστορος τοῦ ἰάσου, ἐλθὼν εἰς ἀρκαδίαν, ἐθηριώθη καὶ

ες τοὺς ἀρκάδας, εἰς τὸ ἡμερώτερον μετέβαλε. καὶ
λιν ἐκπόσεν. ἣν παῤῥασίαν ὠνόμασεν. γυναῖκα δὲ
αγόμενος ὑπὸ χωρίαν ἀφ᾽ ἧς τὸ ὄρος οὕτω καλεῖται,
ν ἔσχε λυκάονα. ὃς τὸ τοῦ λυκαίου διὸς ἱερὸν ἱδρύσατο
ἐν παῤῥασίᾳ. καὶ παῖδα ἐσχηκὼς ἐξ ὀρθωνίας νύκτι
ν, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καταλείπει. ἐφ᾽ οὗ ὁ κατακλυσμὸς
ἐγένετο. μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύει δωρίδος ὑὸς εἰκαδ
καὶ κορωνείας. οὗτος ἐξ ἀργίας ἔσχε παρθῖνα. οὗτος
ἀρχιλόχης κητέα. καὶ πάρον. κητεὺς δὲ ἐκ στίλβης
ιε καλλιστώ. ταύτην φασὶν ἐκ διὸς ἀρκάδα πεποιη-
ναι. ὃς ἄρξας τῆς χώρας, ἀρκαδίαν ὠνόμασε. γή-
ς δὲ λεανείραν, ἔσχεν ἐλάτην. ἀρείσαντα. ἀζᾶνα.
των ἀρξάντων τῆς χώρας, ὁ ἀζὰν ἀπ᾽ αὐτοῦ τὴν ἰδί
μοῖραν ἀζανίαν ὠνόμασεν. ἀρκάδες οὖν πάντες
ἐκαλοῦντο. μέρος δὲ τούτων ἀζᾶνες. τῷ μερικῷ
λον ἐπήγαγεν, ἀζὰν γὰρ μέρος ἐστὶ τῆς ἀρκαδίας.
ὀρέστειον δὲ πόλις ἀρκαδίας. ὀνομασθὲν ἀπὸ ὀρέστου
σταντος ἐκεῖσε. Ενθένδε τ᾽ ἐλθών.) περὶ τῆς ὀρέ-
κρίσεως ἐν ἀρείῳ πάγῳ, ἱστορεῖ καὶ ἑλλάνικος, ταῦ
γραφῶν. τοῖς ἐκ λακεδαίμονος ἐλθοῦσι καὶ τῷ ὀρέ-
ἀθηναῖοι ἔφασαν. τέλος δὲ ἀμφοτέρων ἐπαινούν-
οἱ ἀθηναῖοι τὴν δίκην ἔστασαν ἐννέα γενεαῖς. ὕστε-
δὲ ἄρης καὶ ποσειδῶν περὶ ἁλιῤῥοθίου δίκην. εἶτα
καλος ὁ δηιονέως. ὅστις πρόκριν τὴν ἐρεχθέως ἔχων
ναῖκα. καὶ ἀποκτείνας, ἐξ ἀρείου πάγου δίκην ὡς
θεὶς ἔφυγεν ἐξ γενεαῖς ὕστερον. μετὰ δὲ τὴν δαιδά
δίκην, ἀδελφιδοῦν τάνταλον ἀποκτείναντος δο
π θανάτῳ. καὶ φυγόντος δίκην. τρισὶ γενεαῖς ὕστε-
αὕτη ἡ τυνδαρὶς κλυταιμνήστρα ἀγαμέμνονα ἀπο
ασα. καὶ ὑπὸ ὀρέστου ἀποκτανθεῖσα, συγκροτηθεί-

ναι δίκην τῷ ὀρέστῃ ὑπὸ εὐμενίδων παρεσκεύασεν, ἐπεὶ μετὰ τὴν κρίσιν ἐπανελθὼν, ἄργους ἐβασίλευσε· καὶ ἐδίκασεν δὲ ἀθηνᾶ καὶ ἄρης. Δίκης βραβῆς.) τῆς κρίσεως διοικηταί. Διοίσουσιν.) ἐξάξουσιν. Χρεών.) ἀπόκειται. Ὃς δ' οἴεται νεοπτόλεμος.) οὐκ ἐγχαμήσειν αὐτὴν κατὰ τοῦτο. ὅτι τέκνα οὐκ ἔσχεν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ὁ μὲν εὐριπίδης διὰ τοῦτο ἀνῃρῆσθαι φησὶ τὸν νεοπτόλεμον ὑπὸ τῶν δελφῶν. ὅτι παρεγένετο εἰς δελφοὺς δίκας ἀπαιτήσων τὸν θεὸν ὑπὲρ τῆς τελευτῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. φερεκύδης δὲ φησὶ περὶ παίδων χρηστήρια αἰτοῦντα τὸν νεοπτόλεμον ἀναιρεθῆναι. ἐπεὶ νεοπτόλεμος ἑρμιόνην γαμεῖ τὴν μενελάου. καὶ ἔρχεται εἰς δελφοὺς περὶ παίδων χρησόμενος. οὐ γὰρ αὐτῷ ἐγένοντο ἐξ ἑρμιόνης. καὶ ὁρᾷ κατὰ τὸ χρηστήριον κρέα διαρπάζοντας τοὺς δελφοὺς, ἀφαιρεῖται τὰ κρέα αὐτούς. ἑαυτὸν δὲ κτείνει μαχαίρᾳ. ὁ δὲ τούτων ἱερεὺς κατορύσσει αὐτὸν ὑπὸ τὸν οὐδὸν τοῦ νεώ. ταῦτα γενεαλογεῖ καὶ σοφοκλῆς. Ὁ δ' ἐπώνυμον) τὸ νὶν ἀντὶ τοῦ αὐτοὺς ἐπὶ πληθυντικοῦ τάττειν εἰώθεσαν. ἢ ἐπὶ μόνου πυλάδου κεῖται. Φ[illegible] προίκας. Δῶρ' ἔχει.) ὧδε διόλου ἔφερε. Τῷ ἐγώ.) χάριν τοῦδε ποιήσω καλῶς. Ὦ λοξία.) ὦ ἄπολλων μαντευτικὲ ἕνεκα τῶν σῶν μαντευμάτων. Καίτοι μ' ἐσῄει.) περὶ δεινῆς φησὶν ἦν ἐγὼ μὴ ἄρα δαίμων τις τῶν ἀλαστόρων. καὶ οὐχὶ σὺ ὁ προστάξας με μητροκτονεῖν. νῦν δὲ φησὶν αὐτοῖς ὄψεσι θεωρῶν, ἔχω τὸ πιστόν. Σοὶ δὲ παῖδ' ἐγώ.) ἀντὶ τοῦ κατεγγυήσω. ὅ ἐστιν ἐπαγγέλλομαι δώσειν πρὸς γάμον. οὐ νῦν γὰρ δίδωσιν. ἀλλ' ὕστερον. ὀρέστου ἐν ἀρκαδίᾳ διάγοντος, μετὰ τὴν νεοπτολέμου τελευτήν. Ὄναιο.) ἀπολαύσαιο. ὠφελη[illegible]ης. Οἷ.) ὅπου. Νείκους.) τῆς φιλονεικίας.

ιυδομαι.) φιλιοῦμαι ταῖς συμφοραῖς σου μενέλαε. καὶ
ῖς σοῖς ὦ ἄπολλον προστάγμασι. Ἄλλως. σπέν/
ομαι φησὶ φιλίαν πρὸς σὲ ὦ μενέλαε ἐπὶ συμφοραῖς.
υτέστι μετὰ τὰς συμφορὰς. καὶ τὰς ἀτυχίας. καὶ τοῖς
ῖς ὦ ἄπολλον πείθομαι κελεύσμασι. Ἴτε νῦν καθ'
όν.) ὁ ἐπίλογος οὗτος τοῦ δράματος. ἐκ δύο συστημά
ων σύγκειται. καὶ ἔστι τοῦ μὲν α' συστήματος τὰ κῶ/
κα ἀναπαιστικὰ β'. ὧν τὰ μὲν η' δίμετρα ἀκατάληκ/
κ. τὸ δὲ θ' καταληκτικόν. ἤτοι ἑφθημιμερὲς παροιμιακ
ν. τὸ δὲ β' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ δὲ τρίτον, ὅμοιον
θημιμερὲς. ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ α' παράγραφος. τοῦ δὲ β'
ρωνὶς, ἡ περατοῦσα τὸ δρᾶμα. Ἴτε νῦν.) ἀπὸ τῆ
θοδον ἣν προσέταξα δηλονότι. τιμῶντες τὴν εἰρήνην
ι καλλίστην ἀπὸ τῶν θεῶν. ἐγὼ δὲ, πλησιάσω τὴν ἑλέ/
ν τοῖς οἰκήμασι τοῦ διός. διελθὼν τὸν πόλον τῶν λαμ
ρῶν ἄστρων. ὅπου συγκάθεδρος οὖσα τῇ ἥρα. καὶ τῇ ἥ/
τῇ γυναικὶ τοῦ ἡρακλέους ἔσται θεὸς ἔντιμος. ἀεὶ τοῖς
θρώποις διὰ θυσιῶν σὺν τοῖς τυνδαρίδαις τοῖς υἱοῖς
ῦ διός, μεδέουσα θαλάσσης ναύταις. ἀντὶ τοῦ τῆς τῶν
τῶν θαλάσσης μεδέουσα. καὶ ἄρχουσα. Θεῶν ἀ/
ην τιμῶν.) τοῦτο φησίν. ἐπειδὴ ἐπὶ τὰ πελοποννησια/
ένόσει ἡ ἑλλὰς πρεσβευσαμένων δὲ τῶν ἀθηναίων οὐ
ρσήκαντο τὰς σπονδάς. Ἐξανύσασ'.) διαβάς.
ι.) ἥβη ὠνομάζετο ἡ ἡρακλέος γυνή. λείπει δὲ τὸ οὐ/
ν πάρεδρος οὖσα ἤτοι συγκάθεδρος. Ἔντιμος.)
ωμένη θυσίαις. σὺν κάστορι. καὶ πολυδεύκει τοῖς διὸς
ισί. βασιλεύουσα τοῖς ναύταις ἐπὶ τῆς θαλάσσης.
γα.) ὁ χορὸς βοηθὸς ὢν τοῦ ὀρέστου, τὰ κατ' αὐτὸν
ν ὅπως ἀπέβη, ταῦτα φησίν. ἢ τοῦτο διὰ τοῦ χο/
ὡς ἐκ προσώπου τοῦ ποιητοῦ ἐστιν, ὡς νικήσαντος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐπὶ τῷ δράματι· ὦ νίκη μεγάλως σεμνή· εἴθε συνέχοις τὴν ἐμὴν ζωὴν· καὶ μὴ παύσαιο στεφανοῦσα ἐμὲ δηλονότι. Ὦ μέγα·) ὦ μεγάλως σεβασμία νίκη εἴθε τὴν ἐμὴν ζωὴν κατέχοις· καὶ μὴ παύσῃς στεφανοῦσα καὶ τιμῶσά με· τοῦτο παρὰ τοῦ χοροῦ ἐστὶ λεγόμενον ἀπὸ προσώπου τοῦ ποιητοῦ. Τοῦτο τὸ δρᾶμα ἐκ τραγωδικοῦ, κωμικόν· ἐκ γὰρ συμφορῶν· εἰς εὐθυμίαν κατήντησεν·

Τέλος σχολίων τῶν εἰς ὀρέστην·

Ὑπόθεσις φοινισσῶν·

Περιπαθεῖς ἄγαν αἱ φοίνισσαι τῇ τραγῳδίᾳ· ἀπώλλυται γὰρ τοῦ κρέοντος ὁ υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους, ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀποθανών· ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑπ' ἀλλήλων· καὶ ἰοκάστη ἡ μήτηρ ἀνεῖλεν ἑαυτὴν ἐπὶ τοῖς παισί· καὶ οἱ ἐπὶ θήβας στρατευσάμενοι ἀργεῖοι ἀπώλοντο· καὶ ἄταφος πολυνείκης πρόκειται· καὶ ὁ οἰδίπους τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται· καὶ σὺν αὐτῷ ἡ θυγάτηρ ἀντιγόνη· ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα καὶ πολυπρόσωπον· καὶ πολλῶν γνωμῶν μεστόν τε καὶ καλῶν. Τὸ δρᾶμά ἐστι μὲν ταῖς κοινῶς ὄψεσι καλόν· ἐπεὶ καὶ παραπληρωματικόν· ἥ τε ἀπὸ τῶν τειχέων ἀντιγόνη θεωροῦσα μέρος οὐκ ἔστι δράματος· καὶ ὑπόσπονδος πολυνείκης οὐδενὸς ἕνεκα παραγίνεται· ὅ, τε ἐπὶ πᾶσι μετ' ᾠδῆς ἀδολέσχου φυγαδευόμενος ὁ οἰδίπους προσέρριπται διὰ κενοῦ·

Χρισμὸς δοθεὶς τῷ λαΐῳ·

ιαϊ λαβδακίδη παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς·
Τέξεις μὲν φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστί,
Παιδὸς ἑοῦ χείρεσσι λιπεῖν βίον· ὡς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς κρονίδης πέλοπος ςυγεραῖσι πιθήσας·
Οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε·

Τὸ τῆς σφιγγὸς αἴνιγμα ἀσκληπιά/
δης οὕτως ἀναγράφει·

σι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν οὗ μία φωνὴ
Καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φωνὴν μόνον ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ γίνονται· ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον·
ἀλλ' ὁπόταν πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ
ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφαυρότερος πέλει αὐτοῦ·

Λύσις τοῦ αἰνίγματος·

θρωπον κατέλεξας· ὃς ἡνίκα γαῖαν ἐφέρπει
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γαλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει·
αὐχένα φορτίζων γήραϊ καμπτόμενος·

Ω τὴν ἐν ἄστροις·

ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος, ἐκ μονοστροφικῆς ἐστὶ ποιό/
ου· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάλη/
κτοι· ριβ· ὧν πλουτέως τὸν αὐτὸν ἀεὶ δυστυχῆ καθεσά/
μι· ἐπὶ τῷ τέλει ἡ κορωνίς· ταῦτα πάντα πρὸς τὸν ἥλιον
ποτείνει ἰοκάστη δυσχεραίνουσα· διὰ τὰ συμβαίνοντα·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τὴν ἐν ἄστροις.) ἔθος ἔχουσιν οἱ τραγικοὶ παρέχειν τοὺς ἥρωας εἰς τὰς συμφορὰς ἀπολοφυρομένους. ὡς καὶ ἐν μηδείᾳ. ὥσθ᾽ ἵμερός μ᾽ ὑπῆλθε γῆ τε κοὐρανῷ λέξαι μολούσῃ δεῦρο δεσπότῃ. Ἄλλως. Παλαιά τις φέρεται δόξα, ὡς σοφοκλῆς μὲν ὑπομνήσεως εὐριπίδην ὅτι μὴ προέταξε τούτους τοὺς δύο στίχους. ὁ δὲ εὐριπίδης ὅτι μὴ προέταξεν ἐν ἠλέκτρᾳ ὁ σοφοκλῆς. ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἠλέκτρα ποτέ. Ὦ τὴν ἐν ἄστροις.) ὦ διοδεύων τοῦ οὐρανοῦ τὴν ὁδὸν τὴν παρὰ τοῖς ἄστροις, ἥ ἐστι τὴν παρὰ τοῖς οἴκοις τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. ὅτι γὰρ ἄστρα φησὶ τοὺς οἴκους τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου, ἀράτος εἴρηκεν. αὐτὰρ ἑκάστην ἴσην μετρηθεῖσα, δύο πάντη τέμνουσι οἴκους. ζῳδίων δὲ ἑ κύκλον ἐπικλείουσιν. Ὡς δυστυχῆ.) ἀστιβῆ φασὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου δυστυχῆ καλεῖ. πῶς δὲ ἀστιβῆ, ὅτι ποτε καὶ ἡσίοδος τύχας τῶν ἡμερῶν ἀποφαίνει ποιητάς. Ἄλλως. οἱ κακοδαιμονοῦντες, καὶ τὰς πρώην εὐδαιμονίας, ἀτυχίας νομίζουσι, τῇ παρούσῃ δυσποτμίᾳ βαρυνόμενοι. Ὡς δυστυχῆ.) καὶ μὴν τό τε εὐδαιμονεῖν ἦσαν αἱ θῆβαι. εἶχον τὸν ἁρμονικὸν γάμον ἐν ᾧ οἱ θεοὶ ἑστιάθησαν. καὶ τὸν διονύσου καὶ ἡρακλέους γένεσιν. νῦν δὲ ἤρξατο ἐξ ἐκείνου λάϊος βιαθέντων. τὰ τοιαῦτα δ᾽ οὐ πρὸς τὸ ἀληθές, ἀλλ᾽ ὡς οἱ λέγοντες πάθους ἔχουσιν. ἐπιφέρει δὲ ὁ εὐριπίδης πρὸς ἕτερα πρόσωπα πρεσβύτερα τὴν τῶν δυστυχημάτων αἰτίαν ἀναφέρειν. καὶ ἐν τρῳάσιν ἑλένη φησίν. πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἡ δὲ τῶν κακῶν

ὧν πάριν τίκουσα. καὶ ἐν ὀρέστῃ. σύ τοι φυτεύσασ' θυ-
ατέρ' οὐ κέρον κακὴν, ἀπώλεσάς με. κέχρηται τούτῳ
τῷ εἴδει καὶ ὅμηρος. ὃς καὶ ἀλεξάνδρου τὴν κτήνατο νῆας
ἴσας. καὶ εὔμαιος συμπαθῶς ἔχων πρὸς τὸν ὀδυσσέα
φησίν. ὡς ὄφελ' ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι. καί τοι τῶν ἀ-
δελφῶν αὐτῆς τῶν διοσκούρων ἤδη θεῶν ὄντων. καὶ πολ-
λὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπαρκούντων. ἔτι δέ τινες ἐγκαλοῦ-
σι τῷ εὐριπίδῃ ὡς οὐκ ἀκολούθως γενεαλογήσαντι. εἰ
μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐβούλετο τὰ πράγματα λέγειν, ἔ-
χρῆν τὴν ἐκ φοινίκης αἰτίαν τοῦ κάδμου κατὰ λεπτὸν
κατὰ τῆς αἰτίας διηγήσασθαι. εἰ δὲ ἐκ τῆς ὑπογύου ἀρ-
χῆς, ἔδει ἀπὸ τῶν λαΐου δυστυχημάτων ἄρξασθαι. πρὸς
ους ῥητέον, ὅτι εἰ μὲν ἄνωθεν ἤρξατο, μακρὸς ἂν ἦν ὁ λό-
γος. ἄλλως τε οὐκ ἔπρεπε θηβαίαν γυναῖκα ἀκριβῶς
τὰ ἐν φοινίκῃ ἐπίστασθαι. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν λαΐου δυστυχημά-
των, πολλὰς ἂν τῶν περὶ τὰς θήβας συμφορῶν παρέλι-
πεν. ἀκταίωνα μὲν γὰρ αἱ οἰκεῖαι κύνες διεσπάσαντο.
πενθέα τε τὸν υἱὸν ἀγαυῆς. σεμέλην τε ἐκεραύνωσεν
ζεύς. καὶ τῆς ἰνοῦς υἱὸν λέαρχον μὲν μανεὶς ὁ πατὴρ
ἀθάμας ἀπέκτεινε. μελικέρτης δὲ, μετὰ τῆς μητρὸς
πεσεν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ νιόβης τε παῖδες, ἐτοξεύ-
θησαν. καὶ αὐτὴ λίθος ὁρᾶται δακρύων. Θοαῖς ἱπ-
ποισι.) λείπει ἡ σύν. ἵν' ᾖ σὺν θοαῖς ἵπποισι. καὶ ὅμη-
ρος. αὐτῇσιν γαίῃ ἐρύσαιτο. καὶ ἐν βάκχαις. αὐτῇ-
σιν ἐλάταις. καὶ ἐν ἱππολύτῳ. αὐτῇσιν ἀρβύλῃσιν
ἁρμόσαι πόδα. καὶ ἔστιν ἀττικὴ ἡ συνήθεια. ἔδει δὲ
κ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἀρσενικῶς αὐτοὺς ὀνομάσαι.
τέσσαρες δὲ εἰσί. χρόνος. αἴθων. ἀστραπή. βροντή.
ἔθος δὲ τοῖς ποιηταῖς θηλυκῶς λέγειν, τὰς ἵππους.
σώφρονι τὰν ἵππον. καὶ ἐν ἱππολύτῳ. αἷς δ' ἐν δα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κοῦσαι στόμα· καὶ παρθμένῳ· αἰφηρητιάδαο ποδώκει
κειδὺ ἔκφερον ἵππον· Κάδμος ἠνίκ' ἦλθε·) λι-
βύης τῆς ἐπάφου καὶ ποσειδῶνος, ἀγήνωρ· καὶ βῆλος· ἐκ
ἀγήνορος· καὶ ἀντιόπης τῆς βήλου, κάδμος· κίλιξ· φοῖ-
νιξ· φοινίκης καὶ τηλέφου τῆς ἐπιμεδούσης περῶς· ἀ-
στυπάλη· εὐρώπεια· φοινίκη· ἔνιοι δὲ ἀντὶ ἁρμονίας ἠ-
λέκτραν γῆμαι αὐτὸν φασί· φοινίσσαν·) ἡ μὲν ἀπὸ
πάσης τῆς φοινίκης ἀκουστέον, ἀντὶ τοῦ παραλίαν· ἀπὸ
μιᾶς πόλεως, ἐκδεκτέον τὴν τύρον· νησιάζεται γὰρ ὡς
καὶ ἑξῆς φησί· τύριον οἶδμα λιποῦσ' ἔβαν· ἀκροθίνια
λοξίᾳ φοινίσσας ἀπὸ νάσου· τουτέστι τῆς φοινικῆς νήσου
τύρου· καὶ κάδμος ἔμολε τὰν δὲ γᾶν τύριος· Ἄλλως·
τὴν τύρον· νησιάζεται γὰρ ἡ φοινίκη· προληπτικὸς δὲ ὁ λό-
γος· οὐδέπω γὰρ ἐκαλεῖτο φοινίκη· ἐν γοῦν τῷ φρίξῳ φη-
σίν· ἦσαν γὰρ ἀγήνορος παῖδες· κίλιξ, ἀφ' οὗ ἡ κιλικία
κικλήσκεται· φοῖνιξ· ὃς ἀπὸ τοὔνομα ἡ χώρα φέρει·
καὶ θάσος· τοῦτον οἱ ποιηταὶ πίνακον καλοῦσι· πολύδω-
ρον δὲ, διὰ τὸ πολλὰ δῶρα εἰληφέναι τὴν μητέρα αὐτοῦ
ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ· γενεαλογήσας δὲ ἕως λαΐου, ὑ-
πέρχεται κρέοντα καὶ ἰοκάστην· Γήμας κύπριδος·)
δερκύλλος θηβαίας τινὸς δράκοντος τοὔνομα· βασιλέως
δὲ θηβαίων θυγατέρα τὴν ἁρμονίαν εἶναι φησίν· ὃν φο-
νεύσας κάδμος ἔγημεν ἁρμονίαν· ἔφορος δὲ ἠλέκτρας
τῆς ἄτλαντος αὐτὴν εἶναι λέγει· κάδμον δὲ παραπλεύ-
σαντα τὴν σαμοθράκην, ἁρπάσαι αὐτήν· τὴν δὲ εἰς τιμὴν
τῆς μητρὸς ὀνομάσαι τὰς ἠλέκτρας πύλας· καὶ νῦν ἔτι
ἐν τῇ σαμοθράκῃ ζητοῦσιν αὐτὴν ἐν ταῖς ἑορταῖς· δημά-
γόρας δὲ ἀπὸ λιβύης ἐλθοῦσαν τὴν ἠλέκτραν οἰκῆσαι
τὴν σαμοθράκην· ἔνθα συγγενομένη διῒ, ἔτεκεν ἠμα-
θίαν· δάρδανον· ἁρμονίαν· τὸν δὲ κάδμον παραπλεύσαντα

ριπαθέσου, ὑπὲρ ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς γ μωθῆναί τε· καὶ
φαινόμενον ἰδεῖν τὴν ἁρμονίαν· πρόνοια δὲ ἀθηνᾶς, ἀρ/
πάσαι αὐτήν. ἀσφαλίζεται τὴν ὀνομασίαν τῆς ἡρωί/
νης· ἐπεὶ οἱ παλαιότεροι ἐπικάστην καλοῦσιν· καὶ ὅμηρος·
μητέρα δ᾽ οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν ἐπικάστην· ἔνιοι ἁρμο/
νίαν τὴν ἠλέκτραν αὐτὸν οὐ τὴν ἄτλαντός λέγουσι γε/
γαμηκέναι. Γαμεῖ δὲ λάϊος.) ἐπιμενίδης εὐρύκλειαν
τὴν ἔκφαντος φησὶν αὐτὸν γεγαμηκέναι· ἐξ ἧς εἶναι τὸν
οἰδίποδα· οἱ δὲ, δύο τὸν λάϊον φασὶ γῆμαι γυναῖκας·
εὐρύκλειαν· καὶ ἐπικάστην· καὶ τὸν οἰδίποδα δὲ φασὶν
ἐπικάστην τε τὴν μητέρα γεγαμηκέναι· καὶ εὐρυγάνειαν·
αἰγύπτιος δὲ φησὶν, ὡς ἐκ χρησμοῦ τοὺς παῖδας ἀκού/
σας ἀλληλοκτονῆσαι, ἐξέθηκε τὸν πολυνείκην· μήστωρ δὲ
ἀμφοτέρους ἐκτεθῆναι. Παίδων ἄλοκα.) ἐμπεδο/
κλῆς ὁ φυσικὸς ἀλληγορῶν φησὶν, ἔχεις τοὺς λιμένας
ἀφροδίτης· ἐν οἷς ἡ τῶν παίδων γένεσίς ἐστιν· εὐριπίδης
δὲ ταυτὸ τοῦτο φάσκων, τήν τε ἔννοιαν τὴν αἰσχρὰν ἀπέ/
φυγε· καὶ τοῖς ὀνόμασιν οἰκείως ἐχρήσατο τεχνικαῖς
ταῖς μεταφοραῖς πόρων, καὶ ἄλοκα λέγων. Ἄλλως·
μεταφορικῶς, μὴ σπεῖρε τὴν ἄλοκα ἀπὸ τῆς ἀρουμένης
γῆς. Ἡ δονῇ δούς.) ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν δούς· καὶ πῶς
προεγνωκυῖα τὸν χρησμὸν ἡ γυνὴ, οὐκ ἀπέτρεψε τῆς μί/
ξεως τὸν λάϊον· ἢ οὖν ὕστερον εἶπεν αὐτῷ· ἢ εἶπε μὲν, ἡ δὲ·
ἠπίστευε τὸ ῥηθὲν εἶναι ψεῦδος διὰ τὸν ἔρωτα χρυσίπ/
που. Λειμῶν᾽ ἐς ἥρας.) ἢ ὅτι πᾶς λειμὼν, ἱερόν ἐστιν
ἥρας, ἢ ὅτι κιθαιρώνια τῆς ἥρας ἐστὶν ἐν θήβαις ἱερόν· ὅσοι
δὲ ἐγκαλοῦσιν ὡς ἐν ἱερῷ τόπῳ ἐκτεθέντος τοῦ παι/
δὸς, ἴσωσαν ὅτι καὶ ἀθῆναι μὲν λέγονται ἱεραὶ τῆς ἀθη/
νᾶς· ὀλίγος δέ ἐστι τῆς ἀκροπόλεως εὐαγής τε καὶ ἱερὸς
τόπος· καὶ λελωβημένον δὲ ὅμως ἀνείλοντο τὸ βρέφος·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἴσως τῷ κάλλει νενικημένοι· καὶ τὴν ἴασιν θυμαρῆ νομί-
σαντες αὐτῶν ὑπὸ τῆς βασιλείας ἔσεσθαι. Δίδωσι δὲ
βουκόλοισι.) ἵνα ἀποθάνῃ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐκ τοῦ ἐμφα-
νοῦς ἀνελεῖν τὸ βρέφος, φεύγων τὸ μῖσος. Ἱπποβου-
κόλοι.) ἱπποφορβοί· τὸ δὲ βουκόλοι ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου
ζώου· ὡς τὸ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κατεβουκολέοντο. τι-
νὲς εἰς λάρνακα βληθέντα· καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφέν-
τα τὸν παῖδα προσπελασθῆναι τῇ Κορίνθῳ φασί.
Τῶν ἐμῶν ὠδίνων πόνον.) ἀντὶ τοῦ τὸν πόνον τῶν ἐ-
μῶν ὠδίνων. ἔχει δέ τι τοῦτο παραλλάττον πρὸς τὸ ἐ-
μὸν αὐτοῦ πρᾶγμα· καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν μὲν γὰρ ἐκείνοις
δυοῖν ὄντων προσώπου καὶ πράγματος· εἶτα πρωτοτύ-
που ἀντωνυμίας κατὰ γενικὴν ὀφειλούσης κεῖσθαι ἐπὶ
τοῦ προσώπου διὰ τὴν προσοῦσαν ἔπαρχ γενικήν, κτη-
τικὴ τίθεται πρὸς τὸ πρᾶγμα ἀντωνυμία. ἐνταῦθα δὲ
τριῶν ὄντων· προσώπου· καὶ δυοῖν πραγμάτων, τῶν τε
ὠδίνων καὶ τοῦ πόνου, καὶ τῶν μὲν ὠδίνων τοῦ προσώ-
που οὐσῶν, τοῦ δὲ πόνου τῶν ὠδίνων, ὤφειλεν ἡ κτητι-
κὴ ἀντωνυμία ἐπὶ τῶν ὠδίνων κεῖσθαι. οὕτω γὰρ ἂν ἐ-
φαίνετο προδήλως· ὅτι αἱ μὲν ὠδῖνες εἰσὶ τοῦ προσώ-
που· ὁ δὲ πόνος τῶν ὠδίνων. νυνὶ δὲ ἐπὶ τοῦ πόνου κεῖ-
ται· καὶ συγχεῖ· καὶ δυσδιανόητον ποιεῖ τὸν λόγον.
Μαστοῖς ὑφεῖτο.) ὑπέβαλεν. ἔνιοι δέ φασιν, ἢ λελω-
βημένον ὑπεβάλλετο παιδίον· ὅπου γε καὶ ἐκτίθεμεν
τάχα ἐξ ἡμῶν πεπηρωμένα. καὶ τί θαυμαστὸν ὑποβάλ-
λεσθαι φοβουμένην μὲν ἐκπεσεῖν διὰ τὴν ἀπαιδίαν·
ἀποτρίψασθαι δὲ, τὴν τῆς ὑποβολῆς ὑποψίαν. διὰ τὴν
ὑποῦσαν συμφορὰν τῷ βρέφει· καὶ τὸ ἰατρεύεσθαι δὲ διὰ
τοῦτο, οὐκ ἀπέγνωκεν. Ἡ τινός.) ὅτι οὐκ εἴη παῖς Πο-
λύβου γνήσιος· ἀλλὰ νόθος· ὁ μαθὼν παρά τινος τῶν ἐμῶν.

ιωτῶν ὀνειδίσαντος ὅτι εἴη νόθος· ἔνιοι δὲ φασὶν εἰς πυ
ῶνα ἐληλυθέναι τὸν οἰδίποδα ἵνα τροφεῖα δῷ τῷ ἀ-
πόλλωνι. Λάϊος θοῦμος.) ἤτοι τὸ τοῦ ὀνείρου ταράξαν-
ς αὐτὸν· ἢ ὅτι λοιπὸν ὑπώπτευεν αὐτὴν τὴν ἡλικίαν τοῦ
παιδὸς προκόπτειν· ἐβούλετο γὰρ ἢ τεθνεῶτα αὐτὸν ἀκού-
σας διάγειν ἀδεῶς· ἢ ζῶντα ἀκούσας, φυλάττειν ἑαυτόν·
αστεύων ἐστὶ ζητῶν· ὅθεν καὶ μαστὸς ὁ ἐπιζητούμενος παρὰ
παίδων. Εἰς ταυτὸν.) εἰς ταυτὸν τῆς σχιστῆς ὁδοῦ
ς φωκίδος συνάπτουσι τὸν πόδα· ἤτοι συντυγχάνου-
ι τὸν πόδα ἐπὶ τῆς σχιστῆς ὁδοῦ· οὕτως καλεῖται ἐν
ωκίσιν· ἐπεὶ διασχίζει τὴν ἐπὶ βοιωτίαν· καὶ θήβας· καὶ
ικὴν· καὶ κόρινθον ὁδόν. Κάων κελεύει.) καὶ ἐκέλευ-
ε αὐτὸν ὁ ἡνίοχος τοῦ λαΐου ὑποχωρεῖν τῷ βασιλεῖ ὤφει-
ν εἰπεῖν· ὁ δὲ ἄλλως ἀρξάμενος, ἄλλως ἀποδίδωσι
ὸ λόγον· ὥσπερ ἐκ μεταμελείας. Πῶλοι δ' ἐνιν.) οἱ
ποι δὲ τοῦ λαΐου ἐξήμαξαν αὐτόν· ἤγουν τὸν οἰδίπο
τοῖς ἑαυτῶν ὄνυξι κατὰ τοὺς τένοντας τῶν ποδῶν·
ιον τῷ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. Ενχη-
λ.) ἐν ταῖς χηλαῖς τοὺς τῶν ποδῶν τοῦ οἰδίποδος τέ-
ντας ἐξήμαξαν· οὐχ ὑποχωροῦντος αὐτοῦ τῆς ὁδοῦ.
ντι τάκτος.) ὑποσιωπητέον εἰς τὸ ἔθεν· ἔμελλε γὰρ
ις τὴν λοιδορίαν· καὶ τὴν μάχην ἀμφοτέρων λέγειν.
τάκτος.) ποῖά μοι χρεία λέγειν τὰ ἔξω τῶν κακῶν·
ι παρακολουθησάσας ὕβρεις· τοὺς διαπληκτισμοὺς
ιγω· ἀλλ' αὐτὸ τὸ κακόν· ἐν συντόμῳ γὰρ παῖς πα-
κ καίνει. Παῖς πατέρα καίνει.) ζητοῦσι πῶς εἰς τὸ
σεῖον οὐκέτι ἀπῆλθεν ὁ οἰδίπους· φασὶ ὅτι οὐκ ᾤε-
ο θεῷ εὐθέως χρήσειν αὐτῷ μιαρῷ γενομένῳ· πρὶν
χρῆναι· καὶ ἅμα ἵνα μὴ γνῷ ὅτι πατέρα ἔκτεινεν·
ιστο γὰρ καὶ τὴν μητέρα γῆμαι· ὅτι δὲ πολύβῳ ἐστὶν

κε τοὺς ἵππους, καὶ Ἀντίμαχος φησὶν ἐν Λύδῃ· ἵπποι φωνήσας Πολύβῳ θρεπτήρια ταῦτα· ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας. Ζητοῦσι δὲ πάλιν· πῶς οὐδεμίαν ζήτησιν πεποίηνται Θηβαῖοι, τεθνεῶτος αὐτοῖς τοῦ βασιλέως. λεκτέον ὅτι εὐθὺς μὲν αὐτὸν οὐκ ἐπεζήτησαν, ἐν Δελφοῖς εἶναι νομίζοντες· μετὰ ταῦτα τῶν ἵππων ἀφανῶν γενομένων λῃστῶν ἐδόκει τοὔργον γεγενῆσθαι. Ἄλλως· Δεῖ νοεῖν ὅτι ὁ Οἰδίπους φονεύσας τὸν Λάιον ὡς ἐναγὴς παραχρῆμα οὐκ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν· οὐ γὰρ ᾤετο χρῆσαι αὐτῷ τὸν θεόν· ὑποστρέψας δὲ εἰς Κόρινθον μετὰ τῶν ἵππων Λαΐου, καὶ καθαρθεὶς τὸν φόνον, πάλιν ἐπὶ τῷ γνῶναι τοὺς γονεῖς ἐπανῆκε πρὸς τὸν θεόν. λαβὼν δὲ χρησμὸν ὅτι ἐπὶ φθορᾷ τοῦ πατρὸς ἐτέχθη, καὶ συνουσίᾳ τῆς μητρὸς, διέγνω Κόρινθον φυγεῖν τὴν νομιζομένην πατρίδα. γνοὺς δὲ τοῦ Κρέοντος τὸ κήρυγμα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καθίησιν ἑαυτὸν τῆς σφιγγός, κινδύνῳ τὴν δυστυχίαν θηρώμενος. Ἐπεζάρει) ζάρης ὄρνεόν ἐστιν ἁρπακτικόν. τὴν δὲ σφίγγα οἱ μὲν ἔχειν πρόσωπον παρθένου, στῆθος δὲ καὶ πόδας λέοντος, πτέρυγας ὄρνιθος. Σωκράτης δὲ ἐγχωρίαν αὐτήν φησι χρησμολόγον δυσγνῶστα μαντευομένην· ἅπερ ἀγνοοῦντες οἱ Θηβαῖοι καὶ ἐναντίως αὐτοῖς χρώμενοι ἀπώλλοντο. Ἀσκληπιάδης δὲ λέγει τοὺς Θηβαίους εἰς ἐκκλησίαν καθ' ἑκάστην ἀθροίζεσθαι διὰ τὸ μυσαίνιγμα τῆς σφιγγός. λόγος γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἀπαλλαγήσεσθαι τῶν κακῶν, πρὶν ἂν τὸν τῆς σφιγγὸς λύσειαν χρησμόν. Ὡς δ' ἐπεζάρει ἐπέκειτο κακοποιοῦσα. ἁρπασθῆναι δ' ὑπ' αὐτῆς φασὶ Αἵμονα τὸν Κρέοντος παῖδα. τινὲς δέ φασιν ὅτι μία τῶν συνουσῶν ταῖς Κάδμου θυγατράσι μαινεισῶν, μετεβλήθη εἰς τὸ ζῶον τὴν σφίγγα. Τὰ μὰ κηρύσσει λέχη)

ἀγόντου

ἐνόητον φασὶν ἀπὸ τὸν τῆς ἀδελφῆς γάμον τὸν τυχόντ
τα καλεῖν· ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι κατεπείγουσα συμφορὰ, καὶ
παρὰ τὸ πρέπον τι πρᾶξαι προτρέπεται· ἔπειτα καὶ
ρισόν τινα ᾤετο τὸν ἐγχειρήσαντα τοῦ ἀγῶνος· κατὰ
γὰρ πίνδαρον, ὁ μέγας δὲ κίνδυνος, ἄναλκιν οὐ φῶτα
λαμβάνει. Γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν.) φερεκύδης τὰ
κατὰ τοὺς παῖδας οἰδίποδος, καὶ τὰς γεγαμημένας
ούτως ἱστορεῖ· οἰδίποδι φησὶ κρέων δίδωσι τὴν βασι
λείαν. καὶ τὴν γυναῖκα λαΐου· μητέρα δ' αὐτοῦ ἰοκάστην·
ἧς γίνονται αὐτῷ φράστωρ· καὶ λαόνυτος· οἳ θνήσκου
σιν ὑπὸ μινυῶν· καὶ ἐργίνου· ἐπεὶ δὲ ἐνιαυτὸς παρῆλθε,
γαμεῖ ὁ οἰδίπους εὐρυγάνειαν τὴν περίφαντος· ἐξ ἧς
γίνονται αὐτῷ, ἰοκάστη· ἀντιγόνη· ἰσμήνη· ἣν ἀναιρεῖ τυ
δεὺς ἐπὶ κρήνης· καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡ κρήνη ἰσμήνη ἐκλήθη·
υἱοὶ δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτῆς, ἐτεοκλῆς καὶ πολυνείκης· ἐπεὶ δὲ
εὐρυγάνεια ἐτελεύτησε, γαμεῖ ἀστυμέδουσαν τὴν σθενέ
λου. τινὲς δὲ εὐρυγάνειαν ἀδελφὴν λέγουσιν εἶναι ἰοκά
στης τῆς μητρὸς οἰδίποδος. Μαθὼν δὲ.) γνοὺς δὲ τὰ
λέκτρα τὰ τῆς μητρός, ἀντὶ τοῦ ἐπιγνοὺς μητρὶ
συγκοιμώμενος. τὸ δὲ μητρώων γάμων, περὶ φρασιν
ἀντὶ τῆς μητρός. Εἰς ὄμματ' αὐτοῦ.) ὅμοια καὶ ἐν
οἰνόμαος· ἐν δὲ τῷ οἰδίποδι, οἱ λαΐου θεράποντες ἐτύφλω
σαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ,
ἐξομματοῦμεν· καὶ διόλλυμεν κόρας· πῶς δὲ φησὶν ἰο
κάστη μετὰ τοσαῦτα δυστυχήματα ἔζη, ῥητέον ὅτι παρὰ
γυνὴ πρὸς θάνατον δειλὸν μὲν ἀνδρός· ὀκνεῖ δὲ νῦν
οὖσα ἴσως ἀεὶ γὰρ τοῖς παροῦσι δακρύοις, ἐμποιεῖ
ἄλυ τῆς ψυχῆς ἀναβολὴν τῷ πάθει. Επεὶ δὲ τὴν
.) ὅτε δὲ ἥβησαν οἱ παῖδες κλείθροις ἔκρυψαν τὸν
πατέρα· ἵνα ἡ τύχη λήθη παραδοθῇ· καίπερ δύσαπό

νήπιος οὖσα, καὶ πολλῆς δεομένης μηχανῆς εἰς τὸ λαθεῖν. Πολλῶν δεομένη.) ἤτοι ἡ πολλῆς δεομένη μηχανῆς πρὸς τὸ λαθεῖν· ἢ πολλῶν παραινέσεων· καὶ πολλῆς παραμυθίας διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ πάθους· πρὸς δὲ τὸ ἁμαρτεῖν ὁ οἰδίπους ὅτι καὶ αὐτὸς τιμωρεῖται· φασὶ γὰρ ὅτι πέλοψ χρυσίππου ἁρπαγέντος, κατηράσατο μέχρι παίδων εἶναι τὸ κακόν· τινὲς δέ φασιν ὅτι λάϊος ἀνῃρέθη ὑπὸ οἰδίποδος, ὅτι ἀμφότεροι ἤρων χρυσίππου. Τάδ' ἐς φόβον.) εἰκότως ἐδήσαν περιχαρεῖν πρὸς τὰ λα συνέβη διὰ τὰς πέλοπος ἀράς. Συμβάντ'.) ἐντος ὁ τρόπος εἰς ἀσυμφωνίαν ἄγει τὸ δρᾶμα· ἔοικε γὰρ ἐξέλασιν ὑποθέσθαι τοῦ πολυνείκους· ἵνα διὰ τῆς ἐξ δεόντως λέγοι ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ ἄρχοι· ποτὲ οὐκ ἔχων γὰρ ἀλλήλοις ὑπεχώρησαν ἐνιαυτὸν παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν, πάντως καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐπεφέρετο ὁ πολυνείκης. δεῖ οὖν εἰδέναι, ὅτι οὐ παρὰ πᾶσι συμφωνεῖ ἡ πολυνείκους εἰς ἄργος ἄφιξις· φερεκύδης γὰρ ἐκβεβλῆσθαι τὸν πολυνείκην φησὶ μετὰ βίας· ἑλλάνικος δὲ ἱστορεῖ κατὰ συνθήκας αὐτῷ συγχωρῆσαι τὴν βασιλείαν ἐτεοκλέα· γὰρ αἵρεσιν αὐτῷ προτεῖναι τὸν ἐτεοκλῆ· εἰ βούλοιτο τὴν βασιλείαν ἔχειν· ἢ τὸ μέρος τῶν χρημάτων λαβεῖν· ἑτέραν πόλιν οἰκεῖν· τὸν δὲ λαβόντα τὸν ὅρμον καὶ τὸν χιτῶνα ἁρμονίας, ἀναχωρῆσαι εἰς ἄργος· κρίναντα τοῦ μέρους τὴν βασιλείαν, οἰδίποδος που χαρισων τὸν μὲν ὅρμον, ἀφροδίτη· τὸν δὲ χιτῶνα ἀθηνᾶ ἐχαρίσατο· ᾧ καὶ δέδωκε τῇ θυγατρὶ ἄδραστος ἀργείαν· γοῦν εὐριπίδης ταῖς δύο ἱστορίαις ἐχρήσατο· εἶτα μὲν τῇ φερεκύδου· ὕστερον δὲ τῇ ἑλλανίκου· ὁ μὲν εὐριπίδης τὸν ἐτεοκλέα· ὁ δὲ σοφοκλῆς τὸν πολυνείκην ξοντα οἱ δεῖν ἐν οἰδίποδι. Ἐπεὶ δ' ὑπὸ ζυγοῖς.) αὐτί

τὴν βασιλείαν. μετενήνοχε δὲ ἀπὸ τῶν κυβερνητῶν.
οὗτον ἐστὶ καὶ τὸ παρ' ὁμήρῳ. ζ... ἐν ὑψίζυγος. ὑπὸ γὰρ
ὑψίστου ζυγοῦ καθήμενος ὡς κυβερνήτης, πάντως
...τοὺς οἴακας. πτύχας δὲ, ἐὰν μὲν ἀπὸ τοῦ πτὺξ
χας. ... δὲ ἀπὸ ... πτυχὴ, πτυχὰς. Κῆδος.)
...αμβρ... ... καὶ. Υπόσπονδον.) μετὰ
...δῶν. ... Πρὶν ψαῦσαι.) πρὶν τὴν πόλε
...συγκ... Ει σοφὸς πέφυκεν.) ἐπειδὴ τ
...εβῶν ... Ω κλεινόν.) σύστημα προκει
...αχτην ... ἀλλοιοστρόφων συστημάτων, στίχων
...βι... ...ρων ιε. ὑπὸ τῷ τέλει παράγραφος.
...ἄγει εὐριπίδης ἀντιγόνην ἰδεῖν τὸ στρα
...νος ἑλένην ἐποίησε πλὴν ὅτου γ' ἐκείνη
...κινύνει τὰ τοῦ στρατεύματος. αὐτὴ πρὸ
... ...ες, διηγεῖται. Ω κλεινόν.) ὦ ἀντιγό
... τῷ πατρὶ βλάστημα ἐν τοῖς οἴκοις. ἐπείσι ἡ
... τε διὰ τὰς σὰς ἱκεσίας ἐκλιπεῖν τοὺς
...ῶνας. καὶ ἐλθεῖν δηλονότι εἰς τὸ ἔσχατον ὑπερῷ
μελάθρων, ὥστε ἰδεῖν τὸ στράτευμα τὸ ἀργεῖον. ἐπὶ
...αυτὴν. δηλονότι ἀνάμενον. ὡς ἂν προεξερευνήσω,
...τὴν ὁδὸν, μήτις ἀπὸ τῶν πολιτῶν φαίνεται ἐν τῇ
...καὶ ἐμοὶ μὲν ἔλθοι καὶ καταλάβοι κακὸς ψόγος
...δούλῳ. σοὶ δὲ καθὰ ἀνάσσῃ καὶ κυρία, πάντα φρά
καὶ εἴπω. ἅπερ ἐδεξάμην καὶ ἤκουσα παρὰ τ
...ὅτε ἦλθον φέρων τῷ σῷ ἀδελφῷ σπονδὰς ἐν
...ἀπὸ τούτου τοῦ τόπου ἐκεῖσε. παρ' ἐκείνου δὲ πά
ἐνταῦθα. ἀλλ' οὐδεὶς ἀπὸ τῶν πολιτῶν πλησιάζει
τοῖς δόμοις. διέρχου δὲ διὰ τοῦ ποδὸς τὴν παλαι
κλίμακα τὴν ἀπὸ τοῦ κέδρου. καὶ σκόπει τὰ πε
καὶ τὰ ῥεύματα τοῦ ἰσμηνοῦ. καὶ τὸ νᾶμα τῆς δίρ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κης τῆς πηγῆς· ὅσον ὑπάρχει τὸ στράτευμα τῶν πολεμίων. Ω κλεινὸν οἴκοις.) ἡ τοῦ δράματος διάθεσις, ἐνταῦθα ἀγωνιστικωτέρα γίνεται. τὰ γὰρ τῆς ἰοκάστης παρελκόμενά εἰσι. καὶ ἕνεκα τοῦ θεάτρου ἐκτέταται. ἡ δὲ ἔξοδος τῆς παρθένου, εἰκών ἐστι τῆς ὁμηρικῆς τειχοσκοπίας τῆς ἑλένης. ἐκ τοῦ ἐναντίου. ἐκεῖ γὰρ γυνὴ τῷ γέροντι δείκνυσι. διδάσκει δὲ πρόοδον παρθένου γενέσθαι κατ' ἐπιτροπὴν μὲν μητρός. παιδαγωγίαν δὲ τροφέως χρείας τε μὴ τῆς τυχούσης ἐπειγούσης τὴν ἔξοδον.

Ἄλλως. εὐδιοίκης ἂν ἡ τῆς ἀντιγόνης ἔξοδος. καλῶς δὲ τὴν βασιλικὴν παρθένον οὐ γυναῖκες φυλάττουσιν ἀλλ' ὁ διὰ τὸ γῆρας σώφρων καὶ φρόνιμος. τοιγαροῦν οὐκ ἀσκέπτως μετ' αὐτῆς ἔξεισιν. ἀλλ' ἐρημίαν παραφυλάξας. ἐνόμιζε γὰρ διὰ τὸν τῆς πάσης πόλεως κίνδυνον, δεῖν τὴν τῆς κόρης μελέσθαι ποιεῖν εὐταξίαν. Διῆρες ἔσχατον.) διῆρες τὸ δίστεγον ὑπερῷον. ὡς μόνον, μονῆρες, δύο διῆρες. ἀπὸ τοῦ δὶς καὶ δύο οὔσης τῆς ὀροφῆς. καταχρηστικώτερον δὲ καὶ ὄροφον ἢ καὶ πολύστεγον οὕτως λέγεται. οἱ δὲ, διῆρες. καὶ δικρόν. καὶ ὕπαιθρον. Μή τις πολιτῶν.) ταῦτα καταμηχανᾶσθαι φασὶ τὸν εὐριπίδην. ἵνα τὸν πρωταγωνιστὴν ἀπὸ τοῦ τῆς ἰοκάστης προσώπου μετασκευάσῃ. διὸ οὐ συνεπιφαίνεται αὐτῇ ἀντιγόνη. ἀλλ' ὕστερον. οἰκονομικῶς δὲ ὁ ποιητὴς φησὶ αὐτὸν ἀπεστάλθαι εἰς τὸ στρατόπεδον. ὅπως εὔλογον ἔχῃ πρόφασιν τοῦ ἐπιγινώσκειν ἅπαντας. διὰ δὲ τοῦ κέδρου παλαιὰν κλίμακα, λεληθότως τὸν πλοῦτον τῶν βασιλέων παρίστησιν. ὅπου γε κεδρίνην τὴν κλίμακά φησι. Δίρκης τε νᾶμα.) δίρκη. κρήνη θηβῶν. πλησία τοῦ ἰσμηνοῦ. ἀπὸ δίρκης ὀνομασθεῖσα. οἱ γὰρ περὶ ζῆθον καὶ ἀμφίονα ἐκτεθέντες ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀντιόπης καὶ

αφέντες ἐν τοῖς βουκόλοις τῆς δίρκης, ἐβουκόλουν
σῆ. ὕστερον δὲ παρέδωκεν αὐτοῖς τὴν ἀντιόπην ἐπὶ τὸ
ταύρων διασπάσαι. οἱ δὲ, γνόντες αὐτὴν μητέρα αὐ
, αὐτῆς μὲν ἐφείσαντο. τὴν δὲ δίρκην ἐπὶ τῶν ταύρων
σπάσασαν. καὶ ὁ τόπος ἔνθα ἐσύρη, δίρκη καλεῖται. καὶ
τόπος. καὶ ὁ ποταμός. Ορεγε νῦν.) τὰ τοιαῦτα εἴδη
κεῖται. ὡς εἴρηται ἀνομοιόστροφα κυρίως διὰ τὸ μὴ
ν κατὰ σχέσιν. καὶ εἰσὶ τῆς παρούσης στροφῆς τὰ κῶ
ιγ. τὸ α, παιωνικὸν τρίμετρον. βραχυκατάληκτον
παιώνων τετάρτων δύο. καὶ σπονδείου. τὸ β, ἀντι
σικὸν δίμετρον. ἀκατάληκτον ἐξ ἀντισπάσου καὶ
ίμβου. τὸ γ ἀναπαυστικὸν δίμετρον γλυκώνειον
χυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. κατὰ
κοπὴν ἴαμβος. εἶτα παράγραφος. ὄρεγε καὶ πάρε
ρτίως ἀπὸ τῶν κλιμάκων τὴν χεῖρα τὴν γεραιὰν,
μῆ νέα χειρὶ. ἐπαναστέλλων καὶ ἀναβιβάζων τὸ
ς τοῦ ποδός. Ἰδού.) ὦ παρθένε ἰδοὺ σώα
ἐγκαίρως γὰρ ἐπορεύθης. κινούμενον γὰρ ὑπάρχει
γεῖον στράτευμα. χωρίζουσι δὲ καὶ ἀποχωροῦσιν
λων τοὺς λόχους καὶ τὰ τάγματα. Ορεγε νῦν.)
χέ μοι τὴν χεῖρα ὁδηγόν. ἤγουν ὁδήγει με. ἢ ἀν
ἔκτεινε τὴν παλαιάν σου χεῖρα ἐμῇ τῇ νέᾳ. ἅμα
ἀναβαίνων. ἐπαντέλλων γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐπανά
ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἡλίου. καὶ γὰρ οὗτος εἰς τὸ ὕ
τοῦ οὐρανοῦ ἀναβαίνει. Ἰὼ πότνια.) ἡ β ἀν
φὴ, κώλων ἐστὶ γ. τὸ α ἀντισπαστικὸν δίμετρον.
τάληκτον. γλυκώνιον. ἐξ ἀντισπάσου καὶ ἐπιτρίτου
β ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον.
τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς. τοῦ α ποδὸς χορείου.
ύλει, παιωνικὸν ἡμιόλιον. ἐκ παίωνος δὲ καὶ σπον

δαίου· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος· Ἰώ.) φησὶν ὦ θύγα-
τερ τῆς λητοῦς σεβασμία σελήνη· ἅπαν γὰρ τὸ πεδί-
ον ἀστράπτει κατάχαλκον· ἤτοι ἔνοπλον· οὐ γὰρ φαύλως
καὶ ἀπρεπῶς ἦλθε καὶ κατέλαβεν ὁ πολυνείκης τὴν γῆν·
ἀλλὰ βρέμων καὶ ἠχῶν ἐν πολλοῖς ἵπποις· καὶ μυρίοις
ὅπλοις. Ἰὼ πότνια.) ἡ παρθένος τὴν ἄρτεμιν ἀνα-
καλεῖται· ἐπειδὴ τὸ πεδίον ἀστράπτον ἑώρα· τὸ δὲ τῆς
σελήνης εἶδος, τοιοῦτον· εἰς γὰρ τὴν σελήνην ἀλληγορεῖ-
ται ἡ ἄρτεμις· διὰ τοῦτο ἐκπληττομένη, πρὸς τὴν ἄρτε-
μιν ποιεῖται τὸν λόγον· εἰ δέ τις εἴποι ὅτι καιρὸν εἶχε
ταύτην ἐπιβοᾶσθαι ὡς πολεμικῆς, οὐδὲν βλάβος τῷ λό-
γῳ. Ἀστράπτει.) τῇ ὑπερβολῇ κατάπληξιν ἐμφα-
νει· ὅλον λέγων ἀστράπτειν τὸ πεδίον· καίτοι ὀλίγον μέ-
ρος αὐτοῦ κατεῖχον οἱ πολέμιοι· οἰκείως δὲ τὸ ἀστρά-
πτειν ἐνταῦθα· τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ χαλκοῦ φύσις· ὅτι ἄν
τις ἐν ἡλίῳ κινήσειεν αὐτό· πῶς δὲ ἐνταῦθα φησὶ κα-
τάχαλκον πεδίον· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς φησὶ λόγχαις πυκνὰ
στορῶμεν ἀργείων στρατόν· ἀλλ' οὐ πάντες ἦσαν λευκα-
σπίδες· ποδὶ γοῦν τινός φησι πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ
βραχίονι κουφίζων· ἢ καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων ὅπλων κα-
τάχαλκόν φησι τὸ πεδίον θωρήκων τε καὶ κνημίδων
καὶ κρανῶν. Ἄρα πύλαι.) ἡ τρίτη αὕτη στροφὴ κῶ-
λων ἐστὶ δ'· τὸ α' δακτυλικὸν πενθημιμερές· εἰ δὲ βού-
λει χοριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χοριάμβου καὶ σπονδεί-
τὸ β' παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παιῶνος
α' καὶ δακτύλου· τὸ γ' προσοδιακὸν τρίμετρον κατα-
ληκτικὸν ἐκ χοριάμβου ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· καὶ ἰαμ-
βικοῦ· τὸ δ' δακτυλικὸν πενθημιμερές· εἰ δὲ βούλει χο-
ριαμβικὸν καθαρὸν ἡμιόλιον· ἐπὶ τῷ τέλει παράγρα-
φος. Λαϊνέοις ἀμφίονος ὀργάνοις.) ἀντὶ τοῦ ἐν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ῖς μουσικοῖς γινομένοις· φασὶ γὰρ ὡς ἀμφίων οἰκο-
ρμησάμενος θήβας, ὅτε διετίθει τὸν τειχισμὸν, οὐ χει-
ν ἐχρῆτο πρὸς τοῦτο· οὐδὲ ἦσαν οἱ συναιρόμενοι αὐ-
ν τῆς οἰκοδομίας· ἀλλὰ τῆς αὐτοῦ μουσικῆς ἐποιεῖτο
ἔργον, μέλος ἀνακρουόμενος· κἀντεῦθεν τοὺς λίθους
νῶν καὶ κατασκευάζων τὰ τείχη· ἐγένετο δὲ τὸ τεῖ-
ος ἑπτάπυλον· ὅσοι οἱ τῆς λύρας τόνοι· Ἆρα πύ-
κ.) ἆρα αἱ πύλαι καλῶς τοῖς κλήθροις ἡρμοσμέναι
ι· καὶ τὰ χαλκόδετα ἔμβολα ἥρμοσαι τοῖς λαϊνέοις
ἀμφίονος ὀργάνοις, ὅ ἐστι τῷ λαϊνέῳ τείχει· ὀργάνοις.
τοῖς ἔργοις· ἐκ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον· καὶ σοφο-
ς· ξουθοῦ μελίττης κηρόπλαστον ὄργανον· ἀντὶ τοῦ
ον· καὶ ἔμβολα· οἱ μὲν, τοὺς καθέτους· οἱ δὲ τοὺς στρο-
ς· Ἄλλως· χαλκόδετα ἔμβολα· τινὲς τοὺς στρο-
ς παρὰ τὸ ἐμβάλλεσθαι τῇ ὀπῇ τοῦ οὐδοῦ· χαλκό-
α δὲ, ἐπεὶ χαλκῷ παρασφηκοῦνται, οἱ στροφεῖς· διὰ
κὴ προστριβόμενον ἐξχαθενεῖν τὸ ξύλον· ἆρα οὖν φη-
αἱ πύλαι καλῶς τοῖς κλήθροις ἡρμοσμέναι εἰσί· καὶ
στροφεῖς καλῶς συνηρμόσθησαν πρὸς τὸ λαϊνεον τεῖ-
καὶ τὰς ὀπάς· ὅ ἐστι τὸ ἔργον τοῦ ἀμφίονος· οὐ θαρ-
σα δὲ τοῖς κλήθροις, καὶ περὶ τῶν στροφίων φησί·
ποτε καὶ τοὺς στροφεῖς τῶν θυρῶν ἀνακαλεῖν δυνή-
σαι οἱ ἀργεῖοι· μὴ συμβάθει ἡρμοσμένους· ἄλλοι ἔμ-
α φασὶ τὰς καθέτους· τὰ νῦν καλούμενα πτερά· ἄ-
ἐστι τῇ κατασκευῇ τοιάδε· θύραν κατασκευάσαν-
ίσην κατά γε μῆκος καὶ πλάτος τῇ πύλῃ τοῦ τεί-
ἔξωθεν αὐτῆς χαλκοπέταλα καθηλοῦσιν· ὡς ὁ-
αλκον τὴν θύραν νομίζεσθαι· ταύτην ἐπάνω τῆς θύ-
ἱστᾶσιν οὐχ ἑδραίαν· ἀλλ' ὥσπερ κρεμαμένην· τῶν
ῶν κλειομένων, καθιᾶσιν ἄνωθεν τὴν κεχαλκω-

μένην θύραν· ἥ τις μέχρι τοῦ ἐδάφους φθάνουσα καλύπτει τὴν θύραν· ὡς ἂν μὴ διὰ μίαν ὑποβολὴν γίνεσθαι· ἔσθ' ὅτε καὶ πυρὸς προσφερομένου ταῖς πύλαις ξυλίναις οὔσαις· καὶ πολεμίων πολιορκούντων, τάς τε πύλας ἔκλειον· καὶ τὰ ἔμβολα καθίεσαν· εἰρήνης δὲ οὔσης διὰ τὸ τὰς πύλας δυσχέρειαν παρέχειν ἔν τε τῷ κλείεσθαι καὶ ἀνοίγεσθαι, ταύτας μὲν εἴων ἀνεωγμένας διαπαντός· ἑσπέρας δ' ἠρκοῦντο τῷ ἐμβόλῳ· διά τινος μηχανήματος αὐτὸ καθιέντες, καὶ ἀνέλκοντες· ἔμβολον δὲ καλεῖ ἐκ τοῦ ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐμβάλλεσθαι ἔξωθεν τῶν πυλῶν· χαλκόδετον δέ, διὰ τὸ δεδέσθαι καὶ ἠσφαλίσθαι χαλκῷ· ὁ δὲ νοῦς· ἆρα αἱ πύλαι τοῖς κλείθροις ἡρμοσμέναι εἰσί· καὶ τὰ χαλκόδετα ἥρμοσαι τοῖς ἀμφίονος λαϊνέοις τοῦ τείχους ὀργάνοις; τουτέστι τοῖς ὑπὸ ἀμφίονος κατασκευασθεῖσι τείχεσιν; ὁ μὲν γὰρ κάδμος ἔκτισε τὰς θήβας· ἀμφίων δὲ καὶ ζῆθος ἐτείχισαν. Θάρσει τά γ' ἔνδον.) θάρρος ἔχε· τὰ ἔνδον γὰρ καὶ τὰ ἐντὸς ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως ἔχει ἡ πόλις. Ἀλλ' εἰσόρα.) βλέπε εἰ βούλει καὶ θέλεις γνῶναι τὸν πρῶτον στρατηγόν. Τίς οὗτος.) τίς ἐστιν οὗτος; ὁ λευκὴν φέρων κόρυθα· ὅστις ἔμπροσθεν προοδοποιεῖ τοῦ στρατοῦ· κρατῶν ἀμφὶ τὸν βραχίονα ἀσπίδα πάγχαλκον. Λοχαγός.) ταξίαρχος ὦ δέσποινα· τίς καὶ ἐκ ποίου τόπου γεγονώς· εἰπὲ ὦ γεραιὲ τίς καλεῖται κατὰ τὸ ὄνομα. Οὗτος ὀνομάζεται μυκηναῖος τὸ γένος ἱππομέδων βασιλεύς. Ὁ λευκολόφας.) ὁ λαμπρὰν ἔχων περικεφαλαίαν. Ὃς ἄγεται.) ὅς τις ἔμπροσθεν ἡγεῖται τοῦ στρατοπέδου· ὁ λόχαλκον ἀσπίδα περὶ τὸν βραχίονα βαστάζων. Λοχαγός.) ταξίαρχος· ἡγεμών. Μυκηναῖος.) ἡ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νεώτεροι τὴν αὐτὴν μυκήνην καὶ ἄργος· φησὶν οὖν ὅτι μυ
κηναῖός ἐστιν. οἰκεῖ δὲ περὶ τὴν λέρνην. τὴν ἐν μυκήναις
πηγήν. ὅ ἐστι τὴν ἐν ἄργει πηγήν. Λερναῖα.) ἀπὸ μέ
ρους τὸ ἄργος. λέρνη γὰρ πόλις καὶ πηγὴ τοῦ ἄργους.
ἕως γαῦρος.) Ἡ ε αὕτη στροφὴ, κώλων ἐστὶ ε. τὸ α ἰω
νικὸν ἀπ' ἐλάττονος. δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἰωνι
κοῦ β καὶ συλλαβῆς. τὸ β, τροχαϊκὸν ἰθυφαλικόν. τὸ
γ δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ, τρο
χαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε, ἀναπαιστικὸν,
δίμετρον ἀκατάληκτον. εἰ δὲ βούλει προσοδικὸν τρίμε
τρον. βραχυκατάληκτον. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. καὶ
χοριάμβου, καὶ σπονδείου. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.
ἕως γαῦρος.) ἐπηρμένος τῷ σώματι. καὶ διὰ τοῦ σχή
ματος ἐμφανίζων τὸ αὔθαδες τῆς ψυχῆς. Ἄλλως.
ὁ ἑξῆς ὡς γαῦρος. ὡς φοβερὸς εἰσιδεῖν. ἀστερωπὸς ἐν
γραφαῖσι. γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος. οὐχὶ πρόσ
φορος ἁμερίῳ γέννᾳ. Ἀστερωπός.) ἀστεροειδὴς τὸ
ὄμμα. καὶ τὴν ἐσθῆτα γραπτός. τοὺς γίγαντας πρὸς
τὸ φοβερὸν αὐτῷ γράφουσιν. ἴσως οὖν καὶ αὐτὸς κατάστι
κτον ἔχει τὴν πανοπλίαν. τὸ δὲ ἑξῆς γραπτῷ γίγαντι
παραπλήσιος. διὰ μέσου δὲ τὸ ἀστερωπὸς ἔθηκε. δηλῶ
σαι θέλων τὸ ὄμμα λαμπρὸν ἔχοντα ὁμοίως ἀστέρι.
Ἄλλως. Ἀστεροειδὴς καὶ ποικίλος ἐν ταῖς γραφαῖς τῆς
ἀσπίδος. εἰσὶ γὰρ κατάστικτα ὅπλα. Πρόσφορος.)
ὅμοιος ἀνθρωπίνῃ γενεᾷ. ἀλλ' ἀνημέρῳ τινὶ καὶ θη
ριώδει. Ἄλλος ἄλλος.) ἡ ς ἀντιστροφὴ κώλων ἐστὶ δ.
τὸ α δακτυλικὸν τετράμετρον. ἤτοι δίμοιρον ἔπους.
ἔπος γὰρ δίμοιρα τὰ ἕξ. τὸ β, ὅμοιον ἑφθημιμερές. τὸ γ
ἰωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου. τὸ δ
ἴαμβος τρίμετρος. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Ἄλλος.

ἄλλος.) θαυμαστὸς ὁ ἀναδιπλασιασμός. Ἄρη δ' αἰτωλόν.) ὡς ἔχοντος αὐτοῦ τῆς ἀσπίδος, τὸν περὶ τοῦ συὸς πόλεμον Καλλίμαχος. εἰμὶ πέρας Καλυδῶνος. ἄγω δ' αἰτωλὸν ἄρηα. τινὲς δὲ ἄρη τὴν τῶν ὁπλων σκευήν. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἐγχωρίως καθώπλισαι, ὡς οἱ αἰτωλοί. τὸ δὲ στέρνον ἀντὶ τοῦ ὅλου σώματος εἶπεν. οἱ δὲ τὴν τῶν πολεμίων ἐπιθυμίαν. καὶ τὴν ἐπιστήμην. ὡς τῶν αἰτωλῶν ἄριστα πολεμούντων. ὁμόγαμον δὲ ἀντὶ τοῦ σύμβιον. παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπίσης ἄνδρα τε καὶ γυναῖκα τῆς συνουσίας μετέχειν. ἐγάμει γὰρ δηιπύλην τυδεὺς δὲ ἀργείαν. Μιξοβάρβαρος, ἐν τέλει γὰρ τῆς εὐρώπης οἰκοῦντες αἰτωλοί, ἑλληνικῶν τε καὶ βαρβαρικῶν ἅπτονται φρονημάτων. ἢ ἐπεὶ δοκοῦσι βαρβαρικὰ φρόνημα ἔχειν. διὰ τοὺς κατ' ἀλλήλων πολέμους. καὶ ὅμηρος. κουρῆτές τ' ἐμάχοντο. καὶ αἰτωλοὶ μενεχάρμαι. Σακεσφόροι γάρ.) ἴσως ὅτι ἐξηλλαγμένοι οἱ αἰτωλοὶ περὶ τὰς ὁπλίσεις. καταστίκτους αὐτὰς ἔχοντες. καὶ ἔκτοποι καὶ τοῖς ὑποδήμασιν. ὥστε τὸν δεξιὸν μὲν ὑποδεδέσθαι πόδα. γυμνὸν δὲ ἔχειν τὸν ἀριστερόν. καλῶς δὲ εἶπεν αὐτὸν μιξοβάρβαρον. ὅτι οἱ αἰτωλοὶ πάντες ὁπλίζονται. ἀκοντίζουσι δὲ ὡς βάρβαροι. ἴσως γὰρ τὸ παλαιὸν τοῖς θηβαϊκοῖς χρόνοις οἱ μὲν ἕλληνες ὅπλοις ἐχρήσαντο. οἱ δὲ βάρβαροι, ἀκοντίζειν ἠπίσταντο. ὕστερον δὲ καὶ τὸ ἀκοντίζειν ἕλληνες μεμαθήκασιν. Τίς ἔτος ἀμφιρυνήμα ζηέτ.) ἡ ς̄ ἀντιστροφή, κώλων ἐστὶ ε̄. τὸ ᾱ ἰαμβικὸν τρίμετρον. τὸ β̄ ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. τὸ γ̄ τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δ̄ ὅμοιον. τὸ ε̄ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος. ἡμιόλιον ἐξ ἰωνικοῦ καὶ ἰάμβου. ἐπὶ τῷ τέλει

[πα]ράγραφος. Ἀμφὶ μνῆμα Ζήθου.) οὗτος ὁ Ζῆθος ὡς ἔφαμεν τειχιστὴς ὢν τῶν Θηβῶν, μεγάλου καὶ ἐπισήμου τάφου ἠξιώθη. Ἀμφὶ μνῆμα τοῦ Ζήθου.) κοινὸς μὲν ἀμφοῖν ὁ τάφος Ζήθου καὶ Ἀμφίονος· συλληπτικῶς δὲ εἶπε. τινὲς δέ φασι τὸν Ἀμφίονα. * Γοργὸς ἐσιδεῖν.) γοργῶδες ἀποβλέπων τοῖς ὄμμασι. καὶ ἅμα καὶ τῶν βοστρύχων παρειλίπτων τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ γοργονῶδες. Ἀμφέπει.) ἐπακολουθεῖ αὐτῷ ὄχλος πολὺς ὀπισθόπους. τινὲς δὲ ἐπὶ κατάρας αὐτὸ δέχονται. μόνον ἐσχάτῳ ποδὶ. καὶ μηκέτι ὑποστρέφοντι. ἵν᾽ ᾖ ὡς ὄχλος νιν ἀμφέπει ἐπὶ ἀπωλείᾳ. Ἀταλάντης γόνος.) αὕτη ἐστὶν ἡ Ἰάσου μὲν παῖς. Μειλανίωνος δὲ γυνή. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Σχοινέως θυγάτηρ. Ἱππομένους γυνή. Βοιωτική. Ἀλλά νιν.) ἀλλ᾽ αὐτὸν ἀπολέσειεν ἡ Ἄρτεμις· ἡ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ κυνηγετοῦσα. εἰκότως δὲ τὴν Ἄρτεμιν κατ᾽ αὐτοῦ ἐπικαλεῖται. ὡς θυμουμένην κατὰ τῆς Ἀταλάντης. ἐπεὶ πρότερον τὴν παρθενίαν ἠγάπα. ὕστερον δὲ τῷ Μειλανίωνι γαμηθεῖσα, κατεφρόνησε τῆς Ἀρτέμιδος. αὕτη δέ ἐστιν ἡ καὶ Μελεάγρῳ συγκυνηγετήσασα. διὸ καὶ εὐλαβοῦμαι, μὴ τοῦτο δίκαιον σκοπήσαντες οἱ θεοί, ἀπολέσωσιν ἡμᾶς. Ποῦ δ᾽ ὃς ἐμοί.) ἡ β΄ αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ δ΄. τὸ α΄ χοριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χοριαμβικοῦ, καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν πενθημιμερές. δακτύλου ἀρχομένου. εἰ δὲ βούλει τροχαϊκόν. τὸ β΄ παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ἐκ παίωνος δευτέρου καὶ δακτύλου. ἢ κρητικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ γ΄ ὅμοιον ἡμιόλιον. τὸ δ΄ ἴαμβος τρίμετρος. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Ποῦ δ᾽ ὅς.) ποῦ ὑπάρχει ὃς ἐγένετο ἐμοὶ ἐκ μιᾶς μητρός, ἐν πολυπόνῳ καὶ πολυωδύνῳ μοίρᾳ καὶ τύχῃ. ὦ φίλτατε γέρον εἰ-

πὴ ποῦ ἐστιν ὁ πολυνείκης. Ποῦ δ' ὅς ἐμοί.) παρὰ τὸ
ὁμηρικόν. δύω δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν.
δὶς δὲ παρέλαβε τὸ ποῦ. τὴν σπουδὴν τῆς κόρης παρι-
στῶν. πολυπόνῳ δὲ μοίρᾳ. ἤτοι κακομοιρίᾳ. τῷ γὰρ ἐπι-
θέτῳ διέστειλε τὸ τῆς μοίρας ὂν τὸν μέσο. Νιόβης
ἀδράστῳ.) εἰκότως τούτῳ παρίσταται. καὶ τοῦτον θε-
ραπεύει. δι' οὗ τὴν ὡς τὴν πατρίδα κάθοδον προσεδό-
κα αὐτῷ γενέσθαι. Ἑπτὰ παρθένων.) ὁ ἀριστόδημος
οὐδαμοῦ ἐν ταῖς θήβαις φησὶ τῶν νιοβιδῶν εἶναι τάφον
ὅπερ ἐστὶν ἀληθές. ὡς αὐτοσχεδιάζειν οὖν ἔοικεν εὐριπί-
δης. περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν νιοβιδῶν, αὐτὸς εὐριπίδης
ἐν κλεοφόντι φησί. καὶ δὶς ἑπτὰ αὐτῆς τέκνα νιόβης θα-
νόντα λοξίου τοξεύμασιν. ὁμοίως καὶ αἰσχύλος ἐν νιόβῃ. καὶ
ἀριστοφάνης δὲ ἐν δράματι νιόβης ὁμοίως ζ̄ αὐτὰς λέγου-
σιν. εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας. τιμαγόρας δὲ ἐν τοῖς
θηβαϊκοῖς φησιν. ὡς κακῶς πάσχοντες ὑπὸ τῶν περὶ ἀμ-
φίονα οἱ σπαρτοί, ἀνεῖλον αὐτοὺς λοχήσαντες. ἀπιόν-
τας εἰς ἐλευθέρας ἐπὶ τὴν πατρικὴν οὐσίαν. τὴν δὲ νιόβην
εἴασαν ζῆν διὰ πέλοπα. ἄλλοι δὲ ἄλλως ἱστοροῦσι περὶ αὐ-
τῆς. ὁ μὲν γὰρ φερεκύδης φησὶν αὐτὴν ἔχειν παῖδας ς̄.
ἀλαλκομενέα. φηρέα. εὔδωρον. λύσιππον. ξάνθον. ἀρ-
γεῖον. θυγατέρας δὲ ς̄. κιόνην. κλυτίαν. μελίαν. ὤρην.
λαμίππην. πελοπίαν. ἑλλάνικος δὲ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀ-
τλαντίδος, ἄρσενας δ̄ φησί. ἀρχήνορα. μενέστρατον.
* ἀρχαγόραν. θυγατέρας δὲ τρεῖς. ὠγυγίαν. ἀστυ-
κράτειαν. ξάνθος δὲ ὁ λύδιος, δέκα. καὶ δέκα ἐκ φιλο-
ξένου τοῦ ἀσσυρίου. ὃς ᾤκει ἐν σιπύλῳ. Ἡ γ̄ αὕτη στρο-
φὴ ἑτέρως μέν ἐστιν ἐσχηματισμένη. ὡς ἄνω τεθέντο-
τοῦ προσώπου. κώλων δέ ἐστιν η̄. τὸ α̅ ἀναπαιστικὸν δί-
μετρον ἀκατάληκτον. τὸ β̄ ὅμοιον. ἀκατάληκτον ἐ-

σύλλαβον. τὸ γ̄ ὅμοιον πενθημιμερὲς ἐκ β̄ προκελευ-
σματικῶν. ἤτοι τριβραχέων. τὸ δ̄ ἰωνικὸν τρίμετρον
βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος τρίτου. ἀντὶ ἰωνικοῦ
τροχαϊκῆς συζυγίας. ἤτοι ἐπιτρίτου β̄ καὶ ἴαμβου. τὸ
ε̄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐξ ἰάμβου καὶ ἀ-
ναπαίστου, καὶ δύο χορείων. εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν. τρίμε-
τρον καταληκτικὸν. ἐκ παιώνων β̄. καὶ ᾱ. ἀντὶ ἰωνικοῦ
ἀπὸ μείζονος καὶ χορείου. τὸ ς̄ τροχαϊκὸν τρίμετρον.
βραχυκατάληκτον ἑπτασύλλαβον. τὸ ζ̄ ἀντισπαστικὸν τρί-
μετρον. βραχυκατάληκτον. ἐκ β̄ ἀντισπάστων καὶ ἰάμ-
βου. τὸ η̄ ὅμοιον ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.
ἀνεμώκεος εἴθε) εἴθε δρόμον νεφέλας ἐξανύσαιμι πο-
σὶ δι' αἰθέρος. πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα. φυγάδα μέ-
λεον. ποτὲ δ' ὠλένας βάλοιμι τῇ φίλῃ δέρῃ. διὰ χρόνου
. αὕτη δὲ ἡ σύνταξίς ἐστιν. ἐὰν μὴ ἔγκειται τὸ ὡς ἴ-
δον. ἐὰν δὲ ἔγκειται τὸ ὡς ἴδον. οὕτω συντακτέον. χρό-
νῳ φυγάδα μέλεον ὡς ἴδω. Εὠοις ὁμοία.) ταῖς
ὀρθιναῖς βολαῖς τοῦ ἡλίου ἐοικώς. τὸν ὁμηρικὸν δὲ μενέ-
λαον μιμεῖται εὐριπίδης, ὑπόσπονδον πολυνείκην ἀ-
γων εἰς τὰς θήβας. ὡς ἐκεῖνος εἰς τὴν ἴλιον εἰσῆλθε κα-
ταλυσόμενος τὸν πόλεμον. Σφάγι' ἀμ' αὐτῷ.) σφά-
για μὲν τὰ ἱερά. ῥοαὶ δὲ, σπονδαί. ἢ οὕτως. ὧν τὸ αἷμα
τῆς γῆς ῥοαὶ γίνεται. ἢ ὧν τὸ αἷμα συμβαίνει παρὰ τῇ
γῇ ἐκχεῖσθαι. τὸ γὰρ φιλεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ συμβαίνειν τάτ-
ται. Ἄλλως. Ἐπίθετον τῆς γῆς ἐπὶ τὰ σφάγια με-
τάγειν. οἱ δὲ γράφουσι γῆς φιλαιμάτου. οἱ δὲ τὸ πέ-
ρυσι φιλαιμάτοιο λέγουσιν. Ὦ λιπαροζώνου θύγα-
τερ) ἡ ιᾱ αὕτη στροφὴ, ἑτέρως μέν ἐστιν ἐσχηματισμέ-
νη κατὰ τὸ τέλος. κώλων δέ ἐστιν ἕξ. τὸ ᾱ δακτυλικὸν
πενθημιμερές. τὸ β̄ χοριαμβικὸν δίμετρον. ἀκατάλη-

κτον· ἐκ χοριάμβου καὶ ἐπιτρίτου α· τὸ γ' ὅμοιον κατα-
ληκτικὸν· εἰ δὲ βούλει δακτυλικὸν· τρίμετρον ἀκατά-
ληκτον εἰς δισυλλαβίαν· τὸ δ' ὅμοιον ἐκ χοριάμβου· καὶ
ἀμφιβραχέος· εἰ δὲ βούλει ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές· τὸ
ε' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἡμιόλιον· εἰ δὲ βούλει ἰαμβικὸν
πενθημιμερὲς, τοῦ β' ποδὸς ἀναπαίστου· τὸ ς' παιωνι-
κὸν τρίμετρον καταληκτικὸν· ἐκ παίωνος δ' καὶ βραχ-
χέος· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος· Θύγατερ ἀελίου·]
ἡσίοδος φησὶν ἀδελφὴν ἡλίου εἶναι τὴν σελήνην· θείαν τ' ἠέ-
λιόν τε μέγαν· λαμπράν τε σελήνην· αἰσχύλος δὲ καὶ ὁ
φυσικώτεροι θυγατέρα· παρόσον ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ φω-
τὸς μεταλαμβάνει· ἀμέλει καὶ μετὰ τὰς ἡλιακὰς ἀ-
ποστάσεις μεταμορφοῦται ἡ σελήνη· Ἁρμαλδυκόν·]
λδυκὸν τὸ ἅρμα φησὶ διὰ τοὺς ἵππους· ἐκ γὰρ τῶν ἵπ-
πων τὸ ἅρμα λέγει· εἰκότως δὲ ἡσυχῇ καὶ σωφρόνως ἐ-
λαύνει ὁ ἀμφιάραος· οἱ δὲ γὰρ ὡς μάντις τὰ ἀποβησό-
μενα· Λιπαροζώνου·) εὐπρεπεστάτου· Κέντρα·]
μάστιγας· Ἰθύνει·) κυβερνᾷ· Ἐφυβρίζει·) μετ'
ὕβρεως ἀπειλεῖ τὰ χαλεπὰ τῇ πόλει· Προσβάσει
τεκμαίρεται·) τὰς πύλας σκέπτεται· Ὑπεράνορα·]
μεγαλοφροσύνην· μεγαλορρημοσύνην· ἤγουν μεγαλοτλη-
ρίαν· Ἰὼ νέμεσις·) ἡ ιβ' ἀντιστροφὴ κώλων ἐστὶ ιδ'·
α' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· δίμετρον· ἀκατάληκτον·
παίωνος β' ἀντὶ ἰωνικοῦ· τὸ β' ἰωνικὸν ἡμιόλιον·
παίωνος δ' καὶ σπονδείου· εἰ δὲ βούλει, ἰαμβικὸν δίμε-
τρον βραχυκατάληκτον· τὸ γ' ἀντισπαστικὸν· τρίμε-
τρον βραχυκατάληκτον· ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας· ἢ
διίαμβον καὶ πυρριχίου· ἢ ἴαμβον διὰ τὴν ἀδιαφορ-
τὸ δ' προσοδιακὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον· ἐκ παί-
ωνος β', ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ χοριάμβου· τὸ ε' ἀναπαιστι-

μίμετρον βραχυκατάληκτον· ἐκ χοριάμβου· τὸ ϛ, ἰαμ
βικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· ἐκ χοριάμβου ἐπι
τρίτου, καὶ τροχαϊκοῦ· τὸ ζ, ὅμοιον τῷ ϛ· τὸ η ἀντισπα
στικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· ὃ καλεῖται σαπφι
κὸν· ἢ ἱππωνάκτειον· ἐξ ἐπιτρίτου δ καὶ τρίτου καὶ συλ
λαβῆς· τὸ θ χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν,
ἐξ ἐπιτρίτου α χοριάμβου· καὶ ἀμφιβραχέως· τὸ ι προ
σοδιακὸν· τρίμετρον βραχυκατάληκτον· ἐκ χοριάμβου
καὶ ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει δακτυλικὸν πενθημιμερές·
τὸ ια χοριαμβικὸν· τὸ ιβ, χοριαμβικὸν· ὅμοιον τῷ ζ·
ἐκ δύο χοριάμβων ἢ ἐπιτρίτου· καὶ χοριάμβου· καὶ πυρ
ριχίου· ἢ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ ιγ, χοριαμβι
κὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ διϊάμ
βου, διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ ιδ ὅμοιον ἡμιόλιον· εἰ δὲ βού
λει δακτυλικὸν ὅμοιον τῷ ιβ· ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλασια
ζομένην, ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου· ἡ δὲ, κατὰ τὸ τέλος· δηλοῦ
μεν ὡς τέλος ἔχει τὰ ἀνομοιόστροφα. Ἰὼ νέμεσις.)
ἰὼ νέμεσις δίκη· καὶ Διὸς μεγαλόηχοι βρονταί· καὶ
πῦρ κεραύνιον καυστικόν· σὺ κοιμίζεις καὶ ταπεινοῖς τὴν
μεγαλοδοξίαν τὴν ὑπάρχουσαν καὶ ὑψηλήν. Ὁ δ' ἐστιν.)
ἑξῆς· ὁ δ' ἐστὶν ὃς ἐπαγγέλλεται πολέμῳ δουλείαν
ἐμβάλλων· αἰχμαλωτίδας γυναῖκας δώσειν μυκη
ναίοισιν· λέρναια τρίαινα τοῖς ποσειδῶνος καὶ ἀμυμώ
νης ὕδασι· διὰ γὰρ τὴν μίξιν τὴν ποσειδῶνος καὶ ἀμυ
μώνης, πολυΐδιον γέγονε τὸ ἄργος· τὸν ὁμηρικὸν δὲ εἰ
ρα ἐμιμήσατο, φάσκοντα πρὸς ἀνδρομάχην· καί
ὕδωρ φορέοις· μεσσηΐδος ἢ ὑπερείης· Ἄλλως. Τινὲς
ως· λείπει ὁ καί· καὶ εἰσὶ τὰ κτητικὰ ἀντὶ πρωτοτύ
πων· ἵν' ἢ ποσειδῶνος· καὶ ἀμυμώνης. Τρίαινα.)
τρίαινα τόπος ἄργους, ἔνθα τὴν τρίαιναν ὀρθὴν ἔστησεν

ὁ ποσειδῶν συγγινόμενος τῇ ἀμυμώνῃ, καὶ εὐθὺς κα
ἐκεῖνο ὕδωρ ἀνέβλυσεν. ὃ καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχεν ἐξ ἀμ
μώνης. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα κρήνη λέρνη. ἀμφότεραι δὲ π
ἄργους εἰσίν. εἰπὼν οὖν τριάινα, ἐπεξηγήσατο διὰ τ
ποσειδωνίοις ἀμυμωνίοις. Σύστημα κατὰ περικοπ
ἀνομοιομερὲς ἐν ἑκάστῃ στίχων ἰάμβων τριμέτρ
ε ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. διὰ τὸ εἰσέρχεσθαι τὸν χορὸν κα
ὑποχωρεῖν τοὺς ὑποκριτάς. Ὦ τέκνον εἴσβα δῶμ
εἴσελθε εἰς τὸν οἶκον. Ὄχλος γὰρ ὡς.) ἐπεὶ γὰρ τ
αραγμὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ὄχλος γυναικῶν χω
εἰς τὰ βασίλεια. ἵν᾽ ᾖ ὁ νοῦς. παραγινομένων τῶν ἀ
γείων, καὶ πολεμούντων τοῖς θηβαίοις, ὄχλος γυναικ
εἰς τὰ βασίλεια παραγέγονεν. λέγει δὲ τὰς τοῦ χ
ροῦ γυναῖκας. αἵπερ δὴ νεωστὶ ἦσαν ἀπὸ φοινίκης ἐλθ
σαι. ἔνιοι δὲ στίζουσιν εἰς τὸ πόλιν. καὶ τὸ χώρει πα
ξύνουσι. καὶ οὕτως ἐξηγοῦνται. ὅτι γὰρ ὄχλος καὶ ταρα
μὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, χώρει πρὸς δόμους τυρα
νικούς. καὶ μένε ὅπου αἱ γυναῖκες. φιλόψογον γὰρ χ
μα θηλειῶν ἔφυ. ἵν᾽ ᾖ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. Τύριον οἶ
μα.) δέον ἐκ θηβαίων γυναικῶν συνιστάμενον τὸν χο
ἰοκάστην παραμυθεῖσθαι ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν, ἐπί τι
οὐκ ἐξ ἐγχωρίων. ἀλλ᾽ ἐκ ξένων συνέστηκεν. ὅπως
δεινῶς ἀντιλέγῃ τῇ ἐτεοκλέους πλεονεξίᾳ. ὡς πο
μᾶλλον τὸν βασιλέα ἐλέγχειν. εἴπερ ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐβα
λόντο. διὰ τοῦτο φοίνισσαι εἰσὶν αἰχμαλωτίδες. ἀ
νορίδων ἐκπεπορθηκότων τύρον. καὶ τὰς ἐκκρίτ
αὐτῶν ἀπόλλωνι πεπομφότων. ἃς καὶ ἀκροθίνια εὐρ
πίδης λέγει λοξίᾳ. ἀπερχόμεναι οὖν διὰ τῶν θηβῶν ἐ
σε, ἠναγκάσθησαν εἰς θήβας ἐπιμεῖναι. διὰ τὸν ἐπισ
τα πόλεμον τῶν ἀργείων. Τύριον οἶδμα.) τὰ ἱ

ρόντο

ρόντα εἴδη ἑτέρως εἰσὶν ἐσχηματισμένα· τὰ μὲν γὰρ
εἰσὶ μονοστροφικὰ καὶ μερικὰ κατὰ σχέσιν ἄτακτα· καὶ
συστηματικὰ ἐξ ἀνομοίων κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους·
εἰσὶ δὲ τὰ κατὰ σχέσιν μιᾶς στροφῆς· εἰσὶ γοῦν τῆς μο-
νοστρόφου στροφῆς τὰ κῶλα λϛ· τὸ α ἀντισπαστικὸν δί-
μετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ἀντισπάστου πεντασυλλάβου·
διαλελυμένης τῆς πρώτης μακρᾶς, εἰς β' βραχείας, καὶ
διίαμβον· εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάλη-
κτον· ἐκ παίωνος δ' καὶ γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος·
καὶ συλλαβῆς· τὸ β ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκα-
τάληκτον· εἰ δὲ βούλει περίοδος ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἰαμ-
βικῆς συζυγίας· τὸ γ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον· κατα-
ληκτικὸν· φερεκράτειον· ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ βακχείου·
τὸ δ ὅμοιον ἐκ δισπονδείου· καὶ βακχείου· τὸ ε, ἰωνικὸν
ἀπ' ἐλάττονος· τρίμετρον· βραχυκατάληκτον ἐκ παίω-
νος δ τρίτου, καὶ ἴαμβου· εἰ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν
ἑφθημιμερὲς ἐκ χορείου δακτύλου· τὸ ϛ ἰωνικὸν δίμε-
τρον καταληκτικὸν, ἐκ διτροχαίου καὶ βακχείου· τὸ ζ
ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐκ παίω-
νος δ' καὶ γ' · ἢ ἰωνικοῦ διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ η ὅμοιον·
τὸ θ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον· τοῦ δ
ποδὸς χορείου· τὸ ι, ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον·
τοῦ β' ποδὸς ἰάμβου· τὸ ια, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον
καταληκτικὸν· ἐκ διϊάμβου ἐπιτρίτου δ' καὶ ἀμφιβρά-
χεος· τὸ ιβ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος· δίμετρον ὑπερκατά-
ληκτον· ἐξ ἰωνικοῦ ἐπιτρίτου δ' καὶ συλλαβῆς· τὸ ιγ ἀν-
τισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ
ἴαμβου· τὸ ιδ ὅμοιον τῷ ιγ · τὸ ιε ὅμοιον· ἐξ ἐπιτρί-
του· καὶ ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει ἰαμβικὸν δίμετρον
βραχυκατάληκτον· τοῦ τρίτου ποδὸς ἀναπαίστου · τὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ιϛ΄ ὅμοιον τῷ α΄. τὸ ιζ΄, ὅμοιον τῷ γ΄. τὸ ιη΄, δακτυλικὸν
τετράμετρον. ἤτοι δίμοιρον ἔπους. ἔστι δὲ ἀκέφαλον.
τὸ κ΄, ὅμοιον τῷ α΄. τὸ κα΄ ὅμοιον κατὰ πάντα. τὸ κβ΄ ὅ-
μοιον τῷ ιγ΄. τὸ κγ΄, ὅμοιον τῷ γ΄. τὸ κδ΄, ἀντισπαστικὸν
δίμετρον. ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου α΄ καὶ διιάμ-
βου. καὶ συλλαβῆς. τὸ κε΄ ὅμοιον τῷ γ΄. τὸ κϛ΄ ὅμοιον
τῷ ιβ΄. τὸ κζ΄ προσοδιακὸν τρίμετρον βραχυ-
κατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου δ΄. χοριάμβου καὶ σπον-
δείου. τὸ κη΄, χοριαμβικὸν μονόμετρον. ὑπερκατάλη-
κτον. ἐξ ἐπιτρίτου α΄. καὶ διιάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ
κθ΄ τροχαϊκὸν. δίμετρον ἀκατάληκτον. εἰ δὲ βούλει, ἰω-
νικὸν. τρίμετρον ἀκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου δ΄ καὶ τρο-
χαίου. τὸ λ΄ ἰωνικὸν δίμετρον, ἀκατάληκτον. ἐκ παιῶ-
νος δ΄. ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάττονος. καὶ διτροχαίου.
λα΄ ὅμοιον. ἐκ σπονδείου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάττονος κα-
τὰ συνίζησιν. τὸ λβ΄ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατα-
ληκτον. τοῦ β ποδὸς, πεντασυλλάβου διὰ τὴν ἀδι-
φορον. τὸ λγ΄ ὅμοιον τῷ λα΄. ἐξ ἐπιτρίτου α΄ καὶ ἰωνικ
κατὰ συνίζησιν. τὸ λδ΄ χοριαμβικὸν δίμετρον. ἀκα-
τάληκτον. ἐκ διιάμβου. καὶ χοριάμβου διὰ τὴν ἀδιά-
φορον. τὸ λε΄, ὅμοιον τῷ ιη΄. τὸ δὲ λϛ΄, ἰωνικὸν ἀπὸ μεί-
ζονος. ἡμιόλιον ἐξ ἰωνικοῦ καὶ τροχαίου. εἰ δὲ βούλει, ἀν-
τισπαστικὸν πενθημιμερές. ταῦτα ἐστὶ τῆς μονοστρό-
φης τὰ κῶλα. τῆς δὲ κατὰ σχέσιν στροφῆς, ἐστὶν ια΄. καὶ
τῆς ἀντιστροφῆς, τοσαῦτα. εἰσὶ δὲ τὸ μὲν θ΄ καὶ τὸ ι΄
τροχαϊκὰ δίμετρα καταληκτικά. ἤτοι ἑφθημιμερῆ
ἃ καλεῖται κυρίως εὐριπίδεια. ἢ λικύμνεια. τὸ δὲ ι΄ ὅμ-
οιον τροχαϊκὸν. τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ μὲν
τῆς ἀντιστροφῆς ἐναντίον κῶλον οὐ καλῶς ἔχον, δι-
ωρθώθη παρ᾽ ἡμῶν. καὶ ἔχει τὸν δ΄ καὶ τὸν γ΄ πόδα χ

ἐχρήσατο δὲ τῷ τροχαϊκῷ ἐνταῦθα μέτρῳ, διὰ τὸ
ους πολεμίους καὶ σφοδρῶς ἐπελθεῖν ὁρμαῖς. καὶ συνε
ἐσι δρόμοις τὰ ἐκτὸς λῄζεσθαι. διὸ καὶ τὸ θούριος μο
ναρχης ἔφη. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι τῆς μονοστρόφου στρο
ῆς τῶν συστημάτων. καὶ ἐπὶ τῷ ς' τῆς κατὰ σχέσιν στρο/
ῆς παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς, κορωνίς.
ριον οἶδμα.) τοῦτο τὸ μέλος στάσιμον λέγεται.
ταν γὰρ ὁ χορὸς μετὰ τὴν πάροδον λέγει τὶ μέλος ἀ/
κον τῇ ὑποθέσει ἀκίνητος μένων, στάσιμον καλεῖται.
ροδος δέ ἐστιν ᾠδὴ χοροῦ βαδίζοντος, ἀδομένη ἅμα
ἐξόδῳ. ὡς τὸ σῖγα λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης τίθετε.
ει δέ φασιν ἀπὸ συμπολιτίδων. ἢ συγγενίδων
ιοκάστης. αἵτινες ἔμελλον παραμυθήσασθαι αὐ/
ν ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν. ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶν ἐγχώριαι
τοῦ χοροῦ. ἀλλὰ ξέναι. καὶ ἱερόδουλοι. ὅπως ἐν τοῖς
ς ἀδεῶς ἀντιλέγοιεν πρὸς τὴν ἐτεοκλέους ἀδικί/
οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ ἐπὶ τοῖς ἔργοις καλῶς. ἀντὶ γὰρ
χορὸς παρρησιαζόμενος, τοῦ δικαίου προΐσταται. πῶς
ἔμελλον τὸν βασιλέα ἐλέγχειν, εἰ ἐβασιλεύοντο ὑ/
αὐτοῦ. Φοίνισσαν ἀπὸ νάσου.) οὐ νῆσος. ἀλλ' ἤπειρος
οινίκη παράλιος. κατεχρήσατο τοίνυν τῇ φράσει. τι
ὴ φοίνισσας νήσου τῆς τύρου. νησιάζεται γάρ. οἱ ἀπὸ
ὤορος καταγόμενοι, συγγένειαν ἔχοντες πρὸς τοὺς
ἐτεοκλέα, ἃς ἔλαβον αἰχμαλώτους τὴν τύρον ἑ/
ντες, ἀπέστειλαν αὐτῷ. ἵνα δι' αὐτοῦ τοῦ ἐτεοκλέους
δελφοὺς ἀποστάλωσιν ἀναθήματα τῷ θεῷ. ἐπεὶ οὖν
λον ἦν πόθεν ἐληλύθεισαν, αὐτὰς πεποίηκε τὴν κα
ὐτὰς τύχην ἀπαγγεῖλαι. Οἶδμα.) τὸ πέλαγος.
θίνια δὲ κυρίως μὲν αὐτῶν καρπῶν ἀπαρχαί. πα
τον θῖνα ὅ ἐστιν τὸν σωρὸν τῆς ἅλω. καταχρηστικῶς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἄλλως.) θαυμαστὸς ὁ ἀναδιπλασιασμός. Ἄρης δ' αἰ-
τωλόν.) ὡς ἔχοντος αὐτοῦ τῆς ἀσπίδος, τὸν περὶ τοῦ
συὸς πόλεμον Καλλίμαχος. εἰμὶ τέρας καλυδῶ-
νος. ἄγω δ' αἰτωλὸν ἄρηα. τινὲς δὲ ἄρη τὴν τῶν ὅπλων
σκευήν. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἐγχωρίως καθώπλισαι, ὡς
οἱ αἰτωλοί. τὸ δὲ στέρνον ἀντὶ τοῦ ὅλου σώματος εἶπεν.
οἱ δὲ τὴν τῶν πολεμίων ἐπιθυμίαν. καὶ τὴν ἐπισήμην. ὡς
ἐθῶν αἰτωλῶν ἄριστα πολεμούντων. ὁ μόγαμον δὲ ἀντὶ
τοῦ σύμβιον. παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπίσης ἄνδρα τε καὶ
γυναῖκα τῆς συνουσίας μετέχειν. ἐγάμει γὰρ δηιπύλην
τυδεὺς δὲ ἀργείαν. Μιξοβάρβαρος, ἐν πλει γὰρ τῆς
εὐρώπης οἰκοῦντες αἰτωλοί, ἑλληνικῶν τε καὶ βαρβαρι-
κῶν ἅπτονται φρονημάτων. ἢ ἐπεὶ δοκοῦσι βαρβαρικὸν
φρόνημα ἔχειν. διὰ τοὺς κατ' ἀλλήλων πολέμους. καὶ ὅ-
μηρος. κουρῆτές τ' ἐμάχοντο. καὶ αἰτωλοὶ μενεχάρμαι.
Σακεσφόροι γάρ.) ἴσως ὅτι ἐξηλλαγμένοι οἱ αἰτωλοὶ
περὶ τὰς ὁπλίσεις. καταστίκτους αὐτὰς ἔχοντες. καὶ
ἐκπρεπεῖς καὶ τοῖς ὑποδήμασιν. ὥς τε τὸν δεξιὸν μὲν ὑπο-
δεδέσθαι πόδα. γυμνὸν δὲ ἔχειν τὸν ἀριστερόν. καλῶς δὲ
εἶπεν αὐτὸν μιξοβάρβαρον. ὅτι οἱ αἰτωλοὶ πάντες ὁπλί-
ζονται. ἀκοντίζουσι δὲ ὡς βάρβαροι. ἴσως γὰρ τότε ἐν
τοῖς θηβαϊκοῖς χρόνοις οἱ μὲν ἑλληνικοῖς ὅπλοις ἐχρή-
σαντο. οἱ δὲ βάρβαροι, ἀκοντίζειν ἠπίσταντο. ὕστερον δὲ
καὶ τὸ ἀκοντίζειν ἕλληνες μεμαθήκασιν. Τίς οὗτος ἀμ-
φὶ μνῆμα (ἤθου.) ἧς ἀντιστροφὴ, κώλων ἐστὶ ε. τὸ α ἴαμ-
βος τρίμετρος. τὸ β ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυ-
κατάληκτον εἰς δισύλλαβον. τὸ γ τροχαϊκὸν δίμετρον
ὑπερκατάληκτον. τὸ δ ὅμοιον. τὸ ε ἰαμβικὸν. δίμε-
τρον βραχυκατάληκτον. εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσ-
σονος. ἡμιόλιον ἐξ ἰωνικοῦ καὶ ἰάμβου. ἐπὶ τῷ τέλει δὲ.

ἰνῶ· ὅθεν καὶ ὡς ἐναντίου ἀνέμου πνέοντος τοῖς ἀπὸ
φοινίκης πλέουσι κώπῃ πεπλευκέναι φασίν· ἢ καὶ πνεύ
σαντος ἤδη τοῦ ζεφύρου καὶ πεπαυμένου, ὅτε γαληνὸν
ν τὸ πέλαγος ἐν ὥρᾳ εἰαρινῇ· ὁ δὲ κράτης φησὶν αὐ
ρὰς δηλοῦν τὴν ὥραν καθ᾽ ἣν ἐκομίσθησαν εἰς τὴν ἑλλά
δα· τὴν μετὰ ζεφύρου πνοὰς· τοῦ φαινομένου κατὰ τὸν
ἰόνιον κόλπον· σημαίνει οὖν τὸν ἐαρινὸν καιρόν· οἱ δὲ λέ
γουσι τοὺς ἀπὸ συρίας εἰς τὴν ἑλλάδα εἰσβάλλοντας
ἰόνιον πόντον περᾶν. Ἀκαρπίστων·) τῶν σφοδρῶς ῥεο
μένων καὶ χεομένων· ἀκάρπιστα δὲ πεδία τὴν θάλασ
σαν φησίν· ἐπεὶ ἱππεύειν αἱ νῆες δοκοῦσιν ὀχήματος
τρόπον· οὕτω καὶ ἴων λέγει· ὅταν δὲ πόντου πεδίον αὐ
ρῶν δράμω· καὶ αἰσχύλος νηρεῖσι· δελφινοροῦν πεδίον
ὡς διαμειψάμεναι. Ἱππεύσαντος·) σφοδρῶς κα
τακνεύσαντος ἐξ ὕψους τὸ κάλλιστον ἑαυτοῦ πνεῦμα·
ἐναντίον τῷ χορῷ ἡγούμενον· ὅτι ἡ δύσις ὁ ζέφυρος
νέων ὥρα θέρους πρὸς ἀνέμους ἀν· ὅμηρος·
ἀλλ᾽ αἰεὶ ζεφύροιο λιγυπνείοντος ἀήτας·
ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους· τὸ φύσει οὖν
κάλλιστον φησίν· οὐ τὸ ἑαυταῖς κάλλιστον· ἐναντίον γὰρ
Κλεινῶν ἀγηνοριδῶν·) τινὲς εἰς τὸ ἀγηνοριδῶν στί
ζουσι· τὸ δὲ ὁμογενεῖς, ἀντὶ τοῦ συγγενεῖς ἡμῖν· ἐπὶ τὰς
ὁμογενεῖς τῶν ἀγηνοριδῶν πύργους λαΐου πεμφθεῖσα·
ἀγήνορος δὲ παῖδες, κάδμος· θάσος· κηφεὺς· κίλιξ· φοῖ
νιξ· εὐρώπη· φινεύς· ἐπὶ λαΐου οὖν φησίν· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ
πύργους τοῦ λαΐου πεμφθεῖσα· ὅ ἐστιν εἰς θήβας· τινὲς δὲ
πύργους φασὶ λαΐου τὸν ἐποχλῆ καὶ πολυνείκη· ὁμογε
νεῖς δὲ τῶν φοινίκων· ἶσα δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως· καὶ ἴ
σα ἀγάλμασι χρυσέοισιν· ὥσπερ τι διὰ χρυσοῦ κα
τεσκευασμένον ἀνάθημα, οὕτως ἐπέμφθην· ἐκγό

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μην δὲ, ἤτοι γενήσομαι. ἵν᾽ ᾖ ὡς τὸ κατενάσθην. ἢ λά-
τρις ἢ δούλη ὠνομάσθην καὶ ἐπιμήθην. ἤγουν πάσα τῷ
θεῷ ἀφιέρομαι. ἔπ δέ μοι ταῦτα πὸλιμπάνετα-
ἀπλῆ. τὸ λούσασθαι ἐν τῇ κασταλίᾳ. Ἐπὶ δὲ κα-
σταλίας.) λείπει οὖν φησιν ἀπολούσασθαί με τῷ
τῆς κασταλίας ὕδατι. καὶ διαβρέξαι τὴν ἐμαυτῆς κό-
μην. ἵνα ἁγνὴ γενομένη, οὕτω τοῖς θεοῖς λατρεύοιμι.

Κασταλία δὲ πηγὴ ἐν πυθίᾳ. εἰς ἣν λέγουσι τὰς ἱε-
ροδούλους παρθένους λούεσθαι, μελλούσας θεοπρόπι-
ον φθέγξασθαι ἐν τῷ τρίποδι. Παρθένιον δὲ χλι-
δὰν.) αὐτὴν τὴν κασταλίαν φησί. παρόσον παρθένων
μόνον ἐστὶ λουτρόν. ἢ τὰς κόμας. αἳ κάλλος καὶ τρυ-
φή ἐστι τῶν παρθένων. Δικόρυφον σέλας.) δικό-
ρυφον αὐτὸν εἶπεν, ἐπείπερ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἄκραις
τοῦ παρνασσοῦ εἰσὶν ἱερὰ τὸ μὲν, ἀρτέμιδος, καὶ ἀ-
πόλλωνος. τὸ δὲ διονύσου. ἐπεὶ τοίνυν ἐν ἑκατέρᾳ πῦρ
ἀνάπτεται πρὸς τὰς θυσίας, τούτου χάριν καὶ τὸ πῦρ
δικόρυφον εἶπεν. ἅτε δὴ ἐν ἑκατέρᾳ ἄκρᾳ ἀπτόμε-
νον. οὐκ ἀπὸ τῶν δύο δὲ κορυφῶν ἀναδίδοται αὐτό-
ματον πῦρ. ἀλλ᾽ ἀπὸ ἑνὸς ἄκρου. δοκεῖ δὲ τοῖς κά-
ἐκδύω ἀναδίδοσθαι, διὰ τὸν ἐπίπροσθεν σκόπελον
καὶ ὥσπερ ἐξ αὐτοῦ ἐπιμερίζεσθαι τὸ πῦρ ὑπὲρ ἄκρω
εἰς τὴν τοῦ διονύσου κορυφὴν, φασὶν εἶναι ἀμπελοτό-
πις καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, ἕνα βότρυν ἔφερεν. ἐξ αἱ
σπονδὴ τῷ διονύσῳ ἐγένετο. οἰνάνθη δὲ λέγεται ἡ πρώ-
τη ἔκφυσις τῶν βοτρύων. οἰνάνθας οὖν βότρυς, τοὺς οἰ-
νάνθης βότρυς προκόπτοντας, οἴνη δὲ καλεῖται ἡ ἄμ-
πελος. σοφοκλῆς δὲ ἐν θυέστῃ ἱστορεῖ, καὶ παρ᾽ εὐβοεῦ-
σιν ὁμοίαν ἄμπελον εἶναι τῇ ἐν παρνασσῷ λέγων οὕ-
„τως. ἔστι γάρ τις ἐναλία εὐβοίας τῇ δε βακχεῖος

τρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρπει. πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἕω κικλί-
ματῶται χῶρος οἰνάνθης δέμας. εἶτ' ἦμαρ αὔξει μέ-
σον, ὀμφακος τρόπον. καὶ κλίνεται. κᾆτ' ὁπερκοῦ-
ται βότρυς. δέλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλασουμένη ὀ-
πώρα καλῶς. κἀνακιρνᾶται ποτόν. Οἰνάνθα.)
ὦ ἄμπελε ἥ τις τὸν πολύκαρπον βότρυν ἀποστάζεις.
ἀπὸ τῆς οἰνάνθας αὐτὸν ἐκπέμπουσα. οἰνάνθη δὲ ἡ
πρώτη ἔκφυσις τῆς σαφυλῆς. σκοπιὰς δὲ θεῶν φησὶ
τὸν κατοπτευτήριον τόπον. οὕτω καλούμενον ἐν παρ-
νασσῷ. ὅθεν κατοπτεύσας ἀπόλλων, τὸν δέλφυν κα-
τέξευσεν. Ἱερὸν ἐλίασων.) τινὲς σίζουσιν εἰς τὸ
ἱερόν. τὸ δὲ ἐλίασων, ἀντὶ τοῦ περιχορεύων. περίπλος ὁ
πεύνη, γινοίμην χορὸς τῆς θεοῦ, ἑλίσσων ἐν ταῖς χο-
ρείαις τὸ ὄρος. οἱ δὲ σίζουσιν εἰς τὸ ὄρος ἱερὸν ἑλίασων.
ἵνα καὶ σὺ ὦ ἄπολλον περιέπων τὸν παρνασσόν.
Ἄφοβος.) οἱ γὰρ ἱερόδουλοι οὐδένα φοβοῦνται.
Γύαλα φοίβου.) τὰ κοιλώματα τοῦ ὄρους. τοιαῦται
γὰρ αἱ φύσεις τῶν ὀρῶν ἐν ὕψει καὶ ἐν βάθει συγκειμέ-
νων. Νῦν δέ μοι.) ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. κατὰ ἀνά-
κλασιν δὲ ὁ πᾶς λόγος προῆκται. ἔχων οὕτως. τὸ παρ-
νάσιον ὄρος λάμπον διπλῇ λαμπηδόνι. σύ τε ὦ αὐ-
τόθι ἐκβλαστάνουσα ἄμπελε εἶναι τε ἄντρα τοῦ δρά-
κοντος. οὐρεῖαι τε σκοπαὶ θεῶν. σύ τε ὦ δέσποτα
ἄπολλον. ὃς τὸ καταινιφόμενον ἄντρον ἀμφιέπεις,
εἴθε χορεύσαιμί σοι, καὶ τῇ ἀρτέμιδι ἄφοβος τοῦ
λοιποῦ γινομένου. νῦν γὰρ ἡμᾶς ὁ παρὼν πόλεμος ἐκ-
φοβεῖ. καὶ δέδοικα μὴ καὶ δεύτερον αἰχμάλωτος γέ-
νωμαι. εἴθε οὖν φησὶ παρ' ὑμῖν γενοίμην, ἵνα ἀσφαλῶς
τοῦ λοιποῦ διάξωμι. Αἷμα δάϊον.) πόλεμον ἀκμαῖον
ἐγείρει τῇδε τῇ πόλει. Φλέγειν.) τὸ νέφος τῶν ἀ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σπινδῶν φλέγει. καὶ οἱονεὶ ἀστράπτει σχῆμα καὶ σημεῖον
μάχης. οἰκεῖον δὲ τῇ συνεχείᾳ τὸ ἀστράπτει. Αὐ ἄ-
ρης.) ἣν ὁ ἄρης γνώσεται. ὁ δὲ νοῦς. ἣν μάχην φέρων
τοῖς παισὶν οἰδίπους ταχέως πορευθήσεται. ἄμεινον
δὲ τὸ ἔσεται ἀντὶ τοῦ ὁρμήσει. Καὶ τὸ θεόθεν. τὸ δί-
καιον. καὶ τὴν τοῦ θείου συμμαχίαν ἀεὶ τοῦ δικαίου
προϊσαμένην. καὶ τοῖς δικαίοις ἐπαξίως συνερχομέ-
νην. Τὰ μὲν πυλωρῶν κλεῖθρα.) αἱ συστηματικαὶ αὗ-
ται περίοδοι εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων λ̄. ὧν τελευ-
ταῖος, καλεῖ δὲ πολυνείκην θηβαῖος λεώς. ἐν ταῖς ἀπο-
θέσεσιν ἑκάστου συστήματος, παράγραφος. Τὰ μὲν πυ-
λωρῶν.) τὰ μὲν πυλώματα τὰ ἐπιτετραμμένα τοῖς
πυλωροῖς. δι' εὐκολίας με ὑπεδέξαντο. ὅθεν καὶ διατε-
θυμαρῶς. καὶ εὐχερῶς με ὑποδέξασθαι τοὺς φύλακας
ὑποπτεύω μὴ δόλος ἐστίν. Οὐ μεθῶσιν.) οἱ οὖν ὑπο-
κριταὶ διὰ τὸ δυσέκφορον μεταπλάττουσι τὴν λέξιν
καὶ φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων ὅτι
διαλαμβάνει περὶ τοῦ φρω. ταύτην τὴν χρῆσιν. ὡπλι-
σμένος δὲ τῷδε φασγάνῳ. ἀνόητον τὴν χρῆσιν φασὶ τὸ
ξίφη πιστεύειν. ταῖς σπονδαῖς δὲ μήπω. εἰ δὲ καὶ μόνος
ὢν κρατῆσαι ἐδύνατο τῶν βουλευόντων τοσούτων. χι-
οῦσι δὲ ὅτι οἱ μετὰ ἀνάγκης ἐπί τινα κίνδυνον ἐρχό-
μενοι, οὐχὶ ἐκ τῶν ἐνδεχομένων εὑρᾶσθαι τὴν ἀσφά-
λειαν ἐθέλουσιν. ἀλλ' οἵαν παρὰ τοῦ καιροῦ λαμβάνου-
σι. καὶ οἱ ἐπ' ἐρημίας μετὰ ξιφιδίου πορεύονται. ἢ πλεῖ-
μεν ὡπλισμένοι τῶν ὑποπτευομένων ἐχθρῶν. ἢ λῃστῶν
ἄμεινον δὲ τῶν ἀνόπλων. τοῦτο καὶ πολυνείκει συνέβη
ἀναγκασθεὶς γὰρ ἐπὶ διαλλαγὰς εἰς τὰς θήβας ἐλθεῖν
ἔρχεται μὲν ἵνα μὴ δόξῃ δύσερις εἶναι. δόλον δὲ ὑπο-
πτεύων τὴν ἀσφάλειαν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπορίσατο.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κεῖν τοῦ θαρρεῖν ὅ ἐστι τὴν ἀσφάλειαν τοῦ θαρρεῖν·
ν δὲ ἐπίφθεγμα ἀνακλήσεως· τὸν κτύπον οὖν φησὶν
κοφαντικῶς ὄντα· ἤγουν τὸν κενὸν ψόφον ὑφορώμεθα·
λευπετέας·) διδύμας ῥέας· δίδυ χερέας· Οὐ με/
πτν·) οὐκ ἀφῶσιν ἄτρωτον· Βώμιοι·) ὥς τε κα
φυγεῖν ἐπ' αὐτοὺς εἰσίοι· τοῦτο δὲ οὐ σιωπῶδον τὸ ὠ/
ισμένος δὲ χεῖρα τῷ διφασγάνῳ· βραχὺ δῆλον γὰρ
πολυνείκην παρίστησι· πρῶτον μὲν φάσκοντα ὡ πλι/
νείν δὲ χεῖρα τῷ διφασγάνῳ· τὰ πιστ' ἐμαυτῷ τοῦ
ὄσους παρέξομαι· νῦν δὲ τοὺς βωμοὺς πλησίον εἶναι
τεῖν· οἷς πρὸς φυγὴν, νομίζει σωθῆναι καθάπτω ἱκέ/
κινδυνόμενος· Εσχάρα· δὲ κυρίως μὲν ὁ ὑπὸ τῆς
βόθρος· ἔνθα σφαγιάζουσι τοῖς κάτω ἐρχομένοις·
μὸς δὲ, ἐν ᾧ θύουσι τοῖς ἐπουρανίοις θεοῖς· νῦν οὖν
μιοι ἐσχάραι, τὰ κοιλώματα τῶν βωμῶν· ἢ κατὰ
ίφρασιν οἱ βωμοί· Κοὐκ ἔρημα δώματα·) τὰς
ὸ τοῦ χοροῦ ἑωρακὼς φησὶ τεθαρρηκέναι· ἀσθενοῦς
φησὶ ψυχῆς τεκμήριον· τί γὰρ ἔμελλον αὗται γυναῖ
συμβαλέσθαι πρὸς κίνδυνον· Εσκοτωμένας·)
τὸν κουλεὸν· ἢ ὑπὸ τὴν χλαῖναν· καὶ ἄμεινον ἵνα κε/
κρυμμένον τὸ ξίφος ἔχῃ· καὶ πρὸς ἄμυναν ἕτοιμον·
ρός·) λαφυραγωγίας· Ακροθίνιον·) τῆς λείας
ἀρχήν· Λοξίου τ' ἐπεσχάρας·) διαφέρει βωμὸς
ἐσχάρα, βωμὸς γάρ ἐστιν ὁ εἰς ὕψος ᾠκοδομημένος·
ἀνάβασιν ἔχων· ἐσχάρα δὲ ἡ ἐν τετραγώνῳ πρὸς γῆν
τοῖς βωμοῦ· τάξιν ἔχουσα αὐτοῦ ἀναβάσεως· ἢ ἐσχά/
κυρίως τὸ πῦρ· Μέλλοντος πέμπειν·) σολοικο/
φὲς τοῦτό ἐστιν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν μέλλοντος πέμπειν με
ἴποδος· ἐν τῷ δ' ἐστράτευσαν ἀργεῖοι· ἢ οὕτως· μέλ/

λων δὲ πέμψειν ἰδεῖν τοὺς ἀργείους ὑποστρατεύσαντ
ἐν τοσούτῳ οἱ ἀργεῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστράτευσαν.
Ἑπτάστομον.) ἑπτάπυλος ἡ θήβη κατεσκεύαστο. ὅτι τ
τὴν ἑπτάχορδον λύραν ἀμφίονος κιθαρίζοντος ἐτε
δομήθη. Ὦ συγγένεια.) σύστημα κατὰ περικοπὴ
νομοιομερὲς στίχων καὶ κώλων ι. ὁ α καὶ ὁ β ἰαμ
τρίμετροι. τὸ γ τροχαϊκὸν τρίμετρον. ἀκατάληκ
τοῦ α ποδὸς χορείου. τὸ δ ἰαμβικὸν τρίμετρον κα
ληκτικόν. ἐκ διϊάμβου ἐπιτρίτου β. τὸ ε καὶ ἐ
ἀντισπαστικὸν. δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ β ἀντι
στων. τοῦ α καθαροῦ. τοῦ β ἐξ ἀβραχέος. τὸ ϛ ἰαμ
κὸν, δίμετρον βραχυκατάληκτον. τοῦ α ποδὸς χο
τὸ η ἀντισπαστικὸν δίμετρον. ὅμοιον τῷ ϛ. ἐξ ἀντι
στου, καὶ διτροχαίου. τὸ θ ἐκ παίωνος γ καὶ ἰωνικοῦ
τοῦ ἀδιαφόρου. τὸ ι ἀσυνάρτητον ἐξ ἰαμβικῆς βάσ
καὶ τροχαϊκῆς πενθημιμεροῦς ἐπὶ τῷ τέλει παρα
φος. Ὦ συγγένεια τῆς ἀγήνορος.) ἰοῦς, ἔπαφος.
βύη. ἧς ἀγήνωρ. οὗ βῆλος καὶ ἀγήνωρ. οὗ κάδμος. ο
λύδωρος. οὗ λάβδακος. οὗ λάϊος. οὗ οἰδίπους. οὗ ἐ
κλῆς. καὶ πολυνέικης. Γονυπετεῖς.) ὡς τῆς φοιν
δία γονυκλισίας τιμώντων τοὺς βασιλεῖς. Σέ
σα δὲ.) τιμῶσα. καὶ φυλάττουσα ἢ τιμῶσα κατὰ
πάτριον νόμον. ἢ φυλάττουσα τὸ ἔθος τὸ ἐκ τῆς περ
ας. Φοίνισσαν βοάν.) τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται
εἴρηται μονόστροφα. καὶ μετρικὰ ἄτακτα. καὶ συστήμ
κὰ ἐξ ἀνομοίων κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους. ἔστι
ἡ παροῦσα στροφὴ, κώλων νε. τὸ α ἴαμβος τρίμ
ἀκατάληκτος. τὸ β ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς. τὸ γ
ριαμβικὸν δίμετρον. ἀκατάληκτον. ἐξ ἐπιτρίτου

...ριάμβου. εἰ δὲ βούλει ἀντισπαστικὸν δίμετρον βρα-
χυκατάληκτον. τὸ δ̄ ἰωνικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτου γ̄.
ἢ ἰωνικὸν ἡμίσειος. εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν δίμετρον βρα-
χυκατάληκτον. τὸ ε̄ ἰαμβικὴ βάσις. τὸ ς̄ ἴαμβος τρί-
μετρος. ὅμοιος τῷ ᾱ. τὸ ζ̄ ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατά-
ληκτον. ἐκ διιάμβου παίωνος δ̄. ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐ-
λάττονος. καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βούλει περίοδος ἐξ ἰαμβι-
κῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας. ἔχει δὲ ἡ τροχαϊκὴ συζυ-
γία τὸν ᾱ πόδα χορεῖον. τὸ η̄ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς
εὐριπίδειον. ἢ ληκύθιον. τὸ θ̄ ἰωνικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ῑ
...ιαμβικὸν τρίμετρον. καταληκτικόν, ἐκ δι τροχαίου.
...ιάμβου. καὶ βακχείου. εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάτ-
τονος. τὸ ... κυ καὶ βραχὺ παρ' ὁμήρῳ εὕρηται. τὸ ια̅
ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον.
παίωνος γ̄ ἀντὶ ἰωνικοῦ ἐπιτρίτου γ̄ καὶ ἰάμβου. τὸ
ιβ̄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιγ̄, ἰαμβι-
κὸν τρίμετρον, ὅμοιον τῷ ια̅. τὸ ιδ̄ καὶ ιε̄ ὅμοια τῷ β̄
ἰαμβικά. τὸ ις̄ τροχαϊκὸν ὅμοιον τῷ η̄ τοῦ ᾱ ποδὸς χο-
ρείου. εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατά-
ληκτον. ἐξ ἀντισπάστου. καὶ ἐπιτρίτου γ̄. ἢ καὶ ἐκ παίω-
νος δ̄ ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διιάμβου. τὸ ιζ̄, ἰαμβικόν. ὅ-
μοιον τῷ β̄. τὸ ιη̄, ἰωνικόν. ὅμοιον τῷ ις̄. ἐκ παίωνος δ̄
καὶ τροχαίου. τὸ ιθ̄, ἀντισπαστικὸν δίμετρον. ἀκατά-
ληκτον. ἐξ ἀντισπάστου, καὶ ἐπιτρίτου γ̄. τὸ κ̄, ἰαμβικὴ βά-
σις, ὅμοιον τῷ ε̄. τὸ κα̅ ἀντισπαστικόν. τρίμετρον βραχυ-
κατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου ἐπιτρίτου πεντασυλλάβου.
ἰάμβου διὰ τὸ ἀδιάφορον. εἰ δὲ βούλει καταληκτικόν.
ἀντισπάστου παίωνος ᾱ καὶ δακτύλου. τὸ κβ̄ ἰωνικὸν
δίμετρον καταληκτικόν. ἐκ παίωνος δ̄ ἀντὶ ἰωνικοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐπ' ἐλάττονος διϊάμβου· καὶ μολοσσοῦ· τὸ κγ· καὶ κδ
τροχαϊκὰ ἰθυφαλλικά· τὸ κε, ἀντιπασικὸν τρίμετρ[ον]
ἀκατάληκτον· ἐκ παίωνος δ· ἀντισπαστικοῦ· καὶ ἰάμ
βου· τὸ κς, ὅμοιον ἐξ ἀντισπάστου καὶ διϊάμβου· καὶ ἐπ[ι]
τρίτου γ· τὸ κζ, ἀναπαιστικὸν· δίμετρον· ἀκατάληκτ[ον]
εἰς δισύλλαβον· εἰ δὲ βούλει ἀντισπαστικὸν τρίμετρο[ν]
βραχυκατάληκτον· ἐξ ἀντισπάστου ἐπιτρίτου α καὶ τρ[ο]
χαίου· τὸ κη προσοδιακὸν· δίμετρον· ἀκατάληκτον· ἐκ
παίωνος β· ἀντὶ ἰωνικοῦ· καὶ χοριάμβου· τὸ κθ, ἰων[ι]
κὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰων[ι]
κοῦ· καὶ διϊάμβου· τὸ λ, ἴαμβος τρίμετρος· τὸ λα ἀν[τι]
σπαστικὸν δίμετρον· καταληκτικὸν· ἐξ ἀντισπάστ[ου]
κρητικοῦ· ἤτοι ἀμφιμάκρου· τὸ λβ, τροχαϊκὸν δίμ[ε]
τρον, ἀκατάληκτον· ἴαμβον ἔχον τὸν δ πόδα· ἔοικ[ε]
δὲ εἶναι καὶ τοῦτο στησιχόρειον· σὺν τῷ πινδαρικῷ ἐθ[ει]
τὸ λγ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἰωνικοῦ ε
τροχαίου καὶ κρητικοῦ· τὸ λδ ὅμοιον· τὸ λε ἰαμβικ[ὸν]
ὅμοιον τῷ ιβ· τὸ λς, ὅμοιον· τὸ λζ ὅμοιον τῷ λα· τὸ λ[η]
χοριαμβικὸν· δίμετρον· ἀκατάληκτον· καὶ χοριάμβ[ου]
πεντασυλλάβου καὶ ἑτέρου κακεμφάτου διὰ τὴν κοινὴν
ἐπιτρίτου γ· τὸ λθ, ἰωνικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον·
ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος· καὶ ἐπιτρίτου γ· τὸ μ, ἰαμβ[ος]
τρίμετρος· ὅμοιος τῷ α· τὸ μα, ἰαμβικὸν τρίμετρ[ον]
βραχυκατάληκτον· λείπεται γὰρ ὅλου ποδὸς, εἰς τὸ ε[ἶ]
ναι τρίμετρον· τὸ μβ· τὸ μγ· καὶ τὸ μδ καὶ τὸ με ἰαμβ[ι]
κά· ὅμοια τῷ ιβ· τὸ μς ὅμοιον ἐφθημιμερές· τὸ μζ, ἀν[τι]
σπαστικὸν τρίμετρον· βραχυκατάληκτον ἐξ ἀντισπά
στου ἐπιτρίτου πεντασυλλάβου καὶ ἰάμβου· τὸ μη, παιω
νικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος δ καὶ ἰάμβου· εἰ δὲ βούλ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οχαϊκὸν πενθημιμερὲς· τοῦ α ποδὸς χορείου· τὸ μθ,
ὀριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν· ἐξ ἐπιτρίτου β·
ἐ χοριάμβου πεντασυλλάβου· τὸ ν, ἀντισπαστικὸν
ίμετρον, ἀκατάληκτον· ἐκ παίωνος δ· ἀντισπάστου·
ἐπιτρίτου πρώτου· εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν τρίμετρον
αταληκτικὸν· ἐκ διτροχαίου πεντασυλλάβου· ἰωνικοῦ
πὸ μείζονος καὶ μολοσσοῦ· τὸ να χοριαμβικὸν ἡμιόλιον
χοριάμβου καὶ ἰάμβου· τὸ νβ, τροχαϊκὸν ἑφθημι-
ρὲς· τοῦ α ποδὸς, χορείου· ἤτοι τριβράχεος, τὸ νγ ἀν-
σπαστικὸν· τρίμετρον· βραχυκατάληκτον· ἐξ ἐπιτρί-
υ α ἐκ τρίτου ς σπονδείου· τὸ νδ προσοδιακὸν δίμε
ον ὑπερκατάληκτον· ἐκ παίωνος β ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀ-
μείζονος· χοριάμβου καὶ συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει ἀνα-
αστικὸν· ἑφθημιμερὲς, ἰάμβου ἀρχομένου· τὸ νε· δα-
υλικὸν δίμετρον καταληκτικὸν· τὸ νς δακτυλικὸν
οιον, τὸ νζ ἀντισπαστικὸν ἀκατάληκτον· τὸ νη ἰωνικὸν
μετρον· ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος δ β· καὶ διϊάμ-
· ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει
στροφῆς, κορωνίς· Φοίνισσαι ὦ νεανία·) οἱ γὰρ
ἑλληνικῶς ἐλάλουν· ἀλλ' οὖν γε τὴν πάτριον ἀπήχη-
ἔσωζον τῆς φωνῆς· ὡς σοφοκλῆς ἐν ἑλένης ἀπαιτή-
καὶ γὰρ χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με, παρηγο-
λάκωνος ὀσμᾶσθαι λόγου· Ελκω ποδὸς βάσιν·)
ἡγῶ μου τὴν βάσιν ὑπὸ τοῦ γήρως τρομερὰν·
φίβαλλε μασὸν,) τὸν μασὸν τῆς μητρὸς, περίβαλ
ταῖς σαῖς ὠλέναις· ὁ πᾶς νοῦς· ποθῶ περιπτυξάμενος ἄ-
σασθαί με, ἔστι τὸ ἀμφίβαλλε μασὸν· ἀπὸ μέρους τὸ
ς τῆς μητρὸς ταῖς σαῖς χερσί· καὶ τὸ τῶν παρηΐδων
ὄριγμα· ἤγουν ἔκταμα περίβαλέ μοι· Κυανο-
ῶτα·) καὶ τὸν κυανοχρῶτα σου πλόκαμον, περί-

βαλλε τῷ τραχήλῳ μου· καὶ κατασκίαζε τοῦτον ἀ
βοστρυχώδεσι σου πλοκάμοις· ἐκ κοινοῦ γὰρ τὸ ἀμ
βαλλε· ἢ γὰρ τὸν ἑαυτῆς πλόκαμον λέγει· ὅτι μικρό
τερον ἐξυρεῖσθαι αὐτὴν φησὶ διὰ τὸ πένθος. Παρηΐδ
τ' ὄρυγμα.) ἀντὶ τοῦ ἀγαπητικῶς περιπτυχθῆναι σο
Τί φῶ σοι.) τί σοι εἴπω· πῶς προσφθέγξωμαί σε· ἢ
πῶς τὰ πάντα λάβω· τέρψιν παλαιὰν καὶ χαρμονὴν
πολυέλικτον ἡδονήν· χρόνοι τε καὶ λόγοι ἑκάστου καὶ τὸ
ρο περιχορεύουσα· ἀντὶ τοῦ περισκιρτῶσα πανταχ
Πολυέλικτον δὲ,) πολύπλεκτον· ποικίλην τὴν π
ταχόθεν με ἔχουσαν ἡδονήν. Παλαιὰν λάβω
παλαιῶν ἡδονῶν χαρμονήν. Ἔρημον πατρῷον.)
ἔρημον δηλονότι· τὴν γὰρ αὐτοῦ ἀπουσίαν, ἐρημίαν
παντὸς οἴκου οἴεται. Ἄπεπλος.) ἀνείμων λαμ
ἱματίων ὑπάρχουσα, τὰ δυσόρφναια· καὶ σκότια
χη διαδέχομαι. Ἄλλως. Ἀντὶ τοῦ μελανοφόροι
στικτόν ἐν τῷ τέκνον. Ἀπήνας.) συζυγίας· ἐ
κλέα· καὶ πολυνείκην ἀπήναν εἶπεν· ἥτις ἐκ δύο β
ἕλκεται. Ὑπὲρ τέραμνα.) καὶ εἰς τὰ μετέωρα
ἀγχόνης· ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνῆξεν. Ἄλλως. Καὶ ἐπὶ
χόνας ὥρμησε μέν, καὶ κατὰ τοῦ ξίφους ὥρμησεν
ἐπὶ σφαγὴν ὁμοίως καὶ ἀγχόνης αὐτόχειρ. Στ
ζων.) διὰ τὰς ἀρὰς· ἃς κατηράσατο μετὰ τῶν τεκ
μετέγνω γὰρ ἐπὶ τῷ καταράσασθαι τοῖς παισί.
Σὲ δ' ὦ τέκνον.) σὲ δ' ὦ τέκνον ἀκούων ἐπὶ ξένης
χθῆναι· καὶ ξένοις συγγένειαν ἔχειν· καὶ ἄτην γά
αὐθαίρετον· τουτέστιν ἣν αὐτὸς σαυτῷ ἐπηγάγου· τι
δὲ ἀνεπίλησα ἐμοί· καὶ τῷ σῷ προγόνῳ Λαΐῳ, εἰ καὶ
τέθνηκε. Ξένοισιν ἐνδόμοις.) τὸ ἑξῆς· ξένων δ
δος ἀμφέπειν γάμων· ποῖον κῆδος τὴν ἄτην ἣν ἐπ

ἡμῖν. διὰ γὰρ τοῦ γάμου πολεμεῖς τὴν πατρίδα. τὰ ἑξῆς διὰ μέσου. ὥσει ἔλεγε. δυστυχήματα ἐμοῦ τε ... γονέων. τὸ δὲ μὴ μετασχεῖν ὁμοφύλου γυναικός, ἐπελάμβανε δὲ τῷ ἀργείῳ ὁ ἰσμηνὸς. μὴ μεταλαβὼν τῶν ὑμεναίων τῆς λουτροφόρου χλιδῆς. ὅ ἐστι τῶν ὑμεναίων ἀκούσας. μήτε λουτρά σοι ἐκπέμψας. ... δὲ οὐ συνήσθη τῷ πρὸς τὸν ἄδραστον γάμῳ. οὐ γὰρ ἐδέξατο τὰ παρ' αὐτοῦ λουτρά. Ἐγὼ δὲ ... σοι.) ἔθος ἦν τὴν νύμφην ὑπὸ τῆς μητρὸς τοῦ γαμοῦντος μετὰ λαμπάδος εἰσάγεσθαι. Ἐσιγάθη.) ἐσιγήθησαν. γράφεται καὶ ἐσιγάθησαν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐμνήσθησαν. Ὄλοιτο τάδ' ἀπόλοιτο.) τάδε τὰ κακὰ καὶ μεταβληθείησαν εἰς ἀγαθά. εἴτις αὐτῶν ἐστιν αἴτιος. λείπει γὰρ τὸ αὐτῶν. Ἄλλως. Ὄλοιτο τάδε. αὐτοῦ τῶνδε. ὡς τὸ διὰ τ' ἔντεα. καὶ μέλαν αἷμα. ὡς τούτων αἴτιος. καὶ πρόξενος ἀπόλοιτο. ὅστις ποτὲ ἄν ἐστι. Κατηκώμασι.) σφοδρῶς ἐπῆλθεν. τῶν κακῶν τὰ ἄχη εἰς ἐμὲ ἔσκηψαν. Δεινὸν γυναιξὶ ... μιον. ἢ μέγα κακόν. ἢ οὕτως. δεινὸν ἀντὶ τοῦ τίμιον. θαυμαστόν. ὁ δὲ νοῦς. αἱ γοναὶ αἱ ὀδύνης αἴτιαι, θαυμαστόν τι καὶ τίμιον παρὰ ταῖς γυναιξί. εὐήθει δὲ θαυμαστικῶς εἴρηται. ὅτι ταῖς γυναιξὶν αἱ ὀδύναι φίλτρον ... ἐστήκει. καὶ παρὰ πάσαις τὸ φιλότεκνον σώζεται. ... λως. Αἱ δι' ὠδίνων γοναί, καθότι πρὸ τοῦ τεκεῖν ... πολλὴν ταλαιπωρίαν παρέχουσιν. ὡς εἰ ἔλεγε καίπερ ... τέκνων ἐπωδύνων οὐσῶν, ὅμως φιλότεκνοι εἰσὶν γυναῖκες. Πατρίδος ἐρῶν.) εἰ καὶ ἥμαρτον προ... σάμενος. ὅμως συγγινώσκει μοι ὁ τῆς πατρίδος ... Μήτηρ φρονῶν.) φρονῶν μέν, καθότι πεισθεὶς ἦλθον. οὐ φρονῶν δέ, καθότι κατὰ τῆς πατρίδος

ὡπλίσθην· καὶ πρὸς τούς ἐχθρούς παραγέγονα· ὅθεν
φέρει, ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει πατρίδος ἐρᾷν ἅπαντ
ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς ἀφίξεως. Εἰς φόβον τ
περιατὸς ὁ π. Ξιφήρη.) ξίφει ἡρμοσμένος τὴν χε
τῇ δεκάκει σε περιφέρων· καὶ περιάγων. Χεῖρ' ἔχω
ὑποσικ τέον ἐν τῷ ἔχων. Ενδέμ' ὠφελεῖ.) παρηγο
θαῤῥεῖν ποιεῖ. Ων οὐ δικαίως.) ἀφ' ὧν διωχθεὶς ἐξ
πόλιν οἰκῶ. Δί' ὄσσων.) τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ὄψιν ἐ
κρυῤῥέουσαν ἔχων· ἔστι δὲ ποιητικὴ περίφρασις· τὸ
τὸ γὰρ σημαίνει· ὡς τὸ ποδάνιπτρα ποδῶν. Αλλ' ἐκ
ἄλγους.) ἀλλ' ἐκ τῆς παλαιᾶς δυστυχίας τῆς κατε
στης με, ἕτερον ἄλγος ὁρῶ σε ἔχουσαν. Κάρα ξυρη
ἐξυρημένην τὴν κεφαλὴν, καὶ πέπλους μέλανας τ' ἔχουσ
ξυρηκὲς δὲ ὡς ἀπηνὲς τῷ τόνῳ. Αλλως. Υπερβ
κῶς εἴρηκεν· ἐκέκαρτο γὰρ ὡς ἀνωτέρω εἶπεν. ὅθε
μὰν πελλοκόχροα κέκαρμαι χαίταν. οὐ ξυρῷ δὲ. ἀλλ
ἐν πένθει. Οἴμοι ἐγώ.) οἴμοι ἐγὼ, ἕνεκα τῶν ἐμ
κακῶν. Καὶ δυσλύτους ἔχουσα. τὰς διαι
τὰς.) ὁ στίχος οὗτος ἐν τισιν οὐ φέρεται. Ως δεινὸ
λίαν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ μῆτερ, ἔχθρα συγγενῶν.
διορθώτους γὰρ ἔχει τὰς φιλιώσεις· ἀλλὰ τί μοι πρ
τει ἐν οἴκοις ὁ γέρων πατὴρ, ἐν σκότει διατρίβων.
τί δρῶσιν αἱ δύο ἀδελφαί. ἄρα λυποῦνται διὰ τὰ
μὰς φυγάς; Οὕτω γάρ.) οὕτως ὁ δαίμων ἠξ
φθείρειν τὸ γένος. οὕτω φησὶν ἐξ ἀρχῆς δυστυχῶ, ἀ
ἀνόμως ἔτεκον. ἀνόμως γὰρ καὶ ἀσεβῶς παρεσκ
σέ με τεκεῖν. Απαρ τί.) κατὰ τί δὲ ταῦτα φ
δηλονότι. οἱ στέον τὰ τῶν θεῶν. Δέδοιχ' ἀχρήστω
δέδοικα φησὶ μήπως ἔρωμαι ἀχρήστω· καὶ δάκω
τὴν φρένα. ὅμως ἐπιθυμῶ σε ἐρέσθαι κἂν λυπῶσι.

Τίς ὁ τρόπος

τίς ὁ τρόπος.) τίς τρόπος τῆς δυστυχίας τῶν φυγάδων δηλονότι. Τὰς τῶν κρατούντων.) τοῦτο ὡς ἀθηναῖος ἔφη ὁ ποιητής. κἂν μὴ φυγὰς ᾖ τις, ὅμως φέρει τὰς τῶν κρατούντων ἁμαρτίας κἂν μὴ θέλῃ. γράφουσι δὲ τινὲς τὰς τῶν πολιτῶν. κρατοῦσι γὰρ οἱ πολῖται. υνασοφεῖν.) συναγνοεῖν τοῖς ἀνοήτοις. Ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος.) οὐκ ἀξιόχρεως ἥρωος ὁ λόγος. Αἱ δ' ἐλπίδες.) αἱ ἐλπίδες. καὶ ἡ προσδοκία τοῦ ἐπιβήσεσθαι τῆς πατρίδος. ἐντεῦθεν καὶ ἡ παροιμία. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτούς. Καλοῖς.) ὄμμασι καλοῖς ὁρῶσιν αἱ ἐλπίδες. ἀλλὰ βραδύνουσιν. Οὐδ' ὁ χρόνος.) οὐδὲ ἡ πολλὴ παράτασις τοῦ χρόνου διασαφεῖ αὐτὰς οὔσας ματαίας. Ἔχουσιν ἀφροδίτην.) τέρψιν τινὰ ἡδεῖαν ἔχουσι πρὸς τὰς συμφοράς. όθεν.) ἀπὸ ποίου δὲ πόρου ἐτρέφου πρὸ τοῦ γάμου. τ' ἦμαρ.) ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἶχον τροφήν. ἐν ἄλλῃ δ' οὔ. πράσσε.) εὔχου εὐτυχεῖν. ἀνδρὸς γὰρ κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. πῶς δὲ ταῦτα φησίν, ὅπου γε ὑπὸ τῶν φίλων εἰς τὴν πατρίδα κατάγεται. ἢ τάχα πρὸ γάμου ὑπὸ τῶν φίλων δυστυχῶν ἠγνοεῖτο. γήμας δὲ καὶ τῆς δυστυχίας ἀπαλλαγείς, τότε πάλιν φίλους ἔχει. πρὸ τοῦ τοίνυν ἐντυχεῖν τῷ ἀδράστῳ ταῦτα παθὼν φησί. Πῶς δ' ἦλθες.) πῶς εἰς τὸ ἄργος ἦλθες καὶ οὐκ εἰς ἄλλην πόλιν. ἄτοπον δέ φασι τὸν ἄδραστον πιστεύσαντα τῷ θεῷ, τοσαῦτα δυστυχῆσαι κατὰ τὰς θήβας. καὶ μόνον φυγάδα σωθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἵππου ἀρίονος. πρὸς οὓς λεκτέον. ἐκδοῦναι προσέταξε τὰς θυγατέρας ὁ θεός. ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐπιστρατεῦσαι ταῖς θήβαις. ρησμοὺς ἀδράστῳ.) ἡ μὲν τὴν αἰτίαν τῆς εἰς ἄργος ἀφίξεως ἐρωτᾷ. ὁ δὲ τὴν αἰτίαν τῆς αὐτόθι καταμονῆς λέ-

γῃ· εἰ μὴ γὰρ διὰ τὸν χρησμὸν τοῦ γάμου παρέμενεν, ἴσως ἂν εἴωθεν παρῳδοῦσι τὸ ἄργος· ἀλλὰ φησὶ διὰ τὸ πεπρωμένον ἦλθον ὑπὸ τὸ ἄργος· ὁ γὰρ χρησμὸς ἐκεῖσε ἤγαγεν· Κάπρῳ·) ἐχρησεν ὁ θεὸς ἑνῶσαι τὰς θυγατέρας λέοντι καὶ κάπρῳ· Καὶ σοὶ τί·) καὶ κατὰ τί σοι τοῦ ὀνόματος τῶν θηρῶν ἦν μετουσία τέκνον· Οὐκ οἶδα·) τὸ εἱμαρμένον ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τοῦτο τῆς συντυχίας· καὶ οὐκ ἐκ προνοίας μοι ἀπέβη ὁ γάμος· ἀλλ' αὐτομάτως ἐκ τῆς τύχης· Ἄλλως· ὁ χρησμὸς ὑπὸ μνασίου οὕτως ἀναγέγραπται·

χρησμὸς δοθεὶς τῷ ἀδράστῳ·

„ κοῦρα δὲ γαμβροῖν ζεῦξον κάπρῳ ἠδὲ λέοντι·
„ οὕς κεν ἴδοις προθύροισι τοῦ δόμου ἐξ ἱεροῖο·
„ ὑμετέρου στείχοντας· μὴ δὲ φρεσὶ σῇσι πλανηθείς·

καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὡς ἀπὸ τῶν ἐπισήμων τῶν ἀσπίδων συνέβαλεν ἄδραστος· ὁ μὲν γὰρ εἶχε τὴν καλυδώνιον σῦν· ὁ δὲ, τὴν λεοντοπρόσωπον σφίγγα· οἱ δ' ὡς κρύους γενομένου, ἀφίκοντο εἰς τὸ ἀπόλλωνος ἱερὸν· καὶ δορὰς εὑρόντες λέοντος καὶ συὸς ἀναθήματα κυνηγετῶν, ἐφιλονείκησαν τε· καὶ περὶ τῆς στάσεως εἰς κρίσιν ἀχθέντες τῷ βασιλεῖ, τῶν γάμων ἔτυχον· ἀπείκασε γὰρ τὸν μὲν, λέοντι· τὸν δὲ τυδέα κάπρῳ· οἱ ἔγημε δηϊπύλην· ὁ δὲ πολυνείκης, ἀργείαν· Τί θηρσὶ δ' ὑμᾶς·) κατὰ τί δὲ ὑμᾶς ὁ ἄδραστος ὡμοίωσε τοῖς θηρσί· Στρωμνῆς ἐς ἀλκήν·) διότι ἤλθομεν εἰς μάχην ἕνεκα στρωμνῆς· στρωμνῆς νῦν τοῦτό που τῆς κοτοικήσεως· ὅτι θηριωδῶς ἐμαχεσάμεθα πρὸς ἀλλήλους θηρσὶν ἡμᾶς εἴκασεν· ἔνιοι οὐ διὰ τοῦτο· ἀλλ' ὅτι ὁ μὲν κάπρου· ὁ δὲ λέοντος δορὰν ἠμφίεστο· Αἰόλου, κρηθέως οὗ ἀμυθάων· οὗ βίας· οὗ ταλαὸς· οὗ ἄδραστος· Ευταῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ται.) σὺ τούτῳ ὁ τοῦ παλαιοῦ παῖς ἄδραστος ἔγνω τὰ μαντεύματα; ναὶ δηλονότι· καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τοῖς δυσὶν τὰς δύο αὐτοῦ θυγατέρας. Σπέσθαι.) ἕπεσθαι. πολλοὶ δὲ δαναῶν) καθὸ κατὰ πατρίδος ἐστράτευσαν το. λυπρὰν φησὶ τὴν χάριν. ἀναγκαίαν. οὐκ ἐγχωρεῖ γὰρ ἄλλως γενέσθαι δίχα πολέμου. ἔμφρων δὲ καὶ ἐλεεινὸς ὁ λόγος. Τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσι.) γράφεται καὶ ἑκοῦσιν. ἵν' ἢ τῷ ἀδελφῷ μου. ὁ γὰρ ἐτεοκλῆς ἑκὼν πορθεῖ τὴν βασιλείαν, διὰ τὸ μὴ ἀφίστασθαι τῆς βασιλείας. Εἰς σὲ τείνει.) εἰς σὲ ἀφορᾷ. Διαλλάξασαν.) φιλιώσασαν. Πάλαι μὲν ὑμνηθέν.) πάλαι λαληθέν. ἀλλ' ὅμως ἐρῶ. παροιμιώδης δὲ ὁ στίχος. καὶ ὁ ῥήτωρ. δεῖ δὲ χρημάτων. Αγὼ μεθήκω.) ἐφ' ἃ χρήματα κἀγὼ ἥκω. Μὴ περιπάρειμι.) κάλλιστα πεποίηται τῷ τραγικῷ τὸ πρόσωπον οἷον δεῖ εἶναι ἄδικον ἄνδρα. γινώσκων γὰρ ὡς οὐδὲν δίκαιον ἔχει λέγειν, ἐπείγει τὴν κρίσιν. τὸν ἐκ τῆς δικαιολογίας κατὰ λεπτὸν γινόμενον ἔλεγχον ἐκφεύγων. Ἀρχέτω δέ τις.) οὔτις ὁ πολυνείκης ἐξωρίδας.) παρατάξεις. ὁ δὲ καί, παρέλκει. Τάσσων.) στρατολογῶν. Ξωρίδας.) τοὺς ἱππέας τοῦ στρατοῦ ἐκ τῶν ἁρμάτων δηλοῖ ἐξωρίδας τὰ ἅρματα. ὀχῶν δὲ στρατευμάτων. Ὅπως κλύοιμί σου. διὰ σὲ τῶν ὑπὲρ τῆς διακόσμησιν τοῦ στρατοῦ ἐπέχων. ὅπως ἀκούσω πρότερον τὰς παρὰ σοῦ γινομένας κοινὰς ἡμῖν διαλύσεις. βραβείας γὰρ διαλύσεις ὅ ἐστι τοὺς μετὰ κρίσεως λόγους. Τὸν δ' εἰσεδέξω.) ἀντὶ τοῦ εἴσω ἐδέξω. εἴσιθι ἀντὶ τοῦ εἴσω ἴθι. τούτῳ ἐστὶ ἐναντίον τὸ ἴλιον σω. ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἴλιον. ἐκεῖσε γὰρ ἀντὶ προθέσεως παραλαμβάνεται. Ἐπίσχες.) κατάπαυσον. καρτέρησον. αὐτοῦ. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀχούντων. χάσαι γὰρ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὸ ὑπάρχειν τῶν κωπῶν τὴν εἰρεσίαν. Βραδεῖς δὲ μῦθοι οἱ μετ' ἐπισκέψεως. οἱ καὶ τὸ σοφὸν ἔχουσι. Στρέφει.) τρέπει. Εἰς γὰρ ταυτὸν.) ἀπεναντίας. Ενδέξῃ λόγους.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄμεινον. Σφῷν.) ὑμῖν. Σοφόν.) φρόνιμον. Οταν.) ὁπόταν τις φίλος θυμωθεὶς ἀνδρὶ φίλῳ, συνελθὼν ἐκείνῳ δηλονότι τὰ αὐτοῦ ὄμματα τοῖς ἐκείνου δῶσι, ταῦτα μόνον πρέπει σκοπεῖν δι' ἅπερ ἦλθε. τῶν προτέρων δὲ κακῶν μὴ μνήμην ἔχειν. Σὺ πρόσθεν.) ἀντὶ τοῦ πρότερος γενέσθω. Ως φής.) τοῦτο θεραπεύει τὸν ἐτεοκλέα. Διαλλακτής.) ὀξυτόνως. παρὰ ῥῆμα γάρ. ὡς ποιητής. κολυμβητής. καὶ τὰ ὅμοια. Κοὐ ποικίλων.) γράφεται δεῖ τὰ ἄνδιχ' ἑρμηνευμάτων ἵν' ᾖ καὶ οὐ ποικίλης δεῖται ἔξωθεν ἀπολογίας ἡ ἀλήθεια· ἔχει γὰρ αὐτὰ τὰ ἀληθῆ ἀφ' ἑαυτῶν τὸ εὔκαιρον. ἄνδιχα γὰρ ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν. Αλλως. τὰ ἔνδικα ἀντὶ τοῦ τὰ δίκαια. τὸ δὲ χ̄ διὰ τὴν δασεῖαν. Εχει γὰρ αὐτά.) τὰ δίκαια ἔχει ἰσχὺν καὶ ἐγκαιριότητα. Νοσῶν ἐν αὐτῷ.) ἐν ἑαυτῷ κακῶς ἔχων, συνηγόρων δεῖται. θεραπειῶν πεπαιδευμένων. καιρὸν δὲ, ἰσχύων. εὐκαιρίαν. εὐστοχίαν. Προὐσκεψάμην.) ἐγώ φησι προνοησάμενος τῆς πατρικῆς οὐσίας. καὶ βουλόμενος ἐμέ τε καὶ τοῦτον ἐκφυγεῖν τὰς οἰδίποδος ἀρὰς, ἐξῆλθον ἀπὸ τούτων τῶν ὅρων τῆς γῆς. Αλλως. ἐγὼ δὲ προνοησάμενος τὸ ἐμὸν καὶ τὸ τούτου συμφέρον, χρήζων τὰς ἀρὰς τοῦ πατρὸς ἐκφυγεῖν, ἃς ἐφθέγξατο, ἐξῆλθον ἔξω τῆς ἐμῆς πατρίδος. Λαβών.) ἀττικὴ ἡ σύνταξις. λαβὼν ἀντὶ τοῦ λαβόντα. αὐτὸν ἐμὲ λαβόντα. ὡς τὸ τὴν τ' ἐρωμένην ἔχων. καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι τὸν μὲν στρατὸν ἀποστεῖλαι. οἰκεῖν δὲ κατὰ διαδοχὴν τὸν ἐμὸν οἶκον λαβόντα. Ο δ' αἰνέσας.) συγκατατεθεὶς. συνθέμενος. Πικρῶν καὶ

μάκων.) διὰ πεπηγμένων κλιμάκων ἀναβάσεις. Μὴ κυρήσας.) ἅτινα ἀπόπειραν ποιήσομαι πράξειν, μὴ ἐπιτυχὼν τοῦ δικαίου. ἢ ἄλλως. καὶ λείπει ἡ εἰς. εἰς ἃ μὴ κυρήσας, πειράσομαι δρᾶν τὰ ἀπὸ τῆς δίκης. ἐπιβοῶμαι δὲ μάρτυρας τούτων τοὺς θεοὺς ὅτι πάντα πράττων μετὰ δικαιοσύνης, ἀπαλλοτριοῦμαι τῆς πατρίδος ἀδικώτατα. Οὐχὶ περιπλοκάς.) ταῦτα ἕκαστα εἶπον. οὐ συστροφὰς συνάξας λόγων. ἀλλ' ἃ καὶ λογίοις καὶ ἀτέχνοις ὑπάρχειν δίκαια φαίνεται. Ἄλλως. ὡθέκαστα τὰ κεφάλαια καὶ τὰ ἀναγκαιότατα τῶν λόγων μου ταῦτά ἐστι. Ἐμοὶ μέν.) εἰ καὶ μὴ κατὰ γλῶτταν ἑλλήνων ἀνετράφημεν, ὅμως συνετά μοι δοκεῖς λέγειν. ἵνα πλεονάζῃ ὁ μέν. καὶ μία ἀντωνυμία. Εἰ πᾶσι.) εἰ ταὐτὸ καλὸν ἦν καὶ σοφὸν πᾶσιν ὁμοῦ, οὐκ ἦν ἀμφίβολος φιλονεικία καὶ μάχη ἐν ἀνθρώποις. νῦν δὲ μέχρις ὀνόματος τὸ ὅμοιον. καὶ τὸ ἴσον σώζεται τοῖς ἀνθρώποις. ὀνομάζομεν γὰρ κοινῇ πάντες ἕλληνες χρυσόν. καὶ τὸ μὲν ὄνομα ὁμοίως προφερόμεθα. διχοστατοῦμεν δὲ περὶ τὴν τούτου δόξαν. οἱ μὲν ἀγαθὸν. οἱ δὲ φαῦλον αὐτὸν φάσκοντες. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς σωφροσύνης, καὶ πάντων τῶν ἄλλων. Πλὴν ὀνομάσαι.) ἐξ ὀνόματος καλέσαι. ἤτοι ὄνομα μόνον. ἡ πρᾶξις δ' οὐκ ἔστι τοῦτο. Ἄστρων ἀνέλθοιμι.) εἴθε ἠδυνάμην εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν. καὶ εἰς ᾅδου κατελθεῖν, ἐπὶ τῷ κατορθῶσαι τὴν τῶν θεῶν τυραννίδα. οὐκ ἐπιτιμητέον δέ. ἁρμόδιοι γὰρ οἱ λόγοι πρὸς πλεονεξίαν διώκοντι. καὶ τῶν ἄστρων. καὶ τοῦ ἡλίου κατακρατῆσαι. καὶ τοῦ θρόνου τοῦ διὸς οὐκ ἂν παραιτήσασθαι. Δυνατὸς ὢν δρᾶσαι τάδε.) εἰ ἐδυνάμην τοῦτο ποιῆσαι. Τοῦτο οὖν τὸ χρηστόν.) ἀλόγιστος φησὶν ὁ ἐτεοκλῆς. ἐξὸν γὰρ αὐτῷ τῷ τοῦ

πρεσβυτέρου χρήσασθαι δικαιώματι, ὃ μᾶλλον ἐπέβαλλεν ἡ ἀρχή, ἀδικεῖν ὁμολογεῖν ἑαυτὸν ἢ πλεονεκτεῖν φησί. πρὸς ὃ ῥητέον, ὅτι μίμησιν ἀνδρὸς ἀδίκου ἐξεικονίζει ὁ εὐριπίδης ἡμῖν. μήτε τῷ δοκεῖν εὐσεβεῖν βουλομένῳ. ἄλλως τε εἰ ἔφασκεν ἄρχειν ὡς πρεσβύτερος, ἠκολούθει τῷ λόγῳ. τὸ τῶν κτημάτων μέρος δεῖν ἀπονέμειν. Η σώζειν ἐμοί.) ἀλλὰ σώζειν ἐμαυτῷ. Ανανδρία γάρ.) δειλία γάρ ἐστι τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ. ὅστις φθείρας τὸ μεῖζον, τὸ ἔλαττον ἐδέξατο.

Πρὸς δὲ τοῖς δε.) πρὸς δὲ τοῖσδε οἷς εἶπον δηλονότι αἰσχύνη καὶ ὄνειδός ἐστιν, ὧν χρήζει τοῦτον τυχεῖν, τῷ ποθήσει παραγενόμενον. Αλλως. αἰσχύνη φησὶν ἐστίν, εἰ συγχωρήσαιμι τὴν ἐμὴν βασιλείαν τῷ πολυνείκει λαβεῖν τῷ φόβῳ τοῦ μηκυναίου πολέμου. ἔπρεπε δ' αὐτὸν τὸν πολυνείκην ὦ μῆτερ, οὐ διὰ ὅπλων ποιεῖσθαι τὰς φιλίας. πᾶν γὰρ πρᾶγμα κατορθοῖ ὁ λόγος. ὅπερ καὶ ὁ σίδηρος τῶν πολεμίων ποιήσειεν ἄν. ὁ λόγος φησὶν ἴσος ἐστὶ σιδήρῳ. πάντα γὰρ χειροῦται καὶ κατορθοῖ ὁ λόγος διὰ τῆς πειθοῦς. ἅπερ σίδηρος βίᾳ.

Αλλ' εἰ μὲν ἄλλως.) κατὰ ἄλλον τρόπον ἐκ τῆς τῆς βασιλείας, ἔξεισιν. Εκεῖνο δέ.) ἤτοι τὸ βασιλεύειν, ἑκὼν οὐκ ἀπολύσω. βασιλεύειν ἐξόν μοι, τῷ δ' ὑποταγήσομαι; Ιτω.) ἐλθέτω. Ουκ εὖ λέγειν.) οὐ χρὴ τὰ φαῦλα τῶν ἔργων, λόγοις καλλωπίζειν. οὐ γάρ ἐστι τοῦτο καλόν. ἀλλ' ἐναντίον τῷ δικαίῳ. Ουχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακά.) ἔστι γὰρ ἐν τῷ γήρᾳ ἔνια κακά. τὸ ἀσθενές. τὸ δυσκίνητον. τὸ ἐπίλησμον. Αλλ' ἡ ἐμπειρία.) ἡ ἐμπειρία γάρ, καὶ ἡ πολυχρόνιος τριβή, ἔχει τι λέξαι σοφώτερον. ὥστε μή μου καταφρονήσῃς παντελῶς. Αλλως.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γράφεται καὶ πρὸς δοπικὴν. ἵν' ἢ τῇ γὰρ ἐμπειρίᾳ,
τὸ γῆρας ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

Τί τῆς κακίστης.) τῆς ἐν τοῖς δαίμοσι χειρίστης. ὡς τὸ δικαιότατος κενταύρων. ἀντὶ τοῦ δίκαιος ἐν κενταύροις. φιλοτιμίας δὲ, κενοδοξίας. μέσον γὰρ τὸ τῆς φιλοτιμίας ὄνομα. Ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων.) πολλὰ γὰρ τῶν κακῶν ἐπὶ φθορᾷ τῶν ἀπολλυμένων ἀπαλλάττεται. ὡς νόσος. καὶ πυρετοὶ σφοδροὶ. καὶ διάφοροι. Τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον.) ἀντὶ τοῦ δίκαιον. καὶ ἀσφαλὲς. καὶ βέβαιον. οἱ γὰρ νόμοι ἀμετάτρεπτοι εἰσίν. ἐν τούτοις γὰρ σώζεται τὸ ἴσον. καὶ γὰρ διὰ τῶν μέτρων καταλαμβάνεται τὸ ἴσον. Εἰθ' ἥλιος μὲν καὶ ἡ νὺξ τῷ ἴσῳ δουλεύουσι. σὺ δ' ἐν βροτοῖς οὐκ ἀνέξῃ τῶν δωμάτων ἔχων τὸ ἴσον, δουλεύειν τῇ ἰσότητι; Τί τὴν τυραννίδ'.) λείπει τὸ οὖσαν. καὶ τὸ ὡς. τί τιμᾷς τὴν τυραννίδα ἀδικίαν οὖσαν, ὡς εὐδαίμονα καὶ μακαρίαν. Ἄλλως. αὐτὴν τὴν τυραννίδα, εὐδαίμονα ἀδικίαν φησί. τί τιμᾷς τὴν εὐδαίμονα ἀδικίαν. Εὐδαίμονα.) ἔδει φασὶν δυσδαίμονα αὐτὴν εἰπεῖν. ἵνα τὸν ἐτεοκλέα τῆς περὶ αὐτὴν ἀντιβοῦς ἐπιθυμίας ἀποστρέψῃ. διὰ μέσου δὲ μετὰ χλευασμοῦ τὸ ὑπέρευ ἀναπεφώνηται. Ὑπέρευ.) ὑπεράγαν. καὶ μέγα τοῦτο νομίζεις τὸ ἄρχειν. τὸ γὰρ περιβλέπεσθαι καὶ θαυμάζεσθαι τίμιον τοῦτο δηλοῖ. ἤγουν τὸ ἄρχειν. Ἄλλως. ἐν ἤθει πευστικόν. μέγα νομίζεις τὸ περίβλεπτος εἶναι. καὶ περιφανὴς παρὰ πᾶσιν; ἢ οὕτως. ἀλλὰ τὸ περιβλέπεσθαι τίμιον νενόμικας. κενὸν μὲν οὖν τοῦτο. Ἐπεὶ τὰ δ' ἀρκοῦντ'.) ἐπειδὴ τὰ ἀρκετὰ, καὶ μεμετρημένα τοῖς φρονίμοις καταλελόγισαι. Ἴδια.) φυσικὰ. ἤγουν παρεπόμενα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῇ ἰδίᾳ φύσει· τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν δὲ ἔχοντες χρήμα-
τα φροντίζομεν· ὁπόταν δὲ θέλωσιν, αὐτὰ πά-
λιν ἀφ' ἡμῶν λαμβάνουσι. Ἄλλως. ὅταν γὰρ βού-
λονται παρασχεῖν αὐτὰ ἑτέροις, πάλιν ἀφαιροῦνται.
Ὁ δ' ὄλβος.) ὁ δὲ πλοῦτος οὐ μόνιμος, ἀλλὰ πρόσκαιρος.
Ἄγ' ἤν σ' ἄγε.) ἀποκρίθητι ἐάν σε ἐρωτήσω δύο λόγους
προβαλλομένη· ἆρα τυραννεῖν θέλεις, ἢ τὴν πόλιν σῶ-
σαι· πάντως ἐρεῖς μοι τυραννεῖν. ἐὰν δὲ νικήσῃ οὗτος
καὶ ἡ τῶν ἀργείων ἰσχὺς, τοὺς καδμείους νικήσει, θεάσῃ
φθαρὲν τὸ ἄστυ τῶν θηβαίων· καὶ πολλὰς κόρας αἰχμα-
λωτιζομένας σὺν βίᾳ παρὰ τῶν πολεμίων ἀνδρῶν·
ἐπώδυνος λοιπὸν ὁ πλοῦτος καὶ αἰσχύνης αἴτιος γενήσε-
ται ταῖς θήβαις ὅν τινα ζητεῖς κεκτῆσθαι. γράφεται δὲ
καὶ δαπανηρὸς, ὅ ἐστιν ἐπιζήμιος· ἀνάγκη γὰρ εἰς πόλε-
μον συμμάχους προτρέψασθαι· καὶ δαπανᾶν. Φι-
λότιμος.) φιλόνεικος. Ἀνήψατο.) ἀνέθηκε. παρῆψα-
το· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων τῶν ἀποδεσμουμένων
εἰς λιμένα. Πορθήσων.) ἀσυνέτως δὲ καὶ σὺ ἦλθες
λεηλατήσων τὴν πόλιν· ἑνὶ γὰρ διαφερόμενος, ἁπάσῃ τῇ
πόλει ἐπάγεις κίνδυνον· καὶ ταῦτα ὑπιστάμενος οὐ δημο-
κρατουμένην, ἀλλὰ μοναρχουμένην. Τροπαῖα.) νι-
κητήρια· ἀπὸ τοῦ τρέψαι καὶ διῶξαι τοὺς πολεμίους. λέ-
γει δὲ τὰ ἱστάμενα σύμβολα τῆς νίκης. Τὸ δὲ σκῦλα
γράψεις· ἀντὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἐπιγράψεις. ἤτοι τὰ ἀναθή-
ματα τῶν πεφονευμένων· τί δ' ἔσται τὸ ἐπίγραμμα. θή-
βας πυρώσας τάσδε πολυνείκης θεοῖς ἀσπίδας ἔθηκεν;
μὴ γένοιτό σοι τέκνον λαβεῖν ὑπὸ τῶν ἑλλήνων τοιαύτην
φήμην. Ὑπεκδράμῃ.) παρέλθῃ· νικήσῃ· μετενήνοχε γὰρ
ἀπὸ τῶν δρομέων· οἷον ὑπέρτερα γένηται. Κείνων στέρ-
γεσθαι.) τοῦ ἄρχους δηλονότι· ὁ δὲ νοῦς· μήτε ἐκεῖνα μήτε

ῶπα ἔχειν· ἤτοι κἀκείνων στερηθῆναι, καὶ τούτων μὴ τυ-
εῖν· τὸ γὰρ ἐν μέσῳ πεσεῖν· τουτέστι τὸ πρὸ τοῦ ἀφικέ-
αι ἐπ' αὐτὰ ἐκπεσεῖν τῆς ἐλπίδος. Μέθετε τὸ λί-
) τὴν ὑπερβολὴν τῶν ὀρέξεων. ἢ τὸ θυμικόν. καὶ ἐν
ἔστι· τὸ λίαν χρῆσθαι καλῶς. Ἄλλως. ἐν τού-
ς οὐδὲν ἰοκάστη συμβεβούλευκε τοῖς παισὶ κοινωφε-
ς· ἀλλὰ τῷ μὲν, λέγει. εἰς τί φιλοτιμῇ τυραννεῖν. τῷ
εἰς τί πολεμεῖς τὴν πατρίδα. ἐχρῆν δὲ τούτοις συμ-
λεῦσαι διελομένους τὰ πατρῷα. καὶ τὴν βασιλείαν
ύσασθαι τῆς διχοστασίας. ὅπως ὑπέστησαν ἐξ ἀρχῆς
ὰ μέρος ἄρχειν. καὶ γὰρ ἐστὶ τῷ ποιητῇ ἴσως ποιῆσαι αὐτοὺς
πειθομένους. ὅπως τὰ τῆς ἱστορίας μένῃ βέβαια. εἰ
ρτο γὰρ αὐτοὺς ἀλληλοκτόνους γινομένους. κατὰ τὰς ἀ-
ς τοῦ πατρὸς ἀποθανεῖν. νῦν δὲ, οὐδὲν τούτων πεποίη-
. Ἀμαθίαι δυοῖν.) αἱ τῶν δύο ἀμαθίαι ὅταν μο-
σιν εἰς ταυτόν. μέγιστον κακὸν γίνονται. Ἄλλως.
νὸν κακὸν, ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ κακὸν τῆς ἀμαθίας ἔλ-
. ὅμοιον δέ ἐστι τὸ μηδὲν ἄγαν, τῷ ἄφετε τὸ λίαν φι-
ικεῖν. Ξύμβασιν.) ξυμβίβασιν. Οὐ λόγων.)
ἔριδος ἐς ἀγών. ἀπώλετο γὰρ ὁ καιρὸς ὁ ἐν μέσῳ ἀ-
ρως. περαίνει δὲ ἤτοι πληροῖ οὐδαμῶς ἡ σὴ προθυμία.
νοῦς. περαίνει δ' οὐδὲν ἡ προθυμία. ἀντὶ τοῦ προθυ-
μένη ἡμᾶς εἰς φιλίαν ἀναγαγεῖν, οὐ πείθεις. οὐ γὰρ φι-
θείημεν. καὶ εἰς ξύμβασιν καὶ φιλίαν ἔλθοιμεν ἀλ-
, ἢ ἐστὶ τοῖς εἰρημένοις ὑπ' ἐμοῦ. ὥς τε μετὰ σκῆπτρα
έχειν δηλονότι. καὶ βασιλέα ὑπάρχειν τῆς χθονός
δε. τῶν ἐστὶ πολὺ δὲ παρατεινομένων νουθετημάτων
σᾶσα, ἄφες ἡμᾶς. καὶ σὺ δὲ τῶν τειχῶν τούτων ἐ-
ου. εἰ δὲ μὴ, ἀποθανῇ. Πρὸς τίνος.) παρὰ τίνος
θανοῦμαι. τίς δ' οὕτως ἄτρωτός ἐστιν, ὅστις εἰς ἡμᾶς

ΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

φονικὸν ἐμβαλὼν ξίφος, τὸν ὅμοιον οὐκ ἀπολαβὼν
σεται θάνατον. Ἐγγὺς οὐ πρόσω.) οὔτινος ἐγγὺ
ἔμπροσθεν ἵστασαι. τὸ δὲ εἰς χεῖρας λύσαις ἐμὰς
ἐρωτήσει. λύσαις εἰς χεῖρας ἐμὰς, ἐκ τούτων θνήσκ
Δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος.) παρ' ὅσον οἱ πλούσιοι δειλοί
πρὸς θάνατον. ὡς μεγάλων ἀγαθῶν στερούμενοι. ο
πένητες, ῥιψοκίνδυνοι εἰσίν. ὑπολογιζόμενοι ὡς λυσ
λεῖ κινδυνεύσαντας κτήσασθαι, καὶ ἀποθανεῖν μᾶ
ἢ πτωχοὺς ὄντας ζῆν. φησὶ γοῦν ὅτι φιλόψυχος εἶ
Πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς μάχην.) καὶ εἶπε πρὸς τὸν φιλόψ
καὶ ἄνανδρον σὺν πλείστοις ἦλθες μαχέσασθαι. Αἰ
λῆς γάρ.) ναὶ. καὶ γὰρ ὁ ὠχυρωμένος ἐν ὅπλοις στρ
λάτης, κρείττων ἐστὶ τοῦ θρασέος. Κομπὸς εἶ.) ἀλα
νικὸς ὑπάρχεις. βαρέων ἐν σπονδαῖς, ὥστε τηρεῖσθ
νεῖν. Κομπός.) τὸ μὲν προσηγορικὸν, ὡς τύμπο
δὲ ἐπίθετον, ὡς καρπός. κόμπος. λόγος. κομπός.
πασης. ὁ δὲ νοῦς, μεγαλοφρονεῖς ἐπὶ ταῖς γενομέναις
δαῖς, καὶ συνθήκαις. αἵτινές σε ῥύονται τοῦ ἤδη π
ξεσθαι. Καί σε δεύτερον.) ἴδε φησὶν ἐκ δευτέρο
λέγω ἀποδοῦναι μοι τὸ μέρος τῆς βασιλείας. ἀ
γὰρ εἶπεν ἄνω. καὶ νῦν ἕτοιμός εἰμι τὸ ἐμαυτοῦ λα
στρατὸν μὲν ἔξω τῆς δ' ἀποστεῖλαι χθονός. Οὐκ ἀ
τούμεθα. οὐ χρεοσοῦμεν. Τοῦ μέρους.) τοῦ ὑπὸ βα
τός σοι μέρους κεκτημένος τὸ πλειότερον; φη
ναὶ λέγω. ἐλευθέρου δὲ καὶ ἀπαλλάττου τῆς γῆς.
τρῷοι.) πατρικοί. Πάρει.) παρεγένου. Τῶν λι
πώλων. κάστορος. καὶ πολυδεύκους. ἢ ζήθου. καὶ ἀμ
νος. ὅπερ ἄμεινον. Ἐξελών.) ἐξελάσων. Ἀδικί
γε.) τὸ ἑξῆς. ἐξελαυνόμεθα τῆς πατρίδος ἀδικί
σῃ. τὸ δὲ ὦ θεοὶ διὰ μέσου. Ἄμοιρον.) χωρὶς μερί

ὴ πόνει.) μὴ κάμνε. μὴ θορυβοῦ τούτου χάριν. ἄπειμι
δ' ὑπὸ τῆς δὲ ὑποτεταλμένῳ φρονήματι ταῦτα φησί.
ως δοκῶν εἰς τὸ δίκαιον ἐπικαλέσειν τὸν ἀδελφόν.
δὲ ἐπαινῶ μῆτερ ὅτι ἐσπούδασας ἡμᾶς εἰς φιλίαν
αγεῖν. Αλλά μοι.) ἀντὶ τοῦ καί. Χαρτά.) σύ
ἀξια χαρᾶς πάσχω τέκνον. Ποῦ ποτε.) κατ' ἐρώ
ην. ἀντὶ τοῦ σὺ ποίῳ τόπῳ παρατάττῃ. ἵνα κἀγὼ
παρατάξωμαι. Πατρὸς οὐκ ἐκφεύξεσθε.) ἀπο
τικῶς. ὅτι ἐὰν μαχήσεσθε, πάντως ἀπόλλυσθε.
υιᾶ.) ἐν τοῖς προπυλαίοις καὶ οἰκήμασιν ἱδρυμένε.
τὸν ἀγυιέα πρὸ πυλῶν ἵστασαν. κίων δὲ οὗτος ἰσωεὶς
λήγων. Δεξίμηλα.) τὰ δεχόμενα τὰς θυσίας.
θούδουσιν.) ὑπνοῦσιν. Νεικέων ἐπώνυμον.) πα
ομολογεῖ τὸ ὄνομα πολυνείκους. ὄνομα νεικέων φερώ
ον. τουτέστιν ἀπὸ τῶν νεικέων τὴν ἐπωνυμίαν λαβόν.
δμος ἔμολε.) τὰ τοιαῦτα εἴδη τοῦ χοροῦ, καλεῖται
ιδικὰ ὡς εἴρηται. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα τριὰς ἐπῳδι
τὰ κῶλα δὲ τῆς μονοστροφῆς, τοσαῦτα. τὸ α̅ ἰωνικὸν
μείζονος. δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ παίωνος α̅,
ἰωνικοῦ. καὶ διϊάμβου, εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν.
ημιμερὲς. τοῦ β̅ ποδὸς χορείου. ἐχρήσατο τῷ τοιού
μέτρῳ ἐνταῦθα διὰ τὴν τοῦ κάδμου κίνησιν. τὸ β̅
ον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἐκ παίωνος δ̅ ἀντὶ ἰωνι
καὶ διϊάμβου. εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς.
ε̅ ποδὸς χορείου. τὸ γ̅ ὅμοιον τῷ α̅. δίμετρον ὑποκα
ταληκτον. ἐκ παίωνος α̅ ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ τρίτου τρί
καὶ συλλαβῆς. εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν, ἑφθημιμερὲς
ετρον ἀκατάληκτον. τοῦ β̅ ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ
μοιον τῷ β̅. δίμετρον ὑποκατάληκτον ἐκ παίωνος
ἀντὶ ἰωνικοῦ διϊάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ε̅ τροχαϊ

κὸν ἑφθημιμερὲς εὐριπίδειον. τὸ μέντοι τῆς ἀντιστρο
κῶλον, χορεῖον ἔχει τὸν πρῶτον πόδα. τὸ ϛ̄ ὅμοιον τῷ
τὸ ζ̄ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. ὅμοιον τῷ ᾱ. ἐξ ἰωνι
πεντασυλλάβου. καὶ διτροχαίου. τὸ μέντοι κῶλον
ἀντιστροφῆς, τὸ μὲν πρῶτον ἔχει πόδα διτρόχαιον.
β̄ ἐπίτριτον. τὸ η̄ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκ
ἐκ τροχαίου καὶ χορείων. τὸ θ̄ τροχαϊκὸν ἑφθημιμ
εὐριπίδιον. τὸ ῑ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατα
κτον. τὸ ια̅ τροχαϊκὸν καθαρὸν πενθημιμερές. τὸ
τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ ᾱ ποδὸς
ρείου. τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον, καθαρὸν ἐς
ιγ̅ καὶ ιδ̅, τροχαϊκὸν εὐριπίδειον. τὸ ιε̅, ἰαμβικὸ
μετρον. ἀκατάληκτον. τοῦ γ̅ ποδὸς, χορείου. τὸ ι
μοιον καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ ιϛ̅, ἴαμβος καθαρὸς
μετρος. τὸ ιη̅, τροχαϊκὸν δίμετρον. βραχυκατα
κτον, ὃ καλεῖται ἰθυφαλικόν. τὸ ιθ̅, ἰωνικὸν ἀπὸ
νος. δίμετρον ἀκατάληκτον. καὶ διτροχαίου. καὶ ἡ
του δ̅. τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς, παράγραφος
Κάδμος ἔμολε.) κάδμος ζητῶν τὴν ἀδελφὴν εὐρώ
μαντεῖον ἔλαβε περὶ αὐτῆς. οὐδὲν αὐτῷ σημαῖνον. ἀ
τε αὐτὸν ἐξελθόντα ἕπεσθαι βοΐ. καὶ οὗ δ' ἂν αὐτὴ
πέσῃ κτίζειν πόλιν. ἔχει δὲ ὁ χρησμὸς τοῦ πυθίου

Χρησμὸς δοθεὶς, τῷ κάδμῳ.

Φράζεο δὴ μῦθον ἀγήνορος ἔκγονε κάδμε.
Ἠοῦς ἐγρόμενος, προλιπὼν δ' ἴθι πυθὼ δῖαν,
Ενθάδ' ἔχων ἐσθῆτα. καὶ αἰγανέην μετὰ χερσί,
Τὴν διὰ φωκίδος. καὶ φλεγύων ἐς ἂν ἵκηαι,
Βουκόλον ἠδὲ βόας κηριτρεφέος πελάγοντος.
Ενθα δὲ προσπελάσας συλλάμβανε βοῦν ἐρίμ
Τὴν, ἥ κεν νώτοισιν ἐπαμφοτέροισιν ἔχῃσι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ουκὸν σῆμ' ἑκάτερθε περίδρομον ἠΰτε μήνης
ὴν δὲ σὺ ἡγεμόνα σχὲ πολυτρίπτοιο κελεύθου·
ῆμα δέ τοι ἐξερέω μάλ' ἀριφραδές· οὐδέ σε λήσει·
ἐνθάδε τοι πρώτιστα βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
νηται· κλίνητε πέδῳ γόνυ ποιήεντι,
ὴ τότε τὴν μὲν ἔπειτα μελαμφύλλῳ χθονὶ ῥέξειν·
γνῶς καὶ καθαρῶς· γαίῃ δ' ὅταν ἱερὰ ῥέξῃς,
ἐχθῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ κτίζειν πόλιν εὐρυάγυιαν·
νὸν ἐνυαλίου πέμψας φύλακ' ἄϊδος εἴσω·
μὲν γ' ἐπ' ἀνθρώπων ὀνομάκλυτος ἔσσεαι αὖθις·
ανάτων λεχέων ἀντιπάσας ὄλβιε κάδμε·

τα ἀκούσας κάδμος, ἀφίκετο εἰς τὸ βουκόλιον, τοῦ λάγοντος τοῦ ἀμφιδάμαντος· καὶ ἀγοράσας βοῦν· ἡγεμόνα ταύτην τῆς ὁδοῦ ποιησάμενος, κτίζει τὰς ας ὁμωνύμως τῶν αἰγυπτίων θηβῶν· ἐπεὶ τὸ ἀνέκεν αἰγύπτιος ἦν ὁ κάδμος· καὶ ἡ βοιωτία δὲ ἀπὸ βοὸς ἐκλήθη. Ἀδάμαστον.) τὸ μὴ ὑπὸ πόνοις ἠναγμένον πώμα· ἀλλὰ αὐτορρεφές· πέσημα δὲ τὸ σῶ ἀπὸ τοῦ παρεπομένου· ἢ ἀντὶ τοῦ αὐτόματον ἔ ε τὸ σῶμα ἐπὶ τὴν γῆν· δίκειν γὰρ τὸ βάλλειν· ὅθεν ίσκος· τινὲς δὲ τὸ ἀδάμαστον πέσημα, τὸ μηδέ πω μαθὲν ζεύγλῃ σῶμα· ἐμφαίνει δὲ τὸν νέον μόσχον· ε.) κατέβαλε· καὶ ἐν βάκχαις δίκετε τρομερὰ ατα, ὅπου κατῳκίσθη πόλις. Ἄλλως. Ἐν ταῖς πεσεν· ὅπου κατῴκισε κάδμος τὴν πόλιν. κατῴκισε.) ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων, ἀντὶ τοῦ ατῴκισε, κατοικίσαι· ὁ δὲ λόγος πλεονάζοντος τοῦ ἀντὶ τοῦ οὐ κατοικίσαι μὲν, καὶ οἱονεὶ κτίσαι τὰ ία τῶν δόμων, ὁ θεὸς ἐμαντεύσατο· ἔνθα ἡ τῆς δίρ πηγὴ κατάρδει τὰς γύας· Πεδία μέν.) τοῦ

το ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς· κεῖται γὰρ νῦν ὁ μὲν, ἀντὶ τοῦ
δὲ· ἵν' ἡ πεδία δὲ πυροφόρα ὁ θεὸς ἔχρησεν ἔσεσθαι·
Ἄλλως· Ουοῦς· τὸ θέσφατον δὲ ἔχρησεν ἐκεῖ ἀγροὺ
γενέσθαι· ὅπου ἡ καλλιπόταμος νοτὶς ἐπινέμεται τὰ
γύας τῆς δίρκης· δίρκη δ' ἐστὶ ποταμὸς θήβας· ὁμώνυμ
τῇ πηγῇ· Ἔνθα τίκετο·) ἔνθα φησὶν ἐν θήβῃ τὸν διό
νυσον τῷ διῒ ἡ σεμέλη ἔτεκε· κισσὸς δὲ πανταχόθεν ἀ
τὸν περισκέψαι· τοῦ γὰρ οἴκου κεραυνωθέντος· ἐξήμβλω
σεν αὐτὸν ἡ μήτηρ φοβηθεῖσα· κισσὸς δὲ περιέλιξεν·
Ἄλλως· ὄντινα διόνυσον κισσὸς ἔξωθεν περιπλακεὶς ἔ
βρέφος ὄντα, κατὰ τοῦ νώτου ἐκάλυψεν· ἱστορεῖ γὰρ μν
σέας· ὅτι τῶν καδμείων βασιλείων κεραυνωθέντων, κι
σὸς περὶ τοὺς κίονας φυεὶς, ἐκάλυψεν αὐτὸν, ὅπως ἡ
αὐθημερὸν, καὶ ἐν μηδενὶ τὸ βρέφος διαφθαρῇ καλυφθέ
διὸ καὶ περικίονος ὁ θεὸς ἐκλήθη παρὰ θηβαίοις· Ὀλβί
σας ἐνώπισε·) τὸ νῶτον περιέλιξε· μεγάλη γὰρ αὐ
δόξα, τὸ τῆς παραδόξου σωτηρίας τέλος· ὀλβίησας
αὐτὸν τὸν διόνυσον ὁ κισσὸς ἐνώπισεν τὸ τοῦ βακχεύ
καὶ χορεύειν ταῖς θήβαις αἴτιον· Γυναιξὶν εὐΐοις·) ταῖ
διονύσῳ χορευούσαις· καὶ τὸ εὐοῖ εὐὰν ἀποφθεγγομέναι
Ἔνθα φοίνιος·) παρὰ τῇ δίρκῃ δεινὸς ἦν δράκων··
μὸς τὴν φύσιν· φύλαξ ὑπὸ τοῦ ἄρεος κατασταθεὶς τῆς
δίρκης· πρὸς τὸ μηδένα ἀπ' αὐτῆς ὑδρεύσασθαι· Ἐπὶ χ
νιβας·) ἐπὶ τὸ νίψασθαι τὰς χεῖρας· ἐβούλετο γὰρ
βοῦν θῦσαι τοῖς θεοῖς· ὅτι σύμβολον αὐτὸ αὐτόθι ἦν ἡ
τῷ κτίσαι τὴν πόλιν· ὁ μὲν οὖν ἑλλάνικος λίθῳ φησὶν
ναιρεθῆναι τὸν δράκοντα· ὁ δὲ φερεκράτης, ξίφει·
Ἄλλως· Ἐπὶ χέρνιβας· ἕνεκα τοῦ πρὸς τὴν θυσίαν
δατος λαβεῖν μολών· ἔθυε γὰρ τῇ γῇ τὴν βοῦν· Ἀρε
ὠμόφρων φύλαξ· ὡς τὸ βασιλέως ἄρχων· ἀντὶ

σιλέως κατασταθεὶς ἄρχων. Δεργμάτων.) ταῖς
ιαις τῶν ὀφθαλμῶν. Πολυπλάνοις.) ταῖς πανταχ/
περιαγομέναις. Χέρνιβας.) χερόνιπτρα. ἀπὸ τοῦ
ρνιψ. Ολεσίθηρος.) τοῦ ἀπολέσθαι ἄξιος θηρ. ἢ ὀλε/
θηρος αὐτὸς ὁ κάδμος. Δικὼν ὀδόντας.) ἀντὶ τοῦ
σεν. ἢ κατέσπειρεν. μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος. Εὐθὺν
ύνηκε γᾶ.) ἐκ τῶν ὀδόντων ἐξεκύησεν ἡ γῆ ὁπλοφό/
ς ἄνδρας. εἰσὶ δὲ οὗτοι ἐξ αὐτῶν ὑπολειφθέντες. πέ/
ρ. ἐχίων. οὐδαῖος. χθόνιος. ὑπερήνωρ. κατὰ δὲ τιμαι/
αν, καὶ κρέων. Αλλως. Ο μὲν στησίχορος ἐν εὐρω/
τὴν ἀθηνᾶν ἐσπαρκέναι τοὺς ὀδόντας φησίν. ὁ δὲ
ροτίων, σπαρτοὺς αὐτοὺς φησὶ διὰ τὸ ἀκολουθῆσαι
αὐτῷ ἐκ φοινίκης κάδμῳ, σποράδην οἰκῆσαι. ἀμφί
ος δὲ διὰ τὸ ἐπεσπάρθαι τοῖς οἰκοῦσιν ἐν θήβαις.
ύσιος δὲ ἔθνος βοιωτίας αὐτοὺς φησίν. ἔνιοι δὲ παῖ/
κάδμου αὐτούς φασιν ἐκ διαφόρων γυναικῶν. ιγ̄
ἠριθμόν. Υπὲρ ἄκρων ὅρων γῆς.) εἰς τὴν ἐπιφάνειαν
γῆς. Σιδαρόφρων δένιν.) τὸν νῦν πρὸς τὸ ὄψιν.
ἔψεν. ἥνωσε τῇ προσφιλεῖ γῇ. Σιδαρόφρων.)
φησὶν οἱ ἀναφανέντες ἐκ γῆς ὁμοῦ τῇ πανοπλίᾳ,
ἅμα τοῦ φανῆναι, ἀλλήλους ἐφόνευσαν. τὸ οὖν νῦν
τὴν ὄψιν ἀπέδωκε. τουτέστιν αὐτὴν δὲ τὴν πανοπλίαν
, τὴν ἀναδοθεῖσαν ἐκ γῆς, ὁ κατ' ἀλλήλων φόνος, πάλ/
ις γῆν κατήνεγκε. τὴν δὲ ὄψιν ὅταν λέγῃ, τοὺς ἄνδρας
ώνει. Καὶ σὲ τὸν προμάτορος ἰοῦς ποτ' ἔκγονον ἔπα
) τῆς ἐπῳδῆς ταύτης τὰ κῶλα ις̄. τὸ ᾱ τροχαϊ/
ἑφθημιμερὲς εὐριπίδειον. τὸ β̄ ἰαμβικὸν δίμετρον
καταληκτον. τὸ γ̄, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκα/
κτον. τοῦ ᾱ ποδὸς χορείου. ἡ δὲ βουλὴ ἰωνικὸν
μείζονος. δίμετρον. ὑπερκατάληκτον. ἐκ παίωνος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δ ἀντὶ ἰωνικοῦ· διϊάμβου καὶ συλλαβῆς· τὸ δ τρο
κὸν πενθημιμερές· ἐκ χορείων β καὶ συλλαβῆς·
ὅμοιον τροχαϊκὸν· πενθημιμερὲς καθαρόν· τὸ ς,
σπασικὸν δίμετρον· καταληκτικὸν φερεκράτει
ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ· εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν
μιμερὲς ἰάμβου ἀρχομένου· τὸ ζ τὸ θ· τὸ ι, ὅμο
α τροχαϊκὴ εὐριπίδεια· τὸ ια, ὅμοιον τῷ ε· τὸ ιβ
βικὸν πενθημιμερές· τὸ ιγ, ἰαμβικὸν ὅμοιον τῷ ι
ιδ, τροχαϊκὸν δίμετρον ὑποκατάληκτον· τὸ ιε
βικὸν δίμετρον· ἀκατάληκτον· καθαρόν· τὸ ις τρ
κὸν εὐριπίδειον· ὅμοιον τῷ α· ἐπὶ τῷ τέλει κορων
παράγραφος. Ἔπαφον.) ἔπαφος ἐκλήθη
ζεὺς ἐπαφησάμενος τῆς ἰοῦς, πάλιν εἰς γυναῖ
τὴν μετεμόρφωσε· καὶ σὲ τὸν καλούμενον ὦ ἔπα
ἰοῦς καὶ διὸς γένεθλον ὑπάρχεις· ἐλθὲ δὴ σωτὴ
τὰς θήβας ταῖς ἡμῶν λιταῖς ἐπινεύσας· οἱ γὰρ
γονοι καὶ τὰ ἑξῆς. Σοὶ γὰρ ἔκγονοι.) οὗτος
νος κάδμος ὁ ἐπάφου τὰς θήβας ἔκτισε· τοῦ
τόπῳ, ἐν ᾧ αἱ διώνυμοι θεαὶ ᾤκησαν· διδόσθαι γ
θήβας τῇ περσεφόνῃ ὑπὸ τοῦ διὸς ἀνακαλυπτη
εὐφορίων· ἀλλ' οὔπω θήβη πεπρωμένα κατὰ τὸ λ
τὴν ῥά ποτε κρονίδης δῶρον πόρε περσεφονείῃ·
μετήν· ὅτε πρῶτον ὀπωπήσασθαι ἔμελλε· νυμφ
πτεροῖο παρακλίνασα καλύπτρην· γράφεται
ἐκγόνῳ κτίσαι· ἵν' ᾖ τῷ ἐκγόνῳ σου τῷ κάδμῳ,
κατέκτισαν τὰς θήβας· γέγονε δὲ περὶ τὴν ἀρ
μάρτημα· ἐπ' ἄρχοντος γὰρ ἀθήνησιν εὐκλείδου,
τῶν μακρῶν εὑρημένων, τοῖς βραχέσιν ἀντὶ μ
ἐχρῶντο· τῷ ε ἀντὶ τοῦ η· καὶ τὸ ο ἀντὶ τοῦ ω· εγ
ἔγραφον οὖν τῷ δήμῳ μετὰ τοῦ ε· δήμοι μὴ τι

τι

πς δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν καὶ δεῖ με-
ταπεθῆναι τὸ ο̄ εἰς τὸ ω̄ μέγα, ἐτάραξαν τὸ νοητόν.
διώνυμοι.) τὸ ᾱ δωρικόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ η. ὅ ἐστιν ὅπου.
ο. δὲ ἐκτίσατο ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν. ὡς τὸ ὀρυκτῆ τοῦ
νὸς παρὰ πινδάρῳ. ἀντὶ τοῦ ὀρεσσίκου. ἱερὰν δὲ τῆς
ήμητρος τὴν θήβην εἶπεν. ἢ διὰ τὸ εὔκαρπον. ἢ ἐπεὶ
άντα τὰ ἐκ γῆς φυόμενα, ἱερὰ τῇ θεῷ. καὶ οἱ σπαρτοὶ
ν ἐκ τῆς γῆς. Διώνυμοι δὲ πάρεσσιν ἡ μὲν κόρη, καὶ
ερσεφόνη. ἡ δὲ δήμητηρ καὶ γῆ καλεῖται. ἡ μὲν πρεσ-
τέρα. ἡ δὲ νεωτέρα. Ο κάδμος ἦλθεν εἰς τὴν δε
ν γῆν ὁ τύριος. οὗ χάριν, ἡ τετράπους μόσχος ἔρριψεν
υτὴν αὐτόματον πτῶμα. μὴ ὑπό τινος πληγῆς γεγο-
ς πτῶμα. διδοῦσα τέλος φέροντα τὸν χρησμὸν. ὅπου
ῆσθαι ἐποίησε πεδία τὰ σιτοφόρα τῶν δόμων ὁ χρη-
ὸς ἔχρησε γενέσθαι δηλονότι. ὅπου τε ἡ καλλιπόταμ-
νοτὶς τοῦ ὕδατος τῆς δίρκης ἐπέρχεται τὰς βοτα-
φόρους αὔλακας τῆς γῆς. καὶ βαθυσπόρους. ἔνθα τὸν
νυσον ἔτεκεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἡ σεμέλη διὰ τοῦ γάμου
διός. ὅν τινα τὸν διόνυσον εὐθὺς ἔτι βρέφος ὄντα κισ-
φύσιν ἔχων ἑλίσσεσθαι κύκλῳ, ἐσκέπασε μακά-
δείξας, κλάδοις χλοηφόροις κατασκίοις. κισσὸς
πῶν, ἐπάγει βακχεῖον χόρευμα. ἤγουν λέγω χό-
μα βακχικὸν. τῶν παρθένων τῶν θηβαίων. καὶ τῶν γυ-
ῶν τῶν εὐίων. ἤγουν τῶν βακχικῶν. Ενθα δράκων
τοῦ ἄρεως φονικὸς. ἄγριος. ἀπηνής. φύλαξ τῆς πη-
δηλονότι. τὰ νάματα τὰ εὔυδρα. καὶ τὰ ὑγρὰ ῥεῖ-
φορῶν ὀφθαλμοῖς. ἐπὶ πολλὰ διάγουσι τὸ βλέμ-
καὶ σκοπουμένοις. ὃν ὁ κάδμος ὁ ὀλεσίθηρος ἐπὶ θυ-
ἐλθὼν ὀλέσας. λίθῳ βαλὼν αὐτὸν βολαῖς χειρῶν
τὸ κρᾶτα τὸ φόνιον, κατὰ βουλὰς τῆς ἐνδόξου

ῥεθλωὰς· ἢ τῆς ἀπὸ τοῦ διὸς τῆς ἀμήτορος, ἐπειρε χ
μαμριφεὶς τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, εἰς αὔλακας βαθυπ
ρους· ὅθεν ἀνέδωκεν ἡ γῆ ὡπλισμένους ἄνδρας ἐπ
νω τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς· σιδηροφόρων δὲ φόνους π
λιν ἥνωται αὐτῇ τῇ προσφιλεῖ γῇ· ἀπὸ δὲ τοῦ αἵματ
αὐτῆς ἔδευσε τὴν γῆν· ἥτις ἤγουν ἡ γῆ ἔδειξεν αὐτὴν τ
πνοαῖς τοῦ ἀέρος ταῖς εὐκόλως ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτιζ
ναις· καὶ δῆσε τὸ γένεθλον τοῦ διός· τὸν ἔπαφον λέ
τὸν υἱὸν τῆς ποτὲ ἰοῦς τῆς προμήτορος ἡμῶν· ἀντὶ
τῶν ἀρχόντων ἡμῶν· οἰκειοῦται γὰρ τὰ τῶν δεσποτ
ἐπικαλοῦμαι βαρβαρικῇ βοῇ· βαρβαρικαῖς λιταῖς·
θι ἤγουν ἐλθὲ εἰς τήνδε τὴν γῆν· οἱ σοὶ ἀπόγονοι ἐκτ
αὐτὴν, ἐκεῖ, ὅπου αἱ διτταὶ θεαὶ, ἡ περσεφόνη· καὶ ἡ π
φίλης δημήτηρ· ἡ θεὰ ἡ γῆ· ἡ πάντων ἄνασσα· πάν
δὲ τροφὸς, ἐκτίσαντο· καὶ κατῴκισαν· ἢ τὴν κτῆσι
χον· πέμπε σιτοφόρους θεὰς ταύτας δηλονότι, τὴν
μητέρα· καὶ τὴν περσεφόνην βοηθῆσαι τῇδε τῇ γῇ· τ
τὰ δὲ εὔκολα τοῖς θεοῖς. Χώρει σύ.) αἱ συστήματ
αὗται περίοδοι· καὶ οἱ ἑξῆς ἀμοιβαῖοι στίχοι, ἰαμβ
εἰσὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι κδ΄· ὧν τελευταῖος π
ζόμεθα τήνδε διασῶσαι πόλιν· ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι
ράγγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. Χώρει σύ.)
νοεῖν ὅτι τοῦ χοροῦ ᾄδοντος, ἔσω ἦν ὁ ἐτεοκλῆς· ν
ἔξεισιν οἰκέτης ἐπιταχθεὶς καλέσαι τὸν κρέοντα·
Συμβαλεῖν.) βουλεύσασθαι· καὶ ἀνακοινώσασθαι
λας. Η πόλλ᾽ ἐπῆλθον.) οὕτως ἐπὶ πολλοὺς τόπ
πέδραμον χρήζων εἰσιδεῖν σε βασιλεῦ· περιῆλθο
τὰς τῶν καδμείων πύλας· καὶ φύλακας, ζητῶν
δέμας· περιφραστικῶς ἤγουν σέ. Καὶ μήν.) πα
κἀγὼ ἤθελόν σε ἰδεῖν ὦ κρέον· κατὰ πολὺ γὰρ ἐνη

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

...ς τὰς φιλιώσεις. ἡνίκα εἰς λόγους ἐλθὼν ἡνώθην τῷ
πολυνείκει. ἐλθὼν γὰρ εἰς λόγους τῷ πολυνείκει, πολὺ οὐ/
... ἀπλεῖς τὰς διαλλαγὰς ἡμῶν. ἢ οὕτως. πολὺ λει/
πομένας τὰς συμβουλὰς εἰς τὸ γενέσθαι. δοκῶν διαλ/
λάττεσθαι πρὸς πολυνείκην. ὥστε ὑπολείπεται πόλε/
μον. Ἤκουσα μεῖζον.) ἤκουσα αὐτὸν φρονοῦντα
μεῖζον, ἢ κατὰ δύναμιν θηβῶν. ὑπὸ τῇ συγγενείᾳ τοῦ
ἀδράστου. καὶ τῷ στρατῷ θαῤῥοῦντα. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν πα/
ρ... ἀναθετέον. καί ἐστιν ὅμοιον τῷ παρ' ὁμήρῳ. ἀλλ' ἤτοι
... ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὖτις. ἃ δ' ἐστὶν ἐμ/
ποδὼν, ταῦτα παρῆλθον λέξων. Ἤκει τις.) ἴσως
κατάσκοπος ληφθεὶς, νύκτωρ σταλείς. Ὅπλοις ἐλ/
...) πολιορκήσειν. Ἐξοιστέον.) ἀνάγκη τὴν πό/
λιν ἐξενεγκεῖν ὅπλα. Ἄλλως. οὐκοῦν δέον καὶ τὰς
θήβας ἐξενεγκεῖν ὅπλα. καὶ παρατάττεσθαι. Μῶν
...ξων.) ἐρωτηματικῶς ἀναγνωστέον. οὐκ ἐᾷ δὲ αὐ/
τὸν ἐξελθεῖν. Ἔχει τιν' ὄγκον.) ὅ ἐστιν ὑπόληψιν ἐν
... παρὰ τοῖς ἕλλησι. τινὲς δὲ τὸ ἄργος ἑλλήνων, τὸ ἑλ/
ληνικὸν ἄργος. ἵνα πλεονάζῃ ἡ παρά. ὁ δὲ νοῦς. ἔχει
... δύναμιν τὸ ἑλληνικὸν ἄργος. Θάρσει.) τῷ αὐ/
τῶν φόνῳ τὸ ἐμὸν πεδίον πληρώσω. Ὡς οὐ καθέξεις.)
... ὅτι οὐκ ἀποχήσω τὸν στρατὸν ἐντὸς τῶν τειχῶν.
...μην τὸ νικᾶν.) ἀκολουθεῖ τῇ εὐβουλίᾳ τὸ νικᾶν.
ἡ εὐβουλία ἔχει τὸ κράτος ἐν ταῖς νίκαις.
Βούλει τράπωμαι.) βούλει ἵνα διανοήσωμαι με/
θόδους ἄλλας, καὶ αἰτίας βουλευμάτων. Πάσας
...θι.) πρὶν ἐλθεῖν ἐς κίνδυνον. Εἰ νυκτὸς.)
συμπλακείημεν αὐτοῖς νύκτωρ ἐκ λόχου. λείπει τὸ
...σόμεθα. Ἴσον φέρει νύξ.) ἑκατέρῳ μὲν στρα/
τῷ κατ' ἐπίσης ἐμποδίζει τὸ τῆς νυκτὸς σκότος. τοῖς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μέντοι προσεπιτιθεμένοις, πλέον τι παρέχει πρὸς νίκην τὸ οὐ τρέπεσθαι. ἢ οὕτως καὶ τοῖς ἐπιχειροῦσι. καὶ τοῖς ἐπιχειρουμένοις, ἴσον παρέχει ἡ νὺξ ἐμπόδιον. τοῖς δὲ τολμηροτέροις, τὴν νίκην χαρίζεται. Ἐνδυστυχῆσαι.) ἡ ἐν ἀντὶ τῆς κατὰ. ὁ δὲ νοῦς δυστυχῆσαι τινὶ κατὰ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς, χαλεπόν ἐστι. Ἐκπλήξεις.) ἀντὶ τοῦ ταραχὴ μόνον γίνεται αὐτοῖς. οὐ μέντοι ἧττα, ἐπεὶ εἰκὸς αὐτοὺς ἐνόπλους δειπνεῖν. Βαθὺς γένοιτο.) τοῦτο φησὶν ὡς συντιθέμενος καὶ ἐπαινῶν. καὶ δεῖ ἐξαίφνης ἐπιθέσθαι. μήπως τροπῆς γενομένης καθ' ἡμῶν περᾶν τὸν ποταμὸν βαθὺν ὄντα οὐ δυνησόμεθα· Δίρκη δὲ ποταμὸς ὁμώνυμος τῇ κρήνῃ. βαθὺς. πλωτὸς. Ἅπαν κάκιον.) ἅπαν δεύτερον. καὶ χεῖρον. τὸ ὁπουοῦν μὴ φυλαττόμενον, τοῦ φυλαττομένου ἀκριβῶς χεῖρόν ἐστι. Τί δ' εἰ καθιππεύσαιμεν.) τί δὲ ἄρα πλέον ἡμῖν ἔσται, ἐὰν πάντες ἐφ' ἵππων ὁρμήσωμεν κατ' αὐτῶν. Κακεῖ πέφρακται.) κἀκεῖ ἠσφάλισται ἅρμασιν ἐν κύκλῳ ὁ στρατός. Τί δῆτα δράσω.) ἀγανακτῶν δυσχεραίνει. ἐπεὶ πάντα ὅσα εἶπεν ἀπεδοκίμασε, φησί· θέλεις οὖν προδῶ τὴν πόλιν. Ἑπτ' ἄνδρας.) τὸ ἑξῆς· ἑπτὰ ἄνδρας σὺν αὐτοῖς φασὶ λόχων ἀνάσσειν. καὶ αὐτοὺς ἑλοῦ. Τί προστετάχθαι.) τί λέγουσιν αὐτοὺς προστετάχθαι. τὸ γὰρ σθένος τῶν ἑπτὰ βραχύ. Λόχων.) ταγμάτων. Ἀπορίαν γάρ.) οὐ μενῶ φησὶν ἕως εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν πέσω. Λόχων προκρίνας. πότερον φησὶν ἑπτὰ ἄνδρας τῶν τάξεων ἄρχειν ἢ εἷς πρὸς ἕνα. οἱ ἑπτὰ κατ' ἰδίαν προεσταλμένοι δοίσι. Πρὸς ἀμβάσεις.) ἐπαναβάσεις, ὅ ἐστιν ἀπωθεῖν τῶν τειχέων τὰς ἐπαναβάσεις. Καὶ ξυστρατηγούς.) ξύλλεξαι αὐτοῖς δηλονότι καὶ στρατηγοὺς ἐπὶ

...τ αὐτῶν ἑπτά. καθ' ὅμηρον γάρ. σιώπα δ' ὑπαρχομένω.
...ἄν τι πρὸ ὁ τοῦ ἐννόησιν. Θάρσει.) ἀνδρεία. Αμ-
...ρότερον.) κατὰ τὰ δύο. οὐδὲν γάρ ἐστι τὸ ἕτερον, ἀπο-
...ληφθὲν τοῦ ἑτέρου. Ελθὼν δ' ἐς ἑπτά.) γελοίως τοῦ-
...φησὶν ὡς μὴ ὢν νῦν ἐν τῇ πόλει. πεφύλακται δὲ τὰς
...ὀνομασίας αὐτῶν εἰπεῖν ὡς φησὶ δίδυμος. διὰ τὸ ὑπὸ
...σχύλου εἰρῆσθαι, ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις αὐτοῦ. Αλλως.
...κ ὀφείλομεν ἑκάστου καταλέγειν τὸ ὄνομα, πολέμου
...ήγοντος. Διατριβή.) ἀργία. Αλλ' εἶμ'.) ἀλλ'
...έρχομαι, ὅπως μὴ ἐμποδίζωμεν τὸ τῶν χειρῶν ἔρ-
...ν. τουτέστι τὸν πόλεμον. Αντήρη.) ἀντίπαλον.
...ιν δορί.) φονεῦσαι διὰ τοῦ δουρός. Τῆς τύχης.)
...ς εὐτυχίας ἀποτύχω. Εχέγγυον.) ἀσφαλῆ.
...λισκάνει.) εἰς ἑαυτὸν χρεωστεῖ μωρίαν. ἀντὶ τοῦ αὐ-
...ἑαυτοῦ καταγνοίη μωρίας. ὡς εἴ τις εἴποι, ὁ δεῖνα
...τόνδε δίκην χρεωστεῖ. Ημᾶς δ' ἀρᾶσι.) καὶ ἡμῖν
...πος θανάτου γένηται. ὅσον ἐπὶ ταῖς ἀραῖς. ἐὰν συμβῇ
...τὰς ἰσχῦσαι. τὸ γὰρ ἢν τύχῃ, τοῦτο δηλοῖ. Εν δ' ἐστὶν
...ὐ ἀργόν.) ἀργὸν ἄπρακτον. καὶ παραλελειμμένον.
...ῆλον γενέσθαι. καὶ μὴ γενόμενον. Αλλως. ἐκεῖνο
...ὶ μόνον ἡμῖν περιλέλειπται. τὸ παρὰ τοῦ μάντεως
...οῦσαι περὶ τούτων. εἰωθότες γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἐν ταῖς
...πραγίαις καταφρονεῖν μαντικῆς, ἐν ταῖς συμφοραῖς
τοὺς μάντεις καταφεύγουσιν. Αὐτεπώνυμον.)
...ώνυμον. τῷ αὐτῷ ὀνόματι καλούμενον. Λαβόντα
...μψω.) ὡς τοῦ μενοικέως ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὄντος,
...το φησίν. Αλλως. ἐγὼ δὲ τὸν παῖδά σου δεῦ-
...έμψω. λαβόντα τὸν τειρεσίαν. Η δὴ πρὸς αὐτόν.)
...ολίγου ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμεμψάμην τὴν μαντικήν.
...μέμψασθαί μοι ἔχειν. Επισκήπτω.) ἐντέλλομαι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἥνπερ ἐὰν ἡ ἐμὴ δύναμις ἐπικρατήσῃ. Νέκυν.) τὸ σῶμα. Κἂν φίλων τις ἦν.) διὰ τούτου προαναφέρει τὰ κατὰ τὴν ἀδελφήν. Ἐκφέρετε τεύχη.) τὰ τεύχη τὰς ἀσπίδας. Ἀμφιβλήματα δέ.) τὰ ἐνδύματα πάντα τὰ τὸν ἄνθρωπον ὁπλίζοντα. λέγει δὲ θώρακα περικεφαλαίαν. κνημῖδα. οἱ δὲ γράφουσι τὰ σχήματα. Πανοπλίας τ' ἀμφιβλήματα.) ταῦτα τινὲς εἰδ. δορατίων φασί. Σῶν δίκη.) σῇ κρίσει. νικηφόρῳ ἑαυτὸν γὰρ δίκαιον ᾤετο ἀμυνόμενος περὶ τῆς πατρίδος. ἐκεῖνον δὲ ἀσεβῆ κατὰ πατρίδος στρατευόμενον. καὶ ὅμηρος. εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Τῇ δ' εὐλαβείᾳ.) σωματοποιεῖ τὴν εὐλάβειαν ὡς ὅμηρος. δεῖμός τε φόβος τε. τῇ δ' εὐλαβείᾳ εὔχονται ἵνα αὐτοὶ ἀφόβως ἀπέλθωσιν. ἢ ἵνα τοῖς πολεμίοις φόβον ἐμβάλωσι. Ὦ πολύμοχθος ἄρης.) τὰ τοιαῦτα ᾄσματα τῶν χορῶν καλεῖται τριὰς ἐπῳδικὴ ὡς εἴρηται. οὕτω δὲ χρὴ γράφειν τά τε κῶλα, καὶ τοὺς στίχους ὡς διωρθώθη παρ' ἐμοῦ. ἀτάκτως γὰρ ἦσαν καὶ ἀναρμόστως ἐν τοῖς ἀντιγράφοις κείμενα. καὶ πολύν μοι παρέσχε πόνον. εἰς τάξιν ταῦτα καὶ ἁρμονίαν μετενεγκεῖν. τὰ μὲν γὰρ ἦσαν δακτυλικά. τὰ δὲ ἀναπαιστικὰ κῶλα. οὐ μὴν δὲ καὶ κατὰ λόγον κείμενα. ἀλλ' εἴ τις ὀρθῶς λογίζοιτο, καλῶς ἂν εὕρῃ ταῦτα διορθωθέντα. ἐστὶ τοίνυν τῆς στροφῆς τὰ κῶλα καὶ οἱ στίχοι ιϛʹ. καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὰ πάντα μέντοι δακτυλικά. τὸ αʹ τετράμετρον ἀκατάληκτον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά. ὁ βʹ καὶ ὁ γʹ. καὶ ὁ δʹ ἑξάμετροι. τὸ εʹ ὅμοιον τῷ αʹ. ὁ ϛʹ ὁ ζʹ. ὁ ηʹ καὶ ὁ θʹ πάλιν ἑξάμετροι. τὸ ιʹ καὶ τὰ λοιπὰ ὅμοια τῷ αʹ. τὸ ιϛʹ ἑφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε στροφῆς, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς, πι

ἄγραφος. Ω πολύμοχθος ἄρης.) πολλῶν μό-
χθων. καὶ καμάτων αἴτιε. Κατέχη.) χαίρεις.
ἐνθουσιᾶς. Παράμουσος ἐναντίος.) οὐ τὴν αὐ-
τὴν μοῦσαν ἔχων. τουτέστι ταῖς τοῦ βρομίου ἑορταῖς ἀ-
σύμφωνος. Αλλως. ἀσύμφωνος. ὡς καὶ τὴν αὐτοῖ
ν παρέχοιαν φησὶν. οὐ συνῳδός. ἀλλὰ ἀλλότριος.
νεάνιδος ὥραις.) τοῖς γαμηλίοις καιροῖς. τινὲς δὲ
οὕτως. νεάνιδος ἀκμαίαν ὥραν ἐχούσης γάμου. διὰ
δὲ μὴ τινὰ τὸν βόστρυχον ἐπὶ στεφάνοις νεάνιδος ὥ-
ραις ἐκπετάσας μέλπεις πρὸς πνεῦμα λωτοῦ. ἔνιοι δὲ
νεάνιδος ὥρας τοῦ ἔαρος. τοῦ πάντα νέα ποιοῦντος.
Αλλως. οὐ καλλιχόροις στεφάνοις βόστρυχον ἀναπε-
τάσας ἐπὶ γάμοις νεάνιδος μέλπει, νυμφιδίους ᾠδὰς
πρὸς αὐλόν. ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ ὥραις. ἐπὶ ὥραις νεάνιδος.
ἐκπετάσας δὲ, ἀνασείσας τὸν πλόκαμον, ὥσπερ ὁ
διόνυσος. Η κατὰ ἀντὶ τῆς πρὸ.) Πρὸς πνεύ-
ματα. ὅ ἐστιν ἀπηχήματα αὐλοῦ. Αλλὰ σὺν ὁπλο-
φόροις.) ἀλλὰ ἐν ὁπλοφόροις, κῶμον ἀναυλότατον
προχορεύεις. στρατὸν ἀργείων ἐπιπνεύσας τῷ αἵματι τῆς
θήβης. ὅ ἐστιν τῷ γένει τῶν θηβαίων. αἵματος εἰς ἀγα-
θὸν Αλλὰ σὺν ὁπλοφόροις.) τὸ ἑξῆς. ἀλλὰ σὺν
ὁπλοφόροις θήβαις στρατὸν ἀργείων ἐπιπνεύσας, ὅ ἐ-
στιν ἐνθουσιάσας ἑκάτερον στράτευμα. καὶ κατόχους
αὐτοὺς ποιήσας ἑαυτοῦ, αἵματι κῶμον ἀναυλότατον
προχορεύεις. ὅ ἐστι προκαλεῖ αὐτοὺς εἰς ἄμουσον
κῶμον σὺν αἵματι. λέγει δὲ τὸν πόλεμον. ἄναυλον δὲ
ἄνευ τοῦ αὐλὸς, ἐκμελῆ, καὶ ἄμουσον. σάλπιγξ γάρ ἐστι
αὐλὸς τοῦ πολέμου. ἡ δὲ πρὸ πλεονάζει. ὡς τὸ νῆας
προτροπάσας. Κῶμος.) εἶδος ὀρχήσεως.
ὑπὸ θυρσομανεῖ.) ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς σύν. σὺν θυρσομα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νὰ διονύσῳ. Νεβρὶς δέ ἐστι δέρμα ἐλάφου κατάστικτον. ὃ φοροῦσιν οἱ βακχεύοντες. ἐπειδὴ γὰρ οἱ μαινόμενοι τὸ δέρμα αὐτῶν κατατέμνοντες, ποικίλον ποιοῦσιν οἱ σώφρονα μανίαν μαινόμενοι, τῷ καταστίκτῳ τῆς νεβρίδος, σοφίζονται τῆς μανίας τὸ σχῆμα. Ψαλίοις.) χαλινοῖς μονωνύχων ἵππων καὶ τετραπόδων.
Ἐπὶ χεύμασι βωμῶν.) ἡ δὺν μὲν οὐδέν. εἰ καὶ χαρίεσσα πράττεις. τῶν βωμῶν δὲ τοῖς χεύμασι τοῦ ἰσμηνοῦ σὺν ἅρμασι καὶ ψαλίοις μονοπώλοις, τῇ ἱππικῇ ἐκμάστιξ
Ἐπιπνεύσας δὲ.) ἀντὶ τοῦ παροξύνας τοὺς θηβαίους. καὶ ἐξ ἐναντίας αὐτοὺς τάξας τοῖς ἀργείοις. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου νοητέον. ἐν γὰρ τοῖς ἀνωτέρω τοὺς ἀργείους εἶπε παροξύνεσθαι κατὰ τῶν θηβῶν. τοῦτο δέ φησιν. τοῦ ἄρεως ἑκατέρους παροξύνοντος κατ' ἀλλήλων.
Ἀσπιδοφέρμονα.) τουτέστιν ἀσπιδοθρέμμονα. φέρσαι γὰρ τὸ θρέψαι. τὸν ἐν ἀσπίδι τραφέντα. τουτέστι τὸν στρατιὸν τὸν λαὸν. τὸν πολεμικὸν παραγωγῶς. Ἄλλως. τὸ ἀσπιδοφέρμονα θίασον ἔνοπλον. ὅνους οὕτως. κοσμήσας χορὸν οὐ θυρσοφόρον. ἀλλ' ἀσπιδοφέρμονα. οὐ συνθίασον. καὶ σύγκωμον χορόν. ἀλλ' ἀντίπαλον. οὐ κισσῷ κοσμήσας. ἀλλὰ χαλκῷ. εἰ δὲ ἦν τοῦ διονύσου οὕτως ἂν ἔφη. θυρσοφόρον θίασον. σύγκωμον. κατὰ σύμφυτα ὄρη κισσῷ κοσμήσας κατὰ τὰ λάϊνα τείχη.
Ἡ δεινά τις ἔρις.) τοῦτο καθολικόν. οὕτως δεινὴ θεός ἐστιν ἔρις. κατειργάσατο γὰρ κακὰ τοῖς βασιλεῦσι λαβδακίδαις. ἤτοι τοῖς θηβαίοις. πρόγονος γὰρ θηβαίων λάβδακος. ὦ ζαθέων πετάλων. Ὦ νάπος τῶν ζαθέων καὶ μεγάλων φύλλων. ἢ θείων. ὥσπερ φαμὲν θεῖον τόπον διὰ τὸν ἐν αὐτῷ θεόν. λέγονται γὰρ ἐν αὐτῷ ἱδρῦσθαι αἱ μοῦσαι. καὶ δένδροις διαφόροις κοσμεῖσθαι. Πολυ-

πτατον.) πολλοὺς θῆρας ἔχον. Νάπος.) ὁ σύμ-
φυτος τόπος. Ομμα κιθαιρῶν.) ὅπερ ἐφορᾷ ἡ ἀρτε-
μις ὑπὲρ τὰ ἄλλα ὄρη. ἢ ὡς κάλλιστον παρὰ τῇ θεῷ.
ὥσπερ ἐν τῷ σώματι τὸ ὄμμα. πολύθηρον γάρ ἐστι. κυ-
νηγέτις δὲ ἡ θεὸς ἡ ἄρτεμις ὑπάρχει. Λόχευμα.)
γέννημα. Εκβολον.) ἐκβεβλημένον. Χρυσοδέτοις.)
μὲν ἰοκάστη ὡς ἀκριβῶς εἰδυῖα, εἶπε σιδηρᾶς τὰς
περόνας. αὗται δὲ ὡς βάρβαροι οὐκ ἀκριβῶς ἴσασιν.
κὴ δὲ τὸ παρθένιον.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὤφελεν. τουτέστιν
δὲ ἡ σὺξ ὤφελεν εἰς τὰς θήβας ἐπεληλυθέναι. αὕτη
γὰρ ἀρχὴ τῆς συμφορᾶς ἐγένετο τοῦ οἰδίποδος. διὰ τὸ
ρηκέναι γὰρ τὸ προτεθὲν ὑπ᾽ αὐτῆς ζήτημα, ἔγημε τὴν
ητέρα κατ᾽ ἄγνοιαν. προέκειτο γὰρ εἰς γάμον τῷ συ-
ιέντι. Ουρειον τέρας.) ἄγριον. ἢ ἴσως ἐπειδὴ ἐν
θαιρῶνι ἐτρέφετο τῷ ὄρει, τέρας αὐτὴν φησί. τέρας δὲ
πᾶν τὸ παρὰ φύσιν. τὸ δὲ ἑξῆς. μὴ δὲ τὸ παρθένιον
ερὸν σφιγγὸς ὤφελεν ἐλθεῖν εἰς πένθεα ταῦτα τῆς
ιονός. τέρας δὲ τὴν σφίγγα λέγει, ἐπειδὴ πτερωτὴ ἦν
ρθένου πρόσωπον ἔχουσα. λέοντος δὲ τὸ πᾶν σῶμα
ροφυὴς οὖσα. Αμουσοτάταισι.) συγκακομού-
ς προβλήμασι καὶ σοφίσμασιν. ᾠδὴν δὲ κακόμου-
τὸ αἴνιγμα φησίν. ἐπεὶ ἐμμελῶς τε καὶ εὐρύθμως. καὶ
μέτρως ἐλέγετο. ἐξαπόλλυε δὲ πολλοὺς τῶν θηβαίων.
εὑρίσκοντες γὰρ τὸ αἴνιγμα κατησθίοντο. Αποτε.)
ἐπικαθεζομένη τοῖς τείχεσι τετραβάμοις χηλαῖς,
καδμογενῆ γένναν εἰς αἰθέρος ἄβατον φῶς ἀνῆγεν.
ὁ ἄβατος καὶ αὐτοῖς τοῖς ὀρνέοις ἐστίν. ὑπερβολικῶς
τοῦτο φησίν. ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος πολύ. ὥς τε προσεγ-
γίζειν τῷ αἰθέρι. ἀνέφερε τὴν καδμογενῆ γένναν. τοιοῦ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὸν γὰρ ἐπιστρέφεται· ὅτι εἰς ὕψος αὐτοὺς ἀνῆγε· καὶ ἠφίει
ἀπὸ γῆς φέρεσθαι τὰ ἄνω διασπαράξασα. Ἦν ὁ κατὰ
χθονὸς ᾅδην ἐρινύς τις· ἢ ἀϊδωνεύς· ἢ ἀλάστωρ ἐφῆκε τῇ
πόλει· πάντα γὰρ τὰ δεινὰ χθόνια ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.
Δυσδαίμων.) μετὰ δὲ ταῦτα δυσδαίμων ἔρις ἄλλη
αὔξεται κατὰ τοὺς οἴκους τοῦ οἰδίποδος τῶν παίδων·
ἄλλη δὲ ἔρις ἄλλα ποιεῖ κατὰ διαδοχὴν κατὰ τὴν πό-
λιν· καὶ τοὺς οἴκους τῶν οἰδίποδος παίδων· κακοὶ γὰρ
ὄντες, κακὰ πάσχουσιν ὡς παρὰ φύσιν τεχθέντες.
Οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν οὔποτ' ἔφυ καλόν.) οὐ γάρ ποτε
τοῦτο καλόν ἐστιν, ὅπερ αὐτὸ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ῥίζης μὴ ἔλ-
θοι καλῶς· τοῦτο δὲ κατὰ τὸν οἰδίποδα παρανόμως γή-
μαντα τὴν μητέρα· καὶ παρανόμως παῖδας τεκόντα·
τοῦτο οὖν φησὶ τὸ μὴ καλὸν γενόμενον, οὔποτε ἐπαινη-
μεν· οὐ δὲ γὰρ αὐτοῖς γέγονεν, ἥ ἐστι καλόν. Οὐδ' οἱ μὴ
νόμιμοι.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ καλόν· οὐ γάρ εἰσιν οἱ νόμιμοι παῖδες
καλόν· οἱ παρὰ τὸν τῆς φύσεως νόμον γενόμενοι· ἀλλὰ
κατάρατοι· καὶ ἀνόσιοι. Μίασμα δὲ πατρός.) πα-
τρὸς γὰρ σύναιμον εἰς λέχος ἦλθεν· ὅ ἐστι τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτῶν τοῦ οἰδίποδος. Ὦ πολύμοχθος ἄρης.
Ὦ πολλῶν καμάτων αἴτιος ἄρες, διατί πρὸς φόνον καὶ
πρὸς θάνατον ἐνθουσιᾷς, ἀνάρμοστος ὑπάρχων ταῖς
ἑορταῖς τοῦ διονύσου· οὐκ ἐπιστροφαῖς καὶ κύκλοις χο-
ρῶν καλλιχόρων εὐπρεπείαις, λέγω νεάνιδος· ἤγουν
ἐφ' οἷς διαπρέπουσιν αἱ νεάνιδες, τὸν σὸν βόστρυχον ἀ-
ναπετάσας κατὰ τὰ ἀπηχήματα τῆς σύριγγος πο-
χῆ μέλος· ἐν ᾧ χάριτες εἰσὶ χαρὰν ἐμποιοῦσαι· καὶ
ἀναλλίχσιν· ἀλλὰ σὺν ὁπλοφόροις ἀνδράσι πρὸ τῶν
θηβῶν χορεύεις χορείαν ὑβριστικήν· κακομουσοτάτην.

διεγείρασ τὸν στρατὸν τῶν ἀργείων ἐπὶ φόνον. οὐ δὲ ὑπὸ
ῷ διονύσῳ, τῷ μετὰ θύρσων μαινομένῳ χορεύεις. δέρ-
μασι ἐλάφων ἐνδεδυμένος. καὶ ἐπὶ τοῖς ῥεύμασι
ῦ ἰσμηνοῦ τοῦ ποταμοῦ πορευόμενος σὺν ἅρμασι.
ὶ χαλινοῖς τετραπόδων μονωνύχων ἵππων. ἱππεύ-
σιν ὁρμᾶς. διεγείρασ τοὺς ἀργείους κατὰ τῆς γενεᾶς
ῆς ἀπὸ τῆς σπορᾶς τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος ἀνα-
θέντων. λέγω θίασον ἀσπιδοφόρον ἔνοπλον. ἀντί-
αλον κατὰ τὰ λάϊνα τείχη τῆς θήβασ ὁπλίσασ
αλκῶν. ὄντως χαλεπὴ θεὸς ἡ ἔρις. ἥτις ταύτας τὰς
άθασ ἐβουλεύσατο κατὰ τῶν βασιλέων τῆς γῆς
ύτης τῶν ἀπὸ τοῦ λαβδάκου καταγομένων. τῶν πολ-
ὺς καμάτους ὑπομεμενηκότων. Ὦ κιθαιρὼν πε-
βλεπτον καὶ διάδηλον ὄρος τῆς ἀρτέμιδος. ἄγαν θείων
ύλλων πεπληρωμένον πολυειδῶν θηρίων ἀγρονομέ-
ν. περιεκτικὸν τῶν χιόνων καὶ φυλακτικόν, οὐκ ὤφε-
ς τὸν οἰδίποδα τὸν ἐκτεθέντα τῷ θανάτῳ. τὸν ἐκ-
βλημένον τῶν οἴκων. τὸν ἐπίσημον ἤγουν διάδηλον
ῖς χρυσοδέτοις περόναις. τὸν τόκον τῆς ἰοκάστης θρέ-
αι βρέφος ὄντα. Οὐδὲ ἡ ὑπόπτερος σφίγξ. ἡ παρ-
ένος τὸ ὄρειον πένθος τῆς γῆς ταύτης ὤφελε δηλονότι
εῖν σὺν αἰνίγμασιν ἐμμέτροις κακομουσοτάτοις. ἥ-
ποτε τὴν γενεὰν τὴν ἀπὸ τοῦ κάδμου καταγομέ-
ην διὰ τῶν ὀνύχων τῶν τεσσάρων αὐτῆς ποδῶν, ἠφάνι-
εν τοῖς τείχεσιν ἐπικαθίζουσα. ἣν ὁ κατὰ χθονὸς ἅδης
πεμψε κατὰ τῶν καδμείων. ἄλλη δὲ πάλιν ἔρις δυ-
χὴς αὔξει κατὰ τῶν παίδων τοῦ οἰδίποδος. κατά τε
δώματα. καὶ τὴν πόλιν. καὶ γὰρ ὅπερ οὐκ ἔστι καλόν, οὐδὲ
τῇ φύσει καλὸν ὑπάρχει. οὐ γὰρ οἱ μὴ ὄντες ἔννομοι παῖ-
δες καλοί εἰσιν. ὡς ὁ οἰδίπους. τὸ κακὸν γέννημα τῆς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μητρὸς. τὸ μεμιασμένον αἵματος τοῦ πατρός. ἡ δὲ ἰοκάστη ἦλθε λέχος εἰς συγγενικόν. Ἐτεκές ὦ γᾶ. Ταῦτα ἐφεξῆς μέχρι τοῦ τέλους τοῦ χοροῦ ἀνακλητικῶς προφέρουσι, μακαρίζουσαι τῆς ἀρχαίας εὐδαιμονίας τὰς θήβας. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔτεκές ποτε ὦ γᾶ γένναν ὀδοντοφυῆ σπαρτῶν τῶν ἀπὸ τοῦ φοινικολόφοιο δράκοντος. ὥς ποτε ἠκούσαμεν κατὰ τὴν βάρβαρον ἀκοὴν ἡμῶν ἐν τῇ πατρίδι οὖσαι. τὸ δὲ ἀπὸ φοινικολόφοιο δράκοντος συντακτέον. θηρότροφον δὲ γένναν. περιφραστικῶς τοὺς σπαρτούς. ἐπεὶ ἀπὸ θηρίου τοῦ δράκοντος ἐγεννήθησαν. τάττεται δὲ τὸ τραφῆναι, καὶ ἀντὶ τοῦ γεννηθῆναι ἢ ἀντὶ τοῦ αὐξηθῆναι, καὶ ἀναδοθῆναι ἀπὸ τῆς γῆς. κάλλιστον δὲ κλέος ταῖς θήβαις αὐτοὺς τοὺς σπαρτοὺς φησίν. ἔστι δὲ τὸ ὄνειδος, τῶν μέσων λέξεων. ὡς καὶ τύχη. καὶ δόλος. καὶ ζῆλος. Ὄνειδος.) κλέος. ἐγκώμιον. Ὑμεναίους εἰς τοὺς γάμους δὲ τῆς ἁρμονίας ἤλυθόν ποτε οἱ θεοί. Πύργος ἀνέστα.) ὁ πύργος δὲ καὶ τὰ τείχη ἀνῳκοδομήθη ὑπὸ τῆς τοῦ ἀμφίωνος λύρας. Χλοηροτρόφον.) βοτανοτρόφον. Πρόπαρ.) τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ἰσμηνοῦ ποτίζει. Ἰὼ θ' ἁ κερόεσσα.) καὶ ἡ κερασφόρος ἰὼ τοὺς βασιλεῖς τῶν θηβαίων ἐγέννησε. Μυριάδας δ' ἀγαθῶν. δεῖ δὲ φησὶ φράσαι συντόμως. ἡ πόλις αὕτη μυρία ἀνδραγαθήματα νίκαις συνάπτουσα εἰς ἄκρον ἐν τῷ πολέμῳ προελήλυθεν ἀνδραγαθημάτων. ὡς εἰ ἔλεγε τὴν οὕτως μακαρίαν, οὐκ ἀπεικὸς τοὺς ἐπελθόντας πολεμίους ἀπώσασθαι. ἡ οὕτως ἤδη τοσαῦτα πλεονεκτήματα εὐτυχήσασα. καὶ ἄλλοτε ἄλλοις ἀμειψαμένη, νῦν τοῦ ξυροῦ πολέμου ἕστηκεν. τοῖς ἀγωνίσμασι πολεμικοῖς. Ἡ γοῦ παρθένε.) αἱ ἑξῆς αὗται περίοδοι, στίχων εἰσὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀλ-

απλήκτων επ· ὧν πλουταῖος, πειρώμεναι τὸ λοι
ὸν εὐτυχοῖεν ἄν. Η γοῦ πάροιθε θύγατερ.) μαν
ὼ ἐκαλεῖτο ἡ θυγάτηρ τοῦ τειρεσίου. προοδοποίει ἔμ
ροσθεν ὦ θύγατερ. ὅτι ὀφθαλμὸς ὑπάρχεις σὺ τῷ τυ
λῷ καὶ ὁδηγουμένῳ μοι ποδὶ, καθὰ τοῖς ἐπιβάταις
κυβερνῶσι τὸ ἄστρον. εἰς ὃ δηλονότι ἀποβλέπουσι. Α κ
ρόβαινε. προέρχου. τιθεῖσα τὸ ἐμὸν ἴχνος ἡγοῦ ἐμὲ
ὁμαλὴν καὶ ἰσόπεδον γῆν ἵνα μὴ προσπέσωμεν μὴ
υνάμενος πορεύεσθαι. ἀσθενὴς γὰρ ὁ πατήρ σου. καὶ τὰς
ημειώσεις τῶν ἀποβάσεων, φύλαττε τῇ παρθενικῇ σου
ειρί. Ους ἔλαβον.) οἱ γὰρ οἰωνοσκόποι ἐν δέλτοις
σημειοῦντο τὰς πτήσεις. ἵνα διὰ μνήμης ἄγοιεν. εἰ δὲ
υφλὸς ὤν, μὴ θαυμάσωμεν. ἡ γὰρ θυγάτηρ ἔμπειρος οὖσα
, ἐσημειοῦτο τὰς πτήσεις. φασὶ δὲ αὐτὴν μετὰ τὸν θά
τον τοῦ πατρὸς, ἀρίστην μάντιν γενέσθαι. οἱ δὲ θᾶκοι,
πος θήβης. ὅποι ἐμαντεύετο ὁ τειρεσίας. Τέκνον
νοικεῦ.) ἀντὶ τοῦ τέκνον ἐμὸν καθ' ἡλικίαν. πόσου
ιστήματος ἐστὶν ἡ ἐπίλοιπος ὁδὸς μέχρι τοῦ ἄστεος ἢ
ὸς τὸν πατέρα σου. κοπιῶσι γὰρ οἱ πόδες μου. καὶ
λις πολλάκις τῷ συνεχῆ βαδίσαι βάδισιν. Τέκνον
οικεῦ.) εἰπέ μοι πόσου διαστήματος ἡ ἔμπροσθεν ὁ
τοῦ ἄστεος. ἐν τοῖς γὰρ τοῦ ἄστεος τὴν πορείαν ἐποιεῖτο
διὰ τοῦτο φησὶν ἢ τοῦ ἄστεος ὁδός. Θάρσει ὦ τεκ
ία. ἔξεστί σοι γὰρ πλησίον τῶν φίλων στῆσαι τὸν πό
γράφεται καὶ ἐξορμίσαι. ἀντὶ τοῦ στῆσον τὸν σὸν πό
ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν νηῶν τῶν εἰς λιμένα κατα
ένων. ἅψαι δ' αὐτοῦ καὶ ἀντιλαβοῦ τέκνον μενοικεῦ.
πᾶσα ἀπήνη. καὶ πᾶς πρεσβύτου πούς εἴωθε πολλάκις με
χειρὸς ἀλλοτρίας χειραγωγήματα. Ως πᾶσ' ἀ
νη.) ὡς πᾶν γὰρ ἅρμα, μὴ ὄντος τοῦ κινοῦντος ἡνιό

χου, ἀκίνητον μένει, οὕτω καὶ πρεσβύτης εἰ μή τις αὐτὸν ἀνακουφίζει, ἑαυτῷ χρῆσθαι οὐ δύναται. Εἰ ἐν ἔσω ταῦτα. διατί με ὦ κρέον μετεκαλέσω ἐν σπουδῇ; Οὔπω λελήσμεθα.) οὐδαμῶς ἐπελαθόμεθα δι' ὅτι μετεκαλεσάμεθα. ἀλλ' ἀνάλαβε τὴν δύναμιν. καὶ τῇ πνοῇ σύλλεξον. ἐκβαλὼν τὸ ἆσθμα, ὅπερ ἡ ὁδὸς ἐποίησεν. Καὶ πνεῦμ' ἄθροισον.) διὰ τοῦτο πνεῦμα αὐτὸν ἀθροῖσαι φησίν, ἵνα τὴν ἔνδον ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῷ συμβᾶσαν θερμότητα ἀναψύξῃ διὰ τοῦ ἔξωθεν πνεύματος. Κάπος.) νῦν τὸν κάματον. ἢ τὸ τῆς ὁδοῦ ἆσθμα γινόμενον. ἄλλοι δὲ ἄπος τὸ ὕψος. νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὸ μῆκος. ὡς καὶ πούς. ὀλέθριος ἐν καλλιμάχῳ. Κόπῳ πάρειμι.) χθὲς τῇ προλαβούσῃ ἡμέρᾳ. ἀπὸ τῆς γῆς τῶν ἀθηναίων παραπεμφθεὶς δεῦρο σὺν κόπῳ παραγέγονα. γράφεται δὲ καὶ παρεῖμαι. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κόπου παραλέλυμαι. Κἀκεῖ γάρ.) καὶ ἐκεῖ γὰρ ἦν πόλεμος ὅντινα ἐποίησεν εὔμολπος. ὅπου νικηφόρους τοὺς ἀθηναίους ἐποίησα. καὶ τοῦτον τὸν χρυσοῦν στέφανον ὡς βλέπεις φορῶ. λαβὼν ὡς ἐξαίρετον ἀπαρχὴν ἀπὸ τῶν πολεμίων σκυλευμάτων αὐτῶν. ἐπίτηδες ἢ πρὸς ἔπαινον τῶν ἀθηναίων ἀνακεχρόνισται, τέσσαρσι γενεαῖς προὔχοντα τοῦ θηβαϊκοῦ πολέμου. Ἄλλως. Τέσσαρσι γενεαῖς τοῦ θηβαϊκοῦ πολέμου, πρεσβύτερός ἐστιν εὐμόλπου ὁ πρὸς ἐρεχθέα πόλεμος. ἐρεχθέως μὲν γὰρ πανδίων. οὗ αἰγεύς. οὗ θησεὺς ὁ τῶν ἐν καδμείᾳ πεσόντων τὰ σώματα ἀνελόμενος. ἦν δὲ ὁ εὔμολπος θρακῶν βασιλεύς. ὃς λέγεται ἐλθεῖν εἰς ἐλευσῖνα. ὥστε μυηθῆναι τὰ ἐλευσίνια. καὶ πρῶτος ἱστορεῖται ξένος μυηθῆναι. διὸ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄρχοντες ἐγένοντο ἱεροφάνται εὐμολπίδαι ἀθήνησιν. οὗτος συνεμάχησεν ἐλευσινίοις.

ισιάζουσι κατὰ τοῦ βασιλέως ὀρεχθέως. καὶ ἤπη
ς ἐφονεύθη. ὕστερον δὲ κατὰ πυθόχρησον ἐπηνέθη. καὶ
τάφος αὐτοῦ ἱερώθη. διὰ τὸ πρῶτον τὰ ἐλευσίνια με
ιμάσαι. τινὲς δὲ υἱὸν ποσειδῶνος τὸν εὔμολπον φασὶν.
ηττηθεὶς ὑπὸ τῆς ἀθηνᾶς εἰς τὴν ὤαν τὴν περὶ τῆς ἀττι
ς διὰ τῆς ἐλαίας, τὸν υἱὸν αὐτοῦ κατὰ τῶν ἀθηναίων
ίνησεν. χρυσοῦν δὲ στέφανον εἶπεν, ἐπειδὴ στεφάνους
ουσιν ἐν τοῖς πολέμοις. ἵνα νικῶντες ἀραδέωνται.
ζυγὸν ἔθεμεν.) σημεῖον ἔθεμεν τοῦ ἡμᾶς νικῆσαι τὸν
τῇ νίκῃ δοθέντα σοι στέφανον. ἐν ταραχῇ γὰρ ἐσμὲν
αὐτὸς οἶδας τοῦ πολέμου τῶν ἀργείων. καὶ δὴ καὶ
άλη ἐστὶ ταῖς θήβαις ἀγωνία. ὁ μὲν βασιλεὺς ἐτεο
ῆς πρὸ ὀλίγου ὁπλισθεὶς ὅπλοις ἐξῆλθε πρὸς μάχην
ἀργείων. ἐμοὶ δ' ἐνετείλατο παρὰ σοῦ μαθεῖν, τί
ξαντες τὴν πόλιν ῥυσαίμεθ' ἄν. Ετεοκλέους μέν.)
εἶπεν ὁ ἐτεοκλῆς αἰτίαν τῆς λύπης τοῦ μάντεως.
μὲν γὰρ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεται. ἐγὼ δὲ τέχνην
ντικὴν ἐμεμψάμην. ἀντὶ τοῦ ἐξεφαύλισα. Ἐξ οὗ
ώθη.) τέκνου πατὴρ ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ ἐτεκνώσε.
ν ἀπαρίθμησιν δὲ προάγει τὸν λόγον. ἀπὸ τοῦ λαΐου
ἀρξάμενος, κατέβη εἰς τοὺς περὶ τὸν ἐτεοκλέα. καὶ
υνείκην. Αἱ θαιματωποί.) καὶ ἐξ οὗ ἐγένοντο αἱ
γμεῖαι. καὶ τετρωμέναι τῶν ὀφθαλμῶν τυφλῶ
. . Θεῶν σόφισμα.) ἀντὶ τοῦ ἐπίνοια θεῶν.
πᾶσι δειχθῇ μὴ παρακούειν θεῶν. καὶ ἀπόδειξις
χειν παραίνεσις εἰς τὸ μὴ παραβῆναι τὸ θεῖον.
ἐ δὴ θεούς.) ὡς δὴ μέλλοντος ἐκ τούτου τὴν τῶν
κρίσιν. καὶ ἀγανάκτησιν ὑπεκβῆναι, καὶ μέχρι
ἂν οἰόμενοι στήσειν αὐτοῖς τὸ κακὸν τοῖς θεοῖς.
ῷ συγκλείειν τὸν πατέρα περιτρέχοντας. κεκριν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μένον δὲ ἦν θεοῖς, ὥς τε καὶ αὐτοὺς ἀλλήλους ἀποκτεῖναι. Ἥμαρτον ἀμαθῶς.) ἀπέτυχον ἀπαιδεύτως. Οὔτ' ἔξοδον.) ἐλευθερίαν προσέρχεσθαι τῆς οἰκίας. Ἐξηγρίωσαν.) εἰς θυμὸν ἐκίνησαν. Ἐκ δ' ἔπνευσ'.) ἐξεφώνησε κατ' αὐτῶν ἀρὰς χαλεπὰς τυφλὸς ὤν. σὺ τούτῳ δὲ καὶ καταπεφρονημένος. καὶ ὑβριζόμενος. Ἀγώ.) λείπει διὰ διαλέγων. τὸ δὲ οὐ ἀπὸ κοινοῦ. ὅθνους πράττων καὶ λέγων πολλὰ, ἐμισήθην ὑπὸ τῶν παίδων τοῦ οἰδίποδος. γράφεται καὶ εἰς ὄχλον ἦλθεν. ἀντὶ εἰς ὄχλησιν. Αὐτόχειρ.) ἀντὶ τοῦ αὐτοχείρως ἀμφότεροι φονευθήσονται. Μίξαντες.) συγκεράσαντες. Ἐκεῖνο μὲν γάρ.) ἔθος ποιητικὸν, τὸ ἀπὸ τοῦ γὰρ ἄρχεσθαι. ὅμηρος. ὦ φίλοι. ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστόν. καὶ μένανδρος. ἐκ γειτόνων γὰρ οἴκων ἀποχωρύχει. Πρῶτον ἦν.) ἀντὶ τοῦ πρότερον. αἱρετώτερον. ὑπερκρατέστερον. μηδένα τῶν καταγομένων ἀπὸ τοῦ οἰδίποδος, μὴ βασιλέα. μήτε πολίτην ὑπάρχειν τῆς χώρας. ὡς κακοδαιμονοῦντας. ὡς σκληρῷ δαίμονι. καὶ ἀπανθρώπῳ χρωμένους. ἐπεὶ δ' ὑπερκρατέστερον ἐστὶ τὸ κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ. καὶ ὅμηρος ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ, ἔστιν ἄλλη μία μέθοδος καὶ ἐπίνοια σωτηρίας ἀλλ' οὐκ ἀκίνδυνον οὔτ' ἐμοὶ τόδε εἰπεῖν. καὶ λυπηρὸν τὸ σύμβαμα τῶν κλήρων τοῖς κεκτημένοις τὴν δυστυχίαν ὥς τε παρασχεῖν τῇ πόλει θεραπείας φάρμακον. ἀπελεύσομαι. χαίρετε. εἷς γὰρ ὢν καὶ αὐτὸς. μετὰ πολλῶν βαιῶν ἀπολοῦμαι. τοῦτο γὰρ εἵμαρται. Ἐπίσχες.) ἐπίσχες σεαυτὸν ὦ πρέσβυ. καὶ καρτέρησον. Μὴ ὑπολαμβάνε.) μὴ μοῦ ἅπτου. Μενοῦν.) περιμένου, τί φεύγεις. Τύχη τ'.) ἡ ἀγαθὴ τύχη σε φεύγει οὐκ ἐγώ. Εἰς γὰρ τί μᾶλλον.) δεῖ προθυμίαν ἔχειν, ἢ πρὸς τὸ σώζειν τὴν πατρίδα.

ατρίδα. ὅμηρος εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πά-
της. Κλύοις ἂν ἤδη.) ἄκουε δὴ νῦν. Βούλει παν-
ντος.) τὴν διήγησιν ἔδει φησὶ μὴ ἀντικρὺ τοῦ μενοι-
ιος λέγειν. ἤτοι τὰ περὶ τῆς σφαγῆς αὐτοῦ. ἀλλ' ὥσπερ
ὁ ἐπίπρωθεν ποιεῖ. δεῦρ' ἐλθὲ εἰς οἷς σοι. λέγοι δ' ἄν τις ὅ-
ηνικόν ἐστι τὸ πρόσωπον. καὶ φιλόδοξον. ὡς καὶ τὴν
ψυχὴν προΐεσθαι ὑπὲρ εὐκλείας. Ἄκουε δή.) τῶν ἐ-
ῶν μαντευμάτων τὴν μέθοδον. ἅτινα ποιοῦντες σώ-
σαιτ' ἂν τὴν πόλιν τῶν θηβαίων. χρεία ἐστὶν ὑπὲρ τῆς
πατρίδος σφάξαι τὸν σὸν παῖδα τοῦτον τὸν μενοικέα
ἐπειδὴ τὴν εὐτυχίαν τῆς πόλεως αὐτὸς ἀναζητεῖς.
ντης.) τί λέγεις. τίς ἐστιν ὁ λόγος οὗτος ὃν εἴπας γέ-
γραπται καὶ οὕτως τί φής. ἐμὸν παῖδ' ἕνεκα γῆς
σφάξαι θέλεις; Σοί γε.) σοὶ μόνῳ κακά. Χαιρέ-
τω πόλις φθειρέσθω.) οἰμωζέτω. Ἐκδύει πάλιν.)
ἐπιστρέφει εἰς τοὐπίσω. ἀναχωρεῖ. ἔξαρνος γίνεται.
ων ἄπειμι.) οὐ γὰρ χρεία μοι ἐστὶ τῶν σῶν μαντευμά-
των. Ἀπώλεσεν ἡ ἀλήθεια.) τοῦτο κατ' ἐρώτησιν ὁ
ουσίας φησί. Ὦ πρὸς σε.) λείπει τὸ ἱκετεύουσι ὦ
ουσία. προσπίπτωσοι κατὰ τῶν γονάτων. ἢ ἕνεκα. καὶ
τιμίας τριχὸς ἕνεκα. Ἀδικεῖν κελεύεις.) προ-
σῶν με δηλονότι μὴ λέγειν τὸ δίκαιον. Ἄλλοις
ησει.) ταῦτ' ἄλλοις ἔσται διὰ φροντίδος. τὸ κτανεῖν
ηλονότι. ὑπ' ἐμοῦ δὲ λεχθήσεται. Ἐκ τοῦ δ' ἐμοί.)
ποίας αἰτίας τόδε τὸ κακὸν ἦλθεν ἐμοὶ καὶ τῷ παι-
Ὀρθῶς.) ἁρμοδίως μ' ἐρωτᾷς. καὶ εἰς ἐξέτασιν
ν τῶν ἐμῶν λόγων. πρέπει τόνδε ἐν τῷ φωλεῷ, ὅπου
κνης δράκων ἐγένετο φύλαξ τῶν ναμάτων τῆς δίρ-
σφαγέντα, τὸ ἀπὸ τῆς σφαγῆς αἷμα δοῦναι θυσί-
τῇ γῇ. διὰ τὰ μηνίματα τὰ παλαιὰ τοῦ ἄρεως, τὰ

κατὰ τοῦ κάδμου· ὃς ἄρης ἐκδικεῖ τὸν φόνον τοῦ ἐκ γῆς γεννηθέντος δράκοντος ὃν ἐφόνευσεν αὐτὸς ὁ κάδμος· καὶ ταῦτα ποιοῦντες βοηθὸν ἕξετε τὸν ἄρην.

Κάδμου παλαιῶν.) λείπει ἡ κατά. ὁ δὲ νοῦς κατὰ κάδμου. διὰ τὴν παλαιὰν μῆνιν τοῦ ἄρεως. καὶ τοῦ κάδμου. ἐπ' ἐκδικίᾳ γὰρ τοῦ δράκοντος ἔτι καὶ νῦν μνησικακεῖ τοῖς περιλειφθεῖσι τῶν σπαρτῶν ὁ ἄρης. ἐπεὶ ἠμύνασαν τῷ δράκοντι γεγονότες ἐξ αὐτοῦ. οὔτε τοῖς ἀδελφοῖς. ἔμειναν δὲ τοῦ κάδμου φίλοι. καὶ σὺν αὐτῷ ἔκτισαν τὴν πόλιν. ὁ δὲ ἐχίων, καὶ θυγατέρα κάδμου ἔγημε. ἀλλαχοῦ δέ φησι ταύτην ὑπὸ διονύσου πεπονθέναι τὴν πόλιν. Χθὼν δ' ἀντὶ καρποῦ.) ἡ γῆ ἐὰν ἀντὶ καρποῦ. ἤτοι τοῦ δράκοντος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς λάβῃ καρπόν, ἤτοι τὸν μενοικέα. καὶ ἀντὶ τοῦ αἵματος τοῦ δράκοντος, αἷμα βρότειον τοῦ μενοικέως, ἔσται ἵλεως ὑμῖν. ἐλυπεῖτο γὰρ ἡ γῆ ὅτι τῶν γηγενῶν σπαρτῶν ἐδέξατο τὸ αἷμα. Ἣ ποθ' ἡμῖν.) ἥτις ἡ γῆ ἀνέδωκε ποτὲ ἡμῖν στάχυν τῶν σπαρτῶν χρυσοπήληκα. ἤτοι ἄνδρας χρυσαῖς περικεφαλαίαις κεκοσμημένους. οὗτοι γὰρ ἀνεδόθησαν. ἢ ἀπὸ μέρους τῆς πήληκος πᾶσαν τὴν ὅπλισιν δεῖ νοεῖν. Λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους.) οἱ περιλειφθέντες τῶν σπαρτῶν ὡς αἰσχύλος φησὶ, πέντε ἦσαν χθόνιος. οὐδαῖος. πέλωρος. ὑπερήνωρ. καὶ ἐχίων ὃς ἔγημεν ἀγαυὴν τὴν κάδμου θυγατέρα. ἐξ ἧς πενθέα. οὗ ὁ κλάσας. οὗ μενοικεὺς. οὗ κρέων. καὶ ἰοκάστη. Ἀκέραιος.) καθαρὸς. καὶ ἀνεπίληπτος. ἤτοι ἀληθὴς ἀπόγονος τῶν σπαρτῶν. Τὸ δὲ ἐκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο.) ἀντὶ ἑνικοῦ τὸ πληθυντικὸν ἔταξε. ἀντὶ τοῦ ἀκέραιος καὶ ἀπὸ πατρὸς. Αἵμονος μὲν οὖν ὁ αἵμων φησὶν ὁ πρεσβύτερός σου υἱὸς τὸ μεμολυσμένον

μνηστεία, οὐ σφαγήσεται· ἀφθόρου γὰρ ἀνδρὸς χρεία
καθὸ ἐμνηστεύσατο· ἢ ἐπεὶ ὡς λέγουσι λάθρα συνῆλ
τοῦτο δ' ὡς μάντιν εἰδότα εὐφήμως εἰπεῖν. ἀνειμέ
δὲ τῇ πόλει, ἀντὶ τοῦ σφαγιασθεὶς καὶ ἱερωθεὶς τῇ
λει. Πικρὸν δ' ἀδράστω.) μόνος γὰρ ἐσώθη τῶν
τηγῶν· διὸ εἶπε νόστον· πικρὸν δὲ, διὰ τὴν λύπην τῶν
ρατευσαμένων. Κλεινάς τε θήβας.) ἐνδόξους
τι ἀπὸ κοινοῦ. Τοῖν δ' ἑλοῦ.) ἀπὸ τῶν δύο δυστυ
ῶν, πρόκρινε τὴν ἑτέραν· ἢ τὸν παῖδα σῶσον· ἢ τὴν
λιν. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν.) πάνθ' ὅσα παρ' ἡμῶν
ούλου μαθεῖν ἔχεις· ἀντὶ τοῦ ἀκήκοας καὶ κατέχεις.
ὦ τέκνον.) προσοδοποιοῦ θύγατερ πρὸς τὸν οἶκον. ὅστις
αντικῇ χρῆται τέχνῃ ματαιός ἐστι· ἢν μὲν γὰρ τύχῃ
λώσας μισητὰ, ἐπαχθὴς ἐγένετο ἐκείνοις δηλονότι
χάριν τὰς μαντείας ποιῆται· ψευδῆ δὲ τοῖς χρωμέ
λέγων ὑπὸ συμπαθείας, ἀδικεῖ· εἰς τοὺς θεοὺς ψευ
μενος· κρύπτων τὸ ἀληθὲς καὶ μὴ διάδηλον ποιῶν τὴν δύ
μιν αὐτῶν καὶ τὴν δωρεάν. τὸν ἀπόλλωνα δὲ μόνον
ἔπει χρησμοὺς διδόναι τοῖς βροτοῖς· ὃς οὐ φοβεῖ
τινά. Κρέον τί σιγᾷς.) ὦ κρέον τί σιωπᾷς τὴν
γλῶ ἄνηχον ἀπέχων· καὶ οὐκέτι φθεγγόμενος· ὡς εἰ ἔλε
οὐ σιωπῆς σοι καιρὸς ἀκούσαντι ταῦτα. ἀλλὰ βου
σασθαί τι καὶ πρᾶξαι. Σχάσας.) μεταφορικῶς
τὶ τοῦ ἀποκόψας· καὶ ἀποκλείσας· ἄφθογγον δὲ γῆ
, ἀντὶ τοῦ ἄνηχον. Κἀμοί μεν.) κἀγώ σοι οὐδὲν
ν συναλγῶ· ἀλλ' οὐ σιωπῆς· βουλῆς δὲ μᾶλλον καὶ
ξεως. διὸ ἔδει λαλεῖν σοι. Δῆλον οἵγ' ἐμοὶ λό
) λέπει τὸ πρᾶγμα· δῆλον τὸ πρᾶγμα. Ἐγὼ γὰρ
ποτ' εἰς τόδ' εἶμι.) ἐγὼ γὰρ οὐδέποτε εἰς τοῦτο τῆς

συμφορᾶς ἀντὶ τοῦ εἰς τοιαύτην συμφορὰν ἀπελεύσο-
μαι. ὥστε παραχθῆναι τῇ πόλει τοῦτον σφαγέντα. ἀν-
τὶ τοῦ ὥστε σφαγιασθῆναι ὑπὲρ τῆς πόλεως. πᾶσι γὰρ
ἀνθρώποις ὑπάρχει φιλότεκνος ὁ βίος. ἤγουν πάντη
ἄνθρωποι τὰ ἑαυτῶν τέκνα φιλοῦσι. οὐδείς τις ἂν δοί
τὸν αὑτοῦ παῖδα ὥστε φονευθῆναι. μὴ ἐπαινέτω με τι
λόγους εὐλόγους λέγων. τὰ μὰ τέκνα συμβουλεύων μ
κτείνειν. ἐγὼ δὲ θνήσκειν ὑπὲρ πατρίδος ἕτοιμός εἰμι
ἀπολυόμενος αὐτὴν τῶν περιεστώτων κακῶν. ἐν ζωῇ γὰρ
ἐγκαίρῳ καθίσαμαι. ἀλλ᾽ ἄγε ὦ παῖ πρὸ τοῦ τὴν πόλ
μαθεῖν, τὰ ἀπαίδευτα τοῦ μάντεως ἔχουσα χρηστήρια
φεῦγε λίαν ταχέως τῆς χθονὸς ταύτης ἐλευθερωθεὶς
λέξει γὰρ τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς ταῦτα. ἐπὶ
τὰς ἑπτὰ πύλας. καὶ τοὺς λοχαγέτας παραγενόμενος
καὶ ἐὰν προφθάσωμεν, ὑπάρχει σοι σωτηρία. ἐὰν δ
ὑστερήσῃς ἀπολόμεθα. ἀποθανῇ γάρ. Ποῖ δῆτα.) ποῖ
λοιπὸν φύγω. εἰς τίνα πόλιν. εἰς τίνα τῶν φίλων;
Ὅπου.) ποῦ, ὅπου μακρὰν μάλιστα τῆς δὲ τῆς γῆς κεί-
σῃ. Οὐκοῦν.) πρέπουσι λοιπὸν ὅπου πορευθῶ λέ-
γειν. ἐκπληροῦν δ᾽ ἐμέ. Δελφοὺς περάσας.) ἐκ τῶν
Δελφῶν περάσας δηλονότι. εἰς οὐδὲν δὲ χρήσιμον ὑ-
πογράφει. μᾶλλον δὲ αὐτὸν ἐχρῆν σκοπεῖν, ὅπως τῶν πο-
λεμίων παρακαθιζομένων λήσῃ φεύγων ὁ Μενοικεύς.
Σεμνά.) τὰ σεβάσμια τῆς Δωδώνης θεμέλια φύλαγ-
μά μοι γενήσεται. ὅ ἐστι ποία πόλις δεξαμένη με σώ-
σει. Πόμπιμος ὁ δαίμων.) ὁδηγήσει ἡ τύχη.
Χρημάτων δέ.) τίς εὐπορία. Ἐγὼ πορεύσω.) ἀντὶ
τοῦ πέμψω χρυσόν. καλῶς λέγεις ὦ πάτερ. ἄπερχε
δή. Ὡς σῶν πρός.) ἐκ παραλλήλου. ἢ ἡ εἰς πόλιν

ρος τὴν σὴν κασιγνήτην ἰοκάστην ἐλθών. ἧς τινος καὶ
κρχὰς τὸν μαστὸν ἐθήλασα, τῆς μητρὸς συνηθεὶς καὶ ὀρ/
χνὸς γενόμενος προσαγορεύων ἐκείνην. καὶ συντάξό/
μενος, ἀπελεύσομαι διατηρήσων τὴν ἐμαυτοῦ ζωήν. ἐναν/
ίως δὲ ἱστορεῖ σοφοκλῆς. μετὰ γὰρ θάνατον τοῦ παι/
ὸς ἡ μήτηρ αὐτοῦ ζῆ. ὡς ἐν ἀντιγόνῃ φησί. καὶ μὴν ὁρῶ
ἁμαρτα τοῦ κρέοντος. Προσηγορήσων αὐτήν.) καὶ
σων τὸν βίον. Αλλως. σώσων τὴν πόλιν οὐ γὰρ
ὁ πατὴρ ᾤετο. Αλλ' εἶα χώρει.) πορεύου ἄπελθε.
σὺ σαυτὸν ἐμπόδιζε πρὸς τὴν σωτηρίαν. Αλλως.
τὸ σὸν ὅσον τὸ κατὰ σὲ μὴ γενέσθω κώλυμα.
μικεν.) ὦ γυναῖκες λίαν ἐπιτηδείως καὶ καλῶς ἐξεί/
λον τὸν φόβον τοῦ πατρὸς, διὰ λόγων ἀπατήσας αὐ/
ὥστε τυχεῖν ὧν βούλομαι. ὅστις ὁ πατὴρ φυγαδεύει
ὑπεξάγει τῆς πόλεως τῆς εὐτυχίας ἀποστερῶν με.
φόβῳ δίδωσιν ἐμέ. καὶ συγγνώμης ἄξιον τὸ πρᾶγ
τῷ πατρί. τὸ κατ' ἐμὲ δ' οὐδαμῶς συγγνώμην
ει, τὸ γενέσθαι προδότην τῆς πατρίδος ἥτις ἐγέννη/
με. ἵνα οὖν γνῶτε ἀπελεύσομαι. καὶ σώσω τὴν πόλιν.
ἐ ζωὴν δώσω ὥστε ἀποθανεῖν ὑπὲρ τῆσδε τῆς χθο/
αἰσχύνης γὰρ ἄξιον λήψει τὸ εἰ ἐὰν οἱ τῶν μαντευμά/
ἐλεύθεροι καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν μὴ ἀναγκαζόμενοι, οὐκ ἀνα/
βάλονται ἀποθανεῖν παρὰ πόλεμον στάντες, καὶ ὑπὲρ
πατρίδος ἔμπροσθεν τῶν πύργων μαχόμενοι. ἐγὼ
πατέρα καὶ ἀδελφὸν προδοὺς, καὶ πόλιν τὴν ἐμαυ/
ὡς ἄνανδρος ἔξω τῆς χθονὸς ἀπελεύσομαι, καὶ ὅ/
ἂν ζῶ κακότροπος φανήσομαι. οὐ ποιήσω τοῦτο
τὸν μετ' ἄστρων ζῆνα. τὸν ἥλιον φησὶ τὸν αἴτιον τοῦ ἐ/
φόνου. ἄρη δὲ φόνιον, ἐπειδὴ οὗτος φονικὸς τὸν παρ/
δράκοντα καταστήσας αὐτόθι φύλακα τῆς κρήνης.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐξ οὗ τῶν ὀδόντων οἱ σπαρτοί· ὅς ποτε τοὺς ἀναδοθέντας
ποτὲ ἐκ τῆς γῆς σπαρτοὺς δεσπότας καὶ βασιλεῖς τῆς
δὲ τῆς γῆς κατεστήσατο· ἀλλ᾽ ἀπελεύσομαι· καὶ στὰς ἐπὶ
τοῦ ἄκρου τῶν ἐπάλξεων· καὶ σφάξας ἐμαυτὸν εἰς τὴν
θαλάμην τὴν σκοτεινὴν τοῦ δράκοντος· ὅπου ὁ τειρεσί-
ας διηγήσατο καὶ παρῄνεσε φονευθῆναι, ἐλευθερώσω
τὴν γῆν. Σφάξας ἐμαυτόν.) σωσιφάνης ὁ τραγι-
κὸς ὑπὸ τοῦ λαΐου φησὶ τεθνηκέναι τὸν μενοικέα· νικό-
στρατος δὲ, ὑπὸ τῆς σφιγγός. Σηκόν.) εἰς τὸν σηκὸν
σφάξας ἐμαυτὸν ἀπὸ τῶν τειχέων· ὡς τοῦ σηκοῦ πλη-
σίον τοῦ τείχους ὄντος. Ἐξηγήσατο.) ὅπου ὁ μάντις
ἐξηγήσατο· εἶπε γάρ· δεῖ τόνδε θαλάμαις οὗ δράκων ὁ γη-
γενὴς ἐγένετο· δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος, σφαγέν-
τα φόνιον αἷμα δοῦναι γῇ χοάς. Ἀλλ᾽ εἶμι.) οὐκ ἐκ-
φεύξομαι· ἀλλ᾽ εἶμι πρὸς θάνατον ἐπάλξεων ἄκρων.
Εἴρηται λόγος.) ἐλέχθη ὁ λόγος· ἀπέρχομαι δὲ διὰ τὸ
ἐμοῦ θανάτου δῶρον οὐκ ἀπρεπὲς τῇ πατρίδι δώ-
σων· καὶ τοῦ κινδύνου ταύτην ἐλευθερώσων. εἰ γὰρ ἕκα-
στος ὃ κατὰ δύναμιν εἶχεν ἀγαθὸν εἰσέφερε τῇ πατρί-
δι, ἐκτὸς ἂν ἦσαν πᾶσαι κακοῦ αἱ πόλεις. Ἔβας
βας.) πρὸς οὐδὲν ταῦτα· ἔδει γὰρ τὸν χορὸν οἰκτίσα-
σθαι καὶ τὸν θάνατον μενοικέως· ἢ ἀποδέχεσθαι τὴν εὐ-
τυχίαν τοῦ νεανίσκου· ἀλλὰ τὸ περὶ οἰδίπουν· καὶ τὴν
σφίγγα διηγοῦνται τὰ πολλάκις εἰρημένα. Ἔβας.
ἦλθες ἦλθες ὦ πτερόεσσα σφίγξ· γέννημα μὲν τῆς τῶν
θηβαίων γῆς· ἐνταῦθα γὰρ ἐγεννήθης. λόχευμα δὲ, τοῦ
τυφῶνος· καὶ τῆς καταχθονίου ἐχίδνης· ἡ ἁρπαγὴ
τῶν θηβαίων· πολλῶν στεναγμῶν αἰτία· πολυφθόρε· μι-
ξοπάρθενε· ἔχεις γὰρ τὰ μὲν παρθένου· τὰ δὲ, θηρός· ξένη
καὶ παραδόξου φύσεως φοινικὸν τέρας τοῖς τε φοι-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐοις καὶ μανικοῖς πτεροῖς· καὶ τοῖς ὄνυξι τοῖς σώματα
ρία ἁρπάζουσι πρὸς σίτησιν· ἤ τις πεδαίρουσα· τοὺς
ους ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ὕψος αἴρουσα ποτὲ ἐκ τῶν τόπων
ῆς δίρκης ἤτοι ἐκ τῶν θηβῶν· περὶ πηγὰς καὶ περὶ ἔφορον
αυλον καὶ ἀνήδονον ᾠδήν· ἄλυρον δὲ μοῦσαν τὸν θρῆ
ν· παρ᾽ ἴσον πρὸς αὐλὸν οὐχὶ πρὸς λύραν ἤδοντο οἱ
μνοι· ἱερὰν ἀπόλλωνος νομιζομένην· ἀπενθὴς δὲ θεὸς
ἀπόλλων· αἰσχύλος· τί ταῦτ᾽ ἀνωλόλυξας ἀμφὶ λοξί
ου· γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν· ἢ ἀμφὶ δὲ πρὸς
ἔφερον· περὶ ἔφερον ᾠδήν· λέγει δὲ τὸ αἴνιγμα·
εα πατρίδι φόνια·) λέγω φόνους· καὶ λύπας ταῖς
βαις· τινὲς δὲ τὸ φόνια πρὸς τὰ ἑξῆς· ὅς τάδε τὰ φό
ι πράξας, φόνιος ἦν θεός· ὁ ἐκ θεῶν ταῦτα πράξας
τος φόνιος ἦν· αἱ δὲ ἰάλεμοι τῶν παρθένων· καὶ τῶν μη
ρων ἐστέναζον ἐν τοῖς οἴκοις· πενθοῦσαι αἱ μέν, τὰ τέ
α· αἱ δέ, τοὺς ἀδελφούς· ἤιον δὲ βοὰν· θρηνητικὴν βο
διὸ τῶν μὲν θρήνων, ψιλοῦται· τῶν δὲ παιώνων δασύ
ται· Ἐπωτότιζεν·) ἄλλος ἄλλῳ ἐθρήνει· ὁ στεναγ
ς δὲ καὶ ἡ ἠχὴ βροντῇ ὑπῆρχεν ὅμοιος· ὅταν ἀναρ
πάσειεν ἡ σφὶγξ ἀπὸ τῆς πόλεως τινὰ τῶν ἀνδρῶν
νος καὶ βοὴ ἐγένετο· μετὰ χρόνον δὲ ὁ ἄθλιος οἰδίπους
τὴν δὲ τὴν γῆν τῶν θηβαίων ταῖς τοῦ ἀπόλλωνος πα
πομπαῖς ἦλθε· Ἀποστολαῖς·) πυνθανομένῳ γὰρ
δίποδι περὶ τῶν γονέων, ἔχρησεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὡς ἀ
κτείνας τὸν πατέρα, γαμήσει τὴν μητέρα· διὸ εἰς
βας ἦλθεν, οὐκ εἰς κόρινθον· φοβούμενος μὴ ἀποκτεί
πόλυβον, γαμήσῃ μερόπην· Τότε μὲν ἀσμε
·) ἀντὶ τοῦ ἡδὺς διὰ τὸ λῦσαι τὸ αἴνιγμα· πά
δὲ ἤτοι ὕστερον ἄχη συνάπτει· διὰ τὸν γάμον τῆς μη
ς· καὶ τὰ λοιπά· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ συνάπτει·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καλλίνικος ὤν.) τὸ ἑξῆς καλλίνικος γὰρ ὢν τῶν αἰνιγμά
των τῆς σφιγγὸς ἕνεκα, γάμους συνάπτει τῇ μητρί.
Μέλεος.) ἀπὸ τούτου εὐθέως ἐχρῆν ἄρξασθαι τὸν χορόν·
ἐκεῖνα γὰρ περιττά εἰσι. διὰ φόνων δὲ διέρχεται εἰς τὴν
μεμιασμένην φιλονεικίαν. λέγει δὲ τὴν μονομαχίαν·
καταβαλὼν διὰ τῶν ἀρῶν τὰ ἑαυτοῦ τέκνα ὁ ἄθλιος.
Ἄλλως. Δι' αἱμάτων.) τὴν πόλιν δὲ διὰ φόνων ἐναλ
λάσσει. τὸ γὰρ ἀμείβει ἀμείβεσθαι ποιεῖ. ἐμβαλὼν διὰ κα
τάρων τοὺς παῖδας εἰς φιλονεικίαν. Ἄλλως.
τὰ πρῶτα κακὰ, δι' αἱμάτων ἤλλαξεν. ἐμβαλὼν τοὺς
παῖδας διὰ κατάρων εἰς φιλονεικίαν. Ἀγάμεθα
ἀγάμεθα.) θαυμάζομεν. καὶ ἐκπληττόμεθα τὸν Μενοι
κέα ἐκεῖνον. ὃς ἦλθεν ἐπὶ θάνατον ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ πα
τρίδος. Κρέοντι μὲν καταλείψας θρήνους. τὰς δ' ἑπτα
πύλους Θήβας νικηφόρους καταστήσων. ἀντικαταλλασ
σόμενος ἑκουσίῳ θανάτῳ τὴν εὔκλειαν. Γενοίμεθ' ὧδε.)
εἴθε ὦ δέσποινα Ἀθηνᾶ, καὶ ἡμεῖς εὐτυχήσαιμεν τοιούτων
τέκνων. ὡς παρθένοι δὲ παρθένῳ θεῷ εὔχονται. ταύτην
τέως εἰδυῖαι θεόν. συμπεριλαμβάνουσι δὲ τὸ πᾶν γέ
νος γενοίμεθα λέγουσαι. Α δράκοντος.) ἥτις τὸν φό
νον τὸν διὰ λίθου γενόμενον τοῦ δράκοντος πεποίηκας.
δοκεῖ γὰρ Ἀθηνᾶ συμπρᾶξαι τῷ Κάδμῳ κατὰ τὸν σπαρ
τῶν. καὶ ἱδρύσατο ταύτην Ὄγκαν προσαγορεύσας τῇ
τῶν φοινίκων διαλέκτῳ. ἐπιγέγραπται δὲ τῷ ἱερῷ τού
τῳ, Ὄγκας νηός. τουτέστιν Ἀθηνᾶς. ὅν ποτε Κάδμος εἵσα
το. βοῦν θ' ἱέρευσεν ὅτ' ἔκτισεν ἄστυ τὸ Θήβας. Καδ
μείαν μνάμαν.) τὸν Κάδμον περιφραστικῶς διεγείρα
σα καὶ παρορμήσασα εἰς ἔργον. ἤτοι εἰς τὸν φόνον τοῦ
δράκοντος. Ὅθεν.) ἤγουν ἀφ' ἧς αἰτίας ἐπῆλθεν ἐπὶ
τὴν δὲ τὴν πόλιν μεγάλη τις βλάβη ταῖς τῶν θεῶν ἁρ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

παγαῖς. ἥρπαζε γὰρ ἡ σφίγξ. ὁ δὲ μενοικεὺς ἔπαθεν τὸ ὅμοιον ἁρπαγῇ. Ὠή.) τοῦτο καὶ ἐπὶ χαρᾶς λέγεται. καὶ ἐπὶ φόβου καὶ θρήνου. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ χαρᾶς. Ἐκπορεύετε.) ἐξάγετε. Διὰ μακροῦ.) βραδέως μὲν ἐξῆλθε. ἀλλ' ὅμως δὲ ἐξῆλθε. καὶ ἄκουσον ἔνδοξε γυνὴ τοῦ οἰδίποδος. παυσαμένη τῶν θρήνων. καὶ τῶν θρηνωδῶν δακρύων. Οὐ παρ' ἀσπίδα βέβηκας.) ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις οὐ φέρεται οὗτος ὁ στίχος. ἐπειδὴ ὑπασπιστὴς αὐτοῦ ἦν. νυνὶ δὲ κεχώρισαι τοῦ δεσπότου. διὰ τοῦτο ὑπονοεῖ μὴ καὶ τέθνηκεν. Ὡς ἀπαλλάξω.) τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα. ἦλθον ἵνα σε ἀπαλλάξω τοῦ φόβου. Ἑπτάπυργοι.) ἀντὶ τοῦ ἑπτάπυλοι. πύργοι γὰρ ἡ ἀσφάλεια. Ἄλλως. Αἱ ἑπτάπυλοι σκέπαι τῆς πόλεως. Ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον.) ἀντὶ τοῦ συμβαλόντες τοῖς ἀργείοις, κινδύνου διαπεῖραν ἔχον. Ἀκμὴν ἐς αὐτήν.) ἐς αὐτὴν ἦλθον τοῦ πολέμου τὴν σφοδρότητα. ἀλλ' ὁ τῶν καδμείων πόλεμος, κρείσσων ἐγένετο τῶν ἀργείων. Εἶπε πολυνείκους πέρι.) φιλοστόργου μητρὸς ἦθος. εὔχεται γὰρ ἑκάτερον εὐτυχεῖν. ἀκούσασα δὲ περὶ ἐτεοκλέους καὶ περὶ πολυνείκους ἐρωτᾷ. Ξωωρίς.) ἡδέως. Εὐδαιμονοίης.) εὐτυχοίης. λέξον δὲ πῶς τοὺς ἀργείους ἀπὸ τῶν πυλῶν ἀπεδιώξατε περικυκλούμενοι ὑπ' ἐκείνων ὅπως εἰσελθοῦσα εὐφραίνω τὸν τυφλὸν οἰδίποδα. ὡς γῆς ταύτης φυλαττομένης. Μελάνδετον.) μέλαιναν λαβὴν ἔχον κερατίνην. ἢ σιδηρᾶν. ἡσίοδος. μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος. ἐπ' ἄκρων δὲ πύργων πρὸς τὸ πᾶσι τὴν πρᾶξιν καταφανῆ γενέσθαι. τὸ ἑξῆς ξίφος μελάνδετον. σωτήριον. Λοχαγέτας.) λοχαγοὺς. τάγματα. Φύλακας διὰ τοῦτο ἑπτὰ ἔταξε στρατηγοὺς πρὸς ταῖς ἑπτὰ πύλαις, ἑαυτὸν οὐ κατατάξας. ὅπως

αὐτὸς περιέρχοιτο τὰς πύλας. Ἐφέδρους.) ἀντι-
πάλους ἀγωνιστὰς· ἐπικαθεζομένους ἀντιπάλοις, ἢ
ἐπικρατεῖν τὸ ἀντίπαλον μέρος. Ὁπλίτας.) πε-
ζούς. Ὡς τῷ νοσοῦντι.) τῷ νοσοῦντι μέρει τῶν τει-
χῶν. Τευμησσὸν.) τευμησσὸς, ὄρος βοιωτίας· ἀντὶ
τοῦ τῷ τευμησσῷ παρακειμένην χώραν· ἐπεὶ πῶς ὁ
στρατὸς ἐδύνατο, τοῦ τευμησσοῦ ἀφεστηκότος πλέον ρ΄ στα-
δίους τῶν θηβῶν· ἢ οὐκ ἐκλιπόντα· ἀλλ' ἤδη καταλι-
πόντα. Καὶ τάφρου πέλας.) πλησίον τῆς σούδας.
Παιὰν,) εἶδος ᾠδῆς λεγόμενον εἰς ἀπόλλωνα ἐπὶ κα-
ταπαύσει τῶν δεινῶν. Νηΐτας πύλας.) ἡ ἀπὸ νηΐ-
δος τῆς ἀμφίονος καὶ νιόβης· ἢ ἐπεὶ νεάται εἰσίν· ὁ δὲ
φερεκύδης ἀπὸ νηΐδος τῆς ζήθου θυγατρός. Πεφρι-
κότα δὲ ἐξορθούμενον ταῖς ἀσπίσιν· ὡς τὸ ἔφριξε δὲ
μάχη φθισίμβροτος. Προιτίδας.) ἐκβληθεὶς
γὰρ ὑπὸ ἀκρισίου, ᾤκησεν ὁ προῖτος εἰς τὰς θήβας
πλησίον τούτων τῶν πυλῶν. Σφάγι' ἔχων.) ἱερεῖα
εἰς σφαγὴν ἔχων ἕτοιμα ἐν τῷ ἅρματι· ἵν' εἰ χρεία γέ-
νοιτο μαντείας, εὐθέως σφάξας μαντεύσηται.
Οὐ σήματ' ἔχων.) οὐκ ἔχων ἐπὶ τῇ ἀσπίδι σήματα ὑ-
περήφανα· καὶ μετὰ ἀλαζονείας· ὡς τὰ καπανέως
καὶ παρ' αἰσχύλῳ· τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' ἔχων πάγχαλ-
κον ὅπλε· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ. Πανόπτην.)
τὸν ἄργον κύνα. Στικτοῖς.) ποικίλοις· κατὰ πληκτι-
κοῖς. Ἐπιτολαῖσι.) τοῖς μὲν πρὸς ἀνατολὰς κειμέ-
νοις ὄμμασι βλέποντα· μύοντα δὲ τὰ πρὸς δύσιν· θέ-
λει γὰρ αὐτὸν τοῖς μὲν διαγρυπνεῖν· τοῖς δὲ καθεύδειν
ὄμμασι. Ἄλλως. Ὁ εὐριπίδης ἔνια μὲν τῶν τοῦ ἄργου
ὀμμάτων συνανατέλλειν φησὶ τοῖς ἄστροις δεδορκότα·
τὰ δὲ πρὸς ταῖς δύσεσι καταμύειν· ὁ μὲν γὰρ φερεκύ-

της ὑπὸ τοῦ ἰνίου φησὶν αὐτὸν ἔχειν ὀφθαλμόν. ἅμα δηλ-
ῶν, ὅτι δύο ἐγένοντο ἄργοι. γράφει δὲ οὕτως. Ἄργος
ιδίος, γαμεῖ πειθὼ τὴν ὠκεανοῦ θυγατέρα. τοῦ δὲ γίνεκ-
ται κρίασος. τοῦ δὲ, ἐρευθαλίων. ἀφ' οὗ ἐρευθαλία πό-
λις καλεῖται ἐν ἄργει. καὶ φόρβας. τοῦ δὲ, γίνεται ἀρέ-
σωρ. τοῦ δὲ, ἄργος. ὧ ἥρα ὀφθαλμὸν τίθησιν ἐν τῷ ἰνίῳ.
καὶ τὸν ὕπνον ἐξαιρεῖται. καὶ ὑφίσαται καὶ φύλακα αὐ-
τὸν τῆς ἰοῦ. ἔπειτα ἑρμῆς αὐτὸν κτείνει. διονύσιος δὲ ἐν
ῳ ἐν δὲ κάτω τοῦ κύκλου βύρσαν αὐτὸν ἠμφιέσθαι φη-
σὶ. καὶ κύκλῳ τὸ σῶμα ὅλον ὠμματῶσθαι. ὁ δὲ τὸν ✱
ποιήσασ φησὶ. καὶ οἱ ἐπίσκοπον ἄργον ἵει κρατερόντε
ἐνά τε. τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμενον ἔνθα καὶ
ἔνθα. ἀκάματον δέ οἱ ὦρσε θεὰ μένος. οὐδέ οἱ ὕπνος
ἔπιπτεν ἐπὶ βλεφάροισι. φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αἰεί.
ἀμωλοῖσι.) πύλαι θηβῶν αὗται οὕτως ἐκλήθησαν, ἀπὸ
κωλοέως τοῦ ἀμφίωνος. τοὺς γὰρ περὶ ἀμφίονα φασὶν
ἅμα κάδμῳ τειχίσαι τὴν πόλιν. ἀριστόδημος
αὐτὰς φησὶν οὕτω κληθῆναι, διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ
ὁμολωοῦ. ἄλλοι δὲ ἀπὸ μιᾶς τῶν νιόβης θυγατέρων.
ὁμολωίδος καλουμένης. Λέοντος δέρος.) λέοντος
δέρμα ὁ τυδεὺς εἶχεν ἐγγεγραμμένον. τῇ μὲν λαιᾷ
δέρμα. τῇ δὲ δεξιᾷ, τὸ πέλτον. τὸ δὲ Τιτὰν προμη-
θεύς.) οὕτως ἐξεδέξαντο τινὲς. ἀντὶ τοῦ δόρυ εἶχεν
ὁ τιτὰν, ἀλλ' αὐτόχρημα τιτὰν προμηθεύς. Ποτνιά-
σι.) τὰς τοῦ γλαύκου φησίν. αἳ λυσσήσασαι, κατέφα-
γον τὸν δεσπότην γλαῦκον τὸν σισύφου. ἐν ποτνίαις τῆς
βοιωτίας. Κρηναίαισι.) ταῖς ἐν τῇ δίρκῃ. Εφοί-
των.) ἐσκίρτων. Στρόφιγξι.) μηχαναῖς Ενδο-
θεν.) κυκλούμεναι ἔνδοθεν τῆς ἀντυγος δηλονότι. ἵνα
ᾖ κατὰ μέσον τῆς ἀσπίδος. στρόφιγξι δὲ, ταῖς περιφε-

ρᾶις τοῦ δρόμου. Πόρπαχ' ὑπ' αὐτόν.) κατὰ τὸ μέ-
σον τῆς ἀσπίδος. Ἐπ' ἠλέκτραις πύλαις.) ἀπὸ ἠλε-
κτρύωνος τοῦ πατρὸς ἀλκμήνης. ἢ ἀπὸ ἠλέκτρας τῆς
ἀμφίονος. ἔνιοι δὲ ἀπὸ ἠλέκτρας τῆς ἁρμονίας μητρός.
ἧς εἶναι ἀνάθημά φασι τὸ ἐν τροίᾳ παλλάδιον. τὸ κλα-
πὲν ὑπὸ ὀδυσσέως καὶ διομήδους. Σιδηρονώτοις.)
πῶς οὖν ἀνωτέρω εἶπε λεύκασπιν ἐσορῶμεν ἀργείων
στρατόν. ἐν δὲ τῇ ἀντιγόνῃ ὑπὸ χρυσεόνωτον ἀσπίδα τὴν
καπανέως, λεύκασπιν μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος
φησί. χρυσεόνωτον δὲ τὸν πολυτελῆ. σιδηρόνωτον δὲ
τὴν ἰσχυρὰν ἀσπίδα. Σιδηρονώτοις.) χαλκενδύ-
τοις. Ὑπόνοιαν ἡμῖν.) τουτέστιν ὑποψίαν καὶ ση-
μεῖον ὃ ποία ἡ πόλις πείσεται. ὑπέκειτο γάρ φησι καὶ
ἐζωγράφητο ὑπὸ τῆς ἀσπίδος γίγας φέρων ἐπὶ τοῖς
ὤμοις πᾶσαν τὴν πόλιν ὑπόνοιαν διδοὺς. καὶ τὰ ἑξῆς.
Ἑκατὸν ἐχίδναις.) πληρῶν τὴν ἀσπίδα ἑκατὸν ἐχί-
δναις. ἐχιδνοκέφαλος γὰρ ἡ ὕδρα. ἡ δὲ σύνταξις πολ-
λαῖς ἐχίδναις. τουτέστι κεφαλαῖς ὕδρας ἐκπληρῶν τὴν
ἀσπίδα. ἀντὶ τοῦ πληρώσας. τὸ δὲ ἑξῆς ἀσπίδα ἐγκύ-
κλοις ἐν βραχίοσιν, ἑκατὸν ἐχίδναις ὕδρας ἐκπλη-
ρῶν τῇ γραφῇ. ἀντὶ τοῦ ἑκατὸν κεφαλαῖς. λέγει δὲ τὴν
ὕδραν. ἐχιδνώδεις γὰρ ἦσαν αἱ ταύτης κεφαλαί.
Σύνθημα. ἀγγελίαν. μήνυμα. σημεῖον τι ἴδιον ᾧ γινώ-
σκουσιν ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς ἰδίους φονεύειν. Ποιμέσι
δὲ λόχων. τοῖς στρατηγοῖς τῶν ταγμάτων. Μεσαγ-
γύλοις δὲ, τοῖς ἀκοντίοις. διὰ τὸ κατὰ μέσον τοῦ ξύλου
τὰ ἀκόντια ἀγγύλον τι καὶ κοῖλον ἔχειν. ἐκ μεταφορᾶς
τῶν ἐρίων κατὰ μικρὸν τῇ ἐργασίᾳ. Τί μέλλετε.)
διατί κατ' ὀλίγον ἀναλισκόμεθα. καὶ οὐχὶ πάντες ἐμ-
πίπτομεν ταῖς πύλαις. γυμνῆτες δὲ οἱ σφενδονῆται g.

οἱ τοξόται. Ξανθὸν δὲ κρᾶτα.) ἀμφίβολον πότε/ρον τοὺς κρᾶτας εἶπεν. ἢ τὰς κρᾶτας. ἐπεὶ καὶ ἐν ἀρχε/λάῳ. ἐγὼ δὲ τὴν σὸν κρᾶτ' ἀνασείσαι θέλω. καὶ ὅμηρος ἀμφιβόλως εἴρηκεν. ἀπὸ κρατῶν τυπτομένων. καὶ ἴων. τύπτων τὴν αὐτοῦ κρᾶτα. Διεπάλωσε.) διελέπτωσε. ..) δ' ἀρκὰς.) ἀρκὰς γὰρ ὢν ἐν ἄργει ἐπαιδεύθη. ὡς ἐν ἄλλοις φησίν. ἀρκὰς μὲν ἰώ. ἐλθὼν δ' ἐπ' ἰνάχου ῥοαῖς παιδεύεται κατ' ἄργος. Τυφὼς πύλαισι.) τύφε/σθαι ἐστὶ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συγκεχύσθαι. μένανδρος ..φιλαδέλφοις. νὴ τὸν δία τὸν μέγιστον ἐκτυφήσομαι. ..ὐ ἐν ὑποτρέπουσιν. ἐξετύφην μὲν οὖν κλαίουσα. τυφὼς ..ὲν οὖν ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ..έρα συστροφή. βούλεται δὲ ἀπὸ μέρους τὸ πῦρ δηλῶ/..αι. ἐμπεσὼν φησὶ ταῖς πύλαις ὡς πῦρ, ἀνεβόησε φω/.. μεγάλη. πῦρ καὶ δικέλλας αὐτῶν. τινὲς ἐκ τοῦ τυφῶ/..ς ἐδέξαντο ἑνὸς τῶν γιγάντων. Ἀλλ' ἔσχε πρὸς ταῖς ..ωαίαις πύλαις φησὶ τὸν παρθενοπαῖον ὑπὸ τοῦ ποι../..υμένου λιθοβολεῖσθαι ἀριστόδημος. ἀμαξοπληθῆ δὲ, ..ύαμένῳ πληρῶσαι ἅμαξαν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμβαί/..ν. Κυβιστῆρας.) ἐκ πεπνευκότας τὴν ψυχὴν παρα/..όντας. καὶ ὑπὸ τῆς κεφαλῆς πίπτοντας. Ἀταλάν/..γόνος.) ὁ παρθενοπαῖος. Τυφώς.) πράσιος δαί/..ν. καὶ τὸ σφοδρὸν τοῦ ἀνέμου. Μαργῶντας.) ..μώντας. Εναλίου θεοῦ.) τοῦ ποσειδῶνος. ..σ' ἐπάλξεων.) τὰ ἄκρα τῶν ἐπάλξεων. Διεπάλ/..ν. εἰς λεπτὰ διέχεε. καὶ γὰρ παιπάλη λέγεται τὸ ..τὸν τοῦ ἀλεύρου. ὅμηρος. ὡς δ' ὅτε πὰρ χιὼν ἐπάλ/..νεν ἀρούρας. ἀντὶ τοῦ ἐπέπασεν. παρὰ τὸ παλάσ/..ο δ' αἵματι θώρηξ. Ῥαφάς.) συνδέσεις. Οἰνω/..) πυραὶ. ξανθίζουσαι γίνωνται. ἡ παραχεῦμα

ἡματώσσεν. Οὐ δ' ἀποίσεται.) οὐ δὲ κομίσει ἑαυτὸν ζῶντα πρὸς τὴν μητέρα. Επῄει.) ἐπήρχετο. Παρασπίσας.) ἀσπιδηφόρους. Ερίπνας.) τῶν ἐπάλξεων τὰ ἄκρα. ὥς τε κατάλεῖψαι τὰς ἐπάλξεις φυγάδας γενομένους ἡμᾶς. Αλλάνιν.) τὸν λαόν. Συναθροίζεται. συνάγει πάλιν. καὶ ἐν τοῖς πύργοις ἑστηκεν. Νοσεῖν.) τοῦτο τὸ μέρος πάσχοντες δυστυχεῖν. καὶ κακῶς ἔχον, εἰσπίπτομεν εἰς ἄλλας πύλας. Ως.) πῶς. Αμβάσεις.) πρὸς τὰς ἀναβάσεις τῆς ὑψηλῆς κλίμακος βαστάζων, ἐπορεύετο. Καὶ τοσὸν δ' ἐκόμπασε.) καὶ τοσοῦτον ἐκαυχήσατο, μὴ δὲ τὸ τίμιον πῦρ ὅ ἐστιν ὁ κεραυνὸς κωλύειν αὐτὸν, τοῦ μὴ πορθεῖν τὴν πόλιν ἀπ' ἄκρων τειχῶν. Κατ' ἄκρων.) ἡ κατὰ πρὸς τὸ ἑλεῖν. περγάμων ἤ τῶν τειχῶν. εἰς τὸ μὴ καθελεῖν τὴν πόλιν. τὸ γὰρ οὐ πλεονάζει. Υπ' αὐτὴν ἀσπίδα.) ἐναργῶς ἔδειξε τοῦτον ὑπὸ τῇ ἀσπίδι κεκαλυμμένον. καὶ βαλλόμενον ἄνωθεν. ὡς τὸ ἀσπίδι ταῦρείῃ κεκαλυμμένος. περιφραστικῶς δὲ ἐνήλλατα ὅπου ἐπιβαίνομεν. ἢ τὰς βάσεις τῶν ἐνηλάτων τῆς κλίμακος. Αλλως. Ενήλλατα εἰσὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα. ἔνθα πήγνυται. καὶ ἐλαύνεται τὰ βάθρα τῆς κλίμακος. Αμείβων.) διερχόμενος. Εσφενδονᾶτο.) ὡς ἀπὸ σφενδόνης ἐχωρίζετο καὶ ἐρίπτετο τὰ μέλη αὐτοῦ ἀπ' ἀλλήλων. Κῶλα.) τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν ὡς κύκλωμα δὲ. ὡς ὁ τροχὸς τοῦ ἰξίονος. περὶ ὃν ἀεὶ στρέφεται. οὗτος γὰρ ὁ ἰξίων διὰ τὸ ἐρασθῆναι ἥρας, ταύτην κατεδικάσθη τὴν τιμωρίαν ἐν ἅδου. Εμπυρος.) κεκαυμένος. Καθεῖσεν.) καθεσθῆναι ἐποίησεν ἔξω τῆς σπουδῆς. Αρμάτων ὄχοις.) τὰ ἅρματα περιφραστικῶς. Κῆς μέσ'.) ἐν μέσῃ τῇ παρατάξει. Αξονες τ' ἐπ' ἄξοσι.) καὶ παρ' αὐ ξύλῳ ἐν γλαυκῷ ἐφάρματος γὰρ ἅρμα. καὶ νεκροῖς ἐπὶ

ρος. ἵπποισ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐκπεφυγμένοι. Ἐξεν-
τωρ δ' ὁνθ' ὁμοῦ.) σωρηδὸν ἀλλήλοις ἐπέκειντο. Ἔσχο-
μεν κατασκαφὰς.) τοὺς θεμελίους τῶν πύργων κα-
τασκαφῆναι διεκωλύσαμεν. Θεοῖς μέλει.) τοῖς
θεοῖς φροντίς ἐστι. Καλὸν τὸ νικᾶν.) καλὸν τὸ νικᾶν
ἐστιν. εἰ δὲ καὶ βέλτιον τοῦ νικᾶν ἡμᾶς βούλονται οἱ
θεοί, εὐτυχείην ἄν. λέγει δὲ τὸ φιλίαν ἐμβαλεῖν τοῖς ἀ-
δελφοῖς. Εἰ δ' ἀμείνονα.) τινὲς ἀντὶ τοῦ δικαίαν. ο
ξένους, ἐγένετο μὲν νικᾶν τοὺς θηβαίους. εἰ δὲ οἱ θεοὶ τὰ
δίκαια κρίνουσι. καὶ συμβῇ ἀπολέσθαι τοὺς θηβαίους,
ἀλλ' οὖν ἐγὼ διαφύγοιμι. Ἀλλ' ἀνελθέ μοι.) ἀνάδραμ-
ε. δίηγησαι. Ἔα τὰ λοιπά.) μὴ περαιτέρω πύθη.
δεῦρ' ἀεὶ.) ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν. ἕως τούτου. ἐπειδὴ
εἶπεν εἰ τὰ λοιπὰ εἰ καλῶς πράσσεις, εἶπεν ὅτι εἰς ὑ-
στερίαν εἶπας. Ὑπασπίσου.) ἀντὶ τοῦ ἀσπιδηφό-
ρου. ἔρημος. καὶ μεμονωμένος ἐστὶ ἐμοῦ τοῦ ὑπασπίσου ὁ
σὸς παῖς. Καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ.) καὶ καλύπτεις ἐν ἀ-
φανείᾳ. Ἐπ' ἀγαθοῖσι.) πρὸς οἷς ἔλεξα ἀγαθοῖς, οὐκ
ἂν παραγγέλλαι μετὰ κακά. Εἰ μή με φεύγων.) λέ-
γεις δηλονότι. Τί μ' οὐκ ἔασας.) διατί μετὰ τὴν εὐάγ-
γελον ἀγγελίαν οὐκ ἀφῆκας ἐμὲ ἀπελθεῖν. ἀλλ' ἀναγ-
κάζεις μηνῦσαι τὰ κακά. Τὼ παῖδε τὼ σὼ.) φροντί-
σι. τολμᾶν λέγω ἀπρεπέστατα τολμήματα. μονομα-
χεῖν ἰδίᾳ παντὸς τοῦ στρατοῦ. λέξαντες εἰς μέσον τῶν
ἀργείων καὶ καδμείων λόγον τοιοῦτον, ὃ ποῖον μὴ ὤφει-
λεν εἰπεῖν. ὁ ἐτεοκλῆς δὲ ἤρξατο τοῦ λόγου ἀφ' ὑψη-
λοῦ πύργου στάς. κελεύσας τοῖς κήρυξι σιγὴν κηρύξαι
λαῷ. Ὦ γῆς ἑλλάδος.) ὁμηρικῶς ἤρξατο. κέ-
κλυτέ μευ τρῶες. καὶ εὐκνήμιδες ἀχαιοί. οὗτος δὲ
ὁ στίχος, ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις οὐ φέρεται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε.) τὴν ζωὴν ὑμῶν προδίδοτε· ἀπεμπολᾶν κυρίως τὸ πιπράσκειν. Ἄλλως. Εἰς κίνδυνον ἐνδίδοτε. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κινδυνευόντων ἐν θαλάσσῃ κέρδους χάριν. Μεθεὶς.) ἐκβαλὼν τὸ θάνατον, μόνος συγκροτήσω τῷ ἀδελφῷ μου μάχην. Μεθεὶς.) παύσας. ἐκβαλὼν τὸν κίνδυνον ὑμῶν καὶ τὸν πόλεμον. Νάσσεσθε.) πορεύεσθε. Σπαρτῶν τε.) καὶ ὁ τῶν θηβαίων ὄχλος ἀποθανών, αὐτάρκης. Ἐκ τάξεων.) ἐκ τῶν ταγμάτων ὥρμησε. καὶ συνήνεσε τοὺς λόγους. καὶ οἱ ἀργεῖοι πάντες ἐπευφήμησαν ἃ ὁ ἐτεοκλῆς εἶπεν. καὶ οἱ καδμεῖοι. ὡς δίκαιον τόδε νομίζοντες. ἐπὶ τούτοις ἐφιλιώθησαν. καὶ ἀπὸ τῶν δύο μερῶν ὅρκους ὤμοσαν ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις τοὺς στρατηγούς. Κἀν μεταιχμίοις.) μεταίχμιον λέγεται ὁ τόπος ὁ μεταξὺ τῶν δύο στρατευμάτων. ἐπὶ τούτοις τοῖς ὁμιλήμασιν ἐν τοῖς μεταιχμίοις συνελθόντες, ἐπιστώσαντο ἐμμένειν αὐτοῖς οἱ στρατηγοί. ἢ τοὺς ἄλλους βασιλεῖς καὶ τὰ στρατεύματα νοοῦσιν ἐμμένειν τοῖς ῥηθεῖσιν ὑπ᾽ ἀμφοτέρων. Ὅρκους συνῆψαν.) οἷον τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους ἐπιτήδεια συνέμιξαν θηβαῖοι. καὶ ἀργεῖοι. τουτέστι τὸν οἶνον. καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερείων. Ἤδη δ᾽ ἔκρυπτον.) ἐξ ἐκείνου τὸ σῶμα καθώπλιζον. Πρόμον.) πρόμαχον. Ἔσαν δέ.) ἔστησαν δὲ φαιδροί. καὶ οὐκ ἠλλοίωσαν τὴν ὄψιν.

Μαργῶντε.) μανικῶς ὁρμῶντες πέμψειν κατ᾽ ἀλλήλων τὸ δόρυ. Ἄλλος.) ἄλλος δὲ τῶν φίλων ἀπ᾽ ἄλλου μέρους παρεκβαίνοντες διαλέγων εἰς θάρσος προβάλλοντες προσηνῶν ταῦτα. Ἐν σοὶ ζώης.) ἐν σοὶ τρόπαιον στῆσαι ἐστὶν ἡμῖν ἐλπίς. τῷ τε ἄργει εὔκλειαν ἀπαγγελίαν δοῦναι. ἢ εὔκλειαν, λόγον. καὶ φήμην καταλῆψαι τῆς πατρίδος. Ἄλλως. Ἐν σοὶ κεῖται ἀνορ-

θῶσαι

ούσαι τὸ εἴδωλον τὸ νικητήριον. οἱ γὰρ νικῶντες εἰδώ
ιον ἔστασαν τοῦ διός. Ετεοκλέα δ᾽αὖ.) ἀπὸ κοινοῦ
ὸ ἐθαρσύνοντε καὶ ἔλεγον. Εμπύρους τ᾽ἀκμὰς.)
ὰς τοῦ πυρὸς ἀναδόσεις. καὶ τὰ φῶτα τὰ ἐκ τῶν ἐμ
ύρων ἀναφερόμενα. ἀφ᾽ ὧν σημειοῦνται οἱ μάντεις.
ιμὰς δὲ.) τὰς ἀναδόσεις. ἐπεὶ βιαιότατόν ἐστι τὸ πῦρ.
ξεις δὲ ἐνώμων.) τὰς τῆς χολῆς ῥήξεις ἐπεσκόπουν
ν ὄψιν μεταφέροντες. τηροῦσι γὰρ οἱ μάντεις τὰς χο
ὰς. Υγρότητ᾽ ἐναντίων.) τὰ περὶ τῶν ἐναντίων
ηλοῦσαν. τὴν ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἐχθρῶν ἀεὶ ταρασσο
ένην. οἱ γὰρ θύται περὶ τῶν ἐχθρῶν εἰ βουληθεῖεν μαν
ύεσθαι, ἔχοντες χολὴν ἀφορῶσι. πικροὶ γὰρ οἱ ἐχθροί.
γρότητα δὲ λέγει αὐτὴν τὴν χολήν. Αλλως. Ρή
ις τ᾽ ἐνώμων. τῆς κύστεως τὸ στόμα ἐρίῳ δεσμοῦντες
τετίθεισαν τῷ πυρί. καὶ παρετήρουν πῶς ῥαγήσεται.
ὶ ποῦ τὸ οὖρον ἀκοντίζει. σοφοκλῆς ἐν μάντεσι. τὰς
ὰλλο δὲ τεὰς κύστεις. Υγρότητα ἐναντίαν.) τὴν τὰ
ερὶ τῶν ἐναντίων δηλοῦσαν, ἢ διὰ τὸ πικρὰν οὖσαν
λεῖσθαι γλυκεῖαν. ἢ ἐναντίαν ὡς πρὸς τὸ πῦρ. ἔξει
γὰρ τὸ πῦρ. τὸ δὲ ἑξῆς, μάντεις τὰ μῆλ᾽ ἔσφαζον. ἐμ
ύρους τ᾽ἀκμὰς ἐνώμων. κατὰ κοινοῦ γὰρ τὸ ἐνώμων
ραν τε λαμπάδα ἐνώμων. ἄκραν τε λαμπάδα τὸ
ρον τοῦ πυρός. ὃ καλεῖται κέρκος ἐσκόπουν. οἱ δὲ τὴν
αρδίαν διὰ τὸ εἶναι πυρώδη. καὶ θερμήν. Αλλως. τὴν
ὰν τοῦ ἱερείου. ἦν γὰρ καὶ δι᾽ αὐτῆς μαντεία. καμπτο
νη γὰρ ὑπὸ τοῦ πυρὸς σημαίνει δυσχέρειαν πολέμου.
λουμένη δὲ καὶ καταιγίζουσα, ἧτταν. ἀνατεινομένη δὲ
ὕψος, νίκην. οἱ δὲ ἄκραν λαμπάδα τὴν χολὴν λέ
σι τὴν ἐν τῷ ἥπατι. σημεῖον γάρ ἐστι τῆς νίκης τὸ

καὶ ἦλθε. Ἢ σοφούς) μαγικούς. Ἢ φίλτρ' ἐπῳδῶν) τῶν ἐπᾳδόντων ἀνθρώπων ἢ ἐπάγουσα δύναται εἰς φιλίαν αὐτοὺς ἀγαγεῖν. Ἁμίλλης) φιλονεικίας. Τὰ δεινὰ) τὰ δεινὰ ἀγωνίσματα.

Στέρξον ἐρήτυσον) ἀπείρχου κώλυσον ἀπὸ τῆς χαλεπῆς ἔριδος τὰ τέκνα. ἐπεὶ ὁ πόλεμος μέγας ἐστί. Δαιμόνων κατάστασις) κατάστασις ἡ τύχη. ὁ δὲ νοῦς. ἐξίη ἀπὸ τῶν οἴκων ὦ τέκνον. οὐ γὰρ ἐγχειροῖς καὶ παρθενῶσι ἡ παροῦσα τύχη προβιάζει σοι. ὥστε καὶ ὄχλον διωκεῖν αἰδεῖσθαι. Τίν' ὦ τεκοῦσα) τίνα ὦ μῆτερ καινὴν ἑτέραν συμφορὰν ἐμοὶ τῇ φίλῃ ἀπαγγέλλεις. τὸ γὰρ φίλοις, ἀντὶ τοῦ φίλῃ. ἢ φίλοις ἀντὶ τοῦ τοῖς φίλοις ἡμῖν ἐτεοκλέους καὶ πολυνείκους. Αἰχμὴ ἐς μίαν) εἰς μονομαχίαν καθεστήκασιν. Οἴ ἐγώ) ἐπίρρημα στεναγμοῦ. Οὐ φίλα) οὐ προσφιλῆ. ἀλλ' ἀκόλουθα.

Προσπιτνοῦσα) παρακαλοῦσα. Πρὸς μεταίχμιον) πρὸς τὸν τόπον τὸν μεταξὺ τοῦ πολέμου. ἤγουν τὸ μονομάχιον. Αἰαῖ τρομερὰν φρίκαν) φεῦ φεῦ ἔντρομον ὀρθίασιν τῶν τριχῶν ἔχω, τρομερὰν φρίκα ἤτοι ἔντρομον λογισμὸν ἔχω. πτοῆσιν ἐν φόβῳ εἰμί, διὰ τὸ τῆς ἐμῆς σαρκὸς οἶκτος ἦλθε. διὰ τοὺς δύο παῖδας τῆς ἀθλίας μητρός. πότερος ἄρα πότερον αἱμάξει διὰ πολέμου διὰ φόνου τὸ συγγενὲς λέγω σῶμα τὴν συγγενῆ ψυχήν. ὁμογενῆ γὰρ τὰ σώματα τοῖς ἀδελφοῖς. καὶ αἱ ψυχαὶ διὰ τῶν ἀδελφῶν. θέλουσαι αἱ τοῦ χοροῦ αὐξῆσαι τὸ πάθος, ταῦτα ἐπάγουσιν. ὡς εἰ ἔλεγεν. πότερος ἂν αὐτῶν τὸν ἕτερον αἱμάξει, οὐ τὸν τυχόντα ἄνθρωπον. ἀλλ' ἀδελφόν. οὗ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ ὁμογενὴς ἐστὶν αὐτῷ. Τρομερὰν φρίκαν) φρικωδεστέρου τοῦ

τιαν· καὶ πίνδαρος· φρίσσοντας ὄμβρους· τοὺς φρίσ
ν ποιοῦντας· Τρομερὰν·) τρόμου γεννητικὴν· καὶ
σμοποιὸν φόβον· Ἄλλως· τῇ φρικὶ τρομερὰν ἔχω
φρένα· Διὰ σάρκα·) ἀντὶ τοῦ διὰ σαρκὸς· ὡς τὸ
ἀτ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα· Ἔλεος·) ἐλεός με ἐστὶ λ
καὶ οἶκτος ὁ περὶ τῆς ἰοκάστης διὰ τὰ δίδυμα τέκνα·
υμα τέκεα·) τοῦτο τινὲς σολοικισμὸν ἡγήσαντο· ἔ
γὰρ εἰπεῖν διδύμων τεκέων· Πότερος ἄρα·) ὁποῖ
ἀπὸ τῶν δύο ποίου αἱμάξει τὴν ὁμογενῆ δέρην· τὸ ἔ
·πότερον ἄρα πότερον αἱμάξει τὴν ὁμογενῆ δέραν·
γενῆ ψυχὰν· δι' ἀσπίδων· δι' αἱμάτων· Πότε
ἄρα·) ποῖον ἄρα τῶν νεκρῶν ἀπολλύμενον θρηνή
· φεῦ δᾶ·) φεῦ γῆ· ἡ δᾶ συλλαβὴ ἁπλῶς πλε
ει· ὡς ἐπὶ τοῦ ἦθα· καὶ φῆθα· Ἄλλως· οἱ μὲν,
λόγος λόγου ἀνέγνωσαν τὸ φεῦ δᾶ· οἱ δὲ, ὡς ἐν πα
κῆ τοῦ δᾶ· ἔνιοι δὲ, ἀντὶ τοῦ φεῦ δή· τινὲς δὲ, ἀντὶ
φεῦ γῆ· κατὰ πάθος μεταβληθέντος τοῦ γ εἰς τὸ
· ὡς ἐν τῷ δημήτηρ· πηγή· πηδή· παρὰ τὸ τὸ ὕδωρ
δὰν αἷμα· Δορὶ δὲ παλλόμεναι·) ἀντὶ τοῦ τὸ
ρυ κατ' ἀλλήλων πάλλουσαι· ἢ ἐπὶ πόλεμον κινη
ται· Πέσεα·) τὰ πτώματα· θέλει εἰπεῖν ὅτι πο
τις αἱμάξουσι τὰ σώματα· πέσεα οὖν ἀντὶ τοῦ
σήματα· πτώματα· Τάλαιναι δυστυχεῖς αἱ
ὅτι εἰς ἐνθύμησιν μονομαχίας ἦλθον· Βοᾶν βαρβά
)τῇ ἐμαυτῆς φησὶ τῇ βαρβάρῳ τῇ ὑπὸ σείνακτον βοὴν
νεκρῶν· οἷον τὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς σὺν στεναγμῷ προσφε
ιένην βοὴν μέλλουσαν τοῖς δάκρυσι θρηνήσω· τοὺ
ν ἐπιμελῶς δακρύσασα θρηνήσω· Σχεδὸν τύ
·) πέλας· τὸ σχεδὸν καὶ τὸ πέλας ἐκ παραλλήλου· ἡ κα
ὐτοὺς τύχη τοῦ φόνου πλησίον ἐστί· τουτέστιν ὅσον οὔ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πω γνωσόμεθα πῶς ἐκβήσεται αὐτοῖς τὸ μονομάχιον.
Κρινεῖ φάος.) τὸ σήμερον δηλονότι ἡ παρεστῶσα ἡμέρα.
διδάξει τὸ πρᾶσσ. καὶ τὸ μέλλον ἤγουν τὸ ἀποβησόμε-
νον. Μελλομέναν.) ἀντὶ τοῦ μέλλουσαν. ἢ μελλομέ-
νην τοῖς νεκροῖς. καὶ θεραπεύουσαν τὰς τούτων ψυχάς.
Ἕνεκ' ἐριννύων.) ὡς τῶν ἐριννύων ἐπιπεμπουσῶν τὰ φαῦ-
λα τοῖς ἀνθρώποις. ἢ διὰ τὰς ἀρὰς τοῦ οἰδίποδος. ἢ
τὰς ἐπηκόους ἐριννῦς. Συνεφῆ.) συγνόν. Οἴμοι
τί δράσω.) ἵνα δόξῃ φιλόπατρις ὁ κρέων. καὶ μὴ μό-
νον τοῦ παιδὸς λόγον ποιεῖσθαι, φησί τίνος ἄρξομαι
θρήνων ποιούμενος τοῦ παιδὸς καὶ τῆς πόλεως. καίτοι
εἰδὼς ὅτι διὰ τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς εὐτυχεῖ τὰ τῆς
πόλεως. μικρὸν γὰρ ὕστερον εἰπών. ἐμός τε γὰρ παῖς ὤ-
λωλεν ἐπελάθετο εἰπεῖν, πόλις τε. Νέφος.) πλῆθος
τῶν πολεμίων. Κρημνῶν ἐκδρακοντίων.) ὡς τοῦ
μενοικέως παρὰ τὸν τάφον ἔνθα ἦν ὁ δράκων κατα-
κρημνίσασ ἑαυτόν. Ἄλλως. δεῖ νοεῖν ἔσω τῶν τει-
χῶν τὸν σηκὸν τοῦ δράκοντος εἶναι. πῶς γὰρ εἶχε τὸ
σῶμα ἀναλαβεῖν ὁ κρέων, τῶν πολεμίων παρακαθη-
μένων. ἀπὸ δὲ τοῦ τείχους ἔρριψεν ἑαυτὸν ὁ παῖς. εἰς
ἐπίδειξιν τῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος προθυμίας. Αὐτο-
σφαγῆ.) ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἐσφαγμένον. Βοᾷ.) θρη-
νεῖ δ' ὁ ἐμὸς πᾶς οἶκος. Μεταστέλλων.) μετακα-
λέσων. Εὐσεβεῖν.) τιμᾶν τὸν χθόνιον θεόν. Κόρη
τε.) τὸ ἑξῆς κόρη τε ἀντιγόνη. κοινῇ ἐξόδῳ τῆς μητρὸς
ἅμα τῇ μητρί. καὶ ἡ ἀντιγόνη ἐξῆλθε. Ποῖ.) ποῦ βέ-
βηκε. Κἀπὶ ποίαν.) συμφορὰν ἐνταῦθα λέγει τὴν
δυστυχίαν. ἢ τὸ συμβεβηκός. Εἰς ἀσπίδ' ἥξειν.)
εἰς μάχην. εἰς συμβολήν. Νέκυν τοι.) ἀντὶ τοῦ τὸ
νεκρὸν σῶμα τοῦ παιδὸς ἐμοῦ ἐπιμελείας ἠξίουν.

κ εἰς τὸ δ' ἦλθον.) οὐκ εἰς τόδε ἔφθασα. εἰς τὸ γνωρί-
ζ. οὐκ ἐπὶ τοῦτο παραγενόμην ὥστε καὶ τὰ δ' εἰδέναι
μοι. τὸ μὲν σημεῖον.) ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ ἀγγέλου
ιχάζεται τὰ λεχθησόμενα. Τὸ δρώμενον.) τὸ πρα-
θέν. Οὐκ εὐπροσώποις.) προοιμίοις οὐ καλοῖς. οὐκ
σχήμασι τὸ ὦ τάλας δ' εὔτερον βοῶ. θρηνητικὸν δὲ τὸ
ιος. Λέγεις δὲ δὴ τί.) ἀποφαντικῶς. ἢ ἐρωτηματι-
κῶς. πρὸς τοῖς εἰρημένοις πήμασι λέγεις φέρειν ἕτερα;
φάει.) ἐν τῷ φωτί. τουτέστιν ἐν σωτηρίᾳ. συνήθως δὲ
Εὐριπίδης ἐν ἑνὶ στίχῳ προειπὼν τῆς συμφορᾶς τὸ
κεφάλαιον, καταστατικώτερον ὕστερον διηγεῖται τὸ
κν. Παίδων.) λείπει ἡ περί. τὰ περὶ τῶν παίδων.
τὰ τὴν αὐτὴν συμφορὰν ὀλωλότων; Ὥστε δα-
κρῦσαι.) ναὶ ἤκουσα ὥστε δακρῦσαι εἰ αἴσθησιν εἶχον
ι οἰκήματα. Εἰ καὶ τὰ πρός.) τούτοισιν εἰδείης
κά τι ἐρεῖς δηλονότι. Δυσποτμώτερα.) δυστυχέ-
α. Ἀνάγετε ὑψοῦτε θρῆνον.) καὶ κτύπον λευκοπή-
ων χειρῶν. ἀνάγετε ἀπὸ κοινοῦ. Ὦ τλῆμον.) ὦ ἀ-
α ἰοκάστη. οἷον τέλος τοῦ βίου. καὶ τῶν γάμων ὑπέ-
νας διὰ τοὺς αἰνιγμοὺς τῆς σφιγγός. Ἀρᾶς τ' ἀ-
ισμα.) τὸ κατάραμα. τουτέστιν εἰπέ μοι πῶς ἀπέ-
ἡ κατάρα τοῦ οἰδίποδος. Τὰ μὲν πρὸ πύργων.)
υχήματα γινώσκεις. λέγει δὲ τὴν νίκην ἣν ἐνίκησαν
ι πυλῶν τῆς πόλεως. Τειχέων περιπτυχαί.) περι-
στικῶς τὰ τείχη. οὐ μακρὰν εἰσίν, ὥστε μὴ ἔχειν πάν-
εἰδέναι τὸ δρώμενον. λείπει γὰρ τὸ μή. Οἱ δὲ ὥστε
ινὲς εἰς τι οὐ στίζουσιν. οὐκ οἶδα φησὶ τὰ πρὸ τῆς πυρ-
ι εὐτυχήματα. μακρὰ γάρ εἰσι. Ἄλλως. τειχέων
πτυχαί. περιφραστικῶς τὰ τείχη. ἐκ τοῦ οἷον περι-
σσεσθαι καὶ κυκλοῦν τὴν πόλιν. περιλαμβάνονται γὰρ

αἱ πόλεις τοῖς τείχεσι. καλῶς δὲ διὰ τιβανῆς ἀφορμῆς τὰ προειρημένα ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀγγέλου ἐσιώπησεν. ἡ δὲ διάνοια. τὰ μὲν πρὸ τῶν τειχῶν εὐτυχήματα ὡς ἐνικήσαμεν δηλαδὴ τοὺς ἀργείους, οἶδας. οὐ γὰρ μακρὰν τὰ τείχη ὥς μὴ πάντα σε εἰδέναι. Εἰς μέσον μεταίχμιον.) παρῆλθον εἰς τὸ μέσον ὡς εἰς ἀγῶνα δορὸς καὶ ἀλκὴν μονομαχίου. Βλέψας δ᾽ εἰς ἄργος.) τὸν νοῦν ἐκεῖσε ἔχων, ἀφῆκεν εὐχὰς ὁ πολυνείκης. λέγων ὦ σεβασμία ἥρα σὸς εἰμί ἐπολιτογραφήθην γὰρ παρὰ σοὶ ἐμαυτῷ ζεύξας ἀντὶ τοῦ εἰς ζεῦξιν λαβὼν τὴν παῖδα τοῦ ἀδράστου. καὶ οἰκῶ τὴν σὴν χθόνα. δὸς ὦ ἥρα ἐμοὶ κτεῖναι τὸν ἀδελφὸν. καὶ καθαιμάξαι τὴν ἐμὴν δεξιὰν νικηφόρον τὴν αὐτήρη. ἤτοι τὴν ἐκείνῳ ἐναντίαν. κακίστην αὐτῷ νίκην τὸν ἀδελφὸν φονεῦσαι. ἄκρως δὲ δηλοῖ ἦθος ἀνδρὸς. μεμφομένου ἑαυτὸν ἐπὶ ὠμότητι.

Πολλοῖς δ᾽ ἐπήει.) τοσαῦτα φησὶν ἐπήει δάκρυα τοῖς πολλοῖς, ὅση ταῖς τύχαις ἦν συμφορὰ τοῖς μονομαχοῦσι. τουτέστι συμφώνως τῇ κατ᾽ αὐτοὺς τύχῃ, ἐδάκρυον οἱ ἐκτός. Ἄλλως. πολλοῖς δὲ ἐπήει δάκρυα τῆς τύχης ὅση. λείπει γὰρ τὸ ἕνεκεν τῆς τύχης ἡ δίκη ἦν. Διδόντες κόρας.) οἰκτρὸν γὰρ θέαμα μονομαχοῦντας ἀδελφοὺς ἦν ἰδεῖν. οἷς καὶ τὸ ἡττᾶν. καὶ τὸ ἡττᾶσθαι οἰκτρὸν ἦν. Ἄλλως. ἐμφαίνεται καὶ κατὰ ἀλήθειαν θυμὸς πικρίαν ἐνδεικνύμενος διὰ τοῦ βλέμματος.

Ηὔξατ᾽ ὦ.) καὶ οὗτος νεύσας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς ἀποβλέψας τὸ ἐν θήβαις. Ἐπεὶ δ᾽ ἀφείθη.) ἐπὶ τῶν ἐπὶ θήβας οὔπω ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι ἕλληνες. ἀλλὰ ἐπὶ δὲ τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου. ὅμηρος δὲ αὐτὸς μὲν οἶδε σάλπιγγα. οὐ ποιεῖ δὲ σάλπιγγι χρωμένους τοὺς ἥρωας. πρῶτος δὲ ἀρχίδας συμμαχῶν τοῖς ἡρακλείδαις

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γας.) ἐν τὴν τυρσηνικὴν σάλπιγγα εἰς ἕλληνας. ἐχρῶν-
το οὖν κατὰ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σαλ-
πιγκτῶν πυρφόροις. οὗτοι δὲ ἱεροὶ ἦσαν ἄρεως. ἑκατέ-
ρας στρατιᾶς προηγούμενοι μετὰ λαμπάδος. ἣν ἀφιέν-
τες εἰς τὸ μεταίχμιον, ἀνεχώρουν ἀκίνδυνοι. καὶ οὕ-
τως συνέβαλλον αἱ στρατιαί. ἐσώζοντο δὲ οἱ πυρφόροι,
ὡς ἱεροὶ τοῦ θεοῦ. εἰ καὶ πάντες ἀπώλοντο. ὅθεν παροι-
μία ἐπὶ τῶν ἄρδην ἀπολλυμένων οὐδὲ πυρφόρος ἐσώ-
θη. Ἄλλως. πυρσός ἐστιν ἡ λαμπάς. ἣν ἀνατεί-
νουσιν ἐν νυκτὶ σημεῖον τοῦ χρῆναι πολεμεῖν. καὶ ἄλλως.
πυρσὸς ὡς τυρσηνικῆς.) ἀντὶ τοῦ μεγάλως. ὡς τῶν τυρ-
σηνικῶν γεγονώτερον τῇ σάλπιγγι χρωμένων. ὁ δὲ
νοῦς. ἐπειδὴ ἀφείθη τὸ σημεῖον ὡς τυρσηνικῆς σάλπιγ-
γος ἠχή. σῆμα τῆς φονικῆς μάχης, ὥρμησαν δρόμον
χαλεπὸν κατ᾽ ἀλλήλων. Συνῆψαν ἀφρῶ.) λείπει
γάρ. καὶ ἄλλως. συνῆψαν μάχην. ὡς κάπροι τὰς γέ-
νυας. ἀφρῷ διάβροχοι. καὶ τὴν ἀγρίαν γένυν θή-
γοντες. ἐπὶ γὰρ τῶν κάπρων ἀμφότερα ληπτέον. τό, τε θή-
γοντες. καὶ τὸ διάβροχοι κινήσαντες. Ἦσσον δὲ λόγ-
χαις.) ἀντὶ τοῦ ὥρμων. ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω. κατ᾽ ἀλλήλων ὥρ-
μων τὰς λόγχας ἀκοντίζοντες. ἀλλ᾽ ἑκάτερος ἐν τῷ
βάλλειν τὸν ἕτερον, ὑπεκαθέζετο τῷ τῆς ἀσπίδος κύκλῳ
καὶ αὐτὸν ὑπερπηδῆσαν τὸ δόρυ. καὶ ὀλισθῆσαν τῷ κύ-
κλῳ τῆς ἀσπίδος, μάταιον. καὶ ἀνεπίτευκτον γίνηται.
Εἰ δ᾽ ὄμμ᾽ ὑπερέχον) εἰ δὲ ἴδῃ ὁ ἕτερος τὸ πρόσωπον τοῦ
ἄλλου, ὑπὲρ ἄνω τῆς ἀσπίδος ἐκίνει τὴν λόγχην. Ἄλλως.
εἰ δὲ ὁ ἕτερος τὸ ὄμμα τῆς περιφερείας ὑπερέχων, ἠβού-
λετο θεάσασθαι ὁ ἕτερος τὴν λόγχην ἐκίνει. ὥστε
αὐτὸν πλῆξαι τῷ στόματι. ὄμμα δὲ φησὶν ἀπὸ μέ-

ρους τὸ πρόσωπον. Κεγχρώμασι. (κέγχρον καλοῦσι τὸν ἐπὶ τὴν ἴτυν τῆς ἀσπίδος κόσμον. μικροὶ δὲ ἧλοι εἰσὶν, οἳ ἐκ χρυσοῦ γίνονται. τινὲς δὲ μικρὰς ὀπὰς πρὸς τὴν ἴτυν. δι' ὧν ἐθεῶντο τοὺς ἐναντίους. Αργὸν.) ὥστε μὴ δύνασθαι τρῶσαι. Πλείων δὲ.) πλείων δὲ ἱδρὼς ἐστάλαζε τοῖς ὁρῶσι, διὰ τὸν φόβον τῶν φίλων, ἢ τοῖς ἀγωνιζομένοις. Μεταψαίρων.) μετακινῶν. μεταστρέφων τῷ ποδὶ κατὰ τὸ λεληθός. οἱονεὶ παρασύρων ἀπὸ τοῦ φῶ. οὗ παράγωγόν ἐστι τὸ ψαύω. καὶ οἱ ναῦται χαίρειν φασὶ τὸ ἄρμενον ὅταν μὴ πολὺς ἄνεμος πνέῃ ἀλλὰ μόνον ψαύῃ. Ιχνους ὑπόδρομον.) ἴχνος ὑπόδρομον μεταφορικῶς τὸ ἴχνος. ὑπόδρομον δὲ ἔξω ὑποδεδραμηκός. Εἰσιδών.) ἰδὼν τὸν πόδα πρὸς τὸ πλήσσεσθαι ἐπιτήδειον. ὅ ἐστιν ἐντετραμμένον τὸ σκέλος πρὸς τὸ τρωθῆναι ἰδών. Πληγὴν σιδήρῳ.) τόπον δυνατὸν πληγῆναι. Επηλάλαξεν.) ἤχησεν. Κἀν τῷδε.) καὶ ἐκ τούτου, ὑπὸ τοῦ μόχθου γυμνὸν τῆς ἀσπίδος τὸν ὦμον τοῦ πολυνείκους θεασάμενος ὁ πρόσθεν τρωθεὶς ἐτεοκλῆς εἰς τὰ στέρνα τοῦ πολυνείκους ἔπεμψε σὺν βίᾳ τὴν λόγχην. λόγχην δὲ νῦν τὸ ξίφος. σύνηθες δὲ τοῦτο τοῖς τραγικοῖς. Αποθέρισεν.) ἐπεὶ τὰ στήθη βίᾳ ὡς τὸ δόρυ καθῆκεν ἀπεκλάσθη τὸ δόρυ μὴ δυνηθὲν περᾶσαι τὸν θώρακα. τὸ ἑαυτοῦ δὲ δόρυ ἀπέκλασεν. τῇ σφοδρᾷ ῥύμῃ τρώσας. Εξ ἴσου δ' ἄρης.) ἀγωγὸν τοῖς ἀκροαταῖς, τὸ ἴσον ἀποναῖμαι τῆς τύχης ἑκατέρῳ τῶν ἀγωνιζομένων. Απεστερημένοις.) ἀμφοτέρων ἀπεστερημένων τὰς χεῖρας τοῦ δόρατος.

Ενθεν δέ.) ἀπὸ τούτου δὲ ἁρπάσαντες τὰς κώπας τῶν φασγάνων, συνῆλθον. ἐγγὺς ἀλλήλων

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ιδον· συμβαλόντες δὲ τὰς ἀσπίδας· καὶ ἀμφοτέροις ῖς ποσὶ βαίνοντες· καὶ σαίνοντες, πολλὴν ταραχὴν ἐποίουν ρὸς ἑαυτοὺς ὁρμηκότες· Ὁμιλία χθονός·) ὥσπερ ἐλε ῃ ὁμιλία καὶ ἔρωτι τῆς πατρίδος ὑπέμεινε σοφίσα αι τὴν μάχην· ἤρα γὰρ πλέον τῆς πατρίδος, διὰ τὸ ἔσθαι ἀρχήν· τινὲς δὲ ὁμιλεῖν ἀντὶ τοῦ συμμαχεῖν· ηρος· καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ πύλου ἐλθών· ῶν μετὰ πρώτοισιν ὁμιλεῖ· ὁμιλία οὖν ἀντὶ τοῦ συμ αχία· βοηθεία· τουτέστι συμμαχῶν τῇ πατρίδι· καὶ θῶν ἐξεῦρε τὸ σόφισμα τοῦτο· Τὸ θεσσαλὸν εἰσή γε σόφισμα·) λέγεται ἐπὶ τοῦ παραλογίζεσθαι· ἀπατᾶν· ποικίλοι γὰρ τὰ ἤθη οἱ θεσσαλοί· καὶ οὐκ ὀρ τὴν γνώμην· διαδοθῆναι δὲ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν· τίμω τῷ θεσσαλῷ κατιέναι μέλλοντι, λόγιον ἐξέπε υ ἐπιτηρεῖν μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐναντίοι μεῖζον εὐ μενοι· δεδιὼς οὖν ἐκείνους ὑπερβαλέσθαι· καθ' ἑκα βης ἀνδρῶν ηὔξατο καταθύειν ἀπόλλωνι· κατελ ι δὲ, εἰς θυσίαν ἀνθρώπους ἐλογίσατο μὴ πρέπειν μὴ δ' ἄλλως εὐαγὲς εἶναι, καὶ ὑπερέθετο· τοῦτο δὲ ἐ σου ἔτους ἀρχὴν τοὺς θεσσαλοὺς φασὶ τὴν θυσίαν ὑπ μένους· ὁ οὖν εὐριπίδης ἐπὶ τῷ τὸν πολυνείκην σοφι μενον, τὸ θεσσαλὸν παρέλαβε σόφισμα· λοιδορεῖ δὲ αλὰς ὁ εὐριπίδης· πολλοὶ γάρ εἰσιν ἀλλ' ἄπιστα θεσ λοῖς· καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· ἔμπορος ἥκων ἐκ αλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν· καὶ ὁ ῥήτωρ· ι τὰ θετταλῶν ἄπιστα δήπου φύσει ταῦτα· καὶ ἀεὶ πᾶ ἀνθρώποις· ὅτι δὲ καὶ φαρμακίδες εἰσὶν αἱ θετταλαὶ τοφάνης φησί· γυναῖκα φαρμακίδα εἰ πριάμενος αλήν· οὐχ ὡς γραφέντος δὲ τοῦ ἐτεοκλέους ἐν θετ α· ἀλλ' ὡς ἐν ξυντυχίᾳ αὐτοῦ πεποιηκότος σχῆμα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θεσσαλόν. ἔχθος θεσσαλὸν οὕτω τι τετρωσκόντων. ἀπὸ θεσσαλίας τῆς νικώντων. Λαιὸν μέν.) τοῦτο φησὶν ὅτι ἐάσας τὸ ἐμπροσθίως μάχεσθαι, ὀπίσω κινεῖ μὲν τὸν ἀριστερὸν πόδα. ἵνα πλαγίως ὀρέξῃ. καὶ μὴ ἐνδεικνύμενον ἔχων τὴν ἀσπίδα τοῦ πολυνείκους. κατὰ τὰ πλευρὰ αὐτὸν τρώσῃ. Πρόσω τὰ κοῖλα.) τὰ περὶ τὰ λαγόνα φυλάσσων τὰ πρόσω κοῖλα τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς φυλάττων. Προβὰς δέ.) προτείνας δὲ τὸν δεξιὸν πόδα, ἐνέβαλε τὸ ἔγχος διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ. καὶ ἐνήρμοσε καὶ διεπέρασε μέχρι τοῦ σφονδύλου τῆς ῥάχεως. ἅμα δὲ κλίνας τὴν πλευρὰν καὶ τὴν γαστέρα σὺν σταλαγμοῖς αἱμάτων ἔπεσεν ὁ ἄθλιος πολυνείκης. ὁ δὲ ἐτεοκλῆς ὡς νενικηκὼς τὴν μάχην, ῥίψας τὸ ξίφος εἰς γῆν, ἐλαφυραγώγει αὐτόν. τὸν νοῦν πρὸς τὸν πολυνείκην οὐκ ἔχων. Ἐκεῖσε δὲ πρὸς τὸ σκυλεύειν. ἢ πρὸς τὸν νεκρὸν. ἢ πρὸς ἑαυτόν. οἱονεὶ οὐκ ἔχων ἑαυτὸν. ὃ δὴ αὐτὸν ἀποτυχεῖν ποίησεν. Ἄλλως. Οὐ πρὸς τὸν νεκρὸν ἔχων τὸν νοῦν ἀλλ' εἰς τὸ σκυλεύειν τὸν πολυνείκην. ὥστε γὰρ αὐτὸν εἶναι νεκρόν. Κοὐ διώρισαν.) οὐκ ἐχώρισαν τὴν ἀρχὴν ἢ οὐκ ἐσαφήνισαν τὴν νίκην. Χο. τινὲς κρέων.

Φεῦ φεῦ.) ἕνεκα τῶν σῶν κακῶν οἰδίπου ἔστιν καὶ μέγα στενάζω. τὰς σὰς δὲ κατάρας ἐνίκησεν ἐκπληρώσας ὁ θεός. Βοηδρόμος.) ὁ μετὰ βοῆς καὶ ἑτέρους προσκαλούμενος εἰς βοήθειαν. ἢ ὁ ἐν τῇ βοῇ ἤγουν ἐν τῷ πολέμῳ τρέχων. τελευταία βοηθὸς παραγίγνεται. Ἡ παρασπίζουσα.) δι' ὑπηρετουμένη. πλησιάζουσα. Ὦ γηροβοσκὼ μητρός.) λείπει τὸ ταῦτα λέγουσα. Ἀνέω, ἀναπέμψας. Δύσλυτον.) δυσέκπνευστον. Ὑγρὰν χέρα.) ὑγρὰν ὑπὸ τοῦ αἵματος. γράφεται καὶ λυγρὰν, ἤτοι χαλεπήν. Ὥστε σημῆναι.) ὡς δηλῶν ὅτι ἀσ

θαι τὴν μητέρα βούλεται. Ὡς τοσόν δε δὴ γοῦν τύ-
ω.) ὁ νοῦς. ἵνα καὶ τούτου τύχω τοῦ θάπτεσθαι εἰς τὴν
τρίδα. Ξυνάρμοσον.) κάλυψον. Τίθησι δ᾽ αὐτ.)
το διὰ μέσου ὁ ποιητὴς. τὰς χεῖρας τᾶς μητρὸς ἐπι-
ς τοῖς ἑαυτοῦ ὄμμασι, λέγει τὸ χαίρετε. Ὑπεραπαθή-
σα.) ὑπεραλγήσασα. Ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις.) γρά-
ται συντέκνοις δὲ φιλτάτοις. ὅμηρος δὲ φησὶν αὐτὴν
χόνη ἀπολέσθαι. ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ᾽ ὑψηλοῖο
λάθρου. Ἀνῆξε.) ἀνέδραμεν. Οἱ μὲν πατάξαι.)
πει τὸ λέγοντες. Ἤϊσσον.) ὥρμησαν. Προμηθείᾳ.)
νοίᾳ. καὶ λογισμῷ ἐκάθηντο ὡπλισμένοι. Κἄφθη-
ν.) τὸ ἑξῆς. προέλαβομεν ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαί-
ης στρατὸν οὔπω τοῖς τείχεσι πεφραγμένον. καὶ οὐδεὶς
ἀντήρησεν ὑπέμεινεν. Ἔρρει.) ἔρρει. Οἱ μὲν διὸς.)
ἱ μὲν ἀργεῖοι ἔστησαν τὸ εἴδωλον τοῦ διός. Οἰκτί-
.) ὥστε κλαῦσαι. θάψαι. Πόλει δ᾽ ἀγώνων.) ὁ κα-
τὴν πόλιν πόλεμος. οἱ ἀγῶνες ἐξέβησαν τῇ πόλει
υχεῖς μὲν, ἐπεὶ ἐνίκησαν. δυστυχεῖς δὲ, διότι ἐσφά-
ταν οἱ βασιλεῖς. Οὐκ εἰς ἀκοάς.) οὐκ ἄχρις ἀκοῆς
τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν. ἤγουν οὐκ ἀκοῇ ἐπιγινώσκομεν
συμφοράν. ἀλλ᾽ ὄψει. καὶ πείρᾳ. Πρὸς μελάθροις.)
ὡς μελάθρων. Αἰῶνα. βίον. ζωήν. Οὐ προκαλυ-
μένα.) οὐκαλύπτουσα τὰ ἁβρὰ καὶ τρυφερὰ τῆς πα-
ῆς τῆς βοστρυχώδους. οὐ δὲ τὸ ὑπὸ τῆς παρθενίας πα-
κὸν φοίνιγμα τὸ ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς. λέγω τὸ ἐρύ-
α τοῦ προσώπου ἤγουν τὸ ἐν τῷ προσώπῳ αἰδουμέ-
φέρομαι βάκχα. ἤτοι ὑπουργὸς τῶν νεκύων. δικοῦσα καὶ
σασα ἀπὸ τῆς ἐμῆς κόμης τὸ σκέπασμα. ἀντὶ τοῦ
σα τὴν ἀνθηρὰν στολὴν. τὴν ἁρμόζουσαν τῇ τρυφῇ τὴν ἀπὸ
ου βεβαμμένην. διὰ ἡγεμόνευμα. ἤτοι διὰ προπομ-

τὴν τῶν νεκρῶν· πολύστονον· καὶ πολλῶν στεναγμῶν πλήρη·
Οὐ προκαλυπτομένα·) ἀντιγόνη τραγῳδεῖ· νῦν φησὶν
οὐ προκαλυπτομένη τὰς παρειάς· οὐ γὰρ πρέπουσαν παρ-
θένοις αἰδῶ ἀναλαβοῦσα, ἐξορμῶ· καὶ ἐκβακχεύω,
καθάπερ βάκχη τις ἐπὶ τοὺς νεκρούς· ἀπορρίψασα· τὸ
κρήδεμνον· καὶ τὴν στολὴν μεθεῖσα τὴν τῆς ἐμῆς τρυφῆς·
τουτέστιν ἣν ὅτε ἐτρύφων· καὶ εὐδαιμόνουν περιεβαλό-
μην, ἀπάρχομαι θρήνου τοῖς νεκροῖς· οὐ γὰρ τρυφῆς ὁ και-
ρός· Αλλως· Οὐ προκαλυπτομένη ἀπρεπῶς ἐκβε-
βλήκει· καὶ οὐ παρθενικῶς· τίνι γὰρ ἀπολογεῖται, εἰ μὴ τῷ
θεάτρῳ· Αλλως· Οὐ προκαλυπτομένη τὰ φαιδρὰ
τῆς βοστρυχώδους παρειᾶς βοστρυχώδη δὲ εἶπεν· ἐπεὶ
μέχρι τῶν παρειῶν εἶχε τὰ οὖλα τῶν τριχῶν·
Βοστρυχώδεος·) ἐν ᾗ οἱ βόστρυχοι κεῖνται· Αβρὰ πα-
ρηΐδος·) τὰ φαιδρὰ τῆς παρειᾶς· περιφραστικῶς τὴν
παρειάν· Τὸν ὑπὸ βλεφάροις·) ἢ ὑπὸ πρὸς τὸ αἰδου-
μένα· Φοίνικ᾽ ἐρύθημα·) τὸ πυρρόν· ἀρσενικῶς δὲ
εἶπε τὸν φοίνικα ἐρύθημα ἀντὶ οὐδετέρου· ἔδει γὰρ εἰ-
πεῖν βλεφάροις φοινικοῦν ἐρύθημα· τινὲς δὲ, τὸ ὑπὸ βλε-
φάροις φοίνιξιν αἰδουμένη· ἤπερ ἐστὶν ἐρύθημα προσώ-
που· αἰδουμένα δὲ· ἀντὶ τοῦ οὐδ᾽ ὑπαιδουμένη τὸ βλε-
φάροις φοινικοῦν ἐρύθημα τῆς παρθενίας· καὶ τὸ φέρο-
μαι βάκχα νεκύων· παρ᾽ ὅσον αἱ βάκχαι ἀπογυμνού-
μεναι χορεύουσιν· οὐ διονύσου δὲ βάκχη· ἀλλὰ νεκρῶν·
Χλιδᾶς·) τρυφῆς· Αγεμόνευμα·) ἑαυτὴν γὰρ λέγει προη-
γήτειραν τῶν νεκρῶν· Στολίδα κροκόεσσαν·) τὴν ἐκ κρό-
κης στολῆς χαλάσασα· ὥσπερ γυμνὰ μένουσα τὰ στήθη·
Αλλως· Τὴν ἐμὴν στολὴν πάσης τρυφῆς ἐκβαλοῦσα·
Αἶ αἶ· ἰὼ πολύνεικες·) ἰὼ ὦ πολύνεικες· ἐκ τοῦ ἔργου ἐπώ-
νυμος· ἤγουν αὐτὸ ὁ ἐπωνομάσας τουτέστι φιλόνεικος, ὦ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ιοι μοι θῆβαι. τοῦτο διὰ μέσου. ἡ σὴ δὲ ἔρις, οὐκ ἔρις ἦν
ηλονότι. ἀλλὰ φόνος κραθεὶς καὶ ἑνωθεὶς φόνῳ λέγω αὖ
ατι καὶ φόνῳ. δεινῶς καὶ χαλεπῶς, ὤλεσε τὸν δόμον τοῦ οἰ
ίποδος. τίνα δὲ τραγῳδητὴν, ἢ τίνα στοναχὴν ἐμμε
ἢ ἔνδακρυν ὦ δόμος ἀνακαλέσομαι. φέρουσα τάδε
α τρία σώματα τὰ συγγενικά. λέγω τὴν μητέρα καὶ
ὰ τέκνα. τὴν χαρὰν καὶ ἡδονὴν τῆς ἐριννύος καὶ τῆς κα
ε ρᾶς τοῦ οἰδίποδος. ἡ ἐριννὺς ὤλεσε παντελῶς τὸν
κον τοῦ οἰδίποδος. ὅτε ὦ πάτερ ἔγνως τὸ μέλος. ἤ
ι τὸ αἴνιγμα τῆς δυσερμηνεύτου σφιγγὸς, συνετὸς
νόμενος. τὸ σῶμα αὐτῆς φονεύσας. ἰώ μοι διὰ μέσου.
ς ἑλλὰς. ἤτοι ἑλληνική γῆ. ἢ βαρβαρικόν. ἤ τις ἕτερος
ὶν ἔμπροσθεν εὐγενῶν αἵματος καὶ γένους ὑπάρχων, ν
ηλονότι ἀνθρωπείου, τοιαύτας λύπας φανερὰς ὑπε
ηνε τοσούτων κακῶν, ὡς ἐγὼ δηλονότι. Σὰ δ᾽ ἔρις.)
ρις φησίν. οὐκ αὐτὸ μόνον ἄχρι φιλονεικίας τὸ τέλος
χεν, ἀλλ᾽ ἄχρι φόνων ἐπαλλήλων διελθοῦσα, ἄρδην
ν πάντα οἶκον τοῦ οἰδίποδος ἀπώλεσεν. τινὲς δὲ οὕ
ως. ἡ σὴ ἔρις, οὐκ αὐτὸ μόνον γέγονε φιλονεικία. ἀλλὰ
νος φόνῳ κρανθεῖσα. Ἄλλως. Τὸ τέλειον κρανθεῖ
. οἷον οὐκ ἄχρι ψιλῆς φιλονεικίας προελθοῦσα ἡ ἔ
ς. ἀλλὰ φόνος ἐπὶ φόνῳ κρανθεῖσα. Τίνα προσῳ
ν.) τίνα θρῆνον ἄξιον. καὶ τίνα στεναγμὸν σύμφωνον
ς προκειμένης συμφορᾶς καὶ τῶν τριῶν τούτων νε
ῶν ἀνακαλέσω προσᾴδοντα φησὶ καὶ ἁρμόζοντα
ς νῦν πάθεσι. Μουσοπόλον δὲ,) μουσικὴν. ἔστι γὰρ
ε θρῆνος μουσικός. ὅμηρος. παρὰ δ᾽ εἷσαν ἀοιδοὺς θρή
ς ἐξάρχους. οἵτε στονόεσσαν ἀοιδήν. καὶ τὰ ἑξῆς.
ουσοπόλον.) θρηνητικήν. Σύγγονα.) συγγενικά.
ητέρα λέγω. καὶ τέκνα. πρὸς χαρὰν τῆς ἐριννύος. ἥτις

οὐδὲ ὁδηγὸν αὐτῷ ἔχει ἐν τῇ πατρίδι ὤν, ἀλλὰ καὶ
νὸς ἐκπορεύεται ἑαυτὸν ὁδηγῶν. τάχα δὲ καὶ παὶ
ἐξῆλθον θεαταὶ γενέσθαι τῶν παρόντων κακῶν. διὸ μ
νωμένον θεράποντος, τὸ οἰδίποδος πρόσωπον ἐξε
λεχήρη δὲ φησὶ τὸν ἀεὶ ἐν λέχει καὶ σκότει ὑπάρχον
τὸ ἑξῆς τοῦ νοῦ διατί με τὸν πολιὸν ἀντὶ τοῦ πεπολ
μένον ἐξήγαγες ὦ παρθένε σκοτίων ἐκ θαλάμων
φῶς ἀέρος. ὄντα με ἀφανὲς εἴδωλον. ὅ ἐστι τυφ
σκιάν. ἀλλὰ τὸ αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον κατ' ἰδ
προσενεκτέον. τί με φησὶν ἐξήγαγες ὥσπερ εἴδω
ὄντα αἰθέρος. τουτέστι τοῦ ἀέρος. καὶ γὰρ τὸν ἀέρα πε
πλᾶται τὰ εἴδωλα. καὶ αἱ ψυχαί. ἢ καὶ ὡς νεκρὸν μ
πάρχοντα. ἢ ὡς σκιᾶς ὄνειρον. Δυστυχὲς ἀγγελία
ἀντὶ τοῦ δυστυχῆ ἀγγελίαν κομίσῃ. οὐκέτι ζῶσ
τέκνα σου. οὐδὲ ἡ γυνή σου, ἥτις τὸν τυφλόν σου πι
θεραπεύμασιν ἀεὶ μετὰ μόχθου ὁδηγεῖ. Πάρα γ
πάρεστι γὰρ στενάζειν διὰ ταῦτα καὶ βοᾶν. Οὐκ
χάρμασιν.) οὐκ ἐπιχαίρουσα οὔτε ὀνειδίζουσα νῦ
γω τοῦτο. ἀλλ' ὀδυνωμένη. καὶ συναλγοῦσα τὴν ψυ
ὅτι ἡ σὴ κακοδαιμονία, ἣν ἔδει μέχρι σοῦ στῆναι.
ἐφ' ἡμᾶς τοὺς παῖδας κατήντησεν οὐχ ὁσίως.
Αλάστωρ δὲ,) ἔφορος δαίμων τῶν τὰ ἄλαστα πεποι
των. καὶ τιμωρός. Σχετλίαισι φονίαις μάχαι
φεσί τε βρίθων καὶ πυρί. Τέκνα.) διὰ τὰ τέκν
Δι' ὀδύνας.) ἐπίδηλος ὁ σὸς θρῆνος. πολλὰ γὰρ τὰ π
χοντά σε κακά. διατί ταῦτα στενάζεις. διὰ τὴν τύφ
σιν. διὰ τὸν τῆς μητρὸς γάμον, εἶπεν οὐ διὰ ταῦτα
νῶ. λείπει δὲ ἡ διά. διατί τάδε καταστένεις. Εἰ τὸ
θριπτάγ' ἐς μειζόνως ἂν ὠδυνάθης, εἰ τοὺς ὀφθαλ
ἔχων ὁρῶντας, καθεώρας τούτους κειμένους νεκρ

τὸ γὰρ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

το γὰρ ἐπενώμας ἀντὶ τοῦ διέκρινας. καὶ ἐπεσκόπεις.
μματος αὐγαῖς.) ἀντὶ τοῦ τῶν ὀμμάτων. Τῶν μὲν
μῶν.) ἐγὼ κατηρασάμην τῷ θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα δια
λαχεῖν. τοὺς παῖδας. Α δὲ τάλαιν᾽ ἄλοχος.) καὶ τοῦ
το ἀπρεπὲς ὅτι τὴν οἰδίποδος ἄλοχον τὴν ἰοκάστην ποιεῖ
ἐγκυπτ. ἐπιγνόντα ὅτι ἡ μήτηρ ἦν. ἔδει οὖν τὸ ὄνομα
παραιτήσασθαι. Ικέτις.) ἱκέτιν τὴν μαστὸν αἰρομέ/
νη καὶ μετεωρίζουσα ἵνα οἱ παῖδες ἰδόντες, λήξωσι
τῆς μάχης. γράφεται δὲ καὶ ὁρωμένα. ὅ ἐστιν ὁρούουσα.
καὶ προτείνουσα τὸν μαστόν. Λείμακα.) λειμῶνα.
νον συγγενικὸν πόλεμον.) κοινὸν τὸ εὗρε. ὁ δὲ λόγος
σιώπτος. ἐπὶ τοῖς τραύμασιν εὗρε ψυχρὰν σπονδὴν αἵ
ματος. ὑπὲρ αἱμάτων φονευομένων σπονδή ἐστι τοῦ αἵ/
ου. Εναύλους) συνοίκους. ἢ ἐν ἐπαύλει μαχομέ/
νους. Ψυχρὰν λοιβάν.) τὴν εἰς ψύξιν καὶ θάνατον
ρουσαν. Αν ἔλαχ᾽ ἀΐδας.) ἥν τινα λοιβὴν τοῦ αἵ/
ματος κεκλήρωται ὁ ἅδης. παρόσον οἱ φονευόμενοι εἰς
δου χωροῦσι. προεξένησε δέ φησι ὁ ἄρης τῷ ἅδῃ τὴν
αἵματος σπονδήν. Χαλκόκροον.) τὸ ὑπὸ χαλκοῦ
γκεκροτημένον καὶ κατεσκευασμένον ξίφος.
χι δὲ τέκνων.) ἐπὶ τῶν τέκνων τῶν νεκρῶν. Ευτυ/
στερος βίος.) οὐχ᾽ ὡς τοῦ προτέρου βίου εὐτυχοῦς ὄν
,τῷ συγκριτικῷ ἐχρήσατο. ἔσθ᾽ ὅτε γὰρ τὰ συγκριτι/
ἐξ ἀνομοιοειδῶν γίνεται. ὡς τὸ πρεσβυτέρα παί/
ων. οὐχ᾽ ὡς καὶ τῶν ἄλλων παίδων παλαιῶν ὄντων.
ὥρα τάφου.) καιρός ἐστι μνήμην ποιεῖσθαι τῶν τάφων
τῶν θαπτομένων. Αρχὰς τῆς δὲ γῆς.) τὰς ἀρχὰς
δους. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διδούς. φρονὰς οὖν φησὶν ἔδω
τῇ ἑαυτοῦ ἀδελφῇ, ἑαυτοῦ τὴν ἀρχήν. Ως ὥρα τά/
ι.) οὐχ ἵνα πάντες ταφῶσιν. ἀλλὰ μόνος ἐτεοκλῆς.

καὶ ἰοκάστη. τὸν γὰρ πολυνείκην ἀκήδευτον καθῆναι κε
λεύει. Φερνὰς δὲ φησὶ τὰ διδόμενα χάριν προικὸ
τῇ νύμφῃ. Αἵμονι.) τῷ υἱῷ μου. Διὰ δὲ τοὺς ἀ
λάστορας.) τὰς δυστυχίας τὰς σάς. Ω μοῖρ᾽ ἀπα
χῆς.) ὦ μοῖρα καὶ τύχη λίαν ἐποίησας ἐμὲ ἀπ᾽ ἀρχ
ἄθλιον καὶ τλήμονα. ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἀνθρώπων ἐ
νετο. ὃν ἐμὲ δηλονότι καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς φῶς ἐκ τ
γονῆς τῆς μητρὸς, ἤτοι ἐκ τῆς γεννήσεως τῆς μητρὸς,
θέσπισεν ὁ ἀπόλλων τῷ λαΐῳ ἄγονον ἤτοι μὴ γεννηθῆνα
ὀφείλοντα γενέσθαι φονέα τοῦ πατρός. φεῦ. ἄθλιος εἰμ
ἐγώ. ἐπεὶ δὲ ἐγενόμην, ἤτοι εἰς φῶς ἦλθον, πάλιν ὁ σπε
ρας πατὴρ ἔκτεινέ με. ἤτοι κτεῖναι με ἔκρινεν. νομίσ
γεγονέναι πολέμιον. ἀπέκειτο δὲ θανεῖν αὐτὸν, ἐξ
μοῦ. πέμπει δέ με ἀντὶ τοῦ ἐξέπεμψεν ἐμὲ, ποθοῦντ
μαστὸν, ἤτοι ὑπομάζιον ὄντα. βορὰν ἀθλίαν γενησόμεν
δηλονότι θηρσὶν ἀντὶ τοῦ θηρῶν. οὗ καὶ ὅπου σωζόμε
ἀντὶ τοῦ ἐσώθημεν. ὤφελε γὰρ ἀντὶ τοῦ ἔπρεπεν ἐ
θεῖν ὁ κιθαιρὼν εἰς τὰ χάσματα καὶ εἰς τὰ σχίσμα
τοῦ ταρτάρου. τὰ ἄβυσσα. καὶ τὰ βαθύτατα. ὅς ο
ἀπώλεσεν ἐμέ. ἀλλὰ ἔδωκεν ἐμοὶ ὁ δαίμων δουλ
σαι τε ἀμφὶ δεσπότην τὸν πόλυβον. κτανὼν δὲ ὁ δυ
χὴς τὸν ἐμαυτοῦ πατέρα, ἦλθον εἰς συνάφειαν τῆς τ
λαιπόρου μητρός. ἔτεκόν τε παῖδας ἀδελφούς. οὓς
πώλεσα λαβὼν ἀρὰς παρὰ τοῦ λαΐου. καὶ δοὺς τοῖς
σιν. οὐ γὰρ τοσοῦτον ὑπάρχω ἀσύνετος καὶ ἀνόητ
ὥστε ἄνευ τοῦ καὶ τινὸς τῶν θεῶν ἐμηχανησάμην τ
τα εἰς τὰ ἐμὰ ὄμματα. καὶ εἰς τὸν βίον καὶ τὴν ζωὴν
ἐμῶν παίδων. εἴσεν καὶ ἔσω ταῦτα. τί δῆτα δράσ
δυστυχὴς ἐγώ. τίς ἀκολουθήσει μοι ὁδηγὸς ποδὸς
φλοῦ. ἡ θανοῦσα ἤδε ἤγουν ἡ ἰοκάστη; ζῶσα γὰρ ἂν οἱ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ως, ὅτι ἐγένετο ἡγεμὼν δηλονότι. ἀλλ' ἦ τῶν καλῶν
αἰδῶν διάς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι. ἀλλ' ἔτι νεάζων, ἤτοι νέ-
ων, εὕροιμι αὐτὸς πόρον ζωῆς; πόθεν. ἀντὶ τοῦ οὐδαν
ῶς, τί ἀποκτείνεις ἐμὲ ὦ κρέον οὕτως ἀθλίως καὶ παν
λῶς. ἀποκτενεῖς γὰρ εἰ ἐκβαλεῖς ἐμὲ ἔξω τῆς γῆς. οὐ
ν ἑλίξας τὰς χεῖρας περὶ τὸ σὸν γόνυ φανοῦμαι δει
ς. τὴν γάρ ποτε οὖσαν ἐμοὶ γενναιότητα, οὐκ ἂν κα-
λίποιμι. καὶ πεπραγμένων δυστυχῶς. Μητρὸς ἐκ
νῆς.) γόνος καὶ γονὴ, τὸ σπέρμα τοῦ ἀνδρός. ὃ παρα-
εβοῦσα ἡ γυνὴ καὶ θάλψασα. καὶ τὸν πεπαγμένον χρό
ν καταχοῦσα, ἀποτίκτει. ὥσπερ δὲ λέγεται σπέρμα
ς γῆς ὁ σῖτος. καὶ ἡ κριθή. καὶ τὰ τοιαῦτα, διότι εἰς τὴν
ν σπείρονται, οὕτω καὶ ὁ καταβαλλόμενος πρὸς τὴν
ναῖκα σπόρος τῆς γυναικὸς ἂν λέγοιτο. κατὰ τὸν
οσήκοντα λόγον. καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα τὸ μητρὸς
γονῆς. ἤγουν ἐκ τοῦ σπέρματος καὶ τῆς μητρός. ἀντὶ
ἐκ τοῦ πρὸς τὴν ἐμὴν μητέρα καταβληθέντος σπέρ-
τος. ἀπὸ τούτων, καὶ τὸ γόνιμον καὶ τὸ ἄγονον. λέγε-
μ δὲ ταῦτα, ἐναντία γάρ εἰσι. καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν λέ-
ται. πρῶτα μὲν ἐπὶ ἀνδρὸς δυναμένου παιδοποι-
ἢ μὴ δυναμένου. καὶ ἐπὶ μήτρας δυναμένης σπέρμα
ο κεῖν, ἢ μὴ δυναμένης. ἔπειτα καὶ ἐπὶ φυτῶν δυνα
νων καρποφορεῖν, ἢ μὴ δυναμένων. καὶ ἐπὶ γῆς ὑπὸ τη
ας σπέρματα τρέφειν. καὶ θάλπειν. ἢ μὴ ἐπιτηδεί-
. καὶ ἐπὶ ποιητοῦ δυναμένου ποιήματα. ἢ μὴ δυναμέ
. καὶ ἔτι ἐπὶ βρέφους δυναμένου τραφῆναι, ἢ πρέπον-
. ὡς ἐν τούτοις. καὶ τοῦτο φασὶν ἑπτὰ φησὶ γόνιμον ἐ
. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ δυναμένου τραφῆναι ἢ μὴ δυ
μένου. ἢ πρέποντος. οἷον ἐνταῦθα τὸ ἄγονον. ἀπόλ-
ν λαΐῳ μὲν ἐθέσπισεν. ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ μὴ πρέποντα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἶναι τεχθῆναι. Στρέψον. Ὡς μ' ἔφυσας.) λίαν
ἀρχῆς ἐποίησας ἄθλιον. καθὸ πρὶν γενέσθαι δυσυχ
ὑπῆρχεν. Ἐθέσπισεν.) ἐμαντεύσατο. Ἐπειδ
γενόμην.) Ἐπεὶ δ' ἐγεννήθην, πάλιν ὁ πέρας πατ
κτείνει με. ὅσον κατὰ τὴν οἰκείαν προαίρεσιν. Χε
γάρ.) ἀπέκειτο. ἥμαρτο. Μαστὸν ποθοῦντα.) ἐπιχε
ζοντα μαστοῦ τὸν ἄθλιον πέμπει μητροφιλῶ τοῖς θηρσ
Δουλῶσαί τέ μοι.) δοῦλον γενέσθαι. καὶ τοῦτο εὐηθές.
γὰρ δοῦλον αὐτὸν ἐποίησεν. ὡς καὶ ἡ ἰοκάστη φησίν.
δὲ τῶν ἐμῶν ὠδίνων πόνον, μαστοῖς ὑφεῖτο. καὶ πόσιν π
θει τεκεῖν. ἀλλὰ φαμὲν ὅτι ἕνεκα τοῦ εἰς οἶκτον κινῆσ
τοὺς θεωμένους. ἢ ὅτι οἱ βαρυνόμενοι συμφοραῖς ὑποτ
κειμένης δυσυχίας καὶ τὰς προκειμένας εὐδαιμον
ας, δυσυχίας ἀποκαλοῦσι. Πόλυβον ἀμφὶ δεσπό
την.) οὐκ ἐξέφαινεν αὐτὸν πατέρα. οὐκ ἐτέχθη υἱός. ἀλ
λὰ δοῦλος. καὶ κτῆμα αὐτοῦ γέγονεν. Ἀρχὰς παρα
λαβών.) θέλει εἰπεῖν ὅτι ἥμαρται ταῦτα παθεῖν τῷ γ
γει. ὁ γὰρ λάϊος φησὶ γνοὺς μὴ κατὰ βούλησιν θεῶν γ
γονότα με, κατηράσατο. ἵνα δηλονότι ἀποθάνω. ἐγ
δὲ ἀπὸ σκαιοῦ δαίμονος τὰς παρ' ἐκείνου ἀρχὰς δεξάμ
νος, παρέδωκα φησὶ καὶ τοῖς ἐξ ἐμοῦ παισί. Ὁ μ
τήσει.) ἀκολουθήσει. ὁ διηγήσει. Ζῶσα γὰρ σάφ' οἶδ
σαφῶς οἶδα ὅτι εἰ ἔζη, συνήθως ἄν με ἐχειραγώγησ
ἰοκάστη. Ἀλλ' εὔτεκνος.) ἀλλ' ἡ εὐτεκνία τῶν δύο μ
παίδων; Πόθεν.) οὐδαμῶς. Τί δ' ἄρδην.) πα
τελῶς. Εἰλίξας.) συστρέψας τὰς ἐμὰς χεῖρα
περὶ τὸ σὸν γόνυ δῆλος φανοῦμαι. τὴν γὰρ ἐμὴν εὐγένεια
οὐ καὶ προδώσω. καὶ δυσυχῶ. Σοί τ' εὖ λέλεκται.
σοί τε εὖ καὶ καλῶς λέλεκται μὴ θέλειν τὰ ἐμὰ γόνατα
ἤτοι μὴ χρήζειν ἅπτεσθαι τῶν ἐμῶν γονάτων. ἐγὼ δ' οὐ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐάσαι μίσει δίκην τὴν χθόνα. ἀπὸ τῶνδε δὲ τῶν νεκρῶν τὸν μὲν, ἤγουν τὸν ἐτεοκλῆν, πρέπον κομίζειν ἤδη εἰς τοὺς δόμους. τόνδε δὲ λέγω τὸν νέκυν τοῦ πολυνείκους ὃς ἦλθε σὺν ἄλλοις πορθήσων τὴν πατρίδα, ἐκβάλετε καὶ ῥίψατε ἄταφον ἔξω τῶν ὅρων τῆσδε τῆς χθονός. κηρυχθήσεται δὲ πᾶσι τοῖς καδμείοις τάδε. ὃς ἂν ἁλῷ καὶ κρατηθῇ, ἢ καταστέφων καὶ τιμῶν τόνδε τὸν νεκρὸν. ἢ καλύπτων γῇ. ἤτοι θάπτων, θάνατον ἀνταλλάξεται. ἤγουν ἀντὶ κόσμου καὶ τῆς ταφῆς, λήψεται θάνατον, κηρύξεται δὲ κατὰ κοινοῦ ἐᾶν ἄκλαυστον ἄταφον βορὰν τοῖς οἰωνοῖς. σὺ δὲ ὦ ἀντιγόνη ἐκλιποῦσα τοὺς θρήνους τῶν τριῶν νεκρῶν. κόμιζε σεαυτὴν ἔσω τῶν δόμων. καὶ παρθένου ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ παρθενῶνι μένε. προσμένουσα τὴν ἐπερχομένην ἡμέραν, ἐν ᾗ μενεῖ σε τὸ λέκτρον καὶ ἡ συνάφεια τοῦ αἵμονος. Σοί τ' οὐ λέλεκται.) καλῶς πασ' ὅπου χ' ἱκετεύωσε. εἰ γὰρ καὶ σὺ ἠθέλησας ἐγὼ ἂν συνεχώρουν. Τόνδε δ' ὅς.) τὸν δὲ πολυνείκους νέκυν. Κηρύξεται.) κηρυχθήσεται. Καταστέφων ἁλῷ.) εἰώθασι γὰρ στέφειν τοὺς νεκρούς. Θάνατον ἀνταλλάξεται.) ἀντὶ τῆς ταφῆς, θάνατον, λήψεται. Καὶ παρθενεύου.) παρθένος δίαγε ἐκδεξομένη τὴν ἰοῦσαν ἡμέραν. Ὡς σε στενάζω.) πρὸς τὸν οἰδίποδα λέγει. ὅτι στένω σε ὦ πάτερ. πλέον τῶν τεθνηκότων. Απὲρ σ' ἐρωτῶ.) πρὸς τὸν κρέοντα ἀποστρέφει τὸν λόγον. τί διώκεις τὸν πατέρα. τί ἀπαγορεύεις τὴν ταφὴν τοῦ παιδὸς πολυνείκους. Θεσμοποιεῖς.) νομοθετεῖς. Αφρονάγε.) τὰ βουλεύματα. καὶ σὺ μωρὸς εἰ πείθῃς τὰ δεινὰ πάρασ' ἀγαγεῖν. Οὐκ ἔννομον τὸ.) οὐκ ἔννομον τιμωρίαν ἀπαιτεῖτε αὐτόν. ἄλλως. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐ δικαίως. ἀνόσιον γὰρ φησι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

φησὶν ὅτι τοιαύτην τιμωρίαν αὐτὸν ἀπαιτεῖς. λέγει δὲ τὸ
ἄταφον εἶναι. Εἴπερ γε πόλεως.) ναὶ φησὶν ἔννομον
εἴπερ ἦν ἐχθρὸς τῆς πόλεως. οὐκ ἐχθρὸς ὢν ἤτοι οὐκ ὢν
φίλων εἶναι ἐχθρός. Οὐκοῦν ἔδωκεν.) κατ' ἐρώτη-
σιν ὁ λόγος. οὐκ ἔδωκεν οὖν τῇ ἀποβάσει τὴν κόλασιν
δαίμονα δέ φησι τὸν ἐξ εἱμαρμένης καὶ δαίμονος θάνα-
τον. τύχην δὲ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον συντυχίαν. οὐ-
κοῦν φησὶν ἀρκεῖσθαι τῷ θανάτῳ. ὃν ἔτυχεν αὐτὸν ἐν
τῷ πολέμῳ ἀνατλῆναι. Καὶ τῷ τάφῳ.) καὶ ἐν τῷ
ἐνταφιασμῷ τὴν δίκην διδότω. Τί πλημμελήσαντι.)
κατ' ἐρώτησιν ἐν ἤθει. τί πλημμελήσαντι, ἀπήτησε τὸ μό-
ρος. Καὶ ἀπεννέπει.) καὶ ἀπαγορεύει ἡ πόλις.
Ἀλλ' εὐκλεές.) ἀλλ' ἔνδοξον δύο φίλους κεῖσθαι πλη-
σίον. Λάζυσθε.) λαμβάνετε. Οὐχ ὅσια δοκεῖ.)
ταῦτα ἔκρινεν ὁ δαίμων τὸ μὴ ταφῆναι τὸν ἀδελφόν
σου οὐχ ὅσια δοκεῖ. Ὡς οὔτις.) γίνωσκε ὅτι οὐδεὶς
τοῦτον θάψει. ὑγρὰν κόνιν λέγει τὴν χυτὴν καὶ λεπτὴν
πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἐν βώλακος. ὅμηρος· χυτὴν δ' ἐπὶ
γαῖαν ἔχευε. ἔστι δὲ ὑγρὰ ἡ νεοσκαφὴς γῆ. Τῶν ἀ-
πορρήτων.) τῶν ἀπηγορευμένων. ἀριστοφάνης. καὶ ὅστις
ἀπόρρητ' ἀποπέμπει ἐξ αἰγίνης. Ναὶ πρὸς σέ.) λεί-
πει οἶμαι καὶ τῆς δε. ἔασον ταφῆναι ὦ κρέον τὸν πολυνεί-
κην πρὸς τῆς δε τῆς ἰοκάστης ἀντιβολῶ σε. Σὺ δ' ἀλ-
λά.) ἀλλὰ καὶ λουτρὰ ἄφες με περιβαλεῖν τῷ νεκρῷ.
Ἀλλ' ἀμφιτραύματα.) εἰώθασι γὰρ τῶν τραυμάτων
ἐπιμελεῖσθαι τῶν νεκρῶν, ὑπὲρ τοῦ αὐτοὺς εὐσχήμονας
φαίνεσθαι. τελαμῶνας δὲ τὰ ῥάκη οὓς φαμὲν ἐπιδέ-
σμους. Ὦ φίλτατε πολύνεικες.) ἀλλὰ προσπτύ-
ξομαι καὶ τὸ στόμα σου. ἐπεὶ οὐ συγχωροῦμαι θάψαι
σε. Οὐκ εἰς γάμους σούς.) οὐκ ὀφείλεις κλαίειν μό-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λουσα γάμον. ἢ οὕτως. οὐχὶ κτήσῃ τοῖς γόοις συμφο-
ρὰς εἰς γάμους σούς. Οἷον ἐξωνείδισεν.) καυχω-
μένη εἶπεν. ἐξύβρισεν. ὄνειδος γὰρ τοῦτο τὸν τούτου
υἱὸν ὑπὸ γυναικὸς ἀπολέσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ κλέους εἴληπται.
ἀντὶ τοῦ ἐκλεΐισεν. καὶ ἔνδοξον ἐποίησε μιμήσασθαι
φήσασα τὰς δαναΐδας. τὸ γὰρ ὄνειδος, καὶ ἀπὸ ἀγα-
θοῦ τάττεσθαι δύναται. καὶ ἡμῖν συνήθως. παρόσον ὄνει-
δος τῷ κρέοντι εἰ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὑπὸ γυναικὸς ἀπολεῖ-
ται. Γενναιότης σοί.) εὐγένεια. ἀντὶ τοῦ γενναῖος μὲν
πράττεις. μωρῶς δέ. ἢ ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ καί. τουτέστιν εὐγέ-
νεια. καὶ μωρία ἔνεστί σοι. Καὶ ξυνθανοῦμαι.) συναπο-
θνήσκω φησὶν αὐτῷ ἵνα πλέον τι μάθῃ. Ἀλλ' ἢ γα-
μοίμην.) ἠθικῶς τοῦτο προσενεκτέον. καὶ δεῖ συνυπα-
κούειν τὸ καλῶς δ' ἂν ἔχῃ. ἐγὼ γαμοίμην. καὶ σὺ μό-
νος φεύγεις πάτερ. συναπτέον δὲ τὸ ἀλλ' ἢ γαμοίμην,
τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει. Πεσών.) πεσὼν
κείσομαι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ὅπου μοι μοῖρα. Καὶ
τὰ κλεινά.) οἱ ἀσαφεῖς λόγοι που εἰσί. Εὐημερ.)
γράφεται ἓν ἦμαρ μ' ὤλβισεν. ἓν δ' ἀπώλεσεν. τὸ δὲ
δὲ ἀντὶ τοῦ καί. ἤτοι ἓν ἦμαρ με ὤλβισε καὶ ἀπώλεσε.
τοῖον δέ ἐστι, καθὸ ὄλβιος ἐγένετο καὶ δυστυχής. ὅτε τὸ
αἴνιγμα τῆς σφιγγὸς ἔλυσε. κατὰ γὰρ τὴν αὐτὴν
ἡμέραν, καὶ ἔγημε τὴν μητέρα. καὶ τῆς ἀρχῆς ἀν-
τελάβετο. τὸ μὲν οὖν εὐτύχημα, τὸ λῦσαι τὸ αἴ-
νιγμα. καὶ βασιλεῦσαι. δυστύχημα δὲ, τὸ γῆμαι
τὴν μητέρα παρὰ τὸν τῆς φύσεως θεσμόν.

Αἰσχρὰ φυγή.) τὸ οὐ συναπτέον πρὸς τὸ αἰσχρά. τουτέστιν
οὐκ αἰσχρά. οὐ τηρεῖ τὸ σύμφωνον. ἀλλὰ κατὰ δρᾶμα
ὑποτίθεται. πῶς γὰρ θάψει πολυνείκην αὐτὴ συμφεύγουσα
τῷ πατρί. πλεονάζει δέ, τούτῳ τῷ ἤδη εὐριπίδης.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πρόσαγέ με ἵνα ψαύσω τῆς μητρός σου.) ἰδού. ψαῦ-
σον διὰ τῆς χειρὸς, τῆς φιλτάτης γεραιᾶς. ὦ μῆτερ καὶ
γυνή μου ἀθλιωτάτη ἐλεεινὴ πρόκειται. ὁμοῦ πάντ' ἔ-
χουσα τὰ κακά. ποῦ δὲ τὸ πτῶμα τοῦ πολυνείκους καὶ
τοῦ ἐτεοκλέους ἐστίν. οὗτοι ἐξηπλωμένοι κεῖνται πλησί-
ον ἀλλήλων. ὦ προσφιλῆ πτώματα ἄθλια πατρὸς τα-
λαιπώρου καὶ ἀθλίου. νῦν ὦ θύγατερ ἡ τοῦ ἀπόλλωνος
τελεῖται μαντεία. ὁ ποῖος χρησμός. ἆρα πρὸς τοῖς κα-
κοῖς λέξεις κακά. Ἀλλ' ἦ.) τὸ ἦ ἀντὶ τοῦ ἆρα ὁ δὲ
ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ. ὁ δὲ λόγος κατ' ἐρώτησιν. ἆρα δὴ
πρὸς τοῖς οὖσι κακοῖς, ἄλλα κακὰ ἐρεῖς; Τίς δὲ πύρ-
γος.) ἀντὶ τοῦ πόλις. τετράπυλος γὰρ ἡ ἀττική.

Ἱερὸς κολωνός.) δέξεταί με δηλονότι. ἔστι δὲ ἀκρωτήριον
τῆς ἀττικῆς. ἔστι καὶ ἕτερος κολωνὸς ἐργάτης ἵππειον δὲ
θεὸν τὸν ποσειδῶνα λέγει. Δώματα θ' ἱππείου.) διχ-
χῶς λέγεται. καὶ πληθυντικῶς. καὶ ἑνικῶς. περὶ δὲ τοῦ
ἐν τῷ ἱππείῳ κολωνῷ τεθάφθαι τὸν οἰδίποδα ἐν ἄλ-
λοις ἐξειργασάμεθα ἀκριβῶς. ἀλλ' ἄγε ὑπηρέτει τῷ
δὲ τῷ τυφλῷ πατρί. ἐπεὶ πρόθυμος εἶ κοινωνεῖν μου
τῆς φυγῆς. Ἴθ' εἰς φυγάν.) διὰ μὲν τοῦ ἐγὼ σφε θάψω
σώματα τῆς σοφοκλέους ἀντιγόνης παρέχε, διὰ δὲ
τοῦ φεύγειν, τῷ ἐπὶ κολωνῷ οἰδίποδι. Ναυσίπομπον.)
ἄπιθι ὦ πάτερ γηραιὲ εἰς φυγὴν τάλαιναν. πάρεχε δί-
δου χεῖρα προσφιλῆ. ἔχων ἐμὲ πομπίμην καὶ ὁδη-
γὸν καθὰ πνοιὴν ναυσίπομπον. ἤτοι τὴν τὰς ναῦς δια-
πέμπουσαν. Ποδηγός.) ὁδηγὸς ποδῶν.

Γενόμεθα.) ἀττικὸν δὲ τὸ μετὰ τοῦ σ. τῶν θη-
βαίων παρθένων ἄθλιαι τυγχάνομεν. Πόθι γεραιὸν.)
ὅπου φησὶ μέλλω τὸ ἴχνος θεῖναι, ἐκεῖ χειραγώγει με.
βάκτρα δὲ τὴν ὁδηγίαν. Τᾶδε τᾶδε.) ὧδε πορεύ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὑπ' ἐμοῦ. τῇδε τῇδε τίθει ὦ πάτερ τὸν πόδα ἔχων
ἰσχὺν ὥσπερ ὄνειρον σαθρὰν καὶ ἀνυπόστατον. Ωστ' ὄνει/
ρον.) ὀνείρῳ τὴν ἰσχὺν εἴκελον ἔχων. Ιὼ ἰώ.) ἕνεκα
τῆς δυστυχεστάτης φυγῆς καὶ ἐξορίας. ὦ κρέον δηλονότι
ἐλαύνων καὶ διώκων τὸν γέροντα ἐμὲ δηλονότι ἐκ τῆς
πατρίδος. ἰὼ ἐγὼ ὁ τλὰς καὶ ὑπομείνας δεινὰ καὶ χα/
λεπά. Ελαύνει.) λείπει τὸ, ὁ κρέων. φεῦ φεῦ ἐγὼ ὁ ὑ/
πομείνας χαλεπά. τί τλάς. τί φησιν ἀεὶ λέγεις ὅτι δεῖ
τλάς. εἰ γὰρ καὶ συνεχῶς αὐτὸ λέγεις. ὅμως ἡ δίκη
τοὺς κακοὺς οὐχ ὁρᾷ. οὐ δὲ μετέρχεται αὐτῶν τὰς ἀσελ/
γείας. καὶ ἀσυνεσίας. Μοῦσαν οὐράνιον φησί, τὴν
μεγάλην καὶ περίβλεπτον σοφίαν. Ος εἰμί.) ἐγὼ
εἰμί φησιν ὃς ἔδοξα πάντας ὑπερβεβηκέναι σοφίᾳ.
λύσας τὸ αἴνιγμα. Ος εἰμί.) ἐγὼ εἰμὶ ὃς ἦλθον ἐπὶ
μοῦσαν καὶ σοφίαν μεγάλην. καλλίνικον καὶ νικηφόρον
ἀρῶν τὸ αἴνιγμα τῆς παρθένου κόρης ἤγουν τῆς σφιγ/
γὸς τὸ ἀσύνετον καὶ δυσνόητον. Σφιγγός.) τὸ ὄνει/
δος ἀντὶ τοῦ τὸ κλέος τῆς σφιγγὸς ἀναφέρεις καὶ ἀνα/
μιμνήσκεις. ἄπαγε σαυτὸν δηλονότι αὐδῶν καὶ λέγων
τὰ πάρος καὶ τὰ πρότερον εὐτυχήματα. τὰ δὲ τὰ μέ/
λεα καὶ ἄθλια πάθη ἔπεμενεν. ἤτοι ἐξεδέχετο γενόμε/
νος ἐ φυγάδα καὶ ἐξόριστον θανεῖν ὦ πάτερ μακρὰν τῆς
πατρίδος. ποῦ. ἤτοι ἐν τίνι τόπῳ ποθεινὰ δάκρυα λι/
ποῦσα παρὰ παρθένοις φίλαις. ἄπειμι καὶ ἀπέρχομαι
ἀπόπρο. ἤτοι λίαν μακρὰν τῆς πατρίδος γαίης. ἀλω/
μένη ἀντὶ τοῦ πλανηθησομένη. ἀπαρθενεύοντα καὶ πολυ/
παρθενεύοντα. ἤτοι ὑπὸ πολὺ παρθενεύουσα. Αναφέ/
ρεις.) ἀναπολεῖς. κατ' ἐρώτησιν δὲ ὁ λόγος. καὶ νῦν δὲ
ὀνειδός ὑπὸ τοῦ κλέους ἐστίν. Απαγε τά.) διὰ τὸ
μνήμην ποιήσασθαι τῆς κατὰ τὴν σφίγγα σοφίας, ἐ/

πέρχε φησὶ τοῦτόν τὸν λόγον· πολέπτον καί φησι παρελ-
θούσης ὁμιλίας μνημονεύειν· ἐπεὶ πλείων ἡ λύπη γίνε-
ται. ἅπαξ γε οὖν πέπαυσο καὶ παράλιπε τὰ εὐτυχήμα-
τα. δυστυχημάτων παρόντων. Ποθεινά.) ποθεινοὶ
ποία καταλιποῦσα δάκρυα ταῖς παρθένοις. ἔξειμι ἄ-
περ ἐδάκρυσα μετ' αὐτῶν· ἀφ' ὧν δακρύων εἰς πόθον καὶ
εἰς μνήμην ἥξουσί μου μετὰ ταῦτα. Ἄλλως. Ἀντὶ τοῦ,
δακρύσασα μετὰ τῶν παρθένων, ἔξειμι τῆς πόλεως.
ἀπαρθενεύοντα.) ἀντὶ τοῦ κακοπαρθενεύοντως πλανω-
μένη. Φεῦ. τὸ χρήσιμον.) τινὲς καὶ τοῦτο τῆς ἀντι-
γόνης λέγουσιν. Φεῦ. θαυμαστικόν.) τὸ χρήσιμον τῶν
φρενῶν ἡλίκον ἐστὶ δηλονότι. ἤτοι μέγα. Εἰς πατρός
γε συμφοράς.) δυστυχὴς ἐγώ φησιν. ὅτι ἐν καιρῷ
συμφορᾶς τοῦ πατρὸς δόξαν ἀποίσομαι ὡς φρονί-
μη καὶ συνετή. συνετῆς γὰρ τὸ καὶ δυστυχοῦντι τῷ πατρὶ
αἱρεῖσθαι συνεῖναι. ὥσει ἔλεγεν ἐβουλόμην τὸ συνετόν
μου τῶν φρενῶν ἐν εὐτυχίας καιρῷ ἐπιδείξασθαι.
Ἄλλως. Εἰς τὰς συμφορὰς τοῦ πατρὸς ποιήσει ἐμὲ
τὸ χρήσιμον τῶν φρενῶν εὐκλεᾶ καὶ ἔνδοξον. τάλαινα
ἐγὼ ἕνεκα τῶν ὑβρισμάτων τοῦ ἀδελφοῦ. ὃς οἴχεται
ἐκ τῶν δόμων. ἤτοι ἐξερρίφη ἄθαπτος. μέλεος. ὃν εἰ καὶ
ἀποκείμενον ἐστὶ θανεῖν ἐμὲ ὦ πάτερ, καλύψω τῇ σκο-
τίᾳ. ἤτοι τάφῳ. Τάλαινα ἐγώ.) ἀθλία εἰμὶ ἕνεκα
τῶν σῶν κακῶν. καὶ τῶν τοῦ ἀδελφοῦ πολυνείκους ὕβρεων.
Πρὸς ἥλικας.) δίδυμος φησὶ συμβουλεύειν αὐτῇ τοῦ-
το ποιῆσαι. ἵνα ἐρανίσωσιν αὐτήν. ἔδει γὰρ λαμβάνειν
ἐξιόντες ἐφόδιον. ἢ ἵνα συντάξηται αὐταῖς. Ἅλις ὀ-
δυρμάτων ἐμῶν.) ἀρκούντως ὠδύραντο τὴν ἐμὴν δυσ-
τυχίαν αἱ ὁμήλικες. ἢ αὐτάρκεια μοι τῶν θρήνων ἐστί.
Ἅλις ὀδυρμάτων.) ἀρκούντως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἐμοί.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἵνεκα τῶν ὀδυρμάτων. Σὺ δὲ ἀπελθὲ ἀμφὶ τὰς βωμίους
λιτάς. ἤτοι εἰς τὰς λιτὰς τῶν βωμῶν. τουτέστιν εἰς τὸ
προσεύχεσθαι ἐν τοῖς βωμοῖς. Κόρον.) ἔχουσιν οἱ
βωμοὶ δηλονότι τῶν ἡμῶν κακῶν. Σὺ δ' ἀμφὶ βω-
μίους.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ φανῆθι. ἵνα ἱκετεύσῃς τοὺς θεοὺς
λῆξιν δοῦναι τῶν κακῶν. καὶ εὐμενεῖς πρὸς τὰ λοιπὰ
γενέσθαι, παραπέμψαντας ἡμᾶς εἰς ἀθῴους. Ἵνα τε
σηκός.) ὁ τάφος τῆς σεμέλης. ὅπου ἐστὶν ἐν κιθαιρῶνι.
σηκὸς δὲ ὁ ναός. ἄβατος δὲ, δηλονότι τοῖς βεβήλοις.
τοῖς τὰ διονυσιακὰ μὴ γινώσκουσι μυστήρια. τὸν γου-
πον βρόμιον φησὶν ἴθι. ἄδηλον δὲ πρὸς τίποτε φησὶν
αὐτὴν τοὺς θεοὺς ἀξιοῦν. καὶ μάλιστα τὸν διόνυσον. ὁ δὲ
χορὸς ἀτυμπαθής. παρθένον οὕτως ἀτυχῶς φθέγγε-
ται μὴ οἰκτιζόμενος καδμείαν. εἰς τὸν ναὸν ἀπελθοῦσα-
ι δηλονότι ἐκείνου, ὦ ἀντὶ τοῦ ὃς χάριν ποτὲ ἐγὼ καδ-
μείαν. ἤτοι θηβαϊκὴν νεβρίδα στολισαμένη. καὶ ἐνδυ-
σαμένη, ἀνεχόρευσα κατὰ τὸν ἐν ὄρεσιν ἱερὸν θίασον καὶ
χορὸν τῆς σεμέλης χάριν διδοῦσα εἰς θεοὺς ἀχάριστον. ἤ-
τοι ἀντίχαριν μὴ ἔχουσαν. Καδμείαν.) ἀντὶ τοῦ
ἐπιχωρίαν. καὶ ἣν εἰθίσμεθα ἡμεῖς οἱ θηβαῖοι φορεῖν.
ἄλλως. τούτῳ κελεύεις χορεῦσαι. ᾧ ποτε ἀνεχόρευσα
ἐγὼ καδμείαν νεβρίδα λυσαμένη. κατὰ τὸν ἐν ὄρεσι
θίασον τῆς σεμέλης. ἀλλ' ὅμως χάριν οὐκ ἐδεξάμην,
ὧν θεῶν ἐχόρευσα. πῶς οὖν με κελεύεις καὶ νῦν αὐτῷ χο-
ρεῦσαι τῷ ἅπαξ καταφρονήσαντί μου. ἧς χάριν ἀμοι-
βὴν παρὰ τῶν θεῶν οὐκ ἔσχον. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ οἰδίποδος
τοιαῦτα πέπονθα. Ὦ πάτρας κλεινῆς.) ὦ πολῖται
τῆς κλεινῆς πατρίδος, βλέπετε. ὅδε ὁ οἰδίπους, ὃς ἔ-
γνω τὰ κλεινὰ αἰνίγματα. καὶ ἦν ἀνὴρ μέγιστος. ὃς μό-
νος κατέσχε τὰ κράτη καὶ τὰς νίκας τῆς μιαιφόνου σφιγ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γος. νῦν αὐτὸς ἄτιμος οἰκτρὸς ἐξελαύνομαι. καὶ ἀποδιώκομαι τῆς χθονός. ἀλλὰ διατί ὀδύρομαι ταῦτα ματαίως. τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας. ἤτοι τὰς ἀναγκαίας συμφορὰς, δεῖ φέρειν καὶ ὑπομένειν ὄντα θνητόν. Μισοφόνου) κάρα γὰρ καὶ κράτη τοῖς σοφίσμασι. δι' ὧν ἐκράτει τῆς πόλεως. Ην ἡμῖν) ὑπῆρχον. Κατέσχον δὲ ἀντὶ τοῦ ἐνίκησα. ἢ ἔγνων. Ος μόνος σφιγγός) ἱστορεῖ πείσανδρος, ὅτι κατὰ χόλον τῆς ἥρας ἐπέμφθη ἡ σφίγξ τοῖς θηβαίοις ἀπὸ τῶν ἐσχάτων μερῶν τῆς αἰθιοπίας. ὅτι τὸν λάϊον ἀσεβήσαντα εἰς τὸν παράνομον ἔρωτα τοῦ χρυσίππου. ὃν ἥρπασεν ἀπὸ τῆς πίσης. οὐκ ἐτιμωρήσαντο. ἦν δὲ ἡ σφίγξ ὥσπερ γράφεται τὴν οὐρὰν ἔχουσα δράκοντος. ἀναρπάζουσα δὲ μικροὺς καὶ μεγάλους κατήσθιεν. ἐν οἷς καὶ αἵμονα τὸν κρέοντος παῖδα. καὶ ἵππιον τοῦ εὐρυνόμου τοῦ τοῖς κενταύροις μαχεσαμένου. ἦσαν δὲ εὐρύνομος. καὶ ἠϊονεὺς, υἱοὶ μάγνητος τοῦ αἰολίδου. καὶ φιλοδίκης. ὁ μὲν οὖν ἵππιος. καὶ ξένος ὢν ὑπὸ τῆς σφιγγὸς ἀνῃρέθη. ὁ δὲ ἠϊονεὺς ὑπὸ τοῦ οἰνομάου. ὃν τρόπον καὶ οἱ ἄλλοι μνηστῆρες. πρῶτος δὲ ὁ λάϊος τὸν ἀθέμιστον ἔρωτα τοῦτον ἔσχεν. ὁ δὲ χρύσιππος ὑπὸ αἰσχύνης ἑαυτὸν διεχρήσατο τῷ ξίφει. τότε μὲν οὖν ὁ τειρεσίας ὡς μάντις εἰδὼς ὅτι θεοστυγὴς ἦν ὁ λάϊος, ἀπέτρεπεν αὐτὸν τῆς πρὸς τὸν ἀπόλλωνα ὁδοῦ. τῇ δὲ ἥρᾳ μᾶλλον τῇ γαμοστόλῳ θεᾷ θύειν ἱερά. ὁ δὲ αὐτὸν ἐξεφαύλιζεν. ἀπελθὼν τοίνυν ἐφονεύθη ἐν τῇ σχιστῇ ὁδῷ αὐτός καὶ ὁ ἡνίοχος αὐτοῦ ἐπειδὴ ἔτυψε τῇ μάστιγι τὸν οἰδίποδα. κτείνας δὲ αὐτοὺς ἔθαψε παραυτίκα σὺν τοῖς ἱματίοις. ἀποσπάσας τὸν ζωστῆρα καὶ τὸ ξίφος τοῦ λαΐου καὶ φορῶν. τὸ δὲ ἅρμα ὑποστρέψας ἔδωκε τῷ πολύβῳ. εἶτα ἔγημε τὴν μητέρα λύσας τὸ αἴνιγμα. μετὰ ταῦτα δὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θυσίας τινὰς πλεύσας ἐν τῷ κιθαιρῶνι κατήρχετο ἐλέγχων καὶ τὴν ἰοκάστην σὺν τοῖς ὀχήμασι. καὶ γενομένων αὐτῶν περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον τῆς σχιστῆς ὁδοῦ. ὑπομνησθεὶς ἐδείκνυε τῇ ἰοκάστῃ τὸν τόπον. καὶ τὸ πρᾶγμα διηγήσατο, καὶ τὸν ζωστῆρα ἔδειξεν. ἡ δὲ δεινῶς φέρουσα, ὅμως ἐσιώπα. ἠγνόει γὰρ υἱὸν ὄντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἧκέ τις γέρων ἱπποβουκόλος ἀπὸ σικυῶνος. ὃς εἶπεν αὐτῷ τὸ πᾶν. ὅπως τε αὐτὸν εὗρε. καὶ ἀνέλοιτο. καὶ τῇ μητρὶ δέδωκε. καὶ ἅμα τὰ σπάργανα αὐτῷ ἐδείκνυε. καὶ τὰ κέντρα. ἀπῄτει τε αὐτὸν τὰ ζωάγρια. καὶ οὕτως ἐγνώσθη τὸ ὅλον. φασὶ δὲ ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἰοκάστης, καὶ τὴν αὐτοῦ τύφλωσιν, ἔγημεν εὐρυτάνην παρθένον. ἐξ ἧς αὐτῷ γεγόνασι τέσσαρες παῖδες. ταῦτά φησι πείσανδρος. Ω μέγα σεμνή.) ὦ νίκη μεγάλως σεμνή. εἴθε κατέχοις τὸν ἐμὸν βίοτον καὶ τὴν ἐμὴν ζωήν. καὶ μὴ λήγοις καὶ παύσαιο στεφανοῦσα καὶ τιμῶσα ἐμὲ δηλονότι.

Τέλος τῶν εἰς τὰς φοινίσσας σχολίων.

Αριστοφάνους γραμματικοῦ μηδείας ὑπόθεσις.

μήδεια διὰ τὴν πρὸς ἰάσονα ἔχθραν, τῷ ἐκεῖνον γεγαμηκέναι τὴν κρέοντος θυγατέρα, ἀπέκτεινε μὲν γλαύκην καὶ κρέοντα. καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς. ἐχωρίσθη δὲ ἰάσονος, αἰγεῖ συνοικήσασα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν κορίνθῳ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων.

ἐδιδάχθη ἐπὶ πυθοδώρου ἄρχοντος, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην ὀλυμπιάδα. Πρῶτος Εὐφορίων. Δεύτερος σοφοκλῆς. Τρίτος Εὐριπίδης.

Ἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτᾶσθαι σκάφος. Τὸ ὤφελε τινὲς ἐπιρρηματικῶς
ε δέχονται. ὡς τὸ ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες. ἴσως δὲ ἡ παράλληλον τὸ σχῆμα. τῆς γραὸς συνεχέστερον ἀπευχομένης τὴν ἀφίξιν τῆς Ἀργοῦς. ὁ δὲ ποιητὴς ῥῆμα αὐτὸ οἶδεν. οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κορυσσάμενος. μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ. διὰ τὸ περιπαθῶς ἄγαν ἔχειν. καὶ ταῖς ὑπερβολαῖς εὖ κεχρῆσθαι. Ἄλλως.) ἐπαινεῖται ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς ἄγαν ἔχειν. εὖ δὲ καὶ τὰς ἐκβολὰς κεχρῆσθαι. πολὺ τὸ τοιοῦτον γένος παρ' Ὁμήρῳ. ὁ δὲ Τίμαχος τὸν τρόπον τῆς ποιήσεως ἀγνοήσας ποιητικὸν ὄντα, τῷ ὑστέρῳ πρώτῳ φησὶ κεχρῆσθαι. ὡς καὶ Ὅμηρος. εἵματα δ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα. πρότερον γὰρ φησιν εἶναι τὰ δένδρα, εἶθ' οὕτως κατασκευασθῆναι τὴν Ἀργώ. Ἀργὼ δὲ,) ἀπὸ Ἄργου τοῦ ναυπηγήσαντος, ἢ διότι ἐπιχυδόμενοι. ἀργὸν γὰρ τὸ ταχύ. ἐντεῦθεν καὶ λήθαργος, ὁ τῇ λήθῃ ταχύς. καὶ πρῶτον ταύτην ναυπηγηθῆναι φασίν. ἄλλοι δὲ τὴν ὑπὸ Δαναοῦ γεγενημένην. ἔστι δὲ ὑπέρθεσις ὁ τρόπος. τὰ γὰρ δεύτερα τῇ τάξει, πρῶτα ὑπέθετο. Ἀργοῦς σκάφος.) περιφραστικῶς ἡ Ἀργώ. οὐκ ὤφελεν ἡ Ἀργὼ παρελθοῦσα τὰς Συμπληγάδας εἰς Σκυθίαν ἐλθεῖν. τὸ δὲ. Εἴθε.) ἐπίρρημα εὐκτικὸν. εἴθ' ὡς ἡβώοιμι. ἀεὶ δὲ προτάττεται τῆς συντάξεως. τὸ δὲ ὤφελε ῥῆμα, εἰς ἀπαρέμφατον ἔπεται. ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακός. τὸ δὲ διαπτᾶσθαι τροπικῶς. ὡς ἐπὶ ὀρνέου. ἔδει δὲ εἰπεῖν διαπλεῦσαι,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κόλχων ἐς αἶαν.) πόλις ἐν σκυθίᾳ οὕτω καλουμέ/
νη ὀνομαστικῶς. Κυανέας δέ,) τὰς περὶ τὸ στόμα τοῦ
πόντου λέγει. αἳ διὰ τὴν τῆς ὄψεως δόκησιν ἐν ταυ/
τᾷ κακῇ φέρεσθαι. τὰς δὲ συμπληγάδας ὁ σιμωνίδης
συνορμάδας φησίν. ἐρατοσθένης δὲ ἐν γεωγραφουμέ/
νοις, φησὶ τὸν πλοῦν στενὸν εἶναι καὶ σκολιόν. διὸ φαν/
τάζεσθαι τοὺς πλέοντας τὴν ἀπόκλεισιν τῶν πετρῶν.
Τμηθεῖσα πεύκη.) συνεκδοχή. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν.
ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ὤφελε μὴ ἐρετμῶσαι ἡ ἀργὼ τὰς τῶν
ἀρίστων χεῖρας. Πάγχρυσον δέρας.) τὸ δέρμα. τοῦ/
το οἱ μέν, ὁλόχρυσον εἶναί φασιν. οἱ δέ, πορφυροῦν. καὶ
σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ εἰς τὸν ποσειδῶνα ὕμνῳ, ἀπὸ τῶν
ἐν τῇ θαλάσσῃ πορφύρων κεχρῶσθαι αὐτὸ λέγει.
ν δ᾽ αἰ κτανεῖν πείσασα.) πολυαϊκός τις λόγος φέρε/
ται τῶν φιλοσόφων. ὃν καὶ παρμενίσκος ἐκτίθησιν. ὡς
ἄρα πέντε τάλαντα λαβὼν παρὰ κορινθίων εὐριπί/
δης μεταγάγοι τὴν σφαγὴν τῶν παίδων ἐπὶ τὴν μή/
δειαν. ἀποσφαγῆναι γὰρ τοὺς παῖδας μηδείας ὑπὸ
κορινθίων. παροξυνθέντων ἐπὶ τῷ βασιλεύειν αὐτὴν θέ/
λειν, διὰ τὸ τὴν κόρινθον πατρῴαν αὐτῶν κτῆσιν εἶναι.
ν μετήγαγεν ἐπὶ μήδειαν. περὶ δὲ τῆς εἰς κόρινθον με/
τοικήσεως, ἵππυς ἐκτίθεται καὶ ἑλλάνικος. ὅτι δὲ βε/
βασίλευκε τῆς κορίνθου ἡ μήδεια, ὁ εὔμηλος ἱστορεῖ. καὶ σι/
μωνίδης. ὅτι δὲ καὶ ἀθάνατος ἦν ἡ μήδεια, μουσαῖος ἐν
τῷ περὶ ἰσθμίων ἱστορεῖ. ἅμα καὶ περὶ τῆς ἀκραίας ἥρας
ἱερῶν ἐκτιθείς. Πελιάδας.) τὰς πελίου θυγατέ/
ρας ἔπεισεν ἡ μήδεια τὸν πατέρα σφάξαι. καὶ ἑψῆ/
σαι ὡς ἐσόμενον νεώτερον. ἑψήσασα πρότερον κριὸν.
καὶ ποιήσασα ἄρνα διὰ φαρμάκων. Τὸ δὲ ἁνδά/
νουσα.) ὀρθὴ ἀντὶ δοτικῆς. ἀντὶ τοῦ ἁνδανούσῃ.

ἤρεσκε δὲ τοῖς κορινθίοις. ἐπειδὴ λιμώττοντας αὐτοὺς ἐπῳδαῖς τισὶν ἰάσατο. καὶ αὐτὴ δὲ ἠρέσκετο τῇ κορίνθῳ. ἐπεὶ λέγονται καὶ οἱ κορίνθιοι φαρμακοὶ εἶναι. τὰ δὲ ὅμοια τοῖς ὁμοίοις φίλα εἶναι. καὶ χαίρειν ἀλλήλοις ἴσμεν. Αἰσυμνᾶ.) αἰσυμνᾶν ἐστὶ τὸ ἡγεῖσθαι καὶ ἄρχειν. ἰδίως δὲ φησὶν ἀριστοτέλης ὑπὸ κυμέων αἰσυμνήτην τὸν ἄρχοντα λέγεσθαι. αἰσυμνῆται δὲ κριταὶ ἢ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀγώνων. φασὶ δὲ τινὲς μὲν ἱππότου, οἱ δὲ κρέοντος παῖδα γαμῆσαι τὸν ἰάσονα. περὶ δὲ τῆς κρέοντος θυγατρὸς, οὐχ ὁμοφωνοῦσι τῷ εὐριπίδῃ οἱ συγγραφεῖς. κλειτόδημος μὲν γὰρ κρέουσαν φησὶ καλεῖσθαι γήμασθαι δὲ ξούθῳ. ἀναξικράτης δὲ γλαύκην. Μήδεια δ' ἡ δύστηνος.) μήδειαν ὑπὸ ἀκάστου ἐκπεσοῦσαν σὺν ἰάσονι, ἱππότης ὑπεδέξατο κρέοντος τοῦ λυκαίθου. ὁ λυκαιθος δὲ, ἐπεὶ βελλεροφόντης ᾤχετο, ἦρξεν ἔτη κζ. ἔπειτα κρέων λέγεται ἱππότης. ἐπεὶ δὲ ἰάσων ἐγημε τὴν ἱππότου θυγατέρα, τότε δὴ κτείνασα τοὺς παῖδας αὐτῆς, ἀπαλλάττεται πρὸς αἰγέα. ὅτι δὲ καὶ ἐβασίλευσε κορίνθου ἱστοροῦσιν εὔμηλος καὶ σιμωνίδης, λέγων οὕτω. ὁ δὲ κατ' ἐς κόρινθον οὐ μαγνησίαν ναῖεν ἀλόχου δὲ κολχίδος συνάστειος. θρόνου λεχαίου τ' ἀνάσσει. Δακρύοις χρόνον.) ἀνενδότως δακρύει. ἀντὶ τοῦ συντηκομένη τὸν πάντα χρόνον. οἷον συνεχῶς κλαίουσα ἄνεσιν οὐ λαμβάνει. Ἡν μήποτε στρέψασα.) τὸ δέρη ἐὰν μὲν μετὰ τοῦ ι ὀξυτόνως δειρῇ. εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ι δέρῃ. Ἀτιμάσας ἔχει.) ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ ἠτίμησε. καὶ σοφοκλῆς. παῖδας γὰρ οὓς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει. καὶ πάλιν. εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω. οἷον. λείπει τὸ ἀγαθόν. ὅμηρος. οὐδὲν γλύκιον. Φάσγανον δι' ἥπατος.) ἀπὸ τῶν παίδων ἀκουστέον. καὶ γὰρ φησὶ

συγγε

συγει δὲ παῖδας· οὐδ᾽ ὁρῶσ᾽ εὐφραίνεται· δύναται δὲ καὶ
ἀπὸ αὐτῆς ἀκούεσθαι· ὁ δὲ εὐριπίδης τὰ μέλλοντα ἀνα-
φωνεῖ. ὁμοία δὲ ἡ ἀμφιβολία καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ· δείδιε
γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ· καὶ τὸ δίχα τοῦ ἥπα-
τος δὲ τῶν παίδων λέγει· ἔθος γάρ ἐστιν αὐτῷ ὡς εἴρηται
προλέγειν τὰ μέλλοντα. Τυράννοις.) τὸν κρέοντα
φησί· τὸ δὲ ἑξῆς ἢ καὶ τύραννον πέντε γήμαντα κτανη-
μένη γάρ. Συμφορὰν δὲ λάβῃ.) οἷον ἢ μείζονι κακῷ
περιπέσῃ· πρὸς τῷ ἤδη μεμισῆσθαι ὑπὸ ἰάσονος. Ἐκ
τρόχων.) βαρυτόνως· ὡς νόμων· ἀριστοφάνης· βαδί-
ζει μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων· ὡς ἀπὸ γυμνασίας
ἥκοντας ἐλθόντας τοὺς παῖδας. Θρεομένη.) συννοουμέ-
νη ὁμιλοῦσα· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θρόου· ὅμηρος· οὐ γὰρ
πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος· οὐδ᾽ ἴα γῆρυς· ἢ διαλεγομένη
πρὸς τὸν θρόον. Νέα γὰρ φροντίς.) ἡ γὰρ τῶν νέων
ἄνοια πονεῖν ἢ λυπεῖσθαι οὐ φιλεῖ· οἱ γὰρ νέοι ἔξω πά-
σης φροντίδος καὶ κακίας εἰσί. Παλαιὸν οἴκων.)
ἀντὶ τοῦ παλαιὰ θεράπαινα. Ὥσθ᾽ ἵμερος μ᾽ ὑπῆλ-
θε) τὸ σχῆμα σολοικοφανὲς διὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῆς
ώσεως· οὕτω δέ φησι πέπληγα τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν
κῶν τῶν κατὰ μήδειαν· ὡς ἀφιέναι λόγους εἰς τὴν γῆν
τὸν ἀέρα· ἀποδυρομένη τὰς ἐκείνης τύχας· οὐρα-
γὰρ λέγει νῦν τὸν ἀέρα· οἱ δὲ στενοχωρούμενοι τῷ κα-
τῷ οὐρανῷ· ἢ τῷ ἡλίῳ· ἢ τινὶ ἄλλῳ θεῷ ὑφηγοῦνται
καθ᾽ ἑαυτοὺς πράγματα. Ἄλλως. μιμεῖται
ς ἐν μεγάλαις δυστυχίαις ἐξεταζομένους· οὗτοι γὰρ
παρὰ τὰς συμφορὰς μὴ δυνάμενοι καὶ λέγειν ἀνθρώ-
ς φοβούμενοι, οὐρανῷ· ἢ ἡλίῳ· ἢ γῇ· ἢ θεοῖς ἄλλοις
γοῦνται. Χρηστοῖσι δούλοις.) τοῖς χρηστοῖς δού-
τὰ τῶν δεσποτῶν κακῶς πίπτοντα, συμφορὰ [illegible]

ρει καὶ ὀδύνας, κακῶς ὑποπίπτονται εἰς κακὸν ἀποβαίνονται τὰ τῶν δεσποτῶν. Ζηλῶ σε.) ἠθικῶς. ὡς εἰ εἶπεν, μακάριος εἶ τοιαύτην διάνοιαν ἔχων. Ἄλλως. θαυμάζω σε πῶς οὐκ ἔγνωκας· ἄρτι γὰρ ἀρχὴν εἴληφε τὸ κακόν. καὶ οὐδὲ εἰς μεσότητα προῆλθε. τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ πεπαῦσθαι τὸ κακόν. ἐν ἤθει δὲ εἴρηται. οἷον μακάριος εἶ τοιαύτην ἔχων διάνοιαν. τὸ γὰρ κακὸν, οὐ μόνον οὐ λήγει, ἀλλ' οὐδὲ μεσάζει. οἷον ἀκμάζει. τὸ δὲ μεσοῖ, τρίτης συζυγίας. Ἤκουσά του.) ἤκουσα φησὶ τινὸς λέγοντος τῶν ὠτακουστῶν προσποιουμένῳ μὴ ἀκούειν. Πεσσοὺς προσελθών.) ἐπεὶ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς τόποις ὠνόμαζον τοὺς τόπους. πεσσοὺς γὰρ νῦν τοὺς τόπους τῶν κυβευτῶν. ὡς ὅπου καὶ μύρα ἔνθα ταῦτα συνήθως ἐστίν. ὅπου φησὶν εἰθισμένοι εἰσὶ πεσσεύειν. προσελθὼν ἤκουσα, ἀντὶ τοῦ προσελθοῦσα. καὶ τὸ οὐ δοκῶν, ἀντὶ τοῦ οὐ δοκοῦσα. Κοὐκ ἔστιν ἐκεῖνος.) ὅμηρος ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἔλαβε. κείνου βούλεται ὀφέλλειν οἶκον, ὅς κεν ὀπυίῃ. ἔξωθεν δὲ τὸ ἐστί. καὶ οὐκ ἔστιν ἐκεῖνος τοῖσδε φίλος δώμασι. Παλαιὰ καινῶν.) τὸ διὰ τὸν πελίου θάνατον ἐκβεβλῆσθαι ἐθετταλίας ὑπὸ ἀκάστου τοῦ παιδὸς πελίου. ἢ τὸ καταλειφθῆναι αὐτὴν ὑπὸ ἰάσονος. ὁ καὶ μᾶλλον νέον ἐστί, τὸ ἐκβληθῆναι τῆς κορίνθου. τὸ δὲ ἐξηντληκέναι ἀντὶ τοῦ πεπαῦσθαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις ἀντλούντων. Πειρήνης ὕδωρ.) πειρήνη κρήνη ἐν κορίνθῳ. ἣν ἀσωπὸς εὗρεν ὠκεανοῦ παῖς. χαριζόμενος σισύφῳ τῶν κορινθίων σπανιζόντων ὕδατος. ὅτι αὐτῷ αἰγίνης τῆς θυγατρὸς, τὴν ὑπὸ διὸς ἐμήνυσεν ἁρπαγήν. Τίς δ' οὐχὶ θνητῶν.) οὕτως ἀναγνωστέον. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν. καὶ στικτέον. εἶτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. ἄρτι γιγνώσκεις τόδε, διὸ καὶ μετὰ τοῦ σ γραπτέον. οἷον τίς οὐκ ἔστι κα;

ρος εἰς φίλους. εἶτα. τὸ ἄρτι γινώσκεις τόδε. οἷον ἄρτι
ἔγνωκας ὅτι ἑαυτοὺς μᾶλλον φιλοῦσιν, ἢ τοὺς πέλας.
οἱ δὲ ὑποκριταὶ τοῦτο ἀγνοήσαντες, τὸ τῆς ἀντιδιαστο-
λῆς μετατεθείκασιν, εἰς τὸ, τίς δ᾽ οὐχὶ θνητῶν τοῦτο γι-
νώσκει σαφῶς. τῇ δὲ διανοίᾳ ταύτῃ καὶ ἐν κρεσφόντῃ
κέχρηται οὕτως. ἐκεῖνο γὰρ πέπονθα, ὅπερ ἅπαντες
βροτοί. φίλων μάλιστ᾽ ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι. Οἱ μὲν
δικαίως.) περιττὸς ὁ στίχος. πρόσκειται. ὁ τὴν ἐπεξήγη-
σιν περιέχων. καὶ ὅτι προκειμένου ἑνικοῦ τοῦ τίς ἐπή-
νεγκε τὸ οἱ μέν. καὶ ὁ πρότερος δὲ σεσημείωται, ὅτι πα-
ροιμιώδης. Ἴτ᾽ εὖ γὰρ ἔσται.) τὸ ἑξῆς ἴτε δωμάτων
ἔσω τέκνα. τὸ δὲ εὖ γὰρ ἔσται, εὐχομένη λέγει. τουτέστιν
ἐπὶ καλῷ δὲ ἀποβαίη εἰσελθεῖν ἡμᾶς. Ἐρημώσας ἔ-
χε.) χωρίσας τῆς μητρὸς αὐτοὺς ἀπόκρυψον. Ταυ-
ρουμένην.) ἀγριουμένην. καὶ διὰ τοῦ βλέμματος τὸ ὀρ-
γίλον ὑποδεικνῦσαν. οἷον ὡς ταῦρος θυμικὸν καὶ φοβε-
ρὸν ὁρῶσαν ἄστοργον. καὶ οὐχὶ μητρικόν. Δρασείου-
σαν.) ἀντὶ τοῦ δράσουσαν. ἔστι δὲ ἀττικόν. καὶ σοφο-
κλῆς ἐν αἴαντι. ὦ δέσποτ᾽ αἶαν τί ποτε δρασείεις φρενί.
κατασκήψαι δέ.) ἀντὶ τοῦ βλάψαι. ἀπὸ τοῦ κεραυνοῦ
ἐνσκήπτειν. οἷον κεραυνῶσαι. Ἰώ μοί μοι.) ἀσύμ-
φωνα ταῦτ᾽ ἐστὶ τοῖς ὑπὸ τῆς πρεσβύτιδος εἰρημένοις. ὅ-
τι ἄφωνος λέγεται καθῆσθαι. καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ προλό-
γῳ τὸ μαχόμενόν ἐστι. μὴ δεικαδ᾽ ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη
βοᾷ μὲν ὅρκους καὶ τὰ ἑξῆς. Κεῖται δ᾽ ἄσιτος σῶμ᾽ ἀφεῖ-
σ᾽ ἀλγηδόνι.) ταῦτα λέγει ἔνδοθεν. καὶ οὐκ ἐν φανερῷ.
ἡ φωνὴ μόνη ἐξάκουστος γίνεται. Δῆλον δ᾽ ἐξ ἀρχῆς.)
δῆλον γάρ ἐστιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς οἰμωγῆς, ὅτι ἀνάψει
ταχέως. τοῦτο γὰρ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον νέφος τῆς
οἰμωγῆς δηλον ὅτι, τὸ δίκην ἐγκατασκήψαι τινί. καὶ

μέγα τι κακὸν κατεργάσασθαι. ἐὰν δὲ γράφεται ἀνά-
ξει. οἷον ἐπιπολὺ ἀνάξει τι τῆς ὀργῆς. οἷον ἄνω ἄξει. εἰς
ὕψος ἀνατείνει. ὅ ἐστιν αὐξήσει τὸν θυμὸν. ἐξ οὗ πάλιν
δῆλον ὡς αὐξανομένη ἐπιπολὺ ἡ ὀργὴ, πάντως ἐνσκήπ-
τει ἔρχεται. Τί δέ σοι παῖδες.) τί τοὺς ἐμοὺς μισεῖς οὐκ
ὄντας αἰτίους. λέγει δὲ τοὺς παῖδας, μέρμηρον καὶ φέ-
ρητον. Ὀλίγ᾽ ἀρχόμενοι.) ἀντὶ τοῦ ἐξ ὀλίγου καὶ βρα-
χέος ἀρχόμενοι τοῦ θυμοῦ. καὶ ἐπιπολὺ τούτου κρατοῦν-
τες. τὸ γὰρ πολλὰ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολύ. ἔχομεν δὲ καὶ τὴν
ἔννοιαν παρ᾽ ὁμήρῳ. εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ
καταπέψῃ. καὶ θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασι-
λέων. δύναται δὲ τὸ ὀλίγ᾽ ἀρχόμενοι, ἀντὶ τοῦ οὐδ᾽ ὅ-
λως ἀρχόμενοι. ἀλλ᾽ εἰς τὸ ἐναντίον. αὐτοὶ πολλὰ κρα-
τοῦντες. πέφυκε δ᾽ ἐξουσία ἐπαίρειν ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις
τὸν λογισμόν. Τὸ γὰρ εἰθίσθαι.) ὁ γὰρ ἀντὶ τοῦ δεῖ.
τὸ δὲ ζῆν ἐπίσης, ἀντὶ τοῦ μετὰ ἰσότητος, καὶ μὴ τυ-
ραννίδι κρεῖσσον. ἔδει φησὶ πάντας ἀνθρώπους μηδέ-
να μηδενὸς ὑπερέχειν, τῆς συμμετρίας. καὶ μὴ ὑπερβολῆς
τοῦτο μέγιστον ἀνθρώποις καὶ λυσιτελέστατον. Τὸ γὰρ
λῷστα.) ἀντὶ τοῦ λῷστον. ὅ ἐστι βέλτιστον, πληθυντικὸν
ἀντὶ ἑνικοῦ. τὸ χρῆσθαι οὖν τῇ συμμετρίᾳ, εἰς ὅλον τὸν
χρόνον βέλτιον. κἀγὼ οὖν φησὶ τῆς μεγάλης καὶ ὑπερ-
βαλλούσης εὐτυχίας, τὴν συμμετρίαν προκρίνω. ἐν τα-
τῃ γὰρ τὸ εἰ μὴ μεγάλως, ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ μεγάλῃ καὶ ὑ-
περβαλλούσῃ εὐτυχίᾳ τι ἀσφαλέστερον. Ὀχυρῶς γ᾽
εἴη.) ἀντὶ τοῦ μετρίως καὶ ἀσφαλῶς, ὡς τῆς συμμε-
τρίας τὸ ἀσφαλὲς τῆς παραμονῆς ἐχούσης. τῆς δὲ ὑ-
περβολῆς μεγάλας καὶ τὰς ἐκπτώσεις ἐχούσης. ὡς ἐπὶ τὸ πλέ-
γει. ἀμφότερα δὲ λέγεται καὶ ἰσχυρῶς. καὶ ὀχυρῶς. ἄλλως
αἱρετὸν μέν φησι τὸ εὐδαιμονεῖν. εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται

αεὶ καὶ μέχρι γήρως εὐτυχεῖν, κρεῖσσον τὸ ζῆν ἐπίσης·
ὅ ἐστιν ἐν μεσότητι· τῇ ἴσῃ ἀπεχούσῃ εὐτυχίας καὶ ἀ
τυχίας· ὁ τοιοῦτος γὰρ βίος κρείττων εἰ μόνιμος. Πρῶ
τα μὲν.) αὐτὸ γάρ φησι καθ' ἑαυτὸ, τὸ τῆς συμμετρίας
ὄνομα, καὶ τῇ προφορᾷ μόνῃ νικᾷ· καὶ εὐφημότερόν ἐστι·
λέγει δὲ ὁ σοφὸς, πᾶν μέτρον ἄριστον· ἐπὶ δὲ ὑπερβολῆς
μηδὲν ἄγαν. Τὰ δ' ὑπερβάλλοντ' οὐδένα.) αἱ δὲ ὑ
περβολαί φησιν ἀσθενεῖς· καὶ οὐ βέβαιοι τοῖς ἀνθρώ
ποις· τῇ ἀρχαίᾳ μεταβολῇ· οὐδ' ἐγγεγόνασι τὴν ἀρχὴν
ομιζόμεναι· ὁ γὰρ τὴν συμμετρίαν ἔχων· εἰ καὶ πέσοι
αὐτῆς τρόπον τινά· οὐδεμίαν δοκεῖ πεπονθέναι πα
ραλλαγήν· ἔπειτα τῷ μὲν ὑπερβολὴν ἔχοντι, φθόνος πα
ρακολουθεῖ· τοῖς δ' οὐχί· διὸ ἐπὶ πολὺ παραμένει ἡ συμ
μετρία· τὸ δὲ ὅταν ὀργισθῇ εἰδικώτερον εἴρηκεν· ἔδει γὰρ
πεῖν, ὅταν χολωθῇ. Οὐδέπω ἥπιος.) ἔοικέ φησιν ἡ
ήδεια μηδέπω πεπραΰνθαι. Αμφίπυλον.) τὸ ἔχον
δύο πύλας· καὶ εἰσόδους· μίαν μὲν τὴν αὐθεντικήν· ἑτέ
ραν δὲ ἣν ὅμηρος λέγει ὀρσοθύρην· ἐγὼ οὖν φησὶν ἐπὶ τοῦ
ἀμφιπύλου οὖσα, ἤκουσα φωνῆς ἔσω τοῦ μελάθρου·
[illegible] μοι φίλον.) τὸ οἴκημα φησὶ πέπλεισται ἐμοὶ φίλον
[illegible]ον ὑπάρχει· οὐκ εἰσὶ δόμοι· οἷον ἀνατέτραπται [illegible] οἶ
κος ἡ φαίνεται· ἀπὸ δὲ ἀρσενικοῦ, εἰς τὸ δεύτερον [illegible]
ρουδα γὰρ τάδε· τὰ οἰκήματα λέγει. Φλὸξ [illegible]νία
[illegible]) οἷον κεραυνωθείη· κεραυνοβοληθείη· φλόγα γὰρ
ουρανίαν τὸν κεραυνὸν λέγει. Αἴες ὦ Ζεῦ.) τὸ αἴες
δίδυμος ὡς πρὸς τὰς τοῦ χοροῦ φησὶ λέγει [illegible] ἠκού
ετε· καὶ οὐ πρὸς τὸν δία· ἐνθεῖ οὖν τὸ Ζεῦ· καὶ γᾶ· καὶ
φῶς· τοῦτο δὲ ἀπολλόδωρος τῆς μηδείας φησίν· ἀπὸ
τοῦ ἰαχὰν τοῦ χοροῦ· ἵν' ἔχῃ λόγον, τὸ κατεβόασται
μονωδικαῖς· ζῶσα τι τοὺς δ' ὑποκριτὰς [illegible]χέειν·

Τί σοί ποτε.) τὸ μέγεθος θαυμάζει τοῦ ἔρωτος. τίς ἄρα φησὶν οὗτος ὁ ἔρως, ὁ τῆς ἀκορέστου ταύτης κοίτης. ὃς σπεύδει θάνατον ὑποπέμψαι. ἄπληστον δὲ λέγει τὴν κοίτην. ἐπεὶ δέον καταφρονητικῶς φέρειν, καὶ μισεῖν τὸν ἰάσονα συνελθόντα. ἡ δὲ καὶ οὕτως κνίζεται. ὅτι μὴ σύνεστιν αὐτῷ. Τὸ σπεύσει θανάτου τελευτάν.) ἀντὶ τοῦ ἐπείξει καὶ ἐμβαλεῖ σοι θάνατον. Μηδὲν τόδε λίσσου.) μὴ λίσσου φησὶν ὦ μήδεια τὸ θανεῖν. εἰ δὲ ὁ σὸς ἀνὴρ ἠθέτησε τοὺς ὅρκους, ἐκείνῳ γενέσθαι λίσσου τὸ δεινὸν δηλονότι τὸ κεραυνωθῆναι καὶ ἀποθανεῖν. Κείνῳ τόδε.) τουτέστιν ἐκείνῳ τόδε τὸ ἁμάρτημα μὴ λογίζου. καὶ δι' ἐλπίδος ἔχε τοὺς θεοὺς ἀπαιτήσειν αὐτὸν τιμωρίαν. Μὴ λίαν τήκου.) σὺ φησὶ μὴ χαλέπαινε μηδὲ θυμοῦ. σὺν δίκη δὲ, ἀντὶ τοῦ σὺν τῷ δικαίῳ ἐπεξελεύσεται. Κτείνασα κάσιν.) [illegible] πᾶσιν ἐνεχθεὶς, τὸν ἄψυρτον φησὶ λέγειν ἀδελφόν. [illegible] μήτε ἐνταῦθα, μήτε ἐν τῷ ἄγει δυοῖν [illegible] τὸν ἄψυρτον ὀνομάζει. ὁ δὲ φερεκύδης διὰ τοῦ ξ ὀνομάζειν αὐτόν. δικαιογένης δὲ ἐν τῇ μηδείᾳ μὲν [illegible] αὐτὸν ὀνομάζει. ἀνῃρῆσθαι δὲ αὐτὸν. οἱ μὲν ὑπὸ μηδείας. οἱ δὲ ὑπὸ ἀργοναυτῶν. λέων δὲ ὁ ῥήτωρ οὐ σφαγῆναι, ἀλλὰ διαφθαρῆναι αὐτὸν φαρμάκοις.

Θέμιν [illegible].) τῶν διαβεβοημένων ἐστὶ ζητημάτων καὶ τοῦτο· πῶς ἡ μὲν [illegible] τὴν θέμιν καὶ τὴν ἄρτεμιν βοᾶται, ἡ δὲ πρεσβῦτις ἀντὶ τῆς [illegible] διχῶς φησὶν αὐτὴν ἐπιμαρτύρεσθαι. ἀπολλόδωρος μὲν οὖν φησιν [illegible] τῆς ἀμφιβολίας αἰτίους εἶναι τοὺς ὑποκριτὰς συγχέοντας τὰ [illegible] τοῖς ὑπὸ μηδείας λεγομένοις. [illegible] δὲ τὴν [illegible] γεγονέναι μετὰ ἐκ τοῦ τὴν μήδειαν [illegible] ταῦτα λέγειν. αἰαῖ διά μου κεφαλῆς φλὸξ οὐρανία

ρανία βαίη, ἕως τοῦ αἶες ὦ ζεῦ. καὶ γᾶ. καὶ φῶς, τὰ δὲ
ἑξῆς τοῦ χοροῦ προσάψαι. οὕτω γὰρ ἐχούσης τῆς διαστο-
λῆς, ὡς αὐτῆς φησὶ τῆς μηδείας διαρρήδην προσκαλεῖ-
σθαι τὸν δία, τὰ ἑξῆς τὸν χορὸν λέγειν. ἰαχὰν οἵαν ἁ
δύστανος μέλπει νύμφα. εἰ δὲ μή, γελοῖον δοκεῖ εἶναι τῆς
μηδείας καταρασαμένης ἑαυτῇ, τὸν χορὸν λέγειν, αἶες
ὦ ζεῦ. καὶ γᾶ. καὶ φῶς. λέλυται οὖν τὴν ἀπορίαν εἰκό-
τως. τὴν πρεσβύτην ἔνδοθεν κατακοῦσαι τῆς μηδεί-
ας, καὶ λέγειν. κλύεθ' οἷα λέγει. ὁ δὲ δίδυμός φησιν, ὅ-
τι διὰ τοῦ λέγειν διά μου κεφαλῆς φλὸξ οὐρανία βαίη,
ἐπικαλεῖται τὸν δία. τίς γὰρ εἶχεν αὐτῇ ἐπιπέμψαι τὸν
κεραυνὸν, εἰ μὴ ὁ ζεύς. εἰ καὶ ἡ πρεσβύτις μὴ πάντων ὤν
μαίδηκα ἀπεκαλέσατο ἐμνήσθη, οὐ παράδοξον. ἤρκε-
σεν γὰρ τοῖς σεμνοτέροις. οἱ δὲ φασὶ λείπειν, τὸ ὄμνυμι
δίκα καὶ θέμιν. Σὺν μικρῷ) λείπει κακῷ. ἀλλὰ δῆ-
λον ὅτι μέγα καταπραξαμένη κακὸν, παύσεται τῆς ὀρ-
γῆς. Πῶς ἂν ἐς ὄψιν.) πῶς φησὶ συντυχοῦσα ἡμῖν
διαλεχθείη. καὶ πῶς τῶν παρ' ἐμοῦ ῥηθησομένων λόγων τὴν
φωνὴν δέξαιτο. ὀμφὴν γὰρ νῦν τὴν φωνὴν λέγει. ἢ τὴν ὀμ-
φίαν. καὶ οὐχὶ τὴν κληδόνα. Μήτοι τό γ' ἐμὸν.) ἡ ἐμὴ
χροῦσα προθυμία, μὴ ἐκτὸς τῶν φίλων ἀπέστω. Ἀτὰρ
φόβος εἰ πείσω.) ἀλλ' εἰ φοβερὸν καὶ δυσχερὲς πεῖσαι τὴν
ἐμὴν δέσποιναν θυμουμένην ἐνταῦθα προσελθεῖν, ὅμως
ω τήνδε σοι τὴν χάριν καταθήσομαι καὶ εἰσελθοῦσα κα-
σω αὐτὴν, ὑπὲρ τοῦ μὴ μοχθεῖν καὶ ἀδημονεῖν σε ἔσω
ν καὶ προσδεχομένην. Μόχθου δὲ χάριν.)
ὁ τοῦ μόχθου οὐ περὶ ἡμᾶς ἐχρῆτο. τὸ δὲ χάριν, κατὰ
νου. Καίτοι τοκάδος.) λείπει τὸ ἔχουσα
καίτοι φησὶν ἡ δέσποινα δεινὸν ὁρᾷ, τοῖς τολμῶσιν
αὐτῇ πλησιάζειν, ἔχουσα λεαίνης τετοκυίας

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βλέμμα. καὶ ὅμως οὕτως ἐχούσης αὐτῆς θυμοῦ, ἐπὶ
σὴν χάριν εἰσελεύσομαι. τοῦτο γὰρ ἀπὸ κοινοῦ.
Ἀποταυροῦται.) ἀντὶ τοῦ ταυρηδὸν σχηματίζε-
ται τῷ προσώπῳ. ὡς σχῆμα μὲν ἔχει λεαίνης. σχηματί-
ζεται δὲ τὸ πρόσωπον, ὁμοίως ταύρῳ θυμουμένῳ.
Ἀποταυροῦται.) οὕτω φησὶν ἀποβλέπει εἰς ἡμᾶς ὀργί-
λως, ὡς λέαινα ὀργισθεῖσα τῶν τέκνων αὐτῆς. Στυγνὸς
δὲ βροτῶν.) τὴν λύπην θεραπεύειν εἰ ᾠδικῶν κέρδος ἐ-
στὶ, καὶ ὠφέλεια, καίτοι τὸ ἀκεῖσθαι καὶ θεραπεύειν τὰς
λύπας τῶν ἀνθρώπων, κέρδος ἐστὶ καὶ ὠφέλεια. τίς δὲ
χρεία ἐν συμποσίῳ στρέφειν ὕμνους; ὅπου καὶ χωρὶς
τῶν ὕμνων, αὐτὴ ἡ παρουσία τῶν συμποτῶν τέρψιν ἔχει.
Θαλίαις.) θυσίαις. εἰλαπίναις. ἑορταῖς. λέγει δὲ τὴν παροι-
νίαν. Ἐξ ὧν θνατοί.) ἐξ ὧν λυπῶν. αἱ δειναὶ συμ-
φοραὶ, πταίειν καὶ ἀποτυγχάνειν ποιοῦσι τοὺς δομένους.
Τίμα τὴν.) τίς γὰρ ἐκεῖ χρεία μουσικῆς αὐτῶν τῶν ἀπὸ
θοίνης τερπόντων. τείνουσι δὲ βοάν. ἀντὶ τοῦ ᾄδουσι με-
τὰ τόνου. καὶ γὰρ εὐωχία ἱκανή ἐστιν εἰς τὸ τέρψαι τοὺς
ἀνθρώπους. Λιγυρὰ δ' ἀχεῖα.) ἀντὶ τοῦ λιγυρῶς καὶ
ὀξέως. τὰ ἀχεῖα φησὶν ἡ μονηρὰ μήδεια βοᾷ. Τὰν ζη-
νὸς ὀρκίαν θέμιν.) ταῦτα τοῖς ἀξιοῦσιν ὑπὸ τῆς μηδεί-
ας διὰ τῆς θέμιδος προσειλῆφθαι τὸν δία, συμπράττε-
οι γοῦν προσυπομνηματισάμενοι γράφουσιν οὕτως. δύ-
ναται τὸ λέγειν ζηνὸς ὀρκίαν θέμιν βοηθῆσαι τοῖς προ-
κειμένοις. ὅτι διὰ τῆς θέμιδος τὸν δία ἐπεκαλεῖτο. διὰ
τὸ εἶναι δίος τὴν θέμιν. λέγει οὖν ὅτι τῇ παρέδρῳ τῷ διὶ
δικαιοσύνῃ. ἤγουν τοῖς ταύτης ὅρκοις πιστεύσασα, ἔπρα-
ξεν ἃ ἔπραξεν. ὀρκίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν ὡς τῶν ὅρκων ἔ-
φορον, καὶ συνθηκῶν πρύτανιν. ἥτις θέμις αὐτὴν τὴν μή-
δειαν καὶ διαβιῶναι πεποίηκεν εἰς τὴν ἑλλάδα, διὰ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὴν ἀντίπορον τῆς σκυθίας· ἀντίπορον δὲ τὴν ἐναντίαν κατὰ τὸν πόρον· ἢ κατὰ τὸν τόπον· ἡ μὲν γὰρ ἐν τοῖς δυτικοῖς κεῖται ἡ ἑλλάς· ἡ δὲ σκυθία ἐν ταῖς ἀνατολαῖς· πῶς δὲ ἡ θέμις [illegible] ἐποίησε τὴν μήδειαν, ὅτι τοῖς ὅρκοις πεισθεῖσα, ἠκολούθησεν ἰάσονι. Δι' ἅλα νύχιον ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου· ἀντὶ τοῦ ὁ … ς ἁλμυρᾶς· ποτεπλωούσης τῆς ὑπὸ προθέσεως· ἢ τὸ ἁλμυρᾶς, πρὸς τὸ ἑξῆς συναπτέον· τουτέστι διεβίβασεν αὐτὴν διὰ ἁλὸς εἰς τὴν ἑλλάδα· ὑπὸ τὴν ἁλμυρὰν τοῦ πόντου κλεῖδα· λέγει δὲ τὸ στενόν· ὅθεν καὶ κλεῖδα τὸ στενὸν ἐκεῖνο ὠνόμασεν· παρὰ τὸ ὥσπερ κλεῖδα εἶναι τοῦ προκειμένου πόντου· ἀπὸ γὰρ τοῦ στενοῦ, ὑπὸ τὸν πόντον ἐξίασι· νύχιον δὲ λέγει τὴν θεόν, ὡς ἑξῆς ἐπάγει· ὥστε καὶ ἄνω διὰ τῆς θέμιδος τὸν δία ὑποκαλεῖσθαι· ἡ θέμις δὲ αὐτὴν φησὶ διὰ νυκτὸς πεφυκέναι. Κορίνθιαι γυναῖκες.) χρὴ νοεῖν ὅτι κατὰ τὸ σιωπώμενον εἰσελθοῦσα ἡ γραῦς, παρεκάλεσε τὴν μήδειαν ἐξελθεῖν πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ· αὕτη οὖν ἐξελθοῦσα φησίν· ἐξῆλθον πρὸς ὑμᾶς ὦ γυναῖκες, ἵνα μή μοί τι μέμψησθε ὡς διὰ ὑπερηφανίαν μὴ προελθούσῃ. Ἄλλως. Ὦ κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον ἐκ τῶν δόμων, ἵνα μὴ μέμψησθέ μοι· καίτοι ἐπίσταμαι πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο· τοὺς δ' ἐν θυραίοις· οἷον ὑπερηφάνους νομιζομένους· τοὺς μὲν, ἀπὸ τοῦ χωρίζεσθαι καὶ ἄποθεν τῶν ὀμμάτων εἶναι· τοὺς δὲ, διὰ τὸ προσέρχεσθαι· καὶ συνεχῶς ὑποφέρεσθαι· ἐξ οὗ τὸ ἁπανταχόθεν ἐπίφθονον· καὶ διάβολον τῶν ἀνθρώπων σημαίνει· ὅτι εἰς μηδὲν ἀρέσκονται· εἶτα πάλιν κατὰ τούτων ὑποφέρει· ὅτι καὶ οἱ ἀφ' ἡσύχου ποδὸς, καὶ ἐν ἐρημίᾳ τὰ ἑαυτῶν πράττοντες·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δύσκλειαν κτῶνται· καὶ ἀργίαν· οἱ οὖν καὶ οὗτοι διαβάλ-
λονται ὑπὸ τούτου. Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν ὀφθαλμοῖς
βροτῶν.) φησὶ γὰρ ὅτι διὰ τοῦτο προσῆλθον πρὸς ὑμᾶς·
καίτοι ἐπισταμένη ὅτι καὶ τὸ ἐπίφθονον ἐπικίνδυνόν ἐ-
στιν· ὅμως δ᾽ οὖν, ἵνα μὴ δίσαγων· καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς ἀ-
γνοίας γνωρίσῃ τε μὲ ἥτις εἰμί· οὐ γάρ φησιν ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἀνδρῶν· καὶ ἐν τῇ ὄψει μόνῃ περί τινος δίκη καὶ
κρίσις ἐστίν· ἢ ὅτι τὸ δίκαιον οὐκ ἀπὸ μόνης τῆς ὄψεως
εὑρίσκεται· τὸ δὲ κατάλληλον ἔτι μᾶλλον σαφὲς γίνε-
ται, ὅτι ἡ δίκη οὐκ ἔστιν ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν· οὐ δὲ δί-
καιος οὗτος ὃς πρὶν τὸ σπλάγχνον σαφῶς ἐκμαθεῖν τοῦ
πέλας στυγεῖ ἀπὸ τῆς ὄψεως τινά, οὐδὲν ἠδικημένος ὑπ᾽
αὐτοῦ· οὕτως εἰρηναίως· εἰς δὲ τὸ μή μοι τί μέμφηθε, ἢ
προσληπτέον ἔξωθεν τὸ ὅπως· αἰτίαν γάρ φησι τοῦ ἐξε-
ληλυθέναι, ὅπως μὴ ὑπὸ αἰτίαν πέσῃ. Σεμνοὺς γε-
γῶτας.) πολλοὶ γάρ φησι τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὸ κε-
χωρίσθαι· καὶ μὴ ὁμιλεῖν πᾶσι σχολάζοντες καὶ ὑπερήφα-
νοι ἔδοξαν εἶναι· οἱ δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων, συνεχῶς φαι-
νόμενοι. Ὀμμάτων ἄπο.) ἀντὶ τοῦ κεχωρισμέ-
νους καὶ πόρρωθεν ὄντας· ἢ νοουμένους ἀπὸ τῆς τῶν ὀφ-
θαλμῶν καταστάσεως· τοῦτο δὲ οὐκ οἰκεῖον τοῖς ἐπιφε-
ρομένοις. Τοὺς δ᾽ ἐν θυραίοις.) τοὺς ἐν τοῖς οἴκοις
τῶν ἑτέρων συνεχῶς φαινομένους παρὰ τὸ ἰσοκρατι-
κόν· τὰς ἐντεύξεις μὴ ποιουμένους. Οἱ δ᾽ ἀφ᾽ ἡσύ-
χου.) ἡσύχιον βίον ἐπανῃρημένοι· ἀντὶ τοῦ φαινό-
μενοι μηδὲν δὲ πράττοντες· ἀλλ᾽ ἡσυχίαν ἄγοντες· ἄλ-
λοι δὲ ὑπὸ ἡσυχίας ἰδιοπραγμονοῦντες, ὑπόνοιαν ἔχουσι,
δυσκολίας· καὶ ἀργίας· ῥᾳθυμίαν γὰρ τὴν ἀργίαν·
οἱ ἡσύχιον βίον ἐπανῃρημένοι δυσκλεεῖς μὲν ἐνομί-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ῆσαι πρᾶοι δὲ τὴν ψυχήν. Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν.) διὰ τοῦτο δὲ συμβαίνει τὸ ἄλλο τι ἄλλως τοὺς ἀνθρώπους τὰ ἀλλήλων δοξάζειν. διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐξ ὄψεως δοκιμάζειν ἑκάστου τὸν τρόπον. ὅπερ πάσχουσιν οἱ πολλοί. ἢ πρὶν τὸν τρόπον σαφῶς κατανοῆσαι, ἁπλῶς ἐκ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν προσβολῆς μισοῦσι τὸν δεῖνα. οὐδὲν ἠδικημένοι πρὸς αὐτῶν. Χρὴ δὲ ξένον μέν.) προσήκει δὲ πάντα ξένον πρὸς τὰ τῆς πόλεως νόμιμα χωρεῖν. καὶ ἁρμόζειν ἑαυτὸν τοῖς ἤθεσι τῶν πολιτῶν. ὅθεν κἀγὼ πρόσειμι πρὸς ὑμᾶς. τὸ πρέπον τοῖς ἐπὶ ξένης πράττουσα. Βίου χάριν.) τὴν ἐν τῷ βίῳ ἡδονήν. περιφραστικῶς αὐτὸ τὸ ζῆν.

κατθανεῖν χρῄζω.) τοῦτο ἐντεῦθεν ἀναπεφώνηται. κάκιστος ἀνδρῶν ἐν ᾧ ἦν μοι πάντα. κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηκεν. οἱ δ' ὑποκριταὶ οὐ συμπεριφερόμενοι τῷ τρόπῳ, λέγουσι γινώσκειν καλῶς. Χρημάτων ὑπερβολῶν.) χρήματα λέγει τὴν εἰς τὴν φερνήν. τοῦτο δὲ ὁ εὐριπίδης ἀπὸ τῆς κατ' αὐτὸν συνηθείας λέγει. οἱ δὲ ἥρωες οὐχ οὕτως ἐποίουν τοὺς γάμους. ἀλλὰ τὸ τῶν ἐναντίων αὐτοὶ ἐδίδοσαν. καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις παρίστησι. καὶ ὅμηρος. πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν. ἔπειτα δὲ χίλια. ἔστι δὲ ἀναχρονισμός. οἱ γὰρ ἥρωες τὸ ἐναντίον παρεῖχον. Κακοῦ γάρ.) κακὸν ἢν τῇ χρημάτων ὑπερβολῇ πρίασθαι. ἀλλ' ἑκάτερον ἐστὶ κακόν, τὸ καὶ δεσπότην ἄντικρυς λαμβάνειν. Οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαί.) ὅτι καὶ κακὸν ἡ συζυγεῖν δεῖ. οὐ γὰρ εὐκλεὲς γυναῖκα καταλιπεῖν τὸν οἰκεῖον ἄνδρα. ἀλλὰ ἀκλεές. Εἰς καινὰ δ' ἤθη.) τοῦτο πρῶτον ἐστὶν ἐν τάξει τοῦ πράγματος τοῦ κατὰ νόμον τοῦ γάμου, ἕτερον γάρ ἐστι τὸ τὴν παρθένον πρὸ τῶν πραγμάτων

ἀπελθεῖν πρὸς τὸν νυμφίον. εἰ δ' οὕτως πειρᾶσθαι τοῦτο. εἴτε
δεξιοῦ, εἴτε κακοῦ. καινὰ δ' ἤθη λέγει καὶ νόμους τοὺς
περὶ τῷ ἀνδρί. νόμους δὲ λέγει τοὺς τῆς οἰκίας καινοὺς
νας. καὶ τρόπους τὰ ἤθη καὶ τοὺς νόμους τῶν ἀνδρῶν.
Βίᾳ φέρων.) μὴ βίαν ἡγούμενος μηδὲ ἀνάγκην τὴν
συμβίωσιν. Ὅταν τοῖς ἔνδον.) προελθὼν που παρεμυθήσατο. Κἀμὴ ἐκεῖ λόγος.) οὐχὶ περὶ σοῦ ταῦ-
τα λεχθείη. οὐ γὰρ ὁμοίας ἔχεις ἐμοὶ τύχας. Μεθορ-
μίσασθαι.) λείπει τὸ ὡς. ὥστε μεθορμίσασθαι. τὸ δὲ
ἑξῆς, οὐ μητέρα οὐκ ἀδελφόν. οὐχὶ συγγενῆ ἔχουσα
πρὸς τὸ καταφυγοῦσαν, πρός τινα τούτων μεταβλη-
θῆναι τῆς συμφορᾶς, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μεθορμιζόντων,
εἰς τοὺς ἀδειπνοτέρους τόπους. Λελησμένη.) ἀντὶ
τοῦ λελησμένη. ἀπείληπται γὰρ. καὶ ὥσπερ δεινοπαθοῦ-
σα τοῦτο λέγει. ὡς προσδοκήσασα μὲν σύνοικον ἕξειν
τὸν ἰάσονα. δεινότερα δὲ αἰχμαλώτου παθοῦσα. Κακὴ
δ' ἐς ἀλκήν.) ἀντὶ τοῦ ἀσθενής. ὁ δὲ λόγος, πᾶσα μὲν
γυνὴ δειλοτάτη ἐστὶν. ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασι καὶ ἀσθενής.
οὐδὲ ὅσον γυμνωθὲν ἰδεῖν ξίφος καρτεροῦσα. ὅταν δὲ ἐπὶ
κοίτην ἀδικηθῇ, τολμηροτάτη γίνεται. Πενθεῖν δ' οὐ
σε θαυμάζω.) οὐ θαυμάσω σε ἐπὶ τῷ πενθεῖν τὰς τύ-
χας. δικαίως γὰρ πενθεῖς. Διασῶσαι αὐτῇ τέκνα.
παρμενίσκος γράφει κατὰ λέξιν οὕτως. ταῖς δὲ κορι-
θίαις οὐ βουλομέναις ὑπὸ βαρβάρου καὶ φαρμακίδος
γυναικὸς ἄρχεσθαι αὐτήν τε ἐπιβουλεῦσαι καὶ τὰ τέκνα
αὐτῆς ἀνελεῖν. ἑπτὰ μὲν ἄρρενα. ἑπτὰ δὲ θήλεα. εὐριπίδης
δὲ δυσὶ μόνοις φησὶ αὐτὴν κεχρῆσθαι. ταῦτα δὲ διωκό-
μενα καταφυγεῖν εἰς τὸ τῆς ἀκραίας ἥρας ἱερόν. καὶ ἐπὶ
τὸ ἱερὸν καθίσαι. κορινθίους δὲ αὐτῶν οὐδὲ οὕτως ἀπ-

...θαι· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ βωμοῦ πάντα ταῦτα ἀποσφάξαι· λοιμοῦ δὲ γενομένου εἰς τὴν πόλιν, πολλὰ σώματα ὑπὸ τῆς νόσου διαφθείρεσθαι· μαντευομένοις δ' αὐτοῖς χρησμωδῆσαι τὸν θεὸν ἱλάσκεσθαι τὸ τῆς μηδείας τέκνων ἄγος· ὅθεν κορινθίοις μέχρι τῶν καιρῶν τῶν καθ' ἡμᾶς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἑπτὰ κούρους καὶ ἑπτὰ κούρας τῶν ἐπισημοτάτων ἀνδρῶν ἐναπενιαυτίζειν τῷ τῆς θεᾶς τεμένει· καὶ μετὰ θυσιῶν ἱλάσκεσθαι τὴν ἐκείνων μῆνιν· καὶ τὴν δι' ἐκείνους γενομένην τῆς θεᾶς ὀργήν· δίδυμος δὲ ἐναντιοῦται· καὶ παρατίθεται τὰ κρεοφύλου ἔχοντα οὕτως· τὴν γὰρ μήδειαν λέγει διατρίβουσαν ἐν κορίνθῳ τὸν ἄρχοντα τότε τῆς πόλεως κρέοντα ἀποκτεῖναι φαρμάκοις· δείσασαν δὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ φυγεῖν εἰς ἀθήνας· τοὺς δὲ υἱοὺς ἐπεὶ νεώτεροι ὄντες οὐκ ἠδύναντο ἀκολουθεῖν καθίσαι ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς ἀκραίας ἥρας· νομίσασαν τὸν πατέρα αὐτῶν φροντιεῖν τῆς σωτηρίας αὐτῶν· τοὺς δὲ κρέοντος οἰκείους ἀποκτείναντας αὐτοὺς διαδοῦναι λόγους ὅτι ἡ μήδεια, οὐ μόνον τὸν κρέοντα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑαυτῆς παῖδας ἀπέκτεινε· γενέναι δὲ παραπλήσιον μυθεύεται καὶ περὶ τὸν ἄδωνιν. Ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾶσι.) οἱ ἐχθροὶ περιοδρομοῦσι καθ' ἡμῶν καὶ ὥρμηνται, πάντα τρόπον πρὸς ὑμᾶς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οὐριοδρομούντων καὶ πλεόντων πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρτέμωνος. Εὐπρόσιτος.) εὐεπιβούλευτος· καὶ ῥᾳδία πρὸς τὸ διαφυγεῖν αὐτήν. Ἀποσέλλεις.) ἀπάγεις· ἐξειλέξαντο δὲ κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ γῆς σέλλης. Παραμπίσχειν.) κρύπτειν. Δέδοικας.) τὸ ἑξῆς δέδοικα μή μοι τι δράσῃ παῖδα. Παραμπίσχειν.) φυλάσσεσθαι ἤτοι φυλάσσειν· περιστέλλειν· ἀποκρύπτειν· καὶ τὸ μαλθαχθέντα·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς προσενεχθέντα, ἢ μαλθακισθέντα τοῖς λόγοις. Δράσειν τι.) κακοποιήσειν. Ἔβλαψε δόξα.) ἀντὶ τοῦ ἡ δόξα μου βλάπτει με. σὺ γὰρ νομίζων με φησὶν * ἀπελαύνεις με δεδοικώς. Ἧς ἔχουσιν ἀργίας.) τὸ ἧς ἔχουσιν ἀργίας εἶπεν ὡς οὐχ ὡς τῷ ὄντι ἀργῶν ὄντων τῶν σοφῶν. προφανὴς γάρ ἐστιν ὅτι μέγιστος πόνος περὶ τὴν φιλοσοφίαν. καὶ ἡ-
,,σίοδος. τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν. ἀλλ' ὡς πολλῶν δοξαζόντων οὐκ ὀρθῶς, ἀργοὺς εἶναι τοὺς σοφούς. οἱ σοφοὶ οὖν φησὶν πρὸς τὸ δόξαν ἀργίας ἔχειν καὶ φθονοῦνται ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. ὅθεν φησὶ καλῶς ἔχειν κρίνω μὴ χρῆναι εἰς ἄκρον παιδεύσεως ἥκειν τινά. ἀλλὰ καὶ τούτων ἐντὸς εἶναι. τοῦτο δὲ οὐ δογματίζων ὁ ποιητής φησιν. ἀλλ' ἁρμοζόμενος πρὸς τὸ ὑφεσικὸς ἦθος. ἐπεὶ δοκεῖ ἡ μήδεια σοφίας ἔχουσα δύναμιν βλάπτεσθαι, σκαιοῖσι. ὁ σοφὸς φησὶ καθ' ἑκάτερον ἀδικεῖται. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν ἀπαιδεύτων οὐ σοφὸς εἶναι νομίζεται. τοῖς δὲ ἐλλογίμοις λυπηρὸς εἶναι καταφαίνεται. ὅταν τοῦτο κρείττων νομισθῇ. τὸ δὲ δοκούντων οὐκ ἐπὶ ἀμφιβόλῳ κεῖται, ἀλλ' ἐπὶ τῇ τῷ ὄντι ὑπαρχόντων. ἢ δοκούντων. ἢ καὶ πρὸς ἐκβολὴν τῶν δοκούντων ἐλλογίμων. εἰ καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἐλλόγιμοι εἰσὶ διὰ τὸ νοσεῖν τὸν φθόνον. ὁ οὖ πρὸς σοφοῦ. Ἀλφάνουσιν.) εὑρίσκουσιν.) ἀπὸ τοῦ ἄλφα στοιχείου. Τῶν δ' αὖ δοκούντων.) τῶν δοκούντων φησὶν εἰδέναι τι. κρείσσων νομισθεὶς ὑπαχθὴς ἐστι. ὅθεν συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς ἀπαιδεύτοις ἐπαχθῆ εἶναι. διὰ τὸ μὴ προσίεσθαι αὐτούς. καὶ παρὰ τοῖς συνετοῖς ὁμοίως ἕνεκα τοῦ διαφέρειν δοκεῖν αὐτῶν. ἐπίφθονον καὶ λυπηρὸν γίνεσθαι. Ἐπίφθονος.) ζηλωτὴ τοῖς εἰδόσι φθονουμένη. ἡσυχαία δὲ καὶ ἀγεν-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὸς ἄχρηστος. Θατέρου τρόπου.) ἢ πρὸς τὸ ἡσυχαίαν
ὐ ἢ συνετή. ἢ πρὸς τὸ τοῖς μὲν, εἰμ' ἐπίφθονος. ὅ ἐστιν ἐ-
πίμεμπτος παρὰ τοῖς ἀπαιδεύτοις καὶ ἀμαθέσι νομίζο-
μαι. Προσάντης.) ἐναντία εἰμὶ τοῖς ἀπαιδεύτοις καὶ
οὐκ ἄγαν σοφή. Τοσῷδε δ' ἧσσον.) τοσούτῳ δὲ φη-
σιν, ὅσῳ γλυκεῖα μὲν εἶ τῷ λόγῳ. ἄλλα δὲ φρονεῖς. τοσοῦ-
το μᾶλλον ἀπιστότερος τυγχάνω, ἢ πρὶν τῶν λόγων
του τούτων ἀκοῦσαι. Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος.) πᾶσα
γὰρ φησιν ὀξύθυμος γυνή. ὁμοίως δ' ἂν καὶ ἀνὴρ εὐμαρέ-
στερον ἂν φυλαχθείη. ἢ ὁ κρύπτων τὴν ὀργήν. τούς τε γὰρ φα-
νερῶς ὀργιζομένους εὐμαρῶς προορῶμεν φυλάττεσθαι.
τοὺς δὲ ἐν ἀφανεῖ κρύπτοντας τὴν μῆνιν, οὐχ οἷόν τε δια
ὸ ἀπρόοπτον. καὶ σὲ οὖν φησὶ σιωπηλὴν οὖσαν, οὐκ εὐ-
μαρὲς φυλάξασθαι. Ρᾴων φυλάσσειν.) ἀντὶ τοῦ φυ-
λαχθῆναι καὶ τηρηθῆναι. ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ.
τοῦτο δὲ ἔθος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῖς ἀττικοῖς. λέγει δὲ σιω-
πηλός. Ἄλλως. Ρᾴων ἐστὶ φυλάττεσθαι φησὶν ὀξύθυ-
μος ἀνήρ. ὡσαύτως δὲ καὶ γυνή. φανεροὶ γάρ εἰσι. καὶ
πάντα ἐκχέουσιν ὀργιζόμενοι. ὁ δὲ σιωπηλός, δυσπα-
ρατήρητός ἐστιν ἐν ἑαυτῷ κρύπτων καὶ καιροφυλακῶν τὴν
ὀργήν. Μὴ πρὸς σέ.) μέμφονται τῷ εὐριπίδῃ ὅτι
ἐποίησε τὴν μήδειαν ἐξὸν λέγει τῷ κρέοντι ὡς ὑπού-
λως ἔχει πρὸς τὴν νύμφην. Ὅπως ἂν οἶμαι.) ἐπει-
εβόλου ἡ μήδεια τὸν ἔρωτα κακῶν ἀπεφήνατο. ἐπειδὴ
κεν ὁ κρέων τοῦτο ἀναιρῶν. καὶ φησὶν ὁ ἔρως οὐκ ἀεὶ κα-
κός. ἀλλ' ὡς ἂν ἄγηται ὑπὸ ταῖς τύχαις. πολλοὶ γὰρ ἐρα-
σθέντες ἐτύχον. βλασφημεῖ δὲ τὸν ἔρωτα ἡ μήδεια. ἐπεὶ
ἐρασθεῖσα τοῦ ἰάσονος ἐξέστη τῆς ἐλπίδος. οὗτος δέ φη-
μὴ καταμέμφου τοὺς ἔρωτας. ἔσθ' ὅτε γὰρ ἀγαθὸν τι-
οῦσιν. ἔσθ' ὅτε δὲ κακὸν ὡς ἂν ἡ τύχη παραγίνοιτο.

Πονοῦμεν ἡμεῖς.) ἐπεὶ εἶπεν ὁ κρέων καί με ἀπάλλαξον
πόνων, φησί. ποίων πόνων. ἐγὼ γάρ εἰμι ἐν πόνοις οὖ-
σα. καὶ οὐκ ὀφείλουσα ἄλλους πόνους ἀνέχεσθαι ἐφ' οἷς
ἔχω. ἀλλ' οὐκ ἐν παντὶ κακῶν. οὐ γὰρ σὺ πονεῖς καὶ ἐν
κακοῖς τυγχάνεις. ἐπεὶ δὲ εἶπεν ὁ κρέων καί με ἀπάλ-
λαξον πόνων, φησί. ποίων πόνων. ἐγὼ γάρ εἰμι ἡ ἐν πό-
νοις οὖσα καὶ οὐκ ὀφείλω ἄλλους πόνους ἀναδέχεσθαι
πόνους ἐφ' οἷς ἔχω. ὥστε μή τε ἀπελαυνέμεν τὴν κοριν-
θίων καὶ τοῦτόν μοι προστίθει τὸν πόνον ἐφ' οἷς ἔχω. ἱκα-
νῶς γὰρ ἔχω πόνων τῆς τε πατρίδος ἐστερημένη. καὶ νῦν
τὸν ἄνδρα ἀπολέσασα διὰ τὴν θυγατέρα. ὥς τε τὸ πο-
νοῦμεν ἡμεῖς διασαλτικῶς εἶπεν. οἷον ἐγὼ πονῶ. τοιαῦ-
τα δεινὰ πεπονθυῖα. σὺ δὲ οὐ. μὴ δεῖν χαλεπὸν ὑποσάω
Παισὶν τ' ἀφορμήν.) ἣν ἡμεῖς προβολὴν καλοῦμεν εἰς τὸ
ζῆν, οἱ ἀττικοὶ ἀφορμὴν καλοῦσιν. Εἰκὸς δ' ἐστὶν εὔνοιαν
σ' ἔχειν.) οὐδὲν φησὶ ἀπεικὸς πατέρα σε ὄντα εὔνοιαν
καὶ στοργὴν ἔχειν. ἣν ἂν πρέπει πατρὶ πρὸς παῖδας. ὅ-
θεν οἰκτηροῦμεν εἰδὼς αὐτὴν πεῖραν τὴν πρὸς τὰ φίλ-
τατα διάθεσιν. Οὐ γὰρ πεδιάσεις.) δίδυμος μετὰ
τοῦτον φέρει τὸ σιγῇ δόμους εἰς βάσιν ἔρχεται λέχος
καὶ μέμφονται τοῖς ὑποκριταῖς ὡς ἀκαίρως αὐτὸν τάσ-
σουσιν. Κακῶς πέπρακται πανταχῇ τίς ἀντε-
ρεῖ.) ἀντὶ τοῦ οὕτω φανερῶς καὶ ἐναργῶς δυστυχοῦμεν
καὶ ἐν κακοῖς ἐσμὲν, ὡς μηδένα δύνασθαι ἀντιλέγειν
ὅτι οὐχ οὕτως ἔχομεν δυστυχίας. Ἀλλ' οὔτι ταύτῃ
ταῦτα.) ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος φησὶ κακῶς
ἔχει τὰ καθ' ἡμᾶς καθὸ πεισθεὶς ἡμῖν ἀπῆλθε κρέων ὅτι
ταύτῃ ἦν ἀντὶ τοῦ κατὰ ταύτην τὴν ὁδόν. καὶ τοῦτον
τρόπον ταῦτα καλῶς πέπρακται. ἢ τὸ ταῦτα ὀξυτό-
νως. τουτέστιν ἀλλὰ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, καθὸ πεισθεὶς
ἀπῆλθεν,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐπῆλθεν, οὐ ταῦτα τὰ πράγματα· ἀλλὰ κάλλιονα· ἀμ-
φότερα δὲ εἰς ταυτὸ ἀναστρέφουσιν· Ἄλλως. τὸ ταῦ-
τα μὲν τῇ μὲν πονεῖσθαι· τῇ δὲ ὀξύνεται· ὅ ἐστιν· ἀλλὰ
κατὰ τοῦτο τὸ μέρος καθὸ πειθεὶς ἀπῆλθεν κρέων οὐ
ταῦτα τὰ πράγματα ἐστὶν, ἀλλὰ βελτίονα· Πόσιν τ'
μόν.) πῶς ἐπαγγειλαμένη ἀνελεῖν τὸν ἰάσονα οὐκ
εῖλε· ἢ τάχα ἐπεὶ ἐλθὼν ὁ ἄγγελος μετὰ θάνατον
λαύκης καὶ κρέοντος ἐθορύβησεν αὐτὴν λέγων χρῆναι
άχιστα φυγεῖν· ἔνθα καί φησι, μήδεια φεῦγε· ὅθεν οὐκ
χε σχολὴν τοῦτο ἐργάσασθαι· εὐθὺς οὖν καὶ ὁ ἰάσων πα-
γίνεται πρὸς αὐτήν· Ἡ θνητὸν) ὧδε καλῶς κεῖται
ίδυμος σημειοῦται ὅτι κακῶς οἱ ὑποκριταὶ τάσσουσιν
ὸ τῶν β̄ τὸ σιγῇ δόμους εἰς βᾶσα· καὐτῷ ἢ σφάξω αὐ-
ύς· Εἰληφθήσομαι.) σοφοῦ ἐστὶ τὰ ἀντιπίπτοντα
εῖν· Τεχνωμένη.) πρὸς τὸ ἐπελθεῖν αὐτοῖς κοιμω-
ένοις· Ἡ πεφύκαμεν.) ἣ μηχανῇ σοφαὶ ἐσμέν·
άτιστον δέ φησι φαρμάκοις αὐτοὺς κτανεῖν, κατὰ τὸν
όν ἐν ᾧ σοφαὶ πεφύκαμεν· μάλιστα δηλαδὴ τῇ τῶν
αρμάκων. Οὐκ ἐστί.) ἢ προπετῶς πρᾶξαί τι οὐκ
ην· ἢ οὐκ ἔστι μοι φίλος οὐδεὶς ὁ μέλλων με ὑποδέχε-
αι καὶ κρύπτειν· Πύργος ἀσφαλής.) ἀντὶ τοῦ ὀχυρώ-
ς σωτηρίας· καταχρηστικῶς δὲ τὴν σωτηρίαν πύργον
όμασεν παρὰ τοὺς ὑποδεδραμηκότας ὑπὸ πύργον
ὑπὸ πολέμων σώζεσθαι· Ἄλλως. εἰ μὲν εὕρω ἔχου-
ν καταφυγὴν σιωπῇ μετέρχομαι φαρμάκοις τὸν πό-
· ἐὰν δὲ ἐλαύνῃ με ἡ ἐξορία, τό τε ξίφος λαβοῦσα
νῶ σφε φανερῶς εἰ καὶ ἐμοὶ πρόσκειται συναπολέ-
αι αὐτοῖς· Ἀμήχανος.) ὅ ἐστι μὴ παρέχουσα μη-
ὴν πρὸς τὸ καταγοητεῦσαι αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς·
σασθαι δὲ.) ἐπίστασαι δὲ μηχανὰς μέν τινας δι' ὧν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

αὐτοῖς φονεύσεις. εἰ δὲ μὴ ᾔδεις. εἶχεν αὐτὸ τὸ αἴτιον ταῖς
γυναιξὶν εὑρεσίκακον. Γυναῖκες ἐς μέν.) αἴτιον τοῦ εἰς
μὲν τὰ ἀγαθὰ ἄποροι καὶ οὐχ ἱκαναὶ ἐξευρεῖν τι αἴτιον.
εἰς δὲ τὰ κακὰ εὔποροι καὶ ἱκαναὶ καὶ ἐξευρετικαί.
Ἄνω ποταμῶν.) θέλει εἰπεῖν ὅτι ἀντέστραπται ἡ φύσις.
οὐκέτι γὰρ δόλιαί εἰσιν αἱ γυναῖκες. ἀλλ' οἱ ἄνδρες. πα-
ροιμία δὲ τοῦτο, ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἐναντίον καὶ παρὰ τὸ προ-
σῆκον μεταβαλλομένων πραγμάτων. οἷον ἀντέστρα-
πται τὰ πράγματα. ὥστε δολίους μὲν καὶ ὑπόγους
φαίνεσθαι τοὺς ἄνδρας. τὰς δὲ γυναῖκας εὐγνώμονας
καὶ δικαίας. λέγει δὲ ταῦτα διὰ τὸν ἰάσονα. ἀντέστρα-
πται φησὶν ἡ τάξις. καὶ ἄνδρες μὲν δόλιοι. καὶ ἄπιστοι γε-
γόνασιν. γυναῖκες δὲ αἱ πρώην διαβαλλόμεναι ἔνδο-
ξοι καὶ πισταί. Τὰν δ' ἐμάν.) τὸ ἑξῆς. τὴν δ' ἐμὰν βιο-
τὰν οὐδὲν ὡς ὁ λόγος ἀναστρέφεται. ὅτι ἄπιστοι μὲν οἱ
ἄνδρες. πισταὶ δὲ αἱ γυναῖκες. καὶ ἐροῦσι πάντες τὸν ἡ-
μέτερον βίον τουτέστι τὴν γυναικείαν φύσιν εὐκλεέστε-
ραν εἶναι. Ταὶν δ' ἐμὰν εὔκλειαν.) ἐκ τῶν κατὰ τὴν
μειδίαν ἀδικημάτων, ἐπελεύσονται τιμαὶ τῷ γυναι-
κείῳ γένει. ἀνδρῶν ἀδίκων ἀποδειχθέντων. τῶν δὲ γυ-
ναικῶν ἔμπαλιν δικαίων. οὐκ ἔτι γὰρ ῥηθήσεται τὸ οὐ-
δεῖ πιστεύειν γυναικί. καθόλου γὰρ λέγεται ὅτι ἀνέστρα-
πται τὰ πράγματα. διὰ τὸ δολίους μὲν καὶ ὑπὸ βουλῆ(?)
φαίνεσθαι τοὺς ἄνδρας. τὰς δὲ γυναῖκας εὐγνώμονας
καὶ δικαίας. ταῦτα δὲ λέγει διὰ τὸν ἰάσονα. Ὑμνεῦ-
σαι.) καὶ ὑπὸ κακοῦ τὸ ὑμνεῦσαι. λοιπὸν δέ φησιν αἱ
μοῦσαι, αἱ τοὺς παλαιγενεῖς ἄνδρας τοὺς σοφοὺς πα-
ρορμήσασαι διὰ εὑρεῖν τὸ γυναικεῖον ἔθνος λήξουσι τῶν
ἀοιδῶν τῶν καθ' ἡμᾶς ἐν αἷς ὡς ἄπιστοι διαβεβλήμεθα.
τουτέστιν οὐκέτι τοῖς ποιηταῖς ἐμποδίσουσι τὸ καθ'

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ῶν τι λέγειν. ἢ μοῦσαι παλαιγενέων τὰ ποιήματα τῶν
πάλαι σοφῶν ποιητῶν. τουτέστι τὰ εἰρημένα τοῖς πά
λαι σοφοῖς καθ' ἡμῶν. καὶ ἐν οἷς ποιήμασι διαβεβλή
μεθα ταῦτα σχολάσει. καὶ λῆρος εἶναι νομισθήσεται. ἵν' ἢ
τὸ λήξουσιν ἀντὶ τοῦ παύσουσι καὶ ἀφανισθήσονται.
Οὐ γὰρ ἐν ἁμετέρα.) οὐ καθ' ἡμετέραν φησὶ γνώμην. οὐ
γὰρ ὡς ἡμῖν ταῖς γυναιξὶν ἀρέσκει ἐδωρήσατο τοῖς ἀν
δράσιν ἐξ ἀρχῆς ὁ ἀπόλλων τὸ δύνασθαι λέγειν. ἔδει
γὰρ καὶ τῇ γυναικείᾳ φύσει τοῦτο δεδωρῆσθαι. καὶ τάχ' ἂν
πολλαὶ ἢ ποιήτριαι γενόμεναι, ἑαυτὰς μὲν ὑμνήσαμεν
τοὺς ἄνδρας δὲ ἐψέγομεν. καὶ τὸ ἐν ἡμετέρα γνώμη
ἀντὶ τοῦ γυναικεία φύσει, οὐ δέδωκεν ὁ ἀπόλλων, ἤτοι
ἡμῖν ταῖς γυναιξὶν τὸ δύνασθαι λέγειν. τὸ αὐτὸ δὲ δη
λοῦται. Ἄλλως. οὐ γὰρ ἐν ἡμετέρα γνώμη τὴν τῆς
λύρας θέσπιν ἀοιδὴν ἐδωρίσατο ἀπόλλων. οὐ δυνα
ταί ἐσμεν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ποιήματα γράφειν. ἐπεὶ
τάχα ἂν αἱ γυναῖκες ἀντικωμῴδουν τοὺς ἄνδρας.
τὴν δὲ ἑαυτῶν φύσιν ἐπῄνουν. κατὰ τὸν τοῦ λέοντος μῦ
θον. λέων γὰρ ἰδὼν λέοντα ὑπὸ ἀνδρὸς ἀγχόμενον ἐν
γραφῇ εἶπεν. καὶ ἡμεῖς εἰ ᾔδειμεν γράφειν ἢ πλάσσειν,
ἔμπαλιν ἂν οἱ ἄνθρωποι ἐτίθεντο, ἀγχόμενοι ὑπὸ λε
όντων. Ἐπεὶ ἀντάχησεν.) ταῦτα καὶ εἰς τὰ ἡσιό
δου καὶ ὁμήρου ὃς δὲ γυναιξὶ πέποιθε. καὶ ἐπεὶ οὐκ ἔπι
στα γυναιξί. συμβήσεται δὲ τῷ μετὰ ταῦτα πολλῷ
χρόνῳ τάς τε γυναῖκας κατειπεῖν τῶν ἀνδρῶν. καὶ
τοὺς ἄνδρας κατὰ τῶν γυναικῶν. καὶ οὐκέτι μόναι γυ
ναῖκες βλασφημηθήσονται. ἢ οὕτως. οἱ ὕμνοι τῶν με
λῶν ἀντήχησαν ἂν πρὸς τοὺς ἄνδρας, ἀντικωμῳδή
σαντο καὶ ἀντιδιέβαλλον ἄν, εἰ ὁ ἀπόλλων ἐδωρήσατο
ταῖς γυναιξὶ τὸ λέγειν. Μοῖραν.) τὴν ὑμῶν μοῖραν καὶ τὴν

ἀνδρῶν. μοῖραν δὲ τὴν μερίδα. ἀντὶ τοῦ συμβάσῃ καὶ τῶν ἀλλήλων εἰπεῖν ἄνδρας καὶ γυναῖκας τῷ χρόνῳ.

Ὁρίσασα.) ἀντὶ τοῦ διαστείλασα καὶ διεξελθοῦσα τὰς συμπληγάδας. ἤτοι διαπλεύσασα. καὶ διελθοῦσα. παρόσον δύο τινῶν ὑποκειμένων, ὁ μέσων γινόμενος ἑκάτερον ὁρίζει. καὶ ἡρόδοτος δείξει. δεξιὰ μὲν ὁρίζων. ὁ γὰρ μέσων τινῶν γινόμενος, διορίζει τὸ μὲν, ἔνθεν. τὸ δὲ ἔνθεν. Κρατούντων.) κρατεῖ γὰρ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ καὶ κατὰ τοῦτο κρείττων ἐστίν. ὑποτεταγμένην ἔχων τὴν γυναῖκα. κρειττόνων οὖν ἀντὶ τοῦ κρείττονος. πληθυντικὸν ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ἰάσωνος. Κἀμοὶ μέν.) κἀμοὶ μέν φησιν οὐδὲν μέλει περὶ ὧν σὺ λέγεις κατ' ἐμοῦ. ὑπὲρ ὧν δὲ κατὰ τοῦ βασιλέως τετόλμηκας εἰπεῖν, ἀγάπα φυγῇ ζημιουμένη. καὶ μὴ μείζονι κακῷ περιπίπτουσα. οἷον ἀπὸ κέρδους ἡγοῦ, τὸ φυγῇ ζημιοῦσθαι μόνον. καὶ μὴ μείζονι περιπεσεῖν αἰκία. διὰ τὰ εἰς τοὺς τυράννους εἰρημένα σοι δύσφημα. Ὅμως δέ.) ὅμως δὲ καίπερ βλασφημησάσης με καὶ κακῶς διατιθεμένης τὰ περὶ ἐμὲ καὶ σὲ, καὶ μελλούσης ἐκβάλλεσθαι τῆς πόλεως οὐχ ὑπερηφανῶ. ἀλλ' ἦλθον πρὸς σέ. οὐ παντελῶς ἀπεγνωκὼς, τὴν πρὸς σὲ φιλίαν. Ὦ παγκάκιστε.) τοῦτο γάρ σ' εἰπεῖν ἔχω.) τοῦτο γὰρ εἰπεῖν ἔχω σοι μέγιστον κακὸν διὰ τὴν ἀσθένειαν τὴν ἐμήν. γυνὴ γάρ εἰμι καὶ ἀσθενής, μὴ δυναμένη χερσὶν ἀποτιμωρήσασθαι. διὸ τῇ διὰ τοῦ στόματος κατηγορίᾳ κολάζω σε. ἢ εἰς ἀντὶ τοῦ διά. δι' ἀνανδρίαν. τοῦτο δέ φησιν, ὡς μὴ δυνηθέντος αὐτοῦ χωρὶς αὐτῆς ἀνύσαι τὸν ἆθλον. οὗτος γὰρ ὁ ἰάσων, ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ πελίου ἀνεῖλε τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἀπὸ τῶν κόλχων διὰ φαρμάκων τινῶν τῆς μηδείας ὡς ἐρασθείσης αὐτοῦ. Εἰς ἀνανδρίας.) ἤτοι

ως θυμουμένη· ἄνανδρον αὐτὸν ἀποκαλεῖ, τῶν γὰρ λοι
δορουμένων, οἰκεῖον καὶ τὰ μὴ προσόντα πολλάκις προ
φέρειν ὀνειδίζει δὲ αὐτῷ ἀσθένειαν, ὡς μὴ δυνηθέντι ἄνευ
αὐτῆς ἀνύσαι τοὺς ἄθλους. Φίλους κακῶς.) κακῶς
φίλους δράσαντα· ἐναντίον βλέπειν. τινὲς δὲ περιλαμ
βάνονται εὐριπίδου ὡς κακῶς. τὸ γὰρ θράσος ἔδει μᾶλ
λον εἰπεῖν θάρσος, διαφέρει δὲ ὡς ἀρετὴ κακίας. τὸ μὲν
γὰρ περὶ κακοῦ καὶ ῥιψοκινδύνου τάσσεται. τὸ δὲ περὶ ἀ
γαθοῦ. ὅθεν οἱ ἀγαθοὶ αὐτὸ διόρισαν οὕτως. ὅτι θάρσος
μὲν τὸ τῆς ψυχῆς παράστημα μετὰ λογισμοῦ. θράσος
δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμη. Εκ τῶνδε πρώτων.) ἀπὸ τῶν
πρώτων δὲ εὐεργεσιῶν προκατάρξομαι νυνί. πρῶται δέ
εἰσι περὶ σκυθία. ὅτι ἰάσων παρὰ τοῦ αἰήτου, ἐκπλεῖσαι
τοῦτον τὸν ἄθλον κελευσθεὶς τὸ σιδηραῖς ζεύγλαις τοὺς
πυριπνόους ζεῦξαι βόας. καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δρακοντείους
ὀδόντας, δι' αὐτῆς τοῦτο ἐξετέλεσεν. Εσωσά σ' ὡς ἴ
σασιν.) πλεονάζει ὁ στίχος τῷ σ. ὅθεν καὶ ὁ πλάτων ἐν
ταῖς ἑορταῖς φησιν ἔσωσας ἐκ τῶν σιγμάτων εὐριπί
δου. καὶ εὔβουλος. ἐν δ' ἔσωσας ὡς ἴσασί σοι. καὶ παρ
θενούσης ἐξ ἐμοῖ χαρὰν καὶ τοῖς ἐμοῖσιν ἀγγελοῦσι τὴν
... ασι τὰ σίγμα συλλέξαντες ὡς αὐτοὶ σοφοί. Σὺ
... πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα.) ἀντὶ τοῦ ἐρῶτι
μᾶλλον τῷ πρὸς σὲ νικωμένη, ἢ μετὰ λογισμοῦ τι πράτ
τουσα. Πάντα δ' ἐξεῖλον.) ἀντὶ τοῦ ἐπόρθησα. ἐὰν
... φόβον γὰρ ἐξεῖλον ἀντὶ τοῦ διέφθειρα καὶ ἠφάνισα.
... οῦσα μέντοι.) ἀντὶ τοῦ οὐδὲν προσδοκῶ σε πρά
ξειν καλῶς. ταῦτα δὲ ἐν ἤθει προενεκτέον. φέρε δὴ ὡς
φίλῳ σοι διαλεχθῶ. καίτοι προσδοκῶσα τι πράξειν κα
λὸν καὶ διαλεγομένη. καὶ οὐδὲν ὠφελήσοντί με, ὅμως
... τήσω. οὕτω γὰρ ἂν πικροτέρως ἐλεγχθείης. οὐδὲν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἔχων πρὸς ἔπος ἀποκρίνασθαι· διαστῆσαι δὲ δεῖ κατὰ ἀνάγνωσιν τὸ τί· ἐκ δὲ τῆς ὑποκρίσεως ἐμφαίνει τὸ οὐδέν τι· παθητικὴν δὲ ὑπόκρισιν δηλοῖ τὸ τί· καίτοι γέ τι δοκοῦσα πράξειν παρὰ σοῦ. Δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει.) ἡ δυστοιχία τοῦ χοροῦ ἐστι· κατὰ γὰρ τούτους ἤδη τὰ τῶν χορῶν ἠμαύρωται· τὰ μὲν γὰρ ἀρχαῖα διὰ τῶν χορῶν ἐπετελεῖτο· ὅθεν ὁ εὔπολις φησί· τί χορὸς οὗτος· κλαίειν εἴπωμεν πυράμου· ἵν᾽ ἡ κατὰ ταῦτα ἰαμβεῖα. Κρασπέδοις.) περιφραστικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ παντὶ ἀρμένῳ· ὑπεκδραμεῖν δὲ, ἤγουν δεῖ μὲν ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν γλωσσαλγίαν· καθάπερ κυβερνήτης τοῖς κρασπέδοις τοῦ λαίφους χρώμενος ἐκφεύγει. Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς.) ἐγὼ νομίζω φησὶν ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης σεσῶσθαι· ἣν μόνην φησὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ θεῶν ἰσχύειν· τοῦτο γάρ ἐστιν· μόνην φησὶ τὴν ἀφροδίτην σεσωκέναι αὐτὸν· καὶ οὐδένα ἄνθρωπον οὐδὲ θεόν· τοῦτο δὲ ψευδές· φαίνεται γὰρ τὴν ἥραν προσαπεσχηκώς, ἐξ αὐτῆς ὅλως καὶ ὑπὸ ταύτης παρορμηθεὶς ἐπὶ τὸν ἆθλον· ὑφ᾽ ἧς εἰκὸς αὐτὸν σεσῶσθαι· ἵνα τὸν πελίαν φονεύσῃ ἐχθρὸν ὄντα τῆς ἥρας· ἔστι δὲ ἡ ἀθηνᾶ ἡ κινδυνεύουσαν τὴν ναῦν προσραγῆναι ταῖς πέτραις ἀντισώσατο. Λόγος διελθεῖν.) ἀντὶ τοῦ παρελθεῖν καὶ εἰπεῖν. Ἐπίφθονος.) ὑπὸ φθόνου κατεχόμενος· ὁ λόγος οὕτως· λέγει δὲ τὸν ἔρωτα σεσωκέναι με· ἐρασθεῖσα γὰρ αὐτοῦ ἡ μήδεια ἔσωσεν αὐτόν· δύναται δὲ καὶ οὕτως νοηθῆναι καὶ ἐπίφθονος ὁ λόγος ῥηθῆναι· τουτέστι κινεῖ μοι φθόνον ὁ λόγος· ἀλαζονεύσομαι φησὶν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ· ὅτι ὁ ἔρως οὗ ἠράσθης μου σέσωκέ με. Ἄλλως. ἐμὸς λόγος φησί, λεπτὸς μέν, ἐπίφθονος δέ· τουτέστι φρονη[illegible]μενος μέν, δυνάμενος γὰρ διαδύεται παντὸς τοῦ ἰσχυ

ἐὰν γὰρ τις ἀκριβῶς ἐξετάσῃ, ὁ ἔρως σε ἠνάγκασε τό-
ξοις ἀφύκτοις τοὐμὸν ἐκσῶσαι δέμας. οἷον οὐκ εἰς χά-
ριν τὴν ἐμήν. ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ταῦτα ἔπραξας. καὶ
τῶν ἀφύκτων πόνων ἐξέσωσας τοὐμὸν σῶμα ἢ οὕτως. καὶ
σὺ μέν φησι συνορᾷς ἅτε δὴ λεπτὸν καὶ ὀξὺν ἔχουσα τὸν
νοῦν. ὅτι ἡ ἀφροδίτη με ἔσωσεν. ἀλλ' ὑπὸ φθόνου ὁ λό-
γος σοι ὑποφέρεται. ὅς ἐστιν ἀληθής, τὸ τὸν ἔρωτα σεσω-
κέναι με. Ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς.) ἀλλ' οὐκ ἀκριβολογοῦμαι
περὶ τούτου. ἀλλὰ δίδωμί σοι τῷ λόγῳ ὠφεληκέναι.
κἀγὼ μὲν ὁμολογῶ, ὅτι ἔνθα με ὠφέλησας, καλῶς ἔ-
χει. Ἐπεὶ γὰρ οὖν ὤνησεν.) ἔνθα γὰρ φησὶν ὠφέλη-
σας οὐ κακῶς ἔχει. ἢ ὅτι οὐκ ὠφέλησας. ὅθεν μεθίημι
τὰς ἀποδείξεις τοῦ μηδὲν ὠφελῆσθαι παρὰ σοῦ. τοῦ
πράγματος οὐ καλῶς ἔχοντος. αὐχῶ παρακρύπτειν.
πανουργεῖ. τολμᾷ. Εὐσχήμων φανῇ.) ἀντὶ (τοῦ συ-
σχηματίζων τοὺς λόγους. πρὸς τὸ συναρπάζειν ἐμέ.
τουτέστι κοσμίως τὸ λέγειν. τὸ δὲ μὴ νῦν κατὰ ἀττικοὺς
παραπέμπεται. Οὐ τοῦτο ὃ εἶχεν.) ἀντὶ τοῦ οὐ
ταύτην ἔχων τὴν διάνοιαν ἔγημας. οὐδὲ ἵνα τοῖς
ἐμοῖς παισὶ τὸ ἀνενδεὲς τῶν τροφῶν παράσχῃς. καὶ τῆς
ἐν τῇ πόλει οἰκήσεως τὸ ἀσφαλές. ἀλλ' αἰσχυνόμενος
ἐπὶ τὸ βάρβαρον ἔχειν γυναῖκα. τοῦτο δὲ ἀποδέδωκε
πρὸς ἐκεῖνο. ἕνεκα φησὶν ὁ ἰάσων, ἀλλ' ὡς τὸ μὲν μέγι-
στον οἰκοῖμεν καλῶς. καὶ τὰ ἑξῆς. Οὐκ εὔδοξον.) οἱ-
ονεὶ ἄδοξον ἡγοῦ τὸ μέχρι γήρως βαρβάρῳ συνοικῆ-
σαι. καὶ ἐσπούδασας ἑλληνικοῖς γάμοις τὴν προτέραν
ἁμαρτίαν καλύψαι. τουτέστιν εἴ μοι μέχρι γήρως συν-
ῴκεις ἀδοξίαν σοι προσετρίβετο. οἷον αἰσχύνην ἡγήσω
τὸ πλὺς ἀνὴρ βαρβάρου γυναικὸς καλεῖσθαι.
Πικρὸς δαίμων.) ἀντὶ τοῦ λυπηρὸς κατὰ ἔλλειψιν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοῦ ἢ, ὡς καὶ τὸ δοῦλος δῆλος ὢν παρὰ τὴν δίκην ὅ σὴ
μάθῃ τὴν ταλαιπωρίαν. Μή μοι ὄλβιος ὅστις.) οὐκ
ἂν φησὶν εὐξαίμην τοιαύτην μοι εὐδαιμονίαν γενέσθαι
δι' ἧς ἂν ἔπειτα οἱ λυπηθεῖεν. καθάπερ καὶ ὁ σὸς νῦν ὄλ-
βος λυπεῖ τὴν ἐμὴν φρένα. οἷον οὐ βούλομαι εὐδαιμονί-
ζεσθαι λυπουμένους κατὰ ψυχήν. τοῦτο δὲ εἶπε πρὸς
τὸν ἰάσονος λόγον ἀντιτεινομένη. παρ' ὅσον αὐτὸς ἔλεγεν
ἐπὶ τῷ συμφέροντι αὐτῆς τε καὶ τῶν παίδων. εἰς τὸν γάμον
προεληλυθέναι κατὰ τῆς γλαύκης. Οἶσθ' ὡς μετεύξει.)
τοῦτο κατὰ ἐρώτησιν. οἶσθα φησὶν ὡς σε ἔδει μετεύξα-
σθαι, ἵνα δόξῃς τὴν εὐχὴν φρονίμως ποιεῖσθαι. νῦν γὰρ
εὐήθη λόγον εἴρηκας. ὥς τε τὰ χρηστά σοι λυπηρὰ φαί-
νεσθαι. μὴ δὲ τὴν εὐτυχίαν νομίζεσθαι δυστυχίαν.
Ἄλλως. οἶσθ' ὡς μετεύξῃ καὶ τοῦτο ποιήσασα σοφω-
τέρα γένῃ. Μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος.)
μέμφεται οὖν αὐτῆς τὴν εὐχήν. ἐθέλεις φησὶ σοφωτέραν
εἶναι, μετάθου τὴν προτέραν εὐχήν. καὶ εὔξαιμι δὲ ποτε
τὸ χρηστόν σοι λυπηρὸν φαίνεσθαι. Γαμοῦσα καὶ
προδοῦσα.) σεσημείωται τὸ γαμοῦσα. θέλει δὲ εἰπεῖν
ἄρα τοιοῦτον ἔργον ποιήσασα οὐ γὰρ ἐφ' ἑαυτῆς ἔλεγεν.
ἐπεὶ εἶπεν ἂν γαμουμένη. ἀλλὰ τὸν ἰάσονος λόγον ἐφ'
ἑαυτῆς μετέστρεψεν. γαμεῖ μὲν γὰρ ὁ ἀνήρ, γαμεῖται δὲ
ἡ γυνή. Οὐ κρινοῦμαι.) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀποκρινοῦμαι
περὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν πρὸς σέ. μεθίημι δὲ τούτων τὰ
πολλά. Σύμβολα,) οἱ ἐπιξενούμενοί τισιν, ἀστράγα-
λον κατατέμνοντες θάτερον μὲν αὐτοὶ κατεῖχον μέρος.
θάτερον δὲ κατελίμπανον τοῖς ὑποδεξαμένοις. ἵνα εἰ
δέοι πάλιν αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐκείνων ἐπιξενοῦσθαι πρὸς
ἀλλήλους, ἐπαγόμενοι τὸ ἥμισυ ἀστραγάλιον, ἀνενε-
οῦντο τὴν ξενίαν. εὔβουλος ξουθῷ. τί ποτ' ἐστὶν ἄπαν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τα διαπεπρισμένα ἡμίσεως· ἀκριβῶς ἔπαρ εἰς τὰ σύμ
βολα· οὕτως ἑλλάδιος· Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς·) παι
ροιμία ἐστὶν· ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα· σοφο
κλῆς ἐν αἴαντι μαστιγοφόρῳ· Ακόρεστα τὰ νείκη·)
μὴ δὲ εἰς νείκη μὴ δὲ εἰς ὀργὰς καὶ εἰς φιλονείκους λό
γους καὶ ὀργῆς κινητικούς· Νείκη·) τὰ νείκη κατ' εὐ
θεῖαν πληθυντικὴν, εἴρηται, τουτέστι τὰς μάχας καὶ τὰς
φιλονεικίας ἀπαύστους· Αἱρεῖ·) πορθεῖ τῷ ἔρωτι·
Εξώπιος·) ἀντὶ τοῦ ἐφεστηκὼς αὐτῆς· ἔξω τῶν ὀφθαλ
μῶν τῆς κόρης ὤν· ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι· ὥστε μεταμεληθῆ
ναί σε ἐπὶ τῷ γάμῳ· Ερωτες·) τοῦτο ὁ χορὸς λέγει
περὶ τῆς μηδείας ἐρώσης τοῦ ἰάσονος· εὐχόμενος μὴ
τοιοῦτον ἔχειν ἔρωτα· ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἐρώτων, ταρ
αχαὶ τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνουσιν· Μὴ δέποτ' ὦ
δέσποινα·) τὸ ἑξῆς· μηδέποτε ὦ δέσποινα ἐκ χρυ
σέων τόξων ἐπ' ἐμοὶ ἐφίης ἄφυκτον ὀϊστὸν, ἱμέρῳ χρί
σασα· μὴ ποιήσῃς τοιοῦτον ἔρωτα, ἐμπεσεῖν εἰς ἐμὲ ὦ
ἀφροδίτη· οἷον καὶ εἰς τὴν μήδειαν· Απολέμους·) ἐν
ῷ εἶναι, ἀπόλεμος· σεβίζουσα δὲ, προκρίνασα· προτι
μῶσα· Αλλως·) κρίναι τὰ λέκτρα τῶν γυναικῶν·
ὅτι σεβίζασα τὰς ἀπολέμους εὐνὰς ὅ ἐστι παρα
κελεύουσα ἀπολέμους· ἤγουν ἀφιλονείκους· οἷον·
ματω δὲ ἡ ἀφροδίτη τὰς εὐνὰς τὰς ἀπολέμους·
καὶ ἐάτω αὐτὰς ἡσυχάζειν· ἡ ὀξύφρονα τὴν ἀφροδίτην
φησὶν· ἐπεὶ ὀξεῖς οἱ ἔρωτες αὐτῆς καὶ ὑπόπτωσοι·
μόχθων οὐκ ἄλλος·) τῶν μόχθων τῶν ἐν ἀνθρώποις οὐ
δεὶς ἄλλος μείζων, ἢ τὸ στερεῖσθαι τῆς πατρίδος· μό
χθων δὲ λέγει τῶν συμφορῶν· ὅμηρος ἐκ τοῦ ἐναντίου·
ὡς οὐδὲν γλύκιον γῆς πατρίδος ἢ δὲ τοιούτων· τοῦτο
αὐτὸ τὸ στερεῖσθαι τῆς πατρίδος ὅτι πάνδεινόν ἐστιν

αὐτοῖς ὄψεσιν ὁρῶμεν· ἀπὸ τῆς μηδείας καὶ οὐκ ἐξ ἀκοῆς
τοῦτο μανθάνομεν. Σοφοῦ πανδίονος.) εὐεπίφορός
ἐστιν ὁ εὐριπίδης εἰς τὸ λέγειν σοφὸς καὶ σοφὴ πρὸς μη-
δὲν χρήσιμον παραλαμβάνων τὸ ὄνομα. κατὰ τί γὰρ
σοφὸς ὁ πανδίων γίνεται. οὐ γὰρ δὴ ὠνόμασαι τοιοῦτον
αὐτοῦ τὸ ἔργον. ἀλλ' οὐδὲ πανουργίας ἐχόμενον ὥς τε
διὰ τοῦτο λέγεσθαι αὐτὸν σοφόν. ἀλλ' ὥσπερ παραπλη-
ρώματι χρῆται τῇ λέξει. Αἰγύπτοθεν.) λέγουσι τὸν
αἰγέα εἰς τροιζῆνα ἐληλυθέναι. διὰ τὸ δεδοικέναι πεζῇ
ποιεῖσθαι τὴν πορείαν. σίνιδος κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους
ἐπιπολάζοντος. νεόφρων δὲ εἰς κόρινθον τὸν αἰγέα φησὶ πα-
ραγενέσθαι πρὸς μήδειαν, ἕνεκα τοῦ σαφηνισθῆναι αὐ-
τῷ τὸν χρησμὸν ὑπ' αὐτῆς τῆς μηδείας γράφων οὕτως.
καὶ γάρ τιν' αὐτὸς ἤλυθον λύσιν μαθεῖν. σοῦ πρίν. θέσαν γὰρ
ὄσσαν ἥν ἔχρησέ μοι φοίβου πρόμαντις, συμβαλεῖν
ἀμηχάνως, οἱ δ' εἰς λόγους μολεῖν γὰρ ἤλπιζον μαθεῖν.
Δεῦρ' ἀεί.) ἀντὶ τοῦ μέχρι νῦν ἄπαις ὑπάρχεις. τὸ δὲ
ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ νῦν. σεσημείωται δὲ ἐπεὶ τὸ δεῦρο
χρονικὸν εἶπεν. ἢ οὕτως. ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ χρόνου τούτου
ἄπαις τυγχάνεις; τὸ δὲ ἀεὶ εὐριπίδης ἀπὸ χρόνου τάσ-
σει. ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ δεῦρο. νῦν δὲ ἀπὸ χρόνου. καὶ ση-
μειῶται. Τί δ' ὀμφαλὸν γῆς.) τὸ μέσον τῆς οἰκουμέ-
νης τὸ μαντικόν. ἐστάλης δὲ. ἐπεδήμησας ἐνδημεῖς. τρεῖς
ἐς μὲν εὐνῆς. πρώτην ἔγημε λίτην τὴν ὅπλητος. δευτέ-
ραν χαλκιόπην τὴν χαλκώδοντος. τρίτην τὴν μήδειαν.
Μάλισ' ἐπεί τοι.) σοφωτέρας διανοίας χρείαν ἔχει τὰ
ἠδηλεγόμενα ῥήματα. Ἀσκοῦ με.) χρησμὸς δοθεὶς
τῷ αἰγεῖ οὗτός ἐστιν. Ἀσκοῦ τὸν προύχοντα ποδεῶνα φέρ-
τατε λαῶν, μὴ λῦσαι. πρὶν γουνὸν ἀθηναίων ἀφικέσθαι.
αὐτοῦ οὖν τῆς γαστρός. πόδα δὲ τὸ μόριον παρέσησε

ὁ ποδεὼν τοῦ ἀσκοῦ προέχει. λέγει οὖν ὅτι ἔχρησέ μοι
μὴ συνελθεῖν ἑτέρᾳ πρὶν ἀποβῆναι τῆς πατρίδος.
τοῦτο γὰρ αἰνίττεται ὅπερ αὐτὸς οὐ συνίησιν. ἀσκὸν
τοίνυν λέγει τὸν περὶ τὴν γαστέρα τόπον. ἀρχίλοχος.
καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἀσκόν. μηρούς τε. μηροῖς. δρη/
στὴν λέγων, οἷα δράσαντά τι. ποδεῶνα δὲ εἰώθασιν λέ/
γειν τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον. Τρίβων εἰς τὰ τοιάδε.)
ἐντριβὴς ὢν παρατετριμμένος τε τὰ τοιαῦτα λέγειν.
τουτέστι τοὺς χρησμούς. Δορυξένων.) οἱ κατὰ τὸν πό/
λεμον πρὸς ἀλλήλους φιλίαν πεποιηκότες. ὡς γλαῦκος
καὶ διομήδης. Τί χρῆμα δράσασ'.) σεσημείωται ὁ
στίχος. ὅτι καὶ ἐν πολιᾶσιν ἐστίν. ὧν ἀρχιμήδεια πρὸς
μὲν δώμασι τυραννικοῖς. Καρτερεῖν.) ἀντὶ τοῦ κρα/
τεῖν καὶ ἀντέχειν. καὶ τὸν ἐγκρατῆ λέγουσι καρτερόν.
ἀρχίλοχος. ὁ δ' ἀσίνης καρτερὸς μηλοτρόφος. φησὶν
ὅτι τῷ λόγῳ μὲν προσποιεῖται. τῷ δὲ ἔργῳ οὐ θέλει κρα/
τεῖν καὶ ἀντέχειν. Εἰς τοῦ γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι.)
κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῆς παιδοποιΐας ἔρημός εἰμι. ἢ
τὸ φροῦδον ἀντὶ τοῦ πρόθυμον καὶ ἀταφήνιστον. οὕτως
εἰς τὸ παῖδας ποιῆσαι. πάνυ ἐσπούδακα καὶ πρόθυ/
μός εἰμι. ἔστι δὲ κυρίως ὁ προωδευκώς. Ἀναίτιος.)
ἀνέγκλητος ἄμεμπτος. οὐδὲ γὰρ βούλομαι φησὶ πα/
ρὰ τῶν περὶ τὸν κρέοντα αἰτιαθῆναι, ὡς ἑαυτός σε ἀπα/
γαγών. Πελίου δ' ἐχθρός.) κατὰ κοινοῦ τὸ ἐχθρός.
λέγει οὖν σοὶ μὲν θαρρῶ καὶ πεπίστευκα. ἀλλὰ φοβοῦ/
μαι μὴ ἄρα ὁ τοῦ πελίου δόμος καὶ ὁ κρέων ἐχθροί μου
ὄντες βιάσωνταί σε. καὶ παρὰ προαίρεσιν προέσθαι με
αὐτοῖς. ὅθεν ὅρκωσε. τοῦτο βουλομένη πιστῶσα/
σαι, ὡς οὐκ ἄν με προοίη. Τούτοις δ' ὁρκίοισι μέν.)
κατειλημμένος ἐμπεπλησμένος. ἀντὶ τοῦ μετὰ

βίας ἄγουσιν. τὸ δὲ ἑξῆς τούτοις ἄγουσιν οὐ μεθεῖσ' ἄν· τούτοις δ' ἐν ὅρκοις ζυγεὶς, ὄνους. τούτοις δὲ τοῖς ζυγοῖς ἄγουσί με καὶ βιαζομένοις, οὐκ ἂν ἐκδοίης ὅρκοις προκατειλημμένος. διὸ βούλομαί σε ὀμνύειν. ἐὰν γὰρ ὀμόσῃς μοι τοῖς περὶ τὸν κρέοντα βουλομένοις με ἄγειν, ἀπὸ τοῖς ἀττικῆς οὐκ ἂν μεθεῖο οἷον ἐξαιτουμένοις με ἄγειν, οὐκ ἂν δοίης. μὴ ὀμόσας δὲ φίλος γένοιο αὐτοῖς διὰ τοῦ ἐπικηρυκεύματος. θέλει εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπικηρυκεύμασιν· λείπει δὲ ἡ διά. ἴγη πᾶς ὁ λόγος. πέποιθα μὲν ἐν οἷς λέγεις μοι. ὁ δὲ τοῦ πελίου δόμος καὶ ὁ τοῦ κρέοντος ἐχθροί ἐμοί εἰσιν. τούτοις οὖν βουλομένοις ἐξαιτεῖσθαί με, οὐκ ἂν ἐκδοίης ὀμόσας. καὶ διὰ λόγων μόνων συνθοῖο, ἴσως ἂν ἐκείνων γένοιο φίλος. καὶ διὰ τὰ ἐπικηρυκεύματα ὅ ἐστι τὰς πρεσβείας ἐξαιτουμένοις με ἐκδοίης ἂν αὐτοῖς. Λόγοις δὲ συμβάς.) εἰ δὲ ἔλθοις εἰς τὴν σύμβασιν τῶν ἐμῶν λόγων. καὶ συνθήκας ἐνωμότους ποιήσαιο πρὸς ἐμέ. εὖ οἶδα ὅτι μοι φίλος γένοιο καὶ ἐπίκουρος ἀσφαλής. καὶ οὐκ ἂν τὴν πρὸς ἐκείνους φιλίαν προκρίναις. ἐπικηρυκεύματα γάρ εἰσι τὰ διὰ τῶν κηρυγμάτων γιγνόμενα πρὸς φιλίαν. κεῖται οὖν ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ τῆς φιλίας. τῇ δὲ εὐθείᾳ ἀντὶ δοτικῆς κέχρηται. ἔδει γὰρ εἰπεῖν καὶ τοῖς ἐπικηρυκεύμασιν οὐκ ἂν πίθοιο. δίδυμος δέ φησιν ἐλλείπειν τὴν διά. διὰ τὰ ἐπικηρυκεύματα. Ἐμοί τε γάρ.) καὶ ἐμοί φησιν ἀσφαλές ἐστι πρὸς τὸ μηδὲ μίαν μέμψιν ἔχειν παρ' αὐτῶν. τὸ τὴν σκῆψιν ταύτην προβάλλεσθαι, τὸ φάσαι ὀμωμοκέναι μὴ προδοῦναί σε. καὶ τὸ σεσῶσθαί σε βεβαιότερον ἔσται· τὴν σκῆψιν ταύτην προΐσχου τί μοι. σκῆψιν δὲ λέγει τὸ ὀμωμοκέναι αὐτῇ. τὸ δὲ ἐξηγοῦ θεοὺς ἀντὶ τοῦ ὀνόμαζε τοὺς θεοὺς οὓς βούλει με ὀμόσαι.

ἀλλ' ἀπ' ὦ μάκαρ.) ὁ χορὸς ἐπεύχεται αἰγεῖ ἐπὶ τῇ ἐπαγ
γελίᾳ. πομπαῖον δὲ τὸν ἑρμῆν λέγει ἐπεὶ παραπόμπι
μος. καὶ εἰρηνικὸς ὁ θεός. οἱ δὲ ὁδεύοντες μάλιστα εἰρή-
νης δέονται. Ω ζεῦ.) τοῦτο μόνον ἡ μήδεια αὐτὴ καθ' ἑ-
αυτὴν ἀναφωνεῖ τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τοῖς λοιποῖς θεοῖς ὡς εὐ-
χαριστοῦσα. τὰ δὲ λοιπὰ πρὸς τὸν χορόν. Η μάλιστ' ἐκά-
μνομεν.) καθὸ μάλιστα ἐδυσύχουν ἀλλ' ἔχουσα πρὸς ὃν
καταφύγω, νῦν προσώρμισα. Φίλαι.) φίλας λέγει
τὰς ἀπὸ τοῦ χοροῦ. πρὸς αὐτὰς γὰρ νῦν διαλέγεται. Εἰς
ὁδὸν γάρ). ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν τῆς νίκης ἀρχὴν ἐληλύθαμεν.
ἐκ τοῦ δ' ἀνάψομεν.) παυσόμεθα τῶν ταραχθέντων
...κῶν. ὅταν γὰρ ἀπόγεια δεθῇ παύονται τῶν κυμάτων
...ναῦται. Λέξω δὲ μὴ πρὸς ἡδονήν.) μὴ νομίσῃς φη-
...ν ἡδέα καὶ προσηνῆ εἶναι, τὰ μέλλοντα σοι ῥηθῆναι.
...τι γὰρ ἡδέα μὲν εἰς ἀκοὴν ἐλθεῖν. ἀναγκαῖα δὲ ὅμως.
...ς εἰ ἔλεγεν οὐχ ὤφειλον μὲν ὑμῖν τοιαῦτα ἐπαγγέ-
...ειν. οὐδ' οὕτω πράξειν καλῶς. ὅμως ἐπειδὴ εἰς τοῦτο τύ-
χης ἤλθομεν, ἀκούσατε τὰ βεβουλευμένα, καὶ πρὸ-
...δη ὄντα. αἰτήσομαι δέ φησιν αὐτὸν τοὺς παῖδας ἐᾶ-
...ι ἐνταῦθα μένειν. καὶ αὐτούς φησι συγκατακτενῶ.
...λ' ἵνα πρότερον διακονήσωσί μοι πρὸς τὸν τῆς γλαύ-
...ς θάνατον. Τὴν δὲ μὴ φυγεῖν χθόνα.) γράφεται
...θεν δή. ἵν' ἡ ἀντὶ τοῦ ὡς δή. ἐνταῦθα μέντοι. μέχρι
...ν τούτου ἀποτερματίζω σοι καὶ ἵστημι τὸν λόγον σιω-
...ῶντα. Επεὶ πρὸς ἡμῖν.) τὸ ἑξῆς ἐπεὶ πρὸς ἡμῖν τὸν δ' ἐκοι-
...νώσας λόγον, δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε. ἀπεννέπω
καὶ σὲ ὠφελοῦσα καὶ τοῖς νόμοις βοηθοῦσα. Εἶπον
...νεῖς γ' οὐδὲ δεσπόταις.) δέσποιναν ἑαυτὴν λέγει οὐχ
...θεραπαινῶν ὄντων τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ. ὅπου κατ' ἀρ-
χὴν τοῦ λόγου φίλας αὐτὰς ὀνομάζει. ἀλλὰ τὸ δεσπόταις

ἀντὶ τοῦ τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς κρατοῦσιν. τὸ δὲ πληθυν-
τικὸν ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ. θέλει γὰρ εἰπεῖν ἐμοὶ τῇ κρατούσῃ.
καὶ γὰρ βασιλέως θυγάτηρ ἦν. καὶ γυνὴ βασιλέως τοῦ
ἰάσονος. καὶ σώζει τὸ εὐγενὲς φρόνημα. μὴ τοίνυν θαυ-
μάζωμεν εἰ κορίνθιαι οὖσαι, δέον τῷ τοῦ κρέοντος μέρει
προσθέσθαι, ταύτην αἱροῦνται συγκρύπτειν. ἐλεύθεραι γὰρ
οὖσαι τὸ παριστάμενον αὐταῖς δίκαιον προτιμῶσι. ἔπει-
τα καὶ ἀεὶ ὁ χορὸς ἐν προσώπῳ τοῦ ποιητοῦ εἰσάγεται
τῷ δικαίῳ προστιθέμενος. Ερεχθεῖδαι τε παλαιόν.)
μακαρίζειν αὐτοὺς ἀθηναίους ὡς εὐδαίμονας. καὶ σο-
φίας πάσης ἐπιστήμονας. ἱερούς τε καὶ μύστας. ὅτι μέλ-
λει τὰ κατὰ τὴν μήδειαν ἐπάγειν μιάσματα. τῇ γὰρ
παραθέσει βούλεται αὐτὴν ἀποτρέψασθαι τοῦ κατὰ
τῶν παίδων φόνου. οὕτω γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπάγει, ὅτι
οὐκ εἰκὸς τοὺς οὕτως ἱεροὺς καὶ σοφοὺς ἄνδρας, σὲ
μιαιφόνον γενομένην ὑποδέξασθαι. Ερεχθεῖδαι.)
ἱκανὸν ἐγκώμιον ὁ χορὸς καταβάλλεται τοὺς ἀθηναί-
ους δικαίους καὶ θεοσεβεῖς ἀποκαλῶν. ἀποτρέπων τῆς
πράξεως τὴν μήδειαν. καὶ οὐκ ἂν οἱ τοιοῦτοι τὴν τοιαῦ-
τα δράσασαν δέξαιντο. χώρας ἀπορθήτου. ἡ σύντα-
ξις ἀπὸ ἀπορθήτου χώρας. ἀπόρθητον δὲ αὐτὴν εἶπε
διὰ τὰς θρυλλουμένας πολλὰς νίκας αὐτῶν. αὐτοὶ γὰρ
ἀπόρθητοι καὶ ἀήττητοι διετέλεσαν. τὸ δὲ φερβόμενοι
σοφίαν ἀντὶ τοῦ προσλαμβάνοντες. καὶ παιδευόμε-
νοι πᾶσαν σοφίαν. οὕτω δὲ εἶπεν ὡς ἀναγκαίας αὐ-
τῆς οὔσης τῆς παιδεύσεως, καθάπερ ἄλλης τροφῆς.
Ενθα ποθ᾽ ἁγνὰς.) ὅπου λέγεται ὑπὸ τῶν μουσῶν τὴν
ἐν μουσικῇ ἁρμονίαν γεννῆσθαι. παρόσον οἱ σοφοὶ
ἐν τοῖς, καθαρωτέροις τοῖς τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῖς τὰ θεῖα
φαντάζονται. μονονουχὶ καὶ θεοῖς αὐτοῖς ὁμιλεῖν

όμενοι· ἢ ὡς τοῦ παρ' αὐτοῖς ἀέρος φύσιν ἔχοντος
φορεῖν ἀεὶ σοφοὺς ἄνδρας· τουτέστιν ἀεὶ βιοτεύειν τῇ
παιδεύσει· ἁπλῶς καὶ θαυμαστῶς ταύτην μεταχειριζό-
μενοι. ἀπὸ δὲ τοῦ παρ' αὐτοῖς ἀέρος εἰς τοῦτο πεφυκό-
τος. ἵνα τὸ μὲν βαίνοντας ἀντὶ τοῦ βιοτεύοντες· τὸ δὲ
αἰθέρος, ἀντὶ τοῦ ἀέρος ἐκδεξώμεθα. ἔνιοι δὲ λέγουσι
εὐριπίδην τὰς μούσας λέγειν ἁρμονίας θυγατέρας. ἀ-
γνοήσαντες. οὐ γὰρ τοῦτο λέγει· ἀλλ' ὅτι αἱ μοῦσαι πρῶ-
τον ἐς τὴν ἀττικὴν ἐλθοῦσαι ἁρμονίαν ᾖδον καὶ τὴν με-
λῳδίαν. διὰ γὰρ τοῦ φυτεῦσαι τοῦτο παρίστησιν. γνω-
στὸν δὲ τοῦ τὰς μούσας ἐν τῇ ἀττικῇ ἱδρῦσθαι. ἀρχὴ
ἐκ παλαιφάτου. ὁ δὲ λόγος ἔνθα φησὶν ἐν ταῖς ἀθή-
ναις, λέγονται αἱ μοῦσαι γεννῆσαι καὶ καταστήσασθαι
πάσης σοφίας ἁρμονίαν. λέγει δὲ τὴν παίδευσιν. πα-
ρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι καὶ ἑνοῦσθαι τῇ ψυχῇ ταύτην. ἢ ὅτι
συγκεχυμένας ψυχὰς, αὕτη ἐπεισελθοῦσα εἰς ἁρμο-
νίαν καὶ εὐστάθειαν εἰσάγει, σωφρονεῖν παρέχουσα.
τοῦ καλλιχόρου.) νῦν τοῦ ἐν ἀττικῇ μνημονεύει. ἔστι
δὲ καὶ ἕτερος ὁμώνυμος ἐν βοιωτίᾳ. ἔτι δὲ καὶ ἕτε-
ροι καθά φησι πολέμων ἐν τῷ περὶ ποταμῶν. γράφων
οὕτως. ἐν ἀθήνησί τε κηφισὸς. καὶ ἐν σικυῶνι καὶ ἐν ἄρ-
γει. Παρέδρους,) συνοίκους. κατὰ κοινοῦ τὸ κλή-
ζουσι. τουτέστι λέγουσι δὲ τὴν ἀφροδίτην καὶ διηνεκῶς
ταῦθα ποιεῖν. παρατιθέναι δὲ τοῖς ἑαυτοῖς πλο-
κάμοις πολύ τινα κόσμον. καὶ οὕτως δὴ ἐρασμίαν
αὐτὴν παρασκευάσασαν, ἐξαποστέλλειν τοὺς ὑπὸ πᾶ-
σαν σοφίαν ὁδηγοὺς ἔρωτας. ἐμφαίνει δὲ διὰ τοῦ-
του ὡς ἐρωτικῶς ἔχοντες πρὸς πᾶσαν σοφίαν οἱ ἀ-
θηναῖοι εἰκότως τὸν κατὰ πάντων ἔχουσι τῆς παι-
δείας στέφανον. οἷον ὡς εἰ ἔλεγεν. τοὺς δὲ ἔρωτας

ἔχοντες πρὸς πᾶσαν σοφίαν προστίθενται τὸν πο-
λυανθῆ τῆς παιδεύσεως στέφανον, μόνοι πιστευόμενοι
πάντας νικᾶν τῇ παιδεύσει. ἀεὶ γὰρ λέγουσι τὴν ἀφρο-
δίτην στεφανοῦσαν τούτους εὐώδει ῥοδέῳ πλόκῳ πέμ-
πειν αὐτοὺς τῇ σοφίᾳ παρέδρους. Παρέδρους.)
συνοίκους. παρόσον οὐκ ἐκτός εἰσιν ἔρωτος, οἱ περὶ σο-
φίαν καὶ πᾶσαν ἀρετὴν διακείμενοι. πῶς οὖν ἱερῶν.)
μεταξὺ τῶν ἱερῶν κειμένοις ποταμῶν. τῷ προτέρῳ δὲ
διαζευκτικῷ συνδέσμῳ τῷ ἢ. τὸ ἡ ἄρθρον ἔξωθεν προσ-
δεκτέον. τουτέστιν ἢ ἡ πόλις. ἢ ἡ χώρα. ὁ δὲ νοῦς. πῶς
οὖν σε δέξαιτο ἡ πόλις αὕτη. ἡ ἱεροὺς ἔχουσα ποτα-
μούς. ἢ καθαροὺς παντὸς μολύσματος. ἢ ἡ τῶν κατ' αὐ-
τὴν ἀνδρῶν προσφιλεστάτη ἡμῖν πόλις. παιδοκτόνον
γενομένην καὶ ἀνοσίαν τῷ κατὰ τῶν φιλτάτων φόνῳ.
Η φίλων.) ἀντὶ τοῦ προσφιλεστάτων καὶ φιλοξενωτά-
των οὐκ εἰκῇ δὲ τοῦτο. ἀλλ' ἵνα ἐνδείξηται πρὸς ἀπο-
τροπὴν καὶ ὑπερβάλλουσαν ἀνοσιότητα τοῦ φόνου, ὡς
καίπερ φιλόξενοι πεφυκότες πρὸς σὲ τοιαύτην γενο-
μένην ἀξενώτατοι γενήσονται. Πόμπιμος.) ἤγουν
τὴν ἐκπεμφθεῖσαν ὑποδεχομένη οὐκ αὐτὴ πόμπιμος
οὖσα. Πλαγάν.) τὴν πληγήν φησι τῶν τέκνων καὶ τὸν
φόνον, μὴ προπετῶς δρώσῃς. ἀλλὰ πρότερον μεθ' ἡμῶν
ἢ ἄλλων τινῶν σκέψαι εἰς τοῦτο δράσαι σ' ἐχρῆν.
Πόθεν θράσος.) τίνι λογισμῷ χρησαμένη. τουτέστι πεί-
σει ὁ τῶν πάντων πείσας τοσοῦτον θράσος ἐνθεῖναι τῇ
σαυτῆς ψυχῇ. ἢ τῇ δεξιᾷ ὁπλιζομένη κατὰ τῶν φιλ-
τάτων παίδων παρασκευάσαι. Καρδίᾳ τε λήμ-
ψῃ.) ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν σαυτῆς καρδίαν καὶ τὸν λο-
γισμὸν προσλήψῃ. σχήσεις. Τέγξαι χέρα φόνῳ.)
τὸ ἑξῆς φόνου χεῖρα φονίαν. εὖ οἶδα φησὶν ὅτι οὐ καρ-
τερήσεις

ήσεις τῇ ἐργάσει τοῦ φόνου, τέγξαι μολῶσαι τὴν χεῖρα
ἵματι τῶν παίδων γονυπετούντων σε. Ηκω κελευ
θείς.) ἥκω φησὶν ὑπὸ σοῦ κελευσθεὶς. καὶ γὰρ οἶδα δυσ
μενὴς σε. ὅμως τούτου οὐκ ἂν ἁμάρτοις τοῦ ἐμὲ ἐλ
θεῖν. ἰδοὺ φησὶ καίπερ δυσμενῶς ἔχουσα πρὸς ἐμὲ τυγ
χάνεις τῆς ἐμῆς παρουσίας. καὶ κελευούσης οὐκ ἀπεί
σα. Τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν.) αἰτοῦμαί φησι
ς πεποίημαι πρὸς σὲ μετ' ὀργῆς ὕβρεις. ῥαδίως φέ
ειν μὴ μνησικακεῖν ὑπομιμνησκόμενον τῆς πρότερον
ἡμῶν φιλίας. καὶ ὧν ἐπράξαμεν πρὸς ἀλλήλους εὐερ
γεσιῶν. Οὐκ εἰσὶ μέν μοι.) ταῦτα φησὶ πρὸς ἐμαυ
τὴν διείλεγμαι ὦ ἴασον. ὅτι παῖδας ἔχω τοὺς ἐκ σοῦ.
ἰοῦ δεῖ με λυπεῖσθαι τῷ νῦν γάμῳ. εἶθ' ὅτι καὶ φυγά
δες ἐσμὲν ἐκβεβλημένοι τῆς θετταλίας. καὶ διὰ τοῦ
μοι δεήσει τὴν ἐνταῦθα διατριβὴν ἀσπάζεσθαι, ἐρη
μοῦσαν φίλων, ἐγὼ ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἐπετίμησα
ποκρίνεται δὲ νῦν καὶ μετ' εἰρωνείας ταῦτα λέγει.
νέμεθα.) παυόμεθα. παραπεμπόμεθα οἱ ὂν παραι
ἶμαι. συγχωρῶ. Λάβεσθε χειρός.) τοῦτο ἠρέμα
χαθ' ἑαυτὴν. ὡς ἐννοοῦσα τὴν ἀπήνειαν τοῦ φόνου. φεῦ
φησὶ τῶν κακῶν. ὡς ἀλγῶν τὴν ψυχὴν ἐννοοῦσα τὸ
ρυμμένον ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ κακόν. ὅπου γε πάσχει
τὴν ἐμὴν ψυχὴν τῷ πάθει. ἀλλὰ διὰ τὸ προτεθυμῆ
ι ἀμύνασθαι τὸν ἴασονα. δύναται δὲ καὶ εἰς ἐπήκοον
ἰάσονος λεγόμενον πρὸς τοῦτον. ὅτι ἀγωνιῶ καὶ πα
τετάραγμαι. ἐκεῖνο ἐνθυμουμένη τῶν κεκρυμμένων καὶ
λων ἀνθρώποις πραγμάτων εἰ ζήσονται οὗτοι σὺν
ἐπὶ πολὺν χρόνον. ὡς ἕτερον μὲν αὐτὴν νοεῖν ὅπερ ἔμελ
ραν ἑτέροις δὲ ἐκδέχεσθαι τὸν ἴασονα. ὅτι ἄρα ἀ
τὰ κατ' ἀνθρώπους κεκρυμμένα. Ως ἐννοοῦ

καὶ.) οὐκ ἀναγκαῖον ἦν ταῦτα λέγειν. φαντασίαν γὰρ παρέχει τῷ ἰάσονι ὡς κακοτεχνοῦσα. ἀλλ᾽ ἕνεκα τῶν κακῶν ἀνθρώπων τὰ τοιαῦτα παρεγχωρεῖ λέγειν. Ἀρῶ τέκν᾽ οὕτω καὶ πολὺν ζῶντας χρόνον.) καὶ τοῦτο κατὰ διπλῆν ἔννοιαν. ἣν ὁ ἰάσων ὑπολαμβάνει οὐχ ὑγιῶς, καὶ ἣν αὐτὴ κρύπτει ἀληθεύουσα. Ὡς ἀρτιδάκρυς.) ἀντὶ τοῦ προσφάτως δακρύουσα. χρὴ δὲ νοεῖν ὅτι ἐδάκρυσεν μὲν ἀλγοῦσα τὴν ψυχὴν ὅτι πρὸς τοῦτο τῆς τύχης κατήντησε, καὶ νῦν ἀναγκάζεται δρᾶν. ὁ δὲ ἰάσων ᾤετο αὐτὴν δακρύειν οἰκτείρουσαν τὰ παιδία ὡς τοῦ πατρὸς ἐστερῆσθαι. Χρόνῳ δὲ νεῖκος.) διὰ πολλοῦ φησι χρόνου τῆς πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν φιλονεικίας ἀποστᾶσα, καὶ νῦν διαλλασσομένης πλήρης γέγονα δακρύων. Τἀπρῶτ᾽ ἔσεσθαι.) πιθανῶς κέχρηται τῇ τροπικῇ λέξει. ἐμφαίνων αὐτὸν κέρδους ἕνεκα καὶ τοῦ τοὺς ἐκ μηδείας παῖδας ὠφελῆσαι τοῦτον ὡς πραγματευσάμενον ἑαυτῷ τὸν γάμον. τὸ γὰρ παρεμπολᾶν ἀντὶ τοῦ κερδαίνειν τίθεται. οἷον ἄλλα γάμοις χρωμένους παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας. ἢ τὸ πόσει ἀντὶ τοῦ πόσιος. δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς. παρεμπολοῦντος δὲ ἀντὶ τοῦ ὠνουμένου. πέφυκε γάρ φησιν τὸ θῆλυ γένος δυσμενῶς ἔχειν τῷ ἀνδρί, ἕτερον ὥσπερ εἰπεῖν ἐμπορευομένῳ καὶ προσωνουμένῳ γάμον ἑαυτῷ οἷον ἄλλοις χρωμένῳ γάμοις παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας. ἰδίως οὖν εἶπε πόσει ἀντὶ τοῦ πόσιος. οἱ δὲ ὑποκριταὶ ἀγνοήσαντες γράφουσιν ἀντὶ τοῦ πόσει ἐμοῦ. ὅπερ οὐ δεῖ. Ἀλλὰ τῷ χρόνῳ βουλήν.) ἀλλὰ νῦν ὥσπερ ἐκ μετανοίας τὸ κάλλιστον αὐτὴ βουλεύει. τὸ δὲ ἑξῆς. ἔγνως δὲ τῷ χρόνῳ τὴν νικῶσαν βουλήν. ὁ δὲ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καί τουτέστι καὶ τὴν νικῶσαν βουλὴν ἔγνως τῷ χρόνῳ. λέγει δὲ πεπαῦσθαι αὐτὴν τῆς πρὸς αὐ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ου ὀργῆς. Τὰ πρῶτ᾽ ἔσεσθαι.) τὰ πρωτεῖα ἀπενέγκασ-
θαι καὶ βασιλεύειν κορίνθου ἅμα τοῖς ἐκ γλαύκης τικτο-
μένοις ὑμῖν ἀδελφοῖς. τὸ δὲ ἔπι κατ᾽ ἐπίτασιν. οἷον ἔτι
μᾶλλον ὑμᾶς διαπρέψειν, συναπτομένους βασιλικῷ γέ-
νει. ἢ ὅσης ὑμῖν ἀξίας μετῆν ἐξ ἐμοῦ μόνου. Αὐτὴ τὰ
χλωροῖς.) πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. ἔδει δὲ αὐτὴν
ὴ δὲ κλαίουσαν εἰσάγεσθαι. οἰκεῖον τῷ προσώπῳ τοῦ-
ο. ἀλλ᾽ ἐκφέρεσθαι τῇ ὀχλικῇ φαντασίᾳ. ποιήσας
λαίουσαν καὶ συμπάσχουσαν. ἀπιθάνως γὰρ τὴν τοιαύ-
την διαχειριζομένην τὰ τέκνα εἰσάγει. ἄμεινον δὲ ὅμη-
ς. ὀφθαλμοὶ δ᾽ ὡσεὶ κέρα ἕστασαν. Οὐδὲν τέκνων τῶνδ᾽)
οὐδέν φησι δακρύω ἕτερον. ἐννοουμένη δὲ πῶς ἕξου-
ι τύχης οἱ παῖδες ἀναχωρησάσης ἐμοῦ. Γυνὴ δὲ θῆ-
υ κἀπί.) ἀσθενές φησι τὸ γυναικεῖον πέφυκε γένος
πρὸς τὰς καταλαμβανούσας συμφοράς, ὡς ἕτοιμον
ς δάκρυα. ἔτικτον αὐτούς. σύγγνωθί μοι φησὶ δακρυ-
ούσῃ. Ἔτικτον αὐτούς.) νῦν δὲ ὅτε ἐθάρσουν τοὺς παῖ-
ας τὸ ἀσφαλὲς ἔχειν τοῦ ζῆν εἰς τοῦτο παρελθόντας
λικίας καὶ τῆς ἐν βρέφεσιν ἐπισφαλοῦς ἀνατροφῆς
παλλαγέντας. καὶ λοιπὸν ἐσεμνυνόμην παῖδας ἡβῶν-
κς ἔχειν, τότε δὴ ἕτερον ἀγωνιῶ, εἰ τὸ ἀσφαλὲς αὐ-
ῖς τῆς σωτηρίας ὑπάρξει, ὑπὸ μητρυιᾶς γινομένοις. τοῦ-
γὰρ ἐμφαίνει. Εἰσῆλθέ μ᾽ οἶκτος.) ἐν γὰρ τῇ βραχείᾳ
λικίᾳ ἐν πλείονι ἀδείᾳ ζωῆς εἰσὶν οἱ παῖδες. Κἀμοὶ
δ᾽ εἶσι λῷστα.) ἀντὶ τοῦ καλῶς ἔχειν κρίνω. μετὰ
ώμης ὑμνῶ σοῦ τε καὶ τοῦ κρέοντος καὶ τῆς τούτου θυ-
τρὸς οἰκεῖν τὴν κόρινθον. ἢ οὕτως. κἀμοὶ αὐτὴ συναρέ-
σει. Σὺ δ᾽ ἀλλὰ σήν.) τὸ ἑξῆς. ἀλλὰ τὴν γυναῖκα κέλευ-
αἰτήσασθαι τοῦτο παρὰ τοῦ πατρός. τὸ τοὺς παῖδας
μὴ ἀπελαθῆναι τῆς κορίνθου. Εἴπερ γυναῖκα.) ἀντὶ τοῦ

φιλάνδρων. οἷον εἴπερ φιλάνδρος ἐστὶ ταῦτά σοι πει-
θήσεται. Α καλλιστεύεται.) ἅπερ προτιμᾶται καὶ καλλι-
στα νομίζεται τῶν νῦν δώρων παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. τὸ δὲ πολὺ
πρὸς τὸ καλλιστεύεται. ἢ πολὺ ἀντὶ τοῦ πάνυ. Παῖ-
δας φέροντας.) ἀλλ' ὅσον οὐδέπω φησὶ δεήσει τῶν θε-
ραπόντων τινὰ ἅμα τοῖς παιδίοις ἀποκομίζειν τὰ
δῶρα τῇ γλαύκῃ. Πατρὸς πατρὶ διδῶσι ἐκγόνοι-
σιν οἷς.) ἤτοι ἀντὶ τοῦ γονεῦσιν. ἢ τοῖς ἑαυτοῦ μὲν ἐγ-
γόνοις, τουτέστι παισὶν, ἵνα τοῦτο λείπῃ. Φερνῆς.)
ἢ περὶ ξ. λάβετε φησὶ τὴν ἐμὴν φερνὴν, ἣν ἐπενεγκάμην
τῷ πατρὶ ὑμῶν καὶ ἀποκομίζεται τῇ νύμφῃ. Οὔτοι
δῶρα.) τοῦτο διπλῆν ἔχει τὴν ἔννοιαν μίαν μὲν ἣν ὁ
ἰάσων ἐκδέχεται. ὅτι οὐκ ἀποβλήσει αὐτὴ τὰ δῶ-
ρα. ἀλλὰ θαυμάσει. ἑτέραν δὲ ἣν αὐτὴ κρύπτει. ἀντὶ
τοῦ οὐ κλάσει τὸ δῶρον ὡς ἀσθενές. ἀναιρήσει γὰρ αὐτήν.
Εἴπερ γὰρ ἡμᾶς.) εἴπερ φησὶ τῷ ὄντι πᾶσα γυνή. ἡμᾶς
τοὺς ἄνδρας ἀξιοῖ λόγου τινὸς κρίνειν. προτιμήσει καὶ
χρημάτων τὸ πείθεσθαι τῷ ἀνδρί. ἢ ἰδίᾳ νοητέον καὶ ἐπὶ
τῆς γλαύκης. εἴπερ με τῷ ὄντι στέργει ἡ γυνή, καὶ ἄνευ
τοῦ λαβεῖν τὰ δῶρα πεισθήσεται. Κείνης ὁ δαίμων.)
ἀντὶ τοῦ ἡ εὐδαιμονία. τουτέστιν ἐκείνη καιρὸς εὐδαι-
μονεῖν. Νέα τυραννεῖ.) ἀντὶ τοῦ ἡ γλαύκη φησὶ νέα
οὖσα τὴν ἡλικίαν ἄρχει καὶ κρατεῖ. ἐπιπληκτικῶς δὲ
τοῦτο. ὡς τοῦ ἰάσονος διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας προτετι-
μηκότος τὴν γλαύκην. Ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμην.) ἀντὶ
τοῦ ἑλοίμην ἂν καὶ ἀποθανεῖν, ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς παῖ-
δας ἀποκτεῖναί μου. καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν. Κόσ-
μον διδόντες.) καὶ τοῦτο πιθανὸν τὸ παρεγγυᾶσθαι τοῖς
παισὶν ἐντελλομένην ἐκείνην αὐτῇ διδόναι ὑπόληψιν
ἔχουσα φαρμακίδος. Θήσει τὸν ἅιδα.) θάνατον
φησὶ μᾶλλον ποιήσεται ἢ κόσμον. Αὐτὰ πέπλων.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὸ ἑξῆς αὐτὰ χάρις ἀμβρόσιος πέπλων· πείσει πα-
ραθέσθαι χροῒ χρυσότευκτον στέφανον. Νερτέροις.)
ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς νερτέροις καὶ τοῖς κατοιχομένοις
αὐτὴν κοσμήσει ταῦτα τὰ δῶρα. Νυμφοκοσμῆσαι
δέ ἐστι τὸ τὴν νύμφην κοσμῆσαι· νυμφοκοσμήσει δὲ ἀν-
τὶ τοῦ νυμφευθήσεται. Σὺ δ᾽ ὦ τάλαν. τοῦτο πρὸς
ἰάσονα ἀποτείνει. Κηδεμών.) δὲ παρὰ τὸ κῆδος. ἀν-
τὶ τοῦ γαμβρέ. σὺ δέ φησιν ὦ ἐπ᾽ ὀλέθρῳ γινόμενε νυμ-
φίε τῆς γλαύκης· καὶ τὴν γαμβρίαν οὐκ εὐτυχῆ ταύτην
πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἐσχηκώς, ὄλεθρον τοῖς αὐτοῦ παισὶ
καὶ τῇ νύμφῃ κατασκευάζεις οὐ συνεὶς τὸ ἐπ᾽ ὀλέθρῳ μη-
χάνημα. Βιοτὰν δὲ παισίν.) ἀντὶ τοῦ τῇ βιοτῇ τῶν
παίδων. Δύστανε μοίρας.) τουτέστι τοῦ πρέποντος
καὶ τοῦτο πρὸς ἰάσονα οὐ ποτείνει· τί δὲ πρὸς τὴν μηδεί-
αν ἵνα φονεύσῃ τέκνα σου. Τὸ δὲ παροίχῃ.) παρελ-
θὼν πεποίηκας ὦ ἰάσον· πολὺ μέρος τῆς θανατηφόρου
μοίρας· ὡς ἐγγὺς εἶναι τὸν θάνατον αὐτῆς, ἀφ᾽ οὗ τὸν καιρὸν,
τοῦ θανάτου τῇ γλαύκῃ· συνήγαγες καὶ πλησίον εἶναι
ἐποίησας· συγχωρήσας ὑπ᾽ αἰδοίας ἀποκομισθῆναι
τὰ δῶρα. Μοίρας. δὲ τῆς θανατηφόρου φησίν. τὸ δὲ
τὸν ἀντὶ τοῦ πολύ. Μεταστένομαι.) ἡ μετὰ ἀντὶ τοῦ
ἐπὶ τουτέστι στένω δὲ καὶ ὑπὲρ σοῦ ἄλγος ἔχω. μεθίσταμαι
ἢ καὶ ὑπὲρ τὸ σὸν ἄλγος· καὶ στένω τὴν σὴν τύχην. ἐφ᾽ ἣ τῇ
τύχῃ ἀλγεῖς. λέγει δὲ τὸ διημαρτηκέναι τοῦ ἰάσο-
νος. Μῶν τιν᾽ ἀγγέλω τύχην.) ἡ μὲν μήδεια ἐννοοῦ-
σα τὸ ὅσον οὔπω μέλλοντα δι᾽ αὐτὸν ἔσεσθαι φόνον,
ἦκει κατεστυγνασμένη. ὁ δὲ παιδαγωγὸς ἐνόμιζεν
τὴν ἐφ᾽ οἷς ἐπήγγειλε λυπεῖσθαι. ἆρ᾽ οὖν φησι μὴ οὐ
χρηστά σοι ἀπήγγειλα καὶ ἐσφάλην, νομίσας εὐαγγε-
λίσασθαι πρὸς σὲ ταῦτα. Πολλή μ᾽ ἀνάγκη.) ὡς μὲν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πρὸς τὸν πρέσβυν τὴν ἀντὶ κατελήψει αὐτά. ὡς δὲ πρὸς ἀλήθειαν ὅτι φονεύσει αὐτά. τὸ δὲ τὸ ὀδύρεσθαι. ἀνάγκη φησὶ τοῖς παροῦσι κακοῖς κλαίειν. ὁπότε γὰρ τῆς ἐμῆς ἀνοίας καὶ τοῦ παρὰ τῶν θεῶν χόλου τὰ κατ' ἐμὲ κακῶς διάκειται, ταῦτα δὲ λέγει προπετείας ἑαυτῆς κατηγοροῦσα. ἀντὶ τῆς τῶν δώρων ἀποστολῆς. ἀνάγκη γὰρ εἰ ἔμελλεν ἡ Γλαύκη ἀπόλλυσθαι καὶ αὐτῆς τὰ τέκνα ὑπ' αὐτῆς ἀναιρεῖσθαι. ἵνα μὴ ὑπὸ ἄλλου τοῦτο γένηται. αὐτὴ μὲν οὖν ἀντὶ τοῦτο μετανοεῖ. αὐτὸς δὲ ᾤετο αὐτὴν ὀδύρεσθαι ὅτι ἔμελλε γενέσθαι φυγάς. Θάρσει.) ἐπὶ θαρσεῖν ὀφείλεις. καὶ γὰρ εἰ καὶ φεύγειν μέλλεις τῇ τῶν παίδων ὑποστάσει καὶ ζωῇ ὅμως ἰσχὺν ἔχει τὰ κατὰ σέ. καὶ εὔελπις εἶ τούτοις πρὸς τὸ μέλλον συμβιῶναι. τὸ δὲ ἔτι καὶ ἀντὶ τοῦ μέλλοντος κεῖται. τὸ οὖν κρατεῖς ἀντὶ τοῦ νενίκηκας. καὶ εὐτύχηκας τὸ ὅσον ἀντὶ τοῖς τέκνοις. ἐν εὔελπις εἶ πρὸς τὸ μέλλον. Ἄλλους κατάξω.) τὸν ἐσόμενον τῶν παίδων φόνον, πάλιν προσοδύρεται. ἀσήμως δὲ ὑπὸ τοῦ μὴ συνιέναι τὸν παιδαγωγόν, τὸ μὲν οὖν ἄλλους, ἀντὶ τοῦ τούτους. τὸ δὲ κατάξω ἀντὶ τοῦ πέμψω εἰς τὸ ᾅδην. Οὔτοι μόνη σύ.) ἡ μὲν ἔλεγεν ὅτι πρὶν εὐτυχῆσαι ἀπ' αὐτῶν, ἀλλοτρίους μου γενομένους τοὺς παῖδας, πέμψει εἰς τὸν ᾅδην. ὁ δὲ παιδαγωγός, τὸ κατάξω νοεῖ ἀντὶ τοῦ ἀποπέμψω πρὸς Ἰάσονα, ἠλλοτριωμένους μου τοὺς παῖδας. ἵν' ᾖ τὸ ἄλλους, ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρίους. Σφῶν μὲν ἐστιν.) τοῦ σφῶν πλῆρες τὸ σφῶιν τουτέστιν ὑμῶν τῶν δύο. τὴν μὲν πόλιν φησὶν τήνδε οἰκήσετε ὦ τέκνα. καὶ τὸν οἶκον τοῦτον δι' αἰῶνος. λέγει δὲ ἀσήμως τὸν ᾅδην. καὶ πάντα τὰ ἑξῆς αἰνιγματωδῶς ὁμιλεῖ. ὅπερ τοῦ μὴ αἰσθέσθαι τὸν παιδαγωγόν. τὸ δὲ ἀεὶ πρὸς τὸ οἰκήσετε συναπτέον. τουτέστιν ἐν τῷ ᾅδῃ οἰκή-

...τι ἀπολιπόντες ἐμέ. Εὐνὰς ἀγῆλαι.) φρύνυχος ἀ-
γῆλαι ἀντὶ εὔχεσθαι. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει. διὰ παντὸς
τὸ δέσποιν' ἀγηλοῦμεν ἡμεῖς σ' ἀεὶ, καὶ ἕρμιππος ἀρτο
πώλεισιν φορεῖ νῶν ἀγῆλω τοὺς θεοὺς ἰοὺς ἴσω. Ἀπο
στάντες βίου.) ἄλλου βίου λέγει τοῦ κατὰ τὸν ἅδην ὡς
καὶ τοῖς κατοιχομένοις οὔσης τινὸς ἑτέρας πολιτείας.
...αίκες ὄμμασιν.) πρὸς τὰς τοῦ χοροῦ λέγει. θέλει δὲ
εἰπεῖν ὅτι τὸν φόνον οὐκέτι μου ἡ ψυχὴ τολμᾷ. ἀλλὰ λύε
...αι ταῖς τῶν ὀφθαλμῶν χάρισιν ἀνακτιζόντων εἰς ἐμὲ
τῶν φιλτάτων. Χαιρέτω βουλεύματα.) διὰ τὸ σφάξαι
τὰ τέκνα. καὶ ἐλθέτω φησὶν ὁ ὑπὸ τῷ σφάξαι μου τὰ τέ-
κνα κρατήσας λογισμός. Τί δεῖ με πατέρα.) ἀφίστα-
ται φησὶ τοῦ φόνου τῶν παίδων. οὐ γὰρ ἵνα τὸν πατέρα
οὕτων νικήσω τῷ θανάτῳ αὐτῶν, ὀφείλω ἐμαυτῇ δι-
πλασιοῦν τὰ κακὰ, λέγει δὲ τὴν λύπην τὴν ὑπὸ τοῖς παι-
σίν. ἡ οὕτως. σαφῶς εὔηθές ἐστιν ἐργαζομένην μὲν τὸν φό-
ν τοῖς φιλτάτοις, ὑπὸ τῷ τὸν πατέρα λυπῆσαι, αὐτὴν
διπλασίαν λύπην κτήσασθαι διὰ τῆς τούτων τελευτῆς
...κοῦσι γὰρ αἱ μητέρες πολυπαθέστεραι εἶναι ἐν ταῖς τῶν
παίδων συμφοραῖς θαυμάσαι δέ ἐστι τὸ ὑπερβάλλοντα
...μὸν ὃν ἔχει κατὰ τοῦ ἰάσονος ἡ μήδεια. ὅτι καίπερ
προσδοκῶσα μειζόνως λυπηθήσεσθαι ὅμως ὑπὲρ τοῦ λυ-
πῆσαι τὸν ἰάσονα αἱρεῖται τούτους φονεύειν. Οὐ δῆτ' ἐ-
γώ.) ὅτι μετάνοιά ἐστιν. οὐκ ἂν ἐγὼ φονεύσαιμι. ἀλλὰ
...θέτω μοι ὁ κρατήσας τοῦ φόνου λογισμός. γράφεται
καὶ παίονται βουλευμάτων. Καίτοι τί πάσχω.) ἐν-
...θα ὥσπερ ἀναζωπυροῦσα τὸν κατὰ ἰάσονος θυμὸν
...λαμβάνεται ἑαυτῆς. καί φησι τί δὴ πέπονθα εἰς οἷ-
ον ἐκπεσοῦσα τῶν παίδων. οὐ γὰρ ἐμὸν καταισχύνειν
...την, ἀφεῖσαν ἀτιμώρητον τὸν πάντων ἐμὸν πολε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μιαρώτατον ἰάσονα. ἐξὸν φονεύουσαν, τούτους μόνον. ἐχθροὺς οὖν λέγει ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸν τὸν ἰάσονα. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ παρ' ὁμήρῳ, ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο. Οὕτω δὲ μή.) οὕτω δέ φησιν οὐκ εὐσεβὲς φαίνεται παραγοῦν τῷ φόνῳ τούτῳ καὶ δέχεσθαι τοιαύτας θυσίας, οὗτος ἀπίτω. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ὄντων θεῶν τινῶν χαιρόντων ἀνδροφονίᾳ. οἷον ἐριννύων. ἄρεως καὶ τινῶν ἑτέρων. ὅμηρος. ἆρες. ἆρες. βροτολοιγέ. τῷ δὲ αὐτῷ μελήσει. συνναπτέον τὸ μὴ παρεῖναι. Χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.) πάλιν ἐνταῦθα λύεται πρὸς οἶκτον. ἔστι γὰρ μίμησις μητρός, οὐ προαιρέσει. ἀνάγκη δὲ τῷ τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι τολμώσης φόνον κατὰ τῶν φιλτάτων. οὐκ ἄν φησὶν ἐγὼ μολύναιμι τῷ ἐξ ἐμοῦ παίδων αἵματι τὴν ἐμαυτῆς χεῖρα. Μὰ τοὺς παρ' ἅδῃ.) τοὺς καταχθονίους. Ἀλάστορας δέ.) οὓς οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἐπειδὴ δὲ συνεχῶς ὁρᾷ ἑαυτὴν νικωμένην τῷ πρὸς τοὺς παῖδας οἴκτῳ. ὅρκῳ φρικωδεστάτῳ κατακλείει ἑαυτὴν πρὸς τὸ μηδὲν ἕτερον ἢ τὸν φόνον τῶν παίδων ἐξ ἅπαντος δρᾶσαι. καὶ οὐκ ἂν ἐγώ φησι καταλείψαιμι τοὺς ἐμοὺς παῖδας ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καθυβρίζεσθαι. λέγει ὑπὸ τῶν πρὸς γένους τῇ γλαύκῃ. Καθυβρίσαι δὲ λέγεται.) τὸ μετὰ αἰκίας τινὸς ἀνελεῖν. καὶ ἐγώ φησι μὴ φονεύσω τούτους. ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ πάντως ἀναιρήσουσιν. εἰ δὲ ἅπαξ χρὴ τούτοις ἀποθανεῖν. κάλλιον ὑφ' ἡμῶν ἀναιρεῖσθαι. ἵνα μὴ δοκοῖεν οἱ ἐχθροί, τιμωρίαν ταύτην λαμβάνειν ἐξ ἡμῶν. Καὶ δὴ ἐπὶ κρατί.) ταῦτα ἐκ τοῦ χρόνου ἀναλογιζομένη πρὸς ἐμαυτὴν λέγω. καὶ δή φησι ἡ μὲν γλαύκη ὡς εἰκὸς ἔχει τὸν στέφανον. καὶ λοιπὸν ἐγγύς ἐστι τοῦ θανάτου. Ἀλλ' εἶμι.) μὴ μέλλωμεν ἰέναι ἐπὶ τὴν δυσχερεστάτην ὁδὸν τοῦ φόνου. Τέκν' ὦ,

ἄδε.) τὰ ἐν τοῖς ζῶσιν· τουτέστιν ὁ πατὴρ αἴτιος τοῦ
μὴ σώζεσθαι ἡμᾶς προσβολὴ δὲ περίπτυξις· ἡ ἀντὶ τοῦ
πρώτιστα· ἐν τῷ περιπτύσσεσθαι γὰρ καὶ καταφιλεῖν ταῦτα
λέγει. Πολλάκις ἤδη.) πολλάκις φησὶ κατ' ἐμαυτὴν
ἐλογισάμην· καὶ διακριβεστέρων λογισμῶν προῆλθον
αὐτὴ πρὸς ἐμαυτὴν λογιζομένη· καὶ ζητοῦσα εἰ δυνα-
τὸν καὶ τῇ γυναικείᾳ φύσει ἐπιδύναι τὰ τοῦ βίου πράγ-
ματα· καὶ εἰδέναι τί μὲν ἀνθρώποις καλὸν, τί δ' οὔ, καὶ
λογισαμένη, εὗρον· ὅτι μέτεστι μὲν ταῖς γυναιξὶ σοφίας
καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων καταλήψεως· οὐ πά-
σαις· ἀλλ' ὀλίγαις· ὧν οὐ σκαιὰ καὶ αὐτὴ τυγχάνω· καὶ
λογίζομαι τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀπείρους παιδοποιΐας,
πολλῷ προφέρειν καὶ ὑπερβάλλειν εὐτυχίᾳ τοὺς γεννή-
σαντας· ὅσοι μὲν οὖν τῶν κατὰ τὴν παιδοποιΐαν μό-
χθων ἐκτός εἰσιν εἴτε καλὸν, οἱ παῖδες οὐκ ἴσασιν· οἱ δ'
ἔχοντες, ἀνάγκη τῇ περὶ τοὺς παῖδας ἐπιμελείᾳ κα-
τατρυχόμενοι διατελοῦσιν· πρῶτον μὲν ὅπως ἀνάγω-
σι τοὺς παῖδας κοσμίως σπουδάζοντες· δεύτερον δὲ καὶ
ὅθεν τούτοις χρημάτων πόρον καταλείψειαν· τρί-
τον ἐπὶ τούτοις οὐκ εἰδότες πότερον χρηστοῖς οὖσι τοῖς
παισὶν ἢ πονηροῖς· τοῦτον δὲ τὸν τρόπον μοχθοῦσι τὸν
χρόνον ἅπαντα, οὐ γὰρ εὐμαρὲς συνιέναι τρόπον ἀνθρώ-
πων· ὅπου γε τοὺς νομιζομένους εἶναι χρηστοὺς, πονηροὺς
πολλάκις ἐξαίφνης εὑρίσκομεν· ἓν δὲ πάντων τῶν κακῶν
τελευταῖον βούλομαι πᾶσιν ἀνθρώποις ἐξειπεῖν· δῶ-
μεν γὰρ ὅτι καὶ βίον αὐτάρκη τοῖς παισὶ κέκτηνται καὶ
εἰς ἀκμὴν ἡλικίας ἦλθον οἱ παῖδες καλοί τε κἀγαθοὶ
τρόπον ἐκβεβήκασιν· εἰ δὲ δὴ τούτων οὕτως ἐχόντων
ἐλάσας ὁ δαίμων πρὶν ὄνασθαι τῶν ἀγαθῶν τούτους ἀφαρπάσ-
ῃ, πῶς ἐπιλύσει πλεῖ πρὸς τοῖς ἄλλοις τῶν αἰῶν κακοῖς

παῖδας δέξασθαι τοὺς θεοὺς παρασχεῖν λύπην ἄντικρυς ὄντας. Μοῦσα καὶ ἡμῖν.) ἀντὶ τοῦ φρόνησις παιδεύουσι πρὸς τὸ δύνασθαι διακρίνειν τὰ ἀντία. καὶ ἡμῖν οὖν φησὶ μοῦσα προσομιλεῖ σοφίαν χαριζομένη. πρὸς τὸ ἡμᾶς ἀποφαίνεσθαί τι περὶ τῶν τοιούτων. Ὁρῶ μελέτῃ.) τούτους φησὶν ὁρῶ τῇ περὶ τοὺς παῖδας συνεχεῖ καταπονουμένους μελέτῃ. τουτέστι τῇ καθημερινῇ ἐπιμελείᾳ. Δαίμων οὗτος.) τὸ δαίμων τῷ θανάτῳ συναπτέον. δαίμονα γὰρ τὸν θάνατον ὠνόμασεν. φροῦδος δὲ ἐπεὶ ἄδηλος ἀνθρώποις ὁ θάνατος. Λιποῦσ' ἀπήνην.) καταχρηστικῶς νῦν τὴν ναῦν ἀπήνην ὠνόμασεν. ἀπήνη γὰρ κυρίως ἡ ἅμαξα. ὄχον δὲ λέγει τὸ ὄχημα. ὁ δὲ νοῦς εἴτε διὰ νεὼς εἴτε δι' ὀχήματος, εἴθ' ὁπωσοῦν φεύγει. Τί φής. φρονεῖς μέν.) πῶς φησὶν εἶπας τοῦτο. ὅτι μὲν γὰρ κατὰ φύσιν φρονεῖς καὶ οὐκ ἐξέστησας δῆλον. θαυμάζω δὲ πῶς οὐ κἀγωνιάσασα ἀκούσασα τὸν βασιλικὸν οἶκον διεφθάρθαι ὑπὸ τῶν σῶν φαρμάκων. ἢ κατ' ἐρώτησιν διοιστέον τὸν λόγον. πῶς εἶπας τοῦτο. πῶς οὐχὶ μαίνεσθαί σε καὶ παραφρονεῖν αὐτός τις νομίσει. οὐκ ἀγωνιῶσα ἐπὶ τούτῳ. ἵνα ὁ μὲν παρέλκῃ. Ἔχω τι κἀγώ.) κἀγώ φησιν ἔχω πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας μοι μέμψεις παρὰ σοῦ πρόφασιν εὔλογον προσάγειν. δι' ἣν εὐλόγως δοκῶ μοι χαίρειν ἐφ' οἷς ἀπήγγειλας. ἀλλὰ πῶς μὴ σπεῦδε καὶ ἐπιχαίρειν. αἰνίττεται δὲ τὸ αὐτὴν πρότερον ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Ἰάσονος. Ἐπεὶ τέκνων σῶν.) ὡς εἴδομεν φησὶ τοὺς σοὺς παῖδας τὰ δῶρα προσφέροντας. ἐχάρημεν ἡμεῖς οἱ θεράποντες. οἵτινες ἐλυπούμεθα πρὸ τούτου, συννοοῦντες τὴν σὴν σκαιὰν τύχην. λέγει δὲ τὸ ἀπεζεῦχθαι τοῦ Ἰάσονος. ὡς οὖν φησιν εἴδομεν τὰ δῶρα κομιζόμενα ὑπὸ σοῦ εὐφράνθημεν. ἐλπίσαντες ὑμᾶς πεπαῦσθαι τῆς ἔχθρας ἐπεὶ καὶ πολὺς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ω λόγους κατὰ τὴν οἰκίαν διαλελῦσθαι ὑμᾶς. καὶ τὴν προτέ-
αν φιλονεικίαν εἰς φιλίαν μεταβεβληκέναι. Στέγας
υναικῶν.) τοὺς οἴκους ἔνθα αἱ γυναῖκες διέτριβον αἱ
ταλασιουργοῦσαι. μεθ' ὧν ἦν καὶ γλαύκη ἐπισκοποῦσα τὴν
ἐργασίαν. κἀγὼ οὖν φησὶν ὑπὸ πολλῆς χαρᾶς συνῆλθον
οῖς σοῖς τέκνοις. λείπει δὲ ἡ εἰς. ἵν' ἡ τέκνα. Πρόθυμον
ιχ' ὀφθαλμόν.) ἀντὶ τοῦ προθύμως καὶ ἥδιστα ἑώρα τὸν
σονα. ὡς δὲ εἶδε τούτους παρόντας ἀπεστράφη τὴν ἰά-
ονα. τὸ μητρυιῆς μῖσος εἰς τοὺς προγόνους νοσήσασα.
ὀργὰς δὲ ἀφήρει ἀντὶ τοῦ μὴ ὀργίζεσθαι τοῖς παισὶ πα-
ύνει αὐτὴ μὴ βδελύττεσθαι τούτους. Λέγων τάδε.) αἱ
ύο χρήσεις ἀντὶ μιᾶς κεῖνται. τουτέστι μὴ δυσμενὴς
ῖς φίλοις ἔσο. ἀλλὰ παῦσαι θυμοῦ καὶ ἐπίστρεψον πρὸς
ύτοὺς τὰς ὄψεις. Οὐκ ἠνέσχετο.) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠνέσχε-
ο ἐν τοιαύτῃ καταστάσει μεῖναι. ἀλλὰ μετεβλήθη τῆς
γριότητος τοῦ θυμοῦ. μακρὰν ἀπεῖναι.) οὕτω δὲ πε-
ιχαρὴς γέγονε τὸν κόσμον ἰδοῦσα. καὶ ὡραῖον ἡγήσατο
ῶρον. ὡς μὴ ἀναμεῖναι τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἰάσονος. ἀλλ' ἔ-
πλησίον ὄντος τοῦ πατρὸς καὶ τῶν παίδων εὐθὺς λαβοῦ-
 περιέθετο τὸν κόσμον. ἴσμεν δὲ ὅτι αἱ γυναῖκες οὐκ ἐπὶ
παρουσίᾳ τῶν ἀνδρῶν κοσμοῦνται. αὕτη οὖν φησιν ὑπερη-
θεῖσα τῷ δώρῳ οὐ παρῃτήσατο καὶ παρόντος τοῦ ἰάσο-
 περιθέσθαι τὸν κόσμον. Ἄψυχον εἰκώ.) γράφεται
ροσβλέπουσα σώματος. ἄψυχον εἰκόνα φησὶ τὴν ἐν τῷ
ετόπτρῳ φαινομένην μορφήν. Σώματος.) δὲ λέγει τῆς
ὄντι ὄψεως. τὸ δὲ ἑξῆς πρὸς τὴν ἄψυχον εἰκόνα τοῦ
ματος γελῶσα τουτέστι χαίρουσα ἐπὶ τῇ ὑποπιπτού-
 αὐτῷ κατόπτρῳ εὐμορφίᾳ. Ἄψυχον οὖν εἰκώ.) τὴν εἰς
ἔσοπτρον φαινομένην. Η πανὸς ὀργάς.) ἐξαίφνης
ταπίπτοντας ᾤοντο τὸ παλαιὸν αὐτοὶ ὑπὸ πανὸς

μάλιστα καὶ ἐκ τῆς κατὰ τὸ πλῆχθαι τὸν νοῦν· ὁ δὲ νοῦς· καὶ
τις τῶν θεραπαινῶν γεραιὰ πρότερον ἑωρακυῖα κατὰ στό-
μα προϊόντα τὸν ἀφρὸν, ἐκστρεφούσας τε τοὺς ὀφθαλμοὺς·
καὶ νενεκρωμένον λιπὼν τὸ σῶμα, νομίσασα θεῖον τινος εἶναι
χόλον, ηὔξατο ἀνθῶσαι αὐτῷ· εἶτα ὡς εὐχομένης ἐπέτει-
νε τὸ κακὸν, θρῆνον ἠφίει· ὡς λοιπὸν ἀπολλυμένης αὐτῆς·
Ἤδη δ' ἀνέλκων.) ἤδη δὲ καὶ ταχὺς βαδιστὴς τὸ ὑπέρμε-
τρον ἑαυτοῦ κῶλον ἀνέλκων, τῶν τερμόνων τοῦ δρόμου
ἀνθήπτετο· ὡς ταχὺς βαδιστὴς ἵππος τουτέστιν ἤδη
ἡ ταχεῖα νόσος ὀξὺ καὶ ὑπέρμετρον ὑπερβαίνουσα τῶν
μυελῶν αὐτῆς ἀνθήπτετο· ὁ δὲ νοῦς· ἤδη δὲ καὶ τὸ πῦρ τῶν
ὀστῶν ἀνθήπτετο· ὡς ταχὺς βαδιστὴς ἵππος ταχέως ἀ-
φίκηται εἰς τὸν καμπτῆρα· τέλος δὲ σώματος τὰ ὀστᾶ·
Ἄλλως· Ἐκ παραδείγματος ἔλαβε τὴν ἔννοιαν· δηλῶσαι
βουλόμενος τὴν ὀξύτητα τοῦ κακοῦ· οὕτω δὲ ταχέως ἐ-
νέμετο αὐτὴν τὸ πῦρ· καὶ οὕτως ὀξέως τῶν ὀστῶν αὐτῆς ἀνθή-
πτετο, ὥσπερ ἂν ὀξύτατος ἵππος ἀνακουφίζων ἑαυτοῦ τὼ
πόδε· τουτέστι μεγάλοις καὶ ταχέσι πηδήμασι χρώμε-
νος· ἵνα πρὸς τὸ τέλος ἀφίκοιτο τοῦ δρόμου· τουτέστι τὸν
καμπτῆρα· τοῦ γὰρ σώματος τὸ τέλος τὰ ὀστᾶ εἰσιν· ὡς
τοῦ δρόμου ὁ καμπτήρ· πλέθρον δέ ἐστιν μέτρον γῆς· ἔκπλε-
θρον δὲ μέγα πήδημα καὶ ὑπερβαῖνον πλέθρου μέτρον·
Ταχὺς βαδιστὴς· τὸ διάστημα λέγει τὸ γινόμενον ἐξ οὗ ἄ-
ναυδος ἦν· μέχρις οὗ ἐφθέγγετο· ὅσον γὰρ δύναται τρό-
πῳ καιροῦ ἔχειν ταχὺς δρομεὺς ἀπὸ βαλβῖδος ἀφει-
θεὶς μέχρι καμπτοῦ, τοσοῦτον καὶ αὐτὴ ἄναυδος ἦν· Ἀν-
τίμολπον.) ἀντίφθογγον· ἐναντίον τῇ εὐχῇ· οὐ γὰρ ταὐ-
τὸν μολπὴ καὶ θρῆνος· διττοὺς δ' ἧκεν· ἡ μὲν τῶν θεραπαινῶν
πρὸς τὸν πατέρα ὥρμησεν τῆς Γλαύκης· ἀπαγγέλλουσα
τὸ συμβάν· οἱ δὲ πρὸς τὸν Ἰάσονα. Πανὸς ὀργάς.) τὰς

ενικὰ διέμαρτε. οἱ μὲν τὴν ἀφυιδίων φόβων καὶ ταρα-
χῶν αἰτίαν τῷ παντὶ ἀνατιθέασιν. Πλὴν τῷ τεκόντι.)
ία τὸ πᾶσι τοῖς πᾶσιν ἄλλοις σφόδρα δυσεπίγνω-
ς ἦν πλὴν τῷ τεκόντι. μόνος γὰρ οὗτος ἐπεγίνωσκε τὴν
γλαύκην. ἐπείπερ ἐξώτερον κατενόει τὴν κόρην. τὸ γὰρ οἰ-
κεῖον πιέζει πάντας ὁμῶς. εὐθὺς δ' ἀπήμων κῆδος ἐπ' ἀλ-
λότριον. πίνδαρος γνωρίμοις ἀδήλοις. αἱ γὰρ σάρκες φησὶ
γνωρίμων κατήρειπον, ὑπὸ τῶν ἀδηλοποιῶν φαρμάκων
οτικῇ δὲ ἀντὶ τοῦ γενικῆς κέχρηται. Τύχην γὰρ
χομεν.) ἀντὶ τοῦ ἡ δυστυχία τῆς γλαύκης καὶ τὸ περὶ
αὐτὴν πάθος ἐπαίδευεν ἡμᾶς καὶ ἀπέτρεπε. συμφορᾶς
ἀγνωσία ἤτοι ἀγνοῶν ἐκ φαρμακείας εἶναι τὸ πά-
: καὶ τὴν ἀμετάδοτον αὐτοῦ φύσιν. Τίς τὸν γέροντα.)
ς τὸν γέροντα.) τὸν πλησίον θανάτου ὄντα. τύμβους
καλοῦσι τοὺς γέροντας παρόσον πλησίον εἰσὶ τοῦ θα-
του καὶ τοῦ τάφου. Προσείχετο ὥσπερ κισσός.)
προσεκεκόλλητο. περιεπλέκετο τοῖς πέπλοις αὐτοῖς ὡς
γὰρ ὁ κισσὸς περιπλέκεται τοῖς περὶ αὐτὸν τυγχάνου-
σιν ἔρνεσιν. Ἡ δ' ἀντελάζυτο.) ἡ δ' ἀντελαμβάνετο.
ἤδη προσδοκῶσα ἀπαλλαγῆναι τοῦ κακοῦ. εἰ δὲ πρὸς
τὰ ἄγοι. ὅτε δέ φησιν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐβούλετο ἀναστῆ-
ναι βίᾳ ὁμοῦ καὶ τὰς σάρκας ἀπέσπα. Πέλας πο-
ν.) οἱ ἐν συμφορᾷ ὄντες ποθεινὴ πρὸς δάκρυα καὶ θρη-
νεῖνται. ἀντὶ τοῦ ἀξιοδάκρυτος συμφορά. οὓς ἀντὶ τε-
κνων ποθεῖτε. δακρύσει. ἐλεεινοὺς ὄντας τῷ θεάματι
.μοι τὸ μὲν σόν. Τὸ σὸν ἀντὶ τοῦ σύ.) αὐτὴ φη-
σίν ἀφ' οὗ ἤκουσας χρηστοῦ λόγου. ἐκποδὼν γενοῦ καὶ
νε. παρέξει γὰρ αὐτὴ τιμωρίας. τοῦ οὖν λόγου καὶ
σοι ἀπήγγειλα φροντὶς γίνου. ζημίας δὲ ἀποστροφὴν τὴν
ἀνάκλασιν τῆς συμφορᾶς ἧς διδάξει καταλήψον

μένους σε. ὁ δὲ πᾶς νοῦς οὕτως. καὶ σὺ μὲν αὐτὴ ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ λόγου πεισθεῖσα φεῦγε. εἰ γὰρ μὴ φύγῃς τῇ πείρᾳ γνώσῃ καὶ ἐπαναστρεφομένην εἰς σὲ τὴν ζημίαν καὶ τὴν συμφοράν. ἢ οὕτως. τὸ κατὰ σὲ ἔξω τοῦ λόγου μου ἔσω. ὅ ἐστι τὸ κατὰ σὲ οὐκ ἐξεργάσομαι τῷ λόγῳ. αὐτὴ γὰρ γνώσῃ τὰ λοιπὰ ἐκ τῆς εἰς σὲ ἀνακυκλουμένης ζημίας. Γνώσῃ γὰρ αὐτή.) γράφεται καὶ γλώσσῃ. ἵν᾽ ᾖ τῇ ἑαυτῆς γλώσσῃ καὶ φλυαρίᾳ, ὄψει, ὅσον οὐδέπω τὴν καταληψομένην σε τιμωρίαν εἰ μὴ συντόμως φύγῃς. Τὰ θνητὰ δ᾽ οὐ νῶν.) τοῦτο εἶπεν ἐπεί τινες τῶν σοφῶν μεγάλα ἐνναῦσαι τοὺς ἀνθρώπους παρέθεντο. καὶ λογισμῷ δυνατέρους εἶναι θεῶν. ὅμηρος μὲν γὰρ ὀδυσσέα καλεῖ διῒ μῆτιν ἀτάλαντον. πίνδαρος δέ φησιν οὕτως. ἀλλά τι προσφέρομεν ἔπαμ φυάν. ἢ μέγαν νόον θνητοῖς. ἐγὼ οὖν φησὶ καὶ εἴπερ ἔδοξε τῶν σοφῶν ἐπᾶραι τὸ ἀνθρώπινον γένος οὐ παραιτήσομαι σκιὰν ἀποφαίνειν τὰ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους πράγματα. Εὐδαίμων ἀνήρ.) ἀδαίμονα δὲ καλεῖ τὸν ἄχρι τέλους ἀπείρατον κακῶν. Σχολὴν ἄγουσαν.) διατριβήν. βραδυτῆτα. πάλιν δὲ τῷ συνήθει σχήματι ἐχρήσατο. καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἀλύσῃ. Πρὸς βαλβῖδα.) βαλβὶς κυρίως ἡ τῶν δρομένων ἄφεσις. ἀπὸ δὴ ὧν μήδεια πρὸς ἄφεσιν ὅρμα καὶ ἀρχὴν δυστυχοῦς βίου καὶ πράξεως ἐκ τόπου. λέγει δὲ τὸν φόνον τῶν παίδων. Ἰὼ γᾶ τε καὶ παμφαής.) ὡς εἶδεν ὁ χορὸς ὅτι πάντως ἔδοξε τῇ μηδείᾳ φονεῦσαι τὰ τέκνα καὶ ὥρμησε πρὸς τὴν πρᾶξιν. καὶ ὅτι δυσχερὲς ἦν αὐτῷ τὸ κωλῦσαι τοῦτο τὸ ἐγχείρημα, θεῶν δὲ μόνον τοῦτο, ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς παρακλητικοῖς λόγοις εἰς τὸ κωλῦσαι αὐτὴν τῆς τοιαύτης τόλμης. καὶ ἥλιον μὲν ἐπικαλεῖται ὡς πρόγονον μηδείας. καὶ ὅτι πάντ᾽ ἐπακούει. τὴν δὲ γῆν ὡς μέλλουσαν

ἐσδέχεσθαι τὰς μιαιφονίας τὸ αἷμα. Κατείδετε)
κατοικτείρατε καὶ ἐλεήσατε ἀποβλέψαντες. καὶ προ-
νοήσασθε δι' οὗ τρόπου δυνατὸν αὐτὴν ἐπισχεθῆναι τοῦ φό-
νου τῶν παίδων. Γονὰς ἔβλασεν.) ἀντὶ τοῦ ἐβλάστη-
σαν ἔφυσαν. ἐπεὶ ἡ μήδεια μὲν ἔκγονος ἡλίου. οὗτοι δὲ
τῆς μηδείας θεῶν δ' αἷμα. γένος ἐπεὶ οὖν φόβος ἐστὶ τὸ
θεῖον αἷμα ὑπὸ ἀνθρώπων πεσεῖν καὶ σὺ αὐτὴν τιμωρήσασ-
α ἔξελ' οἴκων. τὸ ἑξῆς. ὑπέξελε τῶν οἴκων τὴν φονίαν ἐριννὺν
ὑπὸ ἀλαστόρων. τάλαιναν δὲ ἐριννὺν αὐτὴν φησὶ τὴν μή-
δειαν. δαίμονα. οὐ τὴν μήδειαν. ὑπείληπται γὰρ τῶν τοιού-
των κακῶν αἰτία εἶναι ἐριννύς. τάλαιναν δὲ τὴν ταλαίνας
ποιοῦσαν. μάταν μόχθων. μάτην φησὶν ὑπὸ δαιμόνων
πονηρῶν ἀπόλλυται τὰ τέκνα μηδὲν πεποιηκότα. μό-
χθος δὲ τέκνων ὁ μοχθηρὸς βίος τῶν τέκνων. λέγει δὲ
περιφραστικῶς τὰ κακὰ παθόντα καὶ μοχθηρὰ τέκνα.
πετρᾶν ἀξενωτάτων.) περιφραστικῶς τὴν προποντίδα.
χαλεπῶς οἱ προσβάλλοντες τῷ τόπῳ σαφῶς διατίθεν-
ται. Αὐτοφόνταις.) τοῖς αὐτοχειρίοις. τούτοις σύμφω-
να καὶ ἄξια τοῦ τολμήματος κακὰ παρὰ τῶν θεῶν ἐστὶ προσ-
πίπτον. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀξίως οἱ θεοὶ τούτους κολάζου-
σιν. ὁ δὲ νοῦς χαλεποὶ οἱ φόνοι τοῖς αὐτοχειρίοις. τουτέ-
στι χαλεπὸν μίασμα καὶ δυσέκνιπτον ὁ φόνος ὁ κατὰ τῶν
συγγενῶν τοῖς τολμῶσιν αὐτ. γράφεται δέ. Καὶ σωω
ἔοικε τὸ ἑξῆς ξυνῳδὰ θεόθεν ἐπὶ δόμοις πιτνοῦντ' ἄχη.
χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῆ μιάσματα ἐπὶ γαῖαν αὐτο-
φόνταις. Ἀκούεις βοάν.) τοῦτο πρὸς ἀλλήλας αἱ ἀπὸ
τοῦ χοροῦ φασὶν πρὸς ἐρώτησιν. τὸ δὲ ὦ κακοτυχὲς
γύναι ἰδίως πρὸς τὴν μήδειαν ἀναπεφώνηται. τὸ δὲ
παρέλθω δόμους.) πάλιν πρὸς ἀλλήλας τὸ δὲ ἀρῆξαι
φόνον. δοκεῖ μοι τέκνοις κατὰ ἀπόφασιν. Ἄπις τίκ-

νον.) ἥτις τὸν ἄροτον τῶν τέκνων ὧν ἔτεκεν αὐτοχειρὶ θανάτῳ κτενεῖς. Ἰνὼ μανεῖσαν.) ἰνὼ κατὰ χόλον τῆς ἥρας μανεῖσαν, ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν. ἅμα τῷ υἱῷ αὐτῆς μελικέρτῃ. ἐμίσει γὰρ πάντας τοὺς θηβαίους ἡ ἥρα. διότι παρ' αὐτοῖς ἐτέχθη ὁ διόνυσος. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ διόνυσος ἐξέμηνε τὰς τούτων γυναῖκας μὴ προσιεμένων αὐτὸν ὕστερον τῶν θηβαίων. ἴσως δὲ καὶ τοῦτο τῆς ἥρας δραξαμένης. οἱ μὲν οὖν ἱστοροῦσι τῷ παιδὶ συγκατενεχθῆναι τὴν ἰνὼ εἰς τὴν θάλασσαν. εὐριπίδης δέ φησιν αὐτόχειρα τῶν δύο παίδων γενομένην λεάρχου καὶ μελικέρτου. αὐτὴν ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν ῥῖψαι. φασὶ δὲ αὐτὰς εἰς κόρινθον ἐκβρασθέντας ἰνὼ καὶ μελικέρτην ἀναληφθῆναι πρὸς ἀξεῖ σισύφως καὶ ἀγῶνα ἴσθμιον ἐπὶ μελικέρτῃ κατὰ χρησμὸν θεῖναι τοῦτο ἑωρακότος. Δεῖ γάρ νιν.) δεῖ γὰρ αὐτὴν ἢ καταταρταρωθῆναι ἢ ἀναπτῆναι. εἰ μὴ ἄρα πέποιθε μὴ δώσειν δίκην τῶν τολμηθέντων. Μανεῖσαν.) κατὰ χόλον τῆς ἥρας ἀθάμας κατετόξευσε λέαρχον τὸν ἐξ ἰνοῦς γενόμενον αὐτῷ παῖδα. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἰνὼ μανεῖσα ὑπὸ τῆς ἥρας. ὠργίζετο γὰρ αὐτῇ ὅτι ἐτεθηλάκει τὸν διόνυσον. τὸν ἕτερον ἑαυτῆς παῖδα ἀποσφάξασα. μελικέρτην. ἥλατο σὺν αὐτῷ εἰς τὴν θάλασσαν, εὐριπίδης δέ φησιν αὐτὴν αὐτόχειρα γενομένην λεάρχου καὶ μελικέρτου ὕστερον εἰς τὴν θάλασσαν ἁλέσθαι. ἀθῷος ἀντὶ τοῦ φεύξεται ἀτιμώρητος. τὸν τῆς μητρὸς φόνον εἰσπράσσοντες αὐτούς. ἀντὶ τοῦ δίκην ἀπαιτοῦντες, ὑπὲρ οὗ εἰργάσατο φόνου, ἡ τούτων μήτηρ. τὸ ἑξῆς παῖδες σέθεν τεθνᾶσι μητρώᾳ χερί. ἄνω ἀπὸ τοῦ πύργου ἑστῶσα ταῦτα λέγει. ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὠνήση κατασχεῖν ἡμᾶς. οὐ δὲ καταλαβεῖν. ἔχομεν γὰρ ὄχημα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πολεμίων.

λεμίων· περὶ ὕψους γὰρ περιφαίνεται ἡ μήδεια· ὀχουμέ
νη δρακοντίνοις ἅρμασιν καὶ βαστάζουσα τοὺς παῖδας·
Παρέσιον παρὰ τὴν ἑστίαν καὶ τὸν βωμὸν ἀνεῖλεν ὡς
ἔνψυχον· ἢ ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς ἀρτέμιδος ὡς ἀπολλώ
νιος φησί· ἢ ἔποικον ἐν τῇ πατρίδι ὡς καλλίμαχος·
γῆς τυρσηνίδος·) τῆς σικελικῆς· τυρσηνῶν γὰρ πελάγ
ος σικελίας· ἐκ τούτων φανερός ἐστιν εὐριπίδης τὴν
δυσσέως πλάνην περὶ ἰταλίαν καὶ σικελίαν ὑπειληφὼς
γεγενέναι· Ἐρρᾶι χρονοποιεῖ·) ὅτι δοκεῖ τὸν στίχον τοῦ
ον ἐπῶν εὐριπίδης ἐκβεβλῆσθαι· διὸ καὶ κεχίασαι·
μακρὰν· μακρὰν ἐξέτεινα ῥήματα ἐναντία τούτοις
τοῖς λόγοις· Λύπη δ' ἄλγος·) λυσιτελεῖ δέ μοι τὸ ἄλ
ρς ἕως σὺ μὴ ἤγγειλας· Ως ὤλεσθε κακίᾳ·) ἤτοι λαγ
νείᾳ· καὶ ἀκρασίᾳ τοῦ πατρὸς ἀπώλεσθε· Ἥ τις γυ
ώφρων·) ναὶ φησὶν ἐκείνῳ· ἥτις σώφρων γυνὴ οὐδὲν
νικῆσθαι νομίζει τοῦ ἀνδρὸς ἐφ' ἕτερον λέχος τραπέν
ς· Φθοροῦσ' ἐς ἥρας·) ἥραια πένθιμος ἑορτὴ παρὰ κο
ινθίοις· ἀκραία λέγεται παρὰ τὸ ἐν ἀκροπόλει ἱδρῦ
αι· τέλη δὲ λέγει τὰ μυστήρια καὶ τὰς τελετάς· ἐγὼ
φησὶ περιποιήσω αὐτοῖς πάνδημον ἑορτήν· ἐν ᾗ πα
νηγυρίσουσι πάντες οἱ δημόται θυσίας ἐπιτελοῦντες
τοῖς· θύουσι δὲ αὐτοῖς καὶ ἀργεῖοι κατὰ χρησμόν· Αρ
ς κάρα σὸν λειψάνῳ·) ἱστορεῖται ἰάσων τέλει τοιοῦ
χρήσασθαι· κοιμώμενον γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἀργὼ
πασαπῆσαν ὑπὸ πολλοῦ χρόνου, μέρος τι ταύτης
πεσὸν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἔκρουσεν· ἀργοῦς οὖν λει
νῳ λέγει ἀντὶ τοῦ μέρει τινὶ τῆς ἀργοῦς· Αλλως·
ιεν λέγουσ. κατὰ μηδείας χόλον ἡ κέλευσιν ὑπὸ τῇ
μνη τῆς ἀργοῦς καταδραθέντα τὸν ἰάσονα τελευ
αι ἐμπεσόντος αὐτῷ ξύλου· νεόφρων ξενικῶτως τὴν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

παράγραφος πρὸς αὐτὸν εἰποῦσαν τέλος γὰρ αὐτοχεῖ-
στῷ μόρῳ φέρεις·

„ βροτὸν ἀγχόνης ἀπαπάσασ' ἔρει·
„ ποῖά τε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει·
„ διδάξεις τοὺς ἄλλους μυρίους ἐφημέρους
„ θεῶν ὕπερθε μήποθ' αἴρεσθαι βροτούς·

Ὑπόθεσις Ἱππολύτου στεφανιφόρου·

Θησεὺς μὲν ἦν Αἴθρας υἱὸς καὶ Ποσειδῶνος· βασιλεὺς Ἀθηναίων· γήμας δὲ μίαν τῶν Ἀμαζονίδων Ἀντιόπην, Ἱππόλυτον ἐγέννησεν· κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα· ἐπεὶ δὲ συνοικοῦσα τὸν βίον μετήλλαξεν, ἐπηγάγετο Κρητικὴν γυναῖκα τὴν Μίνωος τοῦ Κρητῶν βασιλέως θυγατέρα Φαίδραν· ὁ δὲ Θησεὺς Πάλλαντα ἕνα τῶν συγγενῶν φονεύσας, φεύγει εἰς Τροιζῆνα μετὰ τῶν συγγενῶν· οὗ συνέβαινε τὸν Ἱππόλυτον παρὰ Πιτθεῖ τρέφεσθαι· θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν οὐκ ἀκόλαστος οὖσα· πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν ἣ τὸν Ἱππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα, τέλος τοῖς προτεθεῖσιν ἔθηκε· στέργουσα δὲ τὴν νόσον, χρόνῳ πρὸς τὴν τροφὸν δηλῶσαι ἠναγκάσθη· κατεπηγγειλαμένη αὐτῇ βοηθῆσαι· ἥτις κατὰ τὴν προαίρεσιν λόγους προήνεγκε τῷ νεανίσκῳ· τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα, τῇ μὲν τροφῷ ἐπέπληξεν, αὑτὴν δὲ ἀνήρτησεν· καθ' ὃν καιρὸν φανεὶς Θησεὺς, καθελεῖν σπεύδων τὴν ἀπηγχονισμένην, εὗρεν αὐτῇ προσηρτημένην βίβλον· δι' ἧς Ἱππολύτου φθορὰν κατηγόρει καὶ ἐπιβουλήν· πιστεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις, τὸν μὲν Ἱππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν· αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι

-ας ἔθετο. ὧν ἐπακούσας ὁ θεὸς τὸν ἱππόλυτον διέφθει-
-ρεν. ἄρτεμις δὲ τῶν γεγενημένων ἕκαστον διασαφήσασα
-ησέα, τὴν μὲν φαίδραν οὐκ ἀπεμέμψατο. τοῦτον δὲ
παρεμυθεῖτο υἱοῦ καὶ γυναικὸς στερηθέντα. τῷ δὲ ἱππολύ-
-τῳ τιμὰς ἔφη γῆς ἐγκαταστήσασθαι. ἡ σκηνὴ τοῦ δρά-
-ματος ὑπόκειται ἐν θήβαις ἐπὶ ἀμείνονος ἄρχοντος ὀ-
-λυμπιάδι πζ΄ ἔτει δ΄. πρῶτος εὐριπίδης, δεύτερος
ἰοφῶν. τρίτος ἴων. ἔστι δὲ οὗτος ὁ ἱππόλυτος δεύ-
τερος. καὶ στεφανίας προσαγορευόμενος.
ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμμένος.
τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορί-
ας ἄξιον ἐν τούτῳ διώρθω-
ται τῷ δράματι. τὸ δὲ
δρᾶμα τῶν πρώ-
των.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

Πολλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι κοὐκ ἀνώνυμος.) δυνατὴ θαυμαστὴ μεγίστη. ὅμηρος· πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος. πάσαις δὲ ταῖς ἀπὸ ἡλίου εἰκότως διάκειται ἡ ἀφροδίτη διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς μοιχείας ἄρεος. ἡ δὲ διάνοια ἐμφαντικώτερον πέφρασται. ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον ἀπολαμβάνουσα. Τερμόνων.) εἰς τὸ ἔσχατον. ἵνα καὶ τοῖς στοιχείοις ἀφροδίτην γινώσκεσθαι δι' ὧν φύεται. οἷον καὶ τὰ ἔσω τοῦ πόντου φυόμενα ἀφροδίτην οἶδε τῇ φύσει. τοὺς ἐν τοῖς πέρασι τῶν στοιχείων τούτων κατοικοῦντας θηριώδεις ἀνθρώπους λέγει. ὃ καὶ βέλτιον.

Ὅσοι τε πόντου τερμόνων.) ἐπὶ μέγιστον ηὔξησε τὸ κατηγόρημα τοῦ νεανίσκου. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι θηριώδεις ὄντες τὴν φύσιν καὶ νόμων καὶ γραφῶν ἄπειροι, σέβουσιν ὅμως τὴν θεὸν τὴν φύσιν δεξάμενοι διδάσκαλον, πάσης καταγνώσεως ὁ ἐν μέσῃ τῇ ἑλλάδι τραφεὶς καὶ μέγιστον ἐπὶ φιλοσοφίᾳ φρονήσας. εἰ δὲ καὶ σωφρονεῖν ἀπὸ γάμων ἤθελεν, οὐδὲν ἧττον ἔδει πάλαι αὐτὸν σέβειν τὴν δαίμονα. προεστῶσαν τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμιῶν. πάντες γὰρ οἱ φιλόσοφοι, τιμῶσι τὴν θεὸν πρὸς τὸ μὴ περὶ ταύτην ἁμαρτάνοντες τὰ ἐναντία τῆς γνώμης δυστυχεῖν. τερμόνων δὲ ἀτλαντικῶν περὶ τὸ ἀτλαντικὸν πέλαγος ἤκουσαν. ἔνιοι δὲ τὰ γάδειρα ἔνθα ἐστὶν ὅρος ἄτλας ὅπερ ἐστὶ δυτικόν. ὁ δὲ πόντος ἀνατολικόν.

Τοὺς μὲν σέβοντας.) τὸ ἑξῆς τῆς διανοίας. προ[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

χθέντος τοῦ μεγάλῳ με τινὰ καὶ ἐπισήμονα παρὰ τοῖς
ἀνθρώποις, τοιαύτη τίς εἰμι τὴν φύσιν· ὡς τοὺς μὲν σέ-
βοντας τιμᾶν· τοὺς δὲ ἀποσειομένους τὴν εἰς ἐμὲ εὐσέ-
βειαν καταβάλλειν· αἰτὶ τοῦ πολλάκις οὖσα, τοὺς μὲν
τιμῶ, τοὺς δὲ σφάλλω· πρεσβεύω δὲ τὸ ὑπερτιμῶ· οὕ-
τως ἀττικοί· πρεσβεύειν γὰρ τὸ τιμᾶν· Σφάλλω·)
βλάπτω· Εἰς ἡμᾶς·) καθ᾽ ἡμῶν· Ἔνεστι δὴ γὰρ δὴ·)
ἔνεστι δὲ ἐν τοῖς θεοῖς τὸ χαίρειν ταῖς τιμαῖς· ὥσπερ καὶ
ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ διὰ τοῦ καὶ ἔδειξεν ὅτι ὡμολό-
γηται πᾶσιν ἀνθρώποις· Δείξω δὲ·) ἔξεστί μοι τοῦ-
το καὶ ἐπὶ τῶν καθόλου προειρημένων νοημάτων λαβεῖν·
ἐξαιρέτως δὲ ἐπὶ τοῦ τοὺς μὲν σέβοντας τιμῶ τοὺς δὲ
βλασφημοῦντας με σφάλλω· Ὁ γάρ με θησέως·)
ἰτε γὰρ μετὰ ἡρακλέους ὁ θησεὺς ταῖς ἀμαζόσιν ἐπολέ-
μησε διὰ τὴν ζωστῆρα, καὶ ἤνυσαι, ἔλαβεν αἰχμάλω-
τον καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν ἑλλάδα· καὶ συμμιγεὶς αὐτῇ ἐ-
ποίησεν υἱὸν ὁμώνυμον τῇ ἱππολύτῃ· Ἁγνοῦ πιτθέ-
ως·) ἁγνοῦ πιτθέα· ὡς καὶ ἐν μηδείᾳ φησί· παῖς ὡς λέ-
γουσι πέλοπος εὐσεβέστατος· παρὰ πιτθεῖ τῷ πατρὶ τῆς
αἴθρας, τῆς μητρὸς θησέως ἐπαιδεύετο ὁ ἱππόλυτος·
ν δὲ ὁ πιτθεὺς σοφὸς καὶ χρησμολόγος καὶ ἱερὸς θεοῖς·
ς καὶ ἔλυσε τὸν χρησμὸν τῷ αἰγεῖ· καὶ τὴν θυγατέρα ἐ-
δωκεν· εἰδὼς τῇ σοφίᾳ οἷος ἔσται ὁ τεχθησόμενος·
παρ᾽ αὐτῷ δέ φησιν ὁ θησεὺς ἐπαιδεύετο ὡς καὶ καλλί-
μαχος μαρτυρεῖ· Πεφυκέναι·) ὑπάρχειν·
ὅτι φησὶν ἐλύπει αὐτὴν τὸ τῆς φιλοσοφίας· καὶ λε-
κτέον ὅτι ὡς αὐτὸν ἀτιμάζων, καὶ τοῦτο ἐποίει, ὡς καὶ αὐ-
τὴν μὴ ποιεῖν τὰ τερπνά· ἁγνῶν ὅτι καὶ σωφροσύνης ἐ-
ρῶντας αὐτὴ ἀποστέλλει· ὡς αὐτὴ ἐν τῇ διηγήσει λέγει·

Ἄλλως. καὶ τί φησιν αὐτὴν ἔλοπε τοῦτο. ἀλλ' οὕτως αὐτὸ εἶπεν ὡς ἐκείνου πρὸς κνισμὸν αὐτῆς τοῦτο ποιοῦντος. Ἐξαίρει.) ἐκ μέσου αἴρει. ἀφανίζει. Προσπεσὼν ὁμιλίας.) ἐντυχών. εὐτυχήσας τῆς συμμιξίας τῆς δαίμονος πλέον ἢ ὡς δεῖ ἀξιοῦντας ἀνθρώπου φιλίας θεοῦ. οἷον μείζονι τῆς ἀνθρωπίνης ὁμιλίας ἐντυχὼν τῆς ἀρτέμιδος. Τούτοισιν.) ἕνεκεν τούτων. Τί γάρ με δεῖ.) οὐ δεῖ γάρ με φθονεῖν. Πάλαι προκόψασα.) ἀρχαϊσμός ἐστι τοῦτο. οὐ σολοικισμός. Πάλαι προκόψασ' οὐ πόνου.) τοῦτο ἐσολοίκισεν. οὕτω γὰρ ἔδει εἰπεῖν. τὰ πολλὰ δὲ πάλαι προκόψασα οὐκ ἔτι πολλοῦ ἔχω πόνου. Προκόψασα.) προκατασκευάσασα. ὑπαυξήσασα τὴν ἐπίνοιαν. ὥσπερ ἂν εἴ τις εἴποι προοικονομήσασα, ὀλίγου χρείαν ἔχω πόνου. γέγονε δὲ σολοικισμὸς πρὸς τὸ ἀκατάλληλον τῆς πτώσεως. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. προανυσάσημοι τὰ πρὸς ἔρωτα τοιῷδε τρόπῳ ὀλίγα λείπεται πρὸς τὴν τιμωρίαν. Ἐλθόντα γάρ νιν.) ἐν τῇ ἀττικῇ ἔτι οὖσα ἡ φαίδρα πρὶν μετοικῆσαι εἰς τροιζῆνα ἰδοῦσα τὸν ἱππόλυτον ἐλθόντα ἐπὶ μύησιν τῶν ἐλευσινίων, ἤρα. καὶ πρὶν εἰς τροιζῆνα ἐλθεῖν. ὥστε καὶ ἐκ τῆς συνεχοῦς θέας δυνατὸν γενέσθαι τὸν ἔρωτα. ὡς πολὺς ἦν. ὅτι καὶ ἐξ αἰφνιδίου θέας τηλικοῦτον ἴσχυσε. Σεμνῶν ἐς ὄψιν.) μεγάλων. σεπτῶν. ἔοικε δὲ λέγειν τὴν ἐλευσινίων. ὄψιν δὲ λέγει τὴν θέαν. τὴν δὲ τὴν τελετήν. καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν. τὸ ἐξαίρετον τοῦ ἔρωτος δηλοῖ. ὅτι καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τροιζῆνα οὕτως ἤρα, ὡς καὶ ἀφροδίτης ἱερὸν ἱδρύσασθαι, ἐν τῇ ἀττικῇ, ἐξιλεουμένους τὸν ἔρωτα. καὶ μὴ παρόντος ἐρῶσα τοῦ ἱππολύτου. ὥστε καὶ ἐπ' αὐτῷ ἱδρύσασθαι τὸ ἱερόν, ἐπὶ πέτρας

τὸν ἔρωτα ἐν τῇ ἀττικῇ. ἀφ᾽ ἧς ἀποβλέπεσθαι τὴν τροι/
ζῆνα, ἀφροδίτης ναὸν ἱδρύσασθαι τὴν φαίδραν φασί.
ἐκάλεσε δὲ ἀφροδίτην ἐφ᾽ ἱππολύτῳ. ἣν καὶ ἱππολυτί/
αν καλοῦσι. ὅτι ἡ τροιζὴν τὸ τέλος ἐστὶ τῆς πελοποννήσου
ἀντικειμένη τῇ ἀττικῇ καὶ τῷ γλαυκωπεῖ ὄρει τῆς ἀττι/
κῆς. τὸ σούνιον. οἱ δὲ ἀττικῶς λεγόμενον ἀπὸ τροιζῆνος λαμ
βάνουσιν. ἐπειδὴ καὶ ἐν αὐτῇ ὑφέστηκε τὰ πράγματα.
βέλτιον δὲ ἐπακολουθοῦντα τοῖς προτέροις πρὸς τὸν
ἀττικὸν πανδίονα αὐτὴν. καὶ τ᾽ ἄλλα ὡς προειρημένα
αὐτὸ λαμβάνειν. Παλλάδος κατόψιον.) ἀντὶ τοῦ
τοῦ κατὰ τὸ ἀντικείμενον. τοῦτο δὲ τὸ κατόψιον πιθα/
νώτερον ἐξηγούμενοι, ἤκουσαν τὸ ὄρος τὸ ἀντικείμενον
τῷ γλαυκωπείῳ τῆς γῆς τῆσδε. ὅ ἐστι τροιζῆνος. Ἄλλως.
κατόψιον τὸ ὑψηλόν. παρόσον τὰ ὑψηλὰ κατοπτεύουσι
πάντα τὰ ὑποκείμενα. πέτραν δὲ παλλάδος τὸ γλαυ
κώπιον ὄρος. Ἐγκαθίσατο.) ἔκτισεν. Ἱππολύ/
τῳ δ᾽ ἔπι.) ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ ἱππολύτῳ. Τὸ λοιπόν.) ὡς
ἡ μετὰ ταῦτα. Ἱδρῦσθαι θεάν.) ἐν γὰρ τῇ ἀκροπό
ἡ ἱδρύσατο ἀφροδίτης ἱερὸν ἐπὶ κακῶν ἱππολύτου.
Κεκροπίαν.) τὴν ἀττικήν. Μίασμα φεύγων.)
τινὲς παλλαντίδας ὑπὸ θησέως ἀνῃρῆσθαι φιλόχορος
φρεῖ, οὕτω πάλλαντος ἀποθανεῖν ταῖς ἀθήναις διανοη/
μένου, καὶ τὴν σφηττίαν ὁδὸν προφανῶς διαπορευο/
μένου ἐπὶ τὸ ἄστυ μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. οἱ τούτου
παῖδες κατὰ βούλησιν τοῦ πατρὸς βαρβίτου ἐγκα/
θοῦσι μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν ἵν᾽ ὅταν ἐπεξέλθωσι τοῖς ἀθη
ναίοις καὶ ὁ πάλλας συμβάλῃ, ἐξ ἐφόδου προσπεσόντες
λάβωσι τὴν πόλιν. ἀνὴρ δέ τις ὃς ἐκηρύκευσε τῷ πάλλαντι
ἀπαγγέλλει τῷ θησεῖ τὸ γινόμενον. ὁ δὲ προσπεσὼν

μετὰ τὴν ἡλικίαν τῶν αὐτοὺς ἀναιρεῖ. ἡ δὲ ἱστορία, οὕτως ἔχει. νίσος, καὶ πάλλας καὶ αἰγεὺς τρεῖς ἀδελφοὶ ἐκ πανδίονος. καὶ ὁ μὲν νίσος τὰ μέγαρα ᾤκει. αἰγεὺς δὲ καὶ πάλλας δήμων τινῶν ἦρχον. τῆς ἀττικῆς οὔπω συνῳκισμένης εἰς ἕν. λόγος οὖν τὸν θησέα ἀνεψιὸν ὄντα τῶν παλλαντιδῶν παίδων, ἵνα αὐτὸν ἀντιποιούμενον τῆς βασιλείας ἀνελεῖν. ὁ δὲ οὕτως ἱστόρησαν. φασὶ γὰρ τοὺς παλλαντίδας παῖδας ἀνελεῖν τὸν θησέα λοχῶντας ἵνα εἰσπέσωσι τῇ πόλει. ὅταν ὁ πατὴρ αὐτῶν πάλλας ἐγγὺς γένηται. ὁ δὲ θησεῖ μηνύσας τὴν ἔφοδον αὐτῶν, ἀνὴρ ἦν ὃς πάλλαντι ἐκηρύκευσε. ὡς οὖν βοηθῶ τῷ πάλλαντι τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλύοντας ἀνεῖλεν ὁ θησεύς. ἐπεὶ δὲ νόμος ἦν τοὺς ἐμφύλιον καὶ συγγενικὸν φόνον ποιήσαντας ἑκουσίᾳ φυγῇ ζημιοῦσθαι τὸ μίασμα, ἔξορον αὐτὸν ἐποίησε. καὶ τὴν γυναῖκα πλησιάζουσαν ὡς τοὺς συγγενεῖς μετήνεγκεν εἰς ἑαυτὸν ἐκ ταύτης. καὶ πάσης τῆς πελοποννήσου ἀφώρισεν. ἔθος τοῖς ἐφ᾽ αἵματι φεύγουσιν ἐνιαυτὸν ποιεῖν ἐκτὸς τῆς πατρίδος. Ναυσολεῖ.) μεθίσαται. ἐς τὴν ἀττικὴν ἦλθε πλεύσας ὅπως ἐνιαυτὸν ποιήσῃ. Αἰνέσας εὐαρεστήσας.) συγκατατιθέμενος. Δεῖ πεσεῖν.) ἀναγκαῖον γενέσθαι. Πρᾶγμα.) τὸν ἔρωτα. Ἡ δ᾽ εὐκλεὴς μέν.) μίνωος γάρ ἐστι θυγάτηρ. καὶ θησέως γυνή. ἤτοι ἐρῶσα καρτερῶ. διὰ τὸ θησέως μὲν εἶναι γυνή. μίνω δὲ θυγάτηρ, εὐκλεής ἐστι. τὸ δὲ ἀπόλλυται. ἀντὶ τοῦ σωπολεῖται. καίπερ οὖσα εὐκλεὴς τὸ δὲ αἴτιον ὅτι παισὶ ταῖς ἀφ᾽ ἡλίου γενομέναις ἐμήνισεν ἀφροδίτη διὰ τὴν μηνυθεῖσαν αὐτοῖς ὑφ᾽ ἡλίου μοιχείαν. τὴν οὖν πασιφάην οὐ μόνον τοῦ ταύρου, ἀλλὰ καὶ τοῦ μίνωος ἐρασθῆναι φασὶν ὡς ἱστορεῖ σωκράτης.

εἰκότως δὲ ἡ ἀφροδίτη τὴν παρ' ἀμφοῖν εἰσπράττεται τιμωρίαν. παρὰ μὲν φαίδρας ὅτι ἀφ' ἡλίου. παρὰ δὲ ἱππολύτου ὅτι οὐκ εἶχε τὰ κατ' αὐτὴν ἐν τιμῇ ἀπαξιῶν δὲ τὴν πρὸς τὰς γυναῖκας ὁμιλίαν. Τὸ τῆς δ' οὐ προτιμήσω.) οὐ τὸ ταύτης κακὸν ἔμπροσθεν θήσομαι μὴ τιμωρήσασθαι τοὺς ἐχθροὺς ἀντὶ τοῦ μὴ φροντίσω τῆς ἀπωλείας αὐτῆς. Τὸ μὴ οὐ παρασχεῖν.) τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς δίκην. ὕστερον θήσομαι. Ἄλλως. Οὐκ ἂν προτιμήσαιμι τὴν ταύτης ἀπώλειαν. καὶ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι τοὺς ἐμοὺς ἐχθρούς, ἐν ὑστέρῳ θήσομαι. καὶ πάλλας πολύπαις ὢν ὡς ἄπαιδα τὸν αἰγέα κατεπόνει. ἕως ἡβήσας ὁ θησεὺς ἠμύνατο τοὺς παλλαντίδας. βαλὼν γὰρ ἐν κυνηγίῳ κατὰ συὸς τινὰ τῶν πάλλαντος παίδων ἀπέκτεινεν. Θήσομαι δόμων.) γλάφειται τόπων. Ὀπισθόπους.) ὁ ἑπόμενος χορός. Μέλπετε.) βοᾶ. ὑμνεῖ. Οὐ γὰρ οἶδ' ἀνεῳγμένας πύλας.) οὐκ ἐπίσταται φησὶν ὅτι ἕτοιμος αὐτῷ ὁ θάνατος. Ἕπεσθ' ᾄδοντες.) τὸ ἄγαλμα τῆς ἀρτέμιδος, οἱ μὲν δικτάμνῳ. οἱ δὲ ἐχίνῳ. οἱ δὲ λωτῷ στέφεσθαι φασί. δίκταμνον φασὶν ἐν κρήτῃ μόνῃ. τοῦτο δὲ καὶ ὠκυτόκιον εἶναι. διὸ καὶ ταῖς δυστοκούσαις δίδοσθαι χάριν τοῦ ταχέως τίκτειν. Εὐπατέραν.) τὴν καλλίστην τοῦ πατρὸς διὸς αὐλήν. Ἕπεσθ' ᾄδοντες.) τοῦτο ἔνιοι τὸν ἱππόλυτον φασὶν ᾄδειν. ἄμεινον δὲ τοὺς ἑπομένους τῷ ἱππολύτῳ ἀπὸ τῶν κυνηγεσίων ταῦτα λέγειν. ἕτεροι δέ εἰσι τοῦ χοροῦ καθάπερ ἐν τῇ ἀλεξάνδρᾳ ποιεῖν. ἐνταῦθα μὲν οὖν δύναται προσαποχρήσασθαι τοῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ. ἐκεῖ δὲ συνεστῶτος τοῦ χοροῦ ἐπεισάγει τοῦτο τὸ ἄθροισμα. Ἄλλως. Ὁ ἱππόλυτος

ὑμνεῖν παρακελεύεται· ἢ ἀλλήλους προτρέπονται οἱ ἀπὸ
τοῦ χοροῦ· ἢ γοῦν οἱ συνεπόμενοι τῷ ἱππολύτῳ κυνη-
γέται· ἄλλοι δὲ τινές εἰσι παρὰ τὸν χορόν· ὁ γὰρ χορὸς ὡς
εἴρηται ἐκ τροιζηνίων γυναικῶν· Σοὶ τόνδε πλεκτόν·)
διαβεβαιοῦνται τοῦτο τὸ ζήτημα· καὶ οἱ μὲν ὑπέλαβον τὸν
ἱππόλυτον στέφειν τὴν ἄρτεμιν ἀνθίνῳ στεφάνῳ· ὁ δὲ
φιλόχορος τὴν ἐν ἄγραις ἄρτεμιν· τῷ μὲν λόγῳ στέφε-
σθαι φησίν· ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ τὸν ἱππόλυτον ταῦτα λέγειν·
ὅτι ἐμαυτὸν σοὶ ἀνατίθημι ὦ θεὰ στέφανον· τουτέστι κό-
σμον ἀνθηρότατον· κόσμον γὰρ εἶναι τῇ παρθένῳ τὸ με-
τὰ τοῦ σωφρονεστάτου τῶν νέων διημερεύειν· ἄλλοι δὲ
φασι μηδὲν αἰνίττεσθαι τὸν ποιητήν, μὴ δὲ ἀλληγορεῖν·
ἀλλὰ κυρίως λέγειν· καὶ τῷ ὄντι στέφανον φέρειν τὸν ἱπ-
πόλυτον· τοῦτον δὲ ἐκ τοιούτου λειμῶνος καθ' ὃν οὐκ ἔ-
στιν ἡμῖν ὅσιον, οὐ δὲ δρέπεσθαι τῶν ἀνθέων· τὸ γὰρ οὐκ
ἦλθέ πω σίδηρος εἰς τοῦτο καταστρέφει, ὅτι οὐ δὲ δρέπε-
σθαι ὑπό τινος· οὐ δὲ ἐργάζεσθαι· ἄλλοι δέ φασι τὸν εὐριπί-
δην, τροπικώτερον τὸν ὑπὸ τῇ ἀρτέμιδι ὕμνον, στέφανον
λέγειν· καὶ γὰρ δὴ παράλογον εἶναι καὶ πολλὴν ἀτοπίαν
ἔχον· καὶ δοκεῖν ἄνθιμον λειμῶνα εἶναι· ὅθεν ἐκλήθη τὰ
ἄνθη· καὶ τοιοῦτον εἰς ὃν οἱ εἰπόντες ἐξετάζονται· καὶ πό-
τερον διδακτὴν ἔχουσι τὴν σωφροσύνην ἢ ἐκ φύσεως·
καὶ κατπέρδεσθαι αὐτόν· φιλόχορος δέ φησι τῷ μὲν ξοά-
νῳ πλεκτὸν στέφανον προσφέρειν· τῇ δὲ θεῷ τὸν ὕμνον· ἐξ
ἀκηράτου δὲ τῆς ἀδόλου καὶ ἀφθάρτου διανοίας·
Ἄλλως·) συνήθως οἱ ποιηταὶ τὰς μὲν ἰδίας φύσεις
λειμῶσιν ἢ ποταμοῖς ἢ μελίτταις εἰκάζουσιν· τὴν δὲ
ποίησιν στεφάνοις· διὰ μὲν τῶν ἀνθέων τὸ ποικίλον καὶ
τὸ κάλλος αὐτῆς παριστάντες· διὰ δὲ τῶν ἀνθῶν τὴν πλ-

..ὼ καὶ τὴν εἰς τὸ ποιεῖν ὁρμήν. διὰ δὲ τῶν μελιττῶν τὸ
μελιχρόν. διὰ δὲ τῶν στεφάνων τὸν κόσμον τῶν ὕμνου-
μένων. ταῦτα δὴ πάντα συνελὼν ὁ ποιητὴς ἐφαίδρυν-
ε τῆς ἀλληγορίας τὸν τρόπον. τὸ δὲ ἐξ ἀκηράτου λει-
μῶνος ὅτι δεῖ πάντως τὸν μετιόντα μουσικὴν καθα-
ρὰν καὶ ἀκήρατον ἔχειν τὴν ψυχὴν πάντοτε καὶ ἄχραν-
τον ἀπὸ κακοῦ. καὶ μάλιστα τῆς αἰδοῦς μεμοιραμένην,
διὰ γὰρ τὸ αἰδέσιμον καὶ παρθενίας ὑποτίθεται τὰς μού-
σας γενναιοτάτας οὔσας. Ἄλλως.) καθόλου μέν
ἐστι τῆς διανοίας καὶ στέφανον αὐτὸν προσφέροντα ἅτε
δὴ σοφόν. τῷ μὲν γὰρ ξοάνῳ τὸν χειροποίητον στέφανον
προσφέρειν. τῇ θεῷ δὲ τὸν ὕμνον. πλεκτὸν τοίνυν στέφα-
νον λέγει τὸν ὕμνον. δίκην πλοκῆς συντεθέντας τοὺς
λόγους ἀποτελεῖν τὸν ὕμνον. ἀκήρατον δὲ λειμῶνα αἰ-
νίττεται τὸ ἐξ ἀνθέων τετελειωμένον στέφανον τῇ παρθέ-
νῳ καὶ ἄδολον ἔννοιαν, ἐν ᾧ λειμῶνι οὐδὲ ποιμὴν ἀξιοῖ
ἐνόμιζε τὰ ποίμνια ἄγειν. τὰ γοῦν ἄνθη τούτου τοῦ λει-
μῶνος σοφίας εἶναι καὶ ἀρετῆς ἀποτελέσματα. ἀλλὰ
..ὼ οὐδὲ σίδηρος εἰς τμῆσιν ἦλθε τοῦ λειμῶνος. καὶ αὐ-
τοῦ τὰ ἄνθη περιέκειρε. σίδηρον δὲ λέγει ἤτοι τὸν πα-
ν..ργον. φιλοπραγμοσύνην καὶ κακουργίαν. ἢ τὴν τῶν
..ρῶν ἡδονῶν φθοράν. ἵνα αὐτὰς τὸ παρθένιον καὶ
..ηλον δηλοῖ. βοτὰ δὲ λέγει τὰ ποίμνια. μέλισσαν δὲ
ἀλληγορικῶς αὐτὴν τὴν ψυχήν. καθαρὸν γὰρ τι ζῶον ἡ μέ-
λισσα. ὅθεν τὰς ἱερείας μελίσσας καλοῦσιν οἱ ποιη-
ταί. ἐαρινὴν δὲ αὐτὴν λέγει ἤτοι ὅτι μέλισσα ἥδεται τῷ
..ρι διὰ τὰ ἄνθη. ἢ ὅτι αἱ καθαραὶ ψυχαὶ ἀεὶ ἐν ἄνθεσι
..· τὸ γὰρ ἀνθεῖν γεννητικόν. Αἰδὼς δὲ ποταμίαι-
σι) ἡ αἰδώς φησι τοῦτον τὸν λειμῶνα γεωργεῖ. καὶ

αὐτὸν τοῖς ὕδασι τοῖς ποταμίοις κηπεύει καὶ ποτίζει καὶ γεωργεῖ. τοῦτο δὲ λέγει ἐπεὶ πλεῖστον μέρος τῆς σωφροσύνης ἡ αἰδὼς ἔλαχεν. καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι καὶ σοφοῖς ἔνεστι τὸ αἰδημονικόν, ὅσοις οὖν μηδὲν καὶ ἐκ μιᾶς φύσεως ἔγνωσαν, ἀλλὰ φύσει τὴν σωφροσύνην ἐγνώκασι, τούτοις ἐκ τούτου τοῦ λειμῶνος μόνοις δρέπεσθαι. καὶ καρποῦσθαι τοιαύτης ψυχῆς καὶ σοφίας ἀπολαύειν. Ἄλλως.) ταῦτα οὐκ ἔστιν ἐπινοῆσαι εἰ κυρίως τις βούλεται ἀπὸ τῶν κηπευμάτων ἐκδέχεσθαι τὸν λόγον. ἀλληγορεῖται οὖν τὰ προκείμενα. οἱ γὰρ ποιηταὶ ἐπικῶς τὰς ἰδίας φύσεις μελίσσαις καὶ ποταμοῖς καὶ λειμῶσι προσομοιοῦσιν. αὐτὴν δὲ τὴν ποίησιν στεφάνοις. διὰ μὲν τῶν ἀνθέων ὡς εἴρηται τὸ ποικίλον καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν παριστάντες. διὰ δὲ τῶν ποταμῶν τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἐπὶ τὰ ποία ὁρμήν. διὰ δὲ τῶν μελισσῶν τὸ ἐμμελὲς καὶ τὸ συντεταγμένον, ἅμα καὶ τὸ μελιχρὸν τῶν ποιημάτων. τοὺς στεφάνους ἕνεκα τοῦ λαμπρύνεσθαι δι' αὐτῶν τοὺς ἐπαινουμένους. ταῦτα δὲ πάντα συλλαβὼν ὁ εὐριπίδης ἐφαίδρυνε τὴν ἀλληγορίαν. δι' ἧς τὸν εἰς τὴν ἄρτεμιν ὕμνον ἠβουλήθη παραστῆσαι. τῶν ἄλλων ποιητῶν σποράδην τοῖς τρόποις χρησαμένων τὸ δὲ ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος δρέπεσθαι διὰ τὸ δεῖν τὴν ποιητικὴν ψυχὴν καθαράν τε καὶ ἀκήρατον εἶναι. καὶ παντὸς κακοῦ ἄχραντον. δεῖ γὰρ τοὺς ποιητὰς προσήκειν αὐτὰς μὲν μοιρᾶσθαι πάντων. διὸ καὶ τὰς μούσας παρθένους ἄπον ἔνιοι. Ὅσοις διδακτόν.) διδακτόν ἐστιν τὸ μὴ ἐκ φύσεως πλεονέκτημα. ἀλλ' ἐκ συνεχοῦς μελέτης αἰνούμενον. καὶ οἱ φιλόσοφοι διδακτὰ λέγουσι τὰ κακά, φυσικὰ δὲ τὰ ἀγαθά. δυνατὸν οὖν τι ἐκ βίας φύσεως

μάθημα ἡ συνεχὴς μελέτη. Χρυσέαν) τοῦτο πάλιν πρὸς τὸν χειροποίητον στέφανον. ὃν ἔφερε τῷ ξοάνῳ. τινὲς μέντοι καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀλληγορίας ἀκούουσι. λέγοντες. τὸν ὕμνον κόσμον εἰρῆσθαι αὐτῶν. τοῦτον οὖν λέγεις. τὸν ὕμνον δεικτικῶς πρὸς τὸ εἰρημένον πότνια. Ἄναξ.) ἀπὸ τοῦ ἔχειν τὴν ἄνω ἀξίαν. Ἄναξ.) κυρίως σωτήρ. τοὺς οὖν θεοὺς ἄνακτας καὶ σωτῆρας καλοῦμεν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τοὺς δεσπότας ἄνακτας καλοῦμεν. ὡς δευτέρους σωτῆρας. δηλοῖ δὲ τοῦτο μάλιστα ὅμηρος. ἀστυάναξ. οἶος γὰρ ἐρύετο ἴλιον ἕκτωρ. εἴρηται γὰρ οἷον ὁ τοῦ ἄστεος σωτήρ. ὦ οὖν ἄναξ. θεοὺς γὰρ καὶ σωτῆρας τοὺς δεσπότας καλεῖν χρή. δύναται δὲ τὸ μὲν ἄναξ ἀπὸ τοῦ ἱππολύτου. τὸ δὲ δεσπότας ἀπὸ τῶν θεῶν. εἰκὸς γὰρ καὶ αὐτὸν μέλλοντα πάσης ἀνθρωπίνης φύσεως ὑπερτιθέναι τὸ κρεῖττον. Καὶ κάρτα γε.) καὶ μάλιστα. τὸ δὲ κάρτα κατὰ ἐναλλαγὴν λέγεται στοιχείου. κράτα. οἷον κραταιῶς. ὡς ἀπὸ τοῦ σάφα σαφῶς. Καὶ κάρτα γ' ἢ γάρ.) εἰ γὰρ μὴ ἀπὸ τῶν ἡττόνων οὐ δεχόμεθα λόγους, οὐκ ἐσμὲν σοφοί. Νόμος) τὸ γεγραμμένον διάταγμα. τὸ κρατοῦν καὶ γεγραμμένον. ἔθος δὲ τὸ μὴ γεγραμμένον. Ἡ κἀν θεοῖσι.) ἆρα οὖν καὶ αὐτὸ τοῖς θεοῖς ὑπονοεῖν χάριν ἔχεις. τοῖς συνηγόροις. Οὐ προσεννέπεις). συναγορεύεις. Εἴπερ γε θνητοί.) ἐπεὶ παρὰ θεῶν ἔλεγον τοὺς νόμους ἀκηκοέναι οἱ νομοθέται. ὡς λυκοῦργος μὲν ὑπὸ ἀπόλλωνος. μίνως δὲ ὑπὸ διός. ὅμηρος. ἐννέωρος βασίλευε διὸς μεγάλου ὀαριστής. Ἄλλως. τοῦτο εἶπεν ἐπεὶ ἐξ ἀρχῆς ῥαδάμανθυς καὶ μίνως παρὰ θεῶν τὰ νόμιμα διδασκόμενοι τοῖς ἀνθρώποις φανερῶς ταῦτα ἐποίησαν.

Ἄλλοισιν ἄλλος.) ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· οὐ πάντες τοὺς
αὐτοὺς θεοὺς σέβομεν. οὐδὲ τοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους
ἀγαπῶμεν. ἀλλ' οἱ μὲν τόνδε. ὁμοίως δὲ τὴν ἄρτε-
μιν σέβει. ἄλλοι δὲ τὴν ἀφροδίτην. Σεμνή γε.) σεμ-
νὸν τὸ ὑπερήφανον καὶ τὸ ἐπαχθές. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ τί-
μιον ὡς παρακατιὼν φησί. πῶς οὖν οὐ σεμνὴν δαίμο-
να οὐ προσεννέπεις. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν πάνυ τιμίαν. σε-
μνή γε μέντοι. τῆς προσηγορίας ὁ μόχθος βραχύς. δι'
αὐτῆς γὰρ πρᾶγμα εὑρίσκει. Εὐδαιμονοίης.) οὕτως
φρονῶν περὶ τῶν θεῶν. μήτι ὑπὲρ τὸ καθῆκον φρονῶν μή-
τε ὑπὲρ ἄνθρωπον. ὅ ἐστιν. εἴησε τῆς ἀρετῆς ἔχειν τὸ ἄ-
κρον μὴ ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονοῦντα. Ἄλλως.) εἴης εὐ-
δαίμων τὰ καθήκοντα φρονῶν. λυποῦμαι γὰρ νῦν ὁρῶν
σε ἀφρονοῦντα. Οὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς
θεός.) οἷον ἐστὶ θεὸς μυούμενος ἐννυκτὶ ἐμοὶ οὐκ ἀρέ-
σκει διὰ τὸ τῆς νυκτὸς θαυμάζεσθαι. Τιμαῖσιν ὥσ-
περ.) χρὴ ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν προσέρχεσθαι. τουτέ-
στι τιμᾶν τοὺς θεοὺς ταῖς νομιζομέναις τιμαῖς τῶν θεῶν.
αἷς προσήκει χρῆσθαι τὰ πρόσφορα. ἤτοι τὰ ἕτοιμα. τὰ
ἁρμόζοντα. τὰ καθήκοντα. τὰ σύμφορα. Ὡς πρέπει
δούλοις λέγειν.) ὡς πρέπει δούλοις τὴν εὐχὴν ποιησό-
μεθα. ἀντὶ τοῦ οὐ μετὰ πολυτελοῦς θυσίας. ἀλλὰ ψι-
λὴν προσφώνησιν ποιησόμεθα. Ὑφ' ἥβης.) ὑπὸ
προπετείας. Σοφωτέρους.) φιλανθρωποτέρους.
Σίτων μελιτώδει τερπνόν.) τερπνὸν γὰρ ἐκ κόπου κω-
γίας εὑρεῖν τράπεζαν γέμουσαν. καὶ κορεσθῆναι.
Ἄλλως. τράπεζα πλήρης προτεθεῖσα δηλονότι καὶ κα-
θολικόν ἐστι τοῦ καμάτου εὐεκτότερα ποιοῦντος τὰ σώ-
ματα τῇ κινήσει τοῦ θερμοῦ. Ὠκεανοῦ τις.) ὁ χορὸς,

ἥκειν ἐκ τροιζηνίων γυναικῶν συναχθεὶς εἰς ἐπίσκεψιν τῆς φαίδρας. καὶ πρῶτα μὲν διηγεῖται πόθεν αὐτῇ ἡ φήμη τῆς βασιλίσσης ἦλθεν. ἔπειτα δὲ καὶ ζητεῖ τίς ἂν εἴη ἡ πρόφασις τῆς νόσου. ὁ δὲ νοῦς πέτρα τίς ἐστιν ὕδωρ ὠκεάνιον στάζουσα. οὐ διιπετὲς οὐδὲ ὑέτιον. ἀλλ' αὐτομάτως βλύζον. πᾶν δὲ ὕδωρ ὠκεανὸς λέγεται. τοσοῦτον ὕδωρ ἔχουσα πηγαῖον, ὥστε βάπτειν ὑδρίαν. ὠκεανοῦ δὲ καθὸ γλυκὺ. καὶ πότιμον. Βαπτὰν κάλπισι.) οἷον ὥστε βαπτίζειν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ τὴν ὑδρίαν γεμίζειν. ἢ τὴν περιρεομένην ὑπὸ τοῦ ὕδατος πηγήν. Ἄλλως.) ὡς κοτυλήρυτον αἷμα. τὸ τὴν κοτύλην ἀναβάψαι. ἢ ὅτι περὶ τὴν τροιζηνίαν τοιαύτη τίς ἐστι πέτρα ἐξ ἧς τὸ καταφερόμενον ὕδωρ βάπτει τὰς ὑδρίας ὡς διονυσόδωρος ἐν τῷ περὶ ποταμῶν λέγει. Ρυτὰν.) δυναμένην βάψαι κάλπιν. καὶ περαιτέρω. Προϊεῖσα κρημνῶν.) τὸ ὕδωρ κατὰ τῶν κρημνῶν ἐξ ὕψους καταχέουσα. Τέγγουσα.) βρέχουσα. πλύνουσα ἐπὶ τὰ νῶτα τῆς θερμαινομένης τοῦ ἡλίου βολαῖς πέτρας. ὅθι μοι φίλη τις ἐνέτυχε. ἐνέκειτο. ἀπιθάνως δὲ κεῖται τὸ ἦν. ἔδει γὰρ λέγειν. ἔνθα μοι τίς συνέτυχε φίλη. Ἄλλως. ἐνταῦθα μοι τίς γυνὴ ἐπελθοῦσα πλῦναι τὰ ἱμάτια καὶ ταῦτα ἐπὶ τῆς εὐηλίου πέτρας ἐπὶ ξηρασίαν καταβαλούσης, ἀκούσασα τῆς βασιλίσσης τὴν νόσον πρῶτον ἤγγειλεν ἐλθοῦσα. φιλοῦσι γὰρ ἐν ταῖς τοιαύταις συνόδοις ὁμιλίαι περὶ βασιλέας προσπίπτειν πρὸς παραμυθίαν τῶν καμάτων. ὥστε οὐκ ἀπεικότως πρὸς πλύνουσαν φίλην πυθέσθαι καὶ εἰπεῖν. Ὅθεν μοι πρῶτον.) ὅθεν ἐκ τῆς φίλης δηλονότι. πρῶτον ἔμαθον τὴν φαίδραν κακουμένην ἔσω τῶν οἴκων ἐπὶ τῆς κλίνης εἶναι. δέμας

δὲ ἐντὸς ἔχει ἀντὶ τοῦ ἔσω τῆς κλίνης ἐν τοῖς μυχοῖς τοῦ οἴκου. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ καὶ σωφροσύνης ἕνεκα πολλάκις ἀπροϊσία γίνεται. λεπτὰ δὲ φάρεα. λεπτοῖς δὲ φάρεσι κατακαλύπτεται τὴν κεφαλήν. οὐ γὰρ ἀνέχεται βαρύτερα διὰ τὴν προσοῦσαν. Τριτάταν δέ νιν κλύω.) τὸ ἑξῆς τριτάταν δέ νιν κλύω τάν δε ἡμέραν, κατέχειν. ἀγνὸν τὸ σῶμα τῆς δήμητρος αὐτῆς. οἷον λοιπὸν, τρεῖς ἡμέρας ἔχω ἀκούων περὶ αὐτῆς. ὅτι ἀσθενεῖ καὶ οὐ μεταλαμβάνει βρώσεως ἐν τῷ σώματι αὐτῆς. τὸ δὲ κρυπτῷ πένθει ἀντὶ τοῦ τῇ ἀδήλῳ συμφορᾷ. καὶ μὴ ἐκφαινομένῃ, πρὸς τὸ τέλος τοῦ θανάτου φέρεται ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ἀλγηδόνος καὶ τῆς νόσου τῆς κρυπτῆς μέλλει ἀποθνήσκειν. θαυμασίως δὲ ὁ εὐριπίδης φησὶν οὔτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο. ὡς βουλομένου μὲν φαγεῖν μὴ δυναμένου δὲ καταπιεῖν ὑπ' ἀσθενείας. περὶ δὲ φαίδρας αὐτῆς βουλομένης θάνατον, τὸ σύνολον αὐτὴν μὴ δέχεσθαι εἰς τὸ σῶμα τροφήν. Δέμας ἁγνὸν ἴσχειν. περιφραστικῶς μὴ ἐσθίειν τροφῆς τῆς γῆς. λέγει δὲ τὴν οἷον ἀγὴν καὶ κλάσιν τοῦ σίτου διὰ τὸ καταγνυσθαι ἐν ἅλωνι. ἐν τῷ μύλωνι θραύεσθαι. Κέλσαι τί τέρμα.) τῇ ἀδήλῳ συμφορᾷ καὶ μὴ ἐμφαινομένῃ πρὸς τὸ τέρμα τοῦ θανάτου κέλσαι προσπελάσαι θέλει οἷον ἀκούω αὐτὴν ἀσιτεῖν καὶ ἀποθανεῖν σπουδάζουσαν διὰ μετάστασιν βίου. Ποτὶ τέρμα.) ἤτοι δύστανον τέρμα. ἢ αὐτὴν δύστηνον. Σὺ γὰρ ἔνθεος ὦ.) ἀπάρτιγε λοιπὸν λόγον πρὸς τὴν φαίδραν, τῆς νόσου τὴν πρόφασιν ζητῶν. ἐκ τοῦ τῆς μανίας αἴτιον προσθέμενος δαίμονα. δοκεῖ γὰρ καὶ μαίνεσθαι ἐνίοτε τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ἔρωτος. μὴ καθεστάναι δοκοῦντα ῥήματα φθεγγομένη. οἵαν περ αὐτὴν εἰσάγει καὶ κυνηγεσίων ἐρῶσαν. καὶ

διάσι

δι' αἰνιγμάτων τὰ τοῦ ἔρωτος φράζειν, δοκοῦσαν μαίνεσθαι. Ἄλλως. ἐμαίνης ἐν σεαυτῇ μανιῶδές τι ἔχουσα. τὸ ἑξῆς ἔνθεος φοιτᾶς. ὥστε εἶναι τὸ ἑξῆς τοῖς διανοίας οὕτως. σὺ γὰρ ὦ κόρη Φαίδρα ἔνθεος καὶ ἐμμανὴς φοιτᾶς καὶ ἐνθουσιᾶς ἔκ τινος θεῶν τοῦτο παθοῦσα. καὶ ἀπορούσῃ εἰπέ μοι. ἐκ Πανὸς σὺ ἐμαίνης. ἢ καὶ ἐκ τῆς Ἥρας ἢ Κορυβάντων τοῦτο νοσεῖς. καὶ εἴ τι τούτων ἁμαρτήσασα τὴν ὀρείαν καὶ μανίας αἰτίαν. Ἔνθεος.) ἔνθεοι λέγονται οἱ ὑπὸ φάσματος τινὸς ἀφαιρεθέντες τὸν νοῦν. καὶ ὑπ' ἐκείνου τοῦ θεοῦ τοῦ φάσματος κατεχόμενοι καὶ τὰ δοκοῦντα ἐκείνῳ ποιοῦντες.

Δικτύνναν ἀμπλακίαις.) ἐνίων τὴν αὐτὴν εἶναι φασκόντων. τινὲς δὲ Δικτύνναν τὴν Ἄρτεμιν ἀπὸ τῆς κυνηγοῦ νύμφης ἐμπεσούσης εἰς δίκτυα Κριτομάρτιδος, φαγούσης τὸν Μίνωα. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ ἐν Ἀρτέμιδος ὕμνῳ ἡ ἱστορία. τινὲς δὲ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ Ἑκάτῃ περὶ ἧς φησὶν Ἡσίοδος. μοῖραν ἔχει γαίης καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης. ὁ δὲ νοῦς σὺ δὲ μὴ θύσασα τῇ Ἀρτέμιδι τρύχῃ. ἢ διότι τῇ Ἑκάτῃ οὐκ ἐτέλεσας θυσίαν. πέλανοι δὲ τὰ εἰς θυσίαν πέμματα. Ἄλλως. τῶν μὴ τεθυμένων πελάνων ἐκτὸς μείνασα. καὶ μὴ ἀνιερώσασα ἑαυτὴν διὰ τῶν θυμάτων τῇ θεῷ τρύχῃ. πελάνων δὲ τῶν πλακούντων καὶ πελάνων τῶν ἐπιθυομένων. Ἢ πόσιν τὸν Ἐρεχθειδᾶν.) στοχαστικὸν τὸ ἦθος. ἢ φησὶν εἰς οὐδένα τῶν θεῶν οὐχ ἥμαρτες. ἀλλὰ ἔρωτα νοσεῖς τινός γε μοιχευομένου. καὶ τὸν ἄνδρα σου καὶ τὸν Ἀθηναίων βασιλέα βουκολεῖς καὶ ἐξαπατᾶς. ἐπὶ τῶν σῶν λεχέων κρυπτῇ χρωμένους κοίτῃ. δύναται δὲ καὶ ἀντεστραμμένως ὁ λόγος εἶναι. ἤ τις γυνὴ ἀπατᾷ σου τὸν ἄνδρα τῷ ἔρωτι τῷ αὐτῆς χρωμένη. καὶ ἐκ τῆς ζηλοτυπίας εἰς

νόσον καὶ μανίαν κατήχθης. Ἄλλως. ἢ φησὶν εἰς οὐδένα τῶν θεῶν ἥμαρτες. ἀλλὰ τάχα τὸ δεινὸν ὅμως ἐστὶ καὶ μοιχεία ἑτέρου. φόβῳ δὲ τοῦ ἀνδρὸς. καὶ ἔρωτι τοῦ μοιχοῦ κατεχομένη ἀγωνίας. δύναται καὶ ὡς τοῦ θησέως ἔχοντος ἑτέραν γυναῖκα ἑτέρως τάττεσθαι. ἤ πῶς γυνὴ ἀπατᾷ σου τὸν ἄνδρα τῇ ἑαυτῆς λαθραίᾳ συνουσίᾳ. σὺ δὲ ἐκ τῆς ζηλοτυπίας εἰς νόσον καὶ μανίαν κατέστης. ἀγνοεῖ γὰρ ὁ χορὸς ἔκδημον ὄντα τὸν θησέα. ὅπου γε καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς φησίν. οὐδ᾽ εἰς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων. εἶτα ἡ τροφὸς ἔκδημος ὅ γε τῆς δὲ τυγχάνει χθονὸς. ἀγνοῶν γὰρ καὶ αὐτὸν ἐνόμιζε παρόντα συνορᾶν τὰ γινόμενα. Ἢ ναυβάτας.) ἕτερος λογισμὸς νόσου. ἢ τάχα τὶς ναύτης ἐκ κρήτης ὁρμήσας εἰς τροιζῆνα φήμην πένθους τῶν οἰκείων ἀπήγγειλεν αὐτῇ. Ἄλλως. τάχα τὶς ἦλθεν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτῆς λυπηρὰν φήμην κομίζων. καὶ ἐκ τούτων δὲ τῶν παθῶν τῶν ἠγγελμένων. καὶ τῇ ὑπὲρ παθῶν εὐναίᾳ λύπῃ δέδεται τὴν ψυχήν. ὡς καὶ εἰς τηλικαύτην νόσον ἀποσκῆψαι τῆς λύπης εὐναίας δὲ λύπῃ τῇ εἰς εὐνὴν κατακλινούσῃ. διὰ τῆς νόσου. τουτέστιν οὕτω συνδέδεται ἡ φαίδρα τῇ εὐναίᾳ λύπῃ ὡς ὑπερβαλεῖν ἅπαν πάθος. γράφεται δὲ καὶ πρὸς εὐθεῖαν, ὑπὸ τῆς λύπης εὐναία ἡ φαίδρα δέδεται τὴν ψυχήν. Φιλεῖ δὲ.) καθολικῶς τοῦτο λέγειν. εἰώθασιν αἱ γυναῖκες ὅτε ἐγγὺς τοῦ τίκτειν γένωνται, δυσχερεῖ τροφῇ χρῆσθαι καθὸ καὶ δύστροπον αὐτῶν τὸ πνεῦμα τῶν ὠδίνων.

Ἄλλως. πρὸς ἀνακεφαλαίωσιν τῶν εἰρημένων στοχασμὸν ἐπάγει τὸ γνωμικόν. τῆς γυναικείας φύσεως διαφόρους ἀμηχανιῶν ἐπάγειν αἰτίας ποτὲ μὲν δι᾽ ὠδίνων πόνων. ποτὲ μὲν διὰ πορνείαν. ἤτοι αὐτῶν μὴ

χθομένων καὶ ἐπὶ τῇ ἁλώσει ἀποβρουσῶν· ἢ τῶν ἀνδρῶν
πρὸς ἄλλας ἐχόντων καὶ ἐπὶ τούτων ἀπορουσῶν τῇ ζηλο
τυπίᾳ. Ἄλλως. μὴ ἄρα ἐν γαστρὶ ἔχει ἡ φαίδρα καὶ διὰ τοῦ
το ἀσιτός ἐστι. φιλεῖ γὰρ ὁ τοῦ ἐγκυμονεῖν καιρὸς δυστροπί
αν ταῖς γυναιξὶν ἐργάζεσθαι. καὶ ἀποτροπὴν τῶν σιτίων
εὐφροσύνας δὲ παραφροσύνας. ἀνοίας. Ἐξ οὗ πορ/
νείας.) ἄλλοι δὲ γράφουσι δυσφροσύνας. ὅ ἐστι κα
κοχυμίας τῶν τοκετῶν. θέλει δὲ λέγειν τὴν κατὰ τὰς ἀλ/
γηδόνας γινομένην ἔκπληξιν ἐκ τῶν ὠδίνων. λείπει δὲ
τὸ ἕνεκεν. Ἤιξεν ποτ' ἐς νηδύα.) τὸ πνεῦμα φησὶ τῶν
ὠδίνων καὶ ἡ αὔρα αὕτη ὥρμησεν ποτὲ διὰ τῆς ἐμῆς γα
στρός. τουτέστι. καὶ αὐτὴ ποτὲ ὠδίνων πεῖραν ἔσχον καὶ ἔ
παθον τοῦτο. γενομένη φησὶ κἀγώ ποτε ἐν ἀμηχανίᾳ.
Τήνδε κοσμίως) τοῦτο σεσημείωκεν ἀριστοφάνης. ὅτι κα
τὰ τὸ ἀκριβὲς τὸ ἔγκλημα τοιοῦτόν ἐστι τῇ ὑποθέσει.
ἐπὶ γὰρ τῆς σκηνῆς δείκνυται τὰ ἔνδον πραττόμενα. ὁ
δὲ ἔξω προϊοῦσαν αὐτὴν ὑποτίθεται. Τί σ' ἐγὼ δρά
σω.) τὸ ἦθος ἀπειρηκυίας τῆς θεραπείας. ὥστε κοινῇ
τὸν βίον βλασφημεῖν προάγεσθαι. διὸ καὶ γνωμικὸν ἐ
πισάγεται ὅπερ σύνηθες τοῖς δυστυχοῦσιν ἐπίπτειν.
ἐκκομίσασα δὲ αὐτὴν πρὸ τῆς σκηνῆς. καὶ πάλιν ὁρῶ
σα αὐτὴν ἀχθομένην ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τὰ τοιαῦτα λέγει.
Τὸ δέ σοι φέγγος.) δεικτικῶς ἅμα καὶ ἀναφορικῶς λέ
γει. ἤδη σοι τὰ δέμνια τῆς κοίτης ἔξω τῶν οἴκων εἰσίν. ἐ
δὲ καὶ καθὼς ἐπεθύμεις ἀνάκλισίς σοι ὑπαίθριος παρε
σκεύασαι. καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐλθεῖν πᾶς λόγος ἦν σοι.
καὶ οὐ διέλιπες λέγουσα ἐθέλειν προελθεῖν. οἶδα
μέντοι τοῦτο ὅτι ταχέως σπεύδεις πάλιν εἰς τοὺς
οἴκους γενέσθαι. καὶ δίδωσί μοι ἐντεῦθεν στοχά/
ζεσθαι τὸ παλίμβουλόν σου. καὶ δυσάρεστον τῆς νό/

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῆς νόσου. Τὸ μὲν ἐστιν.) ἤγουν τὸ νοσεῖν. τὸ δὲ θεραπεύειν τινὰ διπλοῦν. ἐν αὐτῷ γάρ τις καὶ τῇ λύπῃ αἰκίζεται διὰ τὸν κακούμενον. καὶ κάμνει περὶ αὐτὸν ἀτυχῶν, καὶ ἐνεργῶν ἐν τῷ ὑπηρετεῖν. βέλτιον οὖν συντόμως κακοῦσθαι. ἢ κακουμένου ἀνέχεσθαι. Ἀλλ' ὅτι τοῦ ζῆν.) ὁ νοῦς. ἐγώ φησι προκρίνω μᾶλλον τὰ καθ' ᾅδου. καὶ πᾶς ἄνθρωπος προέκρινεν ἄν. εἰ κἀκεῖνα ὁρῶν συνέκρινε τοῖς ἐνθάδε. νυνὶ δὲ ἐπειδὴ τοῦτο μὲν θέλγει τῷ ἰδίῳ φωτὶ τὴν θέαν. ἐκεῖνο δὲ κεκαλυμμένον ταῖς μυθοποιίαις φοβερὸν εἶναι νομίζεται τούτου χάριν δυσέρωτες μὲν αὐτοῦ ὑπάρχομεν. σφοδρῶς δὲ ἐρῶντες τούτου. τοῦτο δέ φησι παρ' ὅσον διάφορος δόξα παρὰ τοῖς φιλοσόφοις περὶ τῆς τοῦ ἡλίου δυνάμεως. οἱ μὲν γὰρ ἐδόξασαν σῶμα εἶναι τὴν φωτιστικὴν αὐτοῦ δύναμιν. ὧν ἐστι καὶ Ἀριστοτέλης διὰ τὰς γινομένας ἀντανακλάσεις τῶν ἀκτίνων. τὰ γὰρ ἀσώματα ἀνεμποδίστως προϊόντα ἀνακλᾶσθαι οὐ δύνανται. ἔτι δὲ καὶ ἐγκατεσκεπασμένοις οἴκοις μὴ εἰσδῦνον τὸ φῶς. δείκνυσιν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀσώματον. οἱ δὲ ἀσώματον αὐτὸν φάσκοντες ἐκ τῶν χρονικῶν ἐλλάμψεων τῶν γινομένων ἐξ ἡλίου ταχέως κατασκευάζουσι. Ἄλλως. ἐκ τοῦ ὀδυνηροῦ βίου στοχάζεται βελτίονα εἶναι τὰ ἐν ᾅδου τῶν ἐν γῇ. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν Πολυΐδῳ. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν. τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν. τὸ ἑξῆς. ἀλλ' ὅτι βέλτιον κέκρυφεν ὁ σκότος ὑπὸ γῆν. καὶ βέλτιόν τι ἄλλο τοῦ ἐνταῦθα εἶναι ὑπὸ γῆν σκότῳ κρυπτόμενον καὶ δυσέρωτες φαινόμεθα καὶ σφόδρα φιλοῦντες τοῦτον τὸν βίον διὰ τὸ ἀπείρως ἔχειν τοῦ ἄλλου βίου. καὶ μὴ εἰδέναι βελτίονα εἶναι τὰ ἐπὶ γῆν, μάτην τοῖς μύθοις πιστεύοντες φαινόμεθα τοῖς ποιοῦσιν αὐτὰ φοβερά. Μύθοις δ' ἄλ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λως.) ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ· τοῖς γὰρ μύθοις ἀπατώμεθα.
καὶ ταῖς τούτων σκηνοποιίαις διδασκόμεθα ἀναπλατ-
τόντων αὐτῶν κωκυτὸν. καὶ πυριφλεγέθοντα καὶ ἀχέρον-
τα ποταμοὺς ᾅδου. καὶ κύνα κέρβερον. καὶ χάρωνα. καὶ
πορθμέα. καὶ τῷ φοβερῷ τῶν ὀνομάτων καταπληττόν-
των ἡμᾶς. Αἴρετέ μου.) ἐφύλαξε τὸ τῶν νοσούντων
ἦθος πρὸς τὴν τοῦ σώματος κηδεμονίαν καταγινομέ-
νην. μονονουχὶ αὐτὴν ἡμῖν ὑποστήσας τὴν φαίδραν προσ-
κομιζομένην καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς σχήμασι. ὁ δὲ νοῦς
ὑποθεῖναι τοῖς ἑαυτῶν ὤμοις τοὺς ἐμοὺς βραχίονας. καὶ
ταῖς χερσὶν ἀντερειδομέναι μου τοῦ αὐχένος οὕτως
με ἐπαίρετε. κομματικαὶ δὲ αἱ διάνοιαι. καὶ τῇ τῶν πό-
νων ὀλιγωρίᾳ τὸ σπουδαζόμενον συντόμως ἐξαιρούμε-
ναι. Βαρύ μοι κεφαλῆς.) βαρὺ μέν ἐστι φησὶ τὸ ἔ-
χειν τὸ κεφαλόδεσμον. ἄκρως οὖν τὴν ἐρωτικὴν ἐνέφη-
νε πύρωσιν. οὐ γὰρ τοῦ συνήθους ἀνεχομένη στολίσματος.
ἀφέλητε τοίνυν αὐτό. καὶ ἀναπέτασόν μοι τὸν πλόκα-
μον. Μετάβαλλε δέμας.) μὴ ὑπὸ χαλεπότητι καὶ
κακοῖς διάρριπτε τὸ σῶμα σου. ῥᾷον γὰρ μᾶλλον οἴσεις
τὴν νόσον γενναιάζουσα. Ἄλλως.
μὴ ὑπὸ τὰ ἀσύμφορα διάρριπτέ σου τὸ σῶμα μᾶλλον
γὰρ εὖ οἴσεις τὴν νόσον μετὰ γενναιότητος. Αἰ. αἰ.
πῶς.) ἐπαναβέβηκε λοιπὸν ὁ λόγος ὥσπερεὶ συναυ-
ξόμενος τῷ πάθει. καὶ λοιπὸν ἐσχηματισμένη τὰ τοῦ ἔ-
ρωτος αἰνίττεται. λέγει οὖν ὅτι ἠβουλόμην ψυχρῶν ὑδά-
των τυχεῖν. ἵνα τὴν ἐν ἐμοὶ τοῦ ἔρωτος φλόγα σβέσω.
ἀναπαύσασα ἑαυτὴν ὑπὸ αἰγείροις καὶ λειμῶσι κομῶ-
σι τοῖς ἄνθεσιν ἀνακλιθεῖσα. ταῦτα δὲ ἔξωθεν ἐσχημά-
τισται πρὸς τὸ ἦθος τῶν νοσούντων. Οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ.)
ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ φθέγξῃ ταῦτα μεταξὺ πλήθους, μα-

νιώδεις λόγους ῥίψουσα. ἔδοξε γὰρ αὐτῇ τὰ ῥηθέντα ἀ-
σχήμονα εἶναι καὶ οὐκ αὐτῆς ἄξια. τί γὰρ ἣν ὕδατος ἐρῶσαν
ψυχροῦ καὶ κομῶντος λειμῶνος ἀνθῆ ποθεῖν τὴν βασιλείαν
ἐχούσης. εἰ μή τοι ἔλεγε πῶς μοι ἔρωτος γένοιτο σβέ-
σαι τὸ πῦρ. ἢ τίς τοσαύτη τέρψις ἀνθέων ὡς ἀναπαῦ-
σαι τὸν πόθον. μανίας δὲ ἔποχον ἤτοι ὑπὸ μανίας ὀ-
χούμενον. ἐκμανῆ. κατεχόμενον ὑπὸ μανίας. παρὸ ὀ-
χλῶ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ χοροῦ. Πέμπετέ μ' εἰς. ἐπα-
ναβέβηκεν ὁ λόγος ἐπὶ τὸ μανικώτερον ἅμα τῷ πάθει.
ὡς λοιπὸν σαφέστερον τὸν αἰνιγμὸν τοῦ ἔρωτος ἔξωθεν εἶ-
ναι σχηματισμοῦ. καὶ εἰς τὸ ὄρος βούλεται προπέμπε-
σθαι πρὸς θέαν τοῦ ἐρωμένου. καὶ εἰς κυνηγίαν. πρὸς συ-
νομιλίαν τοῦ ποθουμένου. ἐνταῦθα δὲ δεῖ τὸν ὑποκρι-
νόμενον κινῆσαι ἑαυτὸν καὶ σχήματι καὶ φωνῇ. καὶ ἐν τῷ
εἶμι πρὸς ὕλας ἀναπηδᾶν ὡς αὐτὴ πορευομένη. τὸ δὲ
ἑξῆς οὕτως. πέμπετέ με εἰς ὄρος πρὸς θεῶν. μᾶλλον δὲ
δι' ἐμαυτῆς ἄπειμι πρὸς ὕλαν. καὶ πρὸς τὰς πεύκας.
ὅπου εἰσὶ τὰ κυνηγέσια. καὶ ὅπου αἱ κύνες τρέχουσι ταῖς
ἐλάφοις πρὸς τὸ ἐπιπηδᾶν προσπελάζουσαι. ἐπιθυμῶ
κυνηγετικὴν τέχνην ἀναδέξασθαι. καὶ κυσὶ μὲν συρίζειν.
ἐπὶ θήρας δὲ ὁρμᾶν. καὶ τὸ ἀκόντιον πρὸς τὴν κεφαλὴν
ἀνατεῖναι. τὸ δὲ σίδηρον αὐτοῦ ταῖς χερσὶ κατέχουσα.
καὶ οὕτως ἀκοντίζειν. οἱ μὲν ἀκοντίζοντες τὴν χεῖρα ἄ-
νω πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀνατείνουσι. τὸ δὲ σίδηρον τοῦ
ἀκοντίου πρὸς τὸν κρίκον τοῖς δυσὶ δακτύλοις τοῖς
μέσοις κατέχοντες, οὕτω ῥίπτουσιν. ἄριστα δὲ τῷ λε-
πτομερεῖ τῆς φράσεως μιμεῖται τὸ τῶν ἐρώντων ἦθος.
ὅτι τινὸς ἐρῶντες τέχνην ὑπογράφουσιν ὥσπερ ζωγρά-
φοι τῇ λεπτολογίᾳ, ἐκείνην τὴν τέχνην καὶ τὰ αὐτῆς ὄρ-
γανα. καὶ ὥσπερ οἱ εἰς ἐπίδειξιν αὐτοῖς ἐρχόμενοι ἐρε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θίζουσι τῷ λεπτομερεῖ τῆς φράσεως τὸν ἐρῶντα. καθόλου δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐρώντων συμβαίνει. Πρὸς θεῶν ἔραμαι.) ἀντὶ τοῦ ἐρῶ. παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. καὶ οἰκείως τῇ μεσότητι ἐχρήσατο. ἄκρως δὲ ἐρωτικὸν ἦθος ἀπεμάξατο. τῇ λεπτομερεῖ τῆς ἐκφράσεως περιεργία. εἰς ὑπόμνησιν γὰρ ἐρχόμενοι τῶν ποθουμένων καὶ μονονουχὶ ζωγραφοῦντες αὐτὰ τοῖς λόγοις, ἔτι μᾶλλον τὴν ἐπιθυμίαν ἐγείρουσι. Θεσσαλὸν ὅρπακα.) Θεσσαλῶν γὰρ εὕρημα τὸ δόρυ. ἐπίλογχον δὲ βέλος αὐτὸ τὸ πτερῶσκον σιδήρεον. ὅπερ ὁ κρίκος ἐμβεβλημένος ἐν τῷ ξύλῳ συνέχει. διὰ τὸ ἐπὶ τῇ λόγχῃ κεῖσθαι ὅ ἐστι τῷ ξύλῳ. οἱ γὰρ ἀκοντίζοντες τὸ σιδήρεον τοῦ ἀκοντίου πρὸς τὸν κρίκον ἐνδυσὶ δακτύλοις κατέχοντες οὕτω ῥίπτουσι. Ἄλλως. ἐπίλογχον. ἐπεὶ βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον, διέστειλεν εἰποῦσα ἐπίλογχον. ὅ ἐστι βέλος ἔχουσα ἐν τῇ χειρὶ τὴν λόγχην ἔχον. ἵνα σημάνῃ τὸ ἀκόντιον. Τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης.) ἀντὶ τοῦ ἐπιμελίας τουτέστι τί σοι περὶ κυνηγεσίας μέλει. τί φησιν ὦ τέκνον καὶ σοὶ καθάπερ τοῖς ἀνδράσι μελετᾶται τὰ κυνηγέσια. τί δὲ καὶ τὸ τυχεῖν κρηναίων ἐν ἔρωτι μεγάλῳ τίθεσθαι. εἰ μὲν γὰρ ἀληθῆ ἐπιθυμεῖς πάρεστιν ἐπὶ τῶν οἴκων δροσώδης, καὶ ὑψηλὴ πέτρα συνεχὲς ὕδωρ στάζουσα. ὅθεν σοι ποτὸν ἂν γένοιτο. καὶ τὸν πόθον ἐκπληρώσαις. εἰ δ' οὐ βούλει, τί καὶ τοῦτο ἐν ἔρωτος τάξει λέγεις. Πύργος συνεχής.) ἄφθονος τοῖς ὕδασι. ὁ δὲ νοῦς. εἴπερ ὅλως ἐπιθυμεῖς ὑδάτων πάρεστιν ἐπὶ τῶν οἴκων δροσώδης καὶ ὑψηλὴ πέτρα κλιτύς. ὅ ἐστιν ἀνακεκλιμένη καὶ ὑψηλὴ πέτρα συνεχὲς ὕδωρ στάζουσα. Δέσποινα δίας.) λίμνη γυ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μνάσιον ἐν τροιζῆνι· ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς φησὶ τὸν ἀμφὶ λίμνης τροχόν· ὁ δὲ νοῦς ὦ δέσποινα, τῆς ἰσοπέδου λίμνης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων ἐπεύχεται δὲ λοιπὸν τῇ οἰκείᾳ θεῷ τῶν κυνηγεσίων· ὥστε τὰ τοῦ ἐρωμένου ἐπιτηδεύματα χρήσασθαι πρὸς τὸ αὐτῷ συναναστρέφεσθαι καὶ συνδιαιτᾶσθαι. τῆς δὲ θαλάσσης φησὶν αὐτὴν δεσπόζειν ὡς καὶ ἡσίοδος· μοῖραν ἔχει γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης· ἢ ἐπεὶ λιμνῶτις ἡ ἄμπελος. Πώλους ἐνέτας.) ταῦτα ἀναχρονίσαι, οὐδέπω γὰρ ἕλληνες ἐχρῶντο ἵπποις. οἱ γὰρ ἐνέται παφλαγονίαν πρότερον οἰκοῦντες ὕστερον ἐπὶ τὴν ἀδρίαν διέβησαν· λέων δὲ πρῶτος λακεδαιμόνιος ἐνίκησεν ἐνέταις ἵπποις· ὡς πολέμων ἱστορεῖ· καὶ ἐπέγραψεν ἐν εἰκόνι· λέων λακεδαιμόνιος ἵπποισιν νικῶν ἐνέταις ἀντικλείδα πατήρ. Νῦν δὴ μὲν ὄρος βοᾷς.) ἀρτίως μὲν εἶχες ἔρωτα εἰς ὄρος ἀπελθεῖν· καὶ ἐπὶ θήρας πόθον ὥρμησας, καὶ κυνηγεσίων. πάλιν δὲ νῦν ἐν σταδίοις, πώλου δρόμου ἐπιθυμεῖς. καὶ ἐπὶ ταύτας ὀχεῖσθαι γυμναστικῶς. τινὲς δὲ γράφουσι καὶ πόθον· δηλοῦντες ὅτι τὸν πόθον εἰς θήρας καὶ κυνηγέσια ἀφίεις. ἐπ᾽ ἀκυμάντοις δὲ ταῖς μὴ θαλασσίαις· ἀλλ᾽ ἠπειρωτικαῖς· τουτέστιν ἐν σταδίοις ἢ ἐν ἀνηνέμοις αἰγιαλοῖς· ἔνθα καὶ στάδια πολλάκις ἐστίν. Ἀνασειράζει δὲ.) ἤτοι τοῦ καλῶς ἔχοντος ἀνθέλκει καὶ ἀνακρούει. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ταῖς σειραῖς παρακρουομένων ἵππων, καὶ τοῦ εὐθέος δρόμου παρεκβαλλομένων. Καὶ τὸ παρακόπτει.) δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλαττοῖ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παρακοπτομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων· ἅπερ ἅμα τῇ τῶν πτερῶν τμήσει τὴν ἰσχὺν ἀποβάλλουσι· καὶ παντελῶς ἀσθενῆ γίνεται. Ποῖ παρεπλάγχθην.) πάλιν καταστᾶσα τῆς

μανίας. καὶ ἔμφρων γινομένη, αἰσθάνεται ἑαυτὴν παρατρέψασαν, καὶ μανιωδῶς φθεγγομένην. τὸ γὰρ τοῦ ἔρωτος ἐνδιδόμενον τῇ ἡδονῇ τῶν λόγων, καὶ ἐρεθιζόμενον ὥσπερ εἰς θέαν τῶν ἐπιθυμουμένων τῇ λεπτολογίᾳ πρὸς ἐκφροσύνην ἐξήρχετο. καὶ πάλιν εἰς ἔννοιαν καθισαμένη τῶν ῥηθέντων ἐσωφρόνει. καὶ ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσιν ὠδυνᾶτο. Τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι.) τὸ γὰρ μετὰ τὴν μανίαν ὀρθοῦσθαι τὴν γνώμην ὀδυνᾷ λυπουμένην ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ μανίᾳ ῥηθεῖσι. ὡς ἐν τῷ καθεστῶτι δίκας πρὸ αἰσθήσεως διδόναι. Τὸ δὲ μαινόμενον.) αὐτὸ δὲ τὸ μανιῶδες κακὸν μέν, ὅτι ἃ μὴ βούλεται φθέγγεται. κρατεῖ δὲ καὶ ὑπερέχει τοῦ μετὰ συνειδήσεως ἀπολέσθαι. οὔτε γὰρ τῶν ἁμαρτημάτων ἐν τῇ μανίᾳ αἰσθάνεται. οὔτε τοῦ θανάτου τὴν ἀλγηδόνα λογίζεται. τῶν τοῦ βίου τερπνῶν ἀποστάς. Ἄλλως.) τὸ δὲ μαινόμενον. ἀντὶ τοῦ κακὸν μὲν τὸ μαίνεσθαι. ἀλλὰ κρατεῖ τουτέστι κρεῖττόν ἐστι καὶ ὑπερέχει. τοῦ μετὰ συνειδήσεως ἀποθανεῖν. ὡς εἴ τις λέγοι λυσιτελές ἐστι μὴ γινώσκοντα ἀπολέσθαι. ὡς κρείττονος ὄντος τοῦ τοιούτου βίου.

Κρύπτω τὸ δ' ἐμόν.) ἐγὼ μέν φησι τὴν σὴν κεφαλὴν αἰδουμένη ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κρύπτω καὶ σκεπάζω. πότε δὲ καὶ τὸ ἐμὸν σῶμα ὀδυνηρῶς ἔχει, πρὸς βίον ὁ θάνατος κρύψει. Χρῆν γὰρ μετρίας.) ἔδει φησὶ τοὺς ἀνθρώπους μεμετρημένως φιλεῖν. ὡς μὴ εἰς ἄκρον ἐξέρχεσθαι τοῦ στέργειν. Ἄλλως.. Τὸ δυσκόλως ἐκβάλλειν τὸ τῆς ὀρέξεως φίλτρον. καὶ πάλιν αὐξῆναι. ὥστε ποτὲ μὲν ἐλαττοῦν. ποτὲ δὲ αὔξειν τὰ τῆς ψυχῆς φίλτρα. οἱ γὰρ ἄγαν στέργοντες διπλασίως κάμνουσι. ὑπέρ τε τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας καὶ τῆς τῶν φίλων φροντίζοντες. ἐχρῆν οὖν φησὶ τοὺς ἀνθρώπους συμμέτρως ἀλλήλους

φιλεῖν καὶ μὴ ἐς ἄκρον· ὥστε καὶ σῶμα κατατήκειν καὶ μὴ δύνασθαι λύεσθαι τὴν φιλίαν.

Μυελὸν ψυχῆς.) οὐ γὰρ μόνη ἡ σοφία διδάσκει· ἀλλὰ καὶ ὁ πολὺς καὶ μακρὸς χρόνος καὶ ἡ πολυπειρία. τὸν ἐσώτατον τόπον· τροπικῶς δὲ εἶπεν· ὡς ἐπὶ σώματος καὶ ὀστέου τὸ βάθος τῆς ψυχῆς. παραινεῖ δὲ μὴ πρὸς ἄκρον ποιεῖσθαι τὰς φιλίας· ἵνα καὶ πρὸς ἀπόστασιν εὐλύτως ἔχωμεν. στέργηθρα· τὰς φιλίας τὰς ἀγάπας. Βιότου δ᾽.) τὸ δὲ ἐν κατὰ τὸν βίον τι πραγμάτων ἀκριβῶς ἐπιτηδεύειν, οὐκ ἀσφαλὲς ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδεύειν τις πράγματα ποιεῖν ὑπάρχειν· πάντως ἐπιλήψιμόν τι ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται. ἐπιτηδεύσεις δέ φησι τὰς μελέτας τὰς τῇ ὑποβολῇ τῆς συνηθείας ἀνενδεεῖς. καθόλου δὲ τὰς ἀληθεῖς καὶ εἰς ἄκρον ἐκβαινούσας τῆς ἀληθείας μελέτας· ἐπιτηδεύσεις ὥς φασιν οἱ σοφοί· ἃς μὴ μόνον σφάλλειν· ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίειαν ἐμποδίζειν εἰρήκασιν. ὡς εἴ τις ἐπιμελείᾳ διηνεκεῖ χρῷτο τῷ λόγῳ ὡς κατὰ μηδὲν ὑπείκειν, οὗτος εἰς ἄλλο τι ἐκπίπτει τῷ λόγῳ· καὶ εἴς τι μανιῶδες καὶ τὸ σῶμα εἰς νόσον κατακλίνεσθαι φέρει. Οὕτω τὸ λίαν ἧσσον.) ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως· οὕτω τὸ λίαν ἐπιτηδεύειν ἐπαινῶ, ὡς τὸ μηδὲν ἄγαν· τουτέστι τὸ μὴ λίαν ἐπιτηδεύειν· καὶ συγκαταθήσονταί μοι πάντες οἱ σοφοί. Ἄλλως.) οὕτω τὸ λίαν ἔλαττον ἐπαινῶ, τοῦ μηδὲν ἄγαν καὶ μεμετρημένου· καὶ μαρτυρήσονται οἱ σοφοί, ἐπεὶ ἑνὸς τῶν ζ΄ σοφῶν ἐστιν ἀπόφθεγμα τὸ μηδὲν ἄγαν· ὅπερ χίλωνι ἀνατιθέασιν, ὡς κριτίας καὶ πίνδαρος· οἱ δὲ σωδάμῳ· ὡς τὸ ἐν τεγέᾳ ἐπίγραμμα δηλοῖ· τοῦτ᾽ ἔλεγεν σώδαμος ἐπηράτου·

,, ὅς μ᾽ ἀνέθηκεν· μηδὲν ἄγαν· καιρῷ πάντα πρόσεστι κα-
,, λά. ὁ δὲ θεόφραστος ὡς τὰ σισύφου λεγόμενα καὶ πιτθέως· οἷον μηδὲν ἄγαν· μὴ δὲ δίκην δικάσῃς. Γνῶθι

γεραιά.) διὰ τί που ἔδειξεν ὅτι ὤφειλε θαῤῥῆσαι τὰ κατὰ τὴν φαίδραν γυναῖκα αὐτὴν ἀποκαλέσασα· γυναιξὶ γὰρ μᾶλλον αἱ γυναῖκες θαῤῥοῦσιν τὰ καθ' ἑαυτὰς ἄλλως τε καὶ γεραιὰν καὶ πιστὴν τροφόν. Ἄσημα δέ.) ἀντὶ τοῦ ἄγνωστα. οὕτω δ' εἴωθε κεχρῆσθαι ἀττικῶς. ὡς καὶ θουκυδίδης ἀδύνατα ἦν ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. Οὐκ οἶδ' ἐλέγχουσα.) ἐρωτῶσα. ἐρευνῶσα. ἀνακρίνουσα. ὅπερ ἐστὶν ὑπερβολή. τὴν γὰρ ἐπίμονον ἐρώτησιν ἔλεγχον ὠνόμασεν. Εἰς ταὐτόν.) ἐὰν μὲν ἥκει γάρ· πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐστὶν ὁ λόγος. ὅ ἐστιν εἰς ταυτὸν ἥκει ἡ ἀρχὴ τῷ τέλει. ὥσπερ οὐχ ὁμολογεῖ οὕτως οὐδὲ τὴν ἀρχήν. εἰ δὲ ἥκεις πρὸς τὸν χορὸν ἐμοὶ εἰς ταὐτὸν τῆς ἀγνοίας ἥκεις. ἢ εἰς ταυτό μοι ἀγνοίας ἥκει. πάντα γὰρ σιγᾷ. ὅ ἐστιν οὐκ ἀποκρίνεται. οὔτε πρὸς ἀρχὴν οὔτε πρὸς τέλος. Τὸ δ' ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξανται δέμας.) ἀντὶ τοῦ κατατάκη τὸ σῶμα. πῶς δὲ οὐκ ὤφειλε κατατακῆναι τριταία οὖσα ἤτοι τρίτην ἡμέραν ἔχουσα ἄσιτος. Ἀλλ' ὦ φίλη παῖ.) ἀπέτεινε τὸν λόγον πάλιν πρὸς τὴν φαίδραν ἄλλος ἦθος μετιοῦσα νουθεσίας. τὸ γὰρ παραινέσει πείθειν βέλτιον ἢ ἐπαχθέσι ῥήμασιν εἰπεῖν τὴν πρόφασιν. ἄγε ὦ φίλη παῖ ἀμφότεραι ὅπως ἐπιλαθώμεθα τῶν προειρημένων. καὶ σύ γε ἡδίων καὶ πραοτέρα γενήσῃ εἰ δέξῃ τὴν παραίνεσιν. ἐγώ τε ὅπου ἔδοξα τὸ πρὶν ἐπαχθής τις εἶναι ἕως τούτου τοῦ μέρους ἀποστᾶσα, ἐπ' ἄλλην πορεύομαι κρείττω νουθεσίαν. Στυγνὴν ὀφρύν.) τὴν συγνὴν τῆς ἀφροσύνης. ὅπου σὺ καλῶς ἠκολούθουν σου τῇ παραινέσει. ἀποστᾶσα ἀπὸ τούτου ἐπὶ νουθεσίαν πραεῖαν μετέρχομαι. τουτέστι τὴν συγνότητα τοῦ προσώπου ἄφελε. καὶ τῆς χαλεπῆς γνώμης ἐκείνης παῦσαι. Ἄλλως. ἐγὼ θ' ὅπῃ.) ἤτοι φησὶ πρότερον ἐλύπησα τῷ συνεχεῖ τῆς ἐρωτή-

σέβας. πανῶ ὑπὲρ τὸ κολακεύειν σε τρέψομαι.

Γυναῖκες αἵδε.) συμπράξουσι, συνδιηγήσουσι. γυναῖκες
γὰρ οὖσαι ἐν ταῖς τοιαύταις συμβάλλονται νόσοις. αἳ
μὲν πειραθεῖσαι, αἳ δὲ προσδοκῶσαι πείσεσθαι. καὶ γὰρ
εὐεπίβατον ἄγαν εἰς τὰ τοιαῦτα τὸ τῶν γυναικῶν γέ-
νος. ἔοικε δὲ λέγειν ὅμως τις ἢ τοιοῦτον. συνδιοικήσου-
σιν οἷον ἀποκαταστήσουσιν. θεραπεύσουσι τὴν μοιχείαν.
Εἰ δ' ἔκφορός σοι.) ἀντὶ τοῦ ἐξελεγχθῆναι καὶ ῥηθῆναι
δυναμένη. τουτέστιν. εἰ δὲ δύνανται καὶ ἄρσενες ἀκοῦ-
σαι τὰς συμφοράς. Δεῦρ' ἄθρησον.) δεῦρο εἰς με βλέ-
ψον. ἵνα καὶ διὰ τῆς ὄψεως αἰσθῆς με. εἶτα ὡς ἐκεί-
νης μὴ ἐνατενιζούσης, μὴ δὲ πραϋνομένης τῇ παραινέ-
σει, φησὶ πρὸς τὸν χορόν. μάτην ὦ γυναῖκες μοχθοῦ-
μεν πείθειν ταύτην πειρώμεναι, ἢ οὕτως. εἰς δὲ τὸ πείθειν
ὁμοίως ἄπεσμεν τοῖς πρὶν ῥήμασιν. ὥσπερ γὰρ δι' ἐ-
κείνου οὐδὲν ἠνύσαμεν, οὕτως οὐδὲ διὰ τούτων.

Ἀλλ' ἴσθι μέντοι.) λοιπὸν ἀπεγνωκυῖα τὴν κολακείαν
κινητικοῖς αὐτὴν λόγοις ὀνειδίζει. φάσκουσα ὅτι ἐὰν θανῇς
νῦν. μὴ ἀξιώσας λόγου τὸν σὸν ἄνδρα, προδώσεις τοὺς
σοὺς παῖδας. ἐκβληθήσονται γὰρ τῶν οἴκων. λοιπὸν
πλὴν ἀποπληρῶσαι τὸν λόγον διὰ μέσου φησί. πρὸς
τοῦ δ' αὐθαδεστέρα γενοῦ θαλάσσης. Ἄλλως.) γίνωσκε
προδιδοῦσα τοὺς σοὺς παῖδας εἰ θανῇ. Μὰ τὴν ἄ-
νασσαν.) ἴσθι ὅτι ἠθικῶς ὀμνύομεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν
οὐ σεμνῦναι αὐτὰς βουλόμενοι. ἀλλ' εἰρωνευόμενοι. ἢ
πρὸς πλείονα ὀνειδισμὸν κατ' ἐκείνης ὀμνύουσιν. ἢ ἐπεὶ
εἰώθασιν οἱ εἰρωνευόμενοι κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὀμνύναι
ὡς καὶ σοφοκλῆς ἐν μυκήναις. μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν
ἣ βόσκεται. θῆλυς μὲν αὐτὸς ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων.
νόθον δὲ φρονοῦντα, καθὸ φιλοσοφίαν ἤσκει ὅπερ ἐστὶν

ἐλευθέρων. Οἶσθα νιν καλῶς.) τοῦτο προσέθηκε· πρὸς πλείονα γὰρ ὀδύνην αὐτὴν ἐκίνησεν. οὐκ ἀμφίβολον αὐτῇ τὴν γνῶσιν τούτων εἶναι λέγουσα. θιγγάνει δὲ σέθεν τὸ δεῖ. οἷον καθήψατό σου φησὶ τῆς ψυχῆς. καὶ λόγῳ μόνον εἰρημένον τοῦτο τὸ περὶ ὀρφανίας τῶν παίδων. οἶμαι ὅτι τοῦτον οὐκ ἐφόνευσας. διὰ τὸ εἰρηκέναι. ἄλλῃ δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι. μῶν ἐξ ἐπακτοῦ διὰ φαρμακείας γεγενημένην. ἐπακτὴ γὰρ ἡ μόνη ἔξωθεν ἐπαγομένη γοητεία παρὰ τῶν ἐχθρῶν. μή τις σοι φησὶ τῶν ἐχθρῶν ἐπάγει τι λύπης ἄξιον, ἄρα τινὸς ἔχθραν μὴ χαρισαμένης σου. εἰώθασι γὰρ οἱ ἐχθροὶ ἐπαγωγάς τινῶν δαιμόνων ποιεῖσθαι ἐπὶ τὰς οἰκίας. ἢ οὕτως. μή τίς σε τῶν ἐχθρῶν ἐφάρμαξε, λέγει δὲ διὰ τὸ εἰρηκέναι. φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι. φίλος μ' ἀπόλλυσι. ἐπειδὴ εἶπεν φίλος, λέγει. μή τι ἄρα ὁ θησεὺς εἰς σέ τι ἥμαρτεν. τὸ μὲν οὖν ἥμαρτεν. πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐχθροῦ τινος. τὸ δὲ οὐχ ἑκὼν, ἐπεὶ οὐκ ἐκ προνοίας αὐτοῦ ἦν ὁ ἔρως. ἐξαρτωμένη.) ἐξαρτηθήσομαί σου τῇ ἱκεσίᾳ. ἢ ἐν σοὶ τὸν βίον λείψω. εἰ μὴ ἄρα φησὶ μετά τινος ἀνάγκης οὐ συγχωρήσω οὐδ' ἀπολύσομαι. Κάκ' ὦ τάλαινά σοι.) ἤτοι πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ πυθέσθαι, ἐπάγει δεύτερον τὸ κακά. κακὰ οἷν ἐστιν εἰ πεύσῃ τὰ σιωπώμενα κακά. Ὀλῇ.) ἀπολῇ φησιν εἰ ἀναγκάσεις με λέγειν. ἐμοὶ δὲ τὸ σιωπᾶν τιμὴν φέρει. καθὸ οὐκ ἔκφορος εἰς πολλοὺς ἡ νόσος. ἀλλὰ συγκαταθάψω ἐμαυτῇ τὸ τῆς σωφροσύνης ὄνομα μέλλουσα ἐν σωφροσύνῃ τελευτᾶν. ἢ οὕτως. ἐὰν μή μοι εἴπῃς, ἀποθανῇ. τοῦ δὲ στερηθῆναί σου, μεῖζον οὐκ ἔστι μοι κακόν. εἶτα φησὶν ἀπολοῦμαι. τὸ δὲ ἀπολέσθαι μετὰ τιμῆς μοι φέρει. ἡ δὲ γραῦς. μὴ νοήσασα τὸ πρᾶγμα φησὶ. εἰ τιμήν σοι φέρει τὸ πρᾶγμα, διατί μὴ λέ-

γεις. κρύπτεις χρηστὰ ἂν μὴ ἡ σιγμὴ εἰς τὸ χρηστὰ ἐστὶν ὁ
λόγος κρύπτεις τὰ καλὰ ἐμοῦ παρακαλούσης σε λέγειν
αὐτά. ὅ ἐστιν ἐμοὶ τὰ τιμῆς σου ἄπια ἑπόμενα οὐκ ἀξιοῖς
ἀνακοινώσασθαι. κρύπτεις μοι ἐμοῦ χρηστὰ ἱκετευούσης.
καὶ χρησίμως ἀξιούσης ἀνακοινοῦσθαι μοι.
Ἐκ τῶν γὰρ,) εἰκότως κρύπτω, ἃ ἀπαιτεῖς με λέγειν.
μέλλω γὰρ ἐκ τούτων τῶν ἐσθλῶν δηλαδὴ τῆς ἐγκρα-
τείας εἰς αἰσχρὰ μεταβαίνειν. ὅ ἐστι φονεύειν ἐμαυ-
τήν. ἐὰν μέν τοι ἡ λέγουσα ἡ γραῦς, χρηστά μου ἀναγ-
καζούσης σε λέγειν κρύπτεις με. ἀναλόγως ἐπιφήσει ὅ-
τι ἐκ γὰρ τῶν ἀγαθῶν τούτων ὧν λέγεις, ὅ ἐστι τοῦ φαι-
νεσθῶσαι τὸ πάθος. ἐγὼ εἰς αἰσχρὰ πεσοῦμαι φημὶ.
ἢ καὶ πορνεύειν ἀναγκασθήσομαι. ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν. ὅ ἐ-
στι πειρῶμαι γὰρ ἀπὸ πορνείας ἐκφυγεῖν. εἰς σωφροσύ-
νην δὲ πηδῆσαι. διὸ ἐν σιωπῇ βούλομαι ἀποθανεῖν. καὶ
ἔστιν αὕτη ἡ γραφὴ ἁρμοζομένη τῷ ἑξῆς. εἰ δὲ κρύφα φη-
σὶν ἐξ αἰσχρῶν μηχανήσασθαι βουλεύῃ, πόσῳ μᾶλλον
θαυμασθήσῃ αὐτὴν τὴν βουλὴν διελθοῦσα σαφῶς. καθό-
λου γὰρ ἡ σαφὴς ἀπόδειξις ἐστὶν ἰσχυροτέρα. διὸ καὶ ἀπορ-
ρήσασα ἀντειπεῖν φησί. Ἄπελθε πρὸς θεῶν δεξιᾶς τε ἐ-
μῆς μέθες.) ὅμως ἡ πρώτη γραφὴ βελτίων. Τιμιω-
τέρα φανῇ.) σοφωτέρα ὡς φίλοις θαῤῥοῦσα τὴν συμφο-
ράν. καὶ μὴ κρύπτω πάθει πολιορκουμένη. κατὰ γὰρ μέ-
γανδρον σοφῶν ἀνδρῶν ἐστι τὸ τοῖς φίλοις λέγειν τὰ
ἀναγκαῖα. ἐν οἷς φησι λανθάνειν τὰ πράγματα. τοὺς
λέγειν ἡμῶν ὀκνοῦντας τὰς ἀληθείας ἀεὶ τοῖς ἀναγ-
καίοις καὶ τὰ ἑξῆς. λέγει οὖν ὅτι σεβασμιωτέρα ἐμοὶ φα-
νῇ τὰ οὕτως ἀπόῤῥητά μοι θαῤῥοῦσα. Ὦ τλῆμον.)
αἰνιγματωδῶς φράσαι θέλει τὸν ἔρωτα. πιθανώτα-
τα δὲ ἅμα τῷ αἰνιγμῷ καὶ τὴν συγγνώμην ᾐτήσατο. ὡς
προγονικὸν κεκτημένη τὸ πάθος. καὶ οὐκ ἰδίας φύσεως

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἁμάρτημα. Ἐκεῖθεν ἡμεῖς.) ἐκ τῆς καταγωγῆς τοῦ κύ-
νους. δυστυχοῦμεν τὴν νόσον τοῦ ἔρωτος. ἀντὶ τοῦ προγονι-
κήν τινα δυστυχίαν δυστυχοῦντες τοῦτο πάσχομεν.
Οὐδέν τι μᾶλλον.) οὐδὲν πλέον σου ἐπεργαζομένης ἔχω
γνῶναι ὃ βούλομαι ἀκοῦσαι. τοῦ τίσι προφάσει τῆς νόσου.
οὐδὲν μᾶλλον οἶδα ἀκούειν ὃ βούλομαι. Πῶς ἂν σύ μοι.)
ἐπεὶ παχυτέρα τὴν νόησιν οὖσαν ἡ γραῦς, οὐ συνῆκε τὸ λε-
γόμενον ὑπὸ τῆς φαίδρας, ἀγανακτοῦσα, ἡ φαίδρα
φησὶ πῶς ἂν δυνηθείης εἰπεῖν μοι ταῦτα ἃ ἔδει ἐμὲ ἀ-
ποκρίνασθαι. καὶ πῶς μοι λέγοις ἃ λέγειν μέλλω. ἐπεὶ οὖν
ὡς εἴρηται πολυμερῶς αἰνιξαμένη τὸ παχύτερον τῆς
γραὸς οὐκ ἐδυνήθη συμβάλλειν, ἀποτεθριῶσα τὸ πάθος
ἐξειπεῖν, εἰς τοῦτο ἀπορίας ἦλθε ὥστε ἐρωτᾶν αὐτὴν ἅ-
περ αὐτὴ ἔδει λέγειν. τοῦτο δὲ καὶ τὸ αἰδεσικὸν τῆς γυναικὸς
τεκμαίρει. καὶ τὸ κομματικὸν τῶν νοσούντων. κεκωμώδη-
ται δὲ ὁ στίχος οὗτος ὑπὸ ἀριστοφάνους. καὶ εἰς παροιμίαν
μετῆκται. Τί δῆθ' ὃ δή.) ἀγνοοῦσι δι' αἰνιγμῶν αὐτῇ
συμβάλλειν. αὐτὴ λοιπὸν ἐρωτᾷ τὴν ἔρωτος φύσιν. δη-
λοῦσα ὅτι ἔκ τινος θείας ὀργῆς τοῦτο νοσεῖ. Ὅς τις ποτ' οὖ-
τος.) πιθανώτατα παρέδραμε τὸ ὄνομα. ἤτοι αἰδου-
μένη. ἢ διὰ τούτου σημᾶναι θέλουσα. ὡς οὐκ ἐξ εἰδήσεως.
οὐδὲ ἀπὸ τρυφῆς καὶ συνεχοῦς θέας αὐτοῦ ἐρᾷ. ἀλλὰ χό-
λῳ τῆς ἀφροδίτης. οὐ τῷ κάλλει τοῦ νέου. οἱ σώφρονες γὰρ
οὐχὶ θέλοντες κακῶν ἐρῶσιν. ἀλλ' ἀναγκαζόμενοι. Σοῦ τάδ'
οὐκ ἐμοῦ.) ἀρίστα δὲ καὶ ἡ ἄρνησις μετὰ τὴν ὁμολογίαν τὴν
σαφῆ. Οἴμοι τί λέξεις.) σαφῶς ἀκούσασα τοῦ ἔρωτος,
λοιπὸν σχετλιάζει τὴν ὑπερβολὴν τοῦ πάθους. κομματικὴ δὲ
ἡ διάνοια ὡς ἂν ἐκ πεπληγμένης τῷ θαύματι. Οὐκ ἄρ'
ἦν θεός.) θεὸν γὰρ κυρίως φησὶ τὴν μετὰ τοῦ δυνατοῦ καὶ τὸ
ὑπερνοητικὸν ἔχουσαν τῶν δυναστευομένων. μείζονα οὖν αὐτῆς

θεοῦ· καθὸ μόνον ἐνδέξασθαι δύναμιν δύναται οὗ περι-
νοεῖσθαι. Αἶες ὤ.) ἐκ πλαγίας ὁ χορὸς τὴν ὑπερβολὴν τοῦ
πάθους σχετλιάζει οἰκτείρων ἅμα καὶ θρηνῶν τὸ συμβάν·
καὶ τὸ σχετλιαστικὸν ὦ διὰ μέσου κείμενον οἰκείως ὡς
λυπημένης, οὐκ εὐαπάρτιστον ἀποτελεῖ τὸ σχῆμα τοῦ
λόγου· διαφόροις τε ῥήμασιν αὐτὸ κατεπάγει· τὸ τῶν
λυπουμένων ἦθος μιμούμενος ὅσοι τὰ αὐτὰ κατεπά-
γουσι πρὸς πλείονα ἐνθύμησιν τῶν ἑαυτῶν κακῶν· ὃ δὲ
λέγει τοιοῦτόν ἐστι· ἤκουσας φησὶ τὰ ἀνήκουστα καὶ δυσ-
τυχῆ πάθη τῆς τυράννου θροούσης καὶ λεχθείσης· πρὸς
ἀλλήλας δέ φασι οὐχ ὡς ἀγνοοῦσαι τὰ λεχθέντα ἀλ-
λὰ πρὸς πλείονα σύστασιν καὶ ἐνθύμησιν τοῦ πάθους·
οἰκειότητα δὲ μέσου κατεπάγει τὸ σχετλιαστικόν· ὥσ-
αν τῇ λύπῃ κωλυομένη ἀναρτῆσαι τὴν διάνοιαν·
Ἀνήκουστα δέ.) τὰ μήτε ἀκοῆς ἄξια· τὰ ἄρρητα·
Τίς σε παναμέριος.) τίς ἀρχὴ σε χρόνος ἐκ πασῶν
τῶν ἡμερῶν οὗτος ἐξεδέχετο· ὦ τὰ τοῦ ἔρωτος νοήσασα
ἐξέφηνας· παναμέριος δὲ ὁ ἐκ πασῶν τῶν ἡμερῶν εἰς
ταύτην συναφθείς· ἢ οὕτως ἐκτίνος ἀρχὴ χρόνου· καὶ
ποίας ἡμέρας αὕτη ἡ δυστυχὴς ἡμέρα ἐξεδέχετό σε·
Τροιζήνιαι γυναῖκες.) ἔσχατον γὰρ μέρος τῆς πελοπον-
νήσου ἡ τροιζηνία περὶ θάλασσαν· κατ' ἀντικρὺ ταῖς ἀθή-
ναις κειμένη· ἡ δὲ ἤδη λοιπὸν ἐγνωσμένου τοῦ πάθους ἀφυ-
μένη τῆς ἐπ' αἰδοῦς αἰνιγματωδῶν διανοιῶν, ἀπολογεῖ-
σθαι διαῤῥήδην ἄρχεται· ὡς κατὰ φύσιν νοήσασα τὸν ἔ-
ρωτα· καὶ βουλομένη ἐγκρατῶς ἑαυτὴν ἀνελεῖν· οἰκείως δὲ
τοῖς ἀπολογουμένοις πολλῷ τῷ γνωμικῷ χρῆται. Προ-
νώπιον.) ἤγουν πρόθυρον· κατὰ γὰρ τὴν πελοπόννησον ἐστὶν ἡ
τροιζήνια πρὸς ἀνατολάς. Ἤδη ποτ' ἄλλως.) πολ-
λάκις φησὶ διαγρυπνήσασα ἐν νυκτὶ ἐσκόπησα πῶς

διέφθαρται

διέφθαρται ὁ ἀνθρώπινος βίος. ἆρα ἐκ φύσεως ἐχόντων τῶν ἀνθρώπων τὸ ἁμαρτάνειν. ἢ ἐκ ῥαθυμίας. καὶ κρίνασα ἔγνων ὅτι οὐκ ἐκ φύσεως πρόσεστιν ἡμῖν ἡ κακία. καὶ ἐκ τούτου δῆλον ὅτι τὰ φυσικὰ πάντα πᾶσι παρέπεται. οἷον. τὸ γελαστικόν. τὸ ὑπνοῦν. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ οὐκ ἄν τινα εὕροις χωρὶς τούτων. εἰ δὲ εὑρίσκεις τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις τὸ εὖ φρονεῖν καὶ δικαιοπραγεῖν δηλονότι οὐ φύσει πρόσεστιν ἡμῖν τὸ φαῦλον. οὐ γὰρ ἂν εὑρίσκοντο πολλοὶ καὶ ἀγαθοί. Ἄλλως. Ἢ δήποτ᾽ ἄλλως.) χωρὶς νόσου τυγχάνουσα δηλονότι πιθανῶς ἐστὶν ἐνυκτ φησὶν ἐνθυμηθῆναι. ὅποτε πάσχει τῆς τῶν αἰσθήσεων ἀπηλλαγμένης αἰσθήσεως ἡ ψυχὴ φιλοσοφωτέροις ἐγκαταγίνεται ζητήμασι. πιθανῶς δὲ καὶ τὸ ἠρέμα νοσηλευομένην αὐτὴν ἐνθυμεῖσθαι τοιαῦτα. τότε γὰρ γνωμικώτεροι γινόμεθα τῆς φύσεως ἡμᾶς διὰ τοῦ πάθους ἐκπαιδευούσης. Καί μοι δοκοῦσιν.) οὐκ ἀγνοίᾳ μοι δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐκπίπτειν εἰς τὰ ἁμαρτήματα. που γε πολλοὶ καὶ εὖ φρονοῦντες καὶ αἰσθανόμενοι καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν, ἐκπίπτουσιν εἰς τὸ κακόν. ἐπειδὴ τοίνυν οὐκ ἀγνοίᾳ. ἀλλὰ γινώσκοντες ἁμαρτάνομεν, ταύτην σκοπητέον τοῦ βίου τὴν λύμην τί ἐστι. Γνώμης τῆς γνώσεως.) οὐχ ἁμαρτία δὲ τῆς γνωμικῆς φύσεως. ὅπου γε πολλοὶ αἰσθανόμενοι τὸ ἀγαθὸν προκρίνουσιν αὐτοῦ τὸ κακόν. Τὰ χρηστ᾽ ὠνησάμεθα.) δεῖξαι βούλεται ὅτι οὐκ ἀγνοίᾳ τοῦ κακοῦ τὸ κακὸν πράττομεν. ἅ τι μὲν οὖν χρηστὰ καὶ χρήσιμα τῷ βίῳ καθέστηκεν, ἴσμεν. ἐκπονεῖν δὲ αὐτὰ οὐ θέλομεν διαφόροις ἡδοναῖς ἡττώμενοι. ἀπό τινος γὰρ ἀργίας καὶ ὄκνου τοῦ ἐκπονεῖν τὰ καλά, τὰ κακὰ μετερχόμεθα. ὅσῳ γὰρ δυσάλωτος ἐστὶν ἡ ἀρετή, τοσοῦτον ἡ κακία εὐάλωτος. καὶ Ἡσίοδος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

„ Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι.
„ Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν.

Οἱ δ' ἡδονὴν προθέντες. Καλῶς τὰς αἰσχρὰς ἡδονὰς ἀπεσιώπησεν ὡς ἤδη διὰ τούτων κἀκείνας σημάνασα. αὗται γὰρ ἐκείνων εἰσὶ τικτικαί. σχολὴ δὲ καὶ ὁμιλία ποιαὶ πεφύκασιν εἰς ἀπορρήτους ἡδονὰς προκαλεῖσθαι τὴν φύσιν. οὐ γὰρ δὴ μία ἀλλὰ διάφοροι ἡδοναί εἰσιν. εἶτα μεταξὺ διηγεῖται τὰς ἀρχὰς τῶν κακῶν. Λέσχαι ὁμιλίαι.) καὶ σχολὴ ῥαθυμία. ἀργία. ἡ σχολή φησιν ἡδεῖα μὲν τῇ ἀναπαύσει. ἐπιβλαβὴς δὲ τῷ ἐπιζημίῳ καὶ ἀργῷ τοῦ σώματος. διὸ καὶ τερπνὸν κακὸν εἶπεν. Αἰδώς.) ταῖς αἰσχραῖς ἡδοναῖς συγκατηρίθμησε τὴν αἰσχρὰν αἰδῶ. διαφθείρει γὰρ τοὺς κεκτημένους ὥσπερ κἀκεῖναι τοὺς ἐμπιστεύσαντας αὐταῖς αὐτοὺς ἀπολύουσιν. Ἡ δ' ἄχθος οἴκων.) τί φῂς εὐριπίδη. κακὴ ἡ αἰδώς. ναί φησιν ἔσθ' ὅτε κακή. δισσαὶ γάρ εἰσιν ὁδοί. εἰ δὲ ᾔδειμεν εὐκαίρως αἰδεῖσθαι, οὐκ ἂν δύο ἦσαν ἑνὶ ὀνόματι καλούμεναι, ἴσως δὲ τὸ ὁμηρικὸν ἀνέγνω εὐριπίδης. Ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.) Ἄλλως. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής. ἐπεὶ φησὶν ὁ ὅμηρος μίαν μὲν εἶναι τὴν αἰδῶ. διττὴν δὲ δύναμιν ἔχειν. Αἰδὼς ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.) τὴν διαφωνίαν ἰώμενος φησίν. ὅτι τῆς αἰδοῦς ἡ ἄγνοια παρὰ τὴν ἡμετέραν γίνεται ἄνοιαν. ἡμεῖς γὰρ οὐ κατὰ καιρὸν αὐτῇ χρώμενοι διπλῆν ἡγούμεθα τὴν μίαν. ἤδη γὰρ τὴν εὐκαίρως γινομένην ὀνομάζειν αἰδῶ. τῷ τὰ ταὐτ' ἔχοντε γράμματα. οἷον ἑνὶ τόνῳ καὶ φθόγγῳ προσαγορευομένας. Ταῦτ' οὖν ἐπειδή.) ἐπειδὴ τοίνυν τὴν φύσιν ἑκάστου πράγματος ἐτύγχανον γινώσκουσα. καὶ πόθεν οἱ ἄνθρωποι τὸν βίον ἑαυτῶν διαφθείρουσιν

ἐνόμιζον τοῦτο· οὐ δὲ μία πρόφασις οὕτως ἰσχυρὰ, οὐδὲ δέλεαρ τοιοῦτον ὅπερ ἐκ τῶν φρενῶν καὶ τῆς τοσαύτης σωφροσύνης μεταστήσει με εἰς πορνείαν. οὐκ ἀπεικότως δὲ τοῦτο φησί· ἀλλὰ πρὸς πλείονα δεῖξιν τοῦ μὴ μόνον οὐ κατὰ φύσιν· ἀλλὰ καὶ παρ' ἐλπίδα νοσεῖν ἔρωτα. Ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν.) ὅτι λοιπὸν καταστατικώτερον αὐτὴν τὴν διοίκησιν τῆς νόσου διηγεῖται· ἠρξάμην μὲν οὖν φησιν ἐντεῦθεν σιγᾶν· ἵνα διὰ τῆς ἡσυχίας λήσιμοι γένηται. Γλώσσῃ γὰρ.) ἔοικε τὸ συμβαῖνον ἐκ τῆς γλώττης δι' ἄλλων προτεθεικέναι. καθὸ πολλῶν τοῖς ἀκούουσιν ἀπίστων γινομένων· αὕτη τῆς προδοσίας αἰτία νομίζεται· ἄμεινον φησὶν ἡγησάμην τὸ σιωπᾶν· εὐλαβουμένη μὴ γλῶσσαν κτήσωμαι σύμβολον· λόγῳ μὲν ἐπινοοῦσα τὰς ἀρετάς· ἔργῳ δὲ ἀκόλαστον· δείκνυσι γὰρ τὸ παραινούμενον σύμβολον· ὅταν τις ἕτερον κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶ ἄλλο δ' εἴπῃ. ἄνοιαν δὲ τὴν πορνείαν καλεῖ· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐναντίον σωφροσύνη καλεῖται ἐν ᾗ σώζομεν τὰς φρένας. Τρίτον δ' ἐπειδὴ.) ἐπειδὴ τοῖς β̄ τρόποις οὐδὲν ἤνυον πρὸς ἐγκρατῆσαι τοῦ ἔρωτος, οὔτε τῇ σιωπῇ οὔτε τῇ σωφροσύνῃ, ἔδοξέ μοι ἀποθανεῖν· καὶ οὐδεὶς ἀντιλέξει τοῖς βουλευθεῖσιν· ὡς οὐ καλῶς ἐσκεψάμην· ἢ σιωπᾶν· καὶ σωφρονεῖν· ἢ ἀποθανεῖν. Γυνὴ δὲ.) τὸ ἑξῆς· τοῖς δὲ οὖσα γυνὴ προσῄδειν τὴν νόσον ταύτην δυσκλεᾶ· καὶ τὸ ἔργον τῆς πορνείας· μίσημα ὂν παρὰ πᾶσι. τὸ δὲ γυνὴ οὖσα· ἐπειδὴ μάλιστα αἱ γυναῖκες μισεῖν ὀφείλουσι τὴν πορνείαν. αἱ μὲν δι' αὐτὴν μεμισημέναι ἀνδράσι τε καὶ γυναιξίν· αἱ δὲ φεύγουσαι τὴν ἐξ αὐτῆς αἰσχύνην. Ἄλλως. καὶ τοῦτο οὐχ ἁπλῇ γνώσει ἐξ ἴσου ἠπιστάμην· ἀλλὰ καὶ γυνὴ πεφυκυῖα ἀκριβῶς ε-

χου τοῦ μίσους τούτου τὴν γνῶσιν· ὥστε καὶ μέχρι τοῦ
νῦν ἤτοι μέχρι τοῦ νοσῆσαι καὶ νικηθῆναι τῷ πάθει, ἡδέ-
ως ἂν κατηρασάμην τῇ πρώτῃ πορνευσάσῃ. Ἄλλως·
μίσημα πᾶσι· ἀκριβῶς ἔγνω ὁ εὐριπίδης τὴν ῥίζαν τῆς
πορνείας ἄνωθεν ἐξ ἐνδόξων συστᾶσαν τὸ ἐξαπλοῦσθαι
εἰς πολὺ τὸ κακόν· εἰ γὰρ ἐβεβλαστήκει ἐξ εὐτελῶν, τα-
χέως ἂν ἐξεκέκοπτο καὶ οὐκ ἐζηλοῦτο. Ἤ τις πρὸς ἄνδρα·
ἡρωδιανὸς ἐν τῷ μονοβίβλῳ τῷ περὶ κυρίων καὶ ἐπιθέτων
καὶ προσηγορικῶν, λέγει εἶναι τὰς πρῶτον πορνευσάσας
θυγατέρας εὐριπίδου, οὐ τοῦ κῴου· ἀλλὰ ἄλλου τινός· ἐστὶ
δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν μορφὴ καὶ κλυτή· ὡς φιλόσοφος
δὲ συμβάλλει τοῦτο· ὅτι εὐγενεῖς καὶ πλούσιαι κατήρ-
ξαντο τῆς πορνείας· οὐ μόνον ἐκ τοῦ ὑπερτρυφᾶν· ὅπερ
τὸν ἔρωτα προκαλεῖται· ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐπιζηλωθῆναι
τὸ ἁμάρτημα ἐξ εὐτελοῦς τινὸς γινόμενον. Ὅταν γὰρ
αἰσχρὰ) ἐστοχάσατο τὸ τοιοῦτον οὐ μόνον ἀπὸ τῆς κο-
λακείας· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς τῶν ἁμαρτανόντων ἀξιοπιστί-
ας· ὅταν γὰρ αἰσχρὰ ποιῶσιν αἱ βέλτισται, πάντως αἱ εὐ-
τελεῖς, μιμοῦνται καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐκείναις· εἰ γὰρ τοῖς
ἀγαθοῖς τὰ αἰσχρὰ νομίζεται καλά, πολλῷ μᾶλλον τοῖς
κακοῖς. Αἵτινες ἀρ.) πῶς οὐχὶ καὶ αὐτῶν τῶν ἀ-
ναισθήτων τὸν παρὰ φύσιν ἔλεγχον δεδοίκασι. πῶς τολ-
μῶσιν ὁρᾶν τοὺς ἄνδρας μονονουχὶ καὶ αὐτῶν τῶν ἀναι-
σθήτων παρὰ φύσιν ἔχειν· διδωκυίας τὴν νύκτα· θεὸς
γὰρ οὖσα θεοῖς ἀνάκειται· μόνον δὲ τοῦτο· ὁ βίος ἥδεται
τοῖς πονηροῖς ὡς μένανδρος. πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα
πάντων· ὁ δεύτερος συκοφάντης· ὁ κακοήθης τρίτα τούτῳ
παλαίει οὖν τῷ βίῳ καὶ ἁμιλλᾶται ὅστις βούλοιτο καὶ
ἁμιλλᾶται· ὅστις βούλοιτο δικαιοπραγεῖν, τῷ διαφθο-
νεῖν· πρὸς τὴν κοινὴν πολιτείαν. ἢ ἐπειδὴ οἱ φαῦλοι ὅταν

ιπὸ δὲ δικαιοπραγοῦς τινος ἀκούσωσι ζητοῦσι παντὶ τρό
ιπω ὑποσκελίσαι αὐτόν. παλαίει οὖν τοῖς φαύλοις ὁ ἀ-
ιγαθός. Αλλως. μόνον τοῦτο νικᾶ φησὶ τὸν βίον,
ιοὐ καλύπτεται ὑπ᾽ αὐτοῦ. ἀλλὰ μετὰ θάνατον λάμπει
ιτὸ τῆς σωφροσύνης. τοὺς γὰρ ἀκολάστους ἐλέγχει καὶ δειγ
ματίζει ὁ χρόνος. ὡς καὶ παρθένον κάτοπτρον. ὥστε δεῖ
με μὴ τοῦ παρόντος μόνον αὐτὴν ποιήσασθαι. ἀλλὰ καὶ
τοῦ μετ᾽ αὐτόν. Μόνον δὲ τοῦτο.) τὸ κεκτῆσθαι διά-
νοιαν ἀγαθήν. ὡς εἰ ἔλεγεν. ὅτι ἀθάνατόν τι ἐστὶ καὶ ὡς
ὅλον τὸν βίον μνημονεύεται. δεῖ μὲν οὖν μὴ τοῦ παρόν-
τος. ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοήσασθαι. εἰδυῖα ὅτι
ὥσπερ τοὺς ἀγαθοὺς ἐπιβεβαιοῖ, οὕτω καὶ τοὺς πονη-
ροὺς ἐλέγχει ὁ χρόνος. κατόπτρῳ δὲ παρείκασε τὰ ἐν τῷ
προϊόντι χρόνῳ φαινόμενα τεκμήρια τῶν πρὶν ἁμαρτη-
θέντων, καθὸ παρελθόντων τῶν ἔργων αὐτῶν ὥσπερ ἐν
κατόπτρῳ τεκμήρια καὶ σκιὰς τῶν παλαιῶν αὐτῶν ὁ-
ρῶμεν ἁμαρτημάτων. Αλλως. γνώμην δικαίαν.
θαυμασίως ἄγαν ἀπολύτως ἐχρήσατο. Οὕτω πα-
ρῆ.) οὐ διαστολὴν ἐπιδεχομένου πλουσίου καὶ πένητος.
ι εὐγενοῦς καὶ εὐτελοῦς. ἀλλὰ καθολικωτέρου ὑπάρχον
τος ἐπὶ πάντων. Κακοὺς δὲ θνητῶν.) τινὲς οὕτως τὸ
ἑξῆς. τοὺς κακοὺς τῶν θνητῶν ἐλέγχει ὁ χρόνος. ὅταν τύ-
χῃ προθεὶς τὸ κάτοπτρον ὡς τῇ νέᾳ παρθένῳ. τουτέστιν
ὅταν τύχῃ αὐτοὺς ἐλέγχων, καὶ φανεροποιῶν. Δέ-
δοιν᾽ ἐμοί τι.) ἐμοὶ φησὶν ἀρτίως ἡ σὴ συμφορὰ ἀγ-
γελθεῖσα δεινὸν φόβον ἐνέβαλεν. Αλλως. καλῶς
μιμήσατο τὸ τῶν γραῶν παλίμβολον. ὑποφοβοῦνται
γὰρ καὶ θρασύνονται ταῖς συμφοραῖς. νῦν δ᾽ ἐννοοῦμαι. εἰ
καὶ εὐτελὴς φησὶ τυγχάνω τὴν γνώμην, οὐκ ἀπ᾽ ἐμαυ-
τῆς ὀφείλουσα στοχάζεσθαι ὅμως εὗρον ὅτι παρὰ πᾶσιν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀνθρώποις ἀκριβέστεραί εἰσιν αἱ ἐπισκέψεις καὶ αἱ δεύτεραι γνῶμαι. Οὐ γὰρ περισσόν.) οὐδὲν φησὶν ἔπαθες περισσὸν ὧν πάσχουσι πάντες. τοῦτο δὲ πρὸς παραμυθίαν. ὡς μισούσης αὐτῆς ἐξ ἰδίας φύσεως τὸν ἔρωτα. μὴ οὖν φησι δυσχεράνῃς σαυτήν. ἀλλὰ συγγίνωσκε τῷ πάθει βιαζομένη παρὰ τοῦ κρείσσονος. ἄλλως τε καὶ τῶν πολλῶν ἐκ φύσεως αὐτῶν νοσούντων. Οὔτ' ἄρ' οὐδὲ τοῖς ἐρῶσι.) τοῦτο ἐκ τοῦ καθολικωτέρου. οὕτως οὐ λυσιτελεῖ. οὐ χρὴ οὐ συμφέρει φησὶ τοῖς τῶν πλησίον ἐρῶσι καὶ ὅσοι μέλλουσιν ἐρᾶν, εἰ χρεὼν αὐτοῖς ἐστι τοῦ θανεῖν. Κύπρις γὰρ.) δεῖ φέρειν πολλῷ ῥεύσασαν τὴν θεὸν ὑπείκοντα μᾶλλον. οὐ γὰρ ἀνθοπλιζόμενον. οἱ δὲ γὰρ ἄρα ὑποχωροῦσιν ὑπείκειν ἡ θεός.

Ἄλλως. οὐκ ἐστὶν δυνατὸν βαστάσαι τὴν κύπριν μεγάλως ἐπερχομένην. ἀλλὰ χρὴ εἴκειν μᾶλλον τῇ ἀφροδίτῃ ἢ ἀντιμάχεσθαι αὐτῇ. πῶς δοκεῖς καθυβρισθῆ. ὅσῳ γὰρ αἴρεταί τις τοῦ θεοῦ τὴν δυναστείαν. τοσούτῳ μᾶλλον ἐπιδείκνυται εἰς αὐτὸν τὴν ἀνδραγαθίαν. καὶ στοχάζουμαι τῆς τιμωρίας τὴν ὑπερβολήν. κρείττων γὰρ ἐστὶ τῆς λόγου διηγήσεως, τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πῶς δοικεῖς. Φοιτᾷ δ' ἀν' αἰθέρα.) ἐντεῦθεν ἄρχεται τὸ τῆς ἀφροδίτης αὐξάνειν μέγεθος. ἐν θαλάττῃ δὲ αὐτήν φησιν. ἢ ὅτι ἀφρογενὴς ἐστὶν. ἢ ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐν θαλάσσῃ ἀφροδισιάζει. καὶ ἔοικεν ἐκ τοῦ παραδόξου σεσιωπηκέναι. φημὶ δὲ τὸ ἐπὶ γῆς εἶναι τὴν θεόν. Η καλλιφεγγής.) κέφαλος ἦν ἐστὶ τ' ἐξ ἐνδυμίωνος. οὗτος καὶ μὴ πρόκνην τὴν ἀθηναίαν ὅτι δὲ κέφαλον ἡ ἠὼς ἥρπασεν διὰ κάλλος καὶ ὅμηρος εἴρηκεν. ἦν δὲ ὁ κέφαλος δηιονέως παῖς. Ἔρωτος οὕνεκα.) ταύτην δυστ

τητικῶς λέγει. ἤδη μὲν γὰρ ἐκ τῶν μειζόνων προκατεσκεύασεν, εἰποῦσα καὶ θεοὺς ἐρᾶν. λοιπὸν δὲ καὶ τὸ διάφορον. καὶ τὸ μωρὸν αὐτῆς ἐλέγχει. Ναίουσι κοὐ φεύγουσι.) οὐκ ἀφίσανται πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ παραγίνονται. ἀλλὰ σὺν τοῖς θεοῖς διατρίβουσιν. ἢ ἀπὸ τῶν ἐρώντων θεῶν. καὶ οὐ φεύγουσι τὴν δίαιταν τὴν μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν. αἰδούμενοι ὅτι ἐρῶσι. κοινὸν γὰρ κατὰ πάντων συμβαίνει τὸ τοῦ ἔρωτος πάθος. Χρῆν σ' ἐπὶ ῥητοῖς.) ἐπὶ συνθήκαις ἐχρῆν τὸν πατέρα σου γενῆσαί σε. ἐπὶ ὡρισμένοις. ἢ ἐπ' ἄλλοις δεσπόταις θεοῖς. εἰ μὴ στέρξεις δὲ νόμους τῆς ἀφροδίτης φησὶ καὶ τοῦ ἔρωτος. Πόσους δοκεῖς δή.) ἕως τὸ εὖ φρονεῖν. καὶ οὐχ ὑπ' ἀγνοίας ἀνεξικακοῦντας, ἵνα μὴ τοῦτο ἀντιθῇς. Νοσοῦνθ' ὁρῶντας.) μὴ δοκεῖν ὁρᾶν τὰ πλάσματα. τῇ κοινῇ δυναστείᾳ τοῦ ἔρωτος συγγινώσκοντας. Πόσους δὲ παισὶ πατέρας.) πόσους δὲ οἴει πατέρας τοῖς παισὶν ἡμαρτηκότας δι' ἔρωτα, συμβαστάζειν αὐτοῖς παρὰ τῆς ἀφροδίτης τὴν νόσον. καὶ τοσοῦτον ἀπέχειν τοῦ μέμφεσθαι, ὥστε καὶ συγκάμνειν εἰς τοὺς ἔρωτας αὐτοῖς. τὸ γὰρ ἐλέγχειν τὰ τοιαῦτα. οὐδέν ἐστιν ἄλλο, ἀλλ' ἢ συμφορὰν ὀνειδίζειν. Οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χρή.) οὐδ' ἐξακριβάζεσθαι. οὐ καταπονεῖσθαι δεῖ πάνυ τοὺς ἀνθρώπους. ἀντέχοντας πρὸς τὸν ἔρωτα. οὐδὲ στέγην γὰρ ὑφ' ἧς οἱ δόμοι κατηρεφεῖς γίνονται. ἀκριβώσειαν οἱ τέκτονες δηλονότι. καὶ τὸ μέτρον τοῦ διαστήματος τῶν δόμων φυλάξειαν, ὡς μήτε ἐκείνῳ πολὺ ἀπέχειν. μήτε τὴν ἄλλῳ πλησιάζειν. εἶτα πρὸς μὲν ξύλων συνθέσεις, καὶ κανόνας εὖ συνθέτους, οὐκ ἐφίκετο τῆς ἀκριβείας ἡ τέχνη. σὺ δὲ τηλικαύτην συμφορὰν,

ἀπίστως βούλει παραδέξασθαι. Εἰς δὲ τύχην.) εἰς δὲ πέλαγος ἄδηλον τῆς τύχης ἐκκολυμβῆσαι οἰκειότητι δὲ τῇ λέξει κέχρηται ὡς ἀπὸ πελάγους καὶ χειμῶνος· ἀκολούθως δὲ καὶ τῷ πεσοῦσα πρὸς τὴν συμφορὰν ἐχρήσατο. ἐν γὰρ τοῖς σοφοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦτο ὑπάρχει· τὸ λανθάνειν ἑαυτόν· καὶ προσποιεῖσθαι τῶν πλησίον τὰ μὴ καλὰ ἁμαρτήματα.

Ἀλλ' εἰ τὰ πλείω.) ἀλλ' ἐὰν ἔχῃς πλείονα καλά. βραχύτερα δὲ κακὰ καλῶς ἂν πράξειας. Ἀλλ' ὦ φίλη παῖ.) τῶν ὑπὲρ φύσιν φθεγγομένων φρενῶν καὶ ἐπ' ἔρωτι θάνατον μηχανωμένων. Λῆγε.) τὸ γὰρ ἀρχόμενον τινὰ δυσφορεῖν, οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἢ κρείσσονα ἑαυτὸν νοεῖν τοῦ κρατοῦντος· καὶ τὴν δεσποτείαν ἄδικον εἶναι καὶ λέγειν· κρείσσω δαιμόνων· ἢ καθὸ μὴ βούλεται ὑποκεῖσθαι τῇ ἀφροδίτῃ· ἢ ἐπεὶ καὶ οἱ θεοὶ πολλάκις ἐρῶσιν· ὡς καὶ ἡ γραῦς ἔφη· διὰ τούτου δὲ θεραπεύει τὴν ὑποψίαν τῆς ἀγριότητος εἰς θεοστυγίαν ἀνάγκην· τὸ ἀκούσιον τῆς γνώμης ἀναφέρουσα. Νοσοῦσα δ' εὖ πῶς.) καλῶς σαυτὴν διάθου· καὶ γενναίως φέρε αὐτήν· οἷον μὴ ἡττῶ τῇ νόσῳ· ἀλλὰ γενναίως φέρε· καὶ ἐπὶ πέρας ἄγε. Ἦ τἄρ' ἂν ὀψέ γ'.) βραδέως ἂν οἱ ἄνδρες διαμυνθεῖεν περί τινος· εἰ ὑμεῖς αἱ γυναῖκες μηχανὰς εὕροιμεν περί τινος· εἰ γὰρ αἱ γυναῖκες ἀπορήσομεν πανουργιῶν πόσῳ μᾶλλον, οὐκ εἰς ἔσχατον ἀμηχανίας περιπεσοῦνται οἱ ἄνδρες· ὥσπερ γὰρ τὸ νοῦν ἔχειν δέδοται τοῖς ἀνδράσιν· οὕτως τὸ πανουργεῖν καὶ μηχανὰς ἐξευρίσκειν ταῖς γυναιξί. Φαίδρα λέγει.) πρὸς μὲν τὴν παροῦσαν φησὶ συμφορὰν τοῦ ἔρωτος χρησιμώτερα σου λέγει ἡ τροφός· εἰ ἢ σὺ μὲν ἐκβαλ-

λεῖς σαυτὴν ζωῆν. ἢ δὲ τὸ ζῆν σοι προσφωνεῖ. σὲ δέ φησιν ὅμως ἐπαινῶ τῆς σωφροσύνης. συγκριτικῶς δὲ εἶπε τὸ δυσχερέστερος. ὥστ᾽ ἂν ἀμφοτέρων τῶν λόγων τε δυσχερῶς κεκτημένων. τοῦ μὲν διὰ τὴν αἰσχύνην. τοῦ δὲ διὰ τὸν θάνατον. ἐμφαντικώτερον δὲ καὶ ἀλγίονα εἶπεν ἔπαινον. τὸν οὐχ ἡδονὴν προξενοῦντα κατὰ τοὺς ἄλλους ἐπαίνους τοῖς ἀκούουσιν. ἀλλὰ θάνατον. Ὁ δ᾽ αἶνος.) οὗτος. ἴσθι μέν τοι τοῦτο ὅτι ὁ ἔπαινος τῆς σωφροσύνης ὁ παρ᾽ ἐμοῦ λεγόμενος εἰ καὶ καλλίων ἐστὶ τῶν ταύτης λόγων, ἀλλ᾽ οὖν γε δυσχερέστερός ἐστι. καθὸ θάνατόν σοι προξενεῖ. διὰ τοῦτο εἰ κόπως εἴη σοι λυπηρὸς ἀκούειν, εἰς ἀπώλειάν σε προτρεπόμενος. ἀλγίονα δὲ ἔφη τὸν ἔπαινον. ὥστ᾽ ἂν μήτε ἔπαινον καθαρῶς ἔχοντα. οἱ γὰρ ἔπαινοι ἥδουσι τοὺς ἐπαινουμένους. Τοῦτ᾽ ἔσθ᾽ ὃ θνητῶν.) μάλιστα τὰς πολιτείας τοῦτο ἀπόλλυσι τὸ τὰ κεχαρισμένα τῷ δήμῳ λέγειν πρὸς τὴν ἰδίαν σύστασιν. ὅταν γὰρ ἁμαρτάνοντι μὴ πρὸς σωτηρίαν. ἀλλὰ πρὸς αὔξησιν τῆς ἁμαρτίας συμβουλεύῃ τις. οὗτος διὰ τῶν ἡδέων λόγων ἀπόλλυσι τὸν ἁμαρτήσαντα. οἱ ἡδεῖς γὰρ λόγοι καὶ πλανητικοὶ ἀπολλύουσι τὰς καλῶς οἰκουμένας πόλεις καὶ τοὺς δόμους. Διιστέον.) διαγνωστέον. ὁ δὲ νοῦς. ἀλλὰ πειρατέον τῆς γνώμης τοῦ ἱππολύτου ποῖος ἐστι πρὸς τὰ λεγόμενα. Τὸν αὐθών.) ἐκ γὰρ τῆς σωτόμου ὁμιλίας ὀλέσει τὸ τῆς φύσεως ἀφνίδιον νόσημα. καὶ οὐκ ἂν ἐκ τοῦ ποικίλου τῆς ἀπαγγελίας ὡς ἐχθίης τῆς νόσου μισήσειν. Καὶ μή με λήσεις αὖθις.) ἀπειρηκυῖα τοῖς σοφίσμασι τῆς γραός, παρακαλεῖ μηκέτι περὶ τοιούτων γυμνάζειν. μὴ δὲ λέγειν ὅτι καλῶς καὶ μετρίως εἴργασαι αὐτὴν ὁ ἔρως. οὐ παράλογος. οὐ δὲ ἄξιος θανάτου. Αἰσχρὰ ἀλλ᾽ ἀμείνω.) παρὰ μὲν

εἴπερ τινὶ μὴ ἐρῶντι αἰσχρὰ νομισθείη· παρὰ σοὶ δὲ βελ-
τίω εἰσὶ τῶν παρὰ σοῦ καλῶς λεγομένων· καθὸ τὰ μὲν
θάνατον, τὰ δὲ σωτηρίας σοι περιποιεῖ πρός· πλείονα
δὲ πειθώ, τὸ μὲν ἔργον· τὸ δὲ ὄνομα ἐκάλεσεν· ὡς τούτου
μὲν τῇ ἀληθείᾳ σωτηρίαν ἔχοντος· τοῦ δὲ τὸ ἐπάγγελ-
μα ἐν φήμῃ καὶ ἀμφιβολίᾳ τοῖς ἔξωθεν. Ἄλλως.

Τὰ δοκοῦντά σοι αἰσχρὰ εἶναι· τῶν καλῶν λόγων
κρείσσονα ἐστίν· ἢ αἰσχρὰ μὲν τὰ λεχθέντα τῷ προστυ-
χόντι· σοὶ μέντοι νοσούσῃ τὸν ἔρωτα βελτίονα.

Εὖ λέγεις γάρ.) καλῶς μὲν γὰρ λέγεις καὶ πιθανῶς·
αἰσχρὰ δέ ἐστι τῇ φύσει τὰ λεγόμενα· καὶ μή γε πρὸς θεῶν
πέρα προβῇς τι τῶν λόγων τούτων· μὴ δὲ σοφιζομένη
λέγε ὅτι καλὸν ὑπείργασμαι καὶ ὑποθάλπομαι τὴν ψυ-
χὴν καὶ καρτερῶ τῷ ἔρωτι· καὶ οὐδὲν ἡμᾶς ἔβλαψεν ἄ-
ξιον θανάτου. Αἰσχρὰ δ' ἢν λέγῃς.) ὅταν δὲ τὰ αἰ-
σχρὰ λέγῃς πιθανῶς καλὰ τῇ δεινότητι, διαφθαρήσο-
μαι ἐγώ· καὶ ἐμπέσω εἰς ὃ φεύγω· τουτέστι τὴν ὁμιλίαν
καὶ συνουσίαν τοῦ ἔρωτος· δέδοικε γὰρ ἡ φαίδρα μὴ
λαθοῦσα ἁλῶ τῇ πιθανότητι. Εἴ τοι δοκεῖ σοι.) μὴ δυ-
νηθεῖσα τοῖς σοφισμοῖς περιγενέσθαι δευτέραν εἰσηγεῖ-
ται γνώμην ἡ γραῦς· καὶ ὑπισχνεῖται ἀντιτρώσειν κἀκεῖ-
νον φαρμάκοις τισίν· ὡς ἂν θαρσαλεώτερον αὐτῷ τὸν ἔρω-
τα μηνύσωσιν ὡς πάντως πείσουσαι· εἰ τοίνυν φησὶ δο-
κεῖ σοι τὸ μὴ συνελθεῖν τῷ ἐρωμένῳ, ἔδει σε μὴ δὲ τὴν ἀρ-
χὴν ἁμαρτάνειν ἐρασθεῖσαν· καὶ οὐ τὸ σωφρονεῖν σοι δέ-
δοκται· ἔδει μὴ δ' ὅλως ἁλῶναι τῷ ἔρωτι· κἂν γοῦν φη-
σι· δευτέραν χάριν μοι δός· δευτέρῳ τρόπῳ· πεισθεῖσα
τῷ τῶν φαρμάκων· ἔστι δέ μοι φησὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ φάρμα-
κα ἐρωτικά· ἃ δύναται σου παῦσαι τὴν νόσον· καὶ τελέσαι
τὸν ἔρωτα· τρώσαντα δηλονότι τὸν ἐρώμενον· εἰ ᾖ πάλιν

σὺ ἀπειθήσασα οὐκ ἐάσεις με τοῦτο ποιήσειν, βλάβη σοι
γενήσεται. Ἄλλως. τινὲς οὕτως. εἰ δοκεῖ σοι σωφρονεῖν
ὤφειλες, μηδέν μοι λέγειν. εἰ δὲ δοκταί σοι τὸ μὴ πειθῆ-
ναι. κἂν δευτέραν καὶ ἥσσονά μοι χάριν δός. πάντως γὰρ
κἀκείνου οὕτως ἐρῶντος, οὐκ ἂν ἀποτυχοῦσα τῆς κοινω-
νίας ἠπειθείης. Παύσει νόσου.) τὸν ἐρῶντα προσληπτέον
ἄττινα φίλτρα ἤτοι φάρμακα τὰ θέλγοντα εἰς φιλίαν
οὔτε δύσκλειαν πορνείας σοι θέντα. οὐ δὲ ἀπατήσαντά
σε παύσει τῆς νόσου. ἐὰν σὺ μὴ γένῃ κακή. ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ
ἀπειθήσασα κωλύσεις με. Σημεῖον ἢ λόγων.) δεῖ φη-
σιν αὐτῇ φαρμάξει σημεῖον ἐκ τοῦ ἱππολύτου τι λαβεῖν.
ἢ λόγου μνημόνευμα. ἢ κρασπέδου ἀπόσπασμα. καὶ τῷ
μὲν λόγῳ αὐτοῦ, τὸν λόγον τῆς φαίδρας συνάψαντας ἐ-
πάδειν. τὸ δὲ ἀπόσπασμα ἐσθῆτος πάλιν ἐπαοιδῆς ἐ-
πάσματος τῆς ἐσθῆτος φαίδραν συνάπτειν. ἵν' εἰ αὐτοῦ
διὰ λόγου ἀποτύχωμεν τῷ δι' ἐσθῆτος χρησώμεθα. συ-
νάψαντες γὰρ ἄμφω τοὺς λόγους ἢ τὰ ἀποσπάσματα τῶν
ἱματίων, οὕτως ἐπάδουσιν. οἷον ἱππόλυτος ὁ τόδε εἰ-
πὼν ἐρασθείη φαίδρας τῆς τόδε εἰπούσης. μαγικῶς δὲ καὶ
τὸ φυσιολογικὸν μᾶλλον διήγημα. εἰπὼν συνάψαι τὴν ἐκ
δυοῖν μίαν χάριν. διὰ γὰρ φυσιολογικῶν τινῶν, ἄμφω
τὰς φύσεις εἰς ἕνα ξυνάγουσιν ἔρωτα. ἄριστα δὲ καὶ ἐν-
ταῦθα ἡ διοίκησις. τὸ μὲν ὅλως φαρμάξειν. οὐκ ἐπὶ σκηνῆς
ἀλλ' ἔνδον ποιῆσαι μέλλουσα, τεθαννῶς ἤδη τὸ κεφάλαιον
ὑπέθετο τῆς φαρμάξεως. ἔδοξε γὰρ ἂν ἐνοχλεῖν διηγου-
μένη φανερῶς. Ὀνασθαι μὴ μᾶλλον.) διδάσκουσα
πῶς δὴ τοῖς ἀναγκαίοις κεχρῆσθαι εἰς τὴν παραυτίκα
μόνον ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν. οὐ γὰρ εἰς τὴν διηνεκῆ γνῶ-
σιν. τὸ γὰρ τοιοῦτον πονηρίας ἐστὶν ἐπιθυμία. ἢ διηνε-
κὴς τῆς κακουργίας ἀπόλαυσις. δεῖ οὖν πρὸς τὸ λυ-
σιτελοῦν ἀπολαύοντας τῶν τοιούτων καταῤῥαθυμεῖν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῶν δικυεικῶν εἰδήσεων. ὠφεληθῆναι φησὶ βούλει μόνον. ἀλλὰ μὴ μαθεῖν τῆς ὠφελείας τὴν φύσιν. τὸ δὲ ὄνασθαι. ὡς ἵστασθαι. τὸ ῥῆμα. ὄνημι. Δέδοιχ᾽ ὅπως.) δέδοικα φησὶ μὴ μετιοῦσα τὴν φάρμαξιν, ἐγὼ δηλώσῃς τὴν νόσον. τὸ δὲ πάντ᾽ ἂν φοβηθεῖσα. αἰτίτου εἰ τὸ μηδὲν ἄξιον φόβου φοβῇ, πάντα ἂν φοβηθεῖσα, γνῶθι σαυτήν. Φοβοῦμαι.) μὴ ἐπ᾽ ἐμοὶ σφόδρα τις πανοῦργος ἀποδειχθεῖσα μηνύσῃς τῷ ἱππολύτῳ τὸν πρὸς αὐτὸν ἀπ᾽ ἐμοῦ ἔρωτα. Ἔασον ὦ παῖ.) οἰκονομικώτατα οὐδὲν πρὸς τὴν ἐρώτησιν ἀντέθηκεν, καίτοι αὐτὴν ἐρωτήσασα τὴν φαίδραν διατί φοβοῖτο. ἀλλὰ μόνον φησὶν ἐγὼ ταῦτα θήσω καλῶς. οὐ βουλομένη κατήγορος ἑαυτῆς ὕστερον φωραθῆναι. τὴν ἀφροδίτην δὲ ἐπικαλεῖται ὡς παραστατοῦσαν ταῖς τοιαύταις περιεργασίαις. Τοῖς ἔνδον ἡμῖν.) φίλον ὀνομάζει τὸν ἱππόλυτον καθ᾽ ἡδονὴν ἠγραῖς προλαμβάνουσα ταῖς ἐλπίσι. τὰ δὲ ἄλλα ἀφρονῶ. ἀρκέσει ἀρχ ἔνδον διηγήσασθαι τοῖς ἔνδον φίλοις ὁποῖα ἐστί. καὶ μὴ ἐπὶ πάντων καὶ ἐπὶ τοῦ θεάτρου ταῦτα ἐκφέρειν. Ἄλλως. Οὐ βούλομαι παρρησιάζεσθαι τὰ τῆς γοητείας. ἀρκεσθήσομαι τοῖς ἔνδον. Ἔρως ἔρως.) λοιπὸν ὁ χορὸς ἐκτείνεται πρὸς τὸν ἔρωτα λέγων. ὦ ἔρως ὅς τις διὰ τῶν ὀμμάτων τῶν ἀνθρώπων στάζεις τὸν πόθον διὰ τούτου εἰσάγων ταῖς ψυχαῖς, καὶ τὴν γλυκεῖαν ἡδονὴν καθ᾽ ὧν ἂν ψυχῶν ἐπιστρατεύσῃ τῷ ἐρωτικῷ πέξῳ καὶ ἐρᾶν ποιήσας. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. ὦ ἔρως ὃς κατὰ τῶν ὀμμάτων τῶν ἐρωμένων ἡδονὴν καὶ ἐπιθυμίαν ἐπιχέεις. διὰ τούτου γλυκεῖαν τινὰ ἡδονὴν εἰσάγων ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων, καθ᾽ ὧν ἂν ἐπιστρατεύσῃ τοῖς ἐρωτικοῖς βέλεσιν. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. ὅτι ἐπαναγκάσῃς τινὰ ἐρᾶν τῷ ἐρωμένῳ γλυκεῖαν ἐπι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θεὶς ταῖς ὄψεσιν ἡδονήν. ὅπως τοὺς ἐρῶντας αὐτοπροαιρέως καθυποτάξῃς ἀνάγκῃ. διὰ τῆς ἡδονῆς. τὸ δὲ ἑξῆς Ω ἔρως ἔρως.) ὃς κατ᾽ ὀμμάτων στάζεις πόθον. μή μοί ποτε σὺ κακῷ φανείης. οὐ πάντῃ δὲ ἀποδέχεται τὸν ἔρωτα. ἀλλὰ τὸν ἐπὶ τῷ κακῷ. ἐστὶ γὰρ καὶ ἀρίστων ἔρωτις. Μὴ δ᾽ ἄρρυθμος.) μηδὲ ἄμετρός τις καὶ ἄτακτος ἔλθοις. ῥυθμὸς γάρ ἐστιν ἡ μουσικὴ τάξις. πᾶς δέ τις ἔρως μεμετρημένος ἔχει μετὰ τῆς ἰάσεως τὸ χαρίεν ἅμα καὶ ἀβλαβές. Οὔτε γὰρ πυρός.) οὔτε γὰρ τὸ βέλος τοῦ πυρὸς, οὔτε τὸ ὑψηλότατον βέλος τῶν ἄστρων. τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον ἵησιν ἐκ χειρὸς ὁ ἔρως ὁ διὸς παῖς. εἶτα ἵνα μὴ δόξῃ τὸ κοινὸν βέλος λέγειν, φησὶ τὸ τῆς ἀφροδίτης. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ βέλος τοῦ πυρός. καὶ τὸ βέλος τῶν ἄστρων. Ἄλλως. Ἡ μὲν τοῦ πυρὸς βολὴ τὸ δυνατόν. ἡ δὲ τῶν ἄστρων πρὸς τὸ ἐπιτευκτικόν. τὸ μὲν γὰρ ἀναλωτικὸν τῶν ἐμπιπτόντων. τὸ δὲ ὀξείας καὶ ἐξόχους ἔχον τὰς ἀφάς. ὥστε τὸ μὲν πρὸς τὴν ἰσχὺν τὸ δὲ πρὸς τὴν εὐστοχίαν. οὔτε γὰρ τοῦ πυρός. οὔτε τῶν ἄστρων, τῶν τὰς χειμασίας ἐμποιούντων τὸ βέλος, χεῖρόν ἐστι τοῦ σοῦ βέλους. Ἄλλως. Μάτην θύομεν διῒ ὀλυμπίῳ καὶ ἀπόλλωνι πυθίῳ. μὴ τιμῶντες τὸν ἔρωτα. τὸν ὄντα φύλακα μὲν ἀνθρώπων. φύλακα δὲ τῶν ἀφροδισίων θαλάμων. τὸν πορθμοῦντα καὶ ὀλοθρεύοντα τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον. καὶ διὰ πάσης συμφορᾶς πόνους καὶ λύπας παρέχοντα. καὶ παντὸς κακοῦ πειραθῆναι ποιοῦντα. ὅτ᾽ ἂν πρὸς αὐτοὺς ἔλθῃ. Τὸν τύραννον.) καλῶς οὐ βασιλέα ἀλλὰ τύραννον αὐτὸν φησιν. ἐπειδὴ μὴ προνοεῖται τῆς τῶν ἀρχομένων ὠφελείας. πόνον δὲ λυσιτελοῦντα τῇ ἑαυτοῦ προαιρέσει κατεργάζηται. ἐπίδειξιν τῆς δυναστείας ποιούμενος. Κληδοῦχον οὐ σεβίζομεν.)

τὸν φύλακα τῶν οἴκων οὐ τιμῶμεν. φύλακα δὲ τῶν ἀφρο-
δισίων αὐτὴν ἔφη θαλάμων. διὰ τὸ ἔρωτος γὰρ ἀφροδισιάζο-
μεν. καὶ τότε καθ' αὐτῶν ὁρῶμεν. ὁπότ' ἂν ἐκεῖνος τὴν ἐπι-
θυμίαν εἰς ἡμᾶς ἐπιπέμψῃ. Ταν μὲν οἰχαλίαν.) περὶ
τῆς ἰόλης ὁ λόγος. ὅτι ὁ ταύτης ἔρως τὴν οἰχαλίαν ἐπόρ-
θησεν. ἔνιοι μὲν οὖν φασὶν ἀτιμασθέντα τὸν ἡρακλέα ὑπὸ
εὐρύτου καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. οὐ γὰρ δεδώκασιν αὐτῷ τὴν
κόρην, πορθῆσαι τὴν οἰχαλίαν. ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι τοῦ
τῆς ἰόλης γάμου προκειμένου τοξείας ἔπαθλον, ἡρακλέα
νικήσαντα ἀπαξιοῦσθαι τοῦ γάμου. διὸ καὶ κατὰ κρά-
τος ἑλεῖν τὴν οἰχαλίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς ἀνελεῖν.
εὔρυτον δὲ φυγεῖν εἰς εὔβοιαν. λυσίμαχος δέ φησιν ἐν
τοῖς θηβαϊκοῖς παραδόξοις λ' ἀργυρίου τάλαντα ἀ-
παιτούντων ποινὴν ὑπὲρ ἰφίτω, οὕτως ἐπ' αὐτοὺς ἡρακλέα
στρατεῦσαι. Πῶλον ἄζυγα.) παρθένον. ἄπειρον γάμου
καθαράν. πώλῳ δὲ τὸ ἀκμαῖον αὐτῆς εἴκασεν. λέγει δὲ
τὴν ἰόλην τὴν παῖδα τοῦ εὐρύτου. ἣν ἔλεγε διδόναι τῷ νικῶν-
τι αὐτὸν κατὰ τὴν τοξικήν. ἐλθὼν γὰρ ὁ ἡρακλῆς ἐνίκησε τοῦ-
τον. ὁ δὲ εὔρυτος παρῃτήσατο δοῦναι αὐτήν. καὶ ἕνεκα τῆς
παραβασίας, ὁ ἡρακλῆς ἐπόρθησε τὴν οἰχαλίαν. καὶ αὐτὴν
ἔλαβε πρὸς γάμον. Ζεύξασ' ἀπειρεσίαν.) ἀποζεύξα-
σα δὲ καὶ ἀποχωρίσασα τῶν οἴκων. ὁ δὲ νοῦς. τὴν μὲν δὴ ἐν
οἰχαλίᾳ παρθένον, ἄνανδρον, ἄνυμφον οὖσαν τὸ πρό-
τερον, τῶν νυμφικῶν οἴκων ἀποχωρίσασα ἡ ἀφροδίτη
τῷ ἡρακλεῖ ὑπὸ συμφώνοις καὶ πορθήσεσι τῆς πατρίδος
ἐπέδωκεν. Σὺν αἵματι.) παρ' ὅσον σὺν αἵματι καὶ καύσει
τῆς πατρίδος αὐτῆς γέγονεν. ἤτοι παρ' ὅσον ὁ γάμος αὐ-
τῆς πρόξενος τούτων ὅλων ἐγένετο. ὡς καὶ σοφοκλῆς ἐν
τραχινίαις. τὸ ἑξῆς. νυμφίδα ἀλκμήνης τόκῳ κύπρις ἐ-
δωκεν. ἀντὶ τοῦ νύμφην. δηλοῖ ἐξ ὑποθέτου τὸ προσηκ-

ρικόν. Ἀλκμήνας τόκῳ.) τὸ ἑξῆς ἤδη ἀλκμήνης τόκῳ κύπρις ἔδωκεν, ἀντὶ τοῦ νυμφίῳ. δηλοῖ ἐξ ἐπιθέτου τὸ προσηγορικόν. Βροντᾷ γάρ.) τῇ ἀφροδίτῃ ἀνατίθησι τῆς σιμέλης κεραύνωσιν. ἤτοι καθὸ ζεὺς ἀπρονόητος γινόμενος τῷ ἔρωτι ἐπείσθη τῇ σιμέλῃ. τὸ τῶν ἐραστῶν ἀναδεξάμενος πάθος. ἢ καθὸ ἐν τῇ μίξει καὶ τῷ ἀφροδισιασμῷ ἀπώλετο. διαπέπλασται δὲ τὰ τοῦ μύθου. καθὸ ῥιζοβολεῖν ἀρχόμεναι πολλάκις ἄμπελοι πολλάκις τῇ καύσει τῶν νότων ἐκκόπτονται. Ἀμφιπύρῳ δέ.) τῇ πεπυρωμένῃ. ὡς εἰ ἔλεγε τῇ μετὰ ἀστραπῆς βροντῇ. τὴν γὰρ μητέρα τοῦ βάκχου σιμέλην συγκοιμηθεῖσαν τῷ διὶ ἀλλὰ πυρὶ ἀμφιπύρῳ, πότμῳ φονίῳ κατεύνασεν. ὅ ἐστι κατέπαυσεν κατεκοίμισεν εὐφήμως ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν, ἡ ἀφροδίτη δηλονότι. Δεινὰ γὰρ πάντα.) ἀπὸ θαυμαστικοῦ ἀρξαμένη. καὶ εἰς θαυμαστικὸν κατέκλεισεν. ὥστε θαυμάζων ἄρχεται καὶ θαυμάζων παύεται. δεινὴ γὰρ ἡ ἀφροδίτη. καὶ πανταχόθεν δίκην μελίσσης περίσταται. τὰ κάλλιστα τῶν σωμάτων μαραίνουσα. Σιγήσατε ὦ.) ἔξεισι ταραχώδης ἡ φαίδρα. τὴν ἀπάτην τῆς γραὸς αἰσθηθεῖσα. σιγὴν δὲ αἰτεῖ πρὸς ἀκρίβειαν πυθέσθαι βουλομένη. καὶ αὐτὰς ἀκοῦσαι προτρεπομένη τὰ λεγόμενα περὶ ἱππολύτου. Τί δ' ἐστι φαίδρα.) περὶ τῆς φαίδρας ἀγωνίαν καταγινόμενος ὁ χορὸς οὐκ ἐπαισθάνεται τῶν τοῦ ἱππολύτου λόγων. καὶ τοῦτο εἰκότως φυλάξαντος τοῦ τραγικοῦ. περιπαθέστερα γάρ ἐστιν ὑπὸ φαίδρας λεγόμενα. Ἰώ μοι μοι. αἰαῖ.) πρὸς ὀλίγον ἐν τῇ σκηνῇ σιωπῆς γινομένης, ἀκούσασα τὰ λεγόμενα ἡ φαίδρα. καὶ μὴ ἐνεγκοῦσα τὸ πάθος ἀνέκραγεν. ἢ οἰκονομικῶς οὐκ ἐξέβαλεν ἱππολύτῳ. ἀλλὰ προτετραγῴδηκε τῆς φαίδρας τὴν ἀγωνίαν. Ἐννέπετε τίς.) εἶπε γυναῖ ποῖος οὕτω

λόγος εἰσελθὼν εἰς τὰ ὦτά σου ἐπτόησέ σε. Ἢ οὕτως.) εἰπέ μοι ποία φήμη καὶ βοὴ ἀφορμήσασα ἐκφοβεῖ σου τὰς φρένας. στικτέον δὲ εἰς τὸ φρένας. ἢ σιωπητέον αὐτῷ τὸ ἐπιόντος. ἑκατέρως γὰρ δύναται ὑποστίζεσθαι. παρὰ κλῆθρα. παρὰ ταῖς πύλαις. παραιτεῖται τὴν ἀκοὴν ἐπεὶ πολλάκις ἔμελλε διαδιδόναι αὐτῇ ἀκούσῃ. καὶ ἐκ τούτου πρόξενος αὐτῇ τῆς λύπης γίνεσθαι. ὁ δὲ νοῦς. σὺ παρὰ κλῆθρα ἵστασο. σοὶ γὰρ ἐν φροντίδι ἐστὶν ἡ ἐκ τῶν οἴκων πεμπομένη φωνή. Ὁ τῆς φιλίππου.) ὁ τῆς ἀμαζόνος ἱππόλυτος αὐτόπαις τῆς φιλούσης τοὺς ἵππους. βοᾷ ὑβρίζων. τὴν δούλην. ἢ τὴν τροφόν. Ἰαχὰν μέν.) φωνὴν μὲν κλύω. αὐτὰ δὲ τὰ λεγόμενα οὐκ ἔχω σαφῶς εἰπεῖν. Τὸ δὲ ὄπα.) ἀντὶ τοῦ ὁπόθεν καὶ ἔκ τινος εἴη. διὰ τὸ μὴ ἀκούειν οὖν τῶν λόγων οὐδὲ εἰπεῖν δύναται τίς ἡ βοή. παραιτεῖται δὲ πάλιν οὐ θέλουσα μαρτυρεῖν τῇ δυστυχίᾳ διὰ τῆς αἰσθήσεως τῶν λεγομένων. προμνήστριαν καὶ ἑρμηνεύτριαν. προξενήτριαν. Φίλως μέν.) καλῶς δ᾽ οὔ. προσφιλῶς μὲν ἐμοὶ πρᾶξαι βουλομένη. καὶ παντὶ τρόπῳ τοῦτο σκοποῦσα. οὐ μέντοι καλῶς. ἐπεὶ οὐκ ἐστοχάσατο τοῦ μέλλοντος τὸ τέλος. κατ᾽ εὔνοιαν μέν φησι καὶ οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς. καί ἐστιν ὁμοία τῇ παροιμίᾳ. εὔνοια ἄκαιρος οὐδὲν διαλλάττει ἔχθρας. Οὐκ οἶδα πλὴν ἕν.) τὸ ἑξῆς. οὐκ οἶδα τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος, πλὴν ἓν τὸ κατθανεῖν ὅσον τάχος. οὐκ οἶδα φησὶ τί πρακτέον μοι ἐν τοῖς νῦν κακοῖς. πλὴν ἕν μοι ἴαμα τὸ ἀποθανεῖν διὰ τάχους. Ὦ γαῖα μῆτερ.) ὡς φιλόσοφος τὸν ἥλιον καὶ τὴν γῆν ἐπικαλεῖται. προσμαρτυροῦντας χάριν τῶν εἰρημένων. ἤδη δὲ προτραγῳδήσασα ἱκανῶς τε τὴν ὀργὴν ἱππολύτου καὶ τὴν ἱκεσίαν τῆς γραὸς ὑπεξεύχεται.

ἐξορχεῖται. πρότερον ἀρξάμενος ὑπὸ τοῦ τραγικοῦ, δηλαδὴ
δὴ τῆς ὀργῆς τοῦ ἱππολύτου. τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀδολεσχίαν
τῆς γραὸς καὶ τὸν ὅρκον ἀποκρυψάμενος. ὡς φιλόσο-
φος δὲ γῆν καὶ ἥλιον ἐπιβοᾶ. ἐπεὶ ἀρχὴ πάντων ἐστί. γῆ
μὲν πάντων μήτηρ κατὰ ἡσίοδον. ἥλιος δὲ ἐπεὶ πάντα
ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει. ἀναξαγόρας οὖν τὸν ἥλιον
μύδρον ἔφη. καὶ ἐξ αὐτοῦ πάντα γίνεσθαι. ὃ ἀκολου-
θήσας εὐριπίδης. χρυσέην βῶλον αὐτὸν εἴρηκεν. ἡλίου
δὲ ἀναπτυχαὶ, αἱ ἀκτῖνες. καθὸ τὸ σκότος ἀναπτύσσου-
σι καὶ ἡμῖν δηλοῦσι τὰ πάντα διὰ τοῦ φωτός.
Ἀρρήτων.) οὐκ ἀξίαν τοῦ ῥηθῆναι καὶ ὀνομασθῆναι. ἣν οὐ-
δὲ λόγῳ διεξιέναι καλόν. Ναὶ πρὸς σέ.) ναὶ σίγη-
σον λίσσομαί σε. πρὸς τῆς σῆς δεξιᾶς τῆς καλὸν βρα-
χίονα ἐχούσης. ἐνομίζετο γὰρ κατὰ τῆς δεξιᾶς ἱκε-
τεύειν. ὡς κατὰ τῶν γονάτων. Μὴ προσοίσῃ χεῖρα.)
ὡς μυσαττόμενος καὶ τὴν δεξιὰν αὐτῆς τοῦτό φησι. ἢ
μᾶλλον φοβούμενος ἁλῶναι ταῖς ἱκεσίαις. Τί σ' εἶ-
περ ὥς φησι.) τί δὲ ἐκ τῆς διανοίας σιωπῆσαί με θέ-
λεις. εἴπερ οὐδὲν εἴρηκε κακόν. Ἕως.) ὁρᾷς φησὶν ὅτι
σκέπεις τῶν εἰρημένων τὴν κακίαν τῇ σιωπῇ. ἐπεὶ δὲ
καλά ἐστι τί με κωλύεις βοῶντα. ἔστι δὲ ὁ λόγος συνήθης
ἐκ τοῦ ἀντικειμένου. εἰ δὲ μηδὲν εἴρηκας κακὸν οὐδέν σοι
ποιῶ κακὸν, κἂν εἴπω. Ὁ μῦθος ὦ παῖ.) παραλογί-
ζεται τὸν νεανίσκον τῇ μεταθέσει τῶν ὀνομάτων. κλέ-
πτουσα τὴν ἀκρόασιν. δέον γὰρ εἰπεῖν οὐ κακὸν, φησὶν οὐ
κοινός. οὐ πᾶσιν ὀφείλων ἀνακοινωθῆναι. εἶναι γὰρ μέ-
χρι τινὸς καὶ καλὰ σιωπώμενα. Ἄλλως. ὁ περὶ
γάμων μῦθος οὐκ ὀφείλει λεχθῆναι πᾶσι. Τοῦτο
κἀλλ' σὺ πολεῖ.) δεινότερον αὐτῆς ἀνεῖλε τὴν ἐκ τῶν ὀνο-

μάτων ἀπάτην. εἰ γὰρ οὐ κοινά. δῆλον, ὡς οὐδὲ τὰ καλά.
τῷ γὰρ δημοτελεῖ τῆς ἐπιδείξεως πλέον δοξάζεται τὸ
χρηστόν. Η γλῶσσ᾽ ὀμώμοκεν.) οἷον οὐκ εἰδὼς ὤμοσα.
οὐ γὰρ γνοὺς περί τινος ὀμνύω, ὤμοσα. τὰ δὲ κατὰ ἄ-
γνοιαν τῶν ὅρκων γινόμενα συγγνώμης τυγχάνει παρὰ
θεοῦ. οὐ καθολικῶς δὲ τὸ τοιοῦτον. ἀλλὰ νῦν. ἐπεί περ ἡ
γραῦς πρὶν εἰπεῖν τὸ πάθος αὐτῷ. καὶ πρὶν εἰς ἔννοιαν
ἐλθεῖν αὐτὸν τοῦ ῥηθησομένου. ὅρκον ᾔτησεν τῆς σιωπῆς
καὶ τῆς διανοίας. ὁ δὲ μὴ προειδὼς ἐφ᾽ ἃ ὤμοσεν, ὤμο-
σε. φησὶν ἡ γλῶσσα προπετέστερον καὶ παρὰ γνώμην
τῆς φρενὸς ὀμώμοκεν, ἀριστοφάνης καθολικώτερον
νοήσας φησὶ τὸν εὐριπίδην ὑβρίζειν τῆς γλώττης τὴν
διάνοιαν. ὡς ἂν μὴ τὰ δόξαντα τῇ κρίσει τῆς διανοί-
ας φθεγγομένης. ἄλλως τε φαίνει διὰ τῶν ἑξῆς τὸ εὐσεβὲς
αὐτῆ φυλάττων. φησὶ εἰ μὴ λόγοις θεῶν ἄφρακτος ηὑρέ-
θην. ὥστε μήτε δόκησιν αὐτῷ ἐπιορκίας πλάττειν.
Σύγγνωθ᾽ ἁμαρτάνειν.) σύγγνωθι φησὶν ἐπὶ τῇ ἁμαρτίᾳ
τοῦ λόγου. εἰκὸς γὰρ ἀνθρώπους οὕτως ἁμαρτάνειν. καὶ
πέφυκε τοῦτο τῆς θνητῆς φύσεως ἁλίσκεσθαι τοῖς ἁ-
μαρτήμασιν. Αλλως.) διὰ τῆς κοινῆς προστασίας
ἀπολύεται τῶν ἰδίων πλημμελημάτων τὴν ἀκολασίαν.
Ω ζεῦ, τί δή.) λοιπὸν παραστατικώτερον τὴν γυναι-
κείαν διαβάλλει φύσιν. ἀναφορῶν τὸ προοίμιον ἐπὶ
τὴν τοῦ κρείττονος νόσον. φιλοσοφώτερον δὲ τὴν ἀντί-
θεσιν λέγει. τὴν ἀρχὴν ἀξιῶν μὴ ὑπὸ ἀφροδισίας μὲν
παῖδας γίνεσθαι. ὁ δὲ νοῦς. διατί φησιν εἰς τὸ φῶς τοῦ
ἡλίου ἀδόκιμον κακὸν τοῖς ἀνθρώποις κατῴκισας.
κίβδηλον δὲ τὸ μὴ ἐστὶ δοκιμασίας δεόμενον. ἀλλὰ πρό-
φανὲς δεινόν. Εἰ γὰρ βρότειον.) εἰ γὰρ ἤθελες ἀνα

γένος τοῖς ἀνθρώποις, ὤφειλες ποιῆσαι μὴ ἀπὸ γυναικῶν αὐτὸ εἶναι· ἀλλ᾽ ἕκαστον διδόναι· ἢ χρυσὸν ἢ χαλκὸν ἐν τοῖς ναοῖς οὕτως ἀγοράζειν· τὸ δὲ ἀντιθέντας ἤτοι ἀνατιθέντας ἢ ἀντὶ τῶν παίδων τιθέντας εἰς σημεῖον τοῦ γενέσθαι τὴν αἴτησιν· ἀτόπως ἐστὶ ταῦτα· οἱ γὰρ πένητες οὐκ ἂν ἐκτήσαντο παῖδας. Τῆς ἀξίας ἑκάστου.) ἄμεινον τὴν ἀξίαν ἀπὸ τῆς φύσεως ἀκούειν· καὶ πάλιν τοὐναντίον· ἵνα τὸ μὲν ἀνάθημα τῆς αἰτήσεως ἕνεκα διδῶτο· τὸ δὲ βρέφος πρὸς τὴν φύσιν τοῦ αἰτοῦντος· τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς ἀξίας τοῦ ἀναθήματος· καὶ τιμήματος· βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον, οἷον ἐάν τις ᾖ ἀγαθὸς τοῖς τρόποις καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν· ἵνα καὶ τοῦ υἱοῦ ἀξίως τὸ ἔργον καὶ ὁμοίως μεταλάβοι· καὶ πάλιν τοὐναντίον ἐὰν ὑπάρχῃ χείρων ἀξίου καὶ τοῦ παιδὸς τύχῃ. Νῦν δ᾽ ἐς δόμους· ἔνδον παρέχοντες, δαπάνην ἀγοραζόμενοι· ἔνδον ὑπὲρ τῆς μνηστείας καὶ πρὸ τῆς πείρας τοῦ κακοῦ καταπιθέμεθα· ὥσπερ αὐθαίρετον τὸ κακὸν ἐπισπώμενοι· δύναται δὲ τὸ πρῶτον καὶ ὡς ἐν τάξει διηγήσεως λαμβάνεσθαι· πρῶτον μὲν τὴν θυσίαν ὑπὲρ κακοῦ δίδομεν· καὶ τὰ ἑξῆς· προκατασκευάσας οὖν λογισμὸν οἰκειότατα τῷ προσώπῳ, λοιπὸν κατατρέχει καὶ ἐπὶ τὴν διαβολὴν τῆς γυναικείας φύσεως· ἔδει γὰρ πρῶτον λογισμῷ τινι ἀναιρῆσαι τὸ εἶναι αὐτὰς εἶθ᾽ οὕτως ἄρξασθαι τῶν διαβολῶν· τὸ δὲ ἑξῆς ἄριστα ὡς ἐκ συγκρίσεως ἐπιφέρεται. Προθεὶς γάρ.) ὁ δὲ τεκὼν αὐτὴν καὶ ἀναθρέψας προσδίδωσι πρᾶγμα ὥστε ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν τοῦ κακοῦ· καὶ οὔτε τὴν φύσιν τῆς παιδοποιΐας σώζει ὁ πατὴρ εἰς αὐτὴν τὴν ἀπαλλαγήν· ἀντὶ τῆς φιλοστοργίας τῆς παιδὸς ἀντικαταλ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λαζόμενος. ἄγαλμα δὲ ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. ἀγάλλεται δὲ καὶ ὁ πατὴρ ἀπὸ τοῦ γάμου. ὡς ἀνδριάντι ἀναισθήτῳ τιμὰς περιάπτων. λείπει δὲ τὸ ὡς ἀγάλματι.

Καλὸν κακίστῳ) τουτέστι τὸν χρηστὸν τῷ κακίστῳ γυναικείῳ φυτῷ προστιθεὶς, ὡς ἀγάλματι, χαίρει. Ἔχει δ' ἀνάγκην) ταῦτα διεξέρχεται. πάντη τὸ πρὸς τὴν γυναῖκα μοχθηρὸν ἀποδεικνὺς, ὡς μὴ μόνον τὸ πρὸς ταύτην σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ τοὺς γάμους εἰ καλῶς σχοίη. διπλῆ δέ ἐστι πρὸς τὴν στιγμὴν ἡ ἀνάγνωσις. τινὲς γὰρ οὕτως. εἰ δὲ καλὸν λάβοι τὸ λέχος, γαμβροὺς δὲ χρηστοὺς, ἀναγκάζεται στέργειν, τὰ κεχαρισμένα κείνων πράττειν θέλοι. τινὲς δὲ οὕτως στίζουσιν εἰς τὸ ἔχει δ' ἀνάγκην. ἵν' ᾖ ὅτι πάντη τε καὶ πάντως ἐλεύθερος ὁ γαμήσας εἶναι οὐ δύναται. ἀλλὰ τὸ ἀναγκαῖον ἀκαταδουλοῦν αὐτὸν ἔχει. ἐὰν μὲν γὰρ κακῆς τύχῃ γυναικὸς, ἀναγκάζεται στέργειν αὐτὴν τῶν γάμων ἕνεκα καλῶν ὄντων. ἢ δι' ἐκείνην ἀναγκάζεται ἀπολαύσειν γαμβρῶν ἀχρήστων. τὸ σώζεται δὲ πικρὸν λέχος ἀντὶ τοῦ σώζει. καὶ γαμβροῖς τοῖς πενθεροῖς λέγει. συγχέων τῆς ὀνομασίας τὸ ἀκριβές. ἐν μέντοι τῷ πενθεροὺς δ' ἀνωφελεῖς ὑγιῶς κέχρηται. Ῥᾷστον δ' ὅτῳ) βέλτιον δὲ μήτε πενθερὸν μήτε γυναῖκα χρηστὸν ἔχειν. Ἄλλως. ὠφελιμώτερόν ἐστιν, ᾧ τινι φησὶ, τὸ μηδὲν οὖσα πρὸς σύνεσιν γυνή. ἀλλ' ἀνωφελὴς τῇ εὐηθείᾳ ἵδρυται. ὡς ἐπὶ ἀνδριάντος δὲ τὸ ἵδρυται. οὐκ ἐργάτις. ἀλλὰ θέα τέρποντος τὸν κεκτημένον. Τὸ γὰρ πανοῦργον) τὸ γὰρ πανοῦργον καὶ φιλάργυρον πρὸς πορνείαν ἐν ταῖς σοφαῖς γυναιξὶ πλέον ἡ κύπρις ἐμφύει. αἱ γὰρ μεγαλόφρονες πολύτολμοι γενόμεναι, εὐέμπτωτοι διὰ τὸ

βραχὺ τῆς γνώμης καὶ ἄδολον ἐστὶν εἰς τὸ ἁμαρτάνειν. ἡ δὲ ἀποροῦσα καὶ ἀνόητος, τὴν πορνείαν ἀφήρηται τουτέστιν οὐχ ἁμαρτάνει. Ἄλλως.) μωρίαν ἀφηρέθη. τουτέστι τῆς ἁμαρτίας ἀπεστερήθη. ἤτοι τῆς πορνείας. Μωρίαν. γὰρ τὴν πορνείαν, ὥσπερ καὶ συνάμωρος ὁ πόρνος. αὕτη γὰρ σκέπει οὐκ ἔχουσα τὸ πλημμέλημα προφάσει κερδαίνει τὴν σωφροσύνην. Χρὴ δ' εἰς γυναῖκας. διεξελθὼν ὡς εἰσὶν αἱ γυναῖκες πάντων πρόξενοι τῶν κακῶν. λοιπὸν ἀπὸ τὴν διήγησιν καὶ χρῆσιν αὐτῶν μεταβαίνει πῶς ἔδει τὴν κακουργίαν αὐτῶν νικᾶν τοὺς ἄνδρας. ἔδει φησὶ τοὺς ἄνδρας ἀντὶ διακόνων θηρία αὐτοῖς συνοικίζειν. ἵνα καὶ τῇ ἀπορίᾳ τῆς διακονίας, νικῶσι τὴν κακίαν τῆς φύσεως. τοῦτο δὲ μάλιστα πρὸς τὸ παράφρον εἴρηκεν. Δάκη.) ἤτοι περιφραστικῶς τὰ θηρία. ἢ γένη θηρῶν. Νῦν δ' αἱ μὲν ἔνδον.) αἱ μὲν δέσποιναι αὐτῶν ἔνδον μηχανῶνται τὰ κακά. αἱ δὲ δοῦλαι σημαίνουσι τοῖς φίλοις αὐτῶν. Ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν.) ὁπότε καὶ σὺ κάρα κακὴ τῶν ἀθίκτων λέκτρων τοῦ πατρὸς εἰς συναλλαγὰς ἦλθες. ἅπερ ἤτοι τὰ εἰρημένα ἐγὼ ἀποκαθαρθήσομαι ῥευσικοῖς ὕδασι. ταῦτα γὰρ μάλιστα τῶν ἱσαμένων διαυγέστατα τυγχάνει. Εἰς ὦτα κλύζων.) εἰς κλύζομαι τὰ ὦτα δι' ὧν μετέλαβον τῆς ἀνομίας τῶν λόγων. πῶς οὖν μέλλω ἐξαμαρτεῖν πειθεῖσαν. Εὖ δ' ἴσθι τοὐμόν.) οὐκ ἔστι φορτικὸς ὁ λόγος. ἀλλὰ μᾶλλον τῆς ὑποψίας τοῦ ἁμαρτήματος θεραπευτικός. ἢ τάχα προστραγῳδεῖ τὸ πάθος τοιοῦτον μικρὸν ὕστερον ἐπὶ καταγνώσει μοιχείας πρὸς σοῦ κατηγορούμενος. Εἰ μὴ γὰρ ὅρκοις.) ἀντὶ τοῦ ἐλήφθην καὶ εὑρέθην ἀπαραφύλακτος εἰς τὴν κατὰ σοῦ

κόλασιν. Τὸ δὲ μὴ καί.) οὐ μίαν κατάθεσιν ποιοῦσι· ὥστε τὸ ἐν ἐξήρκει εἰπεῖν. Νῦν δ' ἐκ δόμων μέν.) ἤτοι διὰ τὸ μὴ μεταχθὲν τοῦ μίσους αὐτάς. ἢ διὰ τὸ δεδοικέναι τινὰ ἐξ αὐτῆς ἐπιβουλήν. ἄλλως τε καὶ ὁ ποιητὴς οἰκονομικῶς τοῦτο ἐξεργάζεται. διὰ τῆς τοῦ ἱππολύτου ἀπουσίας ἐξουσίαν διδοὺς τῇ φαίδρᾳ ἐργάσασθαι τὴν ἀγχόνην. καὶ τὴν διαβολὴν αὐτοῦ τὴν διὰ τῶν γραμμάτων. ἵνα ἡ δέλτος καὶ ἡ τοῦ ἱππολύτου ἐρημία πιστώσηται τὴν κατηγορίαν τῆς μοιχείας.

Θεάσομαι δέ.) συνεπιστὰς δὲ τῷ πατρὶ θεάσομαι ποίοις ὄμμασιν αὐτὴν προσβλέψετε. ὑπὸ τῆς συνειδήσεως μὴ καταπληττόμεναι. Τῆς σῆς δέ.) καὶ πάντως τότε τὸ ἀναιδές σου καὶ τολμηρὸν διαγνώσομαι. πεπειραμένος αὐτῆς ἤδη καὶ διὰ τῶν παρόντων. Μισῶν δ' οὔποτ' ἐμπλησθή.) οὐδαμῶς χορτασθήσομαι κακῶς λέγων τὰς γυναῖκας. ταῦτα δὲ λοιπὸν ὡς τεχνίτης ῥήτωρ. Οὐδ' εἰ φησί.) οὐδ' εἰ λέγοι μέ τις εἶναι κατὰ φύσιν φιλαπεχθήμονα. πρὸς αὐτάς. οὐ γὰρ ἐκ παρέργου φησὶ τὰς κατηγορίας. τῷ συνεχεῖ δὲ τῶν πλημμελημάτων ὑπόθεσις γίνονται τοῖς κατηγόροις.

Τάλαινες.) ἀπὸ κοινοῦ πάλιν ἀτυχήματος ἤρξατο παραμυθεῖσθαι τὸ πταῖσμα. ὁ δὲ λόγος. τίνα νῦν ἢ τέχνην ἢ τύχην ἢ λόγον ἔχομεν πορίσασθαι. δι' οὗ δυνησόμεθα σφαλεῖσαι τῆς ἐλπίδος τὸν δεσμὸν τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσασθαι τὸν δεθησόμενον καθ' ἡμῶν ὑπὸ τοῦ ἱππολύτου ὅταν ἔλθῃ ὁ θησεύς. Τίνα νῦν. τουτέστι πῶς καθ' ἕκαστον δεσμὸν κατηγορίας ἀπολυσόμεθα τὰ ἐγκλήματα τοῦ ἱππολύτου. σφαλεῖσαι τῆς ἐλπίδος δι' ἧς προσεδοκῶμεν πεῖσαι αὐτὸν ὑπὲρ τὴν ἁμαρ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τίαν. καθ' ἅμμα λύσιν. παρὰ τὴν παροιμίαν. ἥ τίς ἐστιν. Οὐχ ἅμμα λύσις.) εἴρηται δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. τοῖς φρυξὶ λόγος ἐδόθη. ἐκεῖνον βασιλεῦσαι τῆς ἀσίας. ὃς ἂν τῆς ἀπήνης λῦσαι τὸν δεσμὸν δυνηθείη τῆς κομισάσης μίδαν εἰς φρυγίαν. ὃς ἦν ἀμπέλινος. ᾧ συνεδέδετο ὁ ζυγὸς καὶ ὁ ῥυμός. λόγος δὲ ἀλέξανδρον διαλῦσαι. ἐξελόντα τὸν ἔμβολον. ᾧ κατείχετο ὁ ῥυμός. ἢ τῷ ἐγχειριδίῳ ἀποτεμόντα, μετὰ τὴν ἐπὶ γρανίκῳ μάχην. γέγονε δὲ ὁ ἀλέξανδρος κατὰ τοὺς εὐριπίδου χρόνους. παροιμιῶδες οὖν ἐστιν ἐπὶ τῶν δυσλύτων τι ἐπιχειρούντων λύσιν. μαρσύας δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν μακεδόνων ἱστοριῶν φησὶν οὕτως. τῆς δὲ ἁμάξης λέγεται τὸν ζυγὸν τῷ ῥυμῷ δεδέσθαι κλήματι ἀμπελίνῳ. ἐστὶ δὲ λόγιον ὃς ἂν τὸν δεσμὸν τοῦτον λύσῃ βασιλεύσει τῆς ἀσίας. ἀλέξανδρον δέ φασι τὸν μακεδόνων βασιλέα λῦσαι αὐτόν. ὃς διαβὰς πυάμαντην ἐπὶ γρανίκῳ μάχην, ἐνίκησε καὶ παρεγένετο ἐπὶ τὸν τόπον. ὡς δὲ οὐκ ἠδυνάτο εὑρεῖν τὴν ἀρχὴν τοῦ δεσμοῦ ποῦ κατέκειτο, οἱ μὲν λέγουσι τῷ ἐγχειριδίῳ κόψαι αὐτὸν τὸν δεσμόν. καὶ ταύτην εἶναι τὴν λύσιν. οἱ δὲ ὡς τὸν ἔμβολον ἐξέλοι ᾧ συνείχετο ὁ ζυγὸς πρὸς τῷ ῥυμῷ. περιειλημμένον δὲ εἶναι καὶ τοῦτο κλήματος. τούτου δὲ ἐξαιρεθέντος καὶ τοῦ δεσμοῦ χαλάσαντος οὕτως λυθῆναι τὸν δεσμὸν τοῦ ῥυμοῦ. Ἐτύχομεν δίκεα.) μετάγεται πάλιν ἡ σκηνὴ ἐπὶ θάτερον μέρος. τουτέστιν ἐπὶ τὴν τῆς φαίδρας ἀγωνίαν. καὶ τὴν τοῦ χοροῦ συμπάθειαν τεχνικώτατα εἰς ἄλλον οἶκτον βελτίονα πάλιν τοῦ ποιητοῦ τρέψαντος. ἄριστα δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς συμφορᾶς μιμεῖται αὐτὸ τὸ πάθος διεξιών. ὅπερ εἰώθασι πολλαὶ

κις ποιεῖν οἱ ἀξίων ἀπορῶντες θρήνων. δικαίως ἐστὶ τιμω-
ρηθεῖμεν καὶ τῆς ἀξίας δίκης παρὰ θεοῦ ἐτύχομεν. πά-
λιν δὲ τὴν γῆν καὶ τὸ φῶς ἐπικαλεῖται ὡς ἀναιτιώτατα
στοιχεῖα. καθὼς κἀκεῖνο φησί. ὦ γαῖα μῆτερ ἡλίου τ' ἀνὰ
πτυχαί. Πάρον δυσεκπέρατον.) ἢ ἐν ὑπερβατῷ.
ἵν' ᾖ οὕτως. τὸ γὰρ παρόν μοι δυστύχημα τοῦ βίου δυ-
σεκπέρατόν ἐστιν. ἢ οὕτως. τὸ γὰρ νῦν πάθος παρὸν παν-
τὸς τοῦ βίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ δυσφορῶν δυσεκφευκτό-
τατον καθέστηκεν. ἢ οὕτως. τὸ γὰρ παρὸν πάθος δυσκό-
λως ἄν μοι περάσαι τὸν βίον. καὶ δυσκόλως αὐτὸ φύ-
γοιμι. Φεῦ φεῦ.) προϊούσης τῆς τροφοῦ κατηφοῦς
ὁ χορός φησι. πάλιν δὲ κομματικός ἐστιν ὁ λόγος. ἀπὸ
τοῦ πέπρακται δεῖ στίζειν. οὕτως γὰρ ἁρμόσει τοῖς ἑξῆς.
τὸ δὲ καὶ οὐ κατώρθωται τέχνη ἀντὶ τοῦ οὐδὲν τοῦ πρά-
γματος κατώρθωσαν αἱ τέχναι τῆς δούλης. ἀλλὰ κατέ-
στρεψαν. Ζεὺς ὁ γεννήτωρ. εὐρώπης γὰρ καὶ διὸς
ὁ μίνως. ὁ ζεύς σε φησίν. Ἐκτρίψει καὶ πανώλε-
θρον ἀπολέσειεν ἢ παίσας πυρί. ἀντὶ τοῦ βαλὼν τῷ κε-
ραυνῷ. οἱ δὲ νεώτεροι οὐκ ἴσασι τὴν διαφορὰν τοῦ οὐ-
τάσαι καὶ βαλεῖν. ὅμηρος δὲ οὐτάσαι μὲν τὸ ἐκ χειρὸς
καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τρῶσαι. βαλεῖν δὲ τὸ πόρρωθεν.
Οὐκ εἶπον σιγᾶν.) ἐλεγκτικὸν τὸ ἦθος. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως.
οὐκ εἶπον σιγᾶν ἐφ' οἷς κακῶς διάκειμαι. ἢ διάγω καὶ
νοσηλεύομαι. τουτέστι τὸν ἔρωτα. ὁ δὲ νοῦς, οὐχὶ τὸ
προπετὲς τῆς διανοίας προνοουμένη, ἐκέλευσα σιωπᾶν
καὶ μὴ ἐκφαίνειν τὴν ἐμὴν ἐρωτικὴν κάκωσιν.
Ὄλοιο καὶ σύ.) γνωμικώτερόν πως ἐπάγει τὴν κατά-
ραν. ἀπόλοιο φησὶ παρὰ γνώμην μου εὐεργετήσαι με
θελήσασα καὶ πᾶς ἄλλως ταῦτα σοι δρῶν. καὶ προ-
θυμούμενος ἄκοντας τοὺς φίλους μὴ καλῶς εὐεργ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κτεῖν ἄντικρυς ἐλέγχων τὸ ψευδώνυμον τῆς τοιαύτης δυσχρηστίας, μὴ καλῶς προσέθηκεν. οὐ γὰρ οἶδε φύσις δυσχρήματος ἀνάγκην ὑποδέχεσθαι. εἴπερ τὰς χρείας καταθυμίους δεῖ ποιεῖσθαι. Δέσποιν' ἔχεις μὲν.) καταδέχεται τὴν ἐξ αὐτῆς μέμψιν. ἵνα οὕτως καὶ αὕτη τὴν τοῦ σφάλματος ἀπολογίαν καταδέξηται. ἑξῆς δὲ πάλιν εἰς ἔννοιαν αὐτὴν προάγειν βούλεται. τὸν σκοπὸν τῆς μηνύσεως καθ' ὃν κεκίνηται, λέγουσα. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. ἔχεις μὲν δικαίως τὰ ἐμὰ πταίσματα μέμψασθαι. παραιτεῖται γάρ σου τὸ λογιστικὸν ἡ λύπη. καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πταίσματος γινώσκειν οὐ συγχωρεῖ σοι. αἰτία γὰρ ἐγώ εἰμι τῆς συμφορᾶς. ὁ δὲ νοῦς ἔχει οὕτως. ἔχεις μὲν μέμψασθαι τὰ ἐμὰ κακὰ ὦ δέσποινα. τὸ γὰρ λυποῦν σε κρατεῖ. ὅθεν καὶ μέμφη με. εἰ γὰρ μὴ ἐγένετο οὐκ ἂν ἐμέμφου. ἀλλ' ἐπῄνεις. ὅθεν ὑποφέρει. πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρένας κεκτήμεθα. ἡ μὲν κατασκευὴ τοῦ λογισμοῦ τῆς ἐννοίας ἀπόδειξις. ἡ δὲ τῆς ἀποτυχίας δυσχέρεια τῆς τύχης κατηγόρημα.
Εἰ δ' εὖ γ' ἔπραττον.) εἰ καλῶς φησὶν ἔπραττον καὶ μὴ ἐσφάλην τῆς ἐλπίδος ἐθαύμαζε πού μου τὸ βούλημα. οὐκ ἄρα ἡ ἐμή σε βουλὴ ἠδίκησεν. ἀλλ' ἡ τύχη. εἰ γὰρ καλῶς ἀπέβη τὸ πρᾶγμα ἔλεγες ἂν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλη κρείττων τῆς τροφοῦ. Η γὰρ δίκη ταῦτα.) ὀργίζεται καλῶς ἐπὶ τῷ καὶ ἀπολογίαν ἐθέλειν σοφίσασθαι. ἆρα οὖν φησι δίκαιόν ἐστι τοῦτο, καὶ οὐχὶ φανερῶς ἄτοπον τὸ καὶ ἐθέλειν σε ἰσολογεῖν μοι. καὶ ἐκ τῶν ἴσων ἀμφισβητεῖν τρώσασάν με. ἐξαρκοῦντα δέ μοι ἐστὶν ἱκανὰ πρὸς θεραπείαν τῆς βλάβης. Μακρηγοροῦμεν.) ἀντὶ τοῦ μάτην φλυαροῦμεν καὶ ἐπεκτείνομεν τὸν λόγον ἐπὶ τοῖς ἤδη πραχθεῖσιν. οὐκ ἐσωφρόνουν ἐγώ. ὁμολογῶ ἡμαρ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τηκέναι ἐπεὶ οὐδὲν αὐτὴν πρὸς τὴν ἀπολογίαν δυσχεραί-
νουσαν. ὁμολογῶ φησι τὸ πρότερον πταῖσμα οὐκ ἐκ τύ-
χης. ἀλλ' ἐξ ἐμῆς ἀνοίας γινόμενον. Ὑμεῖς δὲ παῖ-
δες.) μεταστρέφεται νῦν πρὸς τὰς γυναῖκας τοῦ χο-
ροῦ. αἱ δὲ ὀμνύουσιν οἰκονομικῶς. καὶ σιωπᾶν ἐπαγγέλ-
λονται. λύοιτο γὰρ ἂν τὰ τῆς ὑποθέσεως. Ἐν δὲ προ-
τρέπουσα.) ἀντὶ τοῦ ζητοῦσα καὶ ἐξερευνῶσα. μετα-
τρέπουσα φησὶ καὶ πολλὰ δοκιμάζουσα καὶ εἰς πολλὰ με-
ταφέρουσα μου τὴν γνώμην. ἓν μόνον ἴαμα τῆς συμφορᾶς
εὗρον. Οὐ γάρ ποτ' αἰσχυνῶ.) ὅτι μίνως βασιλεὺς ἐγί-
νετο τῶν κρητῶν ὁ πατὴρ αὐτῆς. καὶ διὰ τοῦτο κρησίους δό-
μους λέγει. Οὕνεκα ψυχῆς μιᾶς.) ἐγὼ γὰρ τῆς μιᾶς
μου ψυχῆς καταφρονήσασα πολλὰς ἑτέρας διασώ-
σω τὰς τῶν οἰκείων δηλονότι. ῥυσαμένη τῆς αἰσχύ-
νης. οὐχ ὑπὲρ τιμῆς οὖν τὴν μίαν ψυχὴν τῆς αἰσχύνης τῶν
πολλῶν. Καὶ σύγ' εὖ με νουθέτει.) ἀπειλητικώτερον εἴ-
ρηται ὁ λόγος. ὡς εἰ ἔλεγε. μὴ καὶ σὺ ζήλου τὸν τρόπον τῆς
παραινέσεως. μὴ δὲ τὰ αὐτὰ ἐκείνῃ νουθετήσῃς με. ἅ ἐ-
στιν ἐπιζήμια καὶ φαῦλα. ἀλλὰ πρὸς τὸ χρηστὸν εὖ με νου-
θέτει. Ἀτὰρ κακόν γε.) καὶ δὴ ἀποθανοῦσα κακὸν γε-
νήσομαι καὶ ἄλλῳ. ἀντὶ τοῦ τῷ ἱππολύτῳ διὰ τῆς κατη-
γορίας. ἵν' εἰδῇ κοινῇ ταύτης μοι μετασχὼν τῆς νόσου, με-
τριάζειν καὶ μὴ ὑψηλοφρονεῖν ταῖς ἑτέρων δυστυχίαις.
Ἠλιβάτοις.) ἀντὶ τοῦ βαθυτάτοις. ἠλίβατον γὰρ οὐ μό-
νον τὸ ὑψηλὸν. ἀλλὰ καὶ τὸ βαθύ. ὅ ἐστιν ἀλιτεῖν τῆς βά-
σεως. κευθμῶσι δὲ τοῖς ἐρήμοις καὶ κεκρυμμένοις τόποις
καὶ πάσης ἐντυχίας ἀνθρώπων χωρὶς. τὸ ἑξῆς οὕτως.
Πτερωτὰν με ὄρνιν θείη θεὸς. ἵνα γενοίμην ἐν ἠλι-
βάτοις κευθμῶσι. καὶ πλεῖστον ἀπώτατος εἴην τοῦ ἀνθρω-
πείου γένους. ἀφανισμὸν δὲ καὶ μεταβολὴν τῆς φύσεως

ἐπεύχεται ἑαυτῷ ὁ χορὸς· ἐπὶ τῇ συμβεβηκυίᾳ τύχῃ· ἤτοι πρὸς τὸ ἄπειρος γενέσθαι τῶν ἐπικαταληψομένων συμφορῶν· ἢ ἐπειδὴ μέλλει συνίστωρ γενέσθαι τῇ φαίδρας τῆς κατὰ τοῦ ἱππολύτου διαβολῆς· καὶ τηλικαύτην ἁμαρτίαν εἰς ἑαυτὸν ὑποσχέσθαι· ψευδομαρτυρεῖν ἀναγκασθεῖσα κατ' αὐτοῦ· πρὶν οὖν ἐκεῖνον ὑποστῆναι αὐτῷ τὸν καιρὸν ἀπαλλαγῆναι τῆς φύσεως εὔχεται. ἢ ὅπερ ἄμεινον καταγνοῦσα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· καὶ διὰ τῶν παρόντων κακῶν, ἄριστα παιδευθεῖσα, ὄρνις εὔχεται εἶναι πρὸς τὸ μὴ δὲ συντυχίας ἢ θέας ἀπολαύειν ἀνθρώπων, τοῦτο γὰρ τὸ ζῷον καθαρώτατόν ἐστι παρὰ πάντα· διὸ καὶ ἕκαστον αὐτῶν θεοῖς ἀνάκειται· καὶ τῇ πτήσει μᾶλλον τῶν ἄλλων ζῴων ἐκπτίζεσθαι τῶν ἀνθρώπων δύναται· ὡς καὶ ἐν ἐρημίᾳ ἀνθρώπου ὑποσάντος ἀνίπτασθαι· καὶ νικᾶν τῇ φύσει τὴν τούτου θέαν· πρὸς τὴν ἀδρίαν δὲ καὶ τὴν κελτικὴν ἀρθῆναι εὔχεται οἰκείοις τοῖς πεπραγμένοις· καὶ ὡς μάλιστα τῶν τόπων τούτων λύπας ἀναδεξαμένων· ἐν γὰρ τῷ ἀδρίᾳ ἡ ἰὼ εἰς βοῦν μεταβληθεῖσα διαβούλησιν ἥρας, διεπέρασε τὸ ἀπ' αὐτῆς ἰόνιον πέλαγος κληθέν· αἱ δὲ ἡλιάδες κόραι ἐν ἠριδανῷ δακρύουσαι τὸν φαέθοντα εἰς αἰγείρους μετεβλήθησαν.

Κῦμα τῆς ἀδρίας·) τὸ πόντιον κῦμα ἀντιδιαστελτικόν ἐστι τοῦ ῥεύματος τοῦ ἠριδανοῦ· ὁ δὲ ἀδρίας πέλαγός ἐστι μέγιστον πρὸς τῇ ἰταλίᾳ· ὁ δὲ ἠριδανὸς ποταμὸς, κελτικὸς ἐν τούτοις δὲ ἄρα εὔχεται μάλιστα τοῖς τόποις εἶναι ὡς πειραθεῖσι συμφορῶν· ὁ μὲν γὰρ ἀδρίας συμπέπονθε τῇ βοΐ· ὁ δὲ ἠριδανὸς τῷ φαέθοντι· ὅπως ἂν πρόφασιν ἔχουσα τὸν τόπον ἀκαταπαύστως θρηνοίη τοὺς ἀνθρώπους· ἢ ὅπερ ἄμεινον εὔχεται μεταβολὴν τῆς φύσεως εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους γενέσθαι· οἵτινες μάλιστα

πεῖραν μετεμψυχώσεως ἐδέξαντο· ἐν μὲν γὰρ τῷ ἀνδρεία ἡ ἰὼ ἐπλανήθη εἰς βοῦν μεταμορφωθεῖσα· ἐν δὲ τῷ ἠριδανῷ εἰς αἰγείρους αἱ ἡλιάδες μετεβλήθησαν. Ἔνθα πορφύρεον.) εἰς πορφυροῦν οἶδμα τοῦ ἠριδανοῦ. αἱ τοῦ πατρὸς ἡλίου ἄθλιαι κόραι ἡλιάδες τῷ οἴκτῳ τοῦ φαέθοντος εἰς δένδρα μεταβληθεῖσαι δακρύουσι τοῦτο τὸ δάκρυον ὅπερ πηγνύμενον ἐν τῇ ψυχρότητι τοῦ ὕδατος, ἀποτελεῖ τὸ ἤλεκτρον. πατέρα δὲ αὐτῶν τὸν ἠριδανόν φησι παρόσον τρέφονται αὐτοῦ τῷ ὕδατι αἴγειροι οὖσαι. Ἄλλως. κόραι φαέθοντος.) ἡλίου γὰρ βούλεται ὁ μῦθος αὐτὰς εἶναι· διὰ τὸ καὶ τὸ δάκρυον αὐτῶν φωτεινοειδὲς λέγεσθαι εἶναι ἤλεκτρον ὀνομαζόμενον· ἐπεὶ καὶ ἠλέκτωρ ὁ ἥλιος λέγεται. Ἑσπερίδων δ' ἐπὶ μῆλα.) ἔνθα τὰ χρύσεα μῆλα ἐπεχρῆσαν. φερεκύδης δὲ διὸς καὶ θέμιδος φησὶν αὐτάς· ἔνιοι δὲ τὰς αὐτὰς ταῖς ἀτλαντίσιν. ἑσπερίδες δὲ ὀνομάζονται διὰ τὸ ἐν τῇ ἑσπέρᾳ τουτέστιν ἐν τῇ δύσει κεῖσθαι. ὁ δὲ λόγος ἀνύσαιμι καὶ ἔλθοιμι ἐπὶ τὴν ἀκτὴν τῶν ἑσπερίδων νυμφῶν τῶν ἀοιδῶν. ἔνθα εἰσὶ χρύσεα μῆλα σπαρέντα. πάλιν δὲ ἀκολούθως τοῖς προειρημένοις καὶ ἐνταῦθα εὔχεται γενέσθαι. ἐπειδὴ καὶ αὗται νῦν ἐν θρήνοις εἰσί· θρηνοῦσαι τὸν δράκοντα τὸν μηλοφύλακα. τὸν νεωστὶ ὑφ' ἡρακλέους φονευθέντα. διὰ τοῦτο γὰρ ἀοιδοὺς αὐτὰς λέγει. διὰ τὸ ἐπὶ θρήνοις εἶναι.

Ἵν' ὁ ποντομέδων.) ὅπου ὁ ποσειδῶν οὐκ ἔτι δίδωσι τοῖς ναύταις διέξοδον προσεγγίζειν εἰς τὸν ὠκεανόν. τέρμονα γὰρ οὐρανοῦ τὸν ὠκεανόν φησι. εἰς ὃν δοκεῖ τῇ θέᾳ τῇ ἀνθρωπίνῃ ἀποπερατίζεσθαι καὶ καταπίπτειν ὁ οὐρανός. πάλιν δὲ πρὸς τὴν διήγησιν ἐτράπη τῶν τόπων. ἔνθα ὁ ποσειδῶν τὸν πλοῦν τῆς θαλάσσης τοῖς ναύταις οὐ δίδωσιν ἔτι. καθὰ καὶ πίνδαρος γαδείρων· τὸ

πρὸς ζόφον οὐ περατόν. Τὸν ἄτλαντ' ἔχει) τὸν ἄτλαντα οἱ μὲν, ὄρος εἰρήκασι μυθευόμενοι τὸν οὐρανὸν βαστάζειν· ἐπειδὴ πάνυ ὑψηλὸν ὑπάρχει· καὶ δοκεῖ ἐπικεῖσθαι αὐτῷ ὁ οὐρανός· ὅθεν καὶ ἄτλας εἴρηται, διὰ τὸ ἄτλητον ποιήσασθαι τὴν εἰς αὐτὸν ἀνάβασιν. τινὲς δὲ ἄτλαντα εἰρήκασιν αὐτὸν τὸν ἄξονα τοῦ οὐρανοῦ· δι' οὗ ἡ τοῦ παντὸς κίνησις γίνεται· δηλοῖ δὲ καὶ ὅμηρος· ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς, μακράς· αἳ γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι· εἰρῆσθαι δὲ ἄτλαντα οἱονεὶ πολύτλαντα· διὰ τὸ αὐτὸν πάντα βαστάζειν. Κρῆναί τ' ἀμβρόσιαι·) αἱ τοῦ νέκταρος κρῆναι καθὸ ἡ ἀμβροσία καὶ τὸ νέκταρ ἐκεῖσε φύονται. Ἄλλως. Ὑποτίθεται τὴν τῶν φαιάκων γῆν εἶναι· ἐκ γὰρ τῆς πολλῆς θερμότητος, καὶ ἐκ τοῦ ἐπικειμένου πυρὸς τρίτον τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν σῖτον καὶ τὰ ἄλλα κάρπιμα φέρειν λέγεται. τὸ δὲ ἑξῆς· καὶ ἔλθοιμι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ὅθεν ἐκ τῶν κοιτῶν τῶν οἴκων τοῦ διὸς χέονται αἱ πηγαί· αἱ τὸ ζῆν τοῖς θεοῖς δωρούμεναι. Ἵν' ὀλβιόδωρος αὔξει) πρὸς τῷ πυρίνῳ κύκλῳ· καὶ τῇ ζώνῃ τοῦ πυρός· ἑτέραν γὰρ ἐμύθευσαν εἶναι γῆν ἐκ γὰρ τῆς πολλῆς θερμασίας τρίτον τοῦ ἐνιαυτοῦ συμβαίνει τὰ κάρπιμα φύεσθαι καὶ τὸ νέκταρ· φησὶ γοῦν κρήνας μὲν ἀμβροσίας τὰς τοῦ νέκταρος· εὐδαιμονίαν δὲ τὴν ἀμβροσίαν καὶ ἀφθαρσίαν. Κύμ' ἁλίκτυπον.) ἑτέρα μοῖρα χορική· ἣ δὴ καὶ τὰ παρόντα θρηνεῖ ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀποδημίας ὀλοφυρομένη τὴν φαίδραν· σύ μοι φησὶ προοίμιον τῶν θρήνων ὦ πορθμὶς, ἐπεὶ καὶ τῶν συμφορῶν ὑπόθεσις γεγένηται. Ἦ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων.) οὕτως γὰρ ἀπὸ τῶν δύο ἀπό τε τῆς κρήτης καὶ τῆς ἀττικῆς κακὰ σημεῖα ἐφάνησαν αὐτῇ. τὸ δὲ ἀμφοτέρων ἀκούουσιν ἔκ τε μητρὸς καὶ πατρός· εἶνε οὕτως· ὦ κακοῖς γὰρ σὺν

μένοις ἐκδοθεῖσα τῶν γονέων ἦλθες εἰς ἀττικὴν ἀπὸ τῆς κρήτης. ἐπεὶ δὲ καὶ δύσορνιν αὐτὴν ἔφη, εἶπε τὸ ἔπλατο. ἀντὶ τοῦ ἦλθεν. μουνύχιος δὲ λιμὴν ἀττικῆς ὁ πηνίκα δέ φησιν ἐν τῷ μουνυχίῳ λιμένι τῆς ἀττικῆς παρέβαλον τὰς ἀρχὰς τῶν σχοινίων. καὶ ἔδησαν ἐν αὐτῷ καὶ ἐξέβησαν ἐν τῇ γῇ. τὸ τηνικαῦτα ἡ ἀφροδίτη, κακὸν ἔρωτα ἔπεμψε τῇ ἐμῇ δεσποίνῃ. ὑπέραντλος.) ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ νηῒ μηκέτι τῆς ἀντλίας ὑπερέχειν δυναμένων. ἀδυνατοῦσα φησὶ πρὸς τὴν συμφορὰν. καὶ ὑπερβαρὴ νοσήσασα τὴν ἀγχόνην ἐβουλεύσατο. ἰού.) τινὲς βούλονται ταῦτα τὴν τροφὸν ἔξωθεν λέγειν. ἔνιοι δὲ ἐξαγγέλων φασί. ἐξάγγελος δέ ἐστιν ὁ τὰ πεπραγμένα ἔνδον τῆς σκηνῆς τῷ χορῷ ἀγγέλλων. βοηδρομεῖν δέ ἐστι τὸ μετὰ βοῆς τρέχειν. ἵνα διὰ τῆς βοῆς. καὶ ἄλλους πρὸς ἐπικουρίαν κινήσωσι. ἀμφιδέξιον σίδηρον.) ἀντὶ τοῦ δίστομον. ᾧ ἄν τις πρὸς ἀμφότερα τὰ μέρη δεξιῶς χρήσαιτο. ἐδόκουν γὰρ μετέχειν τοῦ μιάσματος, ὅσοι μὴ ἔκοπτον τὰς ἀγχόνας τῶν ἠγχονισμένων. ἅμμα δὲ δεσμὸς σχοινίων. καὶ τὸ ἐξ ὑποστάσεων βρόχων ἀντὶ τοῦ τῶν δεδεμένων βρόχων. τὸ πολλὰ πράσσειν.) οὐκ ἔστιν ἀσφαλὴς ὁ βίος τῶν ἐμβαλόντων ἑαυτοὺς εἰς πολλὰ πράγματα. ὀρθώσατ᾽ ἐκ.) ἀπορθώσατε φησὶν αὐτῆς τὰ μέλη. καὶ κατ᾽ ὀρθὸν σχηματίσατε τὸν νεκρὸν τὸ πικρὸν οἰκούρημα τῶν ἐμῶν δεσποτῶν. ὅ ἐστι τὸν ἀτυχῆ οἰκουρόν. γυναῖκες ἴστε τίς.) τὸ ἑξῆς. ἠχὼ βαρεῖα προσπόλων ἀφίκετο. ἴστε τίς ποτ᾽ ἐν δόμοις βοή.) ἴστε φησὶ τίς ἡ βοὴ ἡ ἐν τοῖς οἴκοις ὦ γυναῖκες. ἠχὼ γὰρ βαρεῖα πρός με ἀφίκετο. οὐ γάρ τι μ᾽ ὡς θεωρόν.) ἀντὶ τοῦ ἀπὸ μαντείας. ἔθος γὰρ εἶχον οἱ ἀρχαῖοι τοῦτο. ὅτι ἤρχοντο ἀπὸ μαντείας ἐστεφανωμένοι ἤρχοντο. καὶ πάντες τοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οἴκου προσκυνοῦσιν αὐτούς. τὸ δὲ ἑξῆς οὐκ ἔστι μοι ὡς θεωρόν με ἀξιοῖ προσκυνεῖν. ἀλλ' ἔχω ἀφελέσθαι τὸν στέφανον διὰ τὴν βοήν. θεωροὶ δὲ καλοῦνται πάντες οἱ ἐκ θεοῦ στελλόμενοι, ἢ ὕστερον ὑποστρέφονται. Πρόσωμεν ἤδη.) οἷον πόρρω. μακράς. ἀντὶ τοῦ προβέβηκε τῇ ἡλικίᾳ. ἤτοι γέρων μέν ἐστιν. ἀλλ' ὅμως λυπηρὸς ἡμῖν γενήσεται ἀποθανών. Οἴμοι τέκνων μοι.) μὴ ἄρα τῶν τέκνων μου ἡ ζωὴ κλέπτεται. ἀντὶ τοῦ ἀπέθανον. Λύπη παχνωθεῖσα. ἀντὶ τοῦ κακωθεῖσα. ἁπάντων γὰρ τῶν φυτῶν, φθαρτική ἐστιν ἡ πάχνη. οἰκονομικῶς δὲ ψεύδεται τὰ λοιπὰ μὴ εἰδέναι ὁ χορός. Αἲ αἶ τί δῆτα.) ἔθος γὰρ ἦν τοὺς ἐξ ἱεροῦ στελλομένους στέφεσθαι. πλεκτοῖς δὲ φύλλοις ἀντὶ τοῦ πλεκτοῖς στεφάνοις. Χαλᾶτε κλῇθρα.) ἀντὶ τοῦ ἀνοίγετε τὰς θύρας.

Ἔπαθες εἰργάσω.) πέπονθας τὸ τῆς ἀγχόνης κακόν. εἰργάσω εἰς σαυτὸν τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον. τὸ δὲ αἶ αἶ τόλμας,) διὰ μέσου ἀναπεφώνηται. καὶ οὕτως τὸ ἑξῆς ἵσταται. Πάλαισμα μελέας.) τὸ παράπτωμα τῆς ἀγχόνης. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιόντων. οἳ οἷον ἐκπνίγουσιν ἑαυτοὺς ἐν τῷ τραχήλῳ παίζοντες. Τίς ἄρα.) λείπει τὸ δαιμόνων, τίς ἄρα δαιμόνων ἀμαυροῖ ἤτοι ἀφανῆ καθίστησι τὴν σὴν ζωήν. Κηλὶς ἄφραστος.) ῥυπαρία μελαίνουσα. αἰσχύνη. Ἄφραστος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατος. ἀδόκητος. σπίλος καὶ αἰσχύνη. Κατακονᾷ μὲν οὖν.) ἀντὶ τοῦ καταφορᾷ. λείπει δὲ τὸ κατέλαβέ με. ὁ δὲ νοῦς. καταφορὰ ζωῆς ἀβιωτοποιὸς κατέλαβέ με. κακῶν δὲ ὦ τάλας πέλαγος εἰσορῶ. γράφεται δὲ καὶ τὸ κατακονῶ ῥῆμα. ἵν' ᾖ οὕτως. μαραίνει με ἡ δυστυχία τοῦ βίου. γράφεται καὶ κατακονᾷ μὲν οὖν. ἀντὶ τοῦ καταναλίσκει.

Μὴ δ' ἐκπεράσαι κῦμα.) ἀντὶ τοῦ ἐκκολυμβῆσαι ἐπεὶ καὶ πέλαγος προείρηται. ἐνέμεινε δὲ τῇ μεταφορᾷ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὄρνις γὰρ ὅπως.) ὥσπερ ὄρνις κρατουμένη ὑπό τινος ἀφανὴς γίνεται· οὕτω καὶ σύ· ταχέως ἐν τῷ ᾅδῃ πηδήσασα. Πρόσωθεν δέ ποθεν.) πόθεν συνέβη μοι αὕτη ἡ συμφορά· μὴ ἄρα ἕνεκεν τῶν πρότερον ἡμαρτημένων μοι ἢ πρός τινος παλαιᾶς ὀργῆς τῶν δαιμόνων. Ἄλλως. Ἀμπλακίαισι τῶν πάροιθεν.) ὅ ἐστιν οὐδ' ἐμὸν ἁμάρτημα τιμωροῦμαι· ἀλλὰ λείπει προγονικόν. Ἄλλως. μὴ διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν προτέρων μου ἤτοι ἀρχαίων προγόνων· ἀντιλαμβάνω τοιαύτην δυστυχίαν παρὰ θεῶν. Οὐ σοὶ τάδ' ὦναξ.) καὶ ἐν τῇ Ἀλκήστιδι· οὐ γάρ τοι πρῶτος οὐδὲ λοίσθιος βροτῶν γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμαρτες. Τίνος κλύω.) λείπει ἡ παρά, παρά τινος ἀκούσω καὶ μαθήσομαι τὸ συμβάν σοι· εἶπον ὅθεν ἀπώλου· τίς ἂν εἴποι τὸ γενόμενον· ἢ οὕτως τὸ δῶμα μάτην ἔχει θεραπόντων ὄχλον. Οὐ τλητὸν οὐδὲ ῥητόν.) ὃ οὔτε σιωπᾶν δύναμαι· μέγα γάρ ἐστιν· οὔτε λέγειν· αἰσχύνην γάρ μοι φέρει τὸ παράδοξον τοῦ θανάτου. Νυκτὸς ἀστερωπός.) καὶ ἡ διανυκτὶς λαμπρὰ σελήνη· ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἡλίου· ἐκεῖνος γὰρ κρύπτει πάντων τῶν ἀστέρων τὸ φῶς. Τὸ ἔλιπες ἔλιπες ὦ φίλη.) ἀντὶ τοῦ ἀπέθανες· ἔλιπες τὸ ζῆν· καὶ τὸ ἰὼ τάλας ἀντὶ τοῦ τάλαινα· καὶ γὰρ ταῦτα τοῦ χοροῦ φασι. Τὸ δ' ἐπὶ τῷδε.) διὰ τί γὰρ κακῶς ἀπάγξω ποθέν; οὐ φοβοῦμαι· μὴ καὶ ἕτερόν τι πάθω κακόν. Ἔγραψεν ἡ δύς.) μᾶλλον ἔγραψε παρακλήσεις ἵνα μὴ ἄλλην μνηστεύσωμαι ἢ διὰ τὰ τέκνα. Θάρσει τάλαν.) γελοῖον πρὸς νεκρὸν τὸ θάρσει· συγγνωστέος δὲ διὰ τὴν παρακειμένην συμφοράν. σφενδόνην λέγει τὸν δέσιν· τὸν δεσμόν· τύποι δὲ τὴν ἐπικειμένην σφραγῖδα τῶν δεσμῶν· προσσαίνουσί με δὲ ἀντὶ τοῦ ἡδύνουσι· προτρέπονται.

τρέπονται· κολακεύουσι· αὐτῆς χάρ ἐστι· φέρε δὴ οὖν
ἀποκόψω τὸν δεσμὸν τῆς σφραγῖδος τοῦ δακτυλίου·
καὶ τὰς τοῦ πλοκὰς ἀναλύσασ᾽, ἴδω τί βούλεται ση-
μᾶναι ἡ δέλτος· Φεῦ φεῦ·) κατὰ διαδοχὴν νέα κα-
κὰ ὁ θεὸς ἐπεισφέρει τούτοις τοῖς τύποις· Ἀβίωτος βίου
τύχα·) τύχη ἀβιωτοποιὸς τῆς ζωῆς· ἀντὶ τοῦ ἡ τύχη
τοῦ βίου πρὸς τὸ συμβὰν ἀβιωτός ἐστι· πρὸς τὸ κραν-
θὲν γὰρ νῦν ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ συμβάν· Ὀλομένους
γάρ·) τὸ ἑξῆς ὀλουμένους δόμους τῶν ἐμῶν δεσποτῶν·
οὐκ ἔτ᾽ ὄντας λέγω· Τὸ δὲ φεῦ φεῦ·) διὰ μέσου·
πρὸς γάρ τινος· ἡ πρὸς ἀντὶ τοῦ ἀπό· ἵν᾽ ᾖ οὕτως· ἀ-
πό τινος τύχης· Κακῶν ἀρχηγόν·) ἀντὶ τοῦ κακοῦ
λόγου ἀρχὴν λέγεις· τὸ ἑξῆς τόδε μὲν δυσεκπέρατον
ὀλοὸν κακόν· οὐκ ἔτι σιωπήσω· στόματος δὲ πύλαις πε-
ριφραστικῶς ἐν τῷ στόματι· ὅμοιον δὲ τοῦτο τῷ ὁμηρικῷ·
ἕρκος ὀδόντων Δυσεκπέρατον δέ·) δυσαπέλλα-
κτον· δυσεπίληπτον· Ζηνὸς ὄμμ᾽ ἀτιμάσας, ἀντὶ τοῦ
πρῶτον διαϋβρίσας· Ἀλλ᾽ ὦ πάτερ πόσειδον·)
μιᾷ τούτων τῶν κατάρων κατέργασαι τὸν ἐμὸν παῖδα·
ποίων δέ· ἅς ἐμοὶ ὑπέσχου· τὸ ἀνελθεῖν ἐξ ᾅδου· τὸ ἀ-
ποστρέψαι ἀπὸ τοῦ λαβυρίνθου· τὸ πεμφθῆναι τῷ υἱῷ αὐ-
τοῦ θάνατον· Γνώσῃ γὰρ αὖθις·) ἔχει γὰρ γνῶναι ὅτι
ἥμαρτες· καὶ ἐγκαλεῖς ἰδί· οὐ γὰρ πρῶτος οὐδὲ λοίσθιος
βροτῶν· γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· Καὶ πρός γ᾽ ἐ-
ξελῶ·) αὖθις ἐπαναλαβών· ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς· ἀλλὰ
πρὸς τούτοις ἐκβαλῶ αὐτὸν ἐκ ταύτης τῆς γῆς· Δυοῖν
δὲ μοίραιν·) θατέρα μιᾷ τῶν δύο μοιρῶν πληγήσεται·
ὕπω χρόνον·) οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἀλλ᾽ ἔναγχος· ἀν-
τὶ τοῦ ἣν ἀρτίως κατέλιπον τὸ φῶς ὁρῶσαν, ἄρτι ἀπέ-
θανεν· Σιωπῆς δὲ οὐδὲν ἔργον·) τὸ τέλειον οὕτως·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐν τοῖς κακοῖς οὐδεὶς ὠφέλει σιγῶν. οὐδὲν ὄφελος φη-
σὶν οὐδὲ κέρδος ἐν τοῖς κακοῖς ἡ σιωπή. Ἡ γὰρ πο-
θοῦσα.) ἡ γὰρ καρδία ἐπιζητοῦσα πάντα ἀκούειν, δα-
πανᾶται. λίχνος δὲ, ἤτοι ἐπιθυμητικὴ περιέργως.
Κρύπτειν δίκαιον.) οὐ γὰρ ὀφείλεις κρύπτειν τὰς σὰς δυ-
στυχίας τοὺς φίλους σου. ὦ πόλλ' ἁμαρτάνοντες. ὦ
ἄνθρωποι πολλὰ ἐπιστάμενοι. καὶ διδάσκοντες τοὺς
ἀνθρώπους πλὴν τούτου. τοῦ διδάσκειν συνετοὺς τοὺς
ἀξυνέτους. φρονεῖν διδάσκουσαι [illegible] φησὶν αἱ
παραινέσεις καὶ συμβουλίαι τῶν ποιητῶν οὐχὶ παιδεύοντα φρο-
νεῖν διδάσκουσαι τοῖς ἀνθρώποις αὗται. λέγομεν δὲ
ὅτι τῇ προσθήκῃ τὴν ἀπορίαν ἔλυσεν. εἰπὼν οἷσιν οὐκ
ἔστι νοῦς. εἰς γὰρ νοῦν ἔχοντα ἄνδρα καταβαλλομένη
παραίνεσις καρπὸν φέρει. εἰ δὲ ἀνοήτῳ. μάτην ἐκρίπτει-
ται. Δεινὸν σοφιστὴν.) λογιστὴν. ἐξεταστὴν διδάσκα-
λον. ὁ γοῦν τοιοῦτος ἀληθῶς καλὸν διδάσκαλον εἶπας
τὸν δυνάμενον διδάξαι φρονεῖν τοὺς μὴ φρονοῦντας.
Δέδοικα μή σου.) φοβοῦμαι μὴ ἐν τοῖς κακοῖς ὑπερ-
βάλλουσά σου ἡ γλῶσσα, ἄνοια καὶ παράφρονα ποιή-
σει. Ὅστις τ' ἀληθής.) ἀπὸ μὲν τῶν ἄλλων πραγμά-
των εὑρίσκομεν διάκρισιν. εἴτε καλόν ἐστιν εἴτε κα-
κόν. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ. δοκιμαζόμενος γὰρ φαίνε-
ται εἰ καλός ἐστιν ἢ κακός. ἀπὸ δὲ τοὺς ἀνθρώπους οὐχ
εὑρίσκομεν. ἐχρῆν οὖν καὶ τοὺς ἀνθρώπους δύο φωνὰς
ἔχειν δικαίαν τε καὶ ἄδικον. ἵνα ἐὰν ἡ ἄδικος φωνὴ
ἠθέλησε ψεύσασθαι. ἠλέγχετο ὑπὸ τῆς δικαίας. ἵνα
μηδεὶς ἀπατηθῇ. Ἀλλ' εἴ τις εἰς σὸν οὖς.) μὴ ἄρα
τίς με διέβαλεν εἰς τὸ σὸν οὖς ἀπὸ τῶν φίλων.
Ἔκ τοι πέπληγμαι.) ξένους λόγους ἀκούων παρὰ σοῦ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐκπλήσσομαι· οἱ γὰρ σοὶ λόγοι ἐξεδροποιοὶ τῶν φρενῶν μου· ὥστε μαινόμενοι, ἐξεστηκότες, ἄδικοι παραλογιστικοί· μὴ καλῶς λεγόμενοι· ἀλλ' ἔξω τῆς διανοίας ὄντες. Τί τέρμα τόλμης.) τί ἔσται τὸ τέλος τοῦ θράσους τὸ θράσος δηλονότι. Εἰ γὰρ κατ' ἀνδρός.) εἰ γὰρ ἐπαρθήσεται [illegible] ἑκάστου ἀνδρὸς ὁ βίος, καὶ ἐπιγινόμενος χείρων ἔσται τοῦ πρὸ αὐτοῦ· ὀφείλομεν δεήσεις τοῖς θεοῖς ἀνενεγκεῖν· ἵνα ἄλλην γῆν τινα ἀπομερίσῃ, ἥ τις τοὺς κακοὺς χωρήσει· ἐκ τούτου διαβάλλει τὸν τρόπον τοῦ Ἱππολύτου. Ἄλλως. Εἰ γὰρ κατὰ ζωὴν ἑκάστου ἀνδρὸς ἡ κακουργία αὐξάνεται, ἵνα ὁ μεταγενέστερος τοῦ προβεβηκότος πανουργότερος ἔστιν, ἐχρῆν τοὺς θεοὺς ἄλλην πόλιν κτίσαι εἰς τὸ χωρῆσαι τοὺς πανούργους. Θεοῖσι.) εἰσὶ φύσεις ζώων πρὸς ἑτέραν φύσιν ζώων ἐναντίως ἔχουσαι· οἷον αἱ τῶν λεόντων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων· ἡ τῶν λύκων πρὸς τὴν τῶν προβάτων· καὶ Ὅμηρος· ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά· οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμοφρονοῦσι· καὶ τοῖς μὲν θηρίοις δέδοται πρὸς οἴκησιν ἡ ἐρημία· τοῖς δὲ ἀνθρώποις ἡ ἡμετέρα τῶν χωρίων· ὅταν φησὶ πρὸς ἄκρον κακίας προκόψῃ ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις, ἀπορήσουσιν οἱ θεοί, ποῖ τοὺς πονηροὺς κατοικήσουσιν· εἰς τοὺς ἐρήμους· ἀλλ' ἐκεῖ θῆρες· εἰς τὰ ἡμέτερα χωρία, ἀλλ' ἐκεῖ δίκαιοι ἄνθρωποι· λοιπὸν ἀνάγκη ἑτέρας δεῖσθαι γῆς. Σκέψασθε δ' εἰς τόνδε.) ἀποβλέψατε φησὶ πρὸς τὸν ἐμὸν υἱόν· ὅς τις ἠθέλησε μιᾶναι τὴν ἐμὴν κοίτην καὶ ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς ἀποθανούσης. Σοὶ δὴ θεοῖσι.) σὺ δὲ εἶ ὁ ὑπὲρ πάντας σοφὸς ὢν καὶ σώφρων, καὶ ἀκούων ἀμίαν-

τος τῶν κακῶν· οὐδαμῶς ἐγὼ πείθομαι τοῖς σοῖς ψεύσμασι. Σίτοις καπήλευε.) ἀντὶ τοῦ χλεύαζε ἀποπλάνα τοὺς ἀνθρώπους· ὥστε πορίζειν τροφάς· ἢ ἐν λόγοις ἐμπορεύου· καθάπερ οἱ λεγόμενοι λογέμποροι· καὶ μὴ κατὰ φύσιν φιλοσοφοῦντες· ἀλλ' οἱ τοὺς λόγους καπηλεύοντες· καὶ τοῖς σιτίοις τοῖς δι' ἀψύχου βορᾶς ἀπλῶς· ἀντὶ τοῦ ἁγνεύετε ὡς οἱ φιλόσοφοι μηδὲν καίτοι τῶν ἐσθιομένων ζώων ἢ ἑτέρων ἐσθίοντες· ἀλλὰ σῖτον μόνον· καὶ ἔχοντες τὸν ὀρφέα βασιλέα ὡς σώφρονα· ἐπεὶ γὰρ ἔνδοξος ἦν ὁ πυθαγόρας· ἤδη καὶ πολλοὶ ἀψύχων ἀπέχοντο· ἀνάγει δὲ τοὺς χρόνους· πόρρω αὐτοῦ γὰρ αἰνίξασθαι βούλεται ὁ εὐριπίδης· τοιοῦτος δέ ἐστιν ἀεὶ τὰ ἡρωϊκὰ πρόσωπα εἰσάγων. Φιλοσοφοῦντα.) βάκχευε πολλῶν γραμμάτων ὑποσχάμενος· τὸ γὰρ ληφθῆναί σε σκαιὰν ἐποίησέ σου τὴν ἄσκησιν. Τέθνηκεν ἥδε.) εἰ δὲ νομίζεις φησὶν ἐκφυγεῖν ταύτης ἀποθανούσης οὐδαμῶς ἔσται τοῦτο· ἐπεὶ ἔχεις εἰς ἔλεγχον τὰ γράμματα. Μισεῖν σε φήσεις τήνδε.) ἀλλ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι ἐμίσησε ὡς νόθον ὄντα· ἐπειδὴ οἱ γνήσιοι πολέμιοι εἰσὶ τοῖς νόθοις. Κακὴν ἄρ' αὐτήν.) οἱ ἔμποροι τὰ μὲν παρέχουσι· τὰ δὲ λαμβάνουσι· καὶ τοῦτο ἐπ' ὠφελείᾳ ποιοῦσιν· εἰ οὖν αὕτη τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἔδωκεν ἵνα μεμισητὸν τῷ πατρὶ καταστήσῃ, ἄφρων ἄρα καθέστηκε· τοιαύτην ὁδὸν ἐμπορευομένη· οἱ γὰρ ἔμποροι ἐπὶ κέρδει πραγματεύονται· θέλεις φησὶν εἰπεῖν ὅτι ἐπραγματεύσατο θέλουσά σε φονεῦσαι· διὰ τὸ τὰ τέκνα αὐτῆς κρατῆσαι τῆς πόλεως ταύτης· ἔμπορος δὲ διοικήτρια· προνοητικὴ πραγματική. Οἱ δ' ἐγὼ νέους.) οἱ δὲ ἐγὼ νεωτέρους ὅτι ὁπηνίκα αὐτοὺς ἡ κύ-

πεις ταράξει. μωρότεροι γίνονται τῶν γυναικῶν.
Τὸ δ' ἄρσεν αὐτούς.) συγγνώμην αὐτοῖς παρέχει τὸ εἶ-
ναι ἄνδρασιν. ταῖς γυναιξὶ δὲ οὐ. ἢ καλεῖσθαι ἄρχον-
τας. ἐπεὶ οὐκ αἰσχύνονται δρῶντες. ἢ τὸ θρασὺ καὶ ἀναιδές.
Νῦν οὖν σοι ταῦτα.) ἐναντιούμενος οὖν ἐγὼ νῦν τοῖς
σοῖς ταῦτα λέγω. ἔχειν καὶ σοφὴν μάρτυρα νεκρόν.
Ἐξεξείργασαι.) φθείρου ἐκ ταύτης τῆς γῆς φυγὰς γεγο-
νώς. καὶ μήτε εἰς τὴν πόλιν ταύτην εἰσέλθῃς τὴν ὑπὸ ἀ-
θήνας ᾠκοδομημένην, οὐ γὰρ ὑπὸ θεῶν ἐτειχίσθησαν.
Εἰ γὰρ παθών γε.) εἰ μὴ τιμωρήσομαί σε. οὐ δὲ ἅπερ κα-
τώρθωκα ἐμὰ νομισθήσεται. ἀλλὰ μάτην ἂν ἐπαινοί-
μην ἐπ' αὐτοῖς. Οὐ μαρτυρήσει.) ἰσθμοῖ. σίνις ἐγέ-
νετο. ὅς τις εἶχε κράββατον ἀνὰ μέσον τῆς ὁδοῦ. καὶ
κρατῶν τοὺς παριόντας προσεμέτρει τῷ κραββά-
τῳ. καὶ εἰ μὲν ἦν μακρὸς ἀπέκοπτεν ἐκ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ ἵνα ἐξισωθῇ τῷ κραββάτῳ. τοῦτον ἐφόνευ-
σεν ὁ θησεὺς μόνος. λέγει οὖν ὅτι ἐὰν ὑπὸ σοῦ ἡττηθήσο-
μαι, οὐ μὴ πιστεύσῃ ἐκεῖνος ὁ ἴσθμιος ὅτι αὐτὸν ἐφόνευσα.
ἦν δὲ οὗτος ὁ σίνις υἱὸς πήμονος περὶ τὸν ἰσθμὸν ξενοκ-
τονῶν. ὁ καὶ πιτυοκάμπτης. Σκειρωνίδες.) ὁ σκεί-
ρων ἐν μεγάροις ἦν. τύραννος ξένος. ὃν τῇ χελώνῃ ἔρρι-
ψεν ὁ θησεύς. σκειρωνίδες δὲ πέτραι καλοῦνται, ἀπὸ
τοῦ σκίρωνος ὃς τὴν χελώνην ἔτρεφεν. οὗ μέμνηται
καλλίμαχος. οὗτος ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας, νίπτειν
τοὺς πόδας. καὶ λακτιζομένους ὑπ' αὐτοῦ. βρῶμα ἐ-
ποίει γίνεσθαι χελώνης. θησεὺς δὲ τοῦτον ὑπὸ δ' ἄνω τῆς
κεφαλῆς ῥίψαι εἰς τὴν θάλασσαν. ἐποίησε βρωθῆναι
ὑπὸ τῆς χελώνης. Πάτερ μένος μέν.) πάτερ. ἡ
μὲν δύναμίς σου. μεγάλη ἐστὶ καὶ ἡ διάνοια τῶν σοφῶν

φρενῶν. ἀλλ' ὅμως ἐάν τις ἐνθυμήσειε τὸ πρᾶγμα τοῦτο,
οὐ καλόν ἐστι. λέγει δὲ ταῦτα διὰ τὸ νοῆσαι ἐκεῖνον ὅτι
φαίδρα αὐτοῦ ἠράσθη καὶ οὐκ αὐτὸς ἐκείνης.

Τὸ μέντοι πρᾶγμα τοῦτο.) τὸ πρᾶγμα ἐν ὅσῳ μὲν
σοι ἄδηλόν ἐστιν ὦ πάτερ δοκεῖ δικαίους ἔχειν κατ' ἐ-
μοῦ λόγους. εἰ δέ τις αὐτὸ ἐξετάσαι οὐκ ἔχει κατ' ἐμοῦ
δικαίαν τὴν μέμψιν. Ἐγὼ δ' ἄκομψος.) ἐγὼ δὲ ἐν
τοῖς μωροῖς ἀνεπιτήδειός εἰμι. διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐ-
τούς τι ἀκούουσι. ἐν δὲ τοῖς σοφοῖς λέξω καὶ νικήσω.
ἀναιδῶν γάρ ἐστιν ἐν ὄχλῳ δημηγορεῖν. εἰς ἥλικας ἤ-
τοι εἰς ὁμήλικας καὶ σοφούς. Ἔχει δὲ καὶ τόδε.)
ἔχει δὲ καὶ τοῦτο λόγον. ὅ ἐστιν οὐκ ἀλόγως τοῦτο εἶπον.
ὅτι ἄκομψος μὲν εἰς λόγον εἰμί. εἰς ἥλικας δὲ σοφώ-
τερος. καὶ τοὐναντίον. φησὶν οἱ παρ' ὄχλῳ φαῦλοι ἐκ
σοφῶν μουσικώτεροι λέγειν. Ὅθεν μ' ὑπῆλθες.)
ὅθεν κατέβαλες πρῶτα. ὡς διαφθορῶ ἄνθρωπον ἀπο-
λογίαν οὐκ ἔχοντα. ὅθεν με φησὶ διαφθεῖραι ἐδόξασ.
ὡς ἀπολογίαν μὴ ἔχοντα πρὸς τὰ ἐγκληθέντα.

Ἄλλως.) Ὁρᾷς με ὅτι οὐκ ἀναβλέπω πρὸς σὲ. καὶ
ἀντιλέγω τοῖς ὑπὸ σοῦ εἰρημένοις. καὶ διανοῇ ὅτι ἐγὼ
αὐτὴν διέφθειρα. Ἐπίσταμαι γάρ.) ἀντὶ τοῦ φί-
λος εἰμὶ τῶν δικαίων ἀνθρώπων. μήτε ἀνταποδιδό-
ναι κακὰ τοῖς χρωμένοις ἐν αὐτοῖς. ὅ ἐστι τοῖς μὴ ἀμυ-
νομένοις τοὺς προαδικοῦντας. Ἄλλως. Ἐπίστα-
μαι δὲ κτᾶσθαι φίλους τοιούτους. τοὺς μὴ ἐπιχειροῦν-
τας μηδὲ ἐθέλοντας ἀδικεῖν. Ἀλλ' οἷσιν αἰδὼς
ἀλλ' ἐν οἷς πρόσεστιν.) ἡ αἰσχύνη καὶ μὴ ὁμιλοῦσι κα-
κά. μὴ δὲ ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδοῦσι. μὴ δὲ συμπράττειν
τοῖς αἰσχροῖς. καὶ τοῖς ταῦτα βουλομένοις.

Οὐκ ἐξελαστής.) οἷον οὐχ ἕνεκα τοῦ ἐπεξελαῦν φίλος εἰμι ἀλλ᾽ ἀρετῆς χάριν. Ἄλλως. ὡς οὐ δὲ προσπλῶν τοῖς φίλοις μου. ἀλλὰ καὶ τοῖς πρὸς ἐμὲ οὖσι καὶ τοῖς ἀποθεν μου οὖσιν ὁ αὐτὸς εἰμι. καὶ τὴν αὐτὴν διάθεσιν ἔχω πρὸς ἀμφοτέρους. Ἄλλως. Οὐκ ἐγὼ εἰμι ἐξελαστής. οἷοι οὐκ ἐξελῶ τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἔχουσιν. ἀλλὰ μόνον οὐ συνεῖμι αὐτοῖς. Ἑνὸς δ᾽ ἄθικτος.) ἑνὸς δὲ πράγματος εἰμὶ ἀμίαντος. ἐν ᾧ καὶ νομίζεις με ληφθῆναι. μέχρι γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀμίαντος λέχους εἰμι καὶ τοῦ λέχους οὐκ οἶδα πρᾶξιν. γραφῇ τε λόγων. καὶ ἐν τοῖς ἀναγνώσμασιν ὁρῶ, καὶ ὅμως οὐδὲ ἐκεῖνο κατασκοπῶ καλῶς. οὕτως ἀμίαντός εἰμι. Ἔγκληρον εὐνήν.) πρὸς τοῖς οἴκοις λαβών. καὶ τὴν σύζυγον σου κοίτην. Ἄλλως. Μονοκληρονόμον εἰ προσεδόκησας πατρὸς γυναῖκα λαμβάνειν.

Μάταιος ἄρ᾽ ἦν.) οὐδαμοῦ φησι συνέσεως ἤμην ἐγώ. τοιαῦτα ἐννοούμενος. ἀλλ᾽ ὡς τυραννεῖν. οὐδαμῶς σώφρων ἐπιθυμεῖ βασιλεύειν. εἰ μὴ ἐκστῆ τῶν φρενῶν. τὸ δὲ ἑξῆς. εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθειρε τῶν θνητῶν ἡ μοναρχία. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ληπτέον τὸ μοναρχία. Ἐγὼ δ᾽ ἀγῶνας μέν.) ἐγὼ πρῶτος θέλω εἶναι τῇ κυνηγεσίᾳ. καὶ ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ. ἐν δὲ τῇ πόλει δεύτερος. Πράσσειν γὰρ εὖ.) ὁ γὰρ ἐν ἀγῶσι τοιοῦτος ὢν καλῶς πράττει καὶ ἀκίνδυνός ἐστιν. ὁ δὲ πόλεως πρῶτος ὢν, κίνδυνον ἔχει. οἱ γὰρ βασιλεύοντες κινδύνοις διάγουσιν.

Εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι.) εἰ γάρ φησι καὶ ἕτερος ἦν τὰ αὐτά μοι ἔλεγε καὶ ἐμαρτύρει. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ οἷος εἰμὶ ἐγώ. καὶ ἦν ὁ ἀγὼν ζώσης αὐτῆς. Ἄλλως. εἴπερ ἦν μοι μάρτυς δίκαιος οἷος εἰμὶ ἐγώ. ὅ ἐστιν εἰ εὐπόρησα μάρτυρος ἀληθοῦς. ὁμοίου τοῖς ἡμετέροις τρό-

ποις· μὴ δ' ἀνθελῆσαι· μὴ δὲ εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν ποτὲ τοῦ μιγῆναι τῇ σῇ κοίτῃ· οὐχ ὅτι λέγεις με καὶ φθεῖραι αὐτήν. Ἦ τἄρ' ὀλοίμην.) διαζευκτικὸς ὁ ἢ· ἢ ὀλοίμην εἰ κακὸς φανήσομαι. Ἐσωφρόνησεν.) δυνατὸν ἐνδρωτήσει ἡ γυνὴ οὕτως· ἡ φαίδρα ὡς σὺ φὴς ἐσωφρόνησεν· καίτοι μὴ φύσει ὑπάρχουσα τοιαύτη· ἐγὼ δὲ ὁ ἔχων οὐκ ἐσωφρόνησα· ἀλλ' ἐβουλήθην αὐτῇ μιγῆναι αὐτῆς μὴ βουλομένης. Ἡμεῖς δ' ἔχοντες.) ἡμεῖς δὲ σιωπήσαντες οὐ καλῶς ἐποιήσαμεν· τὸ γὰρ ἔχοντες ἀντὶ τοῦ σιωπήσαντες· ἢ τὴν σωφροσύνην φυλάξαντες. Ἀρκοῦσαν εἶπας.) ἀπολογίαν ἀρκοῦσαν εἶπας τοῦ μὴ φονεῦσαι τὴν φαίδραν.

Ἐπῳδός.) ἀντὶ τοῦ ἀπατεών· φαρμάκων ἔμπειρος· εὐορκησία δὲ πραότητι· βαθύτητι· οὕτως ἀττικῶς· τινὲς δὲ εὐήθειαν· ἀντὶ τοῦ εὐήθης εἶναι ὑποκρινόμενος.

Καὶ σοῦ γε κάρτα.) θαυμάζω σε ὦ πάτερ εἰ ταῦτα καρτερεῖς· εἰ γὰρ ἐγὼ πατὴρ ἤμην σὸς, οὐδαμῶς ἐφυγάδευον· ἀλλ' ἐφόνευον ἄν σε· εἰ ὑπελάμβανον τὴν γυναῖκα μου διαφθείροντα. Ταχὺς γὰρ ἅδης.) ῥᾷστος· ἀντὶ τοῦ ἥδιστος· ταχὺς δὲ ἀντὶ τοῦ ὀξύς· οἱ γὰρ ἄδικοι ταχὺ τὸν θάνατον λαμβάνοντες χαίρουσι· διὰ τὸ μὴ κρίνεσθαι αὐτοὺς πολλάκις. Οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον.) οὐ γὰρ περιμένεις ὀλίγον χρόνον ἵνα μάθῃς τὸ ἀσφαλές· ἀλλ' οὕτως με διώκεις; Ἡ δέλτος ἥδε.) αὕτη ἡ δέλτος οὐκ ἔστιν ἀπὸ μαντείας κατεσκευασμένη ἀλλὰ κατηγορεῖ σου· ὥσπερ ἐγὼ δέχομαι καὶ ταύτῃ πιστεύω· τοὺς γὰρ μάντεις πολλάκις ἐγὼ χαίρειν λέγω ἀντὶ τοῦ οἰμώζειν· οὐ παρὰ μάντεως φησὶ μαθοῦσα· ἀλλ' αὐτὴ παθοῦσα· καὶ πλέον ἄλλων εἰδυῖα· κλῆρος δέ ἐστι τὸ σημεῖον τὸ

δειδόμενον τοῖς μαντευομένοις ἀφ' ὧν οἱ μάντεις ὁρμώμενοι προφητεύουσι περὶ τινὸς μελλόντων. τῶν δὲ μάντεων οἱ μὲν ὄρνισι προσέχουσιν. οἱ δὲ κλήροις. κλῆρον οὖν τὴν μαντείαν. εἰσὶ γάρ τινες κλήρῳ μαντευόμενοι οἷόν ἐστι λαχμοῖς.

Οὐ δῆτα πάντων.) οὐ δῆτα πάντων. ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον. καὶ περισσεύει ἡ μία ἄρνησις. Οὐ δῆτα.) ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς λύσω τὸν ὅρκον. ἐγχωρεῖ μὴ πεῖσαί με. καὶ μάτην λύσω τὸν ὅρκον. ὃν ὤμοσα τῇ τροφῷ μηδὲν εἰπεῖν. Ἄλλως.

Πολλάκις φησὶν ἂν εἴπω οὐ πείθω τι καὶ τοὺς ὅρκους παραβαίνω. Οὐκ εἶ πατρῴας.) τὸ ἦμι τὸ πορεύομαι. καὶ τὸ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. ἐν τῇ συνηθείᾳ κατὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον ἀποβολὴν παρέχουσι τοῦ σ. περὶ λόγους. φασὶ γὰρ ποῖ ἄπει καὶ ποῦ εἶ. Τίνος ξένων.) τῶν ξένων εἰς τοὺς οἴκους πορεύσομαι. διὰ τοιαύτην αἰτίαν φυγόντα τίς με ἐν οἴκῳ εἰσδέξεται. Ὅς τις λυμεῶνας.) ὅς τις ἤδει κομίζων τοὺς ξένους λυμεῶνας τῶν γυναικῶν. καὶ ξυνεργάτας τῶν κακῶν. Ὦ δώματ' εἴθε.) εἴθε φωνὴν ἀφίετε. καὶ ἐμαρτυρήσατέ μοι εἰ τοιοῦτος ἀνὴρ γέγονα.

Εἰς τοὺς ἀφώνους.) γράφεται καὶ σοφῶς. ἵν' ᾖ σοφιστικῶς καὶ τεχνικῶς. εἰς τὸ φθέγγεσθαι ὑποσκίπτον. τὸ δὲ λοιπὸν κατὰ ἀπόφασιν εἰς τοὺς ἀφώνους μάρτυρας αὐτὸν καλεῖ. τὸ δὲ κατὰ Φαίδραν πρᾶγμα μὴ φθεγγόμενον σαφῶς μηνύει τὸ κακόν. Εἴθ' ἦν ἐμαυτόν.) εἴθε δυνατὸν ἦν ἐμαυτὸν ἄλλον γενόμενον προσβλέψαι δακρύοντα καὶ κατιδεῖν ἐν ὁποίοις κακοῖς εἰμι. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸ μὴ τὸν Θησέα προσβλέποντα αὐτὸν οἰκτείρειν.

Πολλῷ γε μᾶλλον.) σαυτὸν ἐμελέτησας μᾶλλον σέβειν ὑπὲρ τοὺς τεκόντας. ἢ καλῶς ποιεῖν ὢν δίκαιος ὡς αὐτὸς λέγεις. μᾶλλον σεαυτὸν ἤσκησας σέβειν. Παλαιά

ξενοῦσθαι.) ἐπὶ ξένης γῆς διατρίβειν. ξένος ἀντὶ πολί-
του γίνεσθαι. ἔστι δὲ ἀττικόν. Κλαίων τις.) οὐχ ὡς
ἀντειπεῖν λέγει. ἀλλ' ὡς ἐξ ἐλευθερίας χειρὸς ὠθεῖσθαι
βουλόμενος. οὕτως ἐάν με τις διώξῃ ἐκ δούλων κλαίων
ἀναχωρήσει. ἐὰν δὲ θέλῃς σὺ διώξειν με ἐκ τῆς γῆς
ταύτης. Φευξούμεθα δὲ.) εἰς ἀττικὴν φασὶ φεύγειν.
ὅτι ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἦσαν ἀττική τε καὶ τροιζήν. καὶ
ἑτέραν λέγων ἑκατέραν ὠνόμασεν. καὶ σπερχθεὺς δὲ τὸ
αὐτὸ λέγει. σπερχθεὺς γὰρ ἐβασίλευσεν εἰς τὰς ἀθήνας.
ἐν καθηβᾶν δὲ ὀνομάζεσθαι ἡβητὰς τρέφειν. διὰ τὸ ἔχειν
τόπους πρὸς τὸ ἡβᾶν ἐπιτηδείους. ὅθεν καὶ ἡβητήρια
τὰ γυμνάσια. Οὐχ ἕλξετ' αὐτόν.) οὐ διώκετε αὐ-
τὸν ἐκ ταύτης τῆς γῆς. οὐκ ἐκ πολλοῦ χρόνου εἶπον ὑμῖν.
Η μέγα μοι κατὰ θεῶν.) γυναῖκες μέν εἰσιν αἱ τοῦ χο-
ροῦ. μεταφέρει δὲ τὸ πρόσωπον ἐφ' ἑαυτοῦ ὁ ποιητής. καὶ
τὰ λιπῶν τὰ χορικὰ πρόσωπα. μετοχῶς γὰρ ἀρσενι-
κῶς κέχρηται. τὸ δὲ μοι ἀντὶ τοῦ μου. ὡς τὸ μὴ ἱερ-
μοι μνηστῆρες. τὸ δὲ ἑξῆς. οὕτως μου τὰς λύπας μεγά-
λως ἀφανῶς καθίστησι τὰ περὶ θεῶν μελεδήματα. ὅταν
εἰς φρένας ἔλθῃ. ὁρῶν δέ. ὁρῶν εὐσεβῆ μὲν ὄντα τὸν ἱπ-
πόλυτον κακῶς δὲ πράττοντα παρὰ τὸ δίκαιον θαυ-
μάζει τοῦ βίου τὸ ἀνώμαλον. καὶ ταράττεσθαί φησι τὴν
διάνοιαν ὑπονοῶν μὲν τὸ θεῖον προνοεῖσθαι τῶν ἀνθρώ-
πων. ὁρῶν δὲ θείας προνοίας μὴ μετέχοντα τὰ ἀνθρώ-
πων πράγματα. ἐκ τοῦ τοὺς μὲν ἀδίκους εὖ πράτ-
τειν. τοὺς δὲ δικαίους παρὰ τὴν ἀξίαν πράττειν κακῶς.
ὁ δὲ νοῦς ὅταν φησὶ θεοὺς λογίσωμαι πάσης λύπης ἀπ-
αλλάσσομαι. ἐνθυμούμενος ὅτι ἀδεκάστως τὰ πράγ-
ματα κρίνουσι τὰ πρὸς ἀξίαν ἑκάστῳ παρέχοντες.
καὶ δοκῶν κατὰ τοῦτο συνετὸς εἶναι ἄφρων ἐλέγχοι-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

χομαι. ὁρῶν τοῦ βίου τὴν σύγχυσιν. συνέσιν καί τινα ταῖς ἐλπίσιν ἔχων ἐλλείπομαι καὶ ἀπολείπομαι. βλέπων ἔν τε ταῖς τύχαις τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐν τοῖς ἔργοις. τουτέστιν ὁποῖα καὶ αὐτὰ ἀνθρώπινα ἐννοήσω. ἐλλείπουμαι καὶ οὐ μέγα φρονῶ. Ξύνεσιν δ') σοφίαν δέ τινα ἐν τῇ διανοίᾳ ἔχων ὡς πρόνοιαν θεῶν λογιζόμενος. ἐκπίπτω ταύτης. ἔν τε ταῖς τύχαις τῶν θνητῶν καὶ ἐν ἔργμασι λεύσσων. Ἀλλὰ γὰρ πράγματα ἐναλλάσσεται.) οἷον πολλὴ μεταβολὴ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Μεταδ' ἵσταται. εἰς πολλὰ πλανώμενος μεταβαίνει ὁ βίος. οἷον οὐ μένει βέβαιος τοῖς ἀνθρωπίνοις ὁ αἰών. ἀλλὰ μεταβάλλεται. Ἄλλως. Τὸ ζῆν ἀεὶ μεταβάλλεται πολυπλάνητον ὂν τοῖς ἀνθρώποις. Δόξα δέ.) οἷον μήτε ἔχω μεγάλην δόξαν. μήτε μικράν. ἀλλὰ μέσην καὶ σεμνήν. Παράσημος δέ.) ἀντὶ τοῦ ἀδόκιμος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιβδήλων νομισμάτων. Ῥᾴδια δ' ἤθεα.) ἀντὶ τοῦ εὐχερῆ καὶ ἄλυπα ἤθη ἔχουσα καὶ προβαίνουσα εὐτυχοίην ἀεί. Ἄλλως. Εὐχερῶς δὲ τὰ συνήθη μεταβάλλουσα τὸν ὀλίγον χρόνον εὐτυχοίην τὸν βίον. τὸ δὲ ἑξῆς εὔκολον δὲ ζώην εἰς τὸν καθ' ἡμέραν χρόνον ἀεὶ διαδεχοίμην. καὶ σὺν ἄλλοις τὸν βίον εὐτυχοίην. δύναται δὲ καὶ ἀντὶ ἐνεργητικοῦ κεῖσθαι τὸ μεταβαλλομένη. ἀντὶ τοῦ μεταβάλλουσα. δύναται δὲ πάλιν εἶναι καὶ τὰ ἤθη μεταβαλλομένην.

βίον συνευτυχοίην.) καλῶς ἡ σὺν ἔγκειται πρόθεσις. δηλοῦσα ὡς οὐκ ἄκραν εὔχεται εὐδαιμονίαν. οὐ δὲ πλεονεκτεῖν τῶν ἄλλων. ἀλλὰ σὺν ἄλλοις εὐπραγεῖν τὸν βίον. Οὐκ ἔτι γάρ.) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔχω καθαρὸν καὶ ἄφοβον. διὸ καὶ μεταφυλακῆς ηὐξάμην. Ἄλλως. Ἄδηλον εἰς θεοὺς δηλοῦν ἔπι. τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἀνθρώποις σιωπητέον. ἵνα οὖν-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τως ἐκπίπτω τοῦ ἀνάγειν εἰς θεοὺς πρόνοιαν τῶν ἀνθρω-
πίνων πραγμάτων. οὐκ ἔτι γὰρ καθαρὰν φρένα ἔχω. τουτέστιν οὐκ ἔχω γὰρ ἀπείρατον φρένα ἐπὶ τῷ παρόντι ὅτι ἀδίκως ἀπόλλυται ὁ ἱππόλυτος. Ἐπεὶ τὸν ἑλλανίας.) ἐπεὶ τὸν ἑλληνικῆς γῆς φανερώτατον ἀστέρα καὶ τὰ ἑξῆς. ἀστέρα δὲ λέγει τὸν ἱππόλυτον διὰ τὸ ἐπιφανὲς τῆς παρθενίας αὐτοῦ. Ὦ δρυμὸς ὄρειος.) ὑπερβατόν. ὅθι κατὰ κυνῶν ἐπέβης ὠκυπόδων. θείας θῆρας ἐναίρων, τοὺς περὶ τὴν ἄρτεμιν. ὅ ἐστι τοὺς ὑποτεταγμένους τῇ ἀρτέμιδι. Δίκτυνναν ἀμφὶ σεμνάν.) δίκτυννα ἐκλήθη ἡ ἄρτεμις διὰ τοιαύτην αἰτίαν. βριτόμαρτις νύμφη ἐγένετο συγκυνηγοῦσα τῇ ἀρτέμιδι, ταύτης ἠράσθη μίνως. καὶ κατεδίωξεν αὐτὴν ἐπὶ ἡμέρας θ΄ καὶ μὴ ὑποφέρουσα ἔτι ἐξέρριψεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἐσώθη ἐν τοῖς δικτύοις. καὶ τούτου χάριν ἐκλήθη ἡ ἄρτεμις δίκτυννα. Πώλων ἐνετᾶν.) παφλαγονικῶν. ἐνετοὶ γὰρ ἔθνος παφλαγονίας. εἰ δέ τις εἴποι, ἐκ ποίας πόλεως ὀνομασμένος. ἴσως ὅτι πολλοὶ βάρβαροι, οὐκ ἐκ πόλεων οὐδὲ χώρας, ἀλλ' ἐξ ἔθνους ὀνομάζονται. ὡς νομάδες. βλέμμυες. ἡ δὲ ἐπὶ ἀντὶ τοῦ εἰς. οὐκ ἔτι εἰς συζυγίαν πώλων βήσῃ. ὡς τὸ δ' ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο. Τὸν ἀμφὶ λίμνας.) λίμνη τόπος τροιζῆνος ἀττικός. ἔνθα λιμνῆτις ἄρτεμις καλεῖται, παρὰ τὸ πεδίον τῆς λίμνης τὸ βρεχόμενον, τοὺς γυμναστικοὺς τόπους. καὶ τρόχων τῷ ποδὶ καὶ γυμνάζων. Μοῦσα δ' ἄυπνος.) τουτέστιν ὑπὸ τῇ κιθάρᾳ παύσεται ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ σοῦ πατρός. ἄυπνος. ἡ ἄπαυστος. τὸ ζυγὸν δὲ τῆς κιθάρας ἄντυγα καλεῖ. ἡ τὸν πῆχυν. ὡς κιθαρίζοντος αὐτοῦ. ἡ δὲ ἄυπνος φησὶν ᾠδὴ τῶν χορδῶν τῶν ὑπὸ τῇ ἄντυγι λήξει. Ἀστέφανοι δέ.) αἱ δὲ ἀναπαύσεις τῆς θυγατρὸς λητοῦς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὅ ἐστι τῆς ἀρτέμιδος αἱ κατὰ τὴν βαθεῖαν ὕλην ἀστέφα
νοι ἔσονται· λείπει γὰρ τὸ ἔσονται· ἄλλως αἱ ἀναπαύσεις
τῶν κορῶν τῶν συγχορευουσῶν περὶ τὸ τῆς λητοῦς ἱερόν·
ἀστέφανοι ἔσονται· τουτέστι λυπηθήσονται ἐπὶ σοὶ αἱ παρ
θένοι· τινὲς δὲ τὸ ἀστέφανοι, ἀντὶ τοῦ πολυστέφανοι ἔσον
ται· τὸ α λέγοντες ἐπιτατικόν· Φυγᾷ σᾷ·) διὰ τὴν φυ
γήν οὐκ ἔτι ἀμεληθήσονται αἱ παρθένοι ὑπὲρ τοῦ γάμου
τίς σοι δοθήσεται γυνή· ἄλλως φυγάδος σοῦ ὄντος ἡ φι
λονεικία τῶν παρθένων τῶν ἀντιδεχαζομένων τῷ σῷ γάμῳ
ἀπώλετο· Συζυγίαι χάριτες·) αἱ συνεζευγμέναι
χάριτες τῷ ἱππολύτῳ· αἱ συζευγνῦσαι· ὅ ἐστι γαμήλιοι·
ἀντὶ τοῦ ὦ χάριτες ἔφοροι τῆς συζυγίας· Θησέως μὲν
ἐρίμνης·) οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐξ ὀνόματος τοὺς δεσπότας ἐ
κάλουν· πολίτας δέ φησι τοῦ θησέως τοὺς ἀθηναίους· καὶ
τροιζηνίους· τούτων γὰρ ἀμφοτέρων πολίτης ἐστίν· ἐκ
μὲν πατρὸς ἀθηναίων· ἐκ δὲ μητρὸς τροιζηνίων· Καὶ γῆς
τέρμονας· περὶ τὰ τέλη τῆς τροιζῆνος· τοὺς ὅρους φησί·
ἀστυγείτονας δὲ πόλεις τὰς δύο φησί· τροίζηνα καὶ ἀθή
νας· Πρός του·) αὐτῷ δηλονότι· μὴ ἄρχ γυναῖκά τι
νος ἔφθειρεν ὡς τὴν ἐμὴν· κἀκεῖνος φονεύει αὐτόν·
Ῥόπτρον·) ἡ ῥομφαία ὅ ἐστιν εἶδος ξίφους· καὶ ἡ πάγη·
καὶ τὸ ἐπίπαστρον· Ἄλλως· Πλῆγμα· κυρίως δὲ ῥόπτρον,
τὸ τῆς δίκης ῥόπαλον ἀπὸ τοῦ ῥαπίζω· Κυμοδεγμέ
νος·) ἡμεῖς μὲν ἐν αἰγιαλῷ τῷ δεχομένῳ τὰ κύματα
ἐφιλοκαλοῦμεν τοὺς ἵππους· κλαίοντες ἐπὶ τῇ φήμῃ
τῆς ἐξορίας τοῦ ἱππολύτου· Ἠράσω πέρι·) ἡ πε
ρὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ· κατὰ τοῦ σοῦ παιδὸς· ὦ πόσειδον
ὄντως ἔμαθον ὅτι ἐμὸς εἶ πατήρ, Ψήκτραισιν·) ἀπὸ
τοῦ κατὰ ψήχειν ὠνομάσθη ψήκτρα· Ὡς οὐκ ἐντὲν
γῇ·) ὅτι ὁ ἱππόλυτος φεύγει τὴν ἰδίαν γῆν καὶ πόλιν·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ταὐτὸ δακρύων.) τὸν αὐτὸν στεναγμόν. Μυρία δ' ὀπι-
σθόπους. ἀντὶ τοῦ πολλὴ προπομπή. πολλὴ ἄθροισις. ὄπι-
σθεν ἀκολουθοῦσα τοῦ ἱππολύτου. Τί ταῦτ' ἀλύω.)
διατί δυσφορῶ. διατί ἀδημονῶ καὶ θρηνῶ. οὐκ ἐγχω-
ρεῖ μὴ πεισθῆναί με τοῖς λόγοις τοῦ πατρός μου. καὶ ἀνα-
χωρῆσαι ἐκ ταύτης τῆς γῆς. Ἐξηρτυμένας.) ἡτοιμα-
σμένας. ἀντὶ τοῦ ταχέως. ἅμα τοῖς λόγοις καὶ πρὸ τοῦ
πληρῶσαι αὐτὸν τὸν λόγον, παρεστήσαμεν αὐτῷ τὸ ἅρ-
μα. Μάρπτει δὲ χερσίν.) εἰώθασιν οἱ ἁρματηλάται
περιάπτειν τὰ λῶρα τῇ ἄντυγι. ὅπου δοκῶσιν οἱ ἵπποι
ὑπό τινος ἄγχεσθαι ὡς ὅποιη τις. ἐξ ἄντυγος ἡνία τεί-
νας. Ἄλλως. Λαμβάνει τοὺς χαλινοὺς ἐν ταῖς χερ-
σί. καὶ κρατεῖ ἐκ τοῦ ἅρματος. Αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν.)
ταῖς τοῦ ἅρματος περὶ τὴν ἄντυγα. ἔνθα τὴν στάσιν ἔχει
ὁ ἡνίοχος. Καὶ πρῶτα μέν.) ἀντὶ τοῦ ηὔξατο τοῖς θε-
οῖς τὰς χεῖρας ἀνατείνας. Αἴσθοιτο δ' ἡμᾶς.) μά-
θοι ὁ πατὴρ ὅτι ἀτιμάζει με. ἑνικῷ πληθυντικὸν ἐπή-
γαγεν. διὸ τὸ χ. Κειμένη Σαρωνικόν.) Σαρωνικὸς
κόλπος ἐστὶ πρὸς τῇ Κορίνθῳ. ἱερὸς Ἀρτέμιδος. ἐν ᾧ φα-
σὶ τὴν Σκύλλαν ὑπὸ Μίνωος ἑλκυσθῆναι. ὄνομα οὖν ἐστὶ
πελάγους ὀνομασθὲν ἀπό τινος Σάρωνος κυνηγοῦ. οὗτος
διώκων ἔλαφον ἔμαινε καὶ ἡ ἔλαφος διωκομένη, ἔῤῥι-
ψεν ἑαυτὴν εἰς τὸ πέλαγος. καὶ αὐτὸς δὲ τῇ μανίᾳ φε-
ρόμενος ἔῤῥιψεν ἑαυτὸν εἰς τὸ πέλαγος καὶ ἀπεπνίγη.
ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι ἐκ τῆς Σκύλλης τῆς θυγατρὸς Νίσου
τοῦ ἀδελφοῦ Αἰγέως καὶ Πάλλαντος. οὗτος γὰρ ᾤκησεν
εἰς Μέγαρα. ἐάσας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ μαχομένους
περὶ βασιλείας. καὶ ἦν ὁ Νῖσος. ὃς εἶχε χρυσοῦν πλόκα-
μον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. ὁ οὖν Μίνως στρατοπεδεύ-
σας κατ' αὐτοῦ οὐκ ἠδυνήθη παραλαβεῖν ἕως οὗ εἶχε

τὸν χρυσοῦν πλόκαμον. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ σκύλλα
θεωρήσασα τὸν μίνωα ἐφίλησεν αὐτόν. καὶ συνετάξα-
το αὐτῷ προδοῦναι ~~τὴν πόλιν~~ εἰ λάβοι αὐτὴν γυναῖκα.
ὁ δὲ συνέθετο. καὶ παραγενομένη τέμνει τοῦ τεκόντος
τὸν πλόκαμον. καὶ τὴν πόλιν παρέλαβε. καὶ μετὰ τὸ
παραλαβεῖν ἔλαβεν αὐτὴν ἐπάνω τοῦ πλοίου. καὶ ἔδη-
σεν αὐτὴν εἰς τὸ πλοῖον. καὶ ἔμεινε συρομένη ἐν τῇ θα-
λάσσῃ. καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ πέλαγος σαρωνικόν. ἐκ-
πεσοῦσα δὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ θηρίον γινομένη τὴν ἰ-
δίαν φύσιν οὐδαμῶς μετέβαλεν. Ἀκτὰς ἀπο-
βλέψαν.) εἰς δὲ τὰς πέτρας τὰς ὑπὸ τῶν κυμάτων
κλυζομένας. ἐθεωρήσαμεν. τὸ κῦμα μέχρι τοῦ οὐρανοῦ
ἀνερχόμενον. καὶ τοσοῦτον ὑψηλὸν ὥστε μηκέτι καθο-
ρᾶν ἡμᾶς τὸ ὄρος τοῦ σκείρωνος. ἐκ τοῦ ὕψους φησὶ τοῦ
κύματος οὐκ ἐπεώρων τὴν σκειρωνίδα αὐτήν.
Κἄπειτ' ἀνοιδῆσαν τε.) τὸ πνεῦμα εἰς ὕψος ἠρμένον
ἰσθμὸν δὲ τὴν στενὴν γῆν. τὴν κυκλουμένην ὑπὸ τῶν ὑδά-
των. καὶ τέθριππος ὄχος. τὸ ὄχημα τὸ ἐκ δ ἵππων ἐ-
ζευγμένον τοῦ ἱππολύτου δηλονότι. Καὶ δεσπότης
μέν.) ἤθεσι τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐμπειρίας συνήθειαν
πολλὴν ἔχων ἐν τῷ ἱππεύειν. Ἄλλως. Καὶ ὁ μὲν
ἱππόλυτος διὰ τὸ μὴ θορυβῶσι τοὺς ἵππους αὐτοῦ ἐπέ-
πεσεν αὐτοῖς καὶ ἔσφιγγε τοὺς χαλινούς. Ἕλκει δέ.)
τὸ ἑξῆς. ἕλκει δὲ ἱμᾶσι. κώπην δὲ τὴν μάστιγα νῦν λέ-
γει. ἕλκει δὲ εἰς τοὔπισθεν ἱμᾶσιν ἀρτήσας δέμας.
ὡς ναύτης κώπην ἕλκει εἰς τοὔπισθεν. Ἄλλως.
ὥσπερ δὲ ναύτης ζάλης οὔσης κρατεῖ τὸ πηδάλιον καὶ
σώζει τὴν ναῦν, οὕτω καὶ ὁ ἱππόλυτος τὰ λῶρα ἐκράτει.
Αἱ δ' ἐνδακοῦσαι.) αἱ δὲ πῶλοι δακοῦσαι καὶ ἐγκρα-

τήσασαι τοὺς χαλινούς· χαλινοὺς τοὺς ἐκ πυρὸς γινομένους ἐν ταῖς σιαγόσι· καὶ διάπυροι γινόμεναι ἔτρεχον· Κεἰ μὲν εἰς τὰ μαλθακά·) Οὔθ' ἱπποδέσμων·) μήτε τοῦ ἡνιόχου φροντίδα ποιούμεναι· μήτε τῶν χαλινῶν· Κεἰ μὲν εἰς τὰ μαλθακά·) καὶ εἰ μὲν εἰς τὰ ἁπαλὰ καὶ ἰσόπεδα τὸν δρόμον ἐποίει, ἐφαίνετο ὁ ταῦρος ἔμπροσθεν τῶν ἵππων καὶ ἔτρεπεν αὐτούς· εἰ δὲ εἰς τὰ ὄρη ἀπέφερον αὐτὸν οἱ ἵπποι ὄπισθεν περιεπάτει ὁ ταῦρος· καὶ προσπελάζων τῇ περιφερείᾳ συνηκολούθει· Ἐνήλατα·) οἱ πασσαλίσκοι· οἱ πρὸς τῷ ἄξονι· τὰ καλούμενα ἁμαξηδόνια ὄχα· ἢ τὰ ἐμβαλλόμενα πρὸς τῷ ἄξονι ὥστε μὴ ἐξιέναι τὸν τροχόν· Θραύων δὲ σάρκας·) ἀντὶ τοῦ θραυόμενος· ἤτοι συντριβόμενος κατακλώμενος τὴν κεφαλὴν ἐν ταῖς πέτραις· Ἵπποι δ' ἐκρύφθεν·) οἷον οἱ δὲ ἵπποι καὶ τὸ σημεῖον τοῦ ταύρου οὐδαμῶς ἐφάνησαν· ἀλλ' ἀφανεῖς ἐγένοντο ἀφ' ἡμῶν· Λεπαίας δὲ·) ἤτοι τὸ ἐξέχον καὶ ὑψηλὸν μέρος τῆς ὀρείας γῆς· ἤτοι τῆς ὀρεινῆς παρὰ τὸ λελεπίσθαι· Οὐ δ' ἢ γυναικῶν·) οὐ δυνήσομαι ποτὲ πεισθῆναι ὅτι κακὸς ἐφάνη ὁ ἐμὸς δεσπότης οὐδὲ ἐὰν τὸ γένος ὅλον τῶν γυναικῶν ἀποθάνῃ·

Καὶ τὴν ἐν Ἴδῃ·) ἄδηλον ποίαν Ἴδην· οὐδὲ ἐὰν πληρώσῃς γραμμάτων πάντα τὰ ξύλα τῆς Ἴδης· ὅ ἐστιν ὄρος σύνδενδρον ἐν τῇ Τροίᾳ· οὐ δ' ἔστι μοῖρα τοῦ δέοντος καὶ μεμοιραμένου καὶ ἀναγκαίου· τὸ δὲ χρεὼν μετοχή ἐστιν ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν ἔχουσα· Μίσει μὲν ἀνδρός·) τραγῳδεῖ ἐνθουσιῶς· ἐπειδὴ φησὶ μισῶν αὐτὸν ἔχαιρον ἀλλὰ πάλιν τοὺς θεοὺς αἰσχυνόμενος λυποῦμαι διότι ὑπάρχει ἐξ ἐμοῦ γεννηθείς· Πῶς οὖν·) ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρὴ ὁ δὲ νοῦς πῶς οὖν κομίζειν χρὴ τὸν ἄθλιον, ἢ

τί χρὴ

τί χρὴ δράσαντας ἡμᾶς σῇ χαρίζεσθαι φρενί. Ἐμοῖς ἐστί. χρώμενος ἐστὶ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν οὐδέποτε σκληρὸς γενήσῃ εἰς τὸ σὸν ἔργον. Σὺ τὰν θεῶν.) σύ φησι τὴν ἀνυπότακτον ἤτοι ἀμετάβλητον, καὶ ἀκαταγώνιστον, καὶ μὴ καμπτομένην τῶν θεῶν φρένα καὶ τῶν ἀνθρώπων, περιάγεις καὶ ὑποτάττεις ὦ ἀφροδίτη σὺν τῷ ἔρωτι. Ἀμφιβαλὼν ἐστί.) ἀντὶ τοῦ περισκεπάσας. σκέπει γὰρ τῶν ἐρώντων τὴν θέαν. ἵνα καὶ τὰ ἄμορφα, ἐράσμια ὁρῶμεν.

Χρυσοφαής.) ὁ ἔρως ὁ χρυσοφαής. τουτέστιν ὁ λαμπρὸς ὤν. Ἄλλως. Οὐ προσηνὴς ὁ χρυσός. ἀλλὰ τὸ εἶδος χρυσοφαής. Φύσιν ὀρεσκώων.) φύσιν ἔχων θηρῶν ἀντὶ τοῦ ἄγριος ὢν τοῖς ποθοῦσι. καὶ τῶν ἐν θαλάττῃ θηρίων φύσιν ἔχων. καὶ τῶν ἐν τῇ γῇ. ὁ γοῦν ἐστὶ τοιοῦτος. ὧν ἂν ἐφορμήσῃ ἢ τῶν ὀρείων ἢ τῶν πελαγείων. ἢ τῶν ἐν τῇ γῇ ἣν ὁ ἥλιος καταλάμπει. Ἄνδρα τε.) ἀντὶ τοῦ ἀνδρῶν ἄνδρας κατ' ἐξοχὴν εἶπεν. Ἀφανῆ.) εἰργάσω ἀφανῶς καὶ ἀνεξελέγκτως. πεισθεὶς τοῖς ψευδέσι λόγοις τῆς σῆς γυναικός. καὶ τοῦτο ποιήσας φανερὰν ἔσχες βλάβην.

Πῶς οὐχ ὑπὸ γῆς.) τὸ πῶς οὐκ ἀπὸ κοινοῦ ἵν' ᾖ οὕτως. πῶς οὐ πρίν ὡς ἄνω μετελθὼν τὸν βίον τέρματος ἔξω πόδα τὸν δ' ἀνέχεις. Μεταβὰς ἐστὶ μεταβιβάσας. Μεταβαλών. μεταλλάξας ζωήν. καὶ ἀλλοιωθεὶς εἰς ὄρνεον. Ὡς ἐν ἀγαθοῖς ἀνδράσι.) τοῦτο φησίν. εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας οὐκ ἐπιμετρηθήσεταί σου ὁ βίος. Ἄλλως τὸ δ' ἦλθον.) ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ γάρ. ἀντὶ τοῦ φανερώσω τὴν σωφροσύνην τοῦ σοῦ παιδός. καὶ τῆς σῆς γυναικὸς τὸν οἶστρον. ἢ τάχα οὐκ οἶστρον. ἀλλὰ τρόπον τινὰ τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν σωφροσύνην. γενναιότητα γὰρ λέγει τὸ σπουδάσαι κρύψαι τὸν ἔρωτα. Δηχθεῖσα.) συσχεθεῖσα τοῖς πόνοις

τῆς ἀφροδίτης· τῆς ἐχθίστης ἡμῖν τῶν θεῶν, ὁ πόσαι εἰσὶν ἐν τῇ παρθενίᾳ, ἠράσθη τοῦ σοῦ υἱοῦ· τὸ δέ· Γνώμην καὶ τὴν κύπριν· πεπρωμένη·) αἰτία τοῦ τῷ λογισμῷ, τοῦ μὴ θέλειν συγκαθεύδειν τῷ ἱππολύτῳ, διὰ τὸ μὴ προδοῦναι τὴν εὐνὴν τοῦ ἀνδρός· Η σῶν δι' ὅρκων·) ἤ τις τροφὸς τῷ σῷ υἱῷ, τὸν ἔρωτα ἐσήμανεν· Αλλ' ἥσυχος·) ἀλλ' ἡσύχαζε, ὥς ἂν οἰμώξῃ πλέον τὰ μετὰ ταῦτα ἀκούσας· Ων τὴν μίαν παρεῖλες·) παρέπεμψας· ἀπώλεσας ἀφεῖλες· ὧν ἐξεῖλες τὴν μίαν εὐχὴν ἀπὸ τῶν τριῶν ὧν ἔλαβες ἀπὸ τοῦ πατρὸς· καὶ ἀπώλεσας τὸν υἱόν· Επεὶ σαφῆ ἴσθι·) ἐπεὶ προεῖπεν παρὰ θεοῖς νόμον μὴ ἀντιπράττειν ἀλλήλοις, ὅτι εἰ μὴ νόμος ἐκώλυεν ἔσωσα ἂν αὐτὸν εὐσεβῆ τυγχάνοντα· μὴ διλαβουμένη τὸν δία· ἐν τίνι γὰρ ἔμελλεν αὐτὸν εὐλαβεῖσθαι μὴ δὲ νόμον λύουσα· ἀλλὰ καὶ εὐσεβῆ ἄνδρα σώζουσα· καὶ γὰρ ἀγαθοῖς ἐν ὀνόματι διαπραττόμενος ἐξουσίαν οὐ δίδοικεν· καὶ γὰρ εἰ μὴ νόμος με εἶργε· κωλυομένη ὑπὸ τινος λοιπὸν ἀδίκως ἐβοήθουν αὐτῷ· Ερρωγε· δὲ ἀντὶ τοῦ συνερράγησαν· συνέπεσον· συμβεβήκασι·

Δύστηνος ἐγώ·) ἐπειδὴ χρησμὸν ἔλαβε παρὰ τοῦ ἀπόλλωνος ὁ θησεύς· ὅτι εἰς ὃ ἂν εὔξηται τῷ ποσειδῶνι τρίτον πληροῦται αὐτῷ· χρησμοῖς δὲ τοῖς αἰτήμασι τὰς κατάρας· εἰσὶ δὲ αἱ εὐχαὶ θησέως πρὸς ποσειδῶνα τρεῖς· πρῶτον ἀνελθεῖν ἐξ ἅδου· δεύτερον ἐκ λαβυρίνθου, τρίτον· ἱππολύτου θάνατον· Σύντομα δ' ἕλκεται·) ἀντὶ τοῦ ἀσυντόνως· ἤγουν ἁρμοδίως καὶ προσηκόντως· καὶ συμφώνως· μὴ ὁ μὲν ἄνω· ὁ δὲ κάτω· ἀλλ' ἐξίσου βασάζεται· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μουσικῶν τόνων· Ω πατρὸς·) τινὲς τὸ ὤ σχετλιαστικὸν προσφέρονται εἴζοντες εἰς αὐ-

τὸ· ἤγουν ἡ δύστηνος ἀρὰ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἐνθάδε. καὶ συναπτόμενον τῷ ἑξῆς. εἰς τὸ ἀρὰ δὲ τελείαν παρέχουσιν. ἤγουν καθ᾽ ἑαυτὸ τὸ κῶλον. καὶ ὅτι σύνδεσμος ὁ ἑξῆς ποτὶ πρὸς. Προγεννητόρων.) τῶν προγόνων τὸ κακὸν εἰς ἐμὲ ὁρίζεται καὶ φέρεται καὶ ἐπέρχεται εἰς τιμωρίαν. ἄλλως. ἀπὸ τοῦ ὅρου ἐκείνων εἰς ἐμὲ ἔρχεται τὸ τῶν προγόνων μῦσος. ἀναφέρει δὲ καὶ ἐπὶ τὸν τῶν παλλαντιδῶν φόνον. εἰς δὲ τὸ τί ποτε λείπει ἡ διά. ἤγουν διατί ἐπ᾽ ἐμὲ τὸν οὐδὲν ὄντ᾽ ἐπαίτιον τῶν κακῶν. ὁ δὲ ποτὲ παρέλκει. Φρονῶ δή.) ἐννοῶ τὴν θεὰν ἥτις μ᾽ ἀπώλεσεν. Τιμῆς ἐμέμφθης.) ὅτι ἐμὲ ἐτίμας ἐμέμφθης παρὰ σοί. ἢ ὅτι οὐδὲ ὅλως ἐτίμασ αὐτήν. ἄλλως. ἴσθι ὅτι ἐμίσησε φρονοῦντα διότι ἐμέμφθη ὑπὸ σοῦ καὶ οὐκ ἠξιώθη τιμῆς. Τί δ᾽ ἔκτανες.) τί μέμφῃ τὰς κατάρασ. ἐφόνευσας γὰρ ἄν με καὶ χωρὶς αὐτῶν. οὕτως ἦσθα ὀργισμένος. ἄλλως, καὶ ἄνευ τῆς κατάρασ ἀπώλεσας ἄν με ἐκ τῆς ὀργῆς τοῦ λογισμοῦ. Δόξης γὰρ ἡμεν.) τῆς ὀρθῆς δοκήσεως τοῦ δικαίου, καὶ τῆς ἀληθείας ἠπατημένοι. Φεῦ εἴθ᾽ ἦν.) εἴθε ἦν καταρᾶσθαι ἄνθρωπον θεῷ. ἵνα ἀμύνηται τὸν ποσειδῶνα ὑπὸ καταρῶν τοῖς θεοῖς. Ἐγὼ γάρ.) ἐγὼ ἐκ τῆς ἐμῆς χειρὸς ἐν τοῖς ἀφύκτοις βέλεσι τιμωρήσομαι ἄλλον. ὅς τις ἂν τύχῃ. φίλτατα αὐτῆς τῆς ἀφροδίτης ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. εἰς τὸν ἄδωνιν δὲ αἰνίττεται ὥς τινες. λῆρος δὲ τὸ τοιοῦτον. οὐ γὰρ τόξοις ἀρτέμιδος ἀπώλετο ἄδωνις. ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἄρεως. ἄδηλον οὖν τίνα φησί. Κόραι γάρ.) ἐν τροιζῆνι ἱερὸν ἱππολύτου. ᾧ ἀποκείρονται αἱ μελλόνυμφοι. διὰ τοῦ μέλλοντος χρόνου ἀπολαυούσας ἐν ἤθει. Οὐ θέμις.) καὶ ἐν τῇ ἀλκήστιδι ὁ ἀπόλλων. Ἐγὼ δὲ μή.) λείπωμαι λάθρων τῶν δὲ φιλτάτα

τὴν στέγην. Κατόρθωσον.) ὀρθὸν κατάκλινον. ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν ἐπὶ τῶν ἀποθνησκόντων. Κοινόν.) τοῦτο ὁ χορὸς ἐπιλέγει ἱππολύτου ἀποθανόντος. κοινόν φησι τοῦτο τὸ πάθος πᾶσι τοῖς πολίταις κατέλαβεν ἀπροσδοκήτως. Πίτυλος.) ὁρμή. φορά. πλημμέλημα. οἱ γὰρ ἀναξίως πάσχοντες θρῆνον ἐμποιοῦσι. αἱ γὰρ ἀξιοπενθεῖς φῆμαι τῶν λαμπρῶν. Μᾶλλον ἐστὶν ἀντὶ τοῦ μάλιστα συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ὑπερθετικοῦ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.

α

Πόλλων ᾐτήσατο παρὰ τῶν μοιρῶν ὅπως ὁ ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων παράσχῃ τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἑκόντα ἀποθανεῖν ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνῳ ζήσῃ. καὶ δὴ ἄλκηστις ἡ γυνὴ τοῦ ἀδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτὴν οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρά τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν ἄλκηστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον. καὶ τὸν θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα. τὸν δὲ ἄδμητον ἠξίου λαβόντα αὐτὴν, τηρεῖν. εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν, πάλης ἆθλον ἔλεγεν. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἣν ἐπένθει. ἄλκηστις ἡ πελίου θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι. ἡρακλέους δὲ ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ θετταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς, καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὑπόκειται ἐν φεραῖς μιᾷ πόλει τῆς θετταλίας. ὁ δὲ χο-
ρὸς συνέστηκεν ἐκ τινῶν πρεσβυτῶν ἐντοπίων. οἳ καὶ πα-
ραγίνονται συμπαθήσοντες ταῖς ἀλκήστιδος συμφο-
ραῖς. προλογίζει δὲ ἀπόλλων. τὰ τοῦ δράματος πρόσω-
πα. ἀπόλλων. θάνατος. χορός. θεράπων. ἄλκηστις. ἄδμη-
τος. εὔμηλος. φέρης. ἡρακλῆς.

Ω δώματ' ἀδμήτει' ἐν οἷς ἔτλην ἐγώ. θῆσσαν.) θητικὴν
δίαιταν. Αἰνέσαι.) εὐχαριστῆσαι. καταδέξασθαι. Οὐ
δὴ χολωθείς.) ἀνθ' οὗ τοῦ ἀσκληπιοῦ. Τέκτονας.) τὴν
στερόπην τε καὶ ἄργον, εἰς ἐκδικίαν τῶν κυκλώπων κτεί-
νω. Ἐς τόδ' ἡμέρας.) μέχρι τέλους ταύτης τῆς ἡμέ-
ρας. τοῦ δεῦρο. προσυπακουστέον τὸ λάτρις ἢ τὸ θής.
Θῆσσαν τράπεζαν.) ἡ διὰ στόματος καὶ δημώδης ἱστορία
περὶ τῆς ἀπόλλωνος θητείας παρ' ἀδμήτῳ αὕτη ἐστὶν ᾗ
κέχρηται νῦν εὐριπίδης. οὕτω δὲ φησὶ καὶ ἡσίοδος. καὶ
ἀσκληπιάδης ἐν τραγῳδουμένοις. φερεκύδης δὲ οὔ
φησι τοὺς κύκλωπας ὑπὸ ἀπόλλωνος ἀνῃρῆσθαι. ἀλλὰ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ γράφων οὕτω. παρ' αὐτὸν τὸν ἄδμητον
ἔρχεται ἀπόλλων θητεύσων ἐνιαυτὸν διὸς κελεύσαν-
τος. ὅτι κτείνει τοῦ βρόντεω καὶ ἀστεροπαίω καὶ ἀργέω
παῖδας. κτείνει δὲ αὐτοὺς ἀπόλλων διὶ μεμφθεὶς ὅτι
κτείνει ζεὺς ἀσκληπιὸν τὸν παῖδα αὐτοῦ κεραυνῷ ἐν
πυθῶνι. ἀνίστη γὰρ ἰώμενος τοὺς τεθνεῶτας. ἀναξαν-
δρίδης δὲ ὁ δελφὸς φησὶ θητεῦσαι αὐτὸν διότι τὸν πυθο͂
δράκοντα ἀνεῖλεν. ῥιανὸς δὲ φησὶν ὅτι ἑκὼν ἐδούλευ-
σεν αὐτῷ δι' ἔρωτα τοῦ ἀδμήτου. καὶ περὶ μὲν τῆς ἀπόλ-
λωνος θητείας ταῦτα. ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ κεραυνω-
θῆναι τὸν ἀσκληπιὸν ὑπὸ τοῦ τὸν ἱππόλυτον ἀναστῆ-
σαι. ἀμελιαγόρας δὲ ὅτι γλαῦκον. πανύασις. ὅτι

πινδάρειων· οἱ δὲ ὀρφικοὶ ὅτι ὑμέναιον. στησίχορος δὲ ἐν τῷ καπανεῖ καὶ λυκούργῳ. φερεκύδης ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοὺς ἐν δελφοῖς φησὶ θνήσκοντας αὐτὸν ἀναβιώσκειν. φύλαρχος δὲ διὰ τὰς φονίσας. τελέσαρχος δὲ δι' ὠρίωνα. πολύαρχος δὲ ὁ κυρηναῖος διὰ τὸ τὰς κροίσου θυγατέρας αὐτὸν ἰάσασθαι κεραυνωθῆναι φησίν. Ἐβουφόρβουν.) ἔνεμον. ἀπὸ τοῦ διαφέροντος ζώου τοῦ βοός. Ἧς φ' ἔπικτε μήτηρ ἀδμήτου.) ἡ κλυμένη, ἐγγὺς τοῦ θανάτου οὖσα.

συμμέτρως.) εὐκαίρως. μετρήσας ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ ἐπέπρωτο αὐτὸν ἀποθανεῖν. τουτέστι πρὸς αὐτὸν τὸν ὅρον καὶ τὸ μέτρον ἦλθεν. Ἀ ἆ.) ὁ θάνατος ὁρᾷ τὸν ἀπόλλωνα πρὸ θυρῶν καὶ δέδοικε μὴ αὐτὸν ῥύσηται τοῦ θανάτου ὥσπερ τὸν ἄδμητον. Οὐκ ἤρκεσέν σοι.) τὰς μοίρας τῇ δολίῳ τέχνῃ ἀπατήσαντα τὸν μόρον ἀδμήτου κωλῦσαι. Θάρσει.) εἰ μετὰ τοῦ δικαίου φησὶ φθέγγῃ, τίς ἡ αἰτία τῶν τόξων. Ἀφορίζόμενος.) ἀποστῶν. ἀφορίζων. Μέλουσι θάνατοι.) τοῖς γεγηρακόσι τοῦτο γὰρ λέγει μέλουσι. βραδύνουσιν γὰρ ἐν τοῖς ζῶσιν οἱ μέλλοντες. καὶ ἄλλως.

Κτείνειν ὃν ἂν χρῇ.) εἰς τοῦτο μὴ δύνῃ πεῖσαι τὸ φονεύειν ὃν ἂν πέπρωται. Οὐκ ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι.) εἰ οὐ χρὴ κτείνειν οὓ πέπρωται ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς ἔλεον ῥέπειν. καὶ μόνοις γέρουσι θάνατον ἐπάγειν. καὶ ἄλλως. οὐχὶ τοῦτό σε θέλω ποιῆσαι τὸ κτείνειν ὃν ἂν χρῇ. τοῦτο γὰρ ὡμολόγηται. ἀλλ' εἰς τὸ τοὺς γεγηρακότας ἀναιρεῖν. καὶ ἄλλως. οὐχὶ ἐγώ σε λέγω φονεύειν δεινὸν πέπρωται. ἀλλὰ τοῖς γεγηρακόσι θάνατον ἐμβαλεῖν. Οὐκ ἔτι τιμὰς κἀμέ.) ὅταν γὰρ τιμὰς λάβωσιν οἱ νεκροὶ ὁ θα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νατος ἥδεται· καὶ ὅμηρος· τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Οὔτοι πλέον γ' ἄν.) ἐάν τε νῦν αὐτὴν λάβοις· ἐάν τε γεγηρακυῖαν· ἔχοις τι πλέον ἢ μίαν ἐτοῦ ψυχὴν λαβεῖν. Νέων φθινόντων.) ὁ θάνατος φασὶν ὑπὸ νέων πλουτούντων καθὸ ἐν τούτοις αὐτοῖς δείκνυται ἰσχὺς· καὶ δυνάμεις ἐνδείκνυται· οὐ τῆς φύσεως διὰ γῆρας τούτους καταβαλλούσης· ἀλλὰ τοῦ καταπαλαίσαντος τὴν νεότητα· ἢ καθὸ δείκνυται καθαρῶς καὶ ἀδωροδοκήτως ὑπηρετῶν ταῖς μοίραις, ὑπερορῶν δωρεὰς καὶ θυσίας προσφερομένας ὑπὸ αὐτῶν· μόνος γὰρ θεῶν θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. ἢ καθὸ μέγας ὁ θρῆνος καὶ πολλὰ τὰ δάκρυα· καὶ ἀξιοπαθὴς τὸ πάθος· καὶ μήκιστος ὁ χρόνος μὴ μαλάσσων τὴν συμφοράν. ὁ δ' ἀπόλλων· καίτοι νοήσας τὸ λεχθὲν παραλογίζεται τὸν θάνατον φάσκων· ὅτι κἂν γραῦς ὄληται ἡ ἄλκηστις ἀξίως ταφήσεται· τὸ μεῖζον γέρας λέγων ὑπὸ πολυτελοῦς ταφῆς· ὅθεν ὁ θάνατος φησὶ νόμον σοι παραβάλλει τοῦ πλουσίως θάπτεσθαι τοὺς ἔχοντας· καὶ τοῦτο νομίζεις γέρας ἐμόν, ἐγὼ δὲ γέρας φημὶ τὸ ὑπὸ νέα νεανιεῦσθαι. Κἂν γραῦς ὄληται.) ὁ μὲν ἀπόλλων λέγει ὑπὸ τῆς ἀλκήστιδος ὅτι ἐὰν γενομένη γραῦς ἀποθάνῃ πλουσίως θάπτεται· ὁ δὲ καθόλου ἔλαβε καὶ φησὶ τὸν νόμον τίθης ὦ ἄπολλον ὑπὲρ τῶν πλουσίων· λέγων ἀγοράσουσι γὰρ οἱ πλούσιοι γέροντες εἰς θάνατον· διὸ ἀπόλλων φησὶν αὐτὸν πανούργως εἰρηκέναι. Τοῖος φερήται.) τὸ ἑξῆς τοῖος ἀνὴρ τοῦ εὐρυσθέως μεταπέμψαντος τὸ ὄχημα ἐκ τῶν τόπων τῆς θρᾴκης. Στείχω δ' ἐπ' αὐτήν.) ἵνα ἀπαρχὴν τῶν τριχῶν λάβω· ὡς ἱερεὺς ὄντος τὸν θάνατον τοῦ μέλλοντος ἀποθνήσκειν τὴν κόμην

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τέμνει. Ἱερὸς γὰρ οὗτος.) οὗτος γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν ἀνιερωμένος ἐστὶ τοῖς καταχθονίοις δαίμοσιν, οὗ δὴ τὸ ξίφος μου τὴν τρίχα τέμνει.

Τί ποθ' ἡσυχία.) ἐκ γερόντων φεραίων ὁ χορός. διαιρεῖται δὲ εἰς δύο ἡμιχόρια. Διακναιομένων.) φθειρομένων χρὴ πενθεῖν. κνῆσις γὰρ ἡ μάχαιρα. Μετακύμιος.) οὐδεὶς μετὰ τὸ κῦμα κατάστασιν παρέχων. ἀλλ' εἴθε φησὶν ὦ Παιὰν φανείης μεταξὺ τοῦ κύματος τῆς ἄτης ταύτης. καὶ ἄλλως. ὥσπερ λέγομεν μεταίχμιον τὸ μεταξὺ τῆς μάχης διάστημα δύο στρατευομένων οὕτω μετακύμιον τὸ μεταξὺ τῶν δύο κυμάτων. Οὐ τὰν φθιμένας.) ἀλλ' εἰ ἦν φησὶν ἀποθανοῦσα, οὐκ ἂν ἐσιώπων ἐν τοῖς οἴκοις. Οὐ γὰρ δὴ φροῦδος.) οὐ γὰρ πρὸς τὸν οἶκον ἔλαθεν ἡμᾶς προκομισθεῖσα. πόθεν οἶδας ὅτι οὐκ ἐξηνέχθη. οὐ γὰρ ἐγὼ αὐχῶ καὶ θαρρῶ.

Πῶς ἂν ἔρημον τάφον.) οὐκ ἂν φησὶ τὸν τάφον αὐτῆς ὁ Ἄδμητος ἐποίησε μεθ' ἡσυχίας ὥστε μηδένα γνῶναι. καὶ ἄλλως. πῶς ὄχλους χωρὶς τὴν ἐκφορὰν ἐποιήσατο Ἄδμητος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐκφορὰν ποιούμενος. Πυλῶν πάροιθε.) οὐδεὶς δὲ ἐν τοῖς προθύροις ἄνθρωπος τετμημένος τὴν τρίχα. ἡ θρὶξ πρὸ τῶν θυρῶν οὐκ ἔστι τετμημένη. καὶ ἄλλως. παροξυτόνως τὴν πηγαῖον χέρνιβα τὴν ὕδατος πηγαίου πεπληρωμένην. Οὐ δὲ νεολαία.) νέα. κυρίως δὲ ὁ ἐκ τῶν νέων ὄχλος. νῦν δὲ τὴν ἀκμάζουσαν, καὶ εὔτονον χεῖρα σημαίνει. λέγει δὲ ὅτι οὔτε κτύπος ἐστὶ χειρῶν γυναικῶν. νέων δὲ διὰ τὸ μᾶλλον αὐτῶν ἐξακούεσθαι καὶ ἰσχύειν κτύπον. Ἀλλ' οὐ δὲ ναυκληρίαν.) οὐδ' εἰ πλεύσαιμεν ἵνα μαντείαν οὐ δὲ ἔστιν ὅπου τῆς γῆς πέμ-

ψας πλοῦν παραλύσειεν τῆς δυστήνου ἀλκήστιδος τὴν ψυχὴν παραλύσειεν αὐτὴν τῆς δυστήνου τὴν ψυχὴν, σώσει. καὶ παύσειε τῶν κακῶν. πλησιάζει γὰρ ὁ θάνατος καὶ καιρὸν οὐκ ἔχομεν διακονοῦντα τῇ προθυμίᾳ πενθεῖν μέν. τὸ μὲν γὰρ πενθεῖν καὶ πρὸ τοῦ πάθους συγγνώμης ἄξιον λυπεῖται γάρ. Τετελέσθαι βασιλέα.) ἃ ἔδει ποιεῖν τετελέσθαι τῷ ἀδμήτῳ. τί δὲ τὸ εὔχεσθαι τὸ θῦσαι τοῖς θεοῖς τὰ πρόσφορα. ὑπὸ τοῖς εἱμαρμένοις τὰ προσήκοντα ὁ ἀνὴρ ποιεῖ. ἢ ἐπ᾽ αὐτῇ τῇ ἀλκήστιδι. προνωπής. προπεπτωκυῖα. προνενευκυῖα εἰς θάνατον. Πρόσθεν ἑστίας.) ὡς πρὸς τὴν ἑστίαν λέγουσαν αὐτῇ. μετέβη ἢ ἐκ τοῦ ἐξηγητικοῦ ὑπὸ τὸ μιμητικόν ὀρφανεῦσαι. ὀρφανοτροφῆσαι ἐπιτροπεῦσαι, καὶ ὀρφανίσας τοὺς ἐπιτρόπους λέγουσι. Μυρσίνης φόβην.) ὅ ἐστι τὰ φύλλα τῆς μυρσίνης. Παρθένεια.) τὰ τῆς παρθενείας κορεῖα. ὅ ἐστιν ἔνθα κόρη οὖσα ἔλυσα τὴν παρθενίαν. τὸ ἑξῆς. ὦ λέκτρον χαῖρε. Σώφρων μέν.) ἐμοῦ μὲν οὐ σωφρονεστέρα. εὐτυχὴς δὲ ἴσως. Πλημμυροῦσι.) πλήθει δακρύων. Προνωπής.) ἔξωθεν τοῦ προνωπείου θαλάμου. Καὶ κατθανὼν τ᾽ ἄν.) καὶ εἰ μὲν συνέβη αὐτὸν ἀποθανεῖν. μία ἦν λύπη τὸ θανεῖν αὐτόν. νῦν δὲ ἐκφυγὼν τὸν θάνατον ἀνεπίληπτα ἔχει τὰ κακά. Ἄθλιον βάρος.) τὴν ἰσχὺν τῆς χειρὸς παραλελυμένην. Οὐ γάρ τι πάντες.) παρίστανται μὲν γάρ. πάντες ὡς ὑπήκοοι. οὐκ εὐμενεῖς δὲ ἀξίως καὶ σφαγὰς ἃ πέπονθας ἄξια καὶ ἐστὶ σφαγῆς. Τίς ἂν πόρος.) τίς ἂν πόρος τῶν κακῶν ἡμῖν γένοιτο. ἢ πῶς ἢ πόθεν. Καὶ πάρος γάρ.) καὶ πρώην γὰρ τοῦτον τοῦ θανάτου εὗρε μηχανήν. ἐκείνης τὸν ἄδμητον ἔσωσας. Ἢ βρόχῳ δέρην.) καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μεῖζον τοῦ βρόχῳ ἀποθανεῖν τινά. βρόχῳ δὲ οὐρανίῳ
ἀντὶ τοῦ μετεώρῳ. Η δ' ἐκδόμενον δή.) οὐκ οὖν. κα-
τὰ γὰρ τὴν ὑπόθεσιν ὡς ἔσω πραττόμενα δεῖ ταῦτα
θεωρεῖσθαι. Κατὰ γᾶν.) παρὰ τὸν καταχθόνιον ᾅδην.
Τοῖς τε πάροιθεν.) ἐκ τῶν παλαιῶν τεκμαιρόμενος
καὶ τῶν νῦν. Οὐράνιαί τε.) ἀντιστρόφως εἴρηκεν. ἀν-
τὶ τοῦ οὐράνιαί τε νεφέλαι. διὰ δινῆς δρομαίου τῆς ἀει-
δινήτου τῶν φορᾶς. Ὁρᾶς ἐμὲ καὶ μέ.) τοῦτό φησιν ἀ-
ποδεικνύων ὡς τῶν εἰς θεοὺς ἁμαρτανόντων ἐκκοπτομέ-
νων. Ἔχων χέρ'.) εἰκῇ φησὶ δεδόσθαι τὰ πρὸς
τῆς ἐν τῷ ἀχέροντι πορθμεῖας. ὡς μαρτυρεῖ καὶ δοῦρις
ἐν τῇ ιϛ' τῶν λακεδαιμονικῶν ὅτι ἐν ἰωλκῷ ἐνυμφεύθη.
ἰωλκοῦ γὰρ πελίας ἐβασίλευσεν. Χάρων μ' ἤδη
καλεῖ.) καλεῖ με φησὶν ὁ χάρων ταῦτα λέγων. τί μέλ-
λεις. ἔπειγου. Σπερχόμενος.) ταῦτα ἠπειγμένα
ἔχων ταχύνει. Ὦ δύσδαιμον.) ἐπειδὴ περὶ πελίου
ὁ λόγος. Δύσδαιμον.) ὦ ἀθλία ἄλκηστι. νεκύων ἐς
αὐλάν.) περὶ τοὺς ᾅδας. Οἰκτρὰν φίλοισιν.) προ-
βαίνεις εἰς ὁδὸν τοῖς φίλοις οἰκτράν. ἐκ δὲ τῶν φίλων ἐ-
μοὶ μάλιστα οἰκτράν. παῖδες ἀδμήτου εὔμηλος καὶ πε-
ριμέλη. Οὐ σθένω ποσί.) οὐκ ἐπαντέχω. ὁ γὰρ ᾅ-
δης πλησίον. μέθετέ με. ὡς κατεχομένη ὑπὸ τοῦ χά-
ρωνος λέγει. Ὁρῶντα.) ὁρῶντες. γένοιτο φησὶν χαίρον-
τας ἡμᾶς τὸ δὲ φάος ὁρᾶν. Μὴ πρὸς θεῶν με.) μὴ
προδῶσῃς με πρὸς τῶν παίδων. οὓς μέλλεις καταλιπεῖν
ὀρφανοὺς ἐὰν ἀποθάνῃς. Ἄδμηθ' ὁρᾶς.) τὸ ἐφε-
ξῆς. ἄδμητε λέξαι σοι θέλω. ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς.
ἐξόν μοι σοῦ ἀποθανόντος, ἄνδρα ἔχειν μέγιστον τῶν θεσ-
σαλῶν, οὐκ ἠθέλησα. Καλῶς μέν.) ἀντὶ τοῦ ἤκου-

τος. ὃ ἐστὶ καιροῦ αὐτοῖς ἥκοντος εἰς τὸ ἀποθανεῖν ἀπογεγηρακόσι. Τούτους ἀνέχεο.) ἀπόδεξον. Σοῦ κατθανόντος.) ἀποθανόντος σου. οὐδὲ φυτεύσειν ἠδύναντο ἕτερα τέκνα. Ὠρφανοῦσθ'.) ἐπιτροπεύου. τῆς κατὰ τὴν ὀρφανίαν τροφῆς προέστης. Καὶ παῖς μὲν ἄρσην. καὶ περὶ μὲν τοῦ ἄρσενος οὐδὲν ἔχω πλέον λέγειν· ἱκανὸς γάρ ἐστι παῖς ἄρσην ἑαυτῷ βοηθεῖν. παρρησίαν γὰρ ἄγει πρὸς τὸν πατέρα. σὺ δὲ θήλεια πῶς παρθενεύσῃ ἄρα. Οὐκ εἰς αὔριον.) οὐκ εἰς τὴν αὔριον τοῦ μηνὸς τούτου οὐδὲ εἰς τὴν μετὰ τὴν αὔριον. Γυναῖκ' ἀρίστην.) ἐμὲ δηλονότι ἀρίστην ὥς εἴ τις λέγει ἀστεῖος ὁ ἀνήρ. καὶ ἡ γυνὴ ἀστεία δηλονότι. Οὐ χάζομαι.) οὐκ εὐλαβοῦμαι καὶ οὐκ ἀπέρχομαι. καὶ ὅμηρος. μὴ δ' ἄζεο θῆρον ἄρηχ. ὁ δὲ νοῦς, οὕτω θάρσει, ὅτι ποιήσει ταῦτα ὁ ἀνὴρ καὶ οὐ γαμήσει ἑτέραν. οὐκ εὐλαβοῦμαι γὰρ ἐγγυῆσθαι αὐτόν. Μηκέτ' οὖσι νεκροῖς.) οὐδὲ μία ἄλλη γυνὴ ἐπήκοι ὦ πόσι. Ἅλις δὲ παίδων.) διατί κἀγὼ ὁ ποτὲ παῖδας ἔχων. ἕως τοῦ παίδων δεῖ σίζειν εἶτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς τὰ ἑξῆς. δηλοῖ δὲ ὅτι οὐ προσδέομαι ἑτέρων παίδων. Οἴσω δὲ πένθος.) οὐ μέχρις ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ πενθήσω σε. ἀλλὰ μέχρι τοῦ αἰῶνος μου. Στυγῶν μέν.) μισῶν τὴν μητέρα. αἰωνίως καὶ αὐτὴν μισῶν. ὡς τὸ πάθος αἰώνιον ἔχω. Σὺ δ' ἀντιδοῦσα.) δοῦσα δ' ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς τὴν σήν. Παύσω δὲ κώμους. ἀντὶ τοῦ οὐκέτι κωμάζω σοι. Οὐ γάρ ποτ' ἂν βαρβίτου. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ ὁ βάρβιτος. βαρυτέρας ἔχων τὰς χορδάς. καὶ ἔστιν οἱονεὶ βαρύμιτός τις ὤν. Οὔτ' ἂν φρέν' ἐξαίροιμι.) οὐ πείσει με τὴν ἐμὴν φρένα λακεῖν πρὸς λίβυν αὐλόν. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸς

αὐλὸν ᾄδον. Πρὸς λίβυν λακεῖν.) λίβυν τὸν αὐλὸν φησίν. ἐκ γὰρ τῶν ἐν λιβύῃ λωτίνων λεγομένων καλάμων ὁ αὐλὸς γίνεται. ἢ ὅτι ἐν τρίτωνι τῷ ποταμῷ τῆς λιβύης εὑρέθη. Εἰ δ' ὀρφέως μοι.) εἰ δὲ εἶχον τὸ μέλος τοῦ ὀρφέως πρὸς τὸ σὲ λαβεῖν κηλήσαντα τὴν κόρην ἢ τὸν πλούτωνα καὶ τοῦτο ἂν ἐποίησα.

Εἰ δ' ὀρφέως μοι.) ὀρφέως γυνὴ εὐρυδίκη. ἧς ἀποθανούσης ἀπὸ ὄφεος κατελθὼν καὶ τῇ μουσικῇ θέλξας τὸν πλούτωνα καὶ τὴν κόρην αὐτὴν ἀνήγαγεν ἐξ ᾅδου.

Ἐπισκήψω.) ἐντελοῦμαι γάρ. ἐν τοῖς αὐτοῖς σοροῖς σὺν σοὶ ἐμὲ θεῖναι. Καὶ μὴν ἐγὼ σοί.) τὸ ταύτης πένθος συνοίσω. ἀξία γὰρ αὕτη τοῦ πενθεῖσθαι. Ἐπὶ τοῖς δέ.) πρὸς τὸ μὴ εἰσαγαγεῖν ἄλλην τινά. Ὅτε ζῆν χρῆν.) νέαν οὖσαν δηλονότι. Καὶ οὐκ ἔτ' οὖσαν.) οὕτως ἀποθανοῦμαι ὥστε μηκέτι οὖσαν με νόμιζε.

Ἑκοῦσα.) οὐχ ἑκοῦσα προλείπω αὐτούς. Ἀπωλόμην.) ὡς αὐτῆς καταπεσούσης τὸ ἀπωλόμην. Τὴν οὐ κλύουσαν.) ταύτην δὴ καλεῖς τὴν οὔτε κλύουσαν οὔτε ὁρῶσαν. Ὑμεῖς.) καὶ ἐγὼ πρὸς τὸν εὔμηλον καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. Νέος ἐγώ.) νέος καὶ ἔρημος λείπομαι φίλης μητρὸς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μονοστελλομένων πλοίων. μονόστολος οὖν ἀντὶ τοῦ ἔρημος.

Σύν τ' ἐμοί.) ὡσεὶ ἔλεγε. συνόμαιμε. συναδελφέ. τοσαῦτα ἔχεις ὅσα ἐγώ. Ἀνάγκη τάσδε.) ἀνάγκη γὰρ ἀποθανεῖν ὡς τοῦ ἀδμήτου ὑπό τε τοῦ πάθους τῶν γυναικῶν, καὶ τοῦ θρήνου τῶν παίδων συγχυθέντος πρὸς αὐτόν. Κοὐκ ἄφνω κακὸν τόδε.) οὐκ ἐξαίφνης μοι αὕτη ἡ συμφορὰ ἐπῆλθεν ἀλλὰ προειδότι. Ἀλλ' ἐκφοράν.) ποιήσομαι ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ. Πάρεστε.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

παραμείνατε. παραμεῖναι ὀφείλετε. Παιᾶνα.) θρῆνον ἐφ' ᾧ οὐ σπένδουσιν ὥσπερ ἐν τοῖς παιᾶσι.

Κουρᾷ ξυρῆ.) κελεύω αὐτοὺς μετέχειν τοῦ πάθους τῷ κεκάρθαι καὶ μελανειμονεῖν. Ἴστω δ' Ἀΐδας.) γινωσκέτω δ' ὁ ᾅδης καὶ ὁ χάρων ὃς ἐπὶ τῷ πηδαλίῳ καὶ τῇ κώπῃ ἤξει ἀρίστην γυναῖκα πορθμεύσας εἰς τὴν ἀχερουσίαν λίμνην. Οὐρείαν χέλυν.) τὴν λύραν. ἀπὸ γὰρ χελώνης ὀρεινῆς ἡ λύρα ἐστίν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄνυδροι. διὸ ὀρείαν εἶπεν. τουτέστι λύρας. καὶ παρὰ σοφοκλεῖ ἐν αἴαντι λοκρῷ. καὶ πεζὰ καὶ φορμικτά. καὶ πεζαὶ δέ τινες ἑταῖραι λέγονται. αἱ χωρὶς ὀργάνου εἰς τὰ συμπόσια φοιτῶσι. Περινίσσεται.) περικυκλοῦται. κυκλοειδὴς γὰρ ὁ χρόνος. καὶ ὅμηρος. περιπλομένου ἐνιαυτοῦ.

Ἑπτάτονος χέλυς. ἀντὶ τοῦ ἡ ἑπτάχορδος. Ἀειρομένης.) μετεωριζομένης. πλησιφαοῦς τῆς σελήνης. ἐν πανσελήνῳ τῆς ἑορτῆς ἀγομένης. ἄλλως εὐφυῶς τὴν πλησιφαῆ διὰ τὰς ἀειρομένας παννύχους ἐδήλωσεν. ὅτε γὰρ πανσέληνός ἐστι δι' ὅλης τῆς νυκτὸς φέγγει. Κοῦφα σοι.) εἴη σοι ἡ ἐπικειμένη ὁδὸς ἀνώδυνος. τοῦτο γὰρ ἐν βιότῳ σπάνιον. συμβίᾳ σὺν ἐμοὶ οἰκῆσαι με καλούσης. ἡ τοιαύτη γὰρ μετὴ κωμήτῃ ἐπεὶ εἰς κώμας ἦσαν διῃρημένοι. τουτέστιν εἰς φυλάς. χρεία τίς σε. εἴτε τίς σε χρεία πέμπει προσβῆναι φεραῖον ἄστυ. πόλιν θεσσαλῶν. πρόπολον. ὑπηρέτην. τέτρωρον ἀντὶ τοῦ τετράωρον. ὅταν ὦσι τέσσαρες ἵπποι ἐζευγμένοι. καὶ συνωρὶς δὲ ὅταν ἕτερος ἑτέρῳ συνεζευγμένος. ἢ ἀπὸ τούτου. καὶ σύναορος ἡ γυνὴ λέγεται ἡ συνηρτημένη, καὶ συνεζευγμένη. κτανεῖν ἄρ' ἥξεις. ἢ κρατήσεις ἢ οὐ κρατήσεις. οὐ γὰρ χωρὶς αἵματος προβήσεται ὁ ἀγών. τί δ' ἂν κρατή-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σαις· εἰ συμβῇ σοι κρατῆσαι τοῦ δεσπότου τῶν ἵππων, τί πλέον πράξεις, καὶ ὠφελήσεις· ὅπου γε οἱ ἵπποι ἀδάμαστοί εἰσι. Ἀρταμοῦσιν.) μαγειρεύσουσιν. ἀρταμὸς γὰρ λέγεται ὁ μάγειρος. χόρτον. βορὰν λεόντων οὐχ ἵππων λέγεις. τίνος δὲ θρέψας. ὁ θρέψας τοὺς ἵππους, τίνος ἐστὶ πατρὸς παῖς. ἄρεως παγχρύσου. ἀπὸ τῶν ὅπλων τοὺς πολίτας φησίν. πέλτη ἀσπίς ἐστιν ἴτυν μὴ ἔχουσα. σκληρὸς γὰρ ἀεὶ ὁ δαίμων. οὐδέ ποτέ μοι εὐοδεῖ. ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀνάντες καὶ δύσκολον ὁδοιπορεῖ. τὰ γὰρ ὑψηλὰ δυσχερῆ ἐστιν. περσέως τ' ἀφ' αἵματος. περσέως ἠλεκτρύων. ἀλκμήνη. ἧς ἡρακλῆς. Θέλοιμ' ἄν.) θέλω μὲν χαίρειν. ἀλλὰ τὸ συμβὰν οὐ δυνάμεθα χαίρειν φίλον βουλόμενόν με χαίρειν. Ἔστι τε κοὐκ ἔστι. ζῇ μὲν γάρ φησι. τῷ δὲ προσδοκᾶν ἀποθανεῖν οὐκ ἔστι. εἰς τὸ δ' ἀναβαλλοῦ. ἕως οὗ συμβῇ ὑπὸ σοῦ τὰ δάκρυα. τέθνηκεν ὃ σὺ λέγεις τὸ μήπω γενόμενον οὐκ ὀφείλειν ὡς οὐ λογίσασθαι. ἐγὼ δὲ τὸ ἐσόμενον ὡς ὂν λογίζομαι. χωρὶς τό τ' εἶναι. κεχώρισται φησὶν τὸ εἶναι τοῦ μηκέτι εἶναι. καὶ τοῦ ζῆν τὸ τεθνάναι. τί κλαίεις. ἐπειδὴ ἀορίστως εἶπεν ὁ ἄδμητος θάπτειν τινάς. αὕτη δ' ἡμέρα νεκρόν, εἶπε τὴν γυναῖκα ὁ ἡρακλῆς μήτι ἡ ἄλκηστις ἀπέθανε. φησὶν γὰρ ὁ ἄδμητος ὅτι λυποῦμαι καὶ δι' ἐκείνην μέλλουσαν τελευτᾶν. εἶπε ὁ ἡρακλῆς μὴ πρόκλαιε τὴν γυναῖκα. τίς δ' ὁ μὲν ἀποθανών. εἶπεν ὁ ἄδμητος φησὶ γυνή τις τεθνηκυῖα περὶ ἧς ἔλεγον θάπτειν τινὰ μέλλω νεκρός. οἷ εἰσαζόμενοι. εἰς οὓς εἰσιέναι σε δεῖ. Διψίαν.) τὴν ἄνυδρον. ἢ πολυπαθῆ. ἡ γὰρ δίψα εἶδος ἐπιθυμίας. Τἀμ' ἀδ' οὐκ ἐπίσταται.) θαυμάζων τοῦ ἀνδρὸς τὸ φιλοξενώτατον λέγει ταῦτα.

Κλυτείων.) τῶν ἀνακεκλιμένων καὶ πλαγίων ὀργῶν. τοῖ

γὰρ. ὦ ἄδμητε διὰ τὸν ἀπόλλωνα ἔχεις ἑστίαν πολυθρέμμονα. θεσσαλίας δὲ λίμνην πλησίον φερῶν ἡ βοιβία λέγεται καὶ μεσσωνίς. κνεφαίαν. τὸ ἑξῆς κνεφαῖον αἰθέρα. καὶ ἄλλως. κνεφαίαν τὴν δύσιν. ὅπου ὁ ἥλιος κατὰ κνέφας ἵστησι τοὺς ἵππους καὶ καταλύει. Τὴν αἰγαίαν ἀκτήν) τὴν πόντιον καὶ ἀλίμενον. Πηλίου κρατύνει.) κρατεῖ γὰρ καὶ ἐπὶ τὴν αἰγαίωνα ἀκτὴν τὴν πόντιον καὶ ἀλίμενον. Νοτερῷ.) διύγρῳ. διὰ τὰ δάκρυα. Ἀρτιθανῆ.) τὸν νεωστὶ ἐν τοῖς θανοῦσι γινόμενον. τὸν νεκρὸν τῆς φιλίας ἀλόχου τὸν ἀρτιθανῆ. πάντα τῆς σοφίας ἔργον ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἐστιν. οὔτ' ἦλθες. οὐκ ἐκάλεσά σε ἐλθεῖν ἐνταῦθα. οὔτε τὴν σὴν παρουσίαν ὡς φίλων ἀρνοῦμαι. Τὸν δὲ ἑαυτὸν λέγει. Ος εἶ. ὁποῖος εἶ ἔδειξας, ἐλεγχθείς. ἀρδὴν. καλῶς κεῖται τὸ ἀρδὴν. γίνεται γὰρ ἀπὸ τοῦ αἴρειν· δηλοῖ δὲ τὸ φοράδην. Καὶ μ' οὐ νομίζω.) ἐμαυτὸν ἀρνοῦμαι. σὸς παῖς εἶναι. Πάντων. ἀντὶ τοῦ περὶ πάντας. ὡς τὸ ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων. Κἀπὶ τέρμ' ἥκων. γέρων ὤν. τὸν δ' ἀγῶνα τὸ ἀποθανεῖν ὑπὲρ σοῦ. Διάδοχος. οἱ γὰρ διάδοχοι μὴ καταλιπόντες λυποῦνται μάλιστα. οὐ μὴν ὅρεις γε ὡς θανεῖν με προὔδωκας ἀτιμάζοντα τὸ σὸν γῆρας. τὸ γὰρ ἀτιμάζων. ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζοντα. Οὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις.) ἀντὶ τοῦ οὐ φυτεύσεις. γέρων γὰρ εἶ ὥστε εἰ ἀπέθανον ἐγώ, ἄπαις σὺ ἔμελλες εἶναι. καὶ ἄλλως. οὐκ ἂν ἀναβάλλοιο σπείρων παῖδας. ἀντὶ τοῦ σπεύσαι ὀφείλεις ταχέως σπείραι. Παῖδας γηροβοσκούς. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἔτ' εἰμὶ ὁ σὸς. ὃ καὶ ἄμεινον. τέθνηκα γάρ. ἤ δή τ' οὖν πίστ' ὅς τι κατὰ σὲ τέθνηκα. ὦ παῖ. τίνα αὐχεῖς κακῶς ἐλαύνειν. πότερον λυδὸν ἢ φρύγα ἀργυρώνητον σέθεν.

οὕτως ἄπει. οὐκ ἄπει βαλὼν ἡμῖν τὰς ὕβρεις ἀλλὰ καὶ
ἀκούεις. οὐ γὰρ πατρῷον. οὐ παρείληφα νόμον παρὰ
τοῦ πατρὸς ὥστε ἀντὶ τῶν παίδων ἀποθνήσκειν. τὸ δὲ
ζῆν μικρόν. πρὸς τὸ εἰρημένον ὑπὸ ἀδμήτου ἀντίθε-
σις. βραχὺς δὲ σοὶ πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος
χρόνος. εἰ τὴν παροῦσαν. εἰ ἃς λήψεις γυναῖκας πό-
σιν ὑπὲρ σοῦ ἀποθνήσκειν ὡς ἐμοῦ λέγοντος. ὡς ἐμοῦ
κακῶς ἐλέγξαντος. δι᾽ ὧν οὐκ ἠθέλησας ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπο-
θανεῖν. Σοῦ δ᾽ ἄν. καὶ οὐ συναλοιφῇ σοῦ δ᾽ ἄν. σὺ πρέ-
σβυς ἐγὼ νέος. καὶ σὺ μίαν ἔχων ψυχὴν οὐκ ὀφείλεις
ὑπὲρ β ζῆν. οὔτοι πρὸς ἡμῶν. οὐ δύνασαι τοῦτο λέγειν
ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. κακὸν τὸ λῆμ. α οὐκ ἀποθα-
νοῦμαι ὑπὲρ σοῦ. ἵνα σύ με νεκρὸν κομίζων γελάσῃς θα-
νόντι μοι. καὶ κακῶς με εἴπῃς ἀποθανόντα οὐ φροντί-
ζω τεθνηκὼς ἀναίσθητος ὤν. εἰ δ᾽ ἀπειπεῖν. εἰ δεῖ δὲ καὶ
διὰ κηρύκων τὸν σὸν οἶκον ἀποκηρύξαι καὶ τοῦτο ποιήσω.
χ ἡ ξυνοικήσασα σοι. ἡ γαμετή σου, ἡ μήτηρ ἀδμήτου.
ἐγὼ γὰρ οὐκ ἔτι εἰμὶ παῖς ἡμῶν. πολλοὺς μὲν. θεράπων ὁ
πρὸς ὑπηρεσίαν τῷ ἡρακλεῖ δοθεὶς ἐξιὼν ἐφ᾽ ᾧ ὁ ἡρα-
κλῆς πένθους προκειμένου. καὶ οὐκ ἠξιώσετο οὕτω αἰναι-
δῶς ἐσθίων, καὶ στεφάνῳ τὴν κεφαλὴν ὑπερβῆναι, οὐ
σωφρόνως. οὐκ εὐτάκτως ἐκφορὰν μαθών. ᾤετο γὰρ ὁ
θεράπων ἐγνωκέναι τὸν θάνατον τῆς ἀλκήστιδος. ὥτρυ-
νε φέρειν. οὕτω ἡμῖν ἐκέλευσε φέρειν τὰ ὄψα. τοῦτο δὲ
ἀναιδοῦς ξένου. ποτῆρα δὲ ἐν χερσὶν. τὴν ποτῆρα διὸ
λέγεται καὶ ποτήριον ὑποκοριστικῶς. ἐξηγήσατο ὅτι ἐστὶ
κισσύβιον. εἰπὼν ποτῆρα κίσσινον. μελαίνης μητρὸς τῆς
ἀμπέλου. ὁ γὰρ μέλας οἶνος ἰσχυρότερός ἐστι. στεμμάτων;
ἀλαζονείας μεστόν. θυραίου πήματος. σπουδάζων εἰς ἄλλο-

τριον πένθος. ἐνόμιζε γὰρ ἔτι ὅτι ξένη ἦν ἡ ἀποθανοῦσα. τὰ θνητά. οὐ λόγῳ. τὸν ἥρωα εἰσήγαγε φιλοσοφοῦντα ἐν μέθῃ. ὃν ἔδει καὶ ἄλλου φιλοσοφοῦντος διαπαίζειν. τύχας γὰρ πύλας. ἵν᾽ ἡ ἀποβὰς τὰς πύλας. εἰ δὲ τύχας καταφρονήσας πίτυλος. μεταστήσει σε τοῦ κλαίειν ἡ συνεχὴς φορὰ τοῦ ποτηρίου. Ως γ᾽ ἐμοί, ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται κρίνοντι ἀποστάμεθα ταῦτα. πρὸ συνακουστέον τὰ τοιαῦτα. οὐ νῦν δὲ πράσσομεν τοιαῦτα. Δεσπότης ἐψεύσατο, οὐδεὶς τέθνηκεν εἰ μὴ ὁ σός με δεσπότης ἐψεύσατο. ὀθνείως δυσπαθεῖν. ὑπὲρ ξένου νεκροῦ. ἥκας τὸ μέντοι. οὐκ ἦν ξένη. ἀλλὰ πανοικεία, οὐκ ἐνδέοντι ἦλθες καιρῷ. Σχέτλιε, ἄθλιε ἄδμητε. δακρυρροοῦν τοῦ ἀδμήτου ἰδὼν τὸ ὄμμα δάκρυον. βία δὲ θυμοῦ. βιασθεὶς δὲ καὶ ἀναγκασθεὶς ὑπ᾽ ἐκείνου. πράσσοντος οὕτω. ἀτυχοῦντος. ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι. ἀλλὰ τοῦτο ἁμάρτημα τὸ μὴ εἰπεῖν ἀληθὲς ἀπὸ τοῦ θάπτοντος τοῦ ἀδμήτου πρὸς νῦν. ἐρθεὶς βαδίζων τὴν ὁδόν. Μελάμπεπλον. εἰδωλοποιεῖται μελαίνας πτέρυγας ἔχων ὁ θάνατος. Πίνοντα τύμβου. προσδοκῶ αὐτὸν εὑρεῖν πλησίον τοῦ τύμβου πίνοντα τῶν προσφαγμάτων. Περιβαλὼν. καὶ περιβαλὼν αὐτῷ κύκλον. μοχθοῦντα πλευρὰ. κατὰ πλευρὰν μοχθοῦντα. ἐὰν δὲ μὴ εὕρω αὐτὸν πλησίον τοῦ τάφου πίνοντα τὸ αἷμα εἰς τοὺς δόμους τῆς κόρης καὶ τοῦ βασιλέως πάντων πλούτωνος. Πέλανον, τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος. τὸν πέλανον δὲ ἀπὸ τῆς οὐσίας φησί. Ἔκρυπτε δ᾽ ὤν. τὸ πένθος ἔκρυπτε. καὶ οὐκ ἂν εἴποι με ἀγνώμονα ξένον. Ἰὼ στυγναὶ πρόσοδοι. ἀντὶ τοῦ εἴσοδοι. ἔρχεται ὁ ἄδμητος ἀπὸ τοῦ τύμβου καὶ οὐ τολμᾷ εἰσιέναι. Ζηλῶ. μακαρίζω. ὅμηρον. ἐνέχυρον. τοῦ δὲ ζῆν φασὶν ὅμηρον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

αὐτοῦ γεγονέναι τὴν ἄλκηστιν. ἀντὶ γὰρ αὐτοῦ δέδοται
τῷ ἄδῃ. Εμνησας. ὅμηρος. τοῦτό με ὑπέμνησας ὅμως τὰς
φρένας ἐλύπησεν. Ωφελον. εὐχῆς σημαντικόν. Αμαρ-
τεῖν. ἀποτυχεῖν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἁμαρτάνειν τοῦ
σκοποῦ. Εξὸν ἀτέκνους ἐξὸν εἶναι καὶ ἀγάμους καὶ ἀτέκνους.
Δυσπάλαιστος. δυσκαταγώνιστός σοι ὦ ἄδμητε ἡ ἀτυ-
χία. Ηκει. ἦλθεν. Βαρέα μέν. ἃ μὲν πέπονθας βαρέα
ἐστίν. ὅμως φέρετε. τὴν χορίον λέγει. διαβάσας ἔδει εἰ-
πεῖν πρὸς τὸ σημαινόμενον. ὃ οὖν ἀπηλώτησαμεν. μονό-
παις. παντελῶς ἄτεκνος. ἄτεκνος ὤν. ἀλλ' ἰδίως τὸ ἅ-
λις τέταχεν ἀντὶ τοῦ μετρίως ἔφερε τὸ κακόν. μετρίως
καίπερ ἄτεκνος ὤν. Βίου τε πρόσω. ἤδη προγεγονὼς
ἐπὶ τὰς πολιὰς χαίτας, καὶ πρόσω τοῦ βίου ὤν. ὅ ἐστιν
ἤδη προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ. Τὸ μέσον. τὸ διάφορον τῆς
νῦν τύχης καὶ τῆς παλαιᾶς. Πολυάχητος. εὐπατρίδαι
ὄντες ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν γενέων εὐπατρίδαι. παρευ-
τυχῆ σοι. παρὰ τὴν εὐτυχῆ σοι πότμον τοῦτο τὸ ἄλγος
ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ εὐτυχοῦντί σοι τοῦτο συμβέβηκεν. συ-
γεῖ δὲ τοὺς τεκόντας. δι' ὧν ὕβρισεν αὐτοῦ τὸν πατέρα.
Εγὼ καὶ διὰ μούσας. ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ προσώπου τοῦ
χοροῦ βούλεται δεῖξαι ὅσον μετεῖχε τῆς παιδεύσεως.
καὶ περὶ μετεώρων ἐφρόντισα. οἷον ἠστρολόγησα. καὶ ὁρ-
μὴν ἐπὶ τούτῳ ἔσχον. κρεῖσσον οὐδὲν ἀνάγκας. ἐπικρα-
τέστερον δυνατώτερον. καὶ ὅμηρος. κρείσσων γὰρ βασι-
λεύς. Ορφεία κατέγραψε. πρῶτος ὀρφεὺς μυστήρια θεῶν
παραδέδωκεν ὅθεν καὶ θρησκείας τὸ μυστήριον καλεῖται
ἀπὸ τοῦ θρακὸς ὀρφέως. καὶ ἄλλως. καὶ ποιητὴς καὶ
μάντις ἦν ὁ ὀρφεύς. φιλόχορος ἐν α' περὶ μαντικῆς
ἐκτίθησιν αὐτοῦ ποιήματα ἔχοντα οὕτως. οὗτοι ἀθην

στίχος ἐμὶ θεοπροπίαις· ἅστινας κατέγραψε σανί-
δας· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν τὰς ῥίζας τεμνόντων,
καὶ εὑρισκόντων· καὶ γὰρ ζεὺς ὅτι· τοῦτο ἀναγκαστικώ-
τατα πράττει· καὶ ὅμηρος· καὶ γὰρ ζεὺς ὑπόκειται τῷ τῆς
ἀνάγκης ζυγῷ· ἀφ' οὗ ἐπινεύσει τινί· οὐ γὰρ ἐμὸν παλι-
νάγρετον· οὐδ' ἀπατηλὸν, οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν
κεφαλῇ κατανεύσω· καὶ τὸν ἐν χαλύβοις· χάλυβες
ἔθνος τοῦ πόντου· ἔνθα σιδηρᾶ μέταλλα εἰσί. Ἀποτό-
μου λήματος· τοῦ σκληροῦ σοι φρονήματος. Καί σ' ἐν ἀ-
φύκτοις· καὶ σὲ ἂν ποτε γένηται ἡ ἀνάγκη τῶν χερμῆτι ἐν ἀ-
φύκτοις δεσμοῖς. Καὶ θεῶν σκότιοι, οἱ λαθραῖοι παῖδες,
ἐξ ἀθεσμήτων γάμων γενόμενοι· ὅμηρος· σκότιον δὲ
σε γείνατο μήτηρ· τούτους καὶ ῥόδιοι ματροξένους κα-
λοῦσιν· κρῆτες δὲ τοὺς ἀνήβους σκοτίους λέγουσι· χῶ-
μα νομιζέσθω τὸ ἐπιχεόμενον τοῖς νεκροῖς· ἀπὸ δὲ τού-
του τὸν τάφον φησὶν ὃς οὐ κληθήσεται τύμβος· ἀλλὰ
θεοῦ τινὸς ναός. Δοχμίαν κέλευθον ἐκ πλαγίου τοῦ τά-
φου πορευόμενος. Μομφὰς δ' οὐχ ὑπό· οὐ χρὴ τὸν φίλον
τοὺς φίλους ἀποκρύπτειν τὰς μέμψεις. Ἐγγὺς παρεστὼς,
ἐγγὺς παρεστὼς τῶν σῶν κακῶν ἄξιον ἐμαυτὸν ἐνόμιζον
ἀριθμεῖσθαι ὡς φίλον. Πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι· ἐὰν δὲ
μοι συμβῇ ἀποθανεῖν ὅπερ μὴ γένοιτο δίδωμί σοι
ταύτην δούλην παθὼν ὃ μὴ γένοιτο τυχεῖν. Πολλῷ δὲ
μόχθῳ· σὺν πολλῇ ταλαιπωρίᾳ· ἀγῶνα γὰρ ἀνίπτεται
εἰς τὸν τοῦ θανάτου ἀγῶνα· ὃν νικήσασα ἤγαγε τὴν ἄλ-
κηστιν. Ἐντυχόντι μέν. Ἐπειδὴ ἔτυχον ἐκεῖσε τὸ μὲν
παραδοῦναι αὐτὴν δυσκλεῶς ἡγησάμην· τὸ δὲ ἐᾶσαι αἰ-
σχρόν. Οὔτοι σ' ἀτιμάζων· οὐ διὰ τοῦτο σε ἔκρυψα τὸ πά-
θος τῆς γυναικὸς ἀτιμάσαι σε βουλόμενος· ἄλις δέ·

ἀρκεῖ τὸ ἐμὲ κλαίειν τὸ ἐμὸν κακόν τίς χρεία καὶ σὲ πα-
ρόντα. ἔστι γὰρ δυνατὸν παρακαλῶ σε ταύτην τὴν γυναῖ-
κα ἄλλον κέλευε λαβεῖν θεσσαλῶν. ὅς τις οὐ πέπονθεν
οἷα ἐγώ. καὶ πῶς ἀκραιφνὴς καὶ πῶς ἄφθορος ἀνδρῶν
εἴη. ἐν νέοις στρεφομένη. Η τῆς θανούσης. ἀλλ' ὅμως ἐς
τὸν τῆς τεθνηκυίας θάλαμον εἰσφέρει ταύτην. καὶ πῶς
οὐκ ἄτοπον τοῦτο. καὶ τῶν δημοτῶν. καὶ τοῦ δήμου. καὶ
τῆς γυναικός. οὐκοῦν διπλῆ μέμψις. Ἀξία δ' ἐμοὶ.
παρ' ἐμοῦ τιμᾶσθαι ἡ ἄλκηστις ἀξία ἐστί. Μορφῆς μέτρ' ἴ-
σθι. προσεοικὸς γὰρ ἔχει τὸ ἀεῦγμα ἐκείνης τῆς μορφῆς.
θολοῖ δέ. ταράττει. ἀπὸ τοῦ θόλου τῆς σηπίας. ἡ μέλλου-
σα ἀγρεύεσθαι τοῦτον προΐεται ὑπὸ τοῦ σκοτίσαι τὸν
ἀγρεύοντα. Σάφ' οἶδα. καλῶς οἶδα ὅτι ἤθελες μοι συν-
εργεῖν. ἀλλ' ἀνέσιμος. ἀλλὰ καθηκόντως φέρε. ἡ παθόν-
τα ὡς νῦν ῥαδίως παραινεῖς. ὅμως. τοῦ θρηνεῖν. καὶ ἔτι
μᾶλλον. ὑπεραπώλεσεν τὸν ἑαυτὸν λέγει δεικτικῶς.
χρόνον λέγοις ἄν. ὁ χρόνος με θεραπεύσει. εἰ χρόνον λέ-
γοις τὸν μέχρι θανάτου. μέχρι γὰρ θανάτου λυπηθήσο-
μαι. τῶδε. δεικτικῶς ἐμοί. ὡς μή ποτ' ἴσθι μὴ καλέσων
νυμφίον. Θάνοι μ' ἐκείνην. ἐὰν γαμήσω προδοὺς ἐκεί-
νην καίπερ ἀποθανοῦσαν προδοὺς ἀποθάνοιμι. Καὶ
δρῶν γε. διὰ τὴν ἄλκηστιν αἰνίττεται. νικῶν τι μοί τοι.
μεταλαμβάνεις τῆς νίκης. Καλῶς ἔλεξας. ἐνόμισεν
διὰ τὴν φιλίαν εἰρηκέναι καὶ μετασχεῖν τῆς νίκης. Πρῶτον
δ' εἰ χρεών. εἰ χρὴ ἀπιέναι με σκόπει. Γοργοῦ ὡς καρατό-
μῳ. ἧς τὸ κάρας ἀπετμήθη καὶ ἄλλως. καρατόμῳ. τῇ κα-
ρατομηθείσῃ. ἀπὸ τοῦ καρατόμος γεννικόν. ποῖ δὲ αὐτοῦ λέ-
γει ἢ κέρτομός με. ἆρα φησὶ μὴ χλευάζοιμι ὑπὸ χαρᾶς.
ὁρᾶν γε. ὥστε φαντάσματα ποιεῖν καὶ μὴ ἀληθῆ. ἀπιστεῖν

δ' οὖσι οὐδὲν θαῦμα εἰ ἀπιστεῖς· παρ' ἐλπίδα γὰρ γέγονεν. Ψυχαγωγόν· ψυχαγωγοί τινες γόητες ἐν θετταλίᾳ οὕτω καλούμενοι· οἵτινες καθαρμοῖς τισὶ καὶ γοητείαις τὰ εἴδωλα ἐπάγουσί τε καὶ ἐξάγουσιν· ὡς καὶ λάκωνας μετεπέμψαντο· ἡνίκα τὸ παυσανίου εἴδωλον ἐξετάραξε τοὺς προσιόντας τῷ ναῷ τῆς χαλκιοίκου ὡς ἱστορεῖ πλούταρχος ἐν ταῖς ὁμηρικαῖς μελέταις· ἢ τῷ τῶν νεκρῶν κυρίῳ· φασὶ γὰρ τοὺς νεκροὺς δαίμονας· ἢ τῷ ταύτης κυρίῳ· Νερτέροις πλούτωνα καὶ περσεφόνην· Τὸν προκείμενον τὸν τῶν ἵππων διομήδους· Νόσιμον δ' ἔλθοις πόδα·) γράφεται καὶ δόμον καὶ ὁδόν·

Τέλος ἀλκήστιδος·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Σιάτιδος γῆς σχῆμα θηβαία πόλις·

Σχῆμα·) κάλλος· εὐπρέπεια· κόσμος· ἀξίωμα· δόξα· Θηβαία πόλις·) τὴν ἐν ἀσίᾳ λέγει ὑποπλάκιον θήβην ἧς ἠετίων ἐβασίλευσεν· Χλιδῇ·) πολυτελείᾳ τῇ ἐν τῇ φερνῇ δώρων· καὶ ἄλλως· χλιδῇ τρυφῇ· προικὸς κόσμῳ· ἔστι δὲ παρὰ τὴν χύσιν· οἱονεὶ χύδην πληθύοντα· Ἑστίαν·) οἰκίαν· Δάμαρ·) νομίμη· γνησία παιδοτρόφος· οἱ γὰρ σκότιοι παῖδες

ἐκρίπτονται. Ζηλωτός.) ἐπίφθονος. εὐδαίμων. μακαρία. τὸ δὲ πρὶν συναπτέον τῷ χρόνῳ. ἵν᾽ ᾖ ἐν τῷ προτέρῳ χρόνῳ. Νῦν δ᾽ εἴ τις ἄλλη.) ἀντὶ τοῦ ὡς οὐδεμία ἄλλη δυστυχὴς γυνή. ἢ καὶ οὕτως. ἐγὼ δὲ οὐχ ὑπολαμβάνω εἰ ἄρα τις γυνὴ ἀθλιωτέρα μου ἐστίν.

Ἀπ᾽ ὀρθίων.) ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ τεταμένων πύργων. τουτέστι τειχῶν. Αὐτὴ δέ.) ἐγὼ δὲ αὐτὴ εὐγενεστάτων γενέων οὖσα δούλη Ἑλλάδος εἰσαφικόμην. ἢ εὐγενεστάτους οἴκους φησὶ τῶν Αἰακιδῶν. Τῷ νησιώτῃ.) ὅτι ἐν Σκύρῳ ἐτέχθη. ἥ ἐστι νῆσος περὶ τὴν Θεσσαλίαν. ὅμηρος. ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐντρέφεται φίλος υἱός. Συγχόρτους ναίων πεδία.) τὰ ὅμορα. ἐν χόρτοις διέγραφον τὰς πόλεις οἱ ἄρχοντες. ἀλέξανδρος δὲ ἢ ὀπωρίοις. ἢ ἀλδύροις. μεταξὺ δὲ τούτων τῶν πόλεών ἐστι τὸ Θετίδειον. Ἐν τίκτω κόρον.) ἀντὶ παῖδα. ἰδίως δὲ ἐνταῦθα φησὶ παῖδα γενέσθαι τῷ Νεοπτολέμῳ. ἄλλων τριῶν λεγόντων Πύρρον Μολοσσὸν Αἰακίδην. Πλαθεῖσα.) ἀντὶ τοῦ συμπελασθεῖσα. ὅθεν καὶ ἡ πλάξ. Ἐν κακοῖσι κειμένην.) διὰ τὰ πάτρια κακά. Ἐπεὶ δέ.) ἀφ᾽ οὗ δέ. Παρώσας.) καταπωσάμενος. ἀπωθήσας. ὑβρίσας. ἐκβαλλών. δοῦλον δὲ τὸ δουλικόν. Πρός.) αὐτῆς τῆς Ἑρμιόνης διώκομαι. Κεκρυμμένοις.) κρυφίοις. Ἐκλέλοιπα.) καταλέλοιφα. Συνδρᾷ.) συμπράττει. συνέρχεται. Πάροικον.) τὸ πλησιάζον τοῖς οἴκοις.

Θάσσω.) κάθημαι. Ἤν με κωλύσῃ.) εἴπως με τοῦ κινδύνου ἐξέληται. Ἑρμήνευμα.) ὑπόμνησιν. ἄγγελον. σημεῖον. μνημόσυνον. τεκμήριον. ἄλλως. τὸ ἐν τῷ Θετιδείῳ ξόανον, φησίν. ἱερὸν τῆς Θέτιδος λέγεται αὐτό. ἐπεὶ ἑρμηνεύει καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἄγει τοὺς γάμους τῆς.

ἐλπίδος. Δίκην μανίας.) δίκην. κόλασιν. τιμωρίαν δὲ λέγει τὴν ἀπολογίαν. ἣν τιμωρίαν ἀπῄτησε τὸν ἀπόλλωνα. ὅτι αὐθάδης ἀπῄτησε τὸν θεὸν ἀπολογίαν, δίδωσι τῆς τόλμης ἣν ἐτόλμησε δίκας ὑπὲρ ἀχιλλέως ἠτήσατο τὸν υἱόν. ὅπως ἐν πυθοῖ τιμωρίαν δίδωσι. Ἠξίουν.) ἄξιον ἐνόμιζον δέσποιναν σε καλεῖν Εἴ τις.) μή τις αἰσθήσεται δεσποτῶν. Τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ.) τῇ πρότερον δεσποίνῃ δεικτικῶς. ἑαυτὴν γὰρ λέγει. Ὑπεξέθου.) ἐγκλείσασα παρεξέθου. Ἔκθετον.) ἐκτεθέντα κρυπτόν. Πόθεν.) τὸ πόθεν πέπυσαι. οὐκ οἶδα. Φροῦδος.) ἀφανής. ἔκδημος ἐκ τῶν οἴκων. Οὐδ' ἀμφὶ πηλέως.) οὐ γὰρ περὶ τοῦ πηλέως κεκίνηται ὅτι ἄρα ἥξοι. οὐ δὲ περὶ τοῦ πηλέως ἀκήκοας ὡς ἐρχομένου. Νωθής.) βραδύς. οἷον τὸ γῆρας αὐτῷ ἐμποδίζει. ὥστε ταχέως ἐλθεῖν, καὶ βοηθῆσαί σοι. καὶ ἄλλως. βραδύς φησιν ἐκεῖνός ἐστιν. ἅτε ὑπὸ τοῦ γήρως ἐμποδιζόμενος. ὥστε ἐλθεῖν καὶ βοηθῆσαί σοι. Καὶ μήν.) ἀλλ' ἔπεμψα πολλάκις φησὶ καὶ ἑτέρους, ἵνα χειραγωγούμενος ἔλθῃ. Ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς.) λείπει τὸ οὖσιν. ἀπαγορεύεις βοηθεῖν τοῖς φίλοις οὖσι. Κοὐ περίβλεπτος.) οὐκ ἐπίσημος. οὐκ ἔνδοξος. Ἐκτείνουμεν.) ἐκπέμπομεν. διαλεγόμεθα δηλονότι. Τῶν παρεστώτων γενικὴ ἀντὶ αἰτιατικῆς. ἀντὶ τοῦ τὰ παρεστῶτα κακά. δύναται δὲ τὸ τέρψις πληθυντικὴ εἶναι αἰτιατικὴ ἰωνικῶς. ἵν' ᾖ οὕτως. ἔμφυτον γὰρ ταῖς γυναιξὶν ὑπὸ στόματος ἔχειν τὰς τέρψεις τῶν παρεστώτων κακῶν. Στερρόν τι.) χαλεπόν. σκληρόν. στερεόν. δαίμονα δὲ τὴν τύχην. ᾧ δαίμονι συνεζεύχθην. Δούλειον ἦμαρ.) εἰς δούλειον ἦμαρ εἰσπέπτωκας ἀναξίως. πλουσίαν ἡμέραν δηλονότι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἰλίῳ αἰπεινᾷ.) τὸ μέτρον ἐξ ἐλεγείων· τοῖς γὰρ ἐλε-
γείοις οὐ μόνον ἐπὶ θρήνων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων ἐχρῶντο.
Εὐναίαν.) σύγκοιτον. Χιλιόναυς.) τῷ ἀπηρτισμένῳ
ἀριθμῷ ἐχρήσατο· εἰσὶ γὰρ αἱ νῆες χίλιαι ρο.
Εἵλκυσεν.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἷλεν· καὶ ἔστι τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ
ἐπόρθησε· τὸ δὲ δεύτερον ἀνεῖλε καὶ εἵλκυσε διφρεύων·
πρὸς τῷ δίφρῳ δεσμήσας. καὶ ἄλλως. παρ' ἱστορίαν·
περὶ τὸ τεῖχος ἐδιώχθη ὑπὸ ἀχιλλέως ὁ ἕκτωρ· νεκρὸς
γὰρ παρὰ τὸ πατρόκλου σῶμα τρίτον ἐσύρη.
Ἀμφιβαλοῦσα.) περιβαλοῦσα· ἑαυτῇ τὴν δουλείαν
στολισαμένη. Τάκομαι.) ἀντὶ τοῦ κατ' ὀλίγον λεί-
βομαι. ὡς ἐκ πέτρας ἐκπηδῶσα σταγών· ὡς λιβὰς πη-
γὴν σταλαζομένη. τὸ δὲ ἑξῆς λείβομαι ὡς λιβὰς πι-
δακόεσσα. τὴν πετρίνην εἶπε· διὰ τὸ ἐκ πετρῶν ἀναβλύ-
ζειν. Φθιὰς ὅμως.) καίπερ φθιὰς οὖσα φησὶν ἑλλη-
νὶς ἔμολον πρὸς σὲ βάρβαρον οὖσαν τὸ γένος.
Ἄκος.) θεραπείαν καὶ ἴαμα. Τεμεῖν.) ἀπὸ τῶν ῥιζο-
τομούντων ἡ μεταφορά. τεμεῖν οὖν ἀντὶ τοῦ εὑρέσθαι
τῶν δυσκόλων. Οἴσει.) καὶ ἑρμιόναν. οἵτινες πόνοι
περὶ δύο λέκτρων ἔριδι συνέζευξαν ἑρμιόνην καὶ σὲ
τὴν ἐπίκοινον οὖσαν, περὶ τὸν παῖδα τοῦ ἀχιλλέως.
ἐπίκοινον οὖσαν τῶν περὶ τοῦ ἀχιλλέως παίδων λέ-
κτρων διδύμων. ὅ ἐστιν ὑπὸ ἀχιλλέως παιδὸς λέκ-
τρων κοινωνόν σε οὖσαν. Συνέκλῃσαν.) συνέ-
βαλον. συνέζευξαν. οἱ πόνοι περὶ δύο λέκτρων.
Δεξίμηλον.) τὸ τῶν θυσιῶν δεκτικόν.
Ἀμιλλᾷ.) συγκρίνεις. ὅπου σὺ μὲν τρωάς· αὕτη δὲ λακε-
δαιμονία. Τίς σοι καιρὸς.) τί ὠφελεῖ ἐκτήκουσα
αὐτὴν δακρύοις καὶ λύπαις· καὶ ἐπαναγκάζουσα τὸν

ἀπὸ τὴν ἀδικεῖν σε. καὶ ἄλλως. τίς σοι ὠφέλεια ἀτυχουμένῃ, καὶ λυπουμένῃ περὶ τὴν ἄτην ἀπρεπῶς καὶ ὑπερπόνως. Τί μόχθον.) δούλη οὖσα τί κάμνεις οὐδὲν ποιοῦσα. δούλη γὰρ εἶ. Οἰκτροτάτα.) οἰκτροτάτη οὖσα ἦλθεν εἰς τοὺς ἐμοὺς δόμους. Ησυχίαν ἄγομεν. τὸ ἑξῆς. ἡσυχίαν ἄγομεν. μὴ παῖς τῆς Διὸς κόρης. ἀντὶ τοῦ δὲ δέδοικα μὴ τὴν εἰς σέ μου εὔνοιαν αἴσθηται ἡ ἑρμιόνη ἔνδοθεν ἀνιῶμαι περὶ σοῦ. Εὖ φρονοῦσαν.) εὐνοοῦσαν. Χρυσέας χλιδῆς.) πολυτελοῦς τρυφῆς. Στολμόν.) στολισμόν. Δορίκτητος.) οὐκ ἔστιν οἰκογενὴς δούλη. ἀλλὰ καὶ αἰχμάλωτος. Ακύμων.) ἄτοκος. ἡ μὴ ὑποδεχομένη σπόρον. Δεινὴ γὰρ ἠπειρῶτις.) εἰς φαρμακείαν γὰρ δεινή. ἡ φύσις τῶν τῆς ἑτέρας ἠπείρου γυναικῶν. λέγει δὲ τῆς ἀσίας. Ην δ᾽ οὖν βροτῶν.) εἰ δέ τις θεῶν ἢ ἀνθρώπων σῶσαι θελήσει, πείσω σε καταπτῆξαι καὶ ὑποτάξαι σαυτὴν ἐμοί. Προσπεσεῖν.) δουλεῦσαι. ὑποπεσεῖν ταπεινωθεῖσαν καὶ φοβηθεῖσαν με. Παιδί πατρός.) τῷ νεοπτολέμῳ τῷ τοῦ ἀχιλλέως παιδί. Αὐθέντου.) τουτέστι φονέως. τοῦ δι᾽ αὐτοῦ ἱέντος τὸ ξίφος. Α μὴ παρ᾽ ἡμᾶς.) ταῦτα περσικὰ ἔθη. ἐν ἡμῖν δὲ μὴ πράττε τῶν βαρβάρων τὰ ἔργα. οὓς οὐδεὶς νόμος κωλύει αὐτοὺς δηλονότι πράττειν ταῦτα. Κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον.) διὰ τὴν προπέτειαν, κακὸν τὸ νέον. ἡ νεότης ἀσύφηλος ἀεὶ θνητοῖσι τέτυκται. εἰ δὲ δίκην βλάπτει, πολὺ χειροτέρη. Οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα.) οἱ γὰρ μεγαλοφρονοῦντες βαρέως φέρουσιν ὑπὸ τῶν παρὰ τῶν ἐλαττόνων δικαιοτέρους λόγους ἀκούειν καὶ ἐλέγχεσθαι. Ασφαλεῖ λογισμῷ.) ἀξιοπίστως ἔχοντι ἐν ἑαυτῷ πίστιν. ὁ δὲ νοῦς τίνι βεβαίῳ λογισμῷ πεισθεῖσα ἐγὼ ἀπωθῶ σε τοῦ γνησίου γάμου. βελτίων οὖσα, πῶς

σε ἐξωθῆσαι δύναμαι. Τύχῃ θ' ὑπερθεῖ.) τῇ εὐδαι-
μονίᾳ ὑπερβάλλει ἡ φρυγῶν πόλις τῆς λακαίνης. ὦ πά-
λιν ὑπακουστέον τὸ οὐδέπω. ἀκολούθως δὲ ἐπάγει.
Κἄμ' ἐλευθέραν.) ὁρᾷς; ναί φησιν οἱ ἐμοὶ βασιλεύουσιν
οἱ ἐμοὶ παῖδες. Σφριγῶντι.) νεάζοντι. ἀκμάζοντι.
Φιλοῦσι γάρ μ' ἐκείνων.) καὶ διὰ τὸν ἕκτορα καὶ δι' ἐμαυτήν.
ἕκτορα μέν, ὡς εὐεργέτην τιμῶντες. ἐμὲ δέ, ὡς μὴ βάρ-
βαρον καὶ μὴ πολεμίαν περιφανῆ αὐτὴν γενομένην ἐ-
λεοῦντες. Ἀμαυρά.) ἀφανὴς ἄσημος. ἐν εἰρωνείᾳ
ταῦτά φησι. Πότερον.) πρὸς τί χρήσιμον ἀφορῶσα
βούλομαί σ' ἐκβάλλειν ἵνα τέκω παῖδας, καὶ τί με ὠφε-
λήσουσιν, δοῦλοι γὰρ καὶ αὐτοὶ ἔσονται. Ἐφολκίδας.)
προσθήκην. κακὸν βάρος. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πλοίου μι-
κροῦ τοῦ ἐφελκομένου τῷ πλοίῳ τῷ μεγάλῳ. Ἢ τοὺς
ἐμούς.) ἢ ἄρα τυράννους ὄντας τοὺς ἐμοὺς παῖδας κα-
ταδέξεταί τις. Ἀλλ' ἐξωθεῖναι.) ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ ἀρ-
μοδία τυγχάνεις εἰς τὸ συνοικεῖν ἀνδρί, διὰ τοῦτό σε
μισεῖ. Φίλτρον δὲ καὶ τόδε.) τὸ εἰδέναι καὶ πῶς δεῖ
συνοικεῖν ἀνδρί. καὶ δι' ὧν, εἰς στοργὴν καὶ εὔνοιαν αὐτὸν
ἐπάγοιτο. οὐ γὰρ τὸ κάλλος αἴτιον τοῦ φιλεῖσθαι. ἀλλ' αἱ
ἀρεταί. ἀρετὴ δὲ γυναικὸς ἡ πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμόνοια.
Σὺ δ' ἄν τι κνισθῇς.) σὺ δ' ἄν τι λυπηθῇς, ἀπὸ πατρίδος,
καὶ πλούτου, καὶ τύχης ὑβρίζεις τὸν ἄνδρα σου. καὶ τὴν
μὲν σαυτῆς πατρίδα τὴν λακεδαίμονα προσφέρεις ὡς
εὐτύχημα μέγα. τὴν σκῦρον δ' ἐκφαυλίζεις. Πάσαις
γυναιξί.) καὶ πῶς φησὶν οὐκ ἔμελλε δόξαν λαγνείας
ταῖς γυναιξὶ τιθέναι. τὸ δὲ προστιθεῖσα εἶπεν, ὅτι πρὸς
τὸ δόξαν ἔχειν αὐτὰς λαγνείας, ἔτι καὶ συνεβεβαίω-
σαν ἔργῳ τὴν δόξαν. Ὦ φίλταθ' ἕκτορ.) τοῦτο παρ'
ἱστορίαν φασὶν εἰρῆσθαι. μὴ γὰρ ἱστορεῖσθαι ἕκτορι ἐξ ἄλ-

λης γυναικὸς ἐκγεννηθέντας υἱούς. ἀπερίσκεπτοι δέ εἰσιν οἱ ταῦτα λέγοντες. ἀναξικράτης γὰρ ἐν τῇ β΄ τῶν ἀργολικῶν οὕτως λέγει. ὁ δὲ ἀμφινίκαν καὶ σκαμάνδριον τὸν ἕκτορος υἱὸν καὶ παλαίτερον. ἦσαν δὲ αὐτῷ. οὗτος μὲν νόθος. ὃς κατελήφθη ἐν ἰλίῳ καὶ ἀπόλλυται. ἐντοι δὲ διασώζονται. σκαμάνδριος δὲ ἀφίκετο εἰς τανάϊδα. Σοὶ καὶ ξυνήρων.) συνεφερόμην σοι εἰς ἔρωτα τῇ πρὸς τοὺς ἄνδρας σπουδῇ. Μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ γύναι.) λέγει δὲ θησέα καὶ μενέλαον. ἀλέξανδρον καὶ δηΐφοβον. καὶ μετὰ θάνατον ἡ ἐν ὀνείρῳ ἀχιλλεύς. ὡς καὶ λυκόφρων. τῆς πενταλέκτρου θυάδος πλευρωνίας. ἢ κατ᾽ εἰρωνείαν λέγεται, ἀντὶ τοῦ μισανδρίᾳ. κἀκείνη γὰρ δοκοῦσα φιλεῖν τὸν μενέλαον, ὕστερον αὐτὸν καταλέλοιπεν. ὅρα οὖν καὶ σὺ μὴ νῦν δοκοῦσα διὰ ταῦτα φίλτρῳ ζηλοτυπεῖν τὸν ἄνδρα, ἐξαίφνης αὐτὸν καταλίπῃς. Ἅμιλλαν οὐκ ἔχειν.) μὴ ἁμιλλᾶσθαι καὶ στασιάζειν πρὸς τὸν ἄνδρα. οἷον μὴ ἐθέλειν τὸ εὐγενεστέραν εἶναι τοῦ ἀνδρὸς, φρονῶν μέγα. καὶ διὰ τοῦτο παρατετάχθαι τῷ ἀνδρὶ πρὸς ἅμιλλαν. Πλουτεῖς δ᾽ ἐν οὐ πλουτοῦσι.) πλουτεῖν λέγεις, ἐν τῷ πλοῦτον μὴ ἔχειν. ἐπειδὴ ἔλεξεν αὐτῷ πρῶτον τὸν κόσμον καὶ τὴν ἐσθῆτα μὴ ἐκ τῆς πόλεως ἔχειν, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρός. τοῦτο οὖν ὀνειδίζεις εἰς πενίαν τοῦ ἀνδρός. Δίδωσι πολλαῖς.) ὅτι πολλαῖς γυναιξὶν εἷς ἀνὴρ κατὰ διαδοχὴν τὸ λέχος αὐτοῦ. Καίτοι χεῖρον ἀνθρώπων νόσον.) καίτοι φησὶν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες καταφερέστεραι οὖσαι πρὸς τὰ ἀφροδίσια τῶν ἀνδρῶν, ὅμως καλῶς περιστέλλομεν αὐτά. καὶ οὐ φανεραὶ γινόμεναι. ἢ ὅτι ἰσχυροτέραν νόσον νοσοῦμεν τὴν πρὸς τοὺς ἄνδρας. ἀλλὰ προϊστάμεναι αὐτῆς καρτεροῦσαι καὶ ὑφειμένουσαι. βούλεται δὲ λέγειν

ρούμενοι αὐτὸν τοῦ φρονεῖν. Πικρὰν δέ.) βίου σύγχυσιν τῇ τροίᾳ κατασκευάζουσαι. Ἀλλ' εἰθ' ὑπὲρ κεφαλᾶς.) εἴθε ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ πάριδος ἔβαλε θάνατον ἡ τεκοῦσα τὸν πάριν. Ἄλλως. Ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν. κατ' ὄναρ γὰρ θεασαμένη ἡ ἑκάβη ὅτι λαμπάδα ἐγέννησεν, ἅμα τῷ τεκεῖν τὸν ἀλέξανδρον, ἐδυσφόρει καὶ ἤρετο τοὺς μάντεις. οἱ δὲ ἔφασκον χρῆναι τὸ τεχθὲν φονεῦσαι. ἡ δὲ ἐξέθηκεν αὐτὸ μὴ τολμῶσα φονεῦσαι. καὶ τοῦτον λαβὼν ποιμὴν, ἐν τῇ πήρᾳ τέθηκεν, ὅπως διατρέφοι. διὸ καὶ πάρις ὠνομάσθη ὁ ἐν τῇ πήρᾳ τραφείς. Ὅτε νῷν παρὰ θεσπεσίῳ.) κατέχουσα δάφνην. τοῦ γὰρ θεοῦ συνοῦσαν αὐτῇ βουληθέντος συγκοιμηθῆναι, ἔφη μὴ πρότερον ἑαυτὴν ἐκδώσειν εἰς κοινωνίαν εἰ μὴ λάβοι παρ' αὐτοῦ τὴν μαντικήν. τοῦ θεοῦ δὲ χαρισαμένου ἠρνήσατο τὴν κοινωνίαν. διὸ καὶ ἀγανακτήσας ὁ ἀπόλλων τὴν μαντικὴν ἅπαξ χαρισάμενος, οὐκέτι ἀφείλετο. ἀπιστεῖσθαι δὲ αὐτὴν πεποίηκεν. ὅθεν καὶ περὶ τοῦ πάριδος προηπιστήθη. Ἕδρας.) οἰκήσεις τοῦ νεοπτολέμου. Παρέλυσεν.) ἔπαυσεν. παρήλλαξεν τοὺς μόχθους. περὶ οὓς ἐπλανῶντο κατὰ τὴν τροίαν δέκα ἔτη. Ἥκω λαβών.) τὸν μολοσσὸν ἄγων ταῦτα λέγει. Βρέτας.) ἄγαλμα. ξόανον. Ὦ δόξα δόξα.) ὦ φήμη. ὦ ὑπόνοια. ὦ δόκησις. δόξαν γὰρ νῦν τὴν ὑπόνοιαν φησί. παρόσον ἡ ὑπόνοια πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων ὄγκον ἐντίθησι. καὶ μεῖζον ἢ ἐστὶν ὑπολαμβάνειν παρασκευάζει περὶ αὐτῶν οἱ πλέον ὑπαρχόντων. Εὐκλεᾶς δ' οἷς.) καλὴ ἡ δόξα μετὰ ἀληθείας. τοὺς μὲν εὐκλεεῖς μακαρίζω. τοὺς δὲ ψευδῆ ἔχοντας ὑπόνοιαν οὐκ ἀξιῶ εὐδαίμονας καλεῖσθαι. τῆς τύχης τοῦτο χαρισαμένης. ἡ μὲν γὰρ ἀληθὴς εὐδοξία, καὶ ἐκ πόνου καὶ ἀρετῆς

παραγίνεται· ἡ δὲ ψευδὴς, ἀπὸ τύχης. Εὐδαιμονίζω.) μακαρίζω· ἀντὶ τοῦ ἀξίους κρίνω μακαρίζεσθαι καὶ θαυμάζεσθαι. Τροίαν ἀφείλου.) σχῆμα ἀττικόν. Ὅς τις θυγατρός.) μὴ προκόψασης τῆς ἡλικίας. καταισχύνει δὲ αὐτὸν ὅτι ὑπὸ τηλικαύτης ὑπὸ βρέφους ἀδίκως προίσαται. Τοσόνδ' ἐπνεύσας.) τοσοῦτον ἐπήρθης· ἰσχυρώθης· ἐθυμώθης. Οὔτ' οὖν σε.) οὔτε σοῦ τὴν Τροίαν ἀξίαν νομίζω, οὔτε σὲ τῆς Τροίας. καὶ ἄλλως. οὔτε ἡ Τροία ἀπὸ σοῦ τοσούτου ὄντος ἀξίως ἑάλω· οὔτε σὺ αὐτὴν ἀξίως ἀνεῖλες. τῇ τε γὰρ Τροίᾳ ἄδοξον, ὅτι ὑπὸ σοῦ ἀπώλετο· σύ τε οὐκ ἄξιος εἰ τὴν Τροίαν ἀπωλέσαι. ὡς εἴ τις ἐκ τοῦ ἐναντίου λέγει, τῷ Ἀχιλλεῖ ἔνδοξον ἦν τὸν Ἕκτορα ἀποκτεῖναι· καὶ τὸν Ἕκτορα ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀναιρεθῆναι. ὡς εἴ τοι λέγοι, ἔπρεπε τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἴλιον πορθῆσαι· καὶ τὸ Ἴλιον ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἁλῶναι. Ἔξωθεν εἰσίν.) ὑπὸ τῶν δορυφορούντων δείκνυνται. κατὰ γὰρ τὴν φρένα καὶ τὴν ψυχὴν, ὅμοιοι εἰσὶ τοῖς ἀνοήτοις. καὶ νῦν ὁ Μενέλαος δοκῶν εἶναι φρόνιμος διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ὑπεροχὴν, ἐλέγχεται ὡς ἀνόητος. τοὺς γὰρ φρονίμους πινυτοὺς ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Μύσος.) τὸ μίασμα τοῦ φόνου ἀδύνατον αὐτὴν ἐκφυγεῖν· ἐμιάνθη γὰρ ὡς ποιήσασα. δόξεις δὲ καὶ σὺ τοῦτο παρὰ πολλοῖς τοῦ φόνου ἠγωνίσθαι. ἡ γὰρ χρεία τοῦ συνδρᾶσαι τῇ θυγατρί· ἀναγκάσει σε μὴ ἐκφυγεῖν τὸ μύσος. Ἀλλὰ ψεύσεται.) τὸ σὸν ῥῆμα· καὶ ὡς ψευδῆ σε νομίσει ὁ ἀκούων· καὶ οὐ πεισθήσεται. Γαμ῀ δὲ τίς νιν.) τίς ἐθελήσει γυναῖκα λαβεῖν διὰ ζηλοτυπίαν ἀπειρημένην· ἀρετὴ γὰρ γυναικὸς, μὴ μνησικακεῖν ἀνδρὶ ἔχοντι πρὸς ἄλλην κοινωνίαν. ἀνδρὶ, τοιαύτην γὰρ εὔξαιντο

πολλαὶ γυναῖκας. αἰσχύνη δὲ τὸ ζηλοτυπίαν νοσεῖν.

Βούλοι' ἂν εὑρεῖν.) τί ἂν βούλοιο ἆρα πολλοῖς ἀνδράσιν ἐκδοῦναί σου τὴν θυγατέρα, ἢ παθεῖν ἃ λέγω. τινὲς δὲ βέλτιόν ἐστιν ἀνέχεσθαι πολλῶν εὐνῶν. ὅ ἐστι φέρειν τὸν ἄνδρα εἰ καὶ πολλαῖς πολλάκι χρῷτο, ἢ ταῦτα ὑποστῆναι ἃ ἐγὼ λέγω. θέλει δὲ εἰπεῖν, μὴ ἐξομοιοῦ τῇ θυγατρί σου. ἀναιδὲς γὰρ τὸ γυναικεῖον γένος. Βώμιοι.) τῷ βωμῷ καταφυγόντες. Ἐν σοῦ δέδοικα.) μὴ διὰ τὴν Ἑρμιόνην ἀπολέσῃς ὥσπερ διὰ τὴν Ἑλένην τὴν Τροίαν. οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα. ἐν οἷς ἀποδειχθήσομαι οὐχ ἧττον ἢ εἰς ὑμᾶς ἁμαρτάνουσα καὶ τιμωρηθήσομαι ὑπ' ἐκείνων. καί σου τὸ σῶφρον. καὶ τῆς φρενός σοι τὸ τόξον ἐξέπεσε τοῦ προσήκοντος. τουτέστι παρὰ τὸν δέοντα καιρὸν λογισμὸν ἐφθέγξω λοιδορησαμένη ἄγαν θρασέως τῷ Μενελάῳ, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἔβαλλες καὶ προσέδραμες. πλέον ἢ κατὰ γυναῖκα ἐπαρρησιάσω.

Προστίθης ἀπαιδίαν.) ἀπαιδίαν. τουτέστι κατασκευάζουσα ἀπαιδίαν. Ἄγαν.) ἀτυχῶς ὑπὲρ τὴν τύχην.

Τὰ δ' ἐστὶ σμικρά.) τὸ κρατῆσαι σοῦ φησὶν οὐκ ἔστιν τῆς ἐμῆς στρατηγίας ἄξιον οὔσης αἰχμαλώτου. ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπὸ τῆς θυγατρὸς κάμνω καὶ τούτου χρείαν ἔχω. μέγα νομίζω. Τοὐθ' ἑκάστῳ.) καλῶς ἐγίνωσκεν ὅτι ἀνδρὶ ἑκάστῳ τιμιώτερα νομίζεται τοῦ πορθῆσαι τὴν Τροίαν. οὕτω καὶ νῦν. ἐμοὶ πολὺ μεῖζον φαίνεται τὸ βοηθῆσαι τῇ θυγατρί μου μᾶλλον. ἢ τὸ πορθῆσαι τὴν Τροίαν. ἀναγκαῖον τοῦτο ἡγοῦμαι ἢ ἐκεῖνο. μὴ διὰ τοῦτο ἀνακρίνῃς με ἄξιον τῆς Τροίας ὅτι συναγωνίζομαι τῇ θυγατρί. Κρίνω.) ἡγοῦμαι, δοκιμάζω. Τοὺς ἐμούς.) τοὺς ἐμοὺς ἰδίους. τὴν θυγατέρα φησίν. κλήρωσιν. κλῆρον. ψῆφον. Δούλων δ'.)

ἐπειδὴ

δοκιμάζω. Τοὺς ἐμοὺς.) τοὺς ἐμοὺς ἰδίους. τὴν θυγατέρα φησὶν κλήρωσιν. κλῆρον. ψῆφον. Δούλων δ' ἐκείνων.) ἐπειδὴ εἶπεν ἡ ἀνδρομάχη ὅτι ἀνάμενον τὸν νεοπτόλεμον καὶ λέγει ὅτι. ἐξουσίαν ἔχω τῶν ἑαυτοῦ δούλων ὥστε καὶ χωρὶς αὐτοῦ τιμωρεῖσθαι κἀγὼ θυγατρὶ σύμμαχος καθίσαμαι. τὸ γὰρ λέχους στερεῖσθαι μέγα κρίνω. Δυοῖν δ' ἀναγκαῖον.) ἀνάγκη ἐστὶν ἑτέρῳ ἀποθανεῖν. Δυστυχὴς καθίσαμαι.) κἄν τε γὰρ ἕλωμαι τὸ ἐμὲ πλουτῆσαι δεινόν. Αρχὴν ἀφεὶς.) ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἐάσασ πρὸς τὴν ἀναίτιον φέρει. καὶ ἄλλως. ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πράγματος ἀφεὶς πρὸς τὴν τελευτὴν φέρει. Πρὸς τὴν τελευτήν.) πρὸς τὴν ὑστέραν οὖσαν. τὸ γὰρ τέλος τῆς ἀρχῆς δευτερεύει καὶ ὑστερεῖ. Αχθός τε τ' ἄχθει.) ἀντὶ τῷ ἄχθει τῆς δουλείας τὸ καὶ παῖδα δοῦλον τεκεῖν. Τί δή τ' ἐμοὶ ζῆν.) τὰ κατὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐκπολεμίου παιδοποιΐαν. τί ὀδύρομαι λόγῳ ἤ τις τούτων τὸ δεινὸν αὐταῖς ὄψεσι προεθεώρησα σφαγὰς ἕκτορος. ἴλιον πυρπολούμενον. τὴν πεῖραν τῆς αἰχμαλωσίας. τὰ δὲ πλησίον ὄντα κακὰ οὐ δακρύω καὶ ἀναζητῶ; λέγει δὲ τὴν ἐπιβουλὴν μενελάου. ἀρχὴν δὲ ποιεῖται τοῦ θρηνεῖν. Τί δή τ' ἐμοὶ ζῆν.) τὰ ἐν ποσὶν οὐκ ἐξικμάζω. τὰ πλησίον. τὰ νῦν με περιέχοντα κακά. οὐ δακρύω παρὰ τὴν ἰκμάδα τὴν περὶ τὸ θρηνεῖν. βέλτιον γὰρ τὸ ἀποθανεῖν ἢ ζῆν τοιαῦτα πεπονθυῖαν. Εἰσωθήσεται.) νέος ὢν φησὶν οὗτος ἐλπίδα ἔχειν καὶ βασιλεύσειν. εἰσωθείη τοῦ παρόντος κινδύνου. Δοκεῖ.) ἀρέσκει. Απαρτῆσαι.) κρεμάσαι. πνῖξαι. Ιδοὺ προλείπω βωμόν.) ἰδοὺ ἐγὼ ὑπεξουσία καὶ ὑποχειρία γίνομαι πρὸς τὸ φο

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νεύειν ἦν. Ἦν δ' ἐπεκδράμῃς.) ἐὰν δὲ τὰς χεῖρας ἐκφύγῃς τὰς περὶ μενέλαον. καὶ ζήσῃς ἐκ φυγῶν τὸν μόρον καὶ προκόψῃς εἰς βίον. ὅ ἐστιν, ἐὰν ἀνδρωθῇς μνήσθητι τῆς μητρός. Ὅς τις δ' ὢν ἄπειρος.) ὅς τις δὲ τὰ ὑπ' ἐμοῦ ῥηθέντα ὑπὸ τέκνων ψέγει. λέγων ὡς ἰσότυχα τοῖς ἀνθρώποις οὐκ εἰσὶ τὰ τέκνα, ὁ τοιοῦτος κατὰ τὸ μὲν εἶναι ἄτεκνος δυστυχεῖ. κατὰ δὲ τὸ ἀπολελύσθαι τῆς τῶν παίδων φροντίδος εὐδαιμονεῖ. Ὡς ὑπήγαγον.) ὡς λογισμῷ σε ἔπεισα. καὶ ἐδελέασα. καὶ ἐξηπάτησα. καὶ προετρεψάμην. Τὰ θεῖα τ' οὐ θεῖα.) τὰ θεῖα οὐ θέμις ἡ γῆ οὐδὲ ἔχειν αὐτὰ δίκην. ὅ ἐστιν ἀναιρεῖν τὰ θεῖα καὶ τὸ παρ' αὐτῶν δίκαιον. Ὅταν τὸ δ' ἦ τάδε.) ὅταν δοκῇ τῷ θεῷ καὶ ἐνστῇ ἡ τιμωρηθῆναι. καὶ ἡμᾶς εἰς αὐτὸν ἀσεβοῦντας ὑπομένουμεν. τότε οὖν μέντοι τοῦ παρόντος κακοῦ οὐδὲ μία ἀναβολὴ τῆς ἀναιρέσεως.

Οὔκουν θρασεῖα γ' αὐτόν.) θαρρεῖν ποιοῦσα. θάρσος ἔχουσα τοῦ ζῆν. οἱ γὰρ ζῶντες θαρσοῦνται. ἄλλως. οὐ γὰρ ἀσφαλὴς αὐτῷ ὑπόκειται ἐλπὶς ζωῆς. αἰνίττεται δὲ ὅτι ἡ ἑρμιόνη αὐτὸν ἀναιρήσει. Ψευδῶν ἄνακτες.) περικυκλοῦντες ψευδέσι λόγοις τὴν ἀλήθειαν. καὶ μὴ κατ' εὐθεῖαν ἀφρονεῖτε λέγοντες. Ἑλικτά.) πανοῦργα οὐχ ἁπλᾶ. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παρὰ γεωμέτραις γραμμάτων. Ἀμφελίξαντες.) περιστρέψαντες. δήσαντες. Δέδοκται.) νενόμισται. δεδοκίμασται. τότε ἐλυπήθην ἤπερ νῦν. Θυραῖος.) ἀλλότριος. ξένος.

Ὅς σε πολλάκις.) ὅς τις σε πολλάκις οὖν τῆς παρατάξεως ἑστάναι καὶ πολεμεῖν ναύτην καλῶν ἐποίησεν διωκόμενον. τί γὰρ κακὸν πρὸς τοῦτο εἶπεν ὅτι φεύγων τὴν ἐν τῷ πεδίῳ μάχην εἰς τὰς ναῦς κατέφυγεν. καὶ ἀλ-

λως. εἰς τὰς ναῦς εἰλούμενος καὶ διωκόμενος ἐκείνου
δ' ἂν εἴη τῶν ἐπῶν μεμνημένος. ἔσωποι δ' ἐγένοντο νεῶν.
ποτὶ δ' ἔχεθον ἄκραι. νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύατο.
Φέρειν.) πρὸς τὸ φέρειν οὐκ εἰσὶ βελτίονες αἱ διπλαῖ
τυραννίαι τῆς μιᾶς. καὶ δύο ἐργάται τίκτουσιν ὑμῖν.
Πνοιαὶ δ' ἔτι δ' αἴτιον. δύο κυβερνητῶν ἢ πλειόνων αὖ/
τῇ νηΐ. τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ κατὰ πηδαλίων. φάσκοντες
λείπειν τῷ λόγῳ τὸ ἐπιβλαβεῖς εἰσίν. Ἀμφιμάτο/
ρας.) τοὺς ἐκ διαφόρων μητρῶν. ἐξ ἑνὸς δὲ πατρός. οὐ
δὲ τούτους ἐπαινέσω τοὺς κούρους. λέγω δὲ τὰς ἔριδας
τῶν οἴκων. Μίαν μοι στεργέτω.) καὶ αὐτὸς μίαν μοι
στεργέτω πόσις εὐνὴν ἐμήν. καὶ αὐτὴν ἀκοινώνητον ἄλλου
ἀνδρός. ἀντὶ τοῦ ἄμικτον. ἀκοινώνητον. ἀντὶ τοῦ σώ/
φρονα καὶ μὴ ἐπικοινωνοῦσαν ἑτέρῳ ἀνδρὶ ἢ τῷ γήμαν
τι μόνῳ νομίμως. Οὐ δὲ γὰρ ἐν πόλει) παρὰ τὸ ὁ
μηρικόν. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. ἡ διπλῆ τυραννὶς
δηλονότι. ἐκ γὰρ δύο τυράννων, κακὸν ἐπὶ κακῷ γίνε/
ται καὶ παρακολουθεῖ. Πνοιαὶ δ' ὅταν.) καὶ δύο κυ/
βερνῆται ἐν μιᾷ νηῒ διχοστατοῦντες κατὰ τὴν πηδα/
λίων γίνονται καὶ οὐχ ὑπὸ τῶν πηδαλίων. Σοφῶν τε
πλῆθος.) τὸ πλῆθος κἂν ᾖ σοφὸν ἀβουλότερον ἐστὶ τῆς
αὐτοδεσπότου μιᾶς φρενός. ὁ δὲ νοῦς ἐὰν φησὶ καὶ φαῦ/
λος ᾖ αὐτοκράτωρ σύμβουλος, κρεῖσσον διοικήσει τὰ
πράγματα εἰ μόνος εἴη, ἤπερ ἐὰν πολλοὶ ὦσιν ἔμπει/
ροι καὶ σοφώτεροι. στασιάζουσι γάρ. βούλεται δὲ ὁρίσα/
σθαι ὅτι ἐν παντὶ πράγματι κρεῖσσόν ἐστιν ὑποτάσσε/
σθαι ἑνὶ ἢ πολλοῖς. Ἑνὸς ἀδύνασις.) λείπει ἰσχυρὰ
ἐστίν. ἀπὸ ἑνικοῦ μετῆλθεν εἰς τὸ πληθυντικόν. ἀντὶ
τοῦ ὅτι εὐτυχίας καὶ εὐκαιρίας λαβέσθαι θέλουσιν.
τισοι.) πρὸς τὴν ἐρημίαν. οἷον ἴσμεν ὅτι μετανοήσεις

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐὰν πράξῃς· διὸ βέλτιόν σοι μηδὲν προπετὲς ὀργίσα/σθαι· ἀλλὰ μᾶλλον φιλανθρώπως διαπεβιῶσαι.

Μετατροπαὶ.) μεταβολή· μετάνοια ἐπὶ σε ὦ δέσποινα ἐγχωρεῖ καταβοῦ. Βρόχοισι.) δεσμοῖς συνεχομένη συνδεδεμένη. Δαΐον.) κατακεκομμένον σφάγιον. Δυστάλαιν᾽ ἀνάγκαιν.) ἐμοί καὶ τῆς θυγατρός. Ὑπὸ ἐχθρῶν.) λείψανον ἐᾶσαι τῶν ἐχθρῶν.

Παράτροπον.) ἐκπεπμμένων· παρατροπικόν.

Κεκλασμένη.) δεσμοῖς συνεχομένη· συνδεδεμένη.

Παράτροπον.) παρατεταγμένον παρατροπικόν.

Χρίμπτων.) προσεγγίζων. Λισάδος.) ἀπὸ λείας πέτρας κατασταζομαι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῖς δακρύοις.

Λίσον ἢ γούνασι.) ἀποῦσα ὡς ἀθώπευτον καὶ στεγλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς· αὐτὴ μὲν ἐπιμένει τῷ φρονήματι τῷ δὲ παιδὶ τὸ παρακαλεῖν ἐπιτρέπει διὰ τοὺς παῖδας εἰς ὑπόμνησιν φιλοστοργίας ἄγει τὸν μενέλαον· μονονουχὶ βοῶσα καὶ σὺ παίδων πατὴρ πέφυκας.

Ἀνήλιος.) πολυήλιος· ἐν ἡλίῳ οὖσα· ἢ ἥλιον μὴ ὁρῶσα σταγών· ἢ οὐ καταλάμπεται ὑπὸ ἡλίου ἢ ἀνήλιον λιβάδα εἶπεν ἐν σπηλαίῳ· αὕτη γὰρ οὐ καταλάμπεται ὑπὸ ἡλίου. Μόριον.) μόρος· τινὲς δὲ οὕτω ἀντὶ τοῦ ἐκδαπανηθῶ· ἀντὶ τοῦ πολλὰς ψυχὰς ἀναλώσας ἀπολέσας ἐν τῷ ἰλιακῷ πολέμῳ· ἔμελλε δὲ εἰπεῖν ὅτι πολέμιός μοι ὑπάρχεις· ἐπεὶ πολλὰ ἔπαθον ἵνα πορθήσω τὴν τροίαν· οὐκοῦν οὐδὲ φείσομαι. Τί ταῦτα ποιεῖτε.) πρὸς ταῦτα λέγουσιν. Ἡ γοῦν σύ.) πρὸς τὸν χειραγωγοῦντα φησί. Ἀνηβητηρίαν.) ἀναγκαστικήν· ἀναρρέουσαν νεωτερικήν· καὶ ἄλλως· ἀνηβῶσαν ἢ τὴν αἰτίαν πρὸς τὸ λαμβάνειν συμπτείαν ἵν᾽ ἢ ἀναλαμβάνειν αὖ

μασίκην, ἰσχὺν ὃ καὶ ἄμεινον. Ἐπαυνῶ.) βούλομαι. ἀσπάζομαι. τουτέστιν ἥδιστ' ἂν ἀναβήσομαι. γῆρας ἂν προξύσας θήσειν νέον ἢ βόωντα. Κατ' οὖρον.) ὃν τρόπον ἄνεμος ἱστίοις οὕτω κἀγὼ ταύτῃ ὁμοίως οὐρίῳ ἀνέμῳ καὶ πυθμένι. πρῶτον μὲν κατ' οὖρον φανήσομαι τουτέστι τοῦ περιέχοντος αὐτὴν χειμῶνος ἀπαλλάξω. ὁ γὰρ οὔριος ἄνεμος ὄπισθεν πνέων εὐκταῖος ἐστὶ καὶ σωτήριος τοῖς ναυτιλλομένοις ταραχῆς αὐτοὺς ἀπαλλάττων. Οὐ γὰρ μικρᾶς σοι φήμης. σπουδῆς. κληδόνος. Μετῆλθον.) μετεπεμψάμην. μετεστειλάμην. Σέβεις.) τιμᾶς τουτέστι θαυμάζων διατελεῖς καὶ μακαρίζων ἐπ' αὐτῇ ἑαυτόν. οὔτε τινὶ δικαιοσύνῃ κρίναντες. Ἀλλ' ἀντιάζω σ' ὦ γέρον τῶν σῶν πάρος πιτνοῦσα γονάτων.) διὰ τὸ δεδέσθαι οὐ δυνατὸν ἅψασθαι. δέδεμαι γὰρ ἢ ὅτι νόμος ἦν τοῖς βαρβάροις μὴ ἅπτεσθαι τοῦ γενείου τοῦ δεσπότου. Τἀκείνου τἀμὰ πάντα ἐστὶν τὰ τοῦ νεοπτολέμου ὅτι βούλει τὶ καλὸν ποιεῖν. Ὡς τήνδ' ἀπάξεις.) τοῦτο γνῶθι. οὕτως ἐστὶ τὰ τοῦ νεοπτολέμου ἐμά. εἶναι μὴ δύνασθαί σε τήνδ' ἀπαγαγεῖν ἐκ τῆς ἐμῆς χειρός. Σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν.) σὺ γὰρ ἐν ἀνδράσιν ἀριθμῇ. τὸ δὲ ὦ κάκιστε κἀκ κακῶν κατ' ἰδίαν ὑβριστικῶς ἐπιφαίνει. Ἄκληστ' ἄδου.) ἀνεῳγμένα μὴ κλειόμενα ἀποδημοῦντος γὰρ εἰς κρήτην μενέλαος δοκεῖ ἡ ἁρπαγὴ ἑλένης γεγονέναι διὰ τὸ εἶναι πολύδουλά τε καὶ ὅλως ἀφύλακτα. Οὐκ ἂν ἄρχει τούς. οὐκ ἀρίσκουσας οὐκ ἀφικτὰς κοινὰς ἔχουσι. κοινὰς τοῖς ἀνδράσι. σώματος εὐρωστίας ἀντιποιοῦνται λάκωνες. διὸ τὰς παρθένους γυμνάζουσιν ἵνα γενναῖα παιδία γεννῶσι. Ἐξεκώμασεν.) ἐξώρμησεν. ἐξωρχήσατο. ἐξεβακχεύθη. ἀφ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

αἰχμὴν μετέτρεψε. Ἐπούρισας.) ἔστησας ἐφορμίσας· ἔσειξας ἀπὸ τῶν ὅρων. Τρωθεὶς.) τρωθεὶς εἶπεν οὐ βληθεὶς καὶ γὰρ ἐβλήθη ὑπὸ πανδάρου. διαφέρει δὲ τὸ βληθῆναι τοῦ τρωθῆναι. ὅμηρος βέβληται μὲν ὁ τυδείδης κρατερὸς διομήδης. οὔτασαι δ' ὀδυσσεύς. οἱ γὰρ χρώμενοι ποσὶ ταχέως αὐτὰ τρίβουσι. σὺ οὖν μὴ χρησάμενος, τὰ ὅπλα ὁποῖα ἔλαβεν αὐτὰ τοιαῦτα καὶ ἐνταῦθα κεκόμικας. Σάγμασι.) θήκας τῶν ἀσπίδων. Ἐκφέρουσι.) μιμοῦνται, τὰ γὰρ ἐκ κακῶν μητέρων τέκνα, ἀπομάττονταί τι τὴν μητρικὴν ὕβρεων καὶ κομίζουσι τὰ μητρῷα βουλεύματα εἰς τοὺς γάμους. Μὴ οὐ κακήν.) οὕτω φησὶν εὐλαβήθης μὴ στερηθεὶς τῆς κακῆς γυναικὸς, τὸ γὰρ μὴ οὐκ ἔχεις ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔχειν σε ταύτην τοῦ λοιποῦ συμβῇ. Ἀλλ' ἐκκόμιζου παῖδα.) φυγάδευσον ἐκκόμιζε ἄπαγε λάμβανε τούτου τὴν θυγατέρα. Σμικρᾶς ἀπαρχῆς.) ἐκ μικρᾶς ἀφορμῆς εἰς ἔχθραν μεγάλην προελθεῖν. Ἐλαύνειν.) ἀπορρῖψαι ταύτης τῆς γῆς. Δοριπετῆ.) δορίπληκτα. δόρατι ἀνῃρημένα. Προνοίᾳ.) προνοούμενος σοῦ καὶ ἐμαυτοῦ. Μωραίνουσαν.) ἀκολασταίνουσαν ἀσελγαίνουσαν πορνεύουσαν. τοῦτο δύναται ἀνήρ τε καὶ γυνὴ πρὸς τὸ ἐγκαλεῖν γυνὴ ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρὸς εἰ καὶ ἀνὴρ γυναῖκα μαργαίνουσαν ἐν δόμοις ἔχει. πρὸς δὲ τὸ β' ἀπήντησεν. εἰπὼν γὰρ ἀνήρ τε καὶ γυνὴ ἀδικουμένη. αἱ ζεύξεις τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκας ἐπὶ ἰσότητι γίνονται. οὐχ' ἵνα ὁ μὲν ἀνὴρ ἀδικῇ. ἡ δὲ γυνὴ ἀδικῆται. οἷον ἴσον τὸ γυναῖκα ἀδικεῖσθαι ὑπὸ ἀνδρὸς καὶ ἄνδρα ὑπὸ γυναικός. οἷος ἐστὶν ἀμύνασθαι τὴν γυναῖκα. ἡ δὲ γυνὴ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ

σώματος πρὸς ἄμυναν τοῦ ἀνδρὸς τῇ τῶν γονέων χρῆται προστασίᾳ. Ὁμιλία.) πεῖρα συνήθεια. μελέτη. Οὐδ᾽ ἄν σε φῶκον.) ὥσπερ ἐγὼ οὐκ ἐφόνευσα τὴν ἑλένην. οὕτως οὐδὲ σὺ ὤφειλες τὸν φῶκον ἀνελεῖν καὶ τὸν ἀλκμαιωνίδαν. Παύσασθε.) παύσασθε ματαιολογοῦντες ἐν μακρῷ. τουτέστιν ὥσπερ πολὺ ἀλλήλους ὑβρίζοντες. τοῦτο γὰρ βέλτιον καὶ λῷον τὸ παύσασθαι.

Ἄρνυται.) λαμβάνει. κομίζεται τῆς νίκης τὴν δόξαν. πηλέως ἐχθρὸν ποτέ. ἕνεκα τῶν ἐν τῇ τροίᾳ γεγενημένων ἐγώ σε ποιήσω ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων γνῶναι μὴ τὸν ἰδαῖον πάριν ἧσσον νομίζειν ἐχθρὸν τοῦ πηλέως. τὸ δὲ μὴ ἧσσονα ἀντὶ τοῦ μὴ ἧσσον. καὶ ἐκείνων εὐλαβήθη. εὐλαβηθήσῃ κἀμὲ ἴσως γάρ σοι εἰμὶ τῷ πάριδι ἐχθρός. Δυστυχεῖ παίδων πέρι.) ἡ ἑρμιόνη δυστυχεῖ περὶ παιδοποιίαν καὶ ἡμᾶς δεῖ ἄπαιδας εἶναι καὶ μὴ ἐξ ἄλλων γυναικῶν ἔχειν τέκνα. Φθείρεσθε.) πρὸς τοὺς οἰκέτας τοὺς κατέχοντας τὴν ἀνδρομάχην. Ἐξανύσομαι.) λύσω. ἐκκομιοῦμαι. Ἀνειμένων.) προπετές. κοινουμένην. μετέχουσαν τοῦ φόνου. λάσκεις. ἐλοιδόρεις. στεῖρος. στερρὸς οὖσα ἀντὶ τοῦ στεῖρα. ἔπαιρε. κούφισον. σαυτήν. ἀντιστοιχεῖς. ἰσόστοιχος. ὡς οὐδ᾽ ἰσχὺ δύναταί τι οὐ γὰρ σύν. Ἐκμηρύσω.) ἐλυμήνω. ἔφθειρας. Προνωπής.) εὐκατάφορος. ἕτοιμος. πρόχειρος. εὐχερής. προπετὴς καὶ ὁ εἰς τοὔμπροσθεν φερόμενος ἀναιδής. Ἀνειμένον.) τινὲς πρᾶον ὡς ἡσύχιον. δυσφύλακτον ἀντὶ τοῦ ἀχαλίνωτον τῆς ὀργῆς μὴ κρατεῖν δυνάμενον. ὁ γὰρ νοῦς. χαλινὸν τὸ τῶν γερόντων γένος ὕβρεως μὴ παραπτόμενον καὶ φερόμενον. πρὸς ὀργὴν γὰρ ἑαυτοῦ κρατεῖν οὐ δύναται. Ἀντίστοιχος.) ἀνακειμένη τοῖς σώμασιν. ἡ ἀντὶ τοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἴσῃ. Ἠ γοῦ τέκνον μοι.) ἦ γοῦν ὑπὸ τοὺς ἡμετέρους οἴκους τέκνον δή. Εὐηνέμους.) εὐδίους. Πτήξαντες.) λοχήσαντες. ἐκφοβήσαντες. Κρεῖσσον δέ.) βέλτιον δικαίως ἡττᾶσθαι ἤπερ θαρροῦντας βασκανίᾳ καὶ δυνάμει παραλύειν τὸ δίκαιον. Ὡς τῷ χρόνῳ.) τῷ νικᾶν οἱῳδήποτε τρόπῳ. καὶ τῷ μὲν χρόνῳ αὐτὸ μαραίνεται τουτέστιν ἡ ἐπ' αὐτῷ ἡδονή. Ὁμιλῆσαι πολεμῆσαι.) συγκοινωνῆσαι. ὑπὸ τῷ τῆς ἀρχῆς. Καὶ ἐπ' ἀργώου.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ πειθόμαισι. Κλεινάς.) ἐνδόξους. τὰς πέτρας τὰς συμπληγάδας φησίν.

Ἰλιάδα τε πόλιν.) θνητοὺς γὰρ ἀντὶ ἀθανάτων ἵππων λαβὼν παρὰ Λαομέδοντος ἐπόρθησε τὴν Τροίαν.

Τρόπαιον.) νικητήριον. παῖς. οὐδὲ μία ἕδρα. οὐδὲ χρεία. κηρυσσομένων φημιζομένων. λεγομένων. πορσύνεται. παρασκευάζεται. τῶν γὰρ ἠθάδων. ἀρχαίων. συνήθων. εὐτυχέστεροι. μᾶλλον πεῖσαι δυνάμενοι. ἀμύγματα. σπαράγματα. ξύσματα. φάρος. τὸ κρήδεμνον λέγει. πευκάεν πεύκινον πλοῖον τὴν ἀργὼ οὐ μέσον τοῦ μετρίως ἀλλὰ μεγάλως. Ἀλλόχρως. ἀλλόμορφος. Συνοία.) μετανοία. συνειδήσει. φροντίδι. Λογιζομένη. ὁποῖον ἐβουλεύσατο ἔργον τὴν ἀνδρομάχην κτανεῖν. Ἀγχόνης κάμνω.) τί διαφέρει ἀγχόνη καὶ ἀγχονή. τὸ σχοινίον. ἀγχονὴ δὲ ὀξυτόνως αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. καὶ μὴν ἐν οἴκοις. ἔοικας φησὶν ἀληθῆ λέγειν. οὐδὲν γὰρ βοῆς ἀκούομεν ἔνδον γινομένης ἐφ' ἧς ἡμῖν ἀπήγγειλας. Πόθῳ.) ἐπιθυμίᾳ ἔρωτι.

Μὴ φρονοῦσαν.) μὴ νήφουσαν. Καταικίῃ.) ὑβρίζεις ἀφανίζεις. Φᾶρος.) τὸ κρήδεμνον λέγει. Μὴ φρονοῦσαν. μὴ νήφουσαν. Θεηλάτοι.) θεόπεμπτοι.

Σπάραγμα κόμης διὰ τῶν χειρῶν θήσομαι καὶ κατά-
ξυσμα διὰ τῶν ὀνύχων. Δαΐα.) διακοπτικὰ. πολέ-
μια. ἐχθρά. Τί ταῦτα.) ἄμεινον τῆς τροφοῦ εἶναι
τὸ πρόσωπον ἀντὶ τοῦ ἢ παχὺ ἢ βραχύ. Ὡσεὶ μόνα
δ' ἔρημον.) ὥσπερ ναῦν ἐν τῷ αἰγιαλῷ ἐστερημένην πη-
δαλίου. Η δούλα δούλας.) ἀρχὴ φησὶν ὡς δούλη
προσπέσω τοῖς γόνασι τῇ δούλῃ. λέγει δὲ τῆς ἀνδρο-
μάχης. Πευκαῖον.) πεύκινον πλοῖον τὴν ἀργώ.
Οὐ κἀμέσως.) ἀλλὰ μεγάλως. Ονομα δ' ὀρέστης.)
ἐκβληθεὶς τοῦ ἄργους ὀρέστης ἀπήει εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ διὸς.
τὸ ἐν τῇ δωδώνῃ μαντευόμενος ποίαν οἰκήσει πόλιν.
ἀπιὼν οὖν ἔρχεται εἰς τὴν φθίαν. δίδυμος δὲ ταῦτα φη-
σὶν εἶναι ψευδῆ καὶ ἄπιστα. Τηλουρά.) τηλοῦ ὄντα
τὰ πεδία. ὅ ἐστι μακρὰ κεχωρισμένα. Αἰκάλ-
λων.) σαίνων κολακεύων. τὴν ἀναιδῆ γυναῖκα.
Στεμμάτων.) χωρὶς ἱκετηρίας σε παρακαλῶ. ἐπεὶ
ἔθος ἦν τοὺς δεομένους ἐλαίας κλάδους καὶ ταῖς χερσὶ
καὶ τῷ στόματι ἔχοντας δέεσθαι. Βαθεῖαν.) τὴν κατάρυτον
καὶ κοίλην. Τί χρῆμα.) τί χρῆμα κακὸν ἢ παρὰ θε-
ῶν ἢ παρ' ἀνθρώπων. Εξηνεμώθην.) ἀνεπτερώθην.
ἐκουφίσθην. ὑψώθην. ἐπήρθην. Ο μόγνιον.) συγγενικῶς
ἀντὶ τοῦ προγονικῶς διὸς ἀνεψιοὶ γάρ. ὀρέστης καὶ ἑρμιόνη
φθέγμ' ἔχοντες. μονονουχὶ φωνὴν ἀφιέντες. τὸ δὲ μονο-
νουχὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Τῶν. δὲ γονάζων ἐστὶ τὸ
ἱκετεύων. μὴ πεφυκότων μὴ γεγενημένων μὴ ὄντων.
Επ' αἰσχίστοισιν.) ἢ αἰσχροῖς. ἢ ἐπ' αἰσχροῖς ἑλοῦσαν. ἀλλ'
ἐρωτήσει τις πῶς ταῦτα ἐξημάρτανες. Ερραψας.)
ἐβουλεύσω. κατεσκεύασας. Σωοσηῖν.) συμπάσχων
ἑαυτῇ τὰς ἄλλας ἵνα μὴ μόνη ἀσχημονῇ. καὶ ἄλλως ἐξα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἁμαρτάνουσα ἀνδρός. ἢ ἐστὶ διαζευχθεῖσα συνοῦσιν ἀνανδρίαν βούλεται τί τοὺς ἄλλους. Μαργότητι.) μανία. πορνεία. ὅ ἐστι πορνεύουσα. βούλεται δὲ πρὸς ἀπολογίαν αὐτῆς πάσας ἀσχημονεῖν. Θύραζεν εἴσοδοι.) εἰς τὸ γυναικεῖον γένος. εἰς τὸ σύμφυτον. Σὰς μὲν οὐ σέβων.) ἀπ' ἐμαυτοῦ ἦλθον οὐ διὰ τὰς σὰς ἐπιστολάς. οὐ γὰρ ἐπεστάλη μοι τι παρὰ σοῦ. Κέλωρ.) υἱός. Εἰς καιρόν.) εἰς εὐκαιρίαν. Κινδόσυλοι.) εἴδη ἀκοντίων ἐν μέσῳ σπάρτῳ δεδεμένων ὃ κατέχοντες ἠφίεσαν. ἔτι. ὃ οὖν ἐπιβέτην τῶν ἀμφιβόλων. Τρωϊκὸν πήδημα.) ὅπερ ἐπήδησεν ἀχιλλεὺς λέγει ὅτε ἥλλατο ἐκ γῆς. τοσαύτη δ' ἦν ἡ φορὰ ὡς καὶ ὕδωρ ἐκ γῆς ἀναδοθῆναι. Ἔνθεν κομίζων.) προνοίας ἐστὶ θαύμασημεῖον τοῦ διὰ θαλάσσης ὁδεύοντα μὴ τέγγειν τοὺς πόδας. Λευκήν.) λευκὴν νῆσον. ἐν ᾗ διέτριβεν ὁ ἀχιλλεὺς μεταξὺ τοῦ ἀξείνου πόντου. ὅθεν καὶ ὁ ἀχίλλειος δρόμος. Χοιράδος.) πᾶσα πέτρα ἐξέχουσα καὶ περικλυζομένη θαλάσσῃ σπήλαιον ἔχουσα. ἐν ᾗ εἰώθει ἐκ θαλάσσης ἀνιοῦσα ἡ θέτις.
Σηπιὰς δέ.) τόπος πρὸς τὸ σπή-
λαιον. ὅπου τὴν θέτιν ἥρπασεν
ὁ πηλεὺς εἰς σηπίαν
μεταβληθεῖ-
σαν.

Τέλος τῆς ἀνδρομάχης.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΝΕΤΙΗΣΙ ΠΑΡΑ ΛΟΥΚΑ ΑΝΤΩ-
νίῳ τῷ ἰούντᾳ. οὐ μὴν γε ἄνευ προνομίου. χιλιο-
στῷ πεντακοσιοστῷ τριακοστῷ τετάρτῳ.
ἐλαφηβολιῶνος τετάρτῃ
φθίνοντος.

Venetijs in officina Lucæantonij Iuntæ
cũ priuilegio M. D. XXXIIII
die XXIIII Decembris.

Index chartarum.

* A B C D E F G H I K L M N O P
Q R S T V X Y Z AA BB CC
DD EE FF GG HH II KK LL
MM NN. Omnes sunt quaterniones
præter * qui est duernio.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ